Biblica® Open Knjiga O Kristu

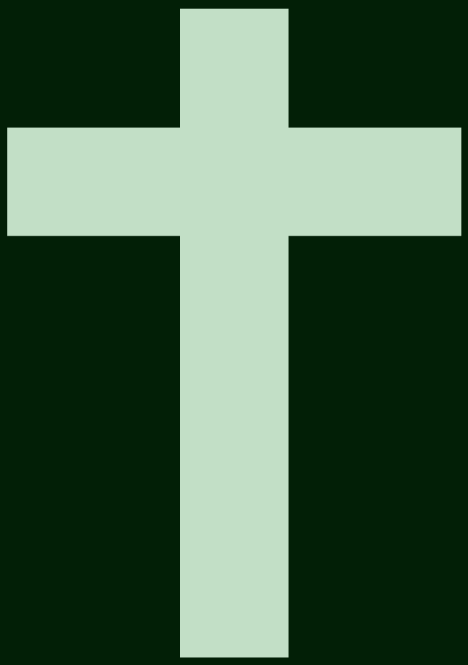

Croatian: Biblica® Open Knjiga O Kristu (New Testament)

Biblica® Open Knjiga O Kristu

Croatian: Biblica® Open Knjiga O Kristu (New Testament)

copyright © 1982, 1992, 2000 Biblica, Inc.

Language: Hrvatski

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Knjiga O Kristu™
Biblica® Open Croatian New Testament™
Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0 or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.
Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows:
“The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”
Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:
Biblica® Open Knjiga O Kristu™
Biblica® Open Croatian New Testament™
Copyright © 1982, 1992, 2000 by Biblica, Inc.
“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.
You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).
If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at https://open.bible/contact-us.
This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.
You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.
Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-03

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Mar 2026 from source files dated 3 May 2025
425f468f-678a-5f93-aa41-2f775f4b1405

Contents

Matej 1
Marko 47
Luka 76
Ivan 124
Djela Apostolska 157
Poslanica Rimljanima 198
1 Korinćanima 218
2 Korinćanima 236
Galaćanima 248
Efežanima 255
Filipljanima 261
Kološanima 266
1 Solunjanima 270
2 Solunjanima 274
1 Timoteju 276
2 Timoteju 281
Titu 285
Filemonu 287
Hebrejima 288
Jakovljeva 303
1 Petrova 308
2 Petrova 313
1 Ivanova 316
2 Ivanova 321
3 Ivanova 322
Judina 323
Otkrivenje 325

Evanđelje po Mateju

Isusovi preci
(Lk 3:23-38)

1 Ovo je rodoslovlje Isusa Krista, potomka kralja Davida koji je bio Abrahamov potomak.
2 Abrahamu se rodio Izak.
Izaku se rodio Jakov.
Jakovu su se rodili Juda i njegova braća.
3 Judi je Tamara rodila Peresa i Zeraha.
Peresu se rodio Hesron,
a Hesronu Ram.
4 Ramu se rodi Aminadab.
Aminadabu se rodi Nahšon,
a Nahšonu Salma.
5 Salmi je Rahaba rodila Boaza.
Boazu je Ruta rodila Obeda.
Obedu se rodio Jišaj.
6 Jišaju se rodio kralj David.

Davidu je bivša Urijina žena rodila Salomona.
7 Salomonu se rodio Roboam.
Roboamu se rodio Abija.
Abiji se rodio Asa.
8 Asi se rodio Jozafat.
Jozafatu se rodio Joram,
a Joramu Ahazja.
9 Ahazji se rodio Jotam,
Jotamu Ahaz,
a Ahazu Ezekija.
10 Ezekiji se rodio Manaše,
Manašeu Amon.
Amonu se rodio Jošija.
11 Jošiji su se, u vrijeme progonstva u Babilon, rodili Jehonija i njegova braća.

12 Poslije progonstva u Babilon
Jehoniji se rodio Šealtiel.
Šealtielu se rodio Zerubabel.
13 Zerubabelu se rodio Abiud.
Abiudu se rodio Elijakim,
a Elijakimu Azor.
14 Azoru se rodio Sadok.
Sadoku se rodio Akim,
a Akimu Elijud.
15 Elijudu se rodio Eleazar.
Eleazaru Matan,
a Matanu Jakov.
16 Jakovu se rodio Josip, muž Marije koja je rodila Isusa zvanoga Krist.

17 To je, dakle, ukupno četrnaest naraštaja od Abrahama do kralja Davida, četrnaest naraštaja od kralja Davida do progonstva u Babilon i četrnaest naraštaja od progonstva do Krista.

Rođenje Isusa Krista
(Lk 1:26–2:20)

18 Evo kako se zbilo rođenje Isusa Krista: Njegova majka Marija bila je zaručena s Josipom. Ali dok je još bila djevica, začela je po Svetome Duhu.
19 Kako je njezin muž Josip bio pravedan čovjek i kako ju nije htio javno osramotiti, naumi ju potajice napustiti.
20 Razmišljajući o tome, zaspao je te mu se u snu ukaže Božji glasnik. "Josipe, sine Davidov," reče mu on, "ne oklijevaj uzeti Mariju za ženu! Jer dijete koje nosi začeto je po Svetome Duhu.
21 Ona će roditi sina i nazvat ćeš ga Isus (što znači: 'Gospodin spasava') jer će spasiti svoj narod od njegovih grijeha."
22 Sve se to dogodilo da bi se obistinilo što je Gospodin rekao po proroku:
23 "Slušajte! Djevica će zanijeti!
Rodit će sina koji će se zvati Emanuel",
(što znači: "Bog je s nama").
24 Kad se Josip probudio, učini kako mu je Božji glasnik zapovjedio—dovede Mariju svojoj kući da mu bude žena.
25 Nije joj prišao kao muškarac dok nije rodila sina. A onda mu nadjene ime Isus.

2

Dar zvjezdoznanaca

1 Isus se rodio u gradu Betlehemu u Judeji za vladavine kralja Heroda. U to vrijeme neki mudraci s Istoka stignu u Jeruzalem
2 i stanu se raspitivati: "Gdje je taj novorođeni kralj Židova? Vidjeli smo njegovu zvijezdu na istoku pa smo mu se došli pokloniti."
3 To veoma uznemiri kralja Heroda, a i sav Jeruzalem.
4 Kralj sazove svećeničke poglavare i pismoznance da se raspita gdje se Krist treba roditi.
5 "U Betlehemu u Judeji", odgovore mu, "jer je prorok napisao:
6 'Betleheme, ti nisi samo nevažno judejsko selo,
jer će iz tebe poteći vladar
koji će voditi moj narod, Izrael.' "*
7 Tada Herod potajno pošalje po mudrace da od njih dozna vrijeme pojavka zvijezde.
8 Zatim ih pošalje u Betlehem: "Pođite i pomnjivo se raspitajte za dijete. Kad ga pronađete, vratite se i javite mi da mu se i ja pođem pokloniti."
9 Poslušali su kralja i pošli. I gle! Zvijezda koju su vidjeli da izlazi išla je pred njima sve dok se nije zaustavila iznad mjesta gdje se nalazilo dijete.
10 Kad su ju ugledali, silno su se razveselili.
11 Uđu u kuću i ugledaju dijete s njegovom majkom Marijom te padnu ničice i poklone mu se. Zatim otvore škrinje s blagom i daruju mu zlato, tamjan i smirnu.
12 Poslije toga su u snu dobili upute da se ne vraćaju k Herodu, te su se u svoju zemlju vratili drugim putem.

Bijeg u Egipat

* **2:6** Mihej 5:2; 2 Samuelova 5:2.

13 Kad su otišli, anđeo se Gospodnji ukaže u snu Josipu. “Ustani i bježi u Egipat s
djetetom i s njegovom majkom”, reče anđeo, “i ostani ondje sve dok ti ne kažem da se
vratiš jer će kralj Herod tražiti dijete da ga ubije.”
14 Josip ustane i još se iste noći zaputi u Egipat s Marijom i djetetom.
15 Ostao je ondje sve do Herodove smrti. Time se ispunilo što je Gospodin rekao
preko proroka: “Pozvao sam svojega sina iz Egipta.”†
16 Kad uvidi da su ga mudraci izigrali, Herod se silno razgnjevi i pošalje vojnike da u
Betlehemu i po svoj okolici pobiju sve dječake od dvije godine i mlađe, prema vremenu
izlaska zvijezde za koje se raspitao u mudraca.
17 Tada se ispunilo ono što je rekao prorok Jeremija:
18 “U Rami se čuje glas,
zapomaganje i gorak plač;
to Rahela oplakuje svoju djecu
i ne dade se utješiti jer ih više nema.”

Povratak iz Egipta

19 Kad je Herod umro, u Egiptu se anđeo Gospodnji ukaže Josipu u snu
20 i reče mu: “Ustani i povedi dijete i njegovu majku natrag u izraelsku zemlju, jer su
oni koji su ga pokušavali ubiti mrtvi.”
21 On ustane, uzme dijete i majku i vrati se u Izrael.
22 Putem dozna da je novim kraljem postao Arhelaj, Herodov sin, pa se prestraši.
Tada i u snu dobije upozorenje da ne ide u Judeju, te umjesto toga ode u Galileju
23 i nastani se u Nazaretu. Time se ispunilo što su o Mesiji napisali proroci: “Zvat će
se Nazarećanin.”

3

Propovijedanje Ivana Krstitelja

1 U to vrijeme Ivan Krstitelj počne propovijedati u judejskoj pustinji:
2 “Pokajte se za grijehe i obratite se Bogu jer je nebesko kraljevstvo blizu!”
3 Prorok Izaija govorio je o Ivanu kad je prorokovao:
“On je glas koji viče u pustinji:
‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!
Poravnajte za njega staze!’ ”*
4 Ivanova odjeća bila je istkana od devine dlake, a bio je opasan kožnim pojasom.
Hranio se skakavcima i divljim medom.
5 Ljudi su k njemu dolazili iz Jeruzalema i iz cijele jordanske okolice.
6 Ispovijedali su mu svoje grijehe, a on ih je krstio u rijeci Jordanu.
7 Ali kad ugleda mnoge farizeje i saduceje da se dolaze krstiti, reče im: “Zmijska
legla! Tko li vas je samo upozorio da pobjegnete Božjemu gnjevu koji stiže?
8 Dokažite svojim životom i djelima da ste se odvratili od grijeha i obratili Bogu.†
9 Ne zavaravajte se da vam je dovoljno reći: ‘Mi smo Abrahamovi potomci!’ jer vam
kažem da Bog može i od ovoga kamenja podignuti Abrahamovu djecu!
10 Sjekira Božjeg suda već je uzdignuta da u korijenu sasiječe stabla. Svako stablo
koje ne daje dobrog roda bit će posječeno i bačeno u vatru.
11 Ja vodom krstim one koji se pokaju od svojih grijeha; no dolazi netko veći od
mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan ni robom biti.‡ On će vas krstiti Svetim
Duhom i ognjem.

---

† **2:15** Hošea 11:1. * **3:3** Izaija 40:3. † **3:8** U grčkome: *Rodite dakle plodom dostojnim obraćenja.* ‡ **3:11** U grčkome: *ni ponijeti sandale.*

12 Očistit će svoje gumno i odvojiti pljevu od pšenice; pšenicu će spremiti u svoju
žitnicu, a pljevu sažeći neugasivim ognjem."

Isusovo krštenje
(Mk 1:9-11; Lk 3:21-22; Iv 1:32-34)
13 Tada Isus dođe iz Galileje na Jordan da ga Ivan krsti.
14 Ivan ga je odvraćao. "Zar da ti dođeš k meni," reče mu, "a zapravo bi ti mene trebao
krstiti!"
15 Ali Isus mu odgovori: "Pusti to, jer nam valja ispuniti pravednu Božju volju." Tada
ga je Ivan krstio.
16 Nakon krštenja Isus izađe iz vode. I gle! Nebesa se otvore i on ugleda Božjega Duha
kako silazi kao golub i spušta se na njega.
17 Začuje se glas:: "Ovo je moj ljubljeni Sin. On je moja radost!"

4

Isusove kušnje
(Mk 1:12-13; Lk 4:1-13)
1 Zatim Sveti Duh odvede Isusa u pustinju da ga ondje kuša đavao.
2 Ništa nije jeo četrdeset dana i četrdeset noći pa je nakon toga vrlo ogladnio.
3 Tada mu pristupi napasnik i reče mu: "Ako si Božji Sin, reci da ovo kamenje postane
kruhom."
4 Ali Isus mu odgovori: "U Svetome pismu piše:
'Ne živi čovjek samo o kruhu,
    već i o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.*' "
5 Tada ga đavao odvede u Sveti grad†, na vrh Hrama
6 i reče: "Ako si Božji Sin, skoči! Jer Sveto pismo kaže:
'On zapovijeda svojim anđelima za tebe'
    i 'oni će te svojim rukama zadržati
    da ni nogom o kamen ne udariš.' "‡
7 Isus mu odgovori: "Sveto pismo također kaže: 'Ne iskušavaj Gospodina Boga
svojega!' "§
8 Đavao ga zatim povede na vrh vrlo visoke gore te mu pokaže sve narode svijeta i svu
njihovu slavu.
9 "Sve ću ti ovo dati", reče mu, "ako mi se ničice pokloniš!"
10 "Odlazi, Sotono!" reče mu Isus. "U Svetome pismu piše:
'Klanjaj se samo Bogu i njemu jedinome služi!*' "
11 Tada đavao ode, a dođu mu služiti anđeli.

Početak Isusove službe
(Mk 1:14-15; Lk 4:14-15)
12 Kad je Isus čuo da su Ivana zatvorili, povuče se u Galileju.
13 Ode iz Nazareta te se nastani u Kafarnaumu, uz more, na Zebulunovu i Naftalijevu
području.
14 Tako se ispunilo Izaijino proročanstvo:
15 "U zemlji Zebulunovoj i Naftalijevoj,
    uz more, s one strane Jordana,
    u poganskoj Galileji,
16 narod koji je u tmini živio
    ugleda veliku svjetlost;

---

* **4:4** Ponovljeni zakon 8:3. † **4:5** u Jeruzalem ‡ **4:6** Psalam 91:11-12. § **4:7** Ponovljeni zakon 6:16. * **4:10** Ponovljeni zakon 6:13.

onima što su prebivali u mračnom predjelu smrti
zasjalo je jarko svjetlo."†
17 Otada Isus počne propovijedati: "Pokajte se za grijehe i obratite se Bogu jer je
nebesko kraljevstvo blizu!"

Prvi učenici
(Mk 1:16-20; Lk 5:2-11; Iv 1:35-42)
18 Prolazeći jednom obalom uz Galilejsko jezero, Isus opazi dvojicu braće—Šimuna,
zvanoga još i Petar, i Andriju—kako bacaju mrežu u more. Bili su, naime, ribari.
19 Reče im: "Pođite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi!"
20 Oni smjesta ostave svoje mreže te pođu za njim.
21 Malo dalje ugleda drugu dvojicu braće, Jakova i Ivana, kako sjede u lađici sa svojim
ocem Zebedejem i krpaju mreže. Pozove i njih.
22 Oni smjesta ostave lađicu i oca te pođu za njim.

Isusova služba u Galileji
(Mk 3:7-12; Lk 6:17-19)
23 Isus je putovao cijelom Galilejom poučavajući u židovskim sinagogama,
propovijedajući Radosnu vijest o nebeskom kraljevstvu te iscjeljujući svaku vrstu
bolesti i nemoći u narodu.
24 Glas o njemu pronese se po svoj Siriji, pa su mu ljudi čak i odande dovodili sve koje
je mučila kakva bolest i patnja: opsjednute, mjesečare i uzete, a on ih je ozdravljao.
25 Za njim je nagrnulo silno mnoštvo iz Galileje, Dekapolisa‡, Jeruzalema i cijele
Judeje, pa čak i s druge strane Jordana.

5

Propovijed na gori
(Lk 6:20-23)
1 Kad Isus ugleda da se okupilo mnoštvo, popne se na goru i sjedne. Nato mu priđu
njegovi učenici.
2 On počne poučavati.
3 "Blago onima koji shvaćaju da im je Bog potreban*
jer je njihovo nebesko kraljevstvo!
4 Blago onima koji tuguju,
jer će ih Bog utješiti!
5 Blago krotkima,
jer će baštiniti zemlju!
6 Blago onima koji su gladni i žedni pravednosti,
jer će je se nasititi!
7 Blago milosrdnima,
jer će se i njima iskazati milosrđe!
8 Blago ljudima čista srca,
jer će gledati Boga!
9 Blago mirotvorcima,
jer će se nazivati Božjom djecom!
10 Blago onima koje progone zato što su pravedni pred Bogom,
jer je njihovo nebesko kraljevstvo!
11 Blago vama kad vas zbog mene budu grdili i progonili i lažno vam pripisivali
kojekakva zla!

† **4:16** Izaija 9:1-2. ‡ **4:25** Deset gradova. * **5:3** U grčkome: *onima koji su ponizna duha, ili doslovce: siromašnima u duhu.*

12 Radujte se zbog toga, silno se radujte! Jer velika vas nagrada čeka na nebesima.
Tako su progonili i proroke prije vas!”

Sol i svjetlo
(Mk 9:50; Lk 11:33; 14:34-35)

13 “Vi ste sol čovječanstvu†. Ali kakva je korist od soli ako obljutavi? Za što se može
uporabiti? Ni za što, osim da se izbaci van, da ju ljudi pogaze.
14 Vi ste svjetlost svijetu—grad na gori koji noću sjaji da ga svi vide.
15 Svjetiljku ne palite da biste ju pokrili pod košaru, nego da biste ju postavili tako da
svijetli svima u kući.
16 Neka vaša svjetlost svijetli pred ljudima tako da vide vaša dobra djela i da slave
vašega Oca koji je na nebesima.”

Isus poučava o Zakonu
(Lk 16:17)

17 “Nemojte pogrešno shvatiti da sam došao ukinuti Zakon i zapise proroka. Nisam ih
došao ukinuti, nego ispuniti.
18 Zaista vam kažem: sve dok postoji nebo i zemlja, nijedno slovce, nijedan potez
pera u Zakonu neće nestati dok se sve ne ostvari.
19 Prekrši li zato tko i najmanju zapovijed i druge tome pouči, bit će najmanji u
nebeskom kraljevstvu. Ali oni koji poučavaju Božjim zakonima i pokoravaju im se bit će
veliki u nebeskom kraljevstvu.
20 Kažem vam, ne bude li vaša pravednost veća od pravednosti pismoznanaca i
farizeja, nipošto nećete ući u nebesko kraljevstvo!”

O srdžbi
(Lk 12:58-59)

21 “Čuli ste da je starima rečeno u Zakonu: ‘Ne ubij! Tko ubije, mora biti izveden pred
sud.’
22 A ja vam kažem: tko se rasrdi na svojeg brata, odgovarat će pred sudom! Nazove li
ga glupanom, odgovarat će pred najvišim sudom. A nazove li ga luđakom, odgovarat će
za to u paklenome ognju!
23 Stojiš li, dakle, pred žrtvenikom u Hramu prinoseći žrtvu Bogu pa se iznenada sjetiš
da neki tvoj brat ima što protiv tebe,
24 ostavi žrtvu pred žrtvenikom pa se najprije pomiri s njime, a tek onda dođi i prinesi
žrtvu Bogu.
25 Brzo se nagodi s protivnikom, prije nego što bude kasno, dok te nije izveo pred
sud, a sudac bacio u tamnicu.
26 Zaista ti kažem, odande nećeš izići sve dok ne isplatiš sve do posljednjeg novčića!”

O preljubu
(Mt 18:8-9; Mk 9:43-48)

27 “Čuli ste da u Zakonu piše: ‘Ne čini preljuba!’
28 A ja vam kažem: Tko samo i pogleda ženu s požudom, već je u svojem srcu s njom
počinio preljub.
29 Ako te tvoje desno oko navodi na grijeh, iskopaj ga i baci. Bolje ti je da samo jedan
dio tvojeg tijela bude uništen nego da sav budeš bačen u pakao.
30 Pa makar te i tvoja desna ruka navodila na grijeh, odsijeci ju i baci od sebe. Bolje
da ostaneš bez jednoga od udova nego da ti cijelo tijelo ode u pakao.”

O rastavi
(Mt 19:9; Mk 10:11-12; Lk 16:18)

† **5:13** U grčkome: *sol zemlje.*

31 “Također ste čuli: ‘Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu.’‡
32 Ali ja vam kažem: Tko god se razvede od svoje žene, osim zbog njezina bluda,
navodi ju na preljub. I tko god se oženi razvedenom ženom, čini preljub.”

O zakletvi
33 “Čuli ste da u Zakonu piše: ‘Ne krši zakletve, nego izvrši ono na što si se Gospodinu
zakleo.’§
34 A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom, jer je Božje prijestolje,
35 ni zemljom, jer je podnožje njegovim nogama, ni Jeruzalemom, jer je to grad
velikoga kralja.
36 Ne kunite se ni svojom glavom, jer ni jednu jedinu vlas niste u stanju učiniti
bijelom ili crnom.
37 Kad kažete: ‘Da’, neka to znači ‘da’, kad kažete: ‘Ne’, neka znači ‘ne’; sve što je više,
dolazi od Zloga.”

O osveti
(Lk 6:29-30)
38 “Čuli ste da u Zakonu piše: ‘Oko za oko, zub za zub!’*
39 A ja vam kažem: Ne opirite se zlotvoru! Pljusne li vas, naprotiv, tko po jednom
obrazu, okrenite mu i drugi!
40 Ako bi se tko htio s tobom parničiti da ti otme košulju, daj mu i svoj ogrtač.
41 Primoraju li te rimski vojnici da im poneseš opremu jednu milju, ponesi ju dvije.†
42 Zatraži li tko nešto od tebe, daj mu, i nemoj okrenuti leđa onome tko te zamoli da
mu posudiš.”

O ljubavi prema neprijatelju
(Lk 6:27-28, 32-36)
43 “Čuli ste da u Zakonu piše: ‘Ljubi svojega bližnjega, a mrzi neprijatelje!’
44 A ja vam kažem: Ljubite i svoje neprijatelje i molite se za one koji vas progone!
45 Tako ćete se ponijeti kao prava djeca svojega nebeskog Oca, koji daje da njegovo
sunce izlazi i nad zlima i nad dobrima te da kiša pada i pravednicima i
nepravednicima.
46 Jer ako volite samo one koji vas vole, kakvu nagradu možete očekivati? Ne čine li
tako i ubirači poreza?‡
47 Ako ste ljubazni samo prema svojoj braći, po čemu se razlikujete od drugih? To čine
i neznabošci.
48 Budite, dakle, savršeni kao što je savršen vaš nebeski Otac.”

6

O pomaganju onima koji su u potrebi
1 “Pazite! Nemojte svoja dobra djela činiti javno da vam se drugi dive jer onda nećete
primiti plaću od svojega nebeskog Oca.
2 Zato kada daješ milodar, ne trubi pred sobom kao što to u sinagogama i na ulicama
čine licemjeri da ih ljudi hvale. Zaista vam kažem, drugu nagradu osim te neće dobiti.*
3 Naprotiv, kada daješ milodar, neka tvoja ljevica ne zna što radi desnica.
4 Udijeli svoj milodar potajno pa će te tvoj Otac, koji vidi i u tajnosti, nagraditi.”

O molitvi
(Mk 11:25; Lk 11:2-4)

‡ **5:31** Ponovljeni zakon 24:1. § **5:33** Brojevi 30:2. * **5:38** Izlazak 21:24. † **5:41** Prema ondašnjem zakonu rimski su vojnici imali pravo to činiti. ‡ **5:46** Oni su u to doba bili omraženi u narodu zbog suradnje s okupatorskim vlastima i zbog toga što su iznuđivali novac od siromašnoga puka. * **6:2** U grčkome: *oni su već primili svoju plaću.*

5 “I kada se molite, ne budite poput licemjera koji se vole moliti u sinagogama i po uličnim raskrižjima da ih ljudi vide. Zaista vam kažem, drugu nagradu osim te neće dobiti.
6 Ti, naprotiv, kada se moliš, uđi nekamo gdje ćeš biti sam, zatvori za sobom vrata te se pomoli Ocu u tajnosti, a tvoj će te Otac, koji vidi u tajnosti, nagraditi.
7 Kad se molite, ne nabrajajte isprazne riječi kao pogani, koji misle da će biti uslišani zbog svojega nabrajanja.
8 Ne činite kao oni jer vaš Otac dobro zna što vam je potrebno i prije nego što ga zamolite.
9 Zato se vi molite ovako:
‘Oče naš na nebu, neka se štuje tvoje sveto ime.
10 Neka dođe tvoje kraljevstvo.
Neka se tvoja volja provodi
na zemlji kao i na nebu.
11 Kruh naš svagdašnji daj nam danas
12 i oprosti nam naše grijehe kao što i mi opraštamo onima koji griješe protiv nas.
13 I ne dopusti da podlegnemo kušnji,
nego nas izbavi od Zloga.’†
14 Jer ako oprostite ljudima njihove pogreške, i vaš će nebeski Otac vama oprostiti.
15 Ali ne oprostite li vi drugima njihovih pogrešaka, ni vaš Otac neće vama oprostiti vaše grijehe.

O postu

16 Kad postite, ne mrštite se kao licemjeri, koji izobliče lice kako bi ljudi opazili da poste. Zaista vam kažem, drugu nagradu osim te neće dobiti.
17 Ali ti se, kada postiš, lijepo uredi
18 da tvoj post ne zapaze ljudi, nego samo tvoj Otac koji je u tajnosti. I tvoj će ti Otac, koji vidi u tajnosti, uzvratiti.”

O novcu i imetku (Lk 11:34-36; 12:33-34; 16:13)

19 “Ne zgrćite sebi blago ovdje na zemlji, gdje ga mogu izgristi moljci ili može zahrđati, gdje lopovi provaljuju i kradu.
20 Stječite sebi blago na nebu, gdje ga ne mogu izgristi moljci ni hrđa, gdje lopovi ne provaljuju i ne kradu.
21 Jer gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.
22 Oko je poput svjetiljke tijelu. Ne budete li odviše brinuli za materijalna dobra jasno ćete vidjeti u životu,
23 ali ako za njih budete previše brinuli vid će vam biti zasjenjen i duboka će vam tama ispuniti život.

Ne može se služiti Bogu i bogatstvu

24 Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga voljeti ili će jednome biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti i Bogu i bogatstvu.

Ne brinite se! (Lk 12:22-31)

25 Zato vam kažem: Ne brinite se tjeskobno kako ćete preživjeti, što ćete jesti ili piti, ni u što ćete obući svoje tijelo! Nije li život vredniji od hrane, a tijelo od odjeće?
26 Pogledajte ptice nebeske! Niti siju, niti žanju, niti sabiru u žitnice jer ih hrani vaš nebeski Otac. A niste li vi mnogo vredniji od njih?
27 Može li tko od vas sebi brigama produžiti život barem i za jedan dan?

† **6:13** U nekim rukopisima stoji još: *Jer tvoji su kraljevstvo, sila i slava zauvijek. Amen.*

28 Zašto se onda brinuti za odjeću? Pogledajte samo poljske ljiljane! Niti se muče niti
predu.
29 A kažem vam da se ni kralj Salomon u svoj svojoj raskoši nije zaodjenuo kao jedan
od njih.
30 Pa ako Bog tako odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u peć, zar
se neće još i više brinuti za vas, malovjerni?
31 Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: 'Što ćemo jesti?', 'Što ćemo piti?' ili 'U što ćemo
se obući?'
32 jer tako čine nevjernici. Vaš nebeski Otac zna da vam je sve to potrebno.
33 Stoga najprije tražite Božje kraljevstvo i njegovu pravednost, pa će vam se i to
nadodati.
34 Ne brinite se zato tjeskobno za sutra jer će ono donijeti nove brige. Današnja vam
je muka dovoljna za danas."

7

O osuđivanju drugih
(Lk 6:37-38, 41-42)

1 "Ne osuđujte, da ne budete osuđeni.
2 Jer kako vi sudite druge, tako će se i vama suditi. Kako mjerite drugima, i vama će
se mjeriti.
3 Što imaš gledati trun u oku svojega brata kad u vlastitome oku ni brvna ne opažaš?
4 Kako ti, koji u vlastitome oku ne vidiš ni brvna, možeš reći bratu: 'Daj da ti izvadim
trun iz oka'?
5 Licemjeru! Izvadi najprije brvno iz vlastitog oka, pa ćeš onda dobro vidjeti kako da
izvadiš trun iz bratova!.
6 Ne dajte svetinje psima! Ne bacajte biserje pred svinje! Jer svinje će ga pogaziti, a
psi se okrenuti te vas rastrgati."

Moć molitve
(Lk 11:9-13; 6:31)

7 "Molite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!
8 Jer tko god moli, prima. Tko god traži, nalazi. Tko kuca, otvara mu se.
9 Bi li itko od vas svojemu djetetu, kad bi ga zamolilo kruha, dao kamen?
10 Ili bi mu tko dao zmiju kad ga zamoli ribu?
11 Pa ako vi, grešni ljudi, znate davati dobre darove svojoj djeci, koliko će više vaš
nebeski Otac darovati dobra onima koji ga mole?"

Zlatno pravilo

12 "Činite drugima ono što biste htjeli da drugi čine vama. To je bit učenja cijeloga
Zakona i Proroka."

Uzak put
(Lk 13:24)

13 "Uđite na uska vrata! Jer široka vrata i prostran put vode u propast i mnogi njime
idu.
14 Kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život! Malo ih je koji ga nalaze."

Prispodoba o stablu i plodovima
(Lk 6:43-44)

15 "Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze u ovčjem runu, a iznutra su grabežljivi vukovi.
16 Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike
smokve?
17 Tako svako dobro stablo rađa dobrim, a nevaljalo stablo nevaljalim plodovima.

18 Niti dobro stablo može roditi nevaljalim plodom, niti nevaljalo stablo dobrim
plodom.
19 Svako stablo koje ne rađa dobrim rodom siječe se i baca u oganj.
20 Prepoznat ćete ih, dakle, po njihovim plodovima."

Pravi učenici
21 "U nebesko kraljevstvo neće ući svi koji me nazivaju Gospodinom, već samo koji
slušaju mojega nebeskog Oca.
22 Na sudu će mi mnogi reći: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li u tvoje ime
prorokovali? Nismo li se služili tvojim imenom da istjerujemo zle duhove i da činimo
mnoga druga čudesa?'
23 Ali odgovorit ću im: 'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, zlotvori!' "

Kuća na stijeni i kuća na pijesku
(Lk 6:47-49)
24 "Tko god sluša ove moje riječi i tako čini, mudar je kao i čovjek koji gradi kuću na
čvrstoj stijeni.
25 Zapljušti kiša, navale bujice, zapušu vjetrovi i stanu šibati kuću, ali se ona ne sruši
jer je izgrađena na stijeni.
26 Naprotiv, tko čuje ove moje riječi, a ne čini tako, jest poput luda čovjeka koji sebi
gradi kuću na pijesku.
27 Zapljušti kiša, navale bujice, zapušu vjetrovi i stanu šibati kuću, i ona se sruši. I
velika bijaše njezina ruševina."
28 Kad je Isus završio govor, mnoštvo je bilo zaneseno njegovim učenjem
29 jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

8

Isus iscjeljuje gubavca
(Mk 1:40-44; Lk 5:12-14)
1 Veliko je mnoštvo pohrlilo za Isusom dok je silazio s gore.
2 Odjednom mu pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i zamoli ga:
"Gospodine, ako hoćeš, možeš me iscijeliti!"
3 Isus ispruži ruku i dotakne čovjeka. "Hoću! Budi čist!" reče mu. I guba odmah
nestane.
4 Isus mu reče: "Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom ponesi
žrtveni dar prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg ozdravljenja."

Vjera rimskoga stotnika
(Lk 7:1-10; 13:28-29)
5 Kad Isus dođe u Kafarnaum, pristupi mu neki stotnik
6 i reče: "Gospodine, sluga mi kod kuće leži uzet i u teškim mukama!"
7 "Doći ću ga iscijeliti", odgovori mu Isus.
8 Stotnik odgovori: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš u moju kuću. Samo reci da
moj sluga ozdravi i on će ozdraviti!
9 Jer i ja moram slušati svoje nadređene. A podređenom vojniku kažem: 'Idi!' i on ode,
te drugome: 'Dođi!' i dođe; a sluzi kažem: 'Učini to!' i on učini."
10 Kad je to čuo, Isus se zadivi. Okrene se mnoštvu, pa reče: "Zaista vam kažem, takve
vjere nisam vidio ni u koga u cijelom Izraelu.
11 Kažem vam da će mnogi s istoka i zapada sjesti u nebeskom kraljevstvu s
Abrahamom, Izakom i Jakovom,
12 a mnogi Izraelci* biti izbačeni u mrklu tamu gdje će biti plač i škrgut zuba."

* **8:12** U grčkome: *sinovi kraljevstva.*

13 Zatim reče rimskome stotniku: “Idi! Neka ti bude kako si vjerovao!” I sluga mu
istog trena ozdravi.

Mnoga ozdravljenja
(Mk 1:29-34; Lk 4:38-41)

14 Kad je Isus došao u Petrovu kuću, Petrova punica ležala je bolesna, u vrućici.
15 Isus joj dotakne ruku i vrućica nestane. Žena ustane i počne ga poslуživati.
16 Te mu večeri dovedu mnoge opsjednute. Na njegovu riječ svi su zli duhovi izlazili,
a svi bolesnici ozdravljali.
17 Tako se ispunilo što je napisao prorok Izaija:

“On slabosti naše uze
i ponese naše bolesti.”†

Cijena učeništva
(Lk 9:57-60)

18 Kad je Isus vidio koliko se mnoštvo okuplja, zapovjedi da otplove na drugu stranu
jezera.
19 Tada mu priđe neki pismoznanac i reče: “Učitelju, slijedit ću te kamo god ti pošao.”
20 Isus mu odgovori: “Lisice imaju jame i ptice imaju gnijezda, a Sin Čovječji nema
gdje ni glavu nasloniti.”
21 Drugi mu od učenika reče: “Gospodine, dopusti mi da najprije pokopam svojeg
oca.”
22 Ali Isus mu odgovori: “Pođi za mnom i pusti da mrtvi pokapaju svoje mrtvace!”

Isus smiruje oluju
(Mk 4:36-41; Lk 8:22-25)

23 Isus se ukrca u lađu, a za njim uđu i njegovi učenici.
24 Odjednom nastane tako silna oluja da su se valovi prelijevali preko lađice. Isus je
spavao.
25 Učenici dođu k njemu i probude ga: “Gospodine, spasi nas! Izginut ćemo!”
26 Isus im reče: “Malovjerni! Što se toliko strašite?” Ustane zatim i zaprijeti vjetru i
valovima, a oluja se stiša i nastane velika tišina.
27 Ljudi su se u čudu pitali: “Pa tko je on da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?”

Isus iscjeljuje dvojicu opsjednutih
(Mk 5:1-17; Lk 8:26-37)

28 Kad su stigli na drugu stranu jezera, u gadarski kraj‡, susretnu ga dvojica
opsjednutih koji su dolazili iz grobnica i bili tako goropadni da zaradi njih nitko nije
mogao proći tim putem.
29 Odjednom povičuu: “Što hoćeš od nas, Sine Božji? Došao si nas ovdje mučiti prije
vremena?”
30 Nedaleko je paslo veliko krdo svinja.
31 Zli duhovi zamole Isusa: “Ako nas istjeraš, pošalji nas u ono krdo svinja.”
32 “Idite!” reče im Isus. Oni izađu iz opsjednutih i uđu u svinje. Nato cijelo krdo jurne
niz strminu u more i podavi se u vodi.
33 Svinjari pobjegnu u grad te razglase što se dogodilo s opsjednutima.
34 Tada sav grad izađe u susret Isusu. Kad su ga ugledali, zamole da ode iz njihova
kraja.

---

† **8:17** Izaija 53:4. ‡ **8:28** U nekim rukopisima *geraski* ili *gergezenski* kraj. Vidjeti: Marko 5:1; Luka 8:26.

9

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka
(Mk 2:1-12; Lk 5:17-26)

1 Tako Isus uđe u lađicu i preplovi do svojega grada.
2 Ondje mu donesu uzetog čovjeka na nosilima. Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče
bolesniku: “Hrabro, sinko, oprošteni su ti grijesi!”
3 A neki od pismoznanaca pomisle: “Ovaj huli!”
4 Isus je prozreo što misle, pa ih upita: “Zašto mislite zlo u srcu?
5 Što je lakše reći uzetom čovjeku: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani i idi’?
6 Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.” Okrene
se zatim prema uzetome i reče: “Ustani, uzmi nosila i idi kući!”
7 On ustane i ode kući.
8 Kad je mnoštvo to vidjelo, zaprepaste se i počnu slaviti Boga što je ljudima dao takvu
vlast.

Isus poziva Mateja
(Mk 2:13-17; Lk 5:27-32)

9 Odlazeći odande, Isus ugleda čovjeka imenom Matej kako ubire porez te ga pozove:
“Pođi za mnom!” Matej ustane i pođe za njim.
10 Dok je Isus poslije bio u kući za stolom, došli su brojni ubirači poreza i grešnici i
pridružili se njemu i njegovim učenicima.
11 Pošto su to vidjeli, farizeji upitaju njegove učenike: “Zašto vaš učitelj jede s
ubiračima poreza i drugim grešnicima?”
12 Isus je to čuo, pa reče: “Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima.
13 Proučite što znači: ‘Draže mi je da ste milosrdni nego da mi prinosite žrtve.’ Jer
nisam došao zvati pravednike, već grešnike.”

Rasprava o postu
(Mk 2:18-22; Lk 5:33-39)

14 Jednom dođu k Isusu učenici Ivana Krstitelja te ga upitaju: “Zašto tvoji učenici ne
poste kao što postimo mi i farizeji?”
15 Isus im odgovori: “Mogu li uzvanici na svadbenoj večeri tugovati dok je
mladoženja s njima? Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.
16 Nitko ne krpa rupe na staroj odjeći zakrpom od još nesmočena platna. Zakrpa bi se
skupila, razvukla tkaninu i napravila još veću rupu.
17 Ne ulijeva se novo vino u stare mjehove jer bi se raspuknuli. Vino bi se prolilo, a
mjehovi uništili. Novo se vino lijeva u nove mjehove. Tako se sačuva i jedno i drugo.”

Isus iscjeljuje zbog velike vjere ljudi
(Mk 5:21-43; Lk 8:40-56)

18 Dok je još govorio, pristupi mu neki poglavar i padne pred njega ničice klanjajući
se. “Kćerka mi je umrla”, reče. “Ali ti dođi i stavi ruku na nju, pa će oživjeti.”
19 Isus pođe s učenicima njegovu domu.
20 Neka žena koja je već dvanaest godina bolovala od krvarenja priđe mu otraga i
dotakne skut njegova ogrtača
21 jer je pomislila: “Dodirnem li samo njegovu odjeću, ozdravit ću!”
22 Isus se okrene i spazi ju te joj reče: “Samo hrabro, kćeri! Tvoja te vjera iscijelila.” I
žena istoga trena ozdravi.
23 Kad je Isus stigao do poglavarova doma, ugleda bučno mnoštvo i svirače.
24 “Odstupite! Djevojčica nije umrla, nego samo spava!” A oni ga počnu ismijavati.
25 Kad ih je istjerao, Isus uđe k djevojčici i uzme ju za ruku, a ona ustane.
26 Glas o tome proširio se cijelim krajem.

Isus iscjeljuje slijepce i njemaka

27 Kad je Isus odande odlazio, dva slijepca pođu za njime vičući: “Smiluj nam se, sine
Davidov!”
28 Pođu za njim ravno u kuću u kojoj je odsjeo, a Isus ih upita: “Vjerujete li da to mogu
učiniti?”
“Vjerujemo, Gospodine”, odgovore mu.
29 Tada im dotakne oči i reče: “Neka vam bude prema vašoj vjeri!”
30 I oči im se otvore. Isus ih strogo upozori: “Nikome o tomu ne pričajte!”
31 Ali oni, kad izađu, prošire glas o njemu po cijelome kraju.
32 Tek što su oni izišli, dovedu mu nijema i opsjednuta čovjeka.
33 Isus istjera zlog duha, a njemak progovori. Mnoštvo se silno čudilo. “Takvo što u
Izraelu još nikada nismo vidjeli!”
34 Ali farizeji su govorili: “On izgoni zle duhove pomoću poglavice zlih duhova.”

Potreba za radnicima
(Lk 10:2; Mk 6:34)

35 Isus je putovao po svim gradovima i selima poučavajući u židovskim sinagogama,
navješćujući Radosnu vijest o kraljevstvu te iscjeljujući ljude od svake bolesti i nemoći.
36 Sažalilo mu se mnoštvo koje je dolazilo jer su ljudi bili izmučeni i zapušteni poput
ovaca bez pastira.
37 “Žetva je vrlo velika, a radnika je tako malo”, reče on svojim učenicima.
38 “Zato molite gospodara da pošalje radnike u svoju žetvu.”

10

Isus šalje dvanaestoricu apostola
(Mk 3:13-19; 6:7-11; Lk 6:13-16; 9:1-6; 10:3-12; Djela 1:13)

1 Isus pozvao je sebi dvanaestoricu učenika te ih ovlasti da izgone zle duhove i da
iscjeljuju svakovrsne bolesti i slabosti.
2 Evo imena dvanaestorice apostola:
Šimun (zvan i Petar),
Andrija (Petrov brat),
Jakov (Zebedejev sin),
Ivan (Jakovljev brat),
3 Filip,
Bartolomej,
Toma,
Matej (ubirač poreza),
Jakov (Alfejev sin),
Tadej,
4 Šimun Kananaj*
i Juda Iškariotski (koji je izdao Isusa).
5 Isus ih je poslao i uputio ih: “Ne idite poganima ni Samarijancima,
6 već samo izraelskom narodu—Božjim izgubljenim ovcama.
7 Idite i propovijedajte im da je blizu nebesko kraljevstvo.
8 Iscjeljujte bolesnike i gubavce, uskrisujte mrtve i istjerujte zloduhe. Besplatno ste
primili, besplatno i dajte.
9 Ne uzimajte sa sobom zlata, ni srebra, ni mjedi u pojase,
10 ni torbu s odjećom i obućom za put, ni štap, jer radnik zaslužuje svoje uzdržavanje.

* **10:4** Ili *zelot*, član prevratničke političke stranke.

11 Kad god uđete u grad ili selo, potražite dostojna čovjeka pa ostanite kod njega sve
dok ne pođete u drugi grad.
12 Kad uđete u neku kuću, blagoslovite ju.
13 Bude li kuća toga dostojna, neka se na nju spusti vaš mir. Ne pokaže li se
dostojnom, neka se vaš mir vrati vama.
14 Gdje vas ne prihvate i ne poslušaju što im govorite, otresite s nogu i prašinu iz toga
mjesta kad budete odlazili.
15 Zaista vam kažem, na Sudnji će dan Sodomi i Gomori biti lakše nego tomu mjestu!

Čekaju vas progonstva!
(Mk 13:9-13; Lk 12:11-12; 21:12-19)

16 Šaljem vas, evo, kao ovce među vukove. Stoga budite mudri kao zmije, a bezazleni
kao golubovi.
17 Čuvajte se jer će vas predavati sudu i bičevati po sinagogama.
18 Zbog mene će vas izvoditi pred vladare i kraljeve, da biste njima i poganima mogli
posvjedočiti o meni.
19 Ne brinite se što ćete govoriti kad vas predaju sudu jer će vam tada biti dano što da
kažete.
20 Nećete govoriti vi—kroz vas će govoriti Duh vašega nebeskog Oca.
21 Brat će brata i otac dijete predavati na smrt. Djeca će se dizati protiv roditelja i
predavati ih da ih ubiju.
22 Svi će vas zamrziti zbog mene, ali tko ustraje do kraja, spasit će se.
23 Kad vas počnu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi! Ja, Sin Čovječji, vratit ću se
prije nego što obiđete sve izraelske gradove.
24 Učenik nije veći od svojega učitelja, niti je sluga iznad svojega gospodara.
25 Dosta je da učenik dijeli učiteljevu, a sluga gospodarovu sudbinu. Ako su dakle
mene, domaćina, nazvali 'Beelzebulom',† koliko li će onda više vas, moje ukućane?

Ne treba se plašiti
(Lk 12:2-9; Mk 8:38)

26 Ali ne bojte se onih koji vam prijete. Jer dolazi vrijeme kad će sve što je skriveno
biti otkriveno; sve što je tajno čut će se pred svima.
27 Što vam sad govorim u tami, vičite po ulicama kad svane dan. Što vam šapćem na
uho, vičite s krovova da svi čuju!
28 Ne bojte se onih koji mogu ubiti samo tijelo, ali dušu ne mogu! Bojte se Boga koji i
dušu i tijelo može uništiti u paklu.
29 Ne prodaju li se dva vrapca za novčić, a ipak nijedan od njih ne padne na zemlju
bez dopuštenja vašega Oca.
30 A vama su izbrojene i vlasi na glavi.
31 Stoga se ne bojte! Vi ste mu mnogo vredniji od mnoštva vrabaca.
32 Tko ovdje na zemlji pred ljudima prizna da pripada meni, za njega ću ja, pred
svojim Ocem na nebu, priznati da mu pripadam.
33 Ali onoga koji mene zaniječe na zemlji odreći ću se pred svojim Ocem na nebu.

Kako bi ljudi trebali služiti Isusu
(Lk 12:51-53; 14:26-27; 17:33; Mk 8:34-35; Iv 12:25)

34 Nemojte misliti da sam na zemlju došao donijeti mir! Nisam došao donijeti mir,
nego mač.
35 Došao sam rastaviti:
'sina od oca,
kćerku od majke

† **10:25** Sotonom.

i snahu od svekrve.
36 Čovjeku će neprijatelji biti vlastiti ukućani.’‡
37 Tko voli svojega oca ili svoju majku više nego mene, nije me dostojan. Tko voli sina
ili kćerku više nego mene, nije me dostojan.
38 Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, nije me dostojan.
39 Tko za sebe čuva svoj život, izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene, naći će ga.

Nagrade
(Mk 9:41; Lk 10:16; Iv 13:20)
40 Tko prihvati vas, mene prihvaća. A tko mene prihvati, prihvaća Boga koji me je
poslao.
41 Tko prihvati proroka zato što je prorok, dobit će proročku plaću; tko prihvati
pravednika zato što je pravednik, dobit će pravedničku plaću.
42 Tko napoji jednoga od ovih najmanjih čašom hladne vode, zato što je moj učenik,
sigurno neće mu propasti nagrada.”

11

Isus i Ivan Krstitelj
(Lk 7:18-30)
1 Kad je završio s uputama dvanaestorici učenika, Isus ode poučavati i propovijedati
po gradovima.
2 Ivan Krstitelj je u tamnici čuo o Kristovim čudesnim djelima, pa pošalje svoje učenike
da upitaju Isusa:
3 “Jesi li ti zaista onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?”
4 Zatim odgovori Ivanovim učenicima: “Idite Ivanu i ispričajte što čujete i vidite:
5 slijepcima se vraća vid, hromi hodaju, gubavci ozdravljaju, gluhi čuju, mrtvi ustaju i
Radosna vijest se propovijeda siromasima.
6 Recite mu i ovo: ‘Blago onome tko se zbog mene ne sablazni!’ ”
7 Kad su otišli, Isus počne govoriti mnoštvu o Ivanu. “Kad ste izišli u pustinju, što ste
išli gledati? Samo trsku kako se povija na vjetru?
8 Ili ste išli vidjeti raskošno odjevena čovjeka? Ali takvi žive u kraljevskim palačama.
9 Ili ste išli vidjeti Božjeg proroka? Da, on je i više od proroka.
10 Jer Ivan je čovjek o kojemu u Svetome pismu piše:
‘Gledajte, šaljem pred vas svojega glasnika
i on će vam pripraviti put.’*
11 Zaista vam kažem: Od svih ljudi koji su ikada rođeni nije bilo većega od Ivana
Krstitelja. Pa ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskomu veći je od njega!
12 A od vremena kad je Ivan Krstitelj počeo propovijedati i krstiti pa sve do sada,
navala je na kraljevstvo nebesko i siloviti ga prisvajaju.
13 Jer svi su proroci i Zakon proricali o Ivanu.
14 I, ako ste mi to spremni povjerovati, on je taj drugi Ilija koji je trebao doći.†
15 Slušajte, kad već imate uši!

Isusov sud o suvremenicima
16 A s kime da usporedim ovaj naraštaj? On je poput djece koja sjede i igraju se na
gradskome trgu, pa jedna drugoj dovikuju:
17 ‘Veselo smo vam zasvirali,
ali niste htjeli zaplesati.
Onda smo vam zapjevali tužaljke,
ali ni plakati niste htjeli.’

‡ **10:36** Mihej 7:6 * **11:10** Malahija 3:1. † **11:14** Vidjeti: Malahija 3:23.

18 Jer, došao je Ivan koji je postio i nije pio vino, a oni kažu: ‘Ima zloduha.’
19 Onda sam došao ja, Sin Čovječji. Jedem i pijem, pa sada govore: ‘Izjelica je i pijanac,
prijatelj je ubirača poreza i drugim grešnicima!’ Ali Božja će se mudrost opravdati
svojim djelima.”

Sud za nevjernike
(Lk 7:31-35; 10:13-15)
20 Tada počne koriti gradove u kojima se zbilo najviše njegovih čudesnih djela zato što
se nisu obratili Bogu.
21 “Teško tebi, Korozaine! Teško tebi, Betsaido! Jer da su se čudesa koja su se kod vas
dogodila zbila u pokvarenima Tiru i Sidonu, oni bi se već odavno obratili u kostrijeti i
pepelu.
22 Kažem vam da će Tiru i Sidonu na Sudnji dan biti lakše nego vama!
23 A ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba uzdignuti? Strovalit ćeš se u pakao. Da su se
čudesa koja su se u tebi zbila dogodila u Sodomi, ona bi zaista ostala do danas.
24 Kažem vam da će Sodomi biti lakše na Sudnji dan nego vama!”

Isusova molitva zahvale
(Lk 10:21-22)
25 Tada Isus reče: “Oče, gospodaru neba i zemlje, slavim te što si to skrio od mudrih i
umnih, a objavio malenima.
26 Da, Oče, tebi se to svidjelo tako učiniti.
27 Moj mi je Otac sve predao. Nitko ne poznaje Sina nego Otac i nitko ne poznaje Oca
nego Sin i oni kojima se Sin hoće objaviti.
28 Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.
29 Uzmite na sebe moj jaram i učite od mene jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete
naći spokoj svojim dušama.
30 Moj je jaram sladak, a moje breme lako.”

12

Rasprava o suboti
(Mk 2:23-28; 3:1-6; Lk 6:1-11)
1 U ono je vrijeme neke subote Isus s učenicima prolazio žitnim poljima. Učenici su
ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti ga.
2 Opaze to neki farizeji pa rekoše: “Ne bi to smjeli činiti! Zakonom je zabranjeno
skupljati usjev subotom!”
3 Ali Isus im odgovori: “Niste li u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David kad su on
i njegovi pratitelji ogladnjeli?
4 Ušao je u Dom Božji* te su pojeli prinesen kruh koji nije bilo dopušteno jesti ni
njemu ni njegovim pratiocima, nego samo svećenicima.
5 Niste li u Zakonu pročitali da svećenici služeći subotom u Hramu krše Zakon, a ipak
nemaju krivnje?
6 A ja vam kažem da je ovdje nešto veće od Hrama!
7 Kad biste zaista razumjeli što znači: ‘Draže mi je da ste milosrdni nego da mi
prinosite žrtve’, ne biste osuđivali ove nedužne.
8 Ja, Sin Čovječji, gospodar sam subote.”

Isus iscjeljuje u subotu
(Mk 3:1-2; Lk 6:6-7)
9 Zatim ode u sinagogu

* **12:4** U Hram.

10 i ondje spazi čovjeka usahnule ruke. Da bi ga mogli optužiti zbog potvrdnog
odgovora, farizeji upitaju Isusa: “Je li dopušteno subotom iscijeliti?”
11 On odgovori: “Tko to od vas ne bi svoju jedinu ovcu ako bi u subotu upala u jamu
iz nje izvadio?
12 A koliko je čovjek vredniji od ovce! Subotom je, dakle, slobodno činiti dobro.”
13 Onome čovjeku zatim reče: “Ispruži ruku!” On ju ispruži, a ruka mu postane zdrava
kao i druga.
14 A farizeji se, čim su izišli iz sinagoge, okupe na vijećanje da se dogovore kako da ga
smaknu.

Isus, Božji izabrani sluga
(Mk 3:7-12; Lk 6:17-19)

15 Ali Isus je to znao pa je otišao iz sinagoge s mnogima koji su ga slijedili. Sve je
bolesne među njima iscijelio,
16 a on im je oštro zabranjivao da ga očituju.
17 Time se ispunilo Izaijino proročanstvo:
18 “Ovo je moj ljubljeni Sluga,
kojega sam izabrao.
On je moja radost.
Duh svoj stavit ću na njega.
On će navješćivati pravdu narodima.
19 Neće se prepirati ni vikati,
ulicama mu se neće čuti glasa.
20 Ni zgažene trske neće slomiti,
ni ugasit žiška što tek tinja
sve dok ne ostvari pobjedu pravde.
21 U njegovo će se ime uzdati narodi.”†

Isus i knez zloduha
(Mk 3:22-29; Lk 11:14-23; Lk 12:10)

22 Tada Isusu dovedu zloduhom opsjednuta, slijepa i nijema čovjeka. Isus ga iscijeli te
on progovori i progleda.
23 Mnoštvo je osupnuto pitalo: “Da on nije Mesija, Sin Davidov?”
24 Kad su za to čuli farizeji, rekoše: “Taj izgoni zle duhove pomoću Beelzebula,
poglavice zlih duhova.”
25 Znajući što misle, Isus im reče: “Svako podijeljeno kraljevstvo propada. Grad ili
dom ne može opstati ako je iznutra razjedinjen.
26 Ako dakle Sotona izgoni Sotonu, njegovo je kraljevstvo razjedinjeno. Kako će se
onda održati?
27 Ako ja zaista izgonim zle duhove uz pomoć Beelzebula, čijom ih pomoći istjeruju
vaši sljedbenici? Zato će vas oni osuditi.
28 Ali ako ja izgonim zloduhe pomoću Božjega Duha, onda je k vama stiglo Božje
kraljevstvo.
29 Ne možete ući u kuću snažnog čovjeka i opljačkati ga a da ga najprije ne svežete. Tek
tada ga možete orobiti.
30 Tko nije na mojoj strani, zapravo je protiv mene; i svatko tko sa mnom ne skuplja,
zapravo rastjeruje.
31 Zato će se, kažem vam, ljudima oprostiti svaki grijeh i bogohulstvo, ali hula na
Svetoga Duha neće se oprostiti.
32 Ipak, onome koji što kaže protiv Sina Čovječjega oprostit će se, ali kaže li što protiv
Svetoga Duha, neće mu se oprostiti ni na ovome ni u budućemu svijetu.

† **12:21** Izaija 42:1-4.

Drvo se poznaje po plodovima
(Lk 6:43-45)
33 Odlučite se dakle: ili je stablo dobro i donosi dobar rod ili je nevaljalo i donosi zao
rod. Pa drvo se poznaje po plodovima.
34 Zmijski rode! Kako biste i mogli govoriti dobro kad ste zli? Jer usta govore ono čega
je srce prepuno.
35 Dobar čovjek iz riznice svojega srca iznosi dobro, a zao čovjek zlo.
36 A ja vam kažem da će ljudi za svaku bezrazložnu riječ koju izgovore položiti račun
na Sudnji dan.
37 Vlastite će te riječi opravdati ili osuditi."

Jonin znak
(Mt 16:1-4; Mk 8:11-12; Lk 11:29-32)
38 Zatim mu neki pismoznanci i farizeji rekoše: "Učitelju, htjeli bismo da nam pokažeš
neki znak."
39 On im odgovori: "Samo zao i nevjernički naraštaj traži znak, ali neće mu se dati
drugoga osim znaka proroka Jone.
40 Kao što je Jona tri dana i tri noći proveo u utrobi morske nemani, tako ću i ja, Sin
Čovječji, provesti u krilu zemlje tri dana i tri noći.
41 Stanovnici Ninive ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer su se oni
obratili na Jonino propovijedanje. S vama je ovdje i veći od Jone!
42 Kraljica Juga‡ ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer je izdaleka
došla čuti Salomonovu mudrost; s vama je ovdje i veći od Salomona.

Kad nečisti duh se vrati
(Lk 11:24-26)
43 Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći odmora, ali ga ne
nalazi.
44 Tada kaže: 'Vratit ću se u kuću iz koje sam izišao.' Vrati se i svoj stari dom zatekne
prazan, pometen i čist.
45 Zatim ode pronaći drugih sedam duhova još gorih od sebe te svi oni uđu u čovjeka i
u njemu se nastane. Na kraju tako čovjeku bude i gore nego prije. Tako će biti i ovome
zlom naraštaju."

Prava Isusova obitelj
(Mk 3:31-35; Lk 8:19-21)
46 Dok je Isus još govorio mnoštvu, vani su stajali njegova majka i braća želeći s njime
razgovarati.
47 Netko mu je rekao: "Evo, tu su ti majka i braća. Žele s tobom razgovarati."
48 On odgovori: "Tko mi je majka? Tko su mi braća?"
49 Pokaže zatim prema svojim učenicima. "Evo," reče, "to su mi majka i braća!
50 Zaista, tko god čini volju mojega nebeskog oca, taj mi je i brat, i sestra, i majka!"

13

Prispodoba o sijaču
(Mk 4:1-9; Lk 8:4-8)
1 Istoga dana Isus iziđe iz kuće i ode sjesti uz jezero.
2 K njemu nagrne silno mnoštvo, tako da je morao ući u lađicu. Sjeo je u nju, a
mnoštvo je stajalo na obali.
3 Mnogo im je govorio u prispodobama:
"Neki je ratar sijao sjeme.

‡ **12:42** Kraljica od Sabe.

4 Dok je sijao po polju, dio zrnja padne na stazu pa dođu ptice i pozobaju ga.
5 Dio sjemena padne na kamenito tlo gdje je zemlja bila plitka, pa odmah nikne.
6 Ali kad je granulo sunce, izgori i osuši se jer nije imalo duboka korijena.
7 Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga.
8 Dio ga, napokon, padne na dobru zemlju i donese plod: jedno stostruk, drugo
šezdeseterostruk, treće trideseterostruk.
9 Slušajte, kad već imate uši!”

Zašto Isus govori u prispodobama
(Mk 4:10-20; Lk 8:9-15; 10:23-24)

10 Priđu mu učenici i upitaju: “Zašto ljudima uvijek govoriš u prispodobama?”
11 On im odgovori: “Zato što je vama dano da razumijete tajne nebeskoga
kraljevstva, a drugima nije.
12 Onima koji žive po Božjoj mudrosti”, reče im, “Bog će dati još više mudrosti. A oni
koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti izgubit će i ono malo od nje što imaju.*
13 U prispodobama im govorim zato što ljudi gledaju što radim, a zapravo ne vide;
zato što slušaju što im govorim, a zapravo ne čuju i ne razumiju.
14 Tako se ispunja Izaijino proročanstvo:
‘Slušat ćete moje riječi,
ali nećete ih razumjeti;
gledat ćete moja djela,
ali nećete dokučiti njihova značenja.
15 Jer srca su se ovoga naroda usalila,
uši njihove ne čuju, a oči su zatvorili—
tako njihove oči ne vide
i njihove uši ne čuju,
a srca im ne mogu razumjeti.
Zato se ne mogu obratiti k meni
da ih iscijelim.’†
16 Ali blago vašim očima zato što vide i blago vašim ušima zato što slušaju.
17 Zaista vam kažem, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti to što vi gledate, ali
nisu vidjeli; željeli su čuti što vi čujete, ali nisu čuli.
18 Da vam objasnim priču o sijaču.
19 Svakomu tko čuje riječ o kraljevstvu, a ne razumije ju, dođe Zli i otme mu ono što
mu je u srcu posijano. To je sjeme zasijano pokraj puta.
20 Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i odmah ju radosno prihvate,
21 ali nemaju korijena i nestalni su. Čim ih zbog Riječi snađe nevolja ili progonstvo,
odmah podlegnu.
22 U trnje zasijano sjeme su oni koji čuju Riječ, ali ju životne brige i zavodljivost
bogatstva uguše u njima te ona ne donese roda.
23 Dobro tlo je srce čovjeka koji čuje Riječ i razumije ju te ona donese rod—stostruko,
šezdeseterostruko ili trideseterostruko veći od posijanoga.”

Priča o žitu i kukolju

24 Iznese im još jednu prispodobu: “S nebeskim je kraljevstvom kao s čovjekom koji je
na svoju njivu posijao dobro sjeme.
25 Ali dok su svi spavali, došao je njegov neprijatelj, posijao među žito kukolj i otišao.
26 Kad je usjev porastao i urodio klasom, pokazao se i kukolj.

---

* **13:12** U grčkome: *Tko ima, još će mu se dati pa će obilovati, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.* † **13:15** Izaija 6:9-10.

27 Rataru dođu njegovi sluge i upitaju: ‘Gospodaru, nisi li ti na svojoj njivi posijao
dobro sjeme? Odakle onda kukolj?’
28 ‘Neprijatelj je to učinio’, odgovori on.
‘Hoćeš li da počupamo kukolj?’ upitaju.
29 ‘Nemojte’, reče im. ‘Čupajući kukolj, mogli biste iščupati i pšenicu.
30 Pustite neka oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite
najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.’ ”

Prispodoba o gorušičinu sjemenu
(Mk 4:30-32; Lk 13:18-19)

31 Iznese im još jednu prispodobu: “S kraljevstvom je nebeskim kao s gorušičinim
sjemenom koje netko posije na svojoj njivi.
32 Ono je zaista najsitnije od svega sjemenja, ali izraste veće od svake druge biljke u
vrtu, razvije se u stablo te se ptice nebeske dolaze gnijezditi u njegovim granama.”

Prispodoba o kvascu
(Lk 13:20-21)

33 Zatim im ispriča sljedeću prispodobu: “Nebesko je kraljevstvo poput kvasca koji
žena umijesi u golemu količinu brašna,‡ a on ipak sve ukvasi.”
34 Isus je sve to govorio narodu u prispodobama. Zapravo im bez prispodoba ništa i
nije govorio
35 da bi se ispunilo proročanstvo:
“Progovorit ću u prispodobama;
otkrit ću ono što je skriveno od postanka svijeta.”§

Isus objašnjava priču o žitu i kukolju

36 Isus otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Učenici dođu k njemu i zamole ga: “Objasni nam
prispodobu o kukolju na njivi.”
37 “Dobro”, reče on. “Sijač dobroga sjemena je Sin Čovječji.
38 Njiva je svijet, a dobro sjeme su ljudi koji pripadaju Božjemu kraljevstvu.* Kukolj
su ljudi koji pripadaju Zlome.†
39 Neprijatelj koji ga je posijao jest đavao; žetva je svršetak svijeta, a žeteoci su anđeli.
40 Kao što se kukolj spaljuje, tako će biti i na svršetku svijeta.
41 Sin Čovječji poslat će svoje anđele da iz kraljevstva izdvoje sve koji mame na grijeh i
sve koji čine zlo
42 te će ih oni baciti u ognjenu peć. Ondje će biti plač i škrgut zuba.
43 Tada će pravednici u kraljevstvu svojega Oca zasjati poput sunca. Slušajte, kad već
imate uši!”

Prispodoba o skrivenome blagu

44 “S nebeskim je kraljevstvom kao s blagom skrivenim u polju. Kad ga pronađe,
čovjek ga sakrije pa sav radostan ode prodati sve što ima da kupi to polje.”

Prispodoba o trgovcu biserima

45 “Nadalje, s nebeskim je kraljevstvom kao s trgovcem koji traga za lijepim biserima.
46 Kad pronađe dragocjeni biser, ode prodati sve što ima i kupi ga.”

Prispodoba o ribarskoj mreži

47 “Nadalje, s nebeskim je kraljevstvom kao s mrežom koja, bačena u more, zahvati
svakovrsne ribe.

---

‡ **13:33** U grčkome: *tri mjere* (otprilike 20 kilograma).
§ **13:35** Psalam 78:2.
* **13:38** U grčkome: *sinovi kraljevstva.*
† **13:38** U grčkome: *sinovi Zloga.*

48 Kad se napuni, ribari ju izvuku pa sjednu i pokupe dobre ribe u posude, a loše izbace.
49 Tako će biti i o svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednika
50 i baciti ih u ognjenu peć gdje će biti plač i škrgut zuba.
51 Jeste li razumjeli?" upita ih.
"Jesmo", odgovore.
52 On nato reče: "Zato je svaki pismoznanac koji postane učenikom nebeskoga kraljevstva poput domaćina koji iz svoje riznice iznosi i novo i staro."

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu
(Mk 6:1-6; Lk 4:16-30)

53 Pošto je ispričao sve te prispodobe, Isus ode odande.
54 Otišao je u svoj zavičaj te je u tamošnjoj sinagogi tako poučavao da su ljudi zadivljeni pitali: "Odakle ovomu ta mudrost i sila da čini takva čudesa?
55 Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, Josip, Šimun i Juda?
56 Nisu li mu i sve sestre ovdje među nama? Odakle mu onda sve to?"
57 I sablaznili su se zbog njega.
Tada im Isus reče: "Proroku ne iskazuju čast jedino u njegovu zavičaju i u njegovu domu."
58 Zbog njihove nevjere ondje nije učinio mnogo čudesa.

14

Smrt Ivana Krstitelja
(Mk 6:14-29; Lk 3:19-20; 9:7-9)

1 Kad je Herod tetrarh* čuo o Isusu,
2 reče svojim slugama: "To je od mrtvih uskrsnuo Ivan Krstitelj pa sad u njemu djeluju čudesne sile."
3 Herod je, naime, Ivana dao uhititi, svezati i baciti u tamnicu na zahtjev Herodijade, žene svojega brata Filipa,
4 jer mu je Ivan govorio: "Ti nemaš prava da je imaš za ženu!"
5 Htio je ubiti Ivana, ali se bojao naroda jer su ga smatrali prorokom.
6 Ali na proslavi Herodova rođendana pred uzvanicima je plesala Herodijadina kćerka i tako se svidjela Herodu
7 da se zakleo dati joj sve što zatraži.
8 Ona na majčin nagovor reče: "Zapovjedi da mi na pladnju donesu glavu Ivana Krstitelja!"
9 Kralj se ražalosti, ali zbog toga što se zakleo i zbog uzvanika zapovjedi da joj učine po volji.
10 Pošalje ljude da Ivanu u tamnici odrube glavu.
11 Donesu djevojci glavu na pladnju, a ona je pak odnese majci.
12 Potom dođu Ivanovi učenici, uzmu njegovo tijelo i pokopaju ga te odu javiti Isusu.

Isus hrani pet tisuća ljudi
(Mk 6:32-44; Lk 9:10-17; Iv 6:1-13)

13 Kad je Isus to čuo, otplovi odande lađicom na pusto mjesto da se povuče u osamu. Ali narod je to doznao pa su pješice krenuli iz gradova za njim.
14 Kad je izišao iz lađice, ugleda silan narod pa se sažali nad njima i izliječi im bolesnike.

---

* **14:1** Herod Antipa.

15 Uvečer mu priđu učenici i kazaše. “Pust je ovo kraj a već je i kasno. Otpusti ljude da
mogu otići u sela kupiti hrane!”
16 Ali Isus odgovori: “Nije potrebno da idu; vi ih nahranite!”
17 “Pa ovdje imamo samo pet kruhova i dvije ribe!”
18 “Donesite ih!” reče.
19 Zapovjedi zatim mnoštvu da sjednu na travu. Uzme pet kruhova i dvije ribe,
pogleda u nebo te blagoslovi hranu. Razlomi kruh i dade ga učenicima, a učenici su ga
dijelili mnoštvu.
20 I svi su jeli dok se nisu nasitili. Zatim pokupe ostatke. Bilo ih je dvanaest punih
košara.
21 A nahranilo se pet tisuća muškaraca te žene i djeca koji su bili s njima.

Isus hoda po vodi
(Mk 6:45-51; Iv 6:16-21)

22 Odmah zatim Isus natjera učenike da uđu u lađu i da preplove na drugu obalu, dok
on otpusti mnoštvo.
23 Kad ih je otpustio, popne se u goru da se pomoli u osami. Kasno navečer još je bio
sam ondje.
24 U međuvremenu je lađa već bila daleko od obale. Zapuhao je jak protivan vjetar, pa
se borila s velikim valovima.
25 Oko tri sata ujutro† Isus dođe k učenicima hodajući po vodi.
26 Kad ugledaju kako hoda po vodi prema njima, vrisnu od straha misleći da je
sablast.
27 Ali Isus im odmah reče: “Samo hrabro! Ja sam! Ne bojte se!”
28 Nato mu Petar reče: “Gospodine, ako si ti, zapovjedi da dođem k tebi po vodi!”
29 “Dođi!” odgovori Isus. Petar iziđe iz lađe te hodajući po vodi pođe prema Isusu.
30 Ali kad je osjetio silinu vjetra, prestraši se i počne tonuti. “Spasi me, Gospodine!”
poviče.
31 Isus mu odmah pruži ruku i uhvati ga. “Slaba je tvoja vjera”, reče mu. “Zašto si
posumnjao?”
32 Kad su ušli u lađu, vjetar prestane.
33 Učenici u lađi poklone mu se ničice i uzviknu: “Ti si zaista Božji Sin!”

Mnoga ozdravljenja
(Mk 6:53-56)

34 Preplove jezero i pristanu u Genezaretu.
35 Ondašnji žitelji ga prepoznaju i po svoj okolici razglase da je došao, pa mu svi počnu
dovoditi bolesnike.
36 Molili su ga da im dopusti dotaknuti barem skut njegove haljine i svi koji su ga
dotaknuli ozdravljali su.

15

Isus poučava o unutrašnjoj čistoći
(Mk 7:1-23)

1 Isusu pristupe neki farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema te ga upitaju:
2 “Zašto tvoji učenici krše stare židovske predaje? Ne drže se obrednoga pranja ruku
prije jela!”
3 On im odgovori: “A zašto vi zbog svoje predaje kršite Božje zapovijedi?
4 Bog je rekao: ‘Poštuj oca i majku!’ i ‘Tko prokune oca ili majku, neka se kazni smrću!’
5 Ali vi velite: ‘Kaže li tko ocu ili majci: pomoć koju biste od mene dobili darovat ću
Bogu’,

† **14:25** U grčkome: *o četvrtoj noćnoj straži.*

6 nije im dužan iskazati poštovanje brinući se o njihovim potrebama. Tako kršite Božju
zapovijed zbog svoje predaje.
7 Licemjeri! Lijepo je o vama prorokovao Izaija:
8 ‘Ovaj me narod štuje samo usnama,
ali srce im je daleko od mene.
9 Uzalud me štuju
jer kao moje učenje poučavaju ljudske zapovijedi.’ ”*

Što onečišćuju čovjeka?

10 Dozove tada mnoštvo pa im reče: “Slušajte i pokušajte razumjeti!
11 Ne onečišćuje čovjeka ono što na usta ulazi, nego ono što izlazi iz njih!”
12 Tada mu priđu učenici. “Znaš li da su se farizeji sablaznili na to što si rekao?”
upitaju.
13 “Svaka biljka koju nije posadio moj nebeski otac iščupat će se skupa s korijenom.
14 Pustite ih! To su slijepi vođe slijepaca! A kad slijepac vodi slijepca, obojica završe u
jarku.”
15 Petar ga zamoli: “Protumači nam tu prispodobu!”
16 “Zar još ne razumijete?” reče Isus.
17 “Ne shvaćate li: sve što uđe na usta ode u trbuh i izbacuje se u zahod.
18 Ali zle riječi† izlaze iz srca i onečišćuju čovjeka.
19 Jer iz srca izviru zle misli, ubojstva, preljubi, blud, krađe, klevete, laži i kletve.
20 To onečišćuje čovjeka! Neće čovjek biti nečist pred Bogom ako jede a da prije toga
nije obavio obredno pranje ruku.”

Vjera poganke
(Mk 7:24-30)

21 Isus zatim ode iz Galileje na sjever, u tirski i sidonski kraj.
22 Neka žena, Kanaanka, koja je ondje živjela, dođe k njemu i poviče: “Smiluj mi se,
Gospodine, Sine Davidov! Kćerka mi je teško opsjednuta!”
23 Ali Isus joj ne odgovori ni riječi. Nato dođu učenici i zamole ga: “Reci joj da ode jer
viče za nama!”
24 On reče: “Poslan sam da pomognem Židovima, izgubljenim ovcama Izraela.”
25 Ali ona priđe, ničice mu se pokloni i reče: “Gospodine, pomozi mi!”
26 “Nije pravo oduzeti kruh djeci i baciti ga psima”, reče joj.
27 “Nije, Gospodine”, odgovori ona. “Ali i psi pojedu ostatke koji padnu s
gospodarova stola!”
28 “Velika je tvoja vjera, ženo!” reče joj Isus. “Neka ti bude što želiš!” I njezina kćerka
odmah ozdravi.

Isus iscjeljuje mnoge bolesnike
(Mk 7:31-37)

29 Isus ode odande do Galilejskog jezera, popne se na goru i sjedne.
30 K njemu nagrne silno mnoštvo vodeći sa sobom hrome, kljaste, slijepe, nijeme i
druge bolesnike te mu ih polože do nogu, a on ih iscijeli.
31 Zadivljeno time što nijemi govore, kljasti ozdravljaju, hromi hodaju a slijepi vide,
mnoštvo je slavilo Izraelova Boga.

Isus hrani četiri tisuće ljudi
(Mk 8:1-10)

32 Isus pozove učenike i reče im: “Žao mi je ljudi. Već su tri dana sa mnom, a nemaju
što jesti. Neću ih otpustiti gladne jer će putem klonuti.”

---

* **15:9** Izaija 29:13. † **15:18** U grčkome: *Ono što izlazi na usta.*

33 Učenici odgovore: “Odakle da u pustinji nabavimo dovoljno hrane za toliko
mnoštvo?”
34 “Koliko hrane imate?” upita Isus.
“Sedam kruhova i nekoliko ribica”, rekoše.
35 Isus zapovjedi mnoštvu da posjeda na zemlju
36 te uzme sedam kruhova i ribe, zahvali Bogu, razlomi ih i dade učenicima. Oni ih
razdijele mnoštvu.
37 Svi su se do sita najeli i još su ostacima napunili sedam košara.
38 A blagovalo je četiri tisuće muškaraca te žene i djeca koji su bili s njima.
39 Isus otpusti narod, uđe u lađu i ode u magadanski kraj.

16

Vođe traže čudesni znak
(Mt 12:38-39; Mk 8:11-13; Lk 12:54-56)

1 K Isusu dođu farizeji i saduceji. Da bi ga iskušali, zatraže da im pokaže kakav znak s
neba.
2 On odgovori: “Vi znate uvečer reći: Bit će lijepo vrijeme jer je nebo crveno.
3 A ujutro kažete: Nebo je mutno i crveno—danas će nevrijeme. Izgled neba znate
protumačiti, a znake vremena ne znate!
4 Znak traži pokvaren i preljubnički naraštaj, ali neće dobiti drugoga znaka osim
Jonina.” Zatim ih ostavi i ode.

Farizejski i saducejski kvasac
(Mk 8:14-21)

5 Prelazeći na drugu stranu jezera, učenici zaborave ponijeti kruha.
6 “Budite oprezni!” upozorio ih je Isus. “Čuvajte se farizejskog i saducejskog kvasca!”
7 Oni su mislili da im to govori zato što su zaboravili ponijeti kruh.
8 Isus je to opazio, pa im reče: “Slaba je vaša vjera! Što ste se zabrinuli jer nemate
kruha?
9 Zar još ne razumijete? Zar ste zaboravili onih pet kruhova na pet tisuća ljudi i
koliko ste još košara skupili?
10 I onih sedam kruhova na četiri tisuće ljudi i košare koje ste nakupili?
11 Kako još ne shvaćate da vam ne govorim o kruhu kad kažem: ‘Čuvajte se kvasca
farizejskoga i saducejskoga!’?”
12 Oni tada shvate da im nije govorio o krušnome kvascu, već o farizejskome i
saducejskome učenju.

Petar priznaje Krista
(Mk 8:27-30; Lk 9:18-21)

13 Kad je Isus došao u krajeve Filipove Cezareje, upita učenike: “Što ljudi kažu, tko je
Sin Čovječji?”
14 “Neki kažu da je Ivan Krstitelj,” odgovore oni, “neki da je Ilija, a neki opet da je
Jeremija ili koji drugi prorok.”
15 Tada ih upita: “A za koga me vi držite?”
16 Šimun Petar odgovori: “Ti si Krist, Mesija, Sin živoga Boga!”
17 “Blago tebi, Šimune, sine Jonin”, reče mu Isus, “jer ti to nije objavio čovjek*, nego
moj Otac nebeski.
18 A ja tebi kažem: ti si Petar; na toj stijeni izgradit ću svoju Crkvu i vrata paklenai sve
sile pakla† neće ju nadvladati.

---

* **16:17** U grčkome: *jer ti to nisu objavili tijelo i krv.* † **16:18** U grčkome: *vrata Hada.*

19 I dat ću ti ključeve nebeskog kraljevstva; što god svežeš na zemlji, bit će svezano na
nebesima, i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima."
20 Tada strogo zapovjedi učenicima da nikome ne kazuju kako je on Krist.

Isus navješćuje svoju smrt
(Mk 8:31-33; Lk 9:22)
21 Otada Isus počne učenicima otvoreno govoriti o tome kako mora otići u Jeruzalem i
ondje mnogo pretrpjeti od starješina, svećeničkih poglavara i pismoznanaca, te kako će
ga ubiti i kako će on treći dan uskrsnuti.
22 Petar ga nato povede na stranu i počne ga od toga odgovarati: "Ne daj Bože,
Gospodine! Ne smije ti se takvo što dogoditi!"
23 Isus se okrene prema Petru i reče: "Odlazi od mene, Sotono! Ti si mi zamka jer ne
razmišljaš na Božji način, nego ljudski!"

Kako biti Kristovi učenici
(Mk 8:34—9:1; Lk 9:23-27)
24 Tada Isus reče svojim učenicima: "Želi li tko biti mojim sljedbenikom, neka se
odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.
25 Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene, naći
će ga.
26 Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš vječni život? Što se može mjeriti s
vrijednošću života?‡
27 Jer ću ja, Sin Čovječji, zaista doći u slavi svojega Oca s anđelima i tada ću suditi
svakome prema njegovim djelima.
28 Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije nego što vide
mene, Sina Čovječjega, kako dolazim u kraljevskoj vlasti."

17

Preobrazba
(Mk 9:2-13; Lk 9:28-36)
1 Nakon šest dana povede Isus sa sobom Petra, Jakova i njegova brata Ivana visoko u
goru, u osamu.
2 Tu se pred njima preobrazi: lice mu zasja poput sunca, a haljine mu postanu bijele
poput svjetlosti.
3 Uto se pojave Mojsije i Ilija i počnu razgovarati s Isusom.
4 Petar reče: "Gospodine, dobro je što smo ovdje! Ako hoćeš, napravit ću ovdje tri
sjenice: jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju."
5 Dok je to još govorio, prekrije ih svijetao oblak, a iz njega se začuje glas: "Ovo je moj
ljubljeni Sin, moja radost! Njega slušajte!"
6 Silno prestrašeni, učenici popadaju licem prema zemlji.
7 Isus im priđe, dotakne ih i reče: "Ustanite! Ne bojte se!"
8 Oni podignu pogled, ali nisu vidjeli nikoga osim Isusa.
9 Dok su silazili s gore, Isus im zapovjedi da nikome ne govore što su vidjeli sve dok
Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih.
10 Učenici ga upitaju: "Zašto pismoznanci tvrde da prije Mesije mora doći Ilija?"
11 Isus odgovori: "Ilija nesumnjivo najprije mora doći i sve opet staviti na svoje
mjesto.
12 Ali vam kažem da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali pa su s njim postupili
kako im se prohtjelo. I Sin Čovječji će također trpjeti od njihovih ruku."

‡ **16:26** U grčkome: *Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoj život?*

13 Učenici tada shvate da im je to govorio o Ivanu Krstitelju.

Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka
(Mk 9:14-29; Lk 9:37-43)

14 Kad su stigli do mnoštva, Isusu pristupi neki čovjek, padne pred njim na koljena
15 i reče: "Gospodine, smiluj se mojemu sinu jer je padavičar i teško trpi. Često padne u vatru ili u vodu.
16 Doveo sam ga tvojim učenicima, ali ga oni nisu mogli izliječiti."
17 "Nevjerni i opaki rode!" reče Isus. "Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedite mi ga!"
18 Tada zaprijeti zloduhu te on iziđe iz dječaka koji istog časa ozdravi.
19 Zatim učenici nasamo upitaju Isusa: "Zašto mi nismo mogli istjerati tog zloduha?"
20 "Zbog svoje nevjere", reče im on. "Zaista vam kažem, da imate vjere kao je sitno gorušičino zrno i da kažete ovoj gori: Premjesti se onamo!—ona bi se premjestila. Ništa vam ne bi bilo nemoguće."*

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mk 9:30-32; Lk 9:43-45)

22 Kad su se skupili u Galileji, Isus im reče: "Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke.
23 Ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti." Učenici se silno ražaloste.

Plaćanje hramskoga poreza

24 Kad su stigli u Kafarnaum, pristupe Petru ubirači hramskoga poreza i upitaju ga: "Zar vaš učitelj ne plaća porez?"
25 "Plaća!" odgovori Petar. Zatim uđe u kuću, a Isus ga presretne pitanjem: "Što misliš, Šimune, ubiru li zemaljski kraljevi porez ili carinu od svojih ili od tuđih sinova?"
26 Kad on odgovori: "Od tuđih", Isus mu reče: "Sinovi su, dakle, oslobođeni.
27 Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru i baci udicu. Prvoj ribi koju uhvatiš otvori usta, pa ćeš unutra naći novčić. Uzmi ga pa im njime plati za mene i za sebe."

18

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mk 9:33-37; Lk 9:46-48)

1 U taj čas dođu k Isusu učenici te ga zapitaju: "Tko je najveći u nebeskom kraljevstvu?"
2 Isus pozove malo dijete pa ga postavi u sredinu između njih
3 i reče: "Zaista vam kažem, ako se ne obratite i ne postanete poput male djece, nećete ući u nebesko kraljevstvo!
4 U nebeskome je kraljevstvu, dakle, najveći onaj tko se ponizi kao ovo malo dijete.
5 Tko zaradi mene* prihvati ovakvo dijete, mene prihvaća.
6 Ali tko jednoga od ovih malenih koji vjeruju u mene navede da posrne u vjeri, bilo bi mu bolje da mu o vrat objese mlinski kamen i da potone u morsku dubinu.

Isus upozorova na dolazak iskušenja
(Mk 9:42-47; Lk 17:1-2)

7 Teško svijetu jer navodi ljude na grijeh! Napast na zlo je neizbježna, ali teško čovjeku kroz kojega dolazi napast.
8 Navodi li te na grijeh vlastita ruka ili noga, odsijeci ju i baci. Bolje da u život uđeš kljast ili hrom nego da s objema rukama i s objema nogama budeš bačen u vječni oganj.

* **17:20** U nekim je rukopisima dodan i 21. stih. * **18:5** U grčkome: *u moje ime.*

9 Navodi li te na grijeh vlastito oko, iskopaj ga i baci! Bolje da jednook uđeš u život
nego da s oba oka budeš bačen u ognjeni pakao.
10 Pazite da ne prezrete nijednoga od ovih malenih. Jer kažem vam da njihovi anđeli
na nebu neprestano gledaju lice mojega Oca, koji je na nebesima. (
11 A ja, Sin Čovječji, došao sam spasiti izgubljene.)”†

Prispodoba o izgubljenoj ovci

12 “Što mislite, da netko ima sto ovaca i da jedna od njih zaluta, neće li ostaviti onih
devedeset devet u gorama i poći potražiti zalutalu?
13 Zaista vam kažem, ako ju uspije naći, više će se radovati što je pronašao tu jednu
ovcu nego što ih devedeset devet nije zalutalo.
14 Tako ni vaš nebeski Otac ne želi da se izgubi i propadne ijedan od ovih malenih.”

Opomena drugim vjernicima
(Lk 17:3)

15 “Ako ti brat zgriješi, ukori ga nasamo. Posluša li te, zadobio si brata.
16 Ako te ne posluša, povedi sa sobom još jednoga ili dvojicu braće da se kazna za
svaki prekršaj mora temeljiti na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.‡
17 Ne posluša li ni njih, reci Crkvi. Ako ne posluša ni Crkvu, smatraj ga poganinom i
ubiračem poreza.§
18 Zaista vam kažem, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu i što god
odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.
19 Također vam kažem: ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zamole bilo što, moj
će im nebeski Otac to dati.
20 Jer gdje se dvojica ili trojica sastanu zaradi mene*, tu sam i ja s njima.”

Priča o okrutnom dužniku
(Lk 17:4)

21 Tada mu priđe Petar i upita: “Gospodine, koliko puta da oprostim bratu koji je
zgriješio protiv mene? Do sedam puta?”
22 “Ne sedam puta,” odgovori mu Isus, “već sedamdeset puta sedam!†
23 Nebesko je kraljevstvo kao kad kralj odluči izravnati račune sa slugama.
24 Kad su počeli obračunavati, dovedu mu jednoga koji mu je dugovao tristo tona
zlata‡.
25 Kako nije mogao vratiti, kralj zapovjedi da se prodaju on, žena, djeca i sve što imaju
te da se tako podmiri dug.
26 Sluga nato padne ničice pred njim i zamoli: ‘Imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti
vratiti!’
27 Kralj se sažali nad njim, oslobodi ga i oprosti mu dug.
28 Ali kad taj sluga iziđe, susretne prijatelja koji je njemu dugovao malo novca.§
Ščepa ga za vrat i počne ga daviti govoreći: ‘Vrati što si dužan!’
29 Prijatelj klekne pred njega i zamoli: ‘Imaj sa mnom strpljenja i vratit ću ti!’
30 Ali njegov vjerovnik nije htio pričekati, nego ode i baci ga u tamnicu dok ne vrati
dug.
31 Kad su njegovi prijatelji vidjeli što se dogodilo, silno se ražaloste te odu sve ispričati
kralju.
32 Nato ga kralj pozove i reče mu: ‘Zli slugo! Ja sam tebi oprostio sav dug jer si me
zamolio!

---

† **18:11** Neki rukopisi ne sadrže taj stih. ‡ **18:16** Vidjeti: Ponovljeni zakon 19:15. § **18:17** Oni su u to doba bili omraženi jer su surađivali s okupatorskim rimskim vlastima i iznuđivali novac od stanovništva. * **18:20** U grčkome: *u moje ime.* † **18:22** Ili: *sedamdeset sedam puta.* ‡ **18:24** U grčkome: *deset tisuća talenata.* Talenat iznosi otprilike 34 kilograma. § **18:28** U grčkome: *sto denara.*

33 Nisi li se i ti trebao smilovati svojemu prijatelju kao što sam se ja tebi smilovao?’
34 I gnjevni ga kralj preda mučiteljima dok ne vrati sav dug.
35 Tako će i moj nebeski Otac postupiti s vama ne oprostite li svojemu bratu od sveg
srca.”

19

O braku i rastavi
(Mk 10:1-12; Lk 16:18)

1 Kad je Isus završio s govorom, ode iz Galileje u Judeju s istočne strane rijeke
Jordana.
2 Za njim je pošlo silno mnoštvo te ih je on ondje iscjeljivao.
3 Priđu mu neki farizeji pa ga upitaju pokušavajući ga zaskočiti: “Smije li se muž
razvesti od žene zbog bilo kojeg razloga?”
4 On odgovori: “Niste li u Pismu čitali da ih je Stvoritelj na početku stvorio ‘muškim i
ženskim’*
5 i da je rekao: ‘Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa svojom ženom, i njih
će dvoje biti jedno tijelo’?†
6 Njih dvoje, prema tome, nisu više dva, nego jedno. Neka dakle nijedan čovjek ne
rastavlja one koje je Bog sjedinio!”
7 “Zašto je onda Mojsije rekao da muž treba ženi samo napisati otpusnicu pa se može
razvesti?”‡ upitaju.
8 Isus im odgovori: “Mojsije je učinio taj ustupak da možete otpustiti svoju ženu zbog
vaših tvrdih srca, ali u početku nije bilo tako.
9 Ali ja vam kažem: Tko god se razvede od svoje žene, osim zbog njezina bluda—pa se
oženi drugom, čini preljub.”§
10 Nato će Isusovi učenici: “Ako je između muža i žene tako, onda je bolje ne ženiti se!”
11 “Ne mogu to razumjeti svi, nego samo oni kojima je dano”, reče im Isus.
12 “Ima ljudi koji su od rođenja nesposobni za ženidbu, ima ih koje su ljudi za to
onesposobili, a neki se dragovoljno odriču ženidbe zaradi nebeskoga kraljevstva. Tko
može shvatiti, neka shvati!”

Isus blagoslivlja djecu
(Mk 10:13-16; Lk 18:15-17)

13 Tada mu dovodili djecu da na njih stavi ruke i da se pomoli. Učenici su im to
priječili.
14 Isus im nato reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer takvima pripada
nebesko kraljevstvo!”
15 Položi na njih ruke, a zatim ode odande.

Isus i bogataš
(Mk 10:17-31; Lk 18:18-30)

16 Priđe mu neki čovjek i upita: “Učitelju, koje dobro moram činiti da bih zadobio
vječni život?”
17 Isus mu reče: “Zašto me pitaš o dobrome? Samo je jedan dobar—Bog! Ali ako želiš
ući u život, ispunjaj zapovijedi!”
18 “Koje?” upita on.
Isus odgovori: “Ne ubij”, “Ne čini preljub”, “Ne ukradi”, “Ne svjedoči lažno”,
19 “Poštuj oca i majku i ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!”*

---

* **19:4** Postanak 1:27; 5:2. † **19:5** Postanak 2:24. ‡ **19:7** Ponovljeni zakon 24:1. § **19:9** U nekim rukopisima još stoji: *I onaj tko se oženi razvedenicom, čini preljub.* * **19:19** Izlazak 20:12-16; Levitski zakonik 19:18; Ponovljeni zakon 5:16-20.

20 “Sve sam to činio”, reče mu mladić. “Što mi još nedostaje?”
21 “Želiš li biti savršenim,” odgovori Isus, “idi i prodaj sve što imaš, a novac razdijeli
siromasima pa ćeš imati blago na nebu. Onda dođi i slijedi me!”
22 Kad je mladić to čuo, se ražalosti i ode jer je imao veliki imetak.
23 Isus nato reče učenicima: “Zaista vam kažem, teško je bogatašu ući u nebesko
kraljevstvo!
24 I opet vam kažem: Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući
u Božje kraljevstvo!”
25 Učenici se zaprepaste. “Pa tko se onda uopće može spasiti?” pitali su.
26 Isus ih pozorno pogleda pa reče: “Ljudima je to potpuno nemoguće, ali ne i Bogu.
Ali Bogu je sve moguće!”
27 Tada mu Petar reče: “Evo, mi smo sve ostavili da te slijedimo. Što ćemo za to
dobiti?”
28 Isus odgovori: “Zaista vam kažem, kada ja, Sin Čovječji, sjednem o obnovi svijeta na
svoje slavno prijestolje, vi ćete sjesti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest Izraelovih
plemena.
29 A svatko tko zaradi mene ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu,
ili djecu, ili njive, primit će stostruko i baštiniti vječni život.
30 Ali mnogi koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a mnogi koje ovdje
smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

20

Prispodoba o radnicima u vinogradu

1 “Jer s nebeskim je kraljevstvom kao s vinogradarom koji rano ujutro izađe unajmiti
radnike za vinograd.
2 Pogodi se s radnicima za uobičajenu nadnicu* i pošalje ih u vinograd.
3 Oko devet sati† ponovno prođe trgom i ugleda druge da stoje besposleni
4 te i njima reče: ‘Idite i vi raditi u moj vinograd pa ću vam platiti koliko bude
pravedno.’
5 U podne i oko tri sata učini isto.
6 A kad je opet izišao na trg u pet sati popodne, ondje nađe još radnika. ‘Zašto stojite i
besposličarite?’ upita ih.
7 ‘Jer nas nitko nije unajmio’, odgovore mu. ‘Idite onda i vi raditi u moj vinograd’,
reče im.
8 Uvečer reče predradniku: ‘Pozovi radnike i plati im: najprije onima koji su zadnji
došli, a onda onima koji su prvi počeli raditi.’
9 Radnici unajmljeni u pet sati dobili su punu nadnicu.
10 Nato oni koji su prvi došli raditi pomisle da će dobiti više, ali i oni prime jednako.
11 Odmah počnu prigovarati vinogradaru:
12 ‘Ovi zadnji radili su samo uru vremena, a ti si im platio jednako kao nama koji smo
cijeli dan teško radili i trpjeli žegu!’
13 Jednome od njih on odgovori: ‘Prijatelju, nisam nepravedan prema tebi. Nisi li se
pogodio sa mnom za toliko?
14 Uzmi svoje i odlazi. A ja želim ovomu zadnjemu dati koliko i tebi.
15 Nemam li pravo s vlastitim novcem činiti što me volja? Ili si zavidan što sam dobar
prema njima?’

---

* **20:2** U grčkome: *za denar.* † **20:3** U grčkome: *oko treće ure.* (Iako je u Židova dan započinjao zalaskom sunca, sati su se brojili od njegova izlaska.)

16 Oni koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a oni koje ovdje smatraju
zadnjima ondje će biti najveći.”

Isus ponovno naviješta svoju smrt
(Mk 10:32-34; Lk 18:31-34)

17 Putujući prema Jeruzalemu, Isus povede Dvanaestoricu nasamo te im reče:
18 “Evo, ulazimo u Jeruzalem. Tamo će Sina Čovječjega predati svećeničkim glavarima i
pismoznancima, koji će ga osuditi na smrt
19 i predati Rimljanima‡ da mu se izruguju, da ga bičuju i da ga raspnu. Ali treći dan
će uskrsnuti.”

Treba služiti drugima
(Mk 10:35-45; Lk 22:24-27)

20 Tada dođe majka Zebedejevih sinova Jakova i Ivana skupa sa sinovima te mu se
ničice pokloni da ga nešto zamoli.
21 “Što želiš?” upita ju Isus. Ona reče: “Zapovjedi da moji sinovi u tvojemu kraljevstvu
sjednu pokraj tebe, jedan zdesna, a drugi slijeva.”
22 Isus odgovori: “Ne znate što tražite. Možete li vi ispiti gorku čašu§ iz koje ću ja piti?”
“Možemo!” odgovore oni.
23 A on reče: “Zaista ćete piti iz moje čaše, ali nije na meni da odredim tko će sjediti
meni slijeva ili zdesna. Ta su mjesta za one kojima ih je pripravio moj Otac.”
24 Kad su to čula ostala desetorica učenika, naljute se na braću.
25 Zato ih Isus dozove k sebi i reče: “Vi znate da vladari svijeta okrutno postupaju s
narodom i da moćnici nad njim vladaju stegom.
26 Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko želi biti najveći među vama, neka vam
bude sluga.
27 Tko želi biti najveći od svih, neka vam bude robom.
28 Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, već da on služi drugima i dade svoj život
kao otkupninu za mnoge.”

Isus iscjeljuje slijepce u Jerihonu
(Mk 10:46-52; Lk 18:35-43)

29 Kad su Isus i učenici izlazili iz grada Jerihona, za njim je pošlo silno mnoštvo.
30 Kraj puta su sjedila dvojica slijepaca. Kad su čuli da Isus prolazi, povikali su:
“Gospodine, sine Davidov, smiluj nam se!”
31 Ljudi su ih stišavali, ali oni poviču još glasnije: “Gospodine, sine Davidov, smiluj
nam se!”
32 Kad Isus to začuje, zaustavi se, pozove ih i upita: “Što hoćete da vam učinim?”
33 “Da progledamo, Gospodine!” rekoše.
34 Isus se sažali nad njima i dotakne im oči. Oni smjesta progledaju i krenu za Isusom.

21

Mesijanski ulazak u Jeruzalem
(Mk 11:1-10; Lk 19:28-38; Iv 12:12-19)

1 Kad su se Isus i učenici približili Jeruzalemu te stigli pred Betfagu na Maslinskoj
gori, Isus pošalje naprijed dvojicu učenika.
2 “Idite u selo pred vama”, reče im, “i čim u njega uđete, ugledat ćete vezanu magaricu
i magare. Odvežite ih i dovedite k meni.
3 Upita li vas tko zbog toga, recite samo: ‘Gospodinu trebaju’ pa će ih odmah pustiti.”
4 To se dogodilo da se ispuni proročanstvo:

‡ **20:19** U grčkome: *poganima.* § **20:22** U grčkome: samo *čašu* ili *kalež.*

5 “Recite izraelskomu narodu*:
Evo, dolazi tvoj Kralj,
ponizan jaše na magarcu,
na magaretu, mladomu magaričinu.”†
6 Učenici odu i učine kako ih je Isus uputio.
7 Dovedu magaricu i magare, prekriju ih svojim ogrtačima, pa Isus sjedne na njih.
8 Silno je mnoštvo prostiralo svoje ogrtače po putu, a neki su trgali grane s drveća i prostirali ih putem.
9 Ljudi koji su išli pred njim i za njim klicali su:
“Slava‡ Sinu Davidovu!

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!

Slava Bogu na nebu!”§
10 Kad je ušao u Jeruzalem, cijeli se grad uskomešao. “Tko je taj?” pitali su.
11 Mnoštvo je odgovaralo: “To je Isus, prorok iz Nazareta u Galileji.”

Isus izgoni trgovce iz Hrama
(Mk 11:15-19; Lk 19:45-47; Iv 2:13-17)

12 Isus uđe u Hram i počne iz njega izgoniti sve trgovce i njihove kupce, prevrne stolove mjenjačima novca i klupe prodavačima goluba.
13 “U Svetome pismu piše: ‘Moj Hram treba biti molitveni dom’, a vi ste ga pretvorili u razbojničku špilju!”*
14 U Hramu mu priđu slijepi i hromi te ih on iscijeli.
15 Kad su svećenički poglavari i pismoznanci vidjeli čudesa koja je učinio i čuli djecu u Hramu kako kliču: “Slava† Sinu Davidovu!” razgnjeve se
16 i upitaju ga: “Čuješ li ti što govore?”
“Čujem”, odgovori im Isus. “A niste li nikad u Pismu pročitali: ‘Pripravio si sebi hvalu iz usta djece i dojenčadi’?”‡
17 Zatim se vrati u Betaniju da ondje prespava.

Isus proklinje smokvu
(Mk 11:12-14, 20-24)

18 Vraćajući se ujutro u Jeruzalem, Isus ogladni.
19 Opazi pokraj puta smokvu i priđe joj, ali na njoj ne nađe ničega osim lišća. Nato joj reče: “Ne bilo više nikada na tebi roda!” I smokva se smjesta osuši.
20 Učenici se zaprepaste. “Kako se smokva tako brzo sasušila?” pitali su.
21 “Zaista vam kažem,” odgovori im Isus, “budete li imali vjere i ne budete li sumnjali, činit ćete ne samo to što sam ja učinio sa smokvom nego kažete li ovoj planini: ‘Digni se i baci se u more!’—to će se i dogoditi.
22 Sve što s vjerom zamolite, primit ćete.”

O Isusovoj vlasti
(Mk 11:27-33; Lk 20:1-8)

23 Isus ode u Hram. Dok je ondje poučavao, priđu mu svećenički poglavari i narodni starješine pa ga upitaju: “Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?”
24 Isus im odgovori: “Reći ću vam tko ako najprije vi meni odgovorite na pitanje:
25 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?”

---

* **21:5** U grčkome: *Recite kćeri sionskoj*; Izaija 62:11. † **21:5** Zaharija 9:9. ‡ **21:9** U grčkome: *Hosanna!* (uzvik slavljenja koji doslovce znači “Spasi, molim te!”) § **21:9** Psalam 118:25-26i Psalam 148:1. * **21:13** Izaija 56:7; Jeremija 7:11. † **21:15** U grčkome: *Hosanna!* ‡ **21:16** Psalam 8:2.

Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: “Ako kažemo da je s neba, pitat će nas
zašto mu onda nismo vjerovali.
26 A od mnoštva nas je strah reći da je bilo od ljudi jer Ivana svi drže za proroka.”
27 Zato Isusu odgovore: “Ne znamo.”
A Isus im reče: “Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!”

Prispodoba o dvojici sinova

28 “Što mislite o ovomu: Neki je čovjek imao dva sina. Reče prvomu: ‘Sine, idi danas
raditi u vinogradu!’
29 ‘Neću!’ odgovori on, ali se poslije predomisli i ode.
30 Otac i drugome sinu reče isto. ‘Idem, oče!’ odgovori sin, ali se zatim predomisli i
odustane.
31 Koji je od njih dvojice ispunio očevu volju?”
“Onaj prvi”, odgovore.
Isus im nato reče: “Zaista vam kažem, bludnice i ubirači poreza ući će prije vas u
Božje kraljevstvo!
32 Jer Ivan Krstitelj došao vam je pokazati put pravednosti, ali mu niste povjerovali, a
bludnice i ubirači poreza jesu. Pa čak ni kad ste to vidjeli, niste se pokajali i vjerovali
mu.”

Prispodoba o zlim vinogradarima
(Mk 12:1-12; Lk 20:9-19)

33 “Poslušajte još jednu prispodobu. Neki čovjek posadi vinograd i ogradi ga, iskopa
tijesak za grožđe i izgradi kulu. Zatim ga iznajmi vinogradarima i otputuje.
34 Kad dođe vrijeme berbe, pošalje sluge da uzmu njegov dio uroda.
35 Ali vinogradari ih pograbe te jednoga pretuku, drugoga ubiju, a trećega kamenuju.
36 On zatim pošalje više slugu nego prvi put, ali vinogradari i s njima jednako postupe.
37 Naposljetku pošalje k njima svojega sina misleći: ‘Prema mojem sinu sigurno će se
odnositi s poštovanjem.’
38 Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše: ‘Ovaj će naslijediti imanje. Ubijmo ga pa
ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’
39 Pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju.”
40 Isus ih upita: “Što mislite, kako će vlasnik imanja postupiti s tim vinogradarima
kada se vrati?”
41 Oni mu odgovorili: “Te će zlikovce bez smilovanja pogubiti, a vinograd iznajmiti
drugima koji će mu davati urod kad za to dođe vrijeme.”
42 Isus ih upita: “Niste li nikada čitali u Svetom pismu:
‘Kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom.
To je Gospodnje djelo,
čudesno u našim očima.’§?
43 Zato vam kažem, oduzet će vam se Božje kraljevstvo i dat će se narodu koji će davati
njegove plodove.
44 Padne li tko na taj kamen, smrskat će se, i padne li kamen na koga, satrt će ga.”
45 Kad su svećenički poglavari i farizeji čuli te prispodobe i shvatili da govori o njima,
46 htjeli su ga uhvatiti, ali bojali su se mnoštva koje je Isusa smatralo prorokom.

22

Prispodoba o velikoj gozbi
(Lk 14:16-24)

§ **21:42** Psalam 118:22-23.

1 Isus im opet počne govoriti u prispodobama.
2 “S nebeskim je kraljevstvom kao kad neki kralj pripravi svadbu svojemu sinu.
3 Pošalje sluge da pozovu uzvanike na svadbu, ali oni odbiju poziv.
4 Pošalje druge sluge i reče: ‘Recite uzvanicima: Pripremio sam vam gozbu. Ispekli smo najslasnije meso. Sve je spremno. Dođite na svadbu!’
5 Ali oni nisu marili te odu svaki za svojim poslom—jedni na svoju njivu, drugi u trgovinu.
6 Ostali uhvate sluge, premlate ih i ubiju.
7 Nato se kralj razgnjevi, pošalje vojsku i smakne ubojice te im zapali grad.
8 A slugama reče: ‘Svadbena je gozba, eto, spremna, ali uzvanici je nisu bili dostojni.
9 Idite zato na putove i raskrižja i pozovite na svadbu koga god nađete!’
10 Sluge izađu na putove i dovedu sve koje su mogli naći: i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostima.
11 Ali kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji nije bio odjeven u prikladnu odjeću za svadbu.
12 ‘Prijatelju,’ upita ga, ‘kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?’ Čovjek je samo šutio.
13 Tada kralj zapovjedi poslužiteljima: ‘Svežite mu ruke i noge i izbacite ga u tamu gdje će biti plač i škrgut zuba.
14 Jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.’ ”

O porezu
(Mk 12:13-17; Lk 20:20-26)

15 Tada se farizeji sastanu zaradi dogovora kako da Isusa uhvate u riječi.
16 Odluče mu poslati neke svoje učenike skupa s herodovcima da ga upitaju: “Učitelju, znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne gledaš tko je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu.
17 Reci nam je li dopušteno plaćati porez caru ili nije.”
18 Isus prozre njihovu opakost pa reče: “Zašto me kušate, licemjeri?
19 Pokažite mi kovani novac* pa ću vam reći.” Donesu mu novčić,
20 a on upita: “Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?”
21 “Carevi”, odgovore.
“Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im.
22 Kad su to čuli, zadive se pa ga ostave i odu.

O uskrsnuću
(Mk 12:18-27; Lk 20:27-40)

23 Toga dana dođu k njemu saduceji, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:
24 “Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen muškarac bez djece, njegov brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi ona rodila sina koji će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.†
25 Bila su tako u nas sedmorica braće. Prvi od njih se oženio i umro a da nije imao djece, pa je njegova udovica postala ženom drugoga brata.
26 Drugi i treći također su umrli, i tako sva sedmorica.
27 Na posljetku umre i žena.
28 Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?”
29 Isus im odgovori: “U zabludi ste jer ne razumijete Sveto pismo ni Božju silu!
30 Jer o uskrsnuću se neće ni ženiti ni udavati, već će biti kao anđeli na nebu.
31 A glede uskrsnuća, niste li u Pismu pročitali da je Bog rekao:

---

* **22:19** U grčkome: *denar*. † **22:24** Ponovljeni zakon 25:5-6.

32 ‘Ja sam Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev’ dugo nakon što su oni poumirali?‡ A
Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih!”
33 Kad je mnoštvo to čulo, ostalo je zadivljeno njegovim učenjem.

Najveća zapovijed
(Mk 12:28-31; Lk 10:25-28)

34 Kad su farizeji čuli kako je Isus ušutkao saduceje, pođu skupa k njemu
35 te ga jedan od njih, zakonoznanac, upita da ga iskuša:
36 “Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?”
37 “ ‘Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim,
svom dušom svojom i svom pameti svojom!’§
38 To je prva i najveća zapovijed.
39 Druga, jednako važna, glasi:
‘Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!’*
40 Sve druge zapovijedi i svi zahtjevi proroka proizlaze iz tih dviju zapovijedi.”†

Čiji sin je Mesija
(Mk 12:35-37; Lk 20:41-44)

41 Kad su se okupili farizeji, Isus ih upita:
42 “Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?”
“Davidov”, odgovore.
43 On ih upita: “A zašto ga onda David, nadahnut Svetim Duhom, naziva
Gospodinom kad kaže:
44 ‘Gospodin je rekao mojem Gospodinu:
Sjedni mi s desne strane
dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje’?‡
45 Dakle, ako ga sâm David je nazvao Gospodinom, kako bi mu onda mogao biti sin?”
46 Nitko mu nije znao odgovoriti ni riječi. Od toga dana nitko ga se više nije usudio
išta pitati.

23

Isus opominje vjerske poglavare
(Mk 12:38-39; Lk 11:39-52; 20:45-46)

1 Tada Isus reče mnoštvu i svojim učenicima:
2 “Pismoznanci i farizeji službeni su tumači Svetoga pisma.*
3 Zato činite i slušajte sve što vam kažu, ali nemojte slijediti njihov primjer jer oni
sami ne čine ono što druge poučavaju.
4 Tlače vas teškim teretom vjerskih zahtjeva, a ni prstom ne žele maknuti da vam taj
teret pomognu nositi.
5 Sve što čine, čine zato da ih ljudi vide. Trude se da ono što na sebi nose u znak
pobožnosti—kutijice sa stihovima iz Svetoga pisma na čelu ili oko ruke te rese na
odjeći—bude što veće i što duže.
6 Na gozbama vole sjediti na pročelju stola, a u sinagogama na počasnome mjestu.
7 Godi im kad ih ljudi pozdravljaju na javnim mjestima i kad ih zovu ‘Učitelju’.†
8 Vi nikome nemojte dopustiti da vas zove učiteljem jer imate samo jednoga učitelja, a
svi ste vi ravnopravna braća i sestre.‡

---

‡ **22:32** Izlazak 3:6. § **22:37** Ponovljeni zakon 6:5. * **22:39** Levitski zakonik 19:18. † **22:40** U grčkome: *O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci.* ‡ **22:44** Psalam 110:1. * **23:2** U grčkome: *su zasjeli na Mojsijevu stolicu.* † **23:7** U grčkome: *Rabbi.* ‡ **23:8** U grčkome: *svi ste vi braća.*

9 I ne zovite nikoga ovdje na zemlji Ocem jer imate samo jednoga Oca—onoga na
nebesima.
10 I ne dajte da vas tko naziva vođom jer imate samo jednoga vođu: Krista.
11 Tko je najveći među vama, neka vam bude sluga!
12 Tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni.
13 Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zatvarate pred ljudima vrata u
nebesko kraljevstvo. Sami ne ulazite u njega, a ne dopuštate da uđu ni oni koji bi htjeli.§
15 Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da biste
pridobili jednog sljedbenika, a kad vam postane sljedbenikom, učinite od njega sina
paklenoga dvostruko gorega nego što ste i sami!
16 Teško vama! Slijepi vođe! Tvrdite: 'Zakune li se tko Hramom, to ne vrijedi. Ali
zakune li se hramskim zlatom, onda ga zakletva obvezuje.'
17 Slijepe budale! Pa što je veće—zlato ili Hram koji posvećuje zlato?
18 I još kažete: 'Zakune li se tko žrtvenikom, to ne vrijedi. Ali zakune li se darom koji je
na njemu, zakletva ga obvezuje.'
19 Slijepci! Što je veće? Žrtveni dar ili žrtvenik koji ga posvećuje?
20 Tko se zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što je na njemu.
21 A tko se zakune Hramom, kune se njime i Onime koji u njemu prebiva.
22 Tko se zakune nebom, kune se Božjim prijestoljem i Bogom koji na njemu sjedi.
23 Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Jer revno namirujete čak i desetinu
metvice, i kopra, i kima, a zanemarujete ono najvažnije u Zakonu: pravednost,
milosrđe i vjernost. Treba davati desetinu, ali ne smijete zanemarivati važnije stvari.*
24 Slijepi vođe! Procjeđujete vodu da ne biste s njom popili i komarca, a kadri ste, ne
opazivši, progutati i cijelu devu!
25 Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Toliko se trudite očistiti svoju čašu i
zdjelu izvana, a napunili ste ih svojim grabežom i pohlepom.
26 Slijepi farizeju! Očisti najprije ono što je u čaši, pa će i izvana biti čista.
27 Teško vama, pismoznanci i farizeji! Vi ste poput obijeljenih grobova. Izvana
izgledaju lijepo, a iznutra su prepuni mrtvačkih kostiju i svakojake prljavštine!
28 Tako i vi ljudima izvana izgledate pravednima, a iznutra ste prepuni licemjerja i
bezakonja.
29 Teško vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Vi prorocima gradite grobnice i
pravednicima kitite spomenike
30 pa kažete: 'Da smo živjeli u doba svojih otaca, ne bismo sudjelovali u prolijevanju
proročke krvi.'
31 Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi onih koji su ubijali proroke.
32 Dovršite, dakle, to što su oni započeli!†
33 Zmije! Leglo zmijsko! Kako ćete izbjeći osudi pakla?
34 Šaljem vam, evo, proroke, mudrace i pismoznance. Neke ćete od njih ubiti i raspeti,
druge bičevati po sinagogama i progoniti od grada do grada
35 tako da na vas padne sva pravedna krv prolivena na zemlji, od krvi pravednog
Abela pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ste ubili između Hrama i žrtvenika.
36 Zaista vam kažem, sva će ta krv pasti na ovaj naraštaj!"

Isus tuži nad Jeruzalemom (Lk 13:34-35)

§ **23:13** U nekim je rukopisima dodan i 14. stih: *Teško vama, pismoznanci i farizeji! Bestidno lišavate udovice njihovih dobara, a prikrivate se dugim molitvama u javnosti. Zato ćete vam kazna biti veća.* * **23:23** U grčkome: *Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati.* † **23:32** U grčkome: *Dopunite mjeru svojih otaca!*

37 “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ Božje poslanike! Koliko
sam puta htio okupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja piliće pod krila, ali niste htjeli!
38 A sada će ti, eto, kuća biti napuštena.
39 I kažem vam, nećete me više vidjeti sve dok ne uzviknete: ‘Blagoslovljen koji dolazi
u ime Gospodnje!’ ”‡

24

Isus pretkazuje buduće događaje
(Mk 13:1-20; Lk 21:5-24)

1 Kad je Isus izišao ih Hrama i pošao dalje, priđu mu učenici da mu pokažu hramsko
zdanje.
2 A on im reče: “Vidite li sve to? Zaista vam kažem, neće od ovoga ostati ni kamen na
kamenu. Svaki će biti razvaljen.”

O počecima nevolja

3 Kad je poslije sjedio na Maslinskoj gori, učenici mu priđu i nasamo kažu: “Reci nam
kada će se to dogoditi. Koji će znak najaviti tvoj dolazak i svršetak svijeta?”
4 “Pazite da vas tko ne zavede!” odgovori im Isus.
5 “Mnogi će doći pod mojim imenom, proglašujući se Mesijom,* i mnoge će zavesti.
6 Kad čujete da blizu vas izbijaju ratovi i vijesti o dalekim ratovima, ne uznemirujte
se. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.
7 Zaratit će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa u
mnogim dijelovima svijeta i zavladat će glad.
8 Sve je to samo početak strašnih muka.
9 Tada će vas mučiti i ubijati. Svi će vas narodi zamrziti zato što ste moji.†
10 Mnogi će tada posrnuti u vjeri, izdavat će jedan drugoga i mrziti se.
11 Pojavit će se brojni lažni proroci i mnoge će zavesti.
12 Bezakonje će uzeti velikog maha, a ljubav mnogih će ohladnjeti.
13 Ali tko ustraje do kraja, spasit će se.
14 Radosna vijest o kraljevstvu propovijedat će se po cijelome svijetu da čuju svi
narodi, a onda će konačno doći svršetak.
15 Tako kada vidite ‘svetogrđe’ o kojemu je pisao prorok Daniel gdje stoji na svetomu
mjestu (čitatelju, shvati o čemu je riječ!),
16 neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru.
17 Tko se zatekne na krovu,‡ neka ne silazi u kuću što uzeti!
18 Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća po ogrtač!
19 Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme!
20 Molite se da ne morate bježati zimi ili u subotu
21 jer će to biti dani tako strašnih nevolja kakvih nije bilo od postanka svijeta niti će
biti ikad poslije.
22 I da Gospodin ne skrati to vrijeme nevolja, nitko se ne bi spasio. Ali zaradi svojih
izabranika ti će se dani skratiti.

Isus govori o svojem povratku
(Mk 13:21-31; Lk 17:23-37; 21:25-33)

23 Kaže li vam tada tko: ‘Evo Mesije!’ ili ‘Eno ga ondje!’ ne vjerujte
24 jer će ustati brojni lažni mesije i lažni proroci te činiti znamenja i velika čudesa ne bi
li, bude li moguće, zaveli i Božje izabranike.

---

‡ **23:39** Vidjetii Psalam 118:26. * **24:5** U grčkome: *…pod mojim imenom i reći ‘Ja sam’…* † **24:9** U grčkome: *zbog mojega imena.* ‡ **24:17** Ljudi su se ondje u to vrijeme često odmarali i družili na ravnim krovovima kuća, posebice uvečer kad je bilo svježije.

25 Eto, unaprijed sam vas upozorio!
26 Kaže li vam dakle tko: ‘Eno ga, u pustinji je’, ne idite onamo, kaže li ‘U tajnim je odajama’, ne vjerujte.
27 Jer dolazak Sina Čovječjega vidjet će se poput munje koja sijevne na istoku i rasvijetli cijelo nebo, sve do zapada.
28 Gdje bude strvine, skupljat će se strvinari.§
29 U vrijeme kad prođu sve te strahote
‘Sunce će potamnjeti
i mjesec neće sjati,
zvijezde će s neba padati
i nebeske će se sile potresti.’*
30 Tada će se na nebu pojaviti znak Sina Čovječjega.† Proplakat će tada svi narodi na zemlji i ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.
31 On će poslati anđele na zov velike trublje da saberu njegove izabranike sa svih strana, sa svih četiriju vjetrova, od kraja zemlje do kraja neba.

Pouka o smokvi
(Mk 13:28; Lk 21:29-30)

32 Učite iz prispodobe o smokvi. Kad joj na granama izbiju nježni pupovi i kad potjera lišće, znate da je ljeto blizu.
33 Također, kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti sigurni da je Gospodinov povratak blizu, na samim vratima.
34 Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.
35 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Neznani dan i čas
(Mk 13:32-37; Lk 21:34-36; 17:26-27, 34-35; 12:39-46)

36 Nitko, međutim, ne zna dana ni ure kada će se to dogoditi. Ne znaju ni anđeli na nebu, pa čak ni Sin. Zna samo Otac.
37 Za dolaska Sina Čovječjega bit će kao i u Noino doba.
38 Kao što su u to vrijeme prije potopa ljudi jeli i pili, ženili se i udavali sve do dana kada je Noa ušao u korablju
39 i ništa nisu slutili dok nije došao potop i sve ih odnio, tako će biti i za dolaska Sina Čovječjega.
40 Od dvojice koji tada budu skupa radili u polju jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
41 Od dviju žena koje budu skupa mljele u mlinu jedna će se uzeti, a druga ostaviti.
42 Bdijte, dakle, jer ne znate kada će vaš Gospodin doći!
43 Znajte: kad bi vlasnik kuće znao kada će doći lopov, bdio bi i ne bi mu dopustio da provali u kuću.
44 Budite zato i vi stalno pripravni jer će Sin Čovječji doći kad mu se i ne nadate.

Vjerni i razumni sluga

45 Tko je dakle onaj vjerni i razumni sluga kojega je gospodar postavio da upravlja ukućanima i da im daje hranu u pravo vrijeme?
46 Blago onome koga gospodar, kada dođe, nađe da tako čini!
47 Zaista vam kažem, povjerit će mu da upravlja svim njegovim imanjem.
48 Ali ako zli sluga pomisli: ‘Gospodar se još neće vratiti’
49 pa počne tući svoje sudrugove te jesti i piti s pijancima,

---

§ **24:28** Kao što se po okupljanju strvinara može znati da je u blizini strvina, tako ćete po tim znacima znati da je konac blizu. * **24:29** Vidjeti: Izaija 13:10; 34:4i Joel 2:10. † **24:30** Vidjeti: Daniel 7:13.

50 gospodar će doći u dan kad mu se ne nada i u čas u koji neće ni slutiti.
51 Nemilosrdno će ga kazniti i odrediti mu usud među licemjerima, gdje će biti plač i škrgut zuba."

25

Prispodoba o deset djevica

1 "Tada će s nebeskim kraljevstvom biti kao kad je deset djevica uzelo svjetiljke i pošlo u susret zaručniku.
2 Pet ih je bilo budalastih, a pet mudrih.
3 Budalaste djevice ponesu svjetiljke, ali ne i ulja.
4 A mudre su skupa sa svjetiljkama ponijele i posude s uljem.
5 Kako je zaručnik kasnio, sve one poliježu i zaspu.
6 U ponoć se začula vika: 'Zaručnik stiže! Izađite pred njega!'
7 Sve djevice ustanu da prirede svjetiljke.
8 Budalaste tada zamole mudre: 'Dajte nam od svojega ulja jer nam svjetiljke trnu.'
9 Ali one im odgovore: 'Nipošto! Sigurno nema dovoljno i za vas i za nas. Pođite ga radije kupiti.'
10 Kad su ga otišle kupiti, dođe zaručnik te one koje su bile pripravne uđu s njim na svadbu i vrata se zatvore.
11 Poslije dođu i ostale djevice i stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine, otvori nam!'
12 ali on će odgovoriti: 'Zaista vam kažem: Ne poznajem vas.'
13 Stoga bdijte jer ne znate dan ni čas mojega dolaska!

Prispodoba o trojici slugu
(Lk 19:12-27)

14 Tada će s nebeskim kraljevstvom biti kao s čovjekom koji je, polazeći na put, pozvao sluge i povjerio im svoj imetak.
15 Jednomu je dao pet vreća zlatnika,* drugomu dvije, a trećemu jednu—svakome prema sposobnostima. Zatim je otputovao.
16 Sluga koji je primio pet vreća zlatnika odmah ode, uloži ih i zaradi još pet vreća.
17 Sluga s dvjema vrećama zlatnika također zaradi još dvije.
18 Sluga koji je dobio samo jednu, naprotiv, iskopa rupu u zemlji i u nju skrije gospodarov novac.
19 Poslije dugog vremena gospodar se vrati i zatraži od slugu da mu polože račun.
20 Onaj kojemu je povjerio pet vreća zlatnika donese i drugih pet. 'Gospodaru, dao si mi pet vreća zlatnika. Zaradio sam, eto, još pet.'
21 Gospodar mu nato reče: 'Odlično, dobri i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim i zato ću te postaviti nad velikim. Dođi se radovati sa svojim gospodarom!'
22 Zatim priđe sluga koji je primio dvije vreće zlatnika i reče: 'Gospodaru, meni si dao dvije vreće. Zaradio sam još dvije.'
23 Gospodar mu reče: 'Odlično, dobri i vjerni slugo! Bio si vjeran nad malim i zato ću te postaviti nad velikim. Dođi se radovati sa svojim gospodarom!'
24 Priđe zatim sluga koji je primio jednu vreću te reče: 'Gospodaru! Znao sam da si strog čovjek, da žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao.
25 Zato sam se prestrašio i skrio tvoju vreću u zemlju. Evo, uzmi ju!'
26 Ali gospodar mu reče: 'Zli i lijeni slugo! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao?
27 Trebao si onda barem uložiti moj novac u banku† pa bih nakon povratka dobio kamate.

---

* **25:15** U grčkome: *pet talenata.* Talenat ima 34 kilograma. † **25:27** U grčkome: *kod novčara.*

28 Oduzmite mu novac i dajte ga onome koji ima deset vreća zlatnika!
29 Tko ima, dat će mu se još pa će obilovati, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.
30 Bacite beskorisnoga slugu van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zuba.' "

O posljednjem sudu

31 "Kad Sin Čovječji dođe u slavi i sa svim svojim anđelima, sjest će na prijestolje svoje slave.
32 Tada će se svi narodi okupiti pred njime, a on će, kao što pastir odvaja ovce od koza,
33 pravednike postaviti sebi zdesna, a ostale s lijeve strane.
34 Tada će kralj reći onima koji mu budu zdesna: 'Vi, koje je Otac blagoslovio, dođite primiti u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!
35 Jer ste me nahranili kad sam bio gladan, napojili kad sam bio žedan, primili ste me kad sam bio tuđinac
36 i obukli me kad sam bio gol; posjećivali ste me dok sam bio bolestan i u zatvoru.'
37 Pravednici će ga tada upitati: 'Gospodine, kada smo te vidjeli gladna i nahranili, kada smo te vidjeli žedna i napojili te?
38 Kada smo ti pružili dobrodošlicu kao tuđincu i obukli te gola?
39 Kada smo te posjetili bolesna ili u tamnici?'
40 A kralj će odgovoriti: 'Zaista vam kažem, sve što ste učinili jednomu od moje najmanje braće, meni ste učinili!'
41 Zatim će reći onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u vječni oganj pripravljen za đavla i njegove anđele!
42 Jer bio sam gladan, a niste mi dali jesti; bio sam žedan, a niste mi dali piti;
43 bio sam tuđinac, a vi me niste primili; gol sam bio i niste me obukli; bio sam bolestan i u zatvoru, a niste me posjetili.'
44 Oni će pitati: 'Gospodine, kad smo te to vidjeli gladna ili žedna, ili kao tuđinca, ili gola, ili bolesna, ili u zatvoru i nismo ti pomogli?'
45 A on će im odgovoriti: 'Zaista vam kažem, sve što niste učinili jednomu od ovih najmanjih, meni niste učinili!'
46 Tako će oni otići u vječnu patnju, a pravednici u vječni život."

26

Zavjera protiv Isusa
(Mk 14:1-2; Lk 22:1-2; Iv 11:45-53)

1 Kad je Isus sve to ispripovjedio, reče učenicima:
2 "Znate da je za dva dana Pasha i da će mene, Sina Čovječjega, izdati da me raspnu."
3 Tada se svećenički poglavari i narodne starješine okupe u dvoru velikog svećenika imenom Kajfa
4 te se dogovore da Isusa na prijevaru uhvate i ubiju.
5 "Nećemo na blagdansku svetkovinu", rekli su, "da se narod ne pobuni."

Pomazanje u Betaniji
(Mk 14:3-9; Iv 12:1-8)

6 Dok je Isus bio u Betaniji za stolom u kući Šimuna gubavca,
7 dođe k njemu neka žena s alabasternom posudom skupocjene pomasti i izlije mu je na glavu.
8 Videći to, učenici počnu negodovati: "Čemu takva rastrošnost!
9 Mogla se ta pomast skupo prodati, a novac dati siromasima."
10 Isus to opazi pa im reče: "Zašto joj dodijavate? Učinila mi je dobro djelo!
11 Uvijek će biti siromaha, a ja neću uvijek biti s vama.

12 Izlila je tu pomast na mene da pripravi moje tijelo za ukop.
13 Zaista vam kažem, gdje god se diljem svijeta bude propovijedala ova Radosna
vijest, spominjat će se i ovo njezino djelo, njoj na uspomenu."

Juda pristaje izdati Isusa
(Mk 14:10-11; Lk 22:3-6)
14 Tada Juda Iškariotski, jedan od Dvanaestorice, ode svećeničkim poglavarima
15 te ih upita: "Koliko ćete mi platiti da vam izdam Isusa?" Oni mu obećaju trideset
srebrnjaka.
16 Od tada Juda počne tražiti prigodu da ga izda.

Posljednja večera
(Mk 14:12-21; Lk 22:7-14, 21-23; Iv 13:21-30)
17 Na prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova učenici upitaju Isusa: "Gdje želiš da ti
pripravimo pashalnu večeru?"
18 "Idite u grad tom i tom čovjeku", odgovori on, "pa mu recite: 'Naš učitelj poručuje:
Moje je vrijeme blizu. Kod tebe ću blagovati Pashu sa svojim učenicima.' "
19 Učenici učine kako ih je Isus uputio te ondje pripreme pashalnu večeru.

Juda pristaje izdati Isusa
(Mk 14:17-21; Lk 22:21-23)
20 Uvečer je Isus bio za stolom s Dvanaestoricom.
21 Dok su blagovali, on reče: "Zaista vam kažem, jedan od vas će me izdati!"
22 Oni se silno ražaloste pa ga jedan za drugim počnu pitati: "Nisam valjda ja taj,
Gospodine?"
23 On odgovori: "Izdat će me onaj koji sa mnom umače kruh u istu zdjelu.
24 Jer ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kao što piše u Svetome pismu. Ali teško onome
koji izda Sina Čovječjega! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio!"
25 I izdajnik Juda ga upita: "Učitelju*, da nisam ja taj?"
A Isus mu reče: "Sam si kazao."

Posljednja večera
(Mk 14:22-26; Lk 22:17-20; 1 Kor 11:23-25)
26 Dok su blagovali, Isus uzme kruh, blagoslovi ga, razlomi te podijeli učenicima
govoreći: "Uzmite i jedite! To je moje tijelo."
27 Zatim uzme čašu vina, zahvali Bogu i pruži njima govoreći: "Svi pijte iz nje!
28 Ovo je moja krv, krv novoga Saveza, koja se prolijeva za oproštenje grijeha mnogih
ljudi.
29 I kažem vam: Neću više piti vina† sve do onoga dana kada ću piti s vama novo vino
u kraljevstvu svojega Oca."
30 Otpjevaju zatim psalme i zapute se prema Maslinskoj gori.

Isusovo proroštvo o Petru
(Mk 14:27-31; Lk 22:31-34; Iv 13:36-38)
31 Tada im Isus reče: "Noćas ćete me svi napustiti, jer u Svetome pismu piše:
'Udarit ću pastira
i ovce će se razbježati.'‡
32 Ali kada uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju."
33 Petar mu reče: "Napuste li te svi ostali, ja te neću napustiti!"
34 "Zaista ti kažem," reče mu Isus, "još ove noći, prije nego što pijetao zakukuriče,
triput ćeš me se odreći."

---

* **26:25** U grčkome: *Rabbi.* † **26:29** U grčkome: *neću piti od trsova roda.* ‡ **26:31** Zaharija 13:7.

35 “Neću!” odvrati Petar. “Makar morao s tobom i umrijeti, neću te se odreći!” Tako su
se zaklinjali i svi ostali.

Isus se moli u Getsemaniju
(Mk 14:32-42; Lk 22:39-46; Iv 18:1)
36 Isus dođe s učenicima u maslinik nazvan Getsemani te reče učenicima: “Sjednite
ovdje dok se ja odem pomoliti!”
37 Povede sa sobom Petra i obojicu Zebedejevih sinova. Obuzmu ga žalost i tjeskoba.
38 Tada im reče: “Duša mi je nasmrt shrvana tugom. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom.”
39 Ode malo dalje i padne ničice moleći se: “Oče moj! Ako je moguće, poštedi me ove
čaše! Ipak, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”
40 Zatim se vrati trojici učenika i nađe ih spavati te reče Petru: “Niste li mogli ni ure
probdjeti sa mnom?
41 Ostanite budni i molite se da vas ne bi svladala kušnja! Jer duh je spreman, ali je
tijelo slabo.”
42 Ode još jedanput i pomoli se: “Oče moj! Ako nije moguće da me poštediš te čaše,
neka bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”
43 I opet ih po povratku nađe spavati jer su im oči otežale.
44 Opet ih ostavi i ode se treći put pomoliti istim riječima.
45 Zatim se vrati k učenicima i reče im: “Još spavate i odmarate se? Kucnuo je čas! Sin
Čovječji, predan je grešnicima u ruke.
46 Ustanite! Hajdemo! Evo, moj je izdajnik već tu!”

Isusovo uhićenje
(Mk 14:43-50; Lk 22:47-53; Iv 18:3-11)
47 Dok je još govorio, stigne Juda, jedan od Dvanaestorice, a s njime i svjetina
naoružana mačevima i toljagama, koju su poslali svećenički poglavari i narodni
starješine.
48 Izdajica im je dao znak: “To je onaj kojega poljubim. Uhvatite ga.”
49 On odmah priđe Isusu i reče: “Zdravo, Učitelju!” i poljubi ga.
50 “Zašto si došao ovamo, prijatelju?” ukori ga Isus. Zatim podignu ruke na Isusa i
uhvate ga.
51 A jedan od onih koji su bili s Isusom maši se rukom te izvuče mač i njime odsiječe
uho sluzi velikoga svećenika.
52 “Vrati mač u korice”, reče mu Isus, “jer tko se mača laća, od mača će i poginuti.
53 Zar ne shvaćaš da mogu tražiti od Oca više od dvanaest legija anđela da nas zaštite i
on bi ih odmah poslao?
54 Ali da to učinim, kako bi se ispunilo Sveto pismo?”
55 Zatim reče svjetini: “Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na prevratnika! A
svaki dan sam sjedio u Hramu i poučavao, pa me ipak niste uhvatili.
56 Ali sve se ovo događa zato da bi se ispunilo ono što su o meni u Pismu napisali
proroci.” Nato ga svi učenici napuste i pobjegnu.

Isus pred Velikim vijećem
(Mk 14:53-65; Lk 22:54-55, 63-71; Iv 18:12-13, 19-24)
57 Isusa uhvate i odvedu ga velikomu svećeniku Kajfi kod kojega su se okupili
pismoznanci i starješine.
58 Petar je izdaleka slijedio Isusa do dvorišta palače velikog svećenika. On uđe u
dvorište te sjedne sa slugama da vidi kako će sve to završiti.
59 Unutra su svećenički poglavari i cijelo Veliko vijeće tražili su protiv Isusa kakvo
lažno svjedočanstvo na temelju kojega bi ga mogli smaknuti.

60 Ali nisu ga mogli pronaći iako su se javili mnogi lažni svjedoci. Napokon dođu dvojica
61 i izjave: “Ovaj je rekao: ‘Mogu srušiti Božji hram i za tri dana ga opet izgraditi!’ ”
62 Veliki svećenik zatim stane i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš na ove optužbe protiv tebe?”
63 Isus je šutio. “Zakuni se živim Bogom i reci jesi li ti Krist, Božji Sin”, reče veliki svećenik.
64 “Sam si rekao”, odgovori Isus. “A ja vam kažem da ćete gledati Sina Čovječjega kako sjedi zdesna Svemogućemu i kako dolazi na nebeskim oblacima.”§
65 Nato veliki svećenik razdere svoju odjeću i reče: “Hulio je na Boga! Što će nam još svjedoci?
66 Što kažete?” A oni odgovore: “Zaslužio je smrt!”
67 Zatim su Isusu pljuvali u lice i tukli ga. Neki su ga pljuskali
68 govoreći: “Proreci nam tko te je udario, Kriste!”

Petar se odriče Isusa
(Mk 14:66-72; Lk 22:54-62; Iv 18:15-18, 25-27)

69 Dok je Petar sjedio vani u dvorištu, priđe mu neka sluškinja i reče: “I ti si bio s Isusom Galilejcem!”
70 Petar to pred svima zaniječe: “Ne znam o čemu govoriš!”
71 Kad je izišao u predvorje, spazi ga druga sluškinja i reče nazočnima: “Ovaj je bio s Isusom Nazarećaninom!”
72 On opet zaniječe i još se zakune: “Ne poznajem tog čovjeka!”
73 Ali ubrzo mu priđu ljudi koji su bili ondje. “Pa ti si doista jedan od njih! Odaje te galilejski naglasak.”
74 Petar se stane kleti i zaklinjati: “Ja ne poznajem tog čovjeka!” I pijetao odmah zakukuriče.
75 On se tada sjeti što mu je Isus rekao: “Zaista ti kažem, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš me se odreći.” Iziđe iz dvorišta i gorko zaplače.

27

Isus pred Velikim vijećem
(Mk 15:1; Lk 23:1; Iv 18:28-32)

1 Rano ujutro sastanu se na vijećanje svi svećenički poglavari i narodne starješine da se dogovore kako da ubiju Isusa.
2 Svežu ga i odvedu rimskome upravitelju Pilatu.

Judino samoubojstvo
(Djela 1:16-20)

3 Kada je Juda, njegov izdajica, vidio da su Isusa osudili na smrt, pokaje se i odnese trideset srebrnjaka natrag svećeničkim poglavarima i starješinama
4 te im reče: “Zgriješio sam! Izdao sam nedužna čovjeka!”*
“Što se to nas tiče?” odgovore mu oni. “To je tvoja stvar!”
5 Juda nato baci srebrnjake u Hram, a zatim ode i objesi se.
6 Svećenički poglavari pokupe srebrnjake. “Ne smijemo ih staviti u hramsku blagajnu”, rekoše, “jer su isplaćeni za krvavo djelo.”
7 Zato se dogovore te za njih kupe lončarovu njivu da posluži kao groblje za ukop tuđinaca.
8 Zato se ta njiva još zove “Krvava njiva”.
9 Tako se ispunilo Jeremijino proročanstvo:

---

§ **26:64** Vidjeti: Psalam 110:1; Daniel 7:13. * **27:4** U grčkome: *nedužnu krv.*

“Uzeli su† trideset srebrnjaka—
na toliko su ga procijenili Izraelci—
10 i kupili su lončarovu njivu,
kako je Gospodin zapovjedio.”‡

Isus pred Pilatom
(Mk 15:2-5; Lk 23:2-5; Iv 18:29-38)

11 Isusa dovedu pred rimskoga upravitelja Pilata. On ga upita: “Jesi li ti kralj Židova?”
“Ti to kažeš”, odgovori mu Isus.
12 Svećenički poglavari optuže za mnoge zločine, ali Isus nije odgovarao.
13 Pilat ga stoga upita: “Zar ne čuješ kako te teško optužuju?”
14 Ali Isus ne odgovori ni na jedno pitanje, što je Pilata veoma začudilo.

Pilat pusti Barabu, a Isusa dade izbičevati, pa raspeti
(Mk 15:6-15; Lk 23:13-25; Iv 18:39—19:16)

15 Bio je, međutim, običaj da rimski upravitelj svake godine o blagdanu Pashe pusti na slobodu jednoga židovskog zatvorenika kojega narod zatraži.
16 U to je vrijeme jedan od zatvorenika bio zloglasni Baraba§.
17 Kad se mnoštvo okupilo da zatraži da se pusti jedan zatvorenik, Pilat ih upita:
“Koga hoćete da vam pustim? Barabu* ili Isusa kojega nazivaju Mesijom?”
18 Znao je, naime, da su ga predali sudu iz zavisti.
19 Dok je Pilat sjedio na sudačkom stolcu, stigne mu poruka od njegove žene: “Okani se tog pravednika jer sam se noćas u snu namučila zbog njega!”
20 Svećenički poglavari i starješine, međutim, nagovore svjetinu da zatraži slobodu za Barabu, a smrt za Isusa.
21 Kad ih je zatim upravitelj upitao: “Koga od njih dvojice želite da vam pustim?” oni odgovore: “Barabu!”
22 “A što ću onda s Isusom kojega zovete Mesijom?” upita.
“Raspni ga!” poviču oni.
23 “Zbog čega? Kakvo je zlo učinio?” upita Pilat.
Ali oni su samo još glasnije vikali: “Raspni ga!”
24 Kad je Pilat vidio da ništa ne koristi i da metež postaje sve gori, uzme vodu i pred svjetinom opere ruke govoreći: “Ja sam nevin od krvi ovoga čovjeka! Vi ćete za nju snositi odgovornost!”
25 Nato sva svjetina poviče: “Neka njegova krv padne na nas i na našu djecu!”
26 Pilat im tada pusti Barabu, a Isusa dade izbičevati, pa raspeti.

Vojnici se izruguju Isusu
(Mk 15:16-20; Iv 19:2-3)

27 Upraviteljevi vojnici odvedu Isusa u pretorij i sazovu oko njega cijelu četu.
28 Svuku ga i zaogrnu grimiznim plaštem.
29 Spletu zatim krunu od trnja i stave mu je na glavu, a u ruku mu stave trsku kao žezlo. “Živio kralj Židova!” rugali su mu se i prigibali pred njim koljena.
30 Pljuvali su po njemu i udarali ga trskom po glavi.
31 Kad su mu se izrugali, skinu s njega plašt, odjenu ga u njegovu odjeću i odvedu da ga raspnu.

Isusa raspinju na križ
(Mk 15:21-32; Lk 23:26-43; Iv 19:17-24)

---

† **27:9** U grčkome to može značiti i: *uzeo sam.* ‡ **27:10** Vidjeti: Zaharija 11:12-13; Jeremija 32:6-9. § **27:16** U nekim rukopisima: *Isus Baraba.* * **27:17** U nekim rukopisima: *Isusa zvanog Baraba.*

32 Vodeći ga, sretnu nekoga Šimuna iz Cirene† te ga primoraju da ponese Isusov križ.
33 Dođu do mjesta zvanoga Golgota (što znači: "lubanja").
34 Vojnici mu pruže vino sa žuči,‡ ali kad ga okusi, nije htio piti.
35 Kad su ga raspeli, bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.§
36 Zatim su ondje sjedili i čuvali ga.
37 Iznad glave su mu postavili natpis o njegovoj krivnji: "OVO JE ISUS, KRALJ ŽIDOVA."
38 S njime su raspeli i dvojicu prevratnika, jednoga njemu zdesna, a drugoga slijeva.
39 A prolaznici su ga ružili i odmahivali glavom
40 govoreći: "Možeš srušiti Hram i sam ga opet izgraditi u tri dana, je li? Spasi onda sebe! Ako si Božji Sin, siđi s križa!"
41 Slično su mu se rugali i svećenički poglavari, pismoznanci i starješine:
42 "Spasio je druge, a sebe ne može spasiti! Kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u njega!
43 Uzdao se u Boga! Neka ga Bog sada izbavi ako mu je on uistinu po volji! Tvrdio je: 'Ja sam Božji Sin.' "
44 Vrijeđali su ga čak i prevratnici raspeti skupa s njim.

Isusova smrt
(Mk 15:33-41; Lk 23:44-49; Iv 19:28-37)

45 O podnevu po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.*
46 U tri sata Isus glasno poviče: "*Eli, Eli, lema sabahtani!*" (što znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?")†
47 "Zove Iliju!" rekoše neki od nazočnih kad su to čuli.
48 Jedan od njih odmah pritrči, uzme spužvu, umoči ju u ocat i natakne na trsku te mu pruži piti.
49 "Čekaj da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi", kazaše ostali.
50 A Isus još jedanput glasno krikne i izdahne.
51 Nato se zastor u Hramu razdere napola od vrha do dna. Zemlja se potrese, špilje se raspuknu,
52 grobovi se otvore, a tijela mnogih umrlih pravednika uskrsnu.
53 Nakon Isusova uskrsnuća oni iziđu iz grobova te odu u sveti grad‡ i pokažu se mnogima.
54 Kad su rimski stotnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidjeli potres i sve što se zbivalo, rekoše: "Ovaj je čovjek zaista bio Božji Sin!"
55 Bile su tu i mnoge žene koje su promatrale izdaleka. Došle su iz Galileje za Isusom služeći mu.
56 Među njima su bile Marija Magdalena, Marija, majka Jakova mlađega i Josipa, te majka Zebedejevih sinova.

Isusov ukop
(Mk 15:42-47; Lk 23:50-56; Iv 19:38-42)

57 Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje imenom Josip, koji je i sam bio Isusov učenik.
58 On ode k Pilatu i zatraži da mu daju Isusovo tijelo. Pilat zapovjedi da tako učine.
59 Josip uzme tijelo, umota ga u čisto platno
60 i položi ga u svoj novi grob isklesan u stijeni. Navali na ulaz velik kamen i ode.

---

† **27:32** Grad u sjevernoj Africi. ‡ **27:34** Vjerojatno vino s opojnim gorkim travama koje su kažnjenicima davali da im ublaži bol. § **27:35** U nekim kasnijim rukopisima ovdje stoji još: Tako se ispunilo proročanstvo: "Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju" (Psalam 22:19). * **27:45** U grčkome: *od šestoga do devetog sata*, po rimskome računanju vremena prema kojemu je dan počinjao u šest sati ujutro. † **27:46** Vidjeti Psalam 22:1. ‡ **27:53** u Jeruzalem.

61 Bile su ondje Marija iz Magdale i druga Marija i sjedile gledajući prema grobu.

Straža na grobu

62 Sutradan, to je dan nakon Priprave, okupe se svećenički poglavari i farizeji kod Pilata
63 te mu rekoše: “Gospodine, sjetili smo se da je onaj varalica za života rekao: ‘Nakon tri dana ću uskrsnuti.’
64 Zapovjedi zato da grob bude pod stražom sve do trećega dana da ne dođu njegovi učenici, ukradu tijelo i kažu narodu: ‘Uskrsnuo je od mrtvih!’ Ako se to dogodi, ta će prijevara biti još gora od prve!”
65 Pilat im udovolji. “Postavite stražu”, reče. “Idite i osigurajte grob kako znate.”
66 Zatim odu i osiguraju grob—zapečate kamen i postave stražu.

28

Isusovo uskrsnuće
(Mk 16:1-8; Lk 24:1-12; Iv 20:1-18)

1 U nedjelju rano ujutro* Marija Magdalena i druga Marija dođu pogledati grob.
2 Odjednom nastane silan potres: anđeo Gospodnji siđe s neba, odvali kamen s ulaza u grob i sjedne na njega.
3 Lice mu je bilo sjajno poput munje, a odjeća bijela poput snijega.
4 Stražari se pred njim počnu tresti od straha i onesvijeste se.
5 Tada anđeo reče ženama: “Ne bojte se! Znam da tražite raspetoga Isusa.
6 Ali on nije ovdje; uskrsnuo je kako vam je i rekao! Dođite vidjeti mjesto gdje je ležao
7 pa brzo idite javiti njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih. Ide, eto, pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Pamtite što sam vam rekao.”
8 Silno uplašene ali presretne, žene žurno krenu s groba i otrče to javiti njegovim učenicima.
9 Odjednom im u susret dođe Isus! “Zdravo!” reče im. One mu pritrče, obujme mu noge i ničice mu se poklone.
10 “Ne bojte se”, reče im Isus. “Idite javiti mojoj braći da pođu u Galileju. Ondje ćemo se vidjeti.”

Izjava stražara

11 Dok su žene odlazile, neki od stražara dođu u grad i jave svećeničkim poglavarima sve što se dogodilo.
12 Oni se sastanu sa starješinama na vijećanje, a zatim uzmu mnogo novca i dadu ga vojnicima.
13 “Recite: ‘Noću dok smo spavali došli su njegovi učenici i ukrali ga.’
14 Ako za to čuje upravitelj, mi ćemo ga već uvjeriti i pobrinuti se da nemate problema.”
15 Oni uzmu novac i postupe kako su ih uputili. To se pričanje razglasilo među Židovima i zadržalo sve do danas.

Veliko poslanje
(Mk 16:14-18; Lk 24:36-49; Iv 20:19-23)

16 Jedanaestorica pođu u Galileju, na goru, kamo im je zapovjedio Isus.
17 Kad su ga ugledali, padnu pred njim ničice, ali neki su ipak posumnjali.
18 Isus im priđe i reče im: “Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.
19 Idite zato i učinite sve narode mojim učenicima krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha.

---

* **28:1** U grčkome: *Nakon subote, u svanuće prvoga dana tjedna.*

20 Učite ih da ispunjavaju sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve dane do
svršetka svijeta.”

Evanđelje po Marku

Uloga Ivana Krstitelja
(Mt 3:1-12; Lk 3:2-16; Iv 1:19-28)

1 Ovo je početak Radosne vijesti o Božjemu Sinu Isusu Kristu.
2 U Knjizi proroka Izaije Bog je rekao:
“Gledajte, šaljem pred vas svojega glasnika
i on će vam pripraviti put.*
3 On je glas koji viče u pustinji:
‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!
Poravnajte za njega staze!’ ”†
4 Taj glasnik bio je Ivan Krstitelj. Živio je u pustinji i propovijedao kako se ljudi trebaju krstiti da pokažu kako su se odvratili od svojih grijeha i obratili se Bogu da im oprosti.
5 Ljudi iz Jeruzalema i iz cijele Judeje putovali su k njemu u pustinju da ga vide i čuju. Ispovijedali su svoje grijehe, a on ih je krstio u rijeci Jordanu.
6 Ivanova odjeća bila je istkana od devine dlake, a bio je opasan kožnim pojasom. Hranio se skakavcima i divljim medom.
7 Propovijedao je: “Uskoro dolazi netko veći od mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan ni robom biti.‡
8 Ja vas krstim vodom, ali on će vas krstiti Svetim Duhom.”

Isusovo krštenje
(Mt 3:13-17; Lk 3:21-22; Iv 1:32-34)

9 Jednog dana dođe Isus iz Nazareta u Galileji i Ivan ga krsti u rijeci Jordanu.
10 Čim Isus izađe iz vode, ugleda kako se otvaraju nebesa i kako Duh u obliku goluba silazi na njega.
11 Začuje se glas: “Ti si moj ljubljeni Sin! Ti si moja radost!”

Isusove kušnje
(Mt 4:1-11; Lk 4:1-13)

12 Odmah nakon toga Duh nagna Isusa da ode u pustinju.
13 Tamo je ostao četrdeset dana i Sotona ga je kušao. Boravio je među divljim životinjama, a služili su mu anđeli.

Prvi učenici
(Mt 4:12-22; Lk 4:14-15; 5:2-11)

14 Pošto je kralj Herod zatvorio Ivana, Isus ode u Galileju propovijedati Božju Radosnu vijest.
15 “Napokon je došlo vrijeme,” naviještao je, “blizu je Božje kraljevstvo! Odvratite se od svojih grijeha i povjerujte Radosnoj vijesti!”
16 Jednoga dana, prolazeći obalom Galilejskog jezera, opazi Šimuna i njegova brata Andriju kako mrežama hvataju ribu jer su po zanimanju bili ribari.
17 Reče im: “Pođite za mnom i ja ću vas učiniti ribarima ljudi!”.
18 Oni smjesta ostave svoje mreže te pođu za njim.
19 Malo dalje uz obalu ugleda Zebedejeve sinove Jakova i Ivana kako u lađici krpaju mreže.
20 Pozove i njih, a oni odmah ostave svojeg oca Zebedeja u lađi s nadničarima i pođu za njim.

---

* **1:2** Malahija 3:1. † **1:3** Izaija 40:3. ‡ **1:7** U grčkome: *odvezati sandale.*

Isus istjeruje nečistog duha
(Lk 4:31-37)

21 Isus i njegovi sljedbenici stigoše u grad Kafarnaum. Odmah u subotu odu u
sinagogu te je Isus ondje poučavao.
22 Svi okupljeni bili su zadivljeni njegovim učenjem jer ih je poučavao kao onaj koji
ima vlast, a ne kao pismoznanci.
23 Tu se zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom, koji počne vikati:
24 "Zašto nas uznemiruješ, Isuse Nazarećanine? Zar si nas došao uništiti? Znam tko si:
ti si Svetac Božji!"
25 Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!"
26 Nato on krikne, žestoko protrese čovjeka i iziđe iz njega.
27 Svi nazočni silno se zaprepaste i počnu raspravljati o tome što se dogodilo. "Kakvo
je to novo učenje?" uzbuđeno su pitali. "Ima takvu silnu vlast! Čak se i nečisti duhovi
pokoravaju njegovim zapovijedima!"
28 Vijest o tome što je učinio brzo se pronijela cijelom pokrajinom Galilejom.

Mnoga ozdravljenja
(Mt 8:14-17; Lk 4:38-41)

29 Pošto iziđe iz sinagoge, Isus s Jakovom i Ivanom pođe u Šimunovu i Andrijinu kuću.
30 Ondje je Šimunova punica ležala u velikoj vrućici te to odmah kazaše Isusu.
31 On joj priđe, uhvati ju za ruku i podigne, a vrućica prestane. Žena stane ih
posluživati.
32 Uvečer, kad je sunce zašlo, dovedu mu sve bolesnike i opsjednute,
33 pa se sav grad skupio pred vratima.
34 Isus je iscijelio brojne bolesnike od najrazličitijih bolesti i brojnim zlodusima
zapovjedio da iziđu iz svojih žrtava. Ali nije dopustio zlodusima da govore jer su znali
tko je on.

Isus propovijeda u Galileji
(Lk 4:42-44)

35 Drugog jutra ustao je prije zore, povukao se na pusto mjesto i ondje se molio.
36 Šimun i ostali krenu ga potražiti.
37 Kad ga pronađu, rekoše mu: "Svi te traže!"
38 On im odgovori: "Hajdemo i dalje, u druga mjesta. I njima moram propovijedati
poruku. Zbog toga sam došao!"
39 Tako je proputovao cijelu Galileju propovijedajući po sinagogama i istjerujući
zloduhe.

Isus iscjeljuje gubavca
(Mt 8:2-4; Lk 5:12-16)

40 Jednom dođe k njemu neki gubavac, klekne pred njega i zamoli ga: "Ako hoćeš,
možeš me iscijeliti!"
41 Isus se sažali, ispruži ruku, dotakne ga i reče: "Hoću! Budi čist!"
42 Gube odmah nestane i čovjek postane čist.
43 Otpravljajući ga, Isus ga strogo upozori:
44 "Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom ponesi žrtveni dar
prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg ozdravljenja."
45 Ali čovjek ode i počne svima govoriti što mu se dogodilo; zbog toga Isusa opkoli
toliko mnoštvo da više nije mogao javno ući u bilo koji grad, već se morao zadržavati
vani, na samotnim mjestima. A ljudi su stizali sa svih strana.

2

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka
(Mt 9:1-8; Lk 5:17-26)

1 Nekoliko dana nakon toga vrati se u Kafarnaum, a vijest o njegovu dolasku brzo se pročuje gradom.
2 U kući u kojoj je boravio okupilo se toliko ljudi da više nije bilo mjesta ni za koga,
čak ni pred vratima. A on im je propovijedao Riječ.
3 Uto dođu četvorica noseći uzetog čovjeka na nosilima.
4 Kako nisu mogli kroz mnoštvo doći do Isusa, načine rupu u glinenom krovu nad
njegovom glavom i spuste bolesnika na nosilima ravno pred Isusa.
5 Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče bolesniku: "Sinko, oprošteni su ti grijesi!"
6 Ali neki židovski vjerski vođe koji su ondje sjedili rekoše u sebi:
7 "Kako ovaj može tako govoriti! On huli! Tko može opraštati grijehe osim jedinoga
Boga!"
8 Isus duhom prozre njihove misli pa ih upita: "Zašto to smatrate hulom?
9 Što je lakše reći uzetom čovjeku: 'Grijesi su ti oprošteni' ili 'Ustani, uzmi svoja nosila i
idi'?
10 Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe." Okrene
se zatim prema uzetome i reče:
11 "Zapovijedam ti: ustani, uzmi nosila i idi kući!"
12 Čovjek smjesta ustane, uzme nosila i iziđe naočigled mnoštvu. Svi su se divili i slavili
Boga govoreći: "Takvo što još nikad nismo vidjeli!"

Isus poziva Levija
(Mt 9:9-13; Lk 5:27-32)

13 Isus ponovno ode na obalu jezera. Poučavao je mnoštvo koje se okupilo oko njega.
14 Prolazeći tuda, opazi Levija, Alfejeva sina, kako ubire porez te ga pozove: "Pođi sa
mnom!" Levi ustane i pođe za njim.
15 Dok je Isus poslije bio u kući za stolom, došli su brojni ubirači poreza i grešnici i
pridružili se njemu i njegovim učenicima. Mnogo takvih bilo je među onima koji su išli
za Isusom.
16 No kad neki pismoznanci, farizeji, ugledaju Isusa kako jede s tim ozloglašenim
ljudima, kazaše njegovim učenicima: "Zašto vaš učitelj jede s ubiračima poreza i drugim
grešnicima?"
17 Kad je Isus to čuo, reče im: "Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima. Nisam
došao zvati pravednike, već grešnike."

Rasprava o postu
(Mt 9:14-17; Lk 5:33-39)

18 Ivanovi učenici i farizeji povremeno su postili. Jednoga dana neki ljudi dođu Isusu
i upitaju ga: "Zašto Ivanovi učenici i farizeji poste, a tvoji učenici ne poste?"
19 Isus im odgovori: "Mogu li uzvanici na svadbenoj večeri postiti dok su s
mladoženjom? Ne mogu postiti dok je mladoženja s njima.
20 Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.
21 Nitko ne krpa rupe na staroj odjeći zakrpom od još nesmočena platna. Zakrpa bi se
skupila, razvukla tkaninu i napravila još veću rupu.
22 Nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove jer bi se raspuknuli. Vino bi se prolilo,
a mjehovi uništili. Novo se vino lijeva u nove mjehove."

Rasprava o suboti
(Mt 12:1-8; Lk 6:1-5)

23 Jedne su subote Isus i njegovi učenici prolazili poljem usjeva. Učenici počnu putem
trgati klasje.
24 Farizeji rekoše Isusu: “Zašto čine ono što je subotom zabranjeno? Zakonom je
zabranjeno skupljati usjev subotom!”
25 Ali Isus im odgovori: “Niste li nikada u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David
kad su on i njegovi pratioci u nevolji ogladnjeli?
26 Ušao je u Dom Božji * (u to je doba veliki svećenik bio Ebijatar) i jeo prineseni kruh
koji je dopušteno jesti samo svećenicima te ga je dao jesti i svojim pratiocima.
27 Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.
28 Ja, Sin Čovječji, gospodar sam čak i subote.”

3

Isus iscjeljuje u subotu
(Mt 12:9-14; Lk 6:6-11)

1 Isus ponovno ode u tamošnju sinagogu. Ondje je bio neki čovjek usahnule ruke.
2 Isusovi neprijatelji budno su pazili hoće li mu iscijeliti ruku u subotu da ga mogu
optužiti.
3 Isus reče čovjeku usahnule ruke: “Ustani i dođi ovamo na sredinu!”
4 Zatim ih upita: “Je li subotom dopušteno činiti dobro ili zlo, život spasiti ili pogubiti?”
Šutjeli su.
5 Srdito ih pogleda duboko ožalošćen tvrdoćom njihovih srca te reče čovjeku: “Ispruži
ruku!” On ju ispruži, a ruka mu postane zdrava.
6 Farizeji se smjesta odu dogovoriti s herodovcima da ga smaknu.

Mnoštvo slijedi Isusa
(Mt 4:23-25; 12:15-16; Lk 6:17-19)

7 Isus i njegovi učenici odu na jezero, a za njima krene veliko mnoštvo iz cijele
Galileje, Judeje,
8 Jeruzalema, Idumeje, s istočne strane Jordana, čak i iz okolice Tira i Sidona. Vijest o
čudima koje je činio nadaleko se pročula, pa su ga dolazili osobno vidjeti.
9 Isus reče učenicima da mu dovezu čamac koji će biti spreman ako se mnoštvo previše
natisne oko njega.
10 Toga je dana mnoge iscijelio pa je na njega nahrupilo golemo mnoštvo bolesnika
pokušavajući ga dotaknuti.
11 Kad bi ga vidjeli ljudi opsjednuti nečistim duhom, pali bi pred njim ničice i vikali:
“Ti si Božji Sin!”
12 A on im je oštro zabranjivao da ga očituju.

Isus izabira dvanaestoricu apostola
(Mt 10:1-4; Lk 6:12-16; Djela 1:13)

13 Zatim ode u goru i pozove one koje je izabrao da mu se ondje pridruže te oni dođu.
14 Od njih odabere dvanaestoricu da ga prate i imenuje ih apostolima. Njih je poslao
da propovijedau
15 i da imaju vlast istjerivati zloduhe.
16 Evo imena Dvanaestorice što ih je izabrao:

Šimun (kojemu je nadjenuo ime Petar),
17 Jakov i Ivan (Zebedejevi sinovi, kojima je Isus dao nadimak Boanerges, to jest
“Sinovi groma”),

* **2:26** U Hram. Vidjeti 1 Samuelova 21:1-6.

18 Andrija,
Filip,
Bartolomej,
Matej,
Toma,
Jakov (Alfejev sin),
Tadej,
Šimun (član političke stranke koja se zalagala za nasilno svrgavanje rimske vlasti) i
19 Juda Iškariotski (koji ga je poslije izdao).

Isus i knez zloduha
(Mt 12:22-29; Lk 11:14-23; 12:10)
20 Kad se vratio u dom gdje je boravio, opet je nagrnulo toliko mnoštvo da nisu stigli
ni jesti.
21 Kad su za to čuli njegovi, dođu ga odvesti jer su govorili da je izvan sebe.
22 Ali pismoznanci što su došli iz Jeruzalema rekoše da ga je opsjeo Beelzebub,
poglavica zlih duhova, pa da uz njegovu pomoć izgoni zloduhe.
23 Isus dozove ljude i počne im govoriti u prispodobama: "Kako može Sotona izgoniti
Sotonu?
24 Kraljevstvo koje je u sebi podvojeno propast će.
25 Dom u kojemu vlada nesloga ne može opstati.
26 Ako se dakle Sotona bori sam protiv sebe, kako će se onda održati? Ne bi uspio u
tome.
27 Ne možete ući u kuću snažnog čovjeka i opljačkati ga a da ga najprije ne svežete. Tek
tada ga možete orobiti.
28 Zaista vam kažem da se svaki ljudski grijeh može oprostiti, pa čak i hula.
29 Ali hula na Svetoga Duha nikad se ne može oprostiti. To je vječni grijeh."
30 To im reče jer su govorili da ima nečistog duha.

Prava Isusova obitelj
(Mt 12:46-50; Lk 8:19-21)
31 Stigli su onamo njegova majka i braća, stajali vani te mu po nekim ljudima poručili
da iziđe razgovarati s njima.
32 Oko njega je sjedilo mnoštvo kad mu rekoše: "Vani su ti majka, braća i sestre, žele te
vidjeti."
33 On im odgovori: "Tko mi je majka? Tko su mi braća?"
34 Pogleda ljude koji su sjedili u krugu oko njega, pa reče: "Ovo su mi majka i braća!
35 Zaista, tko god čini Božju volju, taj mi je i brat, i sestra i majka."

4

Prispodoba o sijaču
(Mt 13:1-23; Lk 8:4-15)
1 Isus opet počne poučavati na obali jezera. K njemu nagrne toliko ljudi da je ušao u
lađicu na jezeru, sjeo u nju i odande propovijedao, a sve je mnoštvo ostalo na obali.
2 Zatim stane poučavati ljude brojnim prispodobama. Evo jedne od njih:
3 "Slušajte! Neki je ratar sijao sjeme.
4 Dok ga je sijao po polju, nešto sjemena padne na stazu. Dođu ptice i pozobaju ga.
5 Dio sjemena padne na kamenito tlo gdje je zemlja bila plitka, pa odmah nikne.
6 Ali kad je granulo sunce, izgori i osuši se jer nije imalo duboka korijena.
7 Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga, tako da nije donijelo roda.
8 Dio ga, napokon, padne na dobru zemlju i donese trideseterostruk, šezdeseterostruk,
a neka čak i stostruk urod.

9 Slušajte, kad već imate uši!”
10 Kad je Isus poslije ostao sam s Dvanaestoricom i s drugima koji su ga slijedili,
upitaju ga o značenju te prispodobe.
11 On im odgovori: “Vama je dopušteno razumjeti tajnu o Božjemu kraljevstvu. A
ostalima, koji su vani, govorim u prispodobama.
12 Kao što piše u Svetome pismu:
‘Gledat će moja djela,
ali neće dokučiti njihova značenja;
slušat će moje riječi,
ali ih neće razumjeti.
Neće se odvratiti od svojih grijeha
niti će im biti oprošteno.’*
13 Ali ako ne možete razumjeti tu jednostavnu priču, kako ćete uopće razumjeti
prispodobe?
14 Sijač o kojemu sam govorio svatko je onaj tko u ljudska srca sije Božju riječ.
15 Sjeme na tvrdu tlu jesu oni koji čuju Riječ, ali odmah dođe Sotona i odnese tu Riječ
u njih posijanu.
16 Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i odmah ju radosno prihvate,
17 ali nemaju korijena i nestalni su. Čim ih zbog Riječi snađe nevolja ili progonstvo,
odmah podlegnu.
18 Trnovito tlo srca su ljudi koji čuju Riječ i prihvate ju,
19 ali tjeskobne brige ovoga svijeta, varavo bogatstvo i požuda za svime ostalime
uguše sjeme i ono ostane bez roda.
20 Dobro tlo je srce čovjeka koji čuje Riječ, razumije ju i donosi rod—trideseterostruko,
šezdeseterostruko ili čak stostruko veći od posijanoga.”

Prispodoba o svjetiljci
(Lk 8:16-18)

21 Zatim ih upita: “Kada upalite svjetiljku, stavljate li ju pod košaru ili pod postelju da
prigušite svjetlost? Nipošto! Stavljate ju na svijećnjak.
22 Sve ono što je sada skriveno i što je u potaji učinjeno, jednom će izići na vidjelo.
23 Slušajte, kad već imate uši!
24 I nastojte svakako pozorno slušati! Kad budete tako činili, bolje ćete razumjeti što
vam govorim.
25 Onima koji žive po Božjoj mudrosti”, reče im, “Bog će dati još više mudrosti. A oni
koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti, izgubit će ubrzo i ono malo od nje što
imaju.”

Sjeme koje samo raste

26 Isus nastavi: “Božje je kraljevstvo poput ovoga: ratar baci sjeme na zemlju,
27 a zatim ode dalje za svojim poslom. Lijegao je noću i ustajao danju, a sjeme je
niknulo i izraslo a da on to nije ni znao.
28 Zemlja sama od sebe donese rod: najprije izraste stabljika, zatim klas, pa se
popuni zrelim zrnima.
29 Čim zrno sazre, dođe ratar i požanje ga srpom.”

Prispodoba o gorušičinom sjemenu
(Mt 13:31-32; Lk 13:18-19)

30 Isus upita: “Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo? S čime da ga usporedim?

---

* **4:12** Izaija 6:9-10.

31 Ono je poput sitna gorušičina zrna, najmanjega od svakog sjemena koje se sije u
zemlju.
32 Ali kad se posije, izraste veće od svake biljke u povrtnjaku, s velikim granama u
kojih se sjenu mogu skloniti ptice nebeske."
33 Isus je govorio takve prispodobe da pouči narod Riječi onoliko koliko su mogli
shvatiti.
34 Javno je poučavao samo u prispodobama, a nasamo je svojim učenicima sve
tumačio.

Isus smiruje oluju
(Mt 8:18, 23-27; Lk 8:22-25)

35 Kad se spustila večer, Isus reče učenicima: "Prijeđimo na drugu stranu jezera."
36 Oni otpustiše narod i povezoše ga u lađici iz koje je propovijedao. Za njima se
otisnu i druge lađice.
37 Odjednom se podiže silna oluja. Visoki valovi počnu se prelijevati u lađicu tako da
se gotovo posve napunila vodom.
38 Isus je spavao na krmi s glavom na jastuku. U panici su ga probudili vičući:
"Učitelju! Zar ti uopće ne mariš što ćemo izginuti?"
39 Isus se probudi, zaprijeti vjetru te reče moru: "Utišaj se! Umukni!" Vjetar prestane
i nastane velika tišina.
40 On upita učenike: "Što ste se toliko prestrašili? Zar još nemate vjere?"
41 Oni su bili silno prestrašeni. Pitali su jedan drugoga: "Pa tko je on da mu se i vjetar
i more pokoravaju?"

5

Isus iscjeljuje opsjednutog čovjeka
(Mt 8:28-34; Lk 8:26-37)

1 Doploviše na drugu obalu jezera, u geraski* kraj.
2 Tek što je Isus izišao iz lađice, istrčao je pred njega s groblja neki čovjek opsjednut
nečistim duhom.
3 Stanovao je u grobnicama, a nitko ga više nije mogao svezati, čak ni lancem.
4 Često su ga okivali u lance, ali on bi uvijek rastrgao lance i smrskao okove u
komadiće. Nitko ga nije mogao ukrotiti.
5 Danju i noću bez prestanka je lutao grobljima i gorom vrišteći i udarajući sebe
kamenjem.
6 Ugledavši Isusa izdaleka, pritrči mu i padne ničice pred njim.
7 Zavrišti i prodorno vikne: "Što hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijeg Boga?
Zaklinjem te Bogom, ne muči me!"
8 Isus mu, naime, bijaše zapovjedio: "Izlazi iz toga čovjeka, nečisti duše!"
9 Zatim ga upita: "Kako se zoveš?"
"Zovem se Legija", odgovori on, "jer nas je mnogo u ovom čovjeku."
10 Preklinjao ga je da ih ne potjera iz onoga kraja.
11 A ondje je na obronku paslo veliko krdo svinja.
12 "Pošalji nas onim svinjama da uđemo u njih", zamole ga nečisti duhovi.
13 On im to dopusti. Nečisti duhovi izađu i uđu u svinje, na što cijelo krdo od kojih
dvije tisuće svinja jurne niz strmi obronak i utopi se u jezeru.
14 Svinjari pobjegnu u obližnje gradove i sela i razglase putem novost, pa ljudi pođu
vidjeti što se dogodilo.

---

* **5:1** U nekim rukopisima *gadarski* ili *gergezenski* kraj. Vidjeti: Matej 8:28i Luka 8:26.

15 Dođu Isusu i ugledaju čovjeka koji bijaše opsjednut cijelom legijom kako sjedi
obučen i pri zdravoj pameti te se uplaše.
16 A kad su očevici ispričali što se dogodilo s opsjednutim i sa svinjama,
17 ljudi počnu zaklinjati Isusa da ode iz njihova kraja.
18 On se vrati u lađu, a čovjek koji je bio opsjednut zamoli ga da mu dopusti poći s
njime.
19 Ali mu Isus to nije dopustio. "Idi kući svojima", reče mu on, "i ispričaj im koliko ti je
milosrđe Bog iskazao."
20 Čovjek se zaputi u Dekapolis† toga kraja govoreći ljudima o svemu što mu je Isus
učinio. I svi su se divili.

Isus iscjeljuje zbog velike vjere ljudi (Mt 9:18-26; Lk 8:40-56)

21 Kad je Isus doplovio na drugu stranu jezera, okupi se oko njega na obali silno
mnoštvo. On je stajao uz more.
22 Pristupi mu jedan od nadstojnika mjesne sinagoge, imenom Jair, te padne pred
njim ničice
23 preklinjući ga da mu iscijeli kćerkicu. "Na samrti je", reče on. "Molim te, dođi i
položi na nju ruke da ozdravi i da živi."
24 Isus pođe s njim, ali se oko njega natisnulo mnoštvo.
25 Među ljudima bila je žena koja je bolovala od krvarenja već dvanaest godina.
26 Mnogo je pretrpjela od brojnih liječnika i potrošila je na njih sve što je imala, ali nije
ozdravila. Stanje joj se, naprotiv, pogoršalo.
27 Slušala je o Isusu pa mu se približi straga kroz mnoštvo i dotakne njegov ogrtač.
28 Mislila je: "Dodirnem li samo njegovu odjeću, ozdravit ću!"
29 I zaista, krv joj smjesta prestane teći i ona na svojemu tijelu osjeti da je ozdravila.
30 Isus je odmah osjetio da je iz njega izišla sila pa se okrenu prema mnoštvu i upita:
"Tko mi je dotaknuo odjeću?"
31 Učenici mu rekoše: "Toliko se mnoštvo tiska oko tebe, a ti pitaš tko te je dotaknuo!"
32 Ali Isus je pogledom tražio onu koja je to učinila.
33 A žena, uplašena i drhteći jer je znala što joj se dogodilo, priđe mu i padne pred njim
ničice te mu sve po istini ispriča.
34 On joj reče: "Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Pođi u miru i budi iscijeljena od svoje
bolesti!"
35 Dok je Isus još to govorio, stigli su iz Jairova doma s viješću. "Kći ti je umrla. Nema
smisla da dalje mučiš Učitelja."
36 Ali Isus se nije obazirao na to što su rekli, već se obrati Jairu: "Ne boj se! Samo
vjeruj!"
37 Isus ne dopusti nikome da ga prati osim Petru, Jakovu i Ivanu.
38 Kad su stigli do kuće nadstojnika sinagoge, Isus vidje da ljudi viču, plaču i nariču u
sav glas.
39 On uđe i reče im: "Što toliko naričete i plačete? Dijete nije umrlo, nego samo spava!"
40 Mnoštvo ga počne ismijavati, ali on ih sve potjera van.
Povede samo djetetova oca i majku te trojicu svojih učenika, pa uđe u prostoriju u
kojoj je ležala djevojčica.
41 Uhvati ju za ruku i reče joj: "Talita kum!" (što znači: "Ustani, djevojčice!").
42 Djevojčica je imala dvanaest godina. Ona smjesta ustane i počne hodati. Roditelji
ostanu zapanjeni.
43 Isus im zapovjedi da nikome ne govore što se dogodilo i reče im da joj daju jesti.

† **5:20** Deset gradova.

6

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu
(Mt 13:54-58; Lk 4:16-30)

1 Isus ode odande i vrati se s učenicima u svoj zavičaj, u Nazaret.
2 Sljedeće subote ode u sinagogu i počne poučavati. Mnogi ljudi su se divili i govorili:
“Odakle mu ta mudrost i sila kojom čini takva čudesa?
3 Nije li on drvodjelja, Marijin sin, Jakovljev, Josijin, Judin i Šimunov brat? Nisu li mu
sestre tu među nama?” I sablaznili su se zbog njega.
4 Isus im reče: “Proroku ne iskazuju čast jedino u njegovu zavičaju, među rodbinom i
u njegovu domu.”
5 Zbog njihove nevjere nije mogao ondje učiniti nikakva čuda, samo je iscijelio
nekoliko bolesnika položivši na njih ruke.
6 Čudio se njihovoj nevjeri.

Isus šalje dvanaestoricu apostola
(Mt 10:1, 9-14; Lk 9:1-6)

Išao je po selima i poučavao.
7 Pozvao je sebi Dvanaestoricu te ih počeo slati po dvojicu dajući im vlast da izgone
nečiste duhove.
8 Zapovjedio im je da na put ne ponesu ništa osim štapa—ni kruha, ni torbu, ni
bakrena novca koji se običavao nositi u pojasu.
9 Reče im da obuju sandale, ali da ne ponesu ni ogrtača.
10 Kazao je: “Kad boravite u nekome mjestu, stanujte u jednoj kući i ne mijenjajte
smještaj.
11 Ako vas u nekome mjestu ne prihvate ili ne poslušaju, stresite i prašinu s nogu kad
odlazite. To će biti znak da ste ga prepustili njegovoj sudbini.”
12 Tako su učenici otišli i propovijedali o pokajanju.
13 Mnoge su zloduhe istjerali i mnogo bolesnika pomazali uljem i iscijelili.

Smrt Ivana Krstitelja
(Mt 14:1-12; Lk 9:7-9)

14 Ubrzo je i kralj Herod Antipa čuo za Isusa jer se o njemu posvuda govorilo. Neki su
govorili: “To je od mrtvih uskrsnuo Ivan Krstitelj pa sad u njemu djeluju čudesne sile.”
15 Drugi su pak govorili da je Isus starodrevni prorok Ilija. Treći su tvrdili da je on
novi prorok poput onih iz prošlosti.
16 Herod na to reče: “To je Ivan komu sam dao odrubiti glavu. Uskrsnuo je!”
17 Herod je, naime, zapovjedio da Ivana okuju u lance i bace u tamnicu zbog
Herodijade, žene Herodova brata Filipa.
18 Herod ju je uzeo za ženu, a Ivan ga je opominjao: “Nije se dopušteno ženiti ženom
vlastitog brata!”
19 Herodijada je zato zamrzila Ivana i htjela ga je ubiti, ali to nije mogla učiniti
20 jer je Herod poštivao Ivana. Znao je da je svet i dobar čovjek i zato ga je štitio. Iako bi
se uvijek uznemirio kad bi razgovarao s Ivanom, Herod ga je rado slušao.
21 Na posljetku se Herodijadi pružila prigoda. Herodu je bio rođendan te je priredio
gozbu za svoje dvorane, visoke časnike i najuglednije građane Galileje.
22 Herodijadina kći plesala za Heroda i njegove uzvanike i svima se svidjela. “Traži
od mene što ti drago,” reče kralj djevojci,
23 “pa bila to i polovica mojega kraljevstva, i dat ću ti što zatražiš!”
24 Djevojka izađe i upita majku: “Što da tražim?”
A ona odgovori: “Traži glavu Ivana Krstitelja!”

25 Djevojka požuri natrag kralju te mu reče: “Zapovjedi da mi na pladnju donesu
glavu Ivana Krstitelja, i to odmah!”
26 Kralj se ražalosti, ali zbog toga što se zakleo i zbog uzvanika ne htjede ju odbiti.
27 Odmah naredi krvniku da donese Ivanovu glavu. Krvnik ode u tamnicu, odrubi
Ivanu glavu
28 te je na pladnju dade djevojci, a ona ju odnese majci.
29 Kad za to doznaše Ivanovi učenici, dođu uzeti njegovo tijelo da ga polože u grob.

Isus hrani pet tisuća ljudi
(Mt 14:13-21; Lk 9:10-17; Iv 6:1-13)

30 Apostoli se s putovanja vrate Isusu te ga izvijeste o svemu što su činili i što su
poučavali.
31 Isus im predloži: “Sklonimo se malo u osamu da se odmorimo.” Jer je dolazilo i
odlazilo toliko ljudi da nisu imali vremena ni jesti.
32 Otisnu se tako lađom prema mirnijemu mjestu.
33 No mnogi su ih opazili kako odlaze pa su ljudi iz mnogih mjesta potrčali onamo
obalom i stigli prije njih.
34 Kad je izišao iz lađice, ugleda silan narod pa se sažali nad njima jer su bili kao ovce
bez pastira pa ih je dugo poučavao.
35 Kad je dan poodmaknuo, pristupe mu njegovi učenici i kazaše: “Pust je ovo kraj a
već je i kasno.
36 Otpusti ljude da mogu otići na okolna imanja i sela te si kupiti što za jelo!”
37 “Vi ih nahranite!” odgovori im Isus.
“Čime?” upitaju. “Trebalo bi nam cijelo bogatstvo* da se kupi hrana za toliko
mnoštvo!”
38 “Pogledajte koliko hrane imate”, reče im.
Vrate se i kažu da imaju pet kruhova i dvije ribe.
39 Isus im zapovjedi da posjedaju u skupine po zelenoj travi.
40 Posjedali su u skupine od stotinu i od pedeset ljudi.
41 Isus uzme pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo i blagoslovi hranu te razlomi
kruhove. Dade ih zatim učenicima da podijele ljudima. Također svima podijeli i one
dvije ribe.
42 Svi su jeli dok se nisu nasitili
43 i još poslije pokupe punih dvanaest košara preostalih ulomaka te ostatak riba.
44 A nahranilo se pet tisuća muškaraca.

Isus hoda po vodi
(Mt 14:22-33; Iv 6:16-21)

45 Odmah zatim Isus natjera učenike da uđu u lađu i da preplove na drugu obalu,
prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo.
46 Pošto se rastao s ljudima, otišao je u goru da se moli.
47 Bila je noć, učenici su bili u lađi nasred jezera, a on sam na kopnu.
48 Opazi da jedva veslaju boreći se s nasuprotnim vjetrom te oko tri ure ujutro†
krene prema njima hodajući po vodi. Htio im je prići,
49 ali kad ga ugledaju kako hoda po vodi prema njima, vrisnu od straha misleći da je
sablast.
50 Svi su ga vidjeli i prestrašili se. Ali on im odmah reče: “Samo hrabro! Ja sam! Ne
bojte se!”
51 Tada su ušli u lađu i vjetar prestane. Učenike je zaprepastilo to što su vidjeli.

---

* **6:37** U grčkome: *dvjesto denara.* † **6:48** U grčkome: *oko četvrte noćne straže.*

52 Još nisu shvaćali značenje čuda s umnoženim kruhom jer su im srca bila tvrda i nisu
vjerovali.

Isus ozdravlja sve koji ga dotaknu
(Mt 14:34-36)
53 Preplove jezero i pristanu u Genezaretu te privežu lađu
54 i iziđu. Ljudi ga odmah prepoznaju
55 i rastrče se po cijelomu kraju da razglase vijest o njegovu dolasku te mu počnu
donositi bolesnike na nosilima.
56 I u koji god bi grad, selo ili zaselak ušao, polijegali bi bolesnike na trgove i ulice te
ga molili da im dopusti dotaknuti barem skut njegove haljine—i svi koji bi ga dotaknuli
ozdravljali su.

7

Isus poučava o unutrašnjoj čistoći
(Mt 15:1-20)
1 Jednom se okupe oko Isusa neki farizeji i pismoznanci koji su došli iz Jeruzalema
2 te opaze da neki od njegovih učenika jedu "nečistim", neopranim rukama.
3 Židovi, a osobito farizeji, nikada ne jedu a da obredno ne operu ruke jer to zahtijeva
njihova starodrevna predaja.
4 Kad dođu doma s tržnice, uvijek se operu prije nego što dotaknu hranu. To je tek
jedna od brojnih odredba kojih se drže, kao što je i obred pranja čaša, vrčeva i bakrenog
posuđa.
5 Zato ga vjerski vođe upitaju: "Zašto tvoji učenici ne slijede stare židovske predaje?
Jedu nečistim rukama."
6 Isus im odgovori: "Licemjeri! Lijepo je o vama prorokovao Izaija kad je rekao:
Ovaj me narod štuje samo usnama,
ali srce im je daleko od mene.
7 Uzalud me štuju
jer kao moje učenje poučavaju ljudske zapovijedi.*
8 Vi zanemarujete Božje zapovijedi i zamjenjujete ih ljudskim predajama.
9 Lijepo! Odbacujete Božje zapovijedi zbog svoje predaje!
10 Mojsije vam je, primjerice, dao Božju zapovijed: 'Poštuj oca i majku!' i 'Tko
prokune oca ili majku, neka se kazni smrću!'
11 Ali vi kažete da je roditeljima opravdano reći: 'Žao mi je, ne mogu vam pomoći jer
sam se Bogu zakleo dati ono što sam mogao dati vama.'
12 Tako ljudima dopuštate da zanemare roditelje koji su u potrebi
13 i kršite Božju zapovijed da zaštitite vlastitu predaju. To je tek jedan od brojnih
primjera."

Što onečišćuju čovjeka?
14 Tada Isus pozove mnoštvo i reče im: "Slušajte me svi i nastojte shvatiti!
15 Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, ali onečišćuje ga ono što iz
njega izlazi.
16 Slušajte, kad već imate uši!"
17 Zatim ode od mnoštva u kuću, a učenici ga zamole da im objasni prispodobu.
18 "Zar ni vi ne razumijete?" upita ih on. "Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti
ono što u njega uđe izvana
19 jer ne ide u srce, već odlazi u trbuh, a zatim se izbacuje u zahod!" Tim je riječima
sve vrste hrane proglasio čistima.

---

* **7:7** Izaija 29:13.

20 Zatim još reče: “Čovjeka onečišćuje ono što izlazi iz njegove nutrine.
21 Jer iz nutrine, iz ljudskoga srca, dolaze zle misli, bludnost, krađa, ubojstvo,
22 preljub, pohlepa, zloća, prijevara, razvrat, zavist, kleveta, oholost i glupost.
23 Sva ta zla izlaze iznutra, ona čovjeka prljaju i čine ga nečistim pred Bogom.”

Vjera poganke
(Mt 15:21-28)

24 Nakon toga Isus iz Galileje ode u tirski kraj te uđe u neku kuću ne želeći da itko sazna da je ondje. Ali nije se mogao skriti.
25 Odmah mu dođe neka žena koje je djevojčicu opsjeo nečist duh i padne ničice pred njim.
26 Bila je ona poganka, rodom Sirofeničanka. Preklinjala ga je da istjera nečistog duha iz njezine kćeri.
27 Isus joj reče: “Prije bih trebao pomoći vlastitom rodu—Židovima.† Nepravedno je uzeti kruh djeci i baciti ga psima.”
28 Ona odgovori: “Istina je, Gospodine, ali čak i psi ispod stola jedu mrvice koje padnu djeci.”
29 “Zbog toga što si rekla,” reče joj Isus, “možeš ići. Zli je duh izišao iz tvoje kćeri.”
30 Kad je žena stigla doma, našla je djevojčicu kako leži u postelji. Zli duh bijaše izišao.

Isus iscjeljuje gluhonijema čovjeka
(Mt 15:29-31)

31 Iz Tira Isus ode u Sidon, a zatim natrag do Galilejskog jezera, usred područja Dekapolisa.‡
32 Donesu mu gluhonijemog čovjeka i preklinjahu ga da na njega položi ruke i iscijeli ga.
33 On ga izvede iz mnoštva na mjesto gdje su mogli biti nasamo, stavi prste u njegove uši, a zatim pljune i svojom mu slinom dotakne jezik.
34 Pogleda u nebo, uzdahne i zapovjedi: “Otvori se!”
35 Sluh mu se odmah vrati, a jezik razriješi tako da je mogao razgovijetno govoriti.
36 Isus zabrani ljudima o tome govoriti, ali što im je on više branio, to su više pripovijedali.
37 Silno su se divili. Neprekidno su ponavljali: “On čini divne stvari—čak vraća sluh gluhima i čini da nijemi progovore!”

8

Isus hrani četiri tisuće ljudi
(Mt 15:32-39)

1 U to se vrijeme opet okupi veliko mnoštvo, a ljudi nisu imali što jesti. Isus pozove učenike te im reče:
2 “Žao mi je tih ljudi. Već su tri dana ovdje sa mnom i više nemaju što jesti.
3 Ako ih pošaljem gladne kućama, klonut će na putu. Neki su došli izdaleka.”
4 “Pa kako da im u ovoj pustoši nabavimo dovoljno hrane?” upitaju učenici.
5 “Koliko kruhova imate?” upita ih.
“Sedam”, odgovore.
6 Nato on reče mnoštvu da posjeda po zemlji. Zatim uzme sedam kruhova, zahvali za njih Bogu, razlomi ih na komade i dade svojim učenicima. A učenici ih podijele mnoštvu.
7 Nađe se i nekoliko ribica. Isus ih blagoslovi pa reče učenicima da i njih podijele.
8 Svi se nasitiše, a zatim pokupe sedam košara preostale hrane.
9 Ondje je bilo oko četiri tisuće muškaraca. Pošto su jeli, on ih otpusti kućama.

† **7:27** U grčkome: *Pusti da se najprije djeca nasite!* ‡ **7:31** Deset gradova.

10 Odmah zatim uđe s učenicima u lađu i doplovi u okolicu Dalmanute.

Farizeji traže znak
(Mt 16:1-4)

11 Kad farizeji doznaju da je stigao, dođu s njime raspravljati. Tražili su od njega da
im pokaže znak s neba kao potvrdu.
12 Kad je to čuo, on uzdahne i reče: “Zašto ovaj naraštaj neprestano traži znakove?
Zaista vam kažem, ovaj ih naraštaj neće dobiti.”
13 Zatim se vrati u lađicu, ostavi ih i preplovi na drugu stranu jezera.

Herodov i farizejski kvasac
(Mt 16:5-12)

14 No učenici su zaboravili ponijeti hrane prije polaska te su sa sobom u lađi imali
samo jedan kruh.
15 Isus ih strogo opomene: “Čuvajte se farizejskoga kvasca i kvasca kralja Heroda!”
16 “Nemamo kruha”, govorili su međusobno jer mišljahu da im je zato to rekao.
17 Isus je čuo o čemu govore pa reče: “Zašto govorite o tomu da nemate kruha? Zar još
niste razumjeli, zar ne shvaćate? Zar su vam srca tako otvrdnula?
18 Imate oči, a ne vidite! Imate uši, a ne čujete!* Zar ništa ne možete upamtiti?
19 A onih pet tisuća muškaraca koje sam nahranio razlomivši pet kruhova? Koliko ste
punih košara ostataka skupili nakon toga?”
“Dvanaest”, odgovore.
20 “A koliko je košara hrane preostalo kad sam razlomio sedam kruhova i njima
nahranio četiri tisuće muškaraca?”
“Sedam punih košara”, rekoše.
21 “Pa zar još ne razumijete?” upita ih.

Isus iscjeljuje slijepca

22 Kad stignu u Betsaidu, dovedu mu slijepca i zamole ga da ga dotakne i iscijeli.
23 Isus uzme slijepca za ruku i povede ga izvan sela, pljune mu u oči te na njih položi
ruke. “Vidiš li što?” upita ga.
24 Čovjek podiže pogled. “Vidim ljude,” reče, “ali nejasno, poput stabala koja hodaju!”
25 Tada mu Isus ponovno stavi ruke na oči i čovjeku se taj put posve vrati vid, tako da
je vidio sasvim jasno.
26 Isus ga pošalje kući. “Ne svraćaj putem u selo”, reče mu.

Petar priznaje Isusa za Mesiju
(Mt 16:13-16, 20; Lk 9:18-21)

27 Isus i njegovi učenici odu iz Galileje u sela Filipove Cezareje. On ih putem upita:
“Što ljudi kažu, tko sam ja?”
28 “Neki kažu da si Ivan Krstitelj,” odgovore učenici, “drugi kažu da si Ilija, a treći da si
jedan od proroka.”
29 Tada ih upita: “A za koga me vi držite?” Petar odgovori: “Ti si Krist!”
30 Isus im zabrani da ikomu o njemu govore.

Isus pretkazuje svoju smrt i uskrsnuće
(Mt 16:21-23; Lk 9:22)

31 Zatim im počne objašnjavati kako će on, Sin Čovječji, morati mnogo pretrpjeti od
starješina, svećeničkih poglavara i pismoznanaca, koji će ga odbaciti, te da će biti ubijen
i nakon tri dana uskrsnuti.
32 Govorio im je o tome posve otvoreno. Petar ga nato povede na stranu i počne ga od
toga odgovarati.

---

* **8:18** Jeremija 5:21.

33 Isus se okrene, pogleda učenike te strogo ukori Petra: “Odstupi od mene, Sotono,
jer ti ne razmišljaš na Božji način, nego ljudski!”

Kako biti Kristovi učenici (Mt 16:24-28; Lk 9:23-27)

34 Tada pozove učenike i mnoštvo da priđu i slušaju. Zatim reče im: “Želi li tko biti
mojim sljedbenikom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za
mnom.
35 Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene i za
Radosnu vijest, imat će istinski život.
36 Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš vječni život?
37 Što se može mjeriti s vrijednošću života?†
38 Posrami li se tko mene i mojih riječi pred ovim preljubničkim i grešnim naraštajem,
njega ću se i ja, Sin Čovječji, posramiti kada dođem u svojoj i Očevoj slavi i u slavi svetih
anđela.”

9

1 Nadalje reče: “Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije
nego što vide Božje kraljevstvo kako dolazi sa silom!”

Preobrazba (Mt 17:1-13; Lk 9:28-36)

2 Nakon šest dana povede Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana visoko u goru, u osamu.
Tu se pred njima preobrazi.
3 Haljine mu postanu tako blještavo bijele kako ih ne bi mogao izbijeliti nijedan
bjelilac na zemlji.
4 Tada se pojave Ilija i Mojsije te počnu razgovarati s Isusom.
5 “Učitelju, dobro je što smo ovdje!” reče mu Petar. “Napravit ćemo tu tri sjenice: jednu
za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju.”
6 Nije, naime, znao što da kaže jer su se silno prestrašili.
7 Dok je to još govorio, prekrije ih oblak, a iz njega se začuje glas: “Ovo je moj ljubljeni
Sin! Njega slušajte!”
8 Oni smjesta pogledaju uokolo. Mojsije i Ilija bijahu nestali i samo je Isus bio s njima.
9 Dok su silazili s gore, Isus im zapovjedi da nikome ne govore što su vidjeli sve dok
Sin Čovječji ne ustane od mrtvih.
10 Zadržali su to za sebe, ali su o tome razgovarali i pitali se na što je mislio kad je
rekao da će “ustati od mrtvih”.
11 Upitaju ga: “Zašto pismoznanci tvrde da prije Mesije mora doći Ilija?”
12 “Nesumnjivo najprije mora doći Ilija”, reče on, “da sve opet stavi na svoje mjesto.
Kako onda u Svetomu pismu piše da će Sin Čovječji mnogo trpjeti te da će biti prezren?
13 Ali vam kažem da je Ilija već došao i su s njim postupili kako im se prohtjelo, baš
kao je u Pismu i pretkazano.”

Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka (Mt 17:14-19; Lk 9:37-42)

14 Kad su se vratili ostalim učenicima, opaze da se ondje okupilo mnoštvo ljudi i
pismoznanci te da se prepiru.
15 Mnoštvo je sa strahopoštovanjem promatralo Isusa dok im je prilazio, a onda mu
potrčalo u susret da ga pozdravi.
16 “Oko čega se prepirete?” upita ih.

---

† **8:37** U grčkome: *Ili što će čovjek dati u zamjenu za svoj život?*

17 Neki čovjek iz mnoštva mu reče: “Učitelju, doveo sam svojeg sina da ga iscijeliš—ne može govoriti jer je opsjednut nijemim duhom.
18 Kad ga uhvati, baci ga na zemlju, na usta mu ide pjena, škripi zubima i koči se. Zato sam zamolio tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”
19 “O nevjerni rode!” reče Isus učenicima. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedite mi ga!”
20 Dovedu ga. Kad je ugledao Isusa, duh silno zgrči ga. On padne na tlo previjajući se, a na usta mu udari pjena.
21 “Otkad mu je tako?” upita Isus oca.
“Još odmalena”, odgovori.
22 “Duh ga često baci u vatru ili u vodu da ga ubije. Smiluj nam se i učini što ako možeš!”
23 “Ako mogu?” zapita ga Isus. “Sve je moguće onomu koji vjeruje!”
24 Dječakov otac smjesta poviče: “Vjerujem! Pomozi mi da ne sumnjam!”
25 Kad Isus opazi da im prilazi sve više ljudi, zaprijeti nečistome duhu: “Nijemi i gluhi duše! Zapovijedam ti da izađeš iz njega i da se više ne vraćaš!”
26 Zli duh vrisne, silno zgrči dječaka, pa izađe iz njega. Dječak ostane bežívotno ležati, pa mnogi rekoše: “Mrtav je!”
27 Ali Isus ga uzme za ruku i pomogne mu ustati te se on osovi na noge.
28 Kad uđe u kuću i ostane nasamo s učenicima, oni ga upitaju: “Zašto mi nismo mogli istjerati tog zloduha?”
29 Isus im reče: “Ta se vrsta može istjerati samo molitvom.”

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mt 17:22-23; Lk 9:43-45)

30 Odlazeći iz toga kraja, putovali su Galilejom. Isus nije htio da ljudi saznaju da su ondje.
31 Poučavao je, naime, učenike i reče im: “Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke. Ubit će ga, ali on će nakon tri dana uskrsnuti.”
32 Ali oni nisu razumjeli što im kazuje, a bojali su se pitati ga da im objasni.

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 18:1-5; Lk 9:46-48)

33 Stignu tako u Kafarnaum. Kad su se smjestili u kući u kojoj su kanili boraviti, Isus ih upita: “O čemu ste to putem raspravljali?”
34 Ali oni su samo šutjeli jer su se prepirali oko toga tko je od njih najveći.
35 Isus sjedne i pozove ih bliže te im reče: “Tko želi biti prvi, taj sebe mora staviti na zadnje mjesto i biti sluga svima!”
36 Zatim uzme dijete, postavi ga u sredinu između njih, zagrli ga te im reče:
37 “Tko prihvati takvo malo dijete radi mene, mene prihvaća. A tko mene prihvati, prihvaća Boga koji me je poslao.”

Pozivanje na Isusovo ime
(Mt 10:42; Lk 9:49-50)

38 Ivan mu reče: “Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka da se koristi tvojim imenom izgoneći zle duhove; rekli smo mu da to ne radi jer nije iz naše skupine.”
39 “Ne branite mu!” reče im Isus. “Jer nema toga tko bi mogao činiti čudesa u moje ime, a onda ubrzo govoriti zlo o meni.
40 Tko nije protiv nas, za nas je!
41 Tko vas napoji čašom vode, zato što meni pripadate, sigurno neće mu propasti nagrada.

Navođenje na grijeh
(Mt 18:8-9; Lk 17:1-2)

42 Ali tko jednoga od ovih malenih koji vjeruju u mene navede da posrne u vjeri, bilo
bi mu bolje da mu o vrat objese mlinski kamen i bacili ga u more.
43 Navodi li te vlastita ruka na grijeh, odsijeci ju. Bolje ti je kljastu ući u vječni život
nego s objema rukama biti bačen u neugasivi oganj pakla,
44 gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.*
45 Navodi li te na grijeh vlastita noga, odsijeci ju! Bolje ti je hromu ući u vječni život
nego s objema nogama biti bačen u pakao,
46 gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.
47 Navodi li te i vlastito oko na grijeh, iskopaj ga i baci! Bolje ti je bez jednog oka ući u
kraljevstvo Božje nego s oba oka biti bačen u pakao,
48 gdje crv ne umire i gdje se oganj ne gasi.
49 Svatko će biti vatrom zasoljen.
50 Sol je dobra. Ali ako ona obljutavi, čime ćete ju opet osoliti? Zato ne gubite svoju
slanost! Živite u miru jedni s drugima!”

10

O braku i rastavi
(Mt 19:1-9)

1 Isus ode iz Kafarnauma južnije, u judejski kraj te istočno od rijeke Jordana. I opet
nagrne k njemu mnoštvo naroda te ih je po svojemu običaju poučavao.
2 Priđu mu neki farizeji pa ga upitaju pokušavajući ga zaskočiti: “Smije li se muž
razvesti od žene?”
3 “Što vam je o tome zapovjedio Mojsije?” upita ih Isus.
4 “On je to dopustio”, odgovore mu. “Rekao je da muž mora ženi samo napisati
otpusnicu i može ju otpustiti.”
5 “Mojsije vam je napisao ovu zapovijed zbog vaših tvrdih srca!
6 Jer Bog ih je još na početku stvorenja stvorio ‘muškim i ženskim’*.
7 ‘Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa svojom ženom,
8 i njih će dvoje biti jedno tijelo.’† Njih dvoje, prema tome, nisu više dva, nego jedno.
9 Neka dakle nijedan čovjek ne rastavlja one koje je Bog sjedinio!”
10 Kad su bili u kući, učenici ga ponovno o tomu upitaju.
11 On im reče: “Tko god se razvede od svoje žene da bi se oženio drugom, čini preljub
prema prvoj ženi.
12 Rastavi li se žena od muža i preuda, ona također čini preljub.”

Isus blagoslivlja djecu
(Mt 19:13-15; Lk 18:15-17)

13 Isusu su dovodili djecu da ih dotakne i blagoslovi. Učenici su im to priječili.
14 Kad je Isus to vidio, razljutio se te im reče: “Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer
takvima pripada Božje kraljevstvo!
15 Zaista vam kažem, tko kraljevstvo Božje ne prihvati poput te dječice, nikada neće u
njega ući!”
16 Tada izgrli djecu i blagoslovi ih polažući na njih ruke.

Bogataš
(Mt 19:16-30; Lk 18:18-30)

* **9:44** Izaija 66:24. * **10:6** Postanak 1:27; 5:2. † **10:8** Postanak 2:24.

17 Dok se spremao na put, pritrči mu neki čovjek, klekne pred njega i upita ga: “Dobri
učitelju, što moram učiniti da dobijem vječni život?”
18 “Zašto me zoveš dobrim?”‡ upita ga Isus. “Dobar je samo Bog.
19 A zapovijedi znaš: ‘Ne ubij’, ‘Ne čini preljub’, ‘Ne ukradi’, ‘Ne svjedoči lažno’, ‘Ne
varaj’, ‘Poštuj oca i majku!’ ”
20 “Gospodine, sve te zapovijedi držim još od mladosti”, odgovori čovjek.
21 Isus ga promotri i zavoli ga. “Još ti jedno nedostaje”, reče mu, “idi i prodaj sve što
imaš, a novac razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i slijedi
me!”
22 Čovjek se na te riječi snuždi i žalosno ode jer je imao veliki imetak.
23 Isus pogleda uokolo i reče učenicima: “Kako je teško bogatašima ući u kraljevstvo
Božje!”
24 Oni se na to silno iznenade. Isus nastavi: “Djeco draga, kako je teško ući u
kraljevstvo Božje!
25 Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje
kraljevstvo!”
26 Učenici se zaprepaste. “Pa tko se onda uopće može spasiti?” pitali su.
27 Isus ih pozorno pogleda pa reče: “Ljudima je to potpuno nemoguće, ali ne i Bogu.
Jer Bogu je sve moguće!”
28 Petar mu reče: “Evo, mi smo sve ostavili da te slijedimo.”
29 Isus odgovori: “Zaista vam kažem, nema takvoga tko se radi mene i radi Radosne
vijesti odrekao kuće, braće, sestara, majke, oca, djece ili imanja,
30 a da uz progonstvo neće već u ovome svijetu dobiti natrag stostruko: kuće, braću,
sestre, majku, oca, djecu i imanja, a u budućemu svijetu i vječni život.
31 Ali mnogi koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a mnogi koje ovdje
smatraju zadnjima ondje će biti najveći.”

Isus ponovno navješta svoju smrt (Mt 20:17-19; Lk 18:31-34)

32 Uspinjali su se prema Jeruzalemu. Isus je išao pred zaprepaštenim učenicima. Ljudi
koji su ga slijedili bili su prestrašeni. Isus povede Dvanaestoricu na stranu i počne im
još jedanput govoriti o onomu što mu se imalo dogoditi:
33 “Evo, ulazimo u Jeruzalem. Tamo će Sina Čovječjega predati svećeničkim glavarima i
pismoznancima, koji će ga osuditi na smrt i predati Rimljanima.§
34 Rugat će mu se, popljuvati ga, bičevati i ubiti. Ali on će nakon tri dana uskrsnuti.”

Isus poučava o služenju drugima (Mt 20:20-28; Lk 22:24-27)

35 Zatim mu priđu Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, i mu rekoše: “Učitelju, htjeli bismo
da nam nešto učiniš.”
36 “A što?” upita ih Isus.
37 “Dopusti nam, kad uđeš u svoju slavu, da sjedimo na počasnim mjestima do tebe,
jedan s desne, a drugi s lijeve strane.”
38 Isus odgovori: “Ne znate što tražite. Možete li vi ispiti gorku čašu iz koje ću ja piti?
Ili se krstiti krštenjem trpljenja kojim se ja moram krstiti?”
39 “Možemo!” odgovore oni. A on reče: “Zaista ćete piti iz moje čaše i krstit ćete se
mojim krštenjem,

‡ **10:18** Epitet “dobar” upotrebljavao se samo za Boga. Isus postavlja pitanje da bi vidio da li čovjek ima pravilno razumijevanje Isusovog identiteta, odnosno, da je Isus Bog. Ukoliko ga čovjek prihvaća kao Boga, on će onda prihvatiti Isusov poziv da rasproda sve što ima i da ga slijedi. § **10:33** U grčkome: *poganima.*

40 ali nije na meni da odredim tko će sjediti zdesna ili slijeva do mene. Ta mjesta
pripadaju onima za koje su određena."
41 Kad su to čula ostala desetorica učenika, naljute se na Jakova i Ivana.
42 Zato ih Isus dozove k sebi i reče: "Vi znate da oni koji se smatraju vladarima svijeta
okrutno postupaju s narodom i da moćnici nad njim vladaju stegom.
43 Ali nije tako među vama! Naprotiv, tko želi biti najveći među vama, neka vam bude
sluga.
44 Tko želi biti najveći od svih, neka svima bude robom.
45 Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, već da on služi drugima i dade svoj život
kao otkupninu za mnoge."

Isus vraća vid Bartimeju
(Mt 20:29-34; Lk 18:35-43)
46 Stigli su tako u Jerihon. Kad je Isus izlazio iz Jerihona u pratnji učenika i velikog
mnoštva, pokraj puta sjedio je slijepi prosjak Bartimej, Timejev sin.
47 Kad je čuo da je stigao Isus iz Nazareta, počeo je vikati: "Isuse, sine Davidov, smiluj
mi se!"
48 Mnogi su ga korili i opominjali ga da ušuti, ali on počne još jače vikati: "Sine
Davidov, smiluj mi se!"
49 Kad Isus to začuje, zaustavi se i reče: "Recite mu da priđe."
Oni pozovu slijepca. "Samo hrabro!" kazaše mu. "Hajde, zove te!"
50 Bartimej zbaci sa sebe ogrtač, skoči i pritrči Isusu.
51 "Što želiš da ti učinim?" upita ga Isus.
"Da progledam, Gospodine!," zamoli slijepac.
52 "Hajde!", odgovori mu Isus. "Tvoja te je vjera iscijelila!" Slijepac smjesta progleda i
krene cestom za Isusom.

11

Mesijanski ulazak u Jeruzalem
(Mt 21:1-9; Lk 19:28-38; Iv 12:12-15)
1 Kad su se Isus i učenici približili Jeruzalemu te stigli pred Betfagu i Betaniju na
Maslinskoj gori, Isus pošalje naprijed dvojicu učenika.
2 "Idite u ono selo pred vama", reče im, "i čim uđete, vidjet ćete privezano magare koje
još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo.
3 Upita li vas tko: 'Što to radite?' recite samo: 'Treba Gospodinu. Brzo će ga vratiti.' "
4 Oni odu i nađu magare zavezano na ulici, pokraj vrata neke kuće, te ga odvežu.
5 Neki ih ljudi upitaju: "Zašto ste odvezali magare?"
6 Oni im odgovore kako ih je Isus uputio te ih ljudi ostave na miru.
7 Dovedu magare Isusu i prebace preko njega svoje ogrtače te ga Isus uzjaha.
8 Mnogi iz mnoštva razastru po cesti pred njim svoje ogrtače, drugi opet zelene grane
koje su natrgali u polju.
9 I pred njim i iza njega išlo je mnoštvo i klicalo:
"Slava Bogu!*
Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!

10 Blagoslovljeno kraljevstvo koje on donosi,
kraljevstvo našega oca Davida!

Slava Bogu na nebu!"†

* **11:9** U grčkome: *Hosanna!* (uzvik slavljenja koji doslovce znači "Spasi, molim te!"). † **11:10** Psalam 118:25-26i Psalam 148:1.

11 Tako uđe u Jeruzalem, u Hram. Pomnjivo sve razgleda te, jer je već bilo kasno, ode
s Dvanaestoricom u Betaniju.

Isus proklinje smokvu
(Mt 21:18-19)

12 Sljedećeg jutra krenu iz Betanije, a Isus ogladni.
13 Izdaleka opazi razlistalu smokvu pa joj priđe da vidi ima li na njoj koja smokva.
Ali nije bilo ničega osim lišća jer još nije bilo vrijeme da smokva donese rod.
14 Isus reče stablu: "Nikada više nitko s tebe ploda ne jeo!" Čuli su to i učenici.

Isus izgoni trgovce iz Hrama
(Mt 21:12-22; Lk 19:45-47; Iv 2:13-16)

15 Kad opet stignu u Jeruzalem, on ode u Hram i počne izgoniti iz njega trgovce i
njihove kupce, prevrne stolove mjenjačima novca i klupe prodavačima goluba.
16 Svima zabrani da prolaze Hram noseći stvari.‡
17 Pouči ih: "Nije li napisano u Svetome pismu: 'Moj Hram treba biti molitveni dom
za sve narode'§?, a vi ste ga pretvorili u razbojničku špilju!"*
18 Kad su to čuli svećenički poglavari i pismoznanci, počnu smišljati kako da ga ubiju.
Bojali su ga se jer je narod bio oduševljen Isusovim učenjem.
19 Uvečer Isus i učenici odu iz grada.

Pouka o smokvi
(Mt 21:20-22; 6:14)

20 Prolazeći ujutro pokraj smokve koju je Isus prokleo, opaze da se iz korijena osušila.
21 Petar se sjeti Isusovih riječi i uzvikne: "Učitelju†, pogledaj! Smokva koju si prokleo
osušila se!"
22 "Imajte vjeru u Boga!" odgovori im Isus.
23 "Zaista vam kažem, kada bi tko rekao ovoj planini: 'Digni se i baci se u more' i
pritom ne bi posumnjao u srcu, nego vjerovao da će se to i dogoditi, to bi se zaista zbilo.
24 Zato vam kažem: što god da u molitvi tražite, vjerujte da ste to već dobili, pa ćete i
dobiti.
25 Ali kad god ustanete moliti,‡ najprije oprostite svima onima kojima što zamjerate
da bi i vama nebeski Otac oprostio vaše grijehe."
26 Ali ne oprostite li vi drugima njihovih pogrešaka, ni vaš nebeski Otac neće vama
oprostiti vaše grijehe.§

O Isusovoj vlasti
(Mt 21:23-27; Lk 20:1-8)

27 Stignu opet u Jeruzalem. Dok je Isus prolazio Hramom, pristupe mu svećenički
poglavari, pismoznanci i starješine
28 te ga upitaju: "Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?"
29 Isus im odgovori: "Reći ću vam tko ako najprije vi meni odgovorite na pitanje:
30 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi!"
31 Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: "Ako kažemo da je s neba, pitat će nas
zašto mu onda nismo vjerovali.
32 A da kažemo da je od ljudi?" Bojali su se, međutim, naroda jer su Ivana svi držali za
pravog proroka.
33 Zato Isusu odgovore: "Ne znamo."
A Isus im reče: "Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!"

---

‡ **11:16** Ljudi su često prolazili dvorištem Hrama koristeći ga kao prečicu prema Maslinskoj gori. § **11:17** Izaija 56:7.
* **11:17** Jeremija 7:11. † **11:21** U grčkome: *Rabbi.* ‡ **11:25** U Židova je bio običaj moliti se stojeći, lica uzdignuta prema nebu. § **11:26** Većina rukopisa ne sadrži taj stih.

12

Prispodoba o zlim vinogradarima
(Mt 21:33-46; Lk 20:9-19)

1 Tada im počne govoriti u prispodobama: “Neki čovjek posadi vinograd i ogradi ga,
iskopa tijesak za grožđe i izgradi kulu. Zatim ga iznajmi vinogradarima i otputuje.
2 Kad dođe vrijeme berbe, pošalje slugu da ubere njegov dio uroda.
3 Ali vinogradari ga dograbe, pretuku i pošalju natrag praznih ruku.
4 Vlasnik vinograda im zatim pošalje drugog slugu. Zakupci mu razbiju glavu i
osramote ga.
5 Trećega kojeg im je poslao ubiju. Poslao im je i mnoge druge, ali oni ih sve premlate
ili ubiju.
6 Preostao mu je samo još jedan: njegov ljubljeni sin. Pošalje napokon i njega misleći:
‘Prema mojem sinu sigurno će se odnositi s poštovanjem.’
7 Ali kad vinogradari opaze da dolazi, rekoše: ‘Ovaj će naslijediti imanje. Ubijmo ga
pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’
8 Pa ga pograbe, ubiju i izbace tijelo iz vinograda.
9 Što mislite da će učiniti vlasnik kad čuje što se dogodilo? Doći će i pobiti te
vinogradare, a vinograd dati u najam drugima.
10 Ne sjećate li se ulomka iz Svetog pisma:
‘Kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom.
11 To je Gospodnje djelo,
čudesno u našim očima.’?”*
12 Židovski su ga vođe već tada htjeli uhvatiti jer su dobro znali da se ta prispodoba
odnosi na njih, ali bojali su se mnoštva. Zato odu i ostave ga.

O porezu
(Mt 22:15-22; Lk 20:20-26)

13 Vjerski mu vođe pošalju neke farizeje i Herodove sljedbenike da ga uhvate u riječi.
14 Oni dođu i rekoše mu: “Učitelju, znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne
gledaš tko je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu. Reci nam je li dopušteno
plaćati porez caru ili nije.”
15 Isus prozre njihovo licemjerje pa reče: “Zašto me kušate? Pokažite mi kovani
novac† pa ću vam reći.”
16 Donesu mu novčić, a on upita: “Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?”
“Carevi”, odgovore.
17 “Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im. Bili su zadivljeni.

O uskrsnuću
(Mt 22:23-33; Lk 20:27-40)

18 Tada dođu k njemu saduceji, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:
19 “Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen muškarac
bez djece, njegov se brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi ona rodila sina koji
će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.‡
20 Bilo je sedmero braće. Prvi se brat oženi i umre a da nije imao sina.
21 Drugi se brat oženi njegovom udovicom, ali također umre a da nije ostavio sina. S
trećim se dogodi isto.
22 Tako nijedan od sedmorice ne ostavi potomstva. Na posljetku umre i žena.
23 Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?”

---

* **12:11** Psalam 118:22-23. † **12:15** U grčkome: *denar.* ‡ **12:19** Ponovljeni zakon 25:5-6.

24 Isus im odgovori: “Niste li vi u zabludi zato što ne razumijete Sveto pismo ni Božju
silu?
25 Jer kad ljudi uskrsnu od mrtvih, neće se ženiti ni udavati, već će biti kao anđeli na
nebu.
26 A glede uskrsnuća, niste li u Knjizi Izlaska, ondje gdje piše kako je Mojsije ugledao
gorući grm, pročitali da mu je Bog rekao: ‘Ja sam Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev’§
dugo nakon što su oni poumirali?
27 A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih! Vi ste, prema tome, u velikoj zabludi!”

Najveća zapovijed
(Mt 22:34-40; Lk 10:25-28)

28 Neki pismoznanac koji je ondje stajao shvatio je, slušajući raspravu, da je Isus
dobro odgovorio pa ga upita: “Koja je najvažnija od svih zapovijedi?”
29 Isus odgovori: “Najvažnija glasi:
‘Čuj, o Izraele! Naš Gospodin Bog jest jedini Bog.
30 Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim,
svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom!’*
31 Druga glasi:
‘Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!’†
Nema zapovijedi koja bi bila veća od tih dviju.”
32 Pismoznanac odgovori: “Učitelju, pravo si rekao da je Bog jedini i da nema drugih
osim njega.
33 Voljeti ga svim srcem, svim razumom i svom snagom, a bližnjega voljeti kao
samoga sebe vrijedi više nego sve paljenice i ostale žrtve.”
34 Videći da pametno govori, Isus mu reče: “Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.” I nitko
ga se više nije usudio išta pitati.

Čiji sin je Mesija
(Mt 22:41-46; Lk 20:41-44)

35 Poučavajući u Hramu, Isus upita: “Kako pismoznanci mogu tvrditi da je Mesija
Davidov sin?
36 Pa sâm je David, nadahnut Svetim Duhom, rekao:
‘Gospodin je rekao mojem Gospodinu:
Sjedni mi s desne strane
dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.’‡
37 Sâm ga je David nazvao svojim Gospodinom. Kako bi mu onda mogao biti sin?”
Mnoštvo ga je oduševljeno slušalo.

Upozorenje protiv pismoznanaca
(Mt 23:1-7; Lk 11:43-46; 20:45-47)

38 Poučavajući ih dalje, reče: “Čuvajte se pismoznanaca! Vole se šetati u dugim
haljinama i da ih ljudi pozdravljaju na trgovima.
39 U sinagogama vole sjediti na počasnim mjestima, a na gozbama na pročelju stola.
40 Besramno troše udovička dobra, a prikrivaju se dugačkim molitvama u javnosti.
Oni će biti strože kažnjeni.”

Udovičin dar
(Lk 21:1-4)

41 Zatim ode sjesti do kutije za milodare te je promatrao mnoštvo kako ubacuje
bakreni novac. Mnogi su bogataši ubacivali velike iznose.

---

§ **12:26** Izlazak 3:6. * **12:30** Ponovljeni zakon 6:4-5. † **12:31** Levitski zakonik 19:18. ‡ **12:36** Psalam 110:1.

42 Dođe i neka siromašna udovica te ubaci samo dva novčića.§
43 Isus dozove učenike i reče im: “Zaista vam kažem, ta je siromašna udovica ubacila
više nego svi ostali skupa!
44 Jer svi su oni dali od svojeg viška, a ona je, tako siromašna, dala sve što je imala.”

13

Isus pretkazuje buduće događaje (Mt 24:1-22; Lk 21:5-24)

1 Kad je Isus izlazio iz Hrama, jedan od učenika mu reče: “Učitelju, pogledaj! Kakva li
kamenja! Kakve li građevine!”
2 “Vidiš li kako je velika?” odgovori mu Isus. “A bit će porušena tako da od nje neće
ostati ni kamen na kamenu.”

O počecima nevolja

3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori nasuprot Hramu, Petar, Jakov, Ivan i Andrija
nasamo ga upitaju:
4 “Kada će se sve to dogoditi? Kojim će se znakom najaviti ispunjenje svega toga?”
5 Isus im odgovori: “Pazite da vas tko ne zavede!
6 Mnogi će doći pod mojim imenom proglašujući se Mesijom* i mnoge će zavesti.
7 Kad čujete da blizu vas izbijaju ratovi i vijesti o dalekim ratovima, ne uznemirujte
se. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak još neće doći.
8 Zaratit će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa u
mnogim dijelovima svijeta i zavladat će glad. Sve je to samo početak strašnih muka.
9 Kad se to počne događati, budite na oprezu! Predavat će vas sudovima i bičevati u
sinagogama. Izvodit će vas pred upravitelje i kraljeve zato što ste moji sljedbenici. To
će biti prigoda da im svjedočite o meni.
10 Radosna vijest mora se najprije navijestiti svim narodima.
11 Kad vas uhite i predaju sudu, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti jer će vam
tada biti dano što da kažete. Nećete govoriti vi, nego Sveti Duh.
12 Brat će brata i otac dijete predavati na smrt. Djeca će se dizati protiv roditelja i
predavati ih da ih ubiju.
13 Svi će vas zamrziti zbog mene, ali tko ustraje do kraja, spasit će se.
14 Kad vidite ‘svetogrđe’ da stoji ondje gdje ne smije stajati (čitatelju, shvati o čemu je
riječ!)†, neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru.
15 Tko se zatekne na krovu,‡ neka ne silazi u kuću što uzeti!
16 Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća po ogrtač!
17 Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme!
18 Molite se da ne morate bježati zimi
19 jer će to biti dani tako strašnih nevolja kakvih nije bilo otkako je Bog stvorio svijet
niti će ih biti ikad poslije.
20 I da Gospodin ne skrati to vrijeme nevolja, nitko se ne bi spasio. Ali on je skratio te
dane zaradi svojih izabranika.

Isus govori o svojem povratku (Mt 24:23-35; Lk 21:25-33)

21 Kaže li vam tada tko: ‘Evo Mesije!’ ili ‘Eno ga ondje!’ ne vjerujte
22 jer će ustati brojni lažni mesije i lažni proroci te činiti čudesa ne bi li, bude li moguće,
zaveli i Božje izabranike.
23 Budite oprezni! Unaprijed sam vas upozorio!

---

§ **12:42** U grčkome: *dvije lepte.* * **13:6** U grčkome: *…pod mojim imenom i reći ‘Ja sam’…* † **13:14** Daniel 9:27. ‡ **13:15** Ljudi su se u to doba često odmarali i družili na ravnim krovovima kuća, posebice uvečer kad je bilo svježije.

24 U vrijeme kad prođu sve te strahote,
Sunce će potamnjeti
i mjesec neće sjati,
25 zvijezde će s neba padati
i nebeske će se sile potresti.§
26 Tada će ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.*
27 On će poslati anđele da saberu njegove izabranike sa svih strana, sa svih četiriju vjetrova od kraja zemlje do kraja neba.

Pouka o smokvi
(Mt 24:32; Lk 21:29-30)
28 Učite iz prispodobe o smokvi. Kad joj na granama izbiju nježni pupovi i kad potjera lišće, znate da je ljeto blizu.
29 Također kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti sigurni da je Gospodinov povratak blizu, na samim vratima.
30 Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.
31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Neznani dan i čas
(Mt 24:36-51; Lk 21:34-36)
32 Nitko, međutim, ne zna dana ni ure kada će se to dogoditi. Ne znaju ni anđeli na nebu, pa čak ni Sin. Zna samo Otac.
33 Bdijte, dakle, i stražite jer ne znate kada će se to zbiti!
34 Dolazak Sina Čovječjega može se usporediti s odlaskom čovjeka koji je otputovao u drugu zemlju. Prije polaska kuću je povjerio na brigu slugama. Svakome je zadao posao, a vrataru zapovjedio da budno čeka njegov povratak.
35 Bdijte, dakle, jer ne znate kada će se gospodar vratiti—uvečer, u ponoć, u ranu zoru kad pjevaju pijetli ili ujutro—
36 da ne dođe iznenada i nađe vas kako spavate.
37 Što kažem vama, kažem svima: Budno iščekujte njegov dolazak!”

14

Zavjera protiv Isusa
(Mt 26:2-5; Lk 22:1-2; Iv 11:45-53)
1 Bila su dva dana do Pashe i do Blagdana beskvasnih kruhova. Svećenički poglavari i pismoznanci još su čekali prigodu da Isusa na prijevaru uhvate i ubiju.
2 “Nećemo na blagdanskoj svetkovini”, rekli su, “da se narod ne pobuni.”

Pomazanje u Betaniji
(Mt 26:6-13; Lk 7:37-38; Iv 12:1-8)
3 Dok je Isus u međuvremenu bio u Betaniji u kući Šimuna gubavca, uđe neka žena s alabasternom posudom skupocjenoga nardova mirisnog ulja. Razbije grlo posude i izlije ulje Isusu na glavu.
4 Neki se zbog toga naljute: “Čemu tako rasipati skupocjenu pomast!
5 Mogla se skupo prodati,* a novac dati siromasima.”
6 Ali Isus im reče: “Pustite ju na miru! Zašto joj dodijavate? Učinila mi je dobro djelo.
7 Siromaha će uvijek biti da im pomažete kad god budete htjeli, a ja neću uvijek biti s vama.
8 Ona je učinila što je mogla. Unaprijed je pomazala moje tijelo za ukop.

§ **13:25** Vidjeti: Izaija 13:10; 34:4i Joel 2:10. * **13:26** Vidjeti: Daniel 7:13. * **14:5** U grčkome: *prodati za više od tristo denara.*

9 Zaista vam kažem, gdje god se diljem svijeta bude propovijedala Radosna vijest,
spominjat će se i ovo njezino djelo, njoj na uspomenu."

Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:14-16; Lk 22:3-6)

10 Tada Juda Iškariotski, jedan od Dvanaestorice, ode svećeničkim poglavarima da se
dogovori kako će izdati Isusa.
11 Oni se obraduju i obećaju mu dati novca. Tako Juda počne tražiti prigodu da izda
Isusa.

Posljednja večera
(Mt 26:17-19; Lk 22:7-13)

12 Na prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova, kad je bio običaj žrtvovati pashalno
janje, učenici upitaju Isusa: "Gdje želiš da ti pripravimo pashalnu večeru?"
13 On pošalje dvojicu u Jeruzalem: "Idite u grad. Tamo ćete sresti čovjeka koji nosi
vodu u vrču. Pođite za njim.
14 U kući u koju uđe potražite domaćina pa mu recite: 'Učitelj pita u kojoj sobi može
blagovati pashalnu večeru sa svojim učenicima.'
15 On će vam pokazati veliku sobu na katu, posve pripremljenu. Ondje nam
pripravite večeru."
16 Učenici odu u grad i nađu sve kako im je Isus rekao te ondje pripreme pashalnu
večeru.

Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:20-25; Lk 22:21-23)

17 Uvečer Isus dođe s Dvanaestoricom.
18 Dok su jeli za stolom, reče im: "Zaista vam kažem, jedan od vas koji sa mnom jedete
izdat će me!"
19 Oni se silno ražaloste pa ga jedan za drugim počnu pitati: "Nisam valjda ja taj?"
20 On odgovori: "To je jedan od vas Dvanaestorice, koji sa mnom umače kruh u istu
zdjelu.
21 Jer ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kao što piše u Svetome pismu. Ali teško onome
koji izda Sina Čovječjega! Bilo bi mu bolje da se nije ni rodio!"

Posljednja večera
(1 Kor 11:23-25)

22 Dok su blagovali, Isus uzme kruh, blagoslovi ga i razlomi ga i podijeli im govoreći:
"Uzmite! Ovo je moje tijelo."
23 Zatim uzme čašu vina, zahvali Bogu i pruži njima. Svi su iz nje pili.
24 A on im reče: "Ovo je moja krv, krv† Saveza, koja se za mnoge prolijeva.
25 Zaista vam kažem: Neću više piti vina‡ sve do onoga dana kada ću piti novo vino u
Božjemu kraljevstvu."
26 Otpjevaju zatim psalme i zapute se prema Maslinskoj gori.

Isusovo proroštvo o Petru
(Mt 26:31-35; Lk 22:31-34; Iv 13:36-38)

27 "Svi ćete me napustiti", reče im Isus, "jer u Svetome pismu piše:
'Udarit ću pastira
i ovce će se razbježati.'§
28 Ali kada uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju."
29 Petar mu reče: "Napuste li te i svi ostali, ja te neću napustiti!"

† **14:24** U nekim rukopisima: *krv Novoga saveza.* ‡ **14:25** U grčkome: *neću piti od trsova roda.* § **14:27** Zaharija 13:7.

30 “Zaista ti kažem,” reče mu Isus, “još ove noći, prije nego što se pijetao drugi put
oglasi, triput ćeš me se odreći.”
31 “Neću!” stane ga uvjeravati Petar. “Makar morao s tobom i umrijeti, neću te se
odreći!” Tako su se zaklinjali i svi ostali.

Isus se moli u Getsemaniju
(Mt 26:36-46; Lk 22:39-46)

32 Dođu tako u maslinik nazvan Getsemani, a Isus reče učenicima: “Sjednite ovdje dok
se ja pomolim!”
33 Povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Obuzmu ga tjeskoba i duboka žalost.
34 Tada im reče: “Duša mi je nasmrt shrvana tugom. Ostanite ovdje i bdijte.”
35 Ode malo dalje i padne ničice. Molio se da ga, ako je moguće, mimoiđe strašni
trenutak koji ga čeka.
36 “Abba!* Oče!” molio je, “tebi je sve moguće. Otkloni ovu čašu od mene! Ipak, neka
bude po tvojoj, a ne po mojoj volji.”
37 Zatim se vrati trojici učenika i nađe ih spavati te reče Petru: “Šimune! Zar spavaš?
Nisi mogao ni ure probdjeti?
38 Ostanite budni i molite da vas ne bi svladala kušnja! Jer duh je spreman, ali je tijelo
slabo.”
39 Ode još jedanput i pomoli se istim riječima.
40 I opet ih po povratku nađe spavati jer su im oči otežale. Nisu znali što bi mu rekli.
41 Kad se treći put vratio, reče im: “Još spavate i odmarate se? Dosta je bilo! Kucnuo
je čas! Ja, Sin Čovječji, predan sam grešnicima u ruke.
42 Ustanite! Hajdemo! Evo, moj je izdajnik već tu!”

Isusovo uhićenje
(Mt 26:47-56; Lk 22:47-53; Iv 18:3-11)

43 Upravo tada stigne Juda, jedan od Dvanaestorice, a s njime i svjetina naoružana
mačevima i toljagama, koju su poslali svećenički poglavari, pismoznanci i drugi
starješine.
44 Izdajica im je dao znak: “To je onaj kojega poljubim. Uhvatite ga i odvedite pod
stražom.”
45 On odmah priđe Isusu i reče: “Učitelju!†” i poljubi ga.
46 Zatim podignu ruke na Isusa i uhvate ga.
47 Jedan od nazočnih nato izvuče mač i njime odsiječe uho sluzi velikoga svećenika.
48 Isus reče: “Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na prevratnika!
49 A svaki dan sam u Hramu poučavao, pa me ipak niste uhvatili. Ali sve se ovo
događa zato da bi se ispunilo ono što o meni piše u Pismu.”
50 Nato ga svi učenici napuste i pobjegnu.
51 Slijedio ga je samo neki mladić u noćnoj košulji od gruba platna na golom tijelu.
Kad su ga pokušali uhvatiti,
52 on ostavi košulju koju su mu strgnuli i gol pobjegne od njih.

Isus pred Velikim vijećem
(Mt 26:57-68; Lk 22:54-55, 63-71; Iv 18:12-13, 19-24)

53 Isusa odvedu velikomu svećeniku i se ubrzo okupe ostali svećenički poglavari,
pismoznanci i starješine.
54 Petar ga je izdaleka slijedio i ušao u dvorište palače velikog svećenika. Sjeo je sa
slugama uz vatru da se zagrije.

---

* **14:36** Na aramejskome: *Oče!* † **14:45** U grčkome: *Rabbi!*

55 Unutra su svećenički poglavari i cijelo Veliko vijeće tražili svjedočanstvo protiv
Isusa na temelju kojega bi ga mogli smaknuti. Ali nisu ga mogli pronaći.
56 Mnogi su lažno svjedočili, ali im se iskazi nisu podudarali.
57 Zatim su neki o njemu lagali:
58 "Čuli smo ga kad je rekao: 'Srušit ću ovaj Hram izgrađen ljudskim rukama i za tri
dana ću izgraditi drugi, bez ljudskih ruku!' "
59 Ali ni tada im se svjedočanstvo nije podudaralo.
60 Veliki svećenik zatim stane pred sud i upita Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš na ove
optužbe protiv tebe?"
61 Isus ne odgovori. Tada ga veliki svećenik upita: "Jesi li ti Mesija, Sin Preslavnoga
Boga?"
62 Isus odgovori: "Jesam. I gledat ćete Sina Čovječjega kako sjedi zdesna Svemogućemu
i kako dolazi na nebeskim oblacima."
63 Nato veliki svećenik razdere svoju odjeću i reče: "Što će nam još svjedoci?
64 Čuli ste ga kako huli! Što kažete?" I svi ga osude na smrt.
65 Neki počnu pljuvati po njemu. Pokrili su mu oči i onda ga udarali šakama rugajući
se: "Pogodi tko te udario, proroče!" Čak su ga i sluge udarali.

Petar se odriče Isusa
(Mt 26:69-75; Lk 22:54-62; Iv 18:15-18, 25-27)
66 Dok je Petar bio u dvorištu, dođe sluškinja velikog svećenika.
67 Kad ugleda Petra da se grije pokraj vatre, pobliže ga promotri i reče: "I ti si bio s
Isusom Nazarećaninom!"
68 Petar zaniječe: "Niti znam niti razumijem o čemu govoriš!" I izađe u predvorje.
Upravo tada zakukuriče pijetao.
69 Sluškinja ga opazi da ondje stoji pa opet počne govoriti ostalima: "Onaj je čovjek
jedan od njih!"
70 Petar ponovno zaniječe.
Poslije i ostali koji su se ondje našli počnu Petru govoriti: "Pa ti si doista jedan od njih,
a i Galilejac si!"
71 Petar se stane kleti i zaklinjati: "Ja i ne poznajem tog čovjeka o kojemu vi govorite!"
72 I pijetao odmah drugi put zakukuriče. Petar se tada sjeti što mu je Isus rekao:
"Prije nego što se pijetao drugi put oglasi, triput ćeš me se odreći." I brizne u plač.

15

Isus pred Pilatom
(Mt 27:1-2, 11-14; Lk 23:1-5; Iv 18:28-38)
1 Već rano ujutro sastanu se svećenički poglavari, starješine i pismoznanci—cijelo
Veliko vijeće—te Isusa svežu i odvedu rimskome upravitelju Pilatu.
2 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj Židova?"
"Ti to kažeš", odgovori mu Isus.
3 Svećenički ga poglavari optuže za mnoge zločine.
4 Pilat ga ponovno upita: "Zar nemaš ništa na to reći? Gledaj kako te optužuju!"
5 Isus mu više ništa ne odgovori, što je Pilata veoma začudilo.

Isusa osuđuju na smrt
(Mt 27:15-26; Lk 23:13-25; Iv 18:39—19:16)
6 Bio je, međutim, običaj da rimski upravitelj svake godine o blagdanu Pashe pusti na
slobodu jednoga židovskog zatvorenika kojega narod zatraži.
7 U to je vrijeme jedan od zatvorenika bio Baraba, osuđen s drugim prevratnicima za
ubojstvo u pobuni.

8 Svjetina se počne okupljati pred Pilatom tražeći da, prema običaju, oslobodi jednog
zatvorenika.
9 "Hoćete li da oslobodim židovskoga kralja?" upita Pilat.
10 Znao je, naime, da su ga svećenički poglavari predali sudu iz zavisti.
11 Ali svećenički poglavari podjare svjetinu da zatraži slobodu za Barabu.
12 "A što da onda učinim s ovim kojega nazivate kraljem Židova?"
13 A oni opet poviču: "Raspni ga!"
14 "Zbog čega?" upita Pilat. "Kakvo je zlo učinio?"
Ali oni su samo još glasnije vikali: "Raspni ga!"
15 I tako Pilat, želeći ugoditi svjetini, oslobodi Barabu, a Isusa izbičuje i preda da ga
raspnu.

Vojnici se izruguju Isusu (Mt 27:27-31; Iv 19:2-3)

16 Vojnici ga odvedu u palaču, u takozvani pretorij, i sazovu cijelu četu.
17 Obuku ga u grimiz i ispletu krunu od trnja te mu stave na glavu.
18 Pozdravljali su ga povicima: "Živio kralj Židova!"
19 Udarali su ga štapom po glavi, pljuvali po njemu i padali na koljena da mu se
"klanjaju".
20 Kad su mu se izrugali, skinu s njega grimiz, odjenu ga u njegovu odjeću i odvedu
da ga raspnu.

Isusa raspinju na križ (Mt 27:32-44; Lk 23:26-43; Iv 19:16-27)

21 Natjeraju nekog prolaznika, Šimuna iz Cirene,* koji se baš tada vraćao iz polja, da
ponese Isusov križ (Šimun bijaše Aleksandrov i Rufov otac).
22 Dovedu tako Isusa do mjesta zvanoga Golgota (što znači: "Lubanjsko mjesto").
23 Ponude mu vino s opojnim gorkim travama,† ali on nije htio piti.
24 Kad su ga raspeli, bace kocku te tako razdijele među sobom njegovu odjeću.‡
25 Raspeli su ga u devet sati ujutro.§
26 Iznad njega je stajao natpis o njegovoj krivnji: "KRALJ ŽIDOVA".
27 S njime su raspeli i dvojicu prevratnika, jednoga njemu zdesna, a drugoga slijeva.*
29 Prolaznici su ga ružili i odmahivali glavom govoreći: "Možeš srušiti Hram i sam ga
opet izgraditi u tri dana, je li?
30 Spasi onda sebe i siđi s križa!"
31 Slično su mu se rugali i svećenički poglavari i pismoznanci: "Spasio je druge, a sebe
ne može spasiti!
32 Mesija! Kralj Izraelov! Neka sada siđe s križa da vidimo, pa da vjerujemo!"
Vrijeđali su ga čak i prevratnici raspeti skupa s njim.

Isusova smrt (Mt 27:45-56; Lk 23:44-49; Iv 19:28-30)

33 O podnevu po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.†
34 U tri sata Isus glasno poviče: "*Eloi, Eloi, lema sabahtani!*", (što znači: "Bože moj,
Bože moj, zašto si me ostavio?")‡
35 "Zove Iliju!" rekoše neki od nazočnih kad su to čuli.

---

* **15:21** Grad u sjevernoj Africi. † **15:23** U grčkome: *sa smirnom.* ‡ **15:24** Psalam 22:19. § **15:25** U grčkome: *A bijaše treća ura i raspeli su ga.* * **15:27** U nekim je rukopisima dodan i 28. stih: *Time se ispunilo ono što je zapisano u Svetom pismu: Тиме се испунило оно што је записано у Светом писму: "i među zlikovce bio ubrojen"* † **15:33** U grčkome: *od šestoga do devetog sata,* po rimskome računanju vremena prema kojemu je dan počinjao u šest sati ujutro. ‡ **15:34** Vidjeti Psalam 22:1.

36 A neki čovjek otrči uzeti spužvu te ju namoči u ocat i natakne na trsku te mu pruži
piti. “Da vidimo hoće li doći Ilija i skinuti ga”, reče.
37 A Isus još jedanput glasno krikne i izdahne.
38 Nato se zastor u Hramu razdere napola od vrha do dna.
39 Kad je rimski stotnik koji je stajao nasuprot Isusu vidio kako je izdahnuo, reče:
“Ovaj je čovjek zaista bio Božji Sin!”
40 Bile su tu i žene koje su promatrale izdaleka—Marija iz Magdale, Marija, majka
Jakova mlađega i Josije, te Saloma,
41 koje su ga pratile i služile mu dok je bio u Galileji. S njim su došle u Jeruzalem.

Isusov ukop
(Mt 27:57-61; Lk 23:50-56; Iv 19:38-42)
42 Sve se to događalo u petak, na dan Priprave, dan uoči Subote. Kad je pala večer,
43 Josip iz Arimateje, ugledan član Velikoga vijeća koji je također iščekivao Božje
kraljevstvo, odvaži se te uđe k Pilatu zatražiti Isusovo tijelo.
44 Pilat se veoma začudi da je Isus već umro, pa pozove dežurnoga rimskog stotnika da
ga upita je li mrtav.
45 Stotnik odgovori da jest, pa Pilat preda Josipu Isusovo mrtvo tijelo.
46 Josip kupi platna, skine Isusovo tijelo s križa, umota ga u platno i položi u grob
isklesan u stijeni te na ulaz navali kamen.
47 Marija iz Magdale i Marija majka Josijina gledale su kamo ga polažu.

16

Isusovo uskrsnuće
(Mt 28:1-8; Lk 24:1-12; Iv 20:1-18)
1 Kad prođe subota, Marija Magdalena, Saloma i Marija majka Jakovljeva odu kupiti
mirisne pomasti da pomažu Isusovo tijelo.
2 I u nedjelju* vrlo rano ujutro, još za izlaska sunca, pođu na grob.
3 Putem su se pitale: “Tko će nam odmaknuti kamen s ulaza u grob?”
4 Ali kad stignu, ugledaju da je kamen već odmaknut. Bio je to uistinu velik kamen.
5 Uđu u grob i zdesna ugledaju mladića u dugoj bijeloj haljini kako sjedi. Žene se
zaprepaste.
6 On im reče: “Ne bojte se! Što se toliko čudite? Vi tražite raspetoga Isusa Nazarećanina.
Nije ovdje; uskrsnuo je! Evo, tu su mu položili tijelo.
7 Idite javiti njegovim učenicima i Petru: Isus ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga
vidjeti, kako vam je i rekao.”
8 Žene pobjegnu s groba drhteći i zaprepaštene. Od straha nikome nisu ništa kazale.†

(Kraći svršetak Evanđelja po Marku)
Poslije su o tim uputama ukratko izvijestile Petra i ostale učenike. Isus ih je poslije
osobno poslao da od istoka do zapada naviješta svetu i pouzdanu poruku o spasenju
koje daje vječni život. Amen.

(Duži svršetak Evanđelja po Marku)
9 Isus je uskrsnuo rano ujutro u nedjelju.‡ Najprije se ukazao Mariji iz Magdale, iz
koje bijaše istjerao sedam zlih duhova.
10 Ona to ode javiti njegovim sljedbenicima koji su tugovali i plakali.
11 Ali kad im je rekla da je živ i da ga je vidjela, nisu joj povjerovali.

---

* **16:2** U grčkome: *prvoga dana tjedna.* † **16:8** Većina najstarijih rukopisa Evanđelja po Marku završava s osmim stihom. Ostali rukopisi sadrže različite svršetke. Ovdje su navedena dva od najvjerodostojnijih svršetaka. ‡ **16:9** U grčkome: *prvoga dana tjedna.*

12 Nakon toga Isus se ukazao u drugom obličju dvojici svojih sljedbenika koji su išli
putem iz Jeruzalema na selo.
13 Oni su to javili ostalima, ali ni njima nisu vjerovali.
14 Zatim se ukaže jedanaestorici učenika dok su skupa jeli. Prekori ih zbog nevjere i
tvrdoglavog odbijanja da povjeruju onima koji su ga vidjeli poslije uskrsnuća.

Veliko poslanje i uznesenje Isusovo
(Mt 28:18-20; Lk 24:36-53; Iv 20:19-23; Djela 1:7-12)

15 Usto im reče: “Idite po cijelome svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakome,
svakom stvorenju.
16 Tko povjeruje i krsti se, bit će spašen. Tko ne povjeruje, bit će osuđen.
17 One koji budu vjerovali pratit će čudesni znaci: izgonit će zle duhove u moje ime,
govorit će novim jezicima,
18 moći će bez opasnosti uzimati zmije u ruke, a popiju li što otrovno, neće im nauditi;
na bolesnike će stavljati ruke i oni će ozdravljati.”
19 Kada im je Gospodin Isus to rekao, uznesen je na nebo i sjeo je zdesna Bogu.
20 Učenici su otišli posvuda propovijedati, a Gospodin je s njima djelovao i čudesnim
znacima potvrđivao Riječ koju su propovijedali.

Evanđelje po Luki

Svrha Lukinog pisanja

1 Mnogi su već pokušali srediti pripovijedanja o događajima koji su se ispunili među
nama,
2 prema predaji onih koji su od početka bili očevici i sluge Riječi.
3 Odlučio sam stoga i ja, vrli Teofile, tebi napisati sve po redu, pošto sam sve od
početka pomno ispitao,
4 da se tako osvjedočiš u pouzdanost učenja koje si primio.

Navještenje rođenja Ivana Krstitelja

5 Za vladavine judejskoga kralja Heroda bio je neki svećenik imenom Zaharija iz
Abijina reda hramskih službenika. Žena mu je također bila iz Aronova svećeničkog
plemena. Zvala se Elizabeta.
6 Oboje su bili pravedni pred Bogom jer su besprijekorno bili poslušni svim
zapovijedima i odredbama Gospodnjim.
7 Nisu imali djece jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su već bili u poodmakloj
dobi.
8 Jednoga je dana Zaharija služio Bogu u Hramu jer je na dužnosti bio njegov red.
9 Prema svećeničkome običaju ždrijebom ga zapadne da uđe u Svetište Gospodnje i da
prinese kâd.
10 Za vrijeme kađenja sve se mnoštvo naroda vani molilo.
11 A Zahariji se ukaže Gospodnji anđeo. Stajao je s desne strane kadionog žrtvenika.
12 Kad ga ugleda, Zaharija se veoma prestraši.
13 Ali anđeo mu reče: “Ne boj se, Zaharija! Jer uslišana ti je molitva: tvoja će ti žena
Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan.
14 Bit ćeš radostan i veseo, i mnogi će se veseliti njegovu rođenju.
15 Bit će on doista velik u očima Gospodnjim. Neće piti vina ni drugoga opojnog pića.
Bit će ispunjen Svetim Duhom još od majčine utrobe.
16 Navest će mnoge Izraelce da se obrate Gospodinu, svojemu Bogu.
17 Ići će pred Gospodinom pun duha i sile kao drevni prorok Ilija. Obratit će srce
otaca k sinovima, a nepokorne umove promijeniti tako da prihvate razumnost
pravednika. Pripremit će narod za dolazak Gospodnji.”
18 Zaharija reče anđelu: “Po čemu ću znati da će se to dogoditi? Već sam star, a i žena mi
je u poodmakloj dobi.”
19 Anđeo mu odgovori: “Ja sam Gabrijel, koji stojim pred samim Bogom. Poslan sam
da govorim s tobom i da ti donesem radosnu vijest.
20 A sada ćeš zanijemiti i nećeš moći govoriti do dana kada za to dođe vrijeme i moje
se riječi ispune zato što im nisi povjerovao.”
21 Narod je za to vrijeme čekao Zahariju i čudio se što se on toliko zadržao u Svetištu.
22 Kad je napokon izišao, nije im mogao ništa reći. Oni shvate da je u Svetištu imao
viđenje. Pokušao im je govoriti znacima, ali je ostao nijem.
23 Ostao je u Hramu dok nisu istekli dani njegove službe, a zatim se vratio doma.
24 Ubrzo zatim njegova žena Elizabeta zanese. Pet mjeseci se krila. Govorila je:
25 “Gospodin mi je to učinio! Skinuo je s mene sramotu pred ljudima.”

Navještenje Isusova rođenja

26 Nakon šest mjeseci Bog pošalje anđela Gabrijela u galilejski grad Nazaret
27 k djevici Mariji, zaručenoj za čovjeka imenom Josip, iz Davidove loze.

28 Gabrijel joj se ukazao i rekao: “Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!”
29 Nato se Marija uznemiri te se počne domišljati što bi taj pozdrav mogao značiti.
30 “Ne boj se, Marijo!” reče joj anđeo. “Bog ti je odlučio dati milost.
31 Zanijet ćeš i roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Isus.
32 On će biti vrlo velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Gospodin Bog dat će mu prijestolje
njegova pretka Davida.
33 Vladat će domom Jakovljevim zauvijek; njegovu kraljevstvu neće biti kraja.”
34 Marija upita anđela: “Ali kako? Ja još nisam upoznala muškarca.”
35 Anđeo joj odgovori: “Sveti Duh će sići na tebe i sila Svevišnjega će te zakriliti. Zato
će dijete koje rodiš biti sveto i zvat će se Božji Sin.
36 Eto, tvoja je sestrična Elizabeta u starosti začela sina. Zvali su ju nerotkinjom, a
trudna je već šest mjeseci.
37 Jer Bogu nije ništa nemoguće!”
38 Marija mu reče: “Evo, Božja sam služkinja. Neka mi bude kao što si rekao!” Anđeo
tada ode.

Marija posjećuje Elizabetu

39 Nekoliko dana poslije Marija požuri u gorski predjel Judeje,
40 k Zahariji. Uđe u kuću i pozdravi Elizabetu.
41 Na Marijin pozdrav Elizabeti poskoči dijete u utrobi, a ona se napuni Svetim
Duhom
42 te glasno poviče: “Najblagoslovljenija si od svih žena i blagoslovljen je plod tvoje
utrobe!
43 Kakve li časti da me posjeti majka mojega Gospodina!
44 Jer onog časa kad je tvoj pozdrav dopro do mojih ušiju, na tvoj je glas čedo u meni
poskočilo od radosti!
45 Blago tebi jer si povjerovala da će se ispuniti što ti je rekao Gospodin!”

Marijin hvalospjev

46 Marija tada reče:
“Slavi duša moja Gospodina!
47 Duh se moj raduje u Bogu, mojemu Spasitelju,
48 jer spomenuo se milostivo svoje neznatne služkinje!
Svi će me naraštaji odsad nazivati blaženom
49 jer mi je Svesilni, čije je ime sveto,
učinio velika djela.
50 Njegova je milost od naraštaja do naraštaja
nad onima koji ga štuju.
51 Moćnom rukom čini silna djela,
rastjeruje ohole i umišljene.
52 Zbacio je s prijestolja vladare,
a uzvisio neznatne.
53 Gladne je nasitio dobrima,
a bogataše otpustio praznih ruku.
54 Priskočio je u pomoć svojemu sluzi Izraelu
sjećajući se milosti
55 koju je obećao našim precima:
da će Abrahamu i njegovu potomku* uvijek biti milostiv.”
56 Marija je s Elizabetom ostala otprilike tri mjeseca, a zatim se vratila doma.

Rođenje Ivana Krstitelja

* **1:55** Vidjeti Galaćanima 3:16.

57 Elizabeti je došlo vrijeme da rodi te ona rodi sina.
58 Kad se među njezinim susjedima i rodbinom pročulo da joj je Bog iskazao veliku
milost, veselili su se skupa s njom.
59 Kad je dijete navršilo osam dana, okupe se na obredu obrezanja. Htjeli su dječaka
nazvati Zaharijom po ocu,
60 ali se Elizabeta usprotivi: “Nipošto! Mora se zvati Ivan!”
61 “Pa u cijeloj se tvojoj obitelji nitko tako ne zove!”
62 Zato znacima upitaju dječakova oca kako ga želi nazvati.
63 On zatraži da mu daju pločicu i napiše: “Zove se Ivan.” Svi se začude,
64 a Zahariji se odriješi jezik te on smjesta progovori i počne slaviti Boga.
65 Strah Božji obuzme sve žitelje toga kraja. Po cijelome judejskom gorju prepričavali
su se ti događaji.
66 I tko god bi o njima čuo, razmišljao je o njima i pitao se: “Što će biti od toga djeteta?
Zaista je nad njim ruka Gospodnja.”

Zaharijino proročanstvo

67 Tada njegova oca Zahariju ispuni Sveti Duh te on izrekne proročanstvo:
68 “Slava Gospodinu Bogu Izraelovu
jer je pohodio svoj narod i otkupio ga!
69 Podiže nam silnog Spasitelja
iz potomstva svojega sluge Davida,
70 kao što je od davnine obećao
kroz riječi svojih svetih proroka:
71 spasiti nas od neprijatelja
i od ruku svih naših mrzitelja.
72 Bio je milosrdan našim precima
i spomenuo se svojega svetog Saveza,
73 zavjeta koji je dao našemu ocu Abrahamu.
74 Izbavio nas je od neprijatelja
da mu možemo služiti bez straha
75 u svetosti i pravednosti u sve svoje dane.

76 A ti ćeš se, sine moj, zvati prorokom Svevišnjega
jer ćeš ići ispred Gospodina da mu pripraviš put.
77 Poučit ćeš njegov narod
kako da spozna spasenje
kroz oproštenje svojih grijeha,
78 po milosrdnom srcu našega Boga
po kojemu će nas pohoditi zora s visine
79 da donese svjetlo onima
koji prebivaju u tmini i u smrtnoj sjeni
te da naše korake povede putem mira.”
80 Dječak je rastao i duhovno jačao. Kad je odrastao, živio je u pustinji sve dok nije
započeo javnu službu pred Izraelom.

2

Isusovo rođenje

1 U to vrijeme rimski car August zapovjedi da se svi žitelji Carstva popišu.
2 Bio je to prvi popis stanovništva proveden za Kvirinijeva upravljanja Sirijom.
3 Svatko je putovao u svoj grad da se ondje upiše.

4 Tako je i Josip iz gradića Nazareta u Galileji, jer je bio iz loze kralja Davida, pošao u
Davidov grad zvani Betlehem
5 da se upiše skupa sa svojom zaručnicom Marijom koja je već bila trudna.
6 Dok su bili ondje, dođe joj vrijeme da rodi
7 te ona rodi sina, svojeg prvorođenca. Povila ga je i položila u jasle jer u seoskome
svratištu nije za njih bilo mjesta.

Pastiri i anđeli

8 U tome su kraju boravili pastiri. Noću su pod vedrim nebom čuvali stada ovaca.
9 Odjednom se pokraj njih pojavi anđeo Gospodnji i obasja ih Gospodnja slava. Oni
se silno prestraše,
10 ali anđeo im reče: "Ne bojte se! Donosim vam, evo, radosnu vijest, na veliko veselje
svemu narodu!
11 Spasitelj—Krist, Gospodin rodio vam se danas u Davidovu gradu!
12 Evo znaka po kojemu ćete ga prepoznati: naći ćete povijeno novorođenče da leži u
jaslama."
13 Anđelu se odjednom pridruži silna nebeska vojska slaveći Boga:
14 "Slava Bogu na visini,
a na zemlji mir ljudima, njegovim miljenicima."
15 Čim su se anđeli vratili na nebo, pastiri stanu poticati jedni druge: "Hajdemo u
Betlehem! Hajdemo vidjeti taj događaj koji nam je Gospodin objavio!"
16 Pohitaju do sela i ondje pronađu Mariju i Josipa s novorođenčetom koje je ležalo u
jaslama.
17 Kad su ga vidjeli, svima su ispričali što im je anđeo rekao o djetetu.
18 A svi koji su pastire slušali divili su se.
19 Marija je pomnjivo pamtila sve što su govorili i razmišljala je o tome.
20 Pastiri se zatim vrate slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli te što se
dogodilo onako kako im je anđeo rekao.
21 Osam dana poslije, kad je dječaka trebalo obrezati, nadjenuli su mu ime Isus koje
mu je anđeo dao još prije začeća.

Isusa prikazuju u Hramu

22 Kad je došlo vrijeme za obred očišćenja koji je prema Mojsijevu zakonu* trebalo
obaviti nakon djetetova rođenja, donijeli su ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu,
23 kako piše u Zakonu Gospodnjemu: "Svako muško prvorođenče neka se posveti
Gospodinu",†
24 te su prinijeli i žrtvu prema zakonskoj odredbi: "dvije grlice ili dva golubića".

Šimunovo proročanstvo

25 Živio je tada u Jeruzalemu neki čovjek imenom Šimun. Bio je to vrlo pravedan i
pobožan čovjek; Sveti je Duh bio na njemu te je iščekivao da dođe Mesija i izbavi Izrael.‡
26 Sveti mu je Duh otkrio da neće umrijeti dok ne vidi Mesiju Gospodnjega.
27 Potaknut Svetim Duhom, on ode u Hram. Kad su roditelji unijeli Isusa da obave
obred propisan Zakonom,
28 Šimun uzme dijete u naručje te stane slaviti Boga:
29 "Sada možeš pustiti svojega slugu, Gospodine,
da ode u miru, kao što si mi rekao.
30 Jer oči su mi vidjele tvoje spasenje
31 koje si pripravio za sve narode,

---

* **2:22** Vidjeti Levitski zakonik 12:1-4. † **2:23** Izlazak 13:2. ‡ **2:25** …iščekivao da dođe Mesija i izbavi Izrael. U grčkome: *iščekivao utjehu Izraelovu.*

32 svjetlo da prosvijetli pogane,
slavu tvojega izraelskog naroda.”
33 Isusovi roditelji divili su se riječima izgovorenima o njemu.
34 Šimun ih zatim blagoslovi i reče Mariji: “Određen je za to da mnogima u Izraelu
bude na propast i mnogima na uskrsnuće, za osporavani znak.
35 A tebi će mač probosti dušu da se razotkriju namisli mnogih srca!”

Anino proročanstvo
36 Bila je ondje i neka proročica Ana, Penuelova kći iz Ašerova plemena, vrlo stara
žena. Poslije djevojaštva živjela je u braku sedam godina,
37 a zatim sama, kao udovica do osamdeset četvrte godine. Nije napuštala Hram, već
je postom i molitvom danonoćno služila Bogu.
38 Ona baš tada naiđe te počne zahvaljivati Bogu i govoriti o Isusu svima koji su
iščekivali obećanog Mesiju i otkupljenje Jeruzalema.§
39 Kad Isusovi roditelji ispune sve odredbe Gospodnjeg zakona, vrate se u Nazaret, u
Galileju.
40 Dijete je raslo i jačalo. Punilo se mudrošću i Božja je milost bila s njim.

Isus razgovara s učiteljima
41 Isusovi su roditelji svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem.
42 Kad mu je bilo dvanaest godina, pošli su kao obično na svetkovinu.
43 Nakon svetkovine dječak Isus ostao je u Jeruzalemu, a njegovi roditelji to nisu
znali.
44 Pretpostavljali su da je među ostalim suputnicima. Odmaknuli su tako dan hoda, a
onda ga počeli tražiti među rodbinom i znancima,
45 ali ga nisu našli. Vrate se stoga u Jeruzalem ondje ga potražiti.
46 Nakon tri dana pronađu ga u Hramu među vjerskim učiteljima kako ih sluša i
postavlja im pitanja.
47 Svi koji su ga slušali divili su se njegovoj oštroumnosti i odgovorima.
48 Roditelji nisu znali što da misle. “Sine!” reče mu majka. “Zašto si nam to učinio?
Tvoj otac i ja silno smo se zabrinuli i posvuda smo te tražili!”
49 “Zašto ste me tražili?” odgovori on. “Zar niste znali da ja moram biti u onomu što je
mojega Oca?”
50 Ali oni nisu razumjeli što im je htio kazati.
51 Vratio se zatim s njima u Nazaret i bio im je poslušan, a njegova je majka sve to
brižno čuvala u svojemu srcu.
52 A Isus je napredovao u mudrosti, rastu i milosti kod Boga i ljudi.

3

Ivan Krstitelj priprema put
(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Iv 1:19-28)
1 Bila je petnaesta godina vladavine cara Tiberija. Poncije Pilat bio je upravitelj
Judeje, Herod je vladao Galilejom, a njegov brat Filip Iturejom i Trahonitidom.
Lizanije je vladao Abilenom.
2 Veliki svećenici bili su Ana i Kajfa. Bog tada progovori Ivanu, sinu Zaharijinu, u
pustinji.
3 On zatim obiđe svu jordansku okolicu propovijedajući ljudima da se ljudi trebaju
krstiti da pokažu kako su se odvratili od svojih grijeha i obratili se Bogu da im oprosti.
4 Kao što je napisao prorok Izaija, Ivan je bio

§ **2:38** U grčkome: *samo koji su iščekivali otkupljenje Jeruzalema.*

“glas koji viče u pustinji:
‘Pripremite put za Gospodnji dolazak!
Poravnajte za njega staze!’
5 Neka se svaka udolina popuni,
a svaka gora i brijeg neka se slegne!
Neka se iskrivljeni putovi isprave,
a neravni izglade!
6 Tada će svi ljudi vidjeti Božje spasenje!”*
7 Ivan je govorio mnoštvu koje se dolazilo krstiti: “Zmijska legla! Tko li vas je samo upozorio da pobjegnete Božjemu gnjevu koji stiže?
8 Dokažite svojim životom i djelima da ste se odvratili od grijeha i obratili Bogu!† Ne zavaravajte se da vam je dovoljno reći: ‘Mi smo Abrahamovi potomci!’ jer vam kažem da Bog može i od ovoga kamenja Abrahamu podignuti djecu!
9 Sjekira Božjeg suda već je uzdignuta da u korijenu sasiječe stabla. Svako stablo koje ne daje dobrog roda bit će posječeno i bačeno u vatru.”
10 Mnoštvo ga nato počne pitati: “Što trebamo činiti?”
11 “Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim tko nema nijednu. A tko ima hrane, neka je podijeli s onima koji nemaju.”
12 Došli su se krstiti čak i ubirači poreza‡ i upitali: “Učitelju, što mi moramo činiti?”
13 Ivan im odgovori: “Ne utjerujte više nego što vam određuje vlast.”
14 “A što mi trebamo činiti?” pitali su ga vojnici.
“Ne postupajte ni s kim nasilno,” odgovori on, “ne optužujte lažno nedužne i budite zadovoljni svojom plaćom.”
15 Narod je iščekivao Mesiju i svi su se u srcu pitali nije li možda Ivan taj.
16 Zato im Ivan svima reče: “Ja vas krstim vodom, no dolazi netko veći od mene, toliko velik da mu ja nisam dostojan biti ni robom.§ On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.
17 Očistit će svoje gumno i odvojiti pljevu od pšenice; pšenicu će spremiti u svoju žitnicu, a pljevu sažeći neugasivim ognjem.”
18 Mnoge je takve opomene Ivan izrekao navješćujući ljudima Radosnu vijest.
19 A Heroda tetrarha Ivan je prekorio zbog toga što je živio sa ženom svojega brata, Herodijadom, te zbog brojnih drugih zlodjela
20 kojima Herod zatim pridoda još i ovo: baci Ivana u tamnicu.

Isusovo krštenje
(Mt 1:1-17; 3:13-17; Mk 1:9-11; Iv 1:32-34)

21 Dok je Ivan krstio sav narod, krstio se i Isus. Kad se on molio, nebesa se otvore,
22 a Sveti se Duh u tjelesnome obličju goluba spusti na njega. S neba se začuje glas: “Ti si moj ljubljeni Sin! Ti si moja radost!”

Isusovi preci

23 Kad je započeo s javnom službom, Isusu je bilo otprilike trideset godina. Držalo se da je Isus Josipov sin.
Josip je bio Elijev sin,
24 Eli je bio Matatov sin,
Matat je bio Levijev sin,
Levi je bio Malkijev sin,
Malki je bio Janajev sin,
Janaj je bio Josipov sin,

---

* **3:6** Izaija 40:3-5. † **3:8** U grčkome: *Rodite dakle plodom dostojnim obraćenja* ‡ **3:12** Oni koji su u to doba bili omraženi u narodu zbog suradnje s okupatorskim vlastima i zbog toga što su iznuđivali novac od siromašnoga puka.
§ **3:16** U grčkome: *odvezati sandale.*

25 Josip je bio Matatijin sin,
Matatija je bio Amosov sin,
Amos je bio Naumov sin,
Naum je bio Heslijev sin,
Hesli je bio Nagajev sin,
26 Nagaj je bio Mahatov sin,
Mahat je bio Matatijin sin,
Matatija je bio Šimijev sin,
Šimij je bio Josehov sin,
Joseh je bio Jodin sin,
27 Joda je bio Johananov sin,
Johanan je bio Resin sin,
Resa je bio Zerubabelov sin,
Zerubabel je bio Šealtielov sin,
Šealtiel je bio Nerijev sin,
28 Neri je bio Malkijev sin,
Malki je bio Adijev sin,
Adi je bio Kosamov sin,
Kosam je bio Elmadamov sin,
Elmadam je bio Erov sin
29 Er je bio Jošuin sin,
Jošua je bio Eliezerov sin,
Eliezer je bio Jorimov sin,
Jorim je bio Matatov sin,
Matat je bio Levijev sin,
30 Levi je bio Šimunov sin,
Šimun je bio Judin sin,
Juda je bio Josipov sin,
Josip je bio Jonamov sin,
Jonam je bio Elijakimov sin,
31 Elijakim je bio Melejin sin,
Meleja je bio Menin sin,
Mena je bio Matatin sin,
Matata je bio Natanov sin,
Natan je bio Davidov sin,
32 David je bio Jišajev sin,
Jišaj je bio Obedov sin,
Obed je bio Boazov sin,
Boaz je bio Salin sin,
Sala je bio Nahšonov sin,
33 Nahšon je bio Aminadabov sin,
Aminadab je bio Adminov sin,
Admin je bio Arnijev sin,
Arni je bio Hesronov sin,
Hesron je bio Peresov sin,
Peres je bio Judin sin,
34 Juda je bio Jakovljev sin,
Jakov je bio Izakov sin,
Izak je bio Abrahamov sin,

Abraham je bio Terahov sin,
Terah je bio Nahorov sin,
35 Nahor je bio Serugov sin,
Serug je bio Reuov sin,
Reu je bio Pelegov sin,
Peleg je bio Eberov sin,
Eber je bio Šelahov sin,
36 Šelah je bio Kenanov sin,
Kenan je bio Arpakšadov sin,
Arpakšad je bio Šemov sin,
Šem je bio Noin sin,
Noa je bio Lamekov sin,
37 Lamek je bio Metušalahov sin,
Metušalah je bio Henokov sin,
Henok je bio Jeredov sin,
Jered je bio Mahalalelov sin,
Mahalalel je bio Kenanov sin,
38 Kenan je bio Enošev sin,
Enoš je bio Šetov sin,
Šet je bio Adamov sin,
Adam je bio Božji sin.

4

Isusove kušnje
(Mt 4:1-11; Mk 1:12-13)

1 Isus je pun Svetoga Duha otišao s Jordana. Duh ga odvede u pustinju,
2 gdje ga je četrdeset dana kušao đavao. Sve te dane nije ništa jeo pa je po njihovu
isteku bio vrlo gladan.
3 Đavao mu reče: "Ako si Božji Sin, reci ovom kamenju da postane kruhom."
4 Ali Isus mu odgovori: "U Svetome pismu piše:
'Ne živi čovjek samo o kruhu.' "*
5 Đavao ga zatim povede visoko te mu odjednom pokaže sva kraljevstva svijeta.
6 Reče mu: "Dat ću ti vlast nad njima i njihovu slavu jer su moja i mogu ih dati kome
hoću.
7 Pokloni se preda mnom i sve je tvoje!"
8 Isus mu odgovori: "U Svetome pismu piše:
'Klanjaj se samo Bogu i njemu jedinome služi!' "†
9 Tada ga đavao odvede u Jeruzalem, na vrh Hrama i reče: "Ako si Božji Sin, skoči
odavde!
10 Jer Sveto pismo kaže:
'On zapovijeda svojim anđelima da te čuvaju'
11 i 'oni će te svojim rukama zadržati
da ni nogom o kamen ne udariš.' "‡
12 Isus mu odgovori: "Sveto pismo također kaže:
'Ne iskušavaj Gospodina Boga svojega!' "§
13 Pošto je đavao iscrpio sve kušnje, udalji se od njega do druge prigode.

* **4:4** Ponovljeni zakon 8:3. † **4:8** Ponovljeni zakon 6:13. ‡ **4:11** Psalam 91:11-12. § **4:12** Ponovljeni zakon 6:16.

Isusa ne prihvaćaju u Nazaretu
(Mt 4:12-17; Mk 1:14-15)

14 Isus se zatim vrati u Galileju pun sile Svetoga Duha. Glas o njemu brzo se pronio
cijelim krajem.
15 Poučavao je u tamošnjim sinagogama i svi su ga slavili.

Isusa odbacuju u Nazaretu
(Mt 13:54-58; Mk 6:1-6)

16 Dođe tako i u Nazaret, u kojemu je odrastao. U subotu kao i obično ode u sinagogu i
ustane da čita iz Svetoga pisma.
17 Pruže mu svitak proroka Izaije, a on ga odmota te pronađe mjesto gdje piše:
18 "Duh Gospodnji je na meni
jer me je pomazao i poslao
da donesem Radosnu vijest siromasima,
da navijestim: sužnji će se osloboditi,
slijepci će vidjeti,
potlačeni će biti slobodni;
19 da navijestim godinu milosti Gospodnje."*
20 Smota zatim svitak, vrati ga poslužitelju i sjedne. Oči svih u sinagogi bile su uprte u
njega.
21 On im reče: "Ovaj se navod iz Svetog pisma, koji vam još odzvanja u ušima, danas
obistinio!"
22 Svi su mu povlađivali. Divili su se milini riječi koje su tekle s njegovih usana. "Nije
li on Josipov sin?" pitali su.
23 A on im reče: "Zacijelo ćete mi navesti onu poslovicu: 'Liječniče, izliječi samoga
sebe!' Učini ovdje, u svojem zavičaju, ono što smo čuli da si učinio u Kafarnaumu.
24 Ali uistinu, nijedan prorok nije prihvaćen u svojem zavičaju.
25 Zaista vam kažem, u Ilijino doba, kad je nebo ostalo zatvoreno tri i pol godine i kad
je po svoj zemlji zavladala silna glad, u Izraelu je bilo mnogo udovica.
26 Ali Ilija nije poslan nijednoj od njih, već nekoj udovici u Sarfati, u sidonskome
kraju.
27 U Elizejevo je doba u Izraelu bilo mnogo gubavaca, ali od gube nije ozdravio
nijedan od njih, već Sirijac Naaman."
28 Na te se riječi svi u sinagogi razgnjeve,
29 ustanu i istjeraju ga iz grada te ga odvedu na liticu brijega na kojemu je bio
izgrađen grad s nakanom da ga bace niz nju.
30 Ali on samo prođe kroz mnoštvo i ode svojim putem.

Isus istjeruje zloduha
(Mk 1:21-28)

31 Ode zatim u galilejski grad Kafarnaum te je ondje subotom poučavao.
32 Ljudi su bili zadivljeni njegovim učenjem jer je govorio kao onaj koji ima vlast.
33 U sinagogi se zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom koji počne vikati na sav glas:
34 "Zašto nas uznemiruješ, Isuse Nazarećanine? Zar si nas došao uništiti? Znam tko si:
ti si Svetac Božji!"
35 Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!" Nato zloduh obori čovjeka ondje među
ljudima na zemlju, ali zatim iziđe iz njega i ne naudi mu više.
36 Svi nazočni silno se zaprepaste. "Kakve li riječi! Takvom vlašću i silom zapovijeda
nečistim duhovima da mu se pokoravaju i oni izlaze!"
37 I glas o njemu pronese se po svoj okolici.

---

* **4:19** Izaija 58:5-6; 61:1-2.

Mnoga ozdravljenja
(Mt 8:14-16; Mk 1:29-34)

38 Iz sinagoge Isus ode u Šimunovu kuću. A Šimunova je punica bila u velikoj vrućici te
ga oni odmah zamole da joj pomogne.
39 Isus se nagne nad nju te zaprijeti vrućici, a ona nestane. Žena odmah ustane i počne
ih poslуživati.
40 Kad je sunce uvečer zašlo, svi koji su imali bolesnike s najrazličitijim bolestima
doveli su ih k njemu. On je na sve polagao ruke i ozdravljao ih.
41 Iz mnogih su opsjednutih izlazili zlodusi i vikali: "Ti si Božji Sin!" Ali on im je
zabranjivao da govore zato što su znali da je on Mesija.

Isus propovijeda u Galileji
(Mk 1:35-38)

42 U zoru sljedećeg jutra Isus ode na pusto mjesto, a mnoštvo ga je tražilo. Kad su ga
pronašli, nisu ga htjeli pustiti da ode od njih,
43 ali on im reče: "Moram ići i drugim gradovima navijestiti Radosnu vijest o Božjem
kraljevstvu jer sam poslan da to činim."
44 Propovijedao je tako po judejskim sinagogama.

5

Prvi učenici
(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20; Iv 1:40-42)

1 Dok je jednom stajao na obali Genezaretskoga jezera* a mnoštvo je nagrnulo k
njemu da sluša Božju riječ,
2 Isus ugleda dvije lađice koje su ribari ostavili uz obalu jer su ispirali mreže.
3 Uđe u jednu od njih te zamoli Šimuna, kojemu je pripadala, da ju malo odgurne od
obale. Zatim sjedne i počne iz lađice poučavati narod.
4 Kad je završio s govorom, reče Šimunu: "Izvezi natrag na pučinu, pa bacite mreže za
lov!"
5 "Gospodine," reče mu Šimun, "cijelu smo noć teško radili i ništa nismo uhvatili, ali
kad ti tako kažeš, bacit ću mreže."
6 Kad su ih bacili, u njih se uhvati toliko riba da su se razdirale.
7 Ribari stanu mahati svojim drugovima u drugoj lađici da im priskoče u pomoć. Oni
dođu, pa napune obje lađice ribom tako da su gotovo tonule.
8 Kad je to vidio Šimun Petar, padne na koljena pred Isusom i reče mu: "Gospodine,
udalji se od mene jer sam odviše grešan da bih ti bio blizu!"
9 Silna lovina riba zaprepastila je njega i sve koji su bili s njime,
10 pa tako i Šimunove drugove Jakova i Ivana, Zebedejeve sinove.
Isus odgovori Šimunu: "Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude!"
11 Oni izvuku lađice na kopno, a zatim sve ostave i pođu za njim.

Isus iscjeljuje gubavca
(Mt 8:2-4; Mk 1:40-44)

12 U nekome mjestu gdje je Isus boravio pojavi se iznenada pred njim čovjek pun
gube. Čim spazi Isusa, baci se pred njega ničice, licem prema zemlji, i zamoli ga:
"Gospodine, ako hoćeš, možeš me iscijeliti!"
13 Isus ispruži ruku i dotakne ga. "Hoću!" reče. "Budi čist!" I guba odmah nestane.

---

* **5:1** Galilejskog jezera, Galilejskog mora.

14 Isus mu zapovjedi: “Nikome o tomu ne govori, već idi ravno svećeniku te sa sobom
ponesi žrtveni dar prema Mojsijevu zakonu kao javno svjedočanstvo svojeg
ozdravljenja.”
15 Ali glas o Isusu pronosio se sve dalje, pa je golemo mnoštvo naroda nahrupilo da
ga sluša i da ozdravi od bolesti.
16 A on je odlazio moliti se na samotna mjesta.

Isus iscjeljuje uzetog čovjeka
(Mt 9:1-8; Mk 2:3-12)

17 Jednoga dana dok je Isus poučavao, ondje su sjedili farizeji i pismoznanci koji su
došli iz svih galilejskih i judejskih sela i iz Jeruzalema, a njega je sila Gospodnja
poticala da iscjeljuje.
18 Neki ljudi donijeli su uzetog čovjeka na nosilima. Htjeli su ga unijeti unutra i
položiti pred Isusa,
19 ali nisu se kroz mnoštvo uspjeli probiti do njega. Zato se popnu na krov, načine
otvor među crepovima te ga s nosilima spuste među mnoštvo pred Isusa.
20 Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče bolesniku: “Čovječe, oprošteni su ti grijesi!”
21 Pismoznanci i farizeji nato počnu umovati: “Tko je ovaj da tako huli? Tko može
opraštati grijehe osim jedinoga Boga!”
22 Isus prozre njihovo umovanje, pa ih upita: “Zašto to smatrate hulom?
23 Što je lakše reći: ‘Grijesi su ti oprošteni’ ili ‘Ustani i idi’?
24 Dokazat ću vam da ja, Sin Čovječji, imam vlast na zemlji opraštati grijehe.” Okrene
se zatim prema uzetome i reče: “Zapovijedam ti: ustani, uzmi nosila i idi kući!”
25 Čovjek smjesta ustane te naočigled svih uzme nosila i ode slaveći Boga.
26 Nato sve obuzme zanos, pa su slavili Boga i silno prestrašeni govorili: “Ovo što smo
danas vidjeli je čudesno!”

Isus poziva Levija
(Mt 9:9-13; Mk 2:14-17)

27 Izlazeći nakon toga, Isus ugleda ubirača poreza† imenom Levi kako sjedi u
svojemu uredu te ga pozove: “Pođi za mnom!”
28 Levi nato ustane, ostavi sve te pođe za njim.
29 Poslije Levi u svojemu domu priredi veliku gozbu u čast Isusu. S njima je za stolom
sjedilo mnogo ubirača poreza i drugih uzvanika.
30 A farizeji i pismoznanci negodovali su i govorili učenicima: “Zašto jedete i pijete s
ubiračima poreza i drugim grešnicima?”
31 Isus im odgovori: “Ne treba liječnik zdravima, nego bolesnima.
32 Nisam došao zvati pravednike na obraćenje, već grešnike.”

Rasprava o postu
(Mt 9:14-17; Mk 2:18-22)

33 Oni mu nato prigovore: “Ivanovi i farizejski učenici često poste i mole se, a tvoji
jedu i piju!”
34 Isus im odgovori: “Zar možete siliti svatove da poste dok je mladoženja s njima?
35 Ali doći će dani kada će im ugrabiti mladoženju. Tada će postiti.”
36 Zatim im Isus to objasni prispodobom: “Nitko neće rupu na starome odijelu
zakrpati tkaninom koju je otparao s novoga jer bi tako poderao i novo odijelo, a
starome odijelu krpa s novoga ionako ne bi pristajala.

† **5:27** Ubirači poreza bili su u to doba omraženi u narodu zbog suradnje s okupatorskim vlastima i zbog toga što su iznuđivali novac od siromašnoga puka.

37 I nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove jer bi se od njega raspuknuli. Tako bi
se i vino prolilo i mjehovi uništili.
38 Zato novo vino mora se ulijevati u nove mješine.
39 I nitko pijući staro vino ne poželi piti novo. ‘Staro je bolje’, kažu.”

6

Rasprava o suboti
(Mt 12:1-8; Mk 2:23-28)

1 Neke su subote, dok je Isus prolazio poljem usjeva, učenici počeli trgati klasje, trti ga
rukama i jesti.
2 A neki farizeji rekoše: “Zašto činite ono što je subotom zabranjeno? Zakonom je
zabranjeno skupljati usjev subotom!”
3 Isus im odgovori: “Niste li u Pismu čitali o tomu što je učinio kralj David kad su on i
njegovi pratitelji ogladnjeli?
4 Ušao je u Dom Božji* i jeo prineseni kruh† koji je dopušteno jesti samo svećenicima te
ga je dao jesti i svojim pratiocima.
5 Ja, Sin Čovječji, gospodar sam subote.”

Isus iscjeljuje u subotu
(Mt 12:9-14; Mk 3:1-6)

6 Druge subote Isus uđe u sinagogu i počne poučavati. Ondje je bio neki čovjek
usahnule desne ruke.
7 Pismoznanci i farizeji budno su pazili hoće li Isus u subotu iscijeliti, da ga mogu
optužiti.
8 Ali Isus je znao za njihovu nakanu pa reče čovjeku usahnule ruke: “Ustani i dođi
ovamo na sredinu!” Čovjek ustane i stane ispred svih.
9 Tada Isus reče farizejima i pismoznancima: “Pitam vas: Je li subotom dopušteno
činiti dobro ili zlo, život spasiti ili uništiti?”
10 Pogleda ih sve uokolo pa reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On ju ispruži, a ruka mu
postane zdrava.
11 Isusovi se neprijatelji nato silno razgnjeve te se počnu dogovarati što da poduzmu
protiv njega.

Isus izabire dvanaestoricu apostola
(Mt 10:2-4; Mk 3:13-19; Djela 1:13)

12 Nedugo zatim Isus ode u goru moliti se. Cijelu se noć molio Bogu.
13 Kad se razdanilo, dozove učenike te od njih izabere dvanaestoricu i imenuje ih
apostolima:
14 Šimuna (kojega je prozvao Petrom),
Andriju (Šimunova brata),
Jakova,
Ivana,
Filipa,
Bartolomeja,
15 Mateja,
Tomu,
Jakova (Alfejeva sina),
Šimuna (zvanoga Revnitelj),
16 Judu (Jakovljeva sina)

---

* **6:4** U Hram. † **6:4** Vidjeti 1 Samuelova 21:1-7.

i Judu Iškariotskoga, koji ga je poslije izdao.

Mnoštvo slijedi Isusa

17 Isus s njima siđe s gore i zaustavi se na nekoj visoravni. Mnoštvo njegovih učenika
te silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje, Jeruzalema te iz tirskog i sidonskog primorja
18 nagrnulo je da ga sluša i izliječi se od bolesti. Ozdravljali su i ljudi koje su mučili
nečisti duhovi.
19 Svi su ga pokušavali dotaknuti jer je iz njega izlazila sila koja je sve iscjeljivala.

Blaženstva
(Mt 5:3-12)

20 Isus se okrene prema učenicima i reče:
“Blago vama, siromasi,
jer imate kraljevstvo Božje!
21 Blago vama koji ste sada gladni,
jer ćete se nasititi!
Blago vama koji sada plačete,
jer ćete se smijati!
22 Blago vama kad vas ljudi zamrze,
kad vas izopće i pogrde
i prezru vaše ime kao zločinačko
zbog Sina Čovječjega!
23 Kad se to dogodi, radujte se u poskakujte! Jer velika vas nagrada čeka na nebu.
Tako su i njihovi očevi postupali prema prorocima.”

Pretkazanje nevolja

24 “Teško vama, bogataši,
jer ste već primili svoju utjehu!
25 Teško vama koji ste sada siti,
jer ćete gladovati!
Teško vama koji se sada smijete,
jer ćete tugovati i plakati!
26 Teško vama kad vas svi budu hvalili,
jer su tako i lažne proroke hvalili njihovi!”

O ljubavi prema neprijatelju
(Mt 5:39-42)

27 “Želite li me poslušati, kažem vam: Ljubite svoje neprijatelje! Činite dobro onima
koji vas mrze.
28 Blagoslivljajte one koji vas proklinju i molite se za one koji vas zlostavljaju.
29 Udari li vas tko po obrazu, pružite mu i drugi. Uzima li vam tko ogrtač, dajte mu i
košulju.
30 Tko god vas što zamoli, dajte mu, a od onoga tko vam otima ne tražite svoje natrag.
31 Činite drugima ono što biste htjeli da drugi čine vama!
32 Mislite li da zaslužujete nagradu ako volite one koji vas vole? Ta i grešnici tako čine.
33 I ako dobro činite onima koji vama čine dobro, zar ste zaslužili nagradu? To čine i
grešnici!
34 Ako posuđujete samo onima od kojih se nadate povratu, kakvu ste nagradu
zaslužili? I grešnici posuđuju grešnicima da jednako prime natrag.
35 Ali vi volite svoje neprijatelje. Činite dobro i posuđujte ne nadajući se ničemu
zauzvrat. Tako će vam plaća biti velika i bit ćete djeca Svevišnjega koji je dobrostiv i
prema nezahvalnicima i prema opakima.

36 Budite milosrdni kao što je milosrdan vaš Otac.”

O osuđivanju drugih
(Mt 7:1-5)

37 “Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte, da ne budete osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se.
38 Dajte, pa ćete i vi dobiti. Vaš će vam se dar vratiti u punoj i prepunoj mjeri, dobro nabijenoj, natresenoj, preobilnoj. Jer kakvom mjerom dajete, takvom će se i vama davati.”
39 Zatim im Isus ispriča prispodobe: “Može li slijepac slijepca voditi? Obojica završe u jarku.
40 Učenik nije veći od svojega učitelja, a tko je potpuno poučen, ravan je svojem učitelju.
41 Što imaš gledati trun u oku svojega brata kad u vlastitome oku ni brvna ne opažaš?
42 Kako ti, koji u vlastitome oku ne vidiš ni brvna, možeš reći bratu: ‘Daj da ti izvadim trun iz oka’? Licemjeru! Izvadi najprije brvno iz vlastitog oka, pa ćeš onda dobro vidjeti kako da izvadiš trun iz bratova!”

Prispodoba o stablu i plodovima
(Mt 7:17-20)

43 “Dobro stablo ne može roditi nevaljalim plodom niti nevaljalo stablo može roditi dobrim plodom.
44 Svako se stablo po plodu poznaje. Ne beru se s trnja smokve niti s gloga grožđe.
45 Dobar čovjek iz svojega srca iznosi dobra djela, a zao iz svojega zlog srca zla djela. Jer usta govore ono čega je srce prepuno.”

Kuća na stijeni i kuća na pijesku
(Mt 7:24-27)

46 “Zašto me dakle nazivate Gospodinom, a ne činite što vam zapovijedam?
47 Reći ću vam kakav je svaki koji dolazi k meni, sluša što govorim i čini tako:
48 on je poput čovjeka koji gradi kuću te iskopa dubok temelj i izgradi kuću na stijeni. Kad dođe poplava i navale bujice, ona ostane čvrsto stajati jer je dobro izgrađena.
49 A onaj tko sluša riječi i ne čini tako jest poput čovjeka koji kuću izgradi na tlu, bez temelja. Kad na nju navali bujica, ona se brzo sruši i od nje ostane velika razvalina.”

7

Vjera rimskoga stotnika
(Mt 8:5-13)

1 Kad je završio s govorom pred ljudima, Isus ode u Kafarnaum.
2 Ondje je nekom stotniku bio nasmrt bolestan sluga kojega je veoma cijenio,.
3 Kad je stotnik čuo za Isusa, pošalje k njemu židovske starješine s molbom da mu dođe iscijeliti slugu.
4 Oni usrdno zamole Isusa: “On zaslužuje da mu to učiniš
5 jer voli naš narod. Čak nam je i sinagogu izgradio.”
6 Isus tako pođe s njima. Kad su već stigli nadomak kući, stotnik pošalje prijatelje s porukom: “Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš u moju kuću.
7 Nisam dostojan ni da dođem k tebi, nego samo reci da moj sluga ozdravi i on će ozdraviti!
8 Jer i ja moram slušati svoje nadređene. A podređenom vojniku kažem: ‘Idi!’ i on ode, te drugome: ‘Dođi!’ i dođe; a sluzi kažem: ‘Učini to!’ i on učini.”
9 Kad je to čuo, Isus se zadivi. Okrene se mnoštvu koje je išlo za njim te reče: “Kažem vam, takve vjere nisam vidio ni u koga u cijelom Izraelu!”
10 Kad su se stotnikovi prijatelji vratili kući, našli su slugu posve zdrava.

Isus uskrisuje udovičina sina

11 Nakon toga Isus ode u gradić zvan Nain. Pratili su ga učenici i silno mnoštvo ljudi.
12 Kad su se približili gradskim vratima, naiđe pogrebna povorka. Pokapali su sina
jedinca majke udovice. Majku je pratilo mnogo ljudi iz grada.
13 Kad ju je Gospodin opazio, sažali se nad njom te joj reče: “Ne plači!”
14 Priđe zatim nosilima i dotakne ih. Nosioci zastanu, a on reče: “Mladiću, tebi
govorim, ustani!”
15 Mrtvi mladić ustane i progovori, a Isus ga dade majci.
16 Sve obuzme silan strah te su slavili Boga govoreći: “Velik je prorok ustao među
nama. Bog pohodi svoj narod!”
17 I glas o tome Isusovu djelu pronese se svom Judejom i okolicom.

Isus i Ivan Krstitelj
(Mt 11:2-19)

18 Učenici Ivana Krstitelja javili su Ivanu o Isusovim djelima. Ivan pozove dvojicu
svojih učenika
19 i pošalje ih Gospodinu da ga upitaju: “Jesi li ti zaista onaj koji treba doći ili da
čekamo drugoga?”
20 Oni dođu k Isusu. “Ivan Krstitelj poslao nas je da te upitamo: ‘Jesi li ti zaista onaj
koji treba doći ili da čekamo drugoga?’ ”
21 Upravo tada Isus mnoge iscijeli od bolesti, oslobodi zloduha i mnogim slijepcima
vrati vid.
22 Zatim odgovori Ivanovim učenicima: “Idite Ivanu i ispričajte što ste čuli i vidjeli:
slijepcima se vraća vid, hromi hodaju, gubavci ozdravljaju, gluhi čuju, mrtvi ustaju i
Radosna vijest se propovijeda siromasima.
23 Recite mu i ovo: ‘Blago onome tko se zbog mene ne sablazni!’ ”
24 Kad su Ivanovi glasnici otišli, Isus počne govoriti mnoštvu o Ivanu. “Kad ste izišli u
pustinju, što ste išli gledati? Samo trsku kako se povija na vjetru?
25 Ili ste išli vidjeti raskošno odjevena čovjeka? Ali takvi žive u kraljevskim palačama.
26 Ili ste išli vidjeti proroka? Da, on je i više od proroka.
27 Jer Ivan je čovjek o kojemu u Svetome pismu piše:
‘Gledajte, šaljem pred vas svojega glasnika
i on će vam pripraviti put.’*
28 Zaista vam kažem, od svih ljudi koji su ikada rođeni nije bilo većega od Ivana. Pa ipak,
i najmanji u kraljevstvu Božjemu veći je od njega!”
29 Sav narod koji ga je slušao, pa čak i pokvareni ubirači poreza, uvide nato Božju
pravednost i krste se Ivanovim krštenjem.
30 Farizeji i zakonoznanci, naprotiv, ne dopuste da ih Ivan krsti te tako onemoguće
Božju nakanu za njih.
31 “S kime dakle da usporedim ovaj naraštaj? Kome li su slični?
32 On je poput djece koja sjede i igraju se na gradskome trgu, pa jedna drugoj
dovikuju:
‘Veselo smo vam zasvirali,
ali niste htjeli zaplesati.
Onda smo vam zapjevali tužaljke,
ali ni plakati niste htjeli.’
33 Jer, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo ni vina pio, a vi kažete: ‘Ima zloduha.’
34 Onda sam došao ja, Sin Čovječji. Jedem i pijem, pa sada kažete: ‘Izjelica je i pijanac,
prijatelj je ubirača poreza i drugim grešnicima!’

---

* **7:27** Malahija 3:1.

35 Ali Božja će se mudrost opravdati djelima pred svom svojom djecom.”

Grešnica pomazuje Isusa
(Mt 26:6-13; Mk 14:3-9; Iv 12:1-8)

36 Neki farizej pozove Isusa k sebi na objed te Isus dođe i zauzme mjesto za stolom.
37 Uto dođe neka žena koja je bila javna grešnica. Doznala je da je Isus u gradu pa je
donijela alabasternu posudu mirisne pomasti.
38 Plačući, klekne otraga do njegovih nogu. Suze su joj kapale po njegovim nogama pa
ih je otirala svojom kosom. Zatim mu je cjelivala noge i mazala ih mirisnom pomašću.
39 Kad je Isusov domaćin farizej to vidio, pomisli: “Kad bi on zaista bio prorok, znao
bi kakva je ta žena koja ga dotiče. Pa ona je grešnica!”
40 “Šimune, imam ti nešto reći”, nato će Isus.
“Reci, učitelju”, odgovori Šimun.
41 “Neki je vjerovnik imao dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao petsto, a drugi
pedeset srebrnjaka.†
42 Nisu mu imali odakle vratiti dug, pa ga on obojici oprosti. Što misliš, tko će ga od
njih dvojice zato više voljeti?”
43 “Vjerojatno onaj kojemu je više oprostio”, odgovori Šimun.
“Dobro si zaključio”, reče mu Isus.
44 Okrene se zatim prema ženi i reče mu: “Pogledaj ovu ženu! Kad sam ti ušao u kuću,
ti mi nisi ponudio ni vode da operem noge, a ona mi ih je oprala suzama i otrla svojom
kosom.
45 Ti me nisi ni pozdravio poljupcem, a ona mi nije prestala cjelivati noge otkad je
došla.
46 Nisi mi u znak dobrodošlice ni glavu pomazao maslinovim uljem, a ona mi je
skupocjenom pomašću pomazala noge.
47 Ako mi iskazuje mnogo ljubavi, to je zato što su joj oprošteni mnogi grijesi; no
komu je malo oprošteno, pokazuje malo ljubavi.”
48 Zatim reče ženi: “Grijesi su ti oprošteni!”
49 Ljudi za stolom počnu međusobno govoriti: “Tko je ovaj da i grijehe oprašta?”
50 A Isus reče ženi: “Spasila te tvoja vjera. Idi u miru.”

8

Isusove sljedbenice

1 Nedugo zatim Isus počne obilaziti gradove i sela propovijedajući i naviještajući
Radosnu vijest o Božjemu kraljevstvu. S njim su išla Dvanaestorica
2 i neke žene koje je oslobodio zloduha i izliječio od bolesti: Marija zvana Magdalena,
iz koje je istjerao sedam zlih duhova,
3 zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Kuza, te Suzana i još mnoge. One su im
služile svojim dobrima.

Prispodoba o sijaču
(Mt 13:1-23; Mk 4:1-20)

4 Jednoć kad je nagrnulo silno mnoštvo iz svih gradova, on im ispriča prispodobu:
5 “Neki je ratar sijao sjeme. Dok je sijao, nešto sjemena padne na stazu pa ga pogaze.
Dođu i ptice nebeske te ga pozobaju.
6 Drugo padne na kamenito tlo, ali tek što je niknulo, osuši se jer nije imalo vlage.
7 Dio sjemena padne u trnje pa ono poraste i uguši ga.

† **7:41** U grčkome: *denara (u to je doba dnevna nadnica iznosila približno 1 denar).*

8 Nešto ga, napokon, padne u dobru zemlju te donese stostruk plod.” Kad je to rekao,
poviče: “Slušajte, kad već imate uši!”
9 Učenici ga upitaju o značenju te prispodobe.
10 On im reče: “Vama je dopušteno razumjeti tajne o Božjemu kraljevstvu. A ostalima
govorim u prispodobama da se ispuni Sveto pismo:
‘Gledat će moja djela,
ali neće dokučiti njihova značenja;
slušat će moje riječi,
ali ih neće razumjeti.’*
11 Evo značenja prispodobe: Sjeme je Božja riječ.
12 Sjeme na tvrdu tlu oni su koji čuju Božju riječ, ali zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz
njihova srca te oni ne povjeruju i ne spase se.
13 Kamenito tlo su oni koji čuju Riječ i radosno ju prihvate, ali nemaju korijena. Neko
vrijeme vjeruju, ali kada dođe kušnja otpadnu.
14 U trnje zasijano sjeme su oni koji čuju Riječ, ali ju uguše životne brige, bogatstvo i
užici te zato ne donesu roda.
15 Dobro tlo su plemenita i dobra srca koja slušaju Riječ, ustrajno ju čuvaju i donose
plod.”

Prispodoba o svjetiljci
(Mk 4:21-25)

16 “Nitko ne pali svjetiljku da ju pokrije ili stavi pod postelju, već zato da ju stavi na
svijećnjak kako bi svi koji uđu vidjeli svjetlost.
17 Sve što je sada skriveno i što je u potaji učinjeno, jednom će izići na vidjelo.
18 Zato pazite kako slušate. Onima koji žive po Božjoj mudrosti Bog će dati još više
mudrosti. A oni koji ne postupaju prema njegovoj mudrosti, izgubit će ubrzo i ono
malo od nje† što misle da imaju.”

Prava Isusova obitelj
(Mt 12:46-50; Mk 3:31-35)

19 Isusu su došli majka i braća, ali nisu mogli do njega od mnoštva naroda.
20 Netko mu je javio: “Vani su ti majka i braća, žele te vidjeti.”
21 Isus odgovori: “Moja majka i moja braća su oni koji slušaju Božju riječ i tvore ju.”

Isus smiruje oluju
(Mt 8:23-27; Mk 4:36-41)

22 Isus i učenici jednog su dana ušli u lađicu. Isus im reče: “Prijeđimo na drugu stranu
jezera.” I otisnu se od obale.
23 Dok su plovili, Isus je zaspao. Na jezeru se podigne oluja. Voda se stane prelijevati
u lađicu tako da se gotovo posve napunila vodom. Bili su u pogibli.
24 Učenici probude Isusa vičući: “Učitelju! Učitelju, izginut ćemo!”
Isus se probudi te zaprijeti vjetru i uzburkanim valovima. Oni se umire i nastane
tišina.
25 “Gdje vam je vjera?” upita ih.
A učenici su prestrašeni i začuđeni pitali: “Tko je on da zapovijeda vjetrovima i vodi i
da mu se oni pokoravaju?”

Isus iscjeljuje opsjednutog čovjeka
(Mt 8:28-34; Mk 5:1-17)

26 Doplove tako u gergezenski‡ kraj nasuprot Galileji.

---

* **8:10** Izaija 6:9. † **8:18** U grčkome: *Tko ima, još će mu se dati pa će obilovati, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.* ‡ **8:26** U nekim rukopisima *gadarski* ili *geraski* kraj. Vidjeti: Matej 8:28i Marko 5:1.

27 Tek što je Isus izišao na kopno, dođe mu iz grada u susret neki čovjek opsjednut
zlodusima. Već dugo nije nosio odjeću ni stanovao u kući, nego po grobnicama.
28 Čim je ugledao Isusa, on zaviče, baci se ničice pred njega i na sav glas poviče: “Što
hoćeš od mene, Isuse, Sine najuzvišenijega Boga? Molim te, ne muči me!”
29 Jer Isus je zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz čovjeka kojega je već dugo držao u
vlasti. Čak i kad su ga vezali lancima i okovima, čovjek ih je raskinuo jer ga je zloduh
gonio u pustinju.
30 “Kako se zoveš?” upita ga Isus. “Legija”, odgovori on jer su u njega ušli mnogi
zlodusi.
31 Zaklinjali su Isusa da im ne zapovjedi da odu u Bezdan.
32 A ondje je u gori paslo veliko krdo svinja. Zlodusi zamole Isusa da im dopusti ući u
svinje. On im dopusti.
33 Zlodusi iziđu iz čovjeka i uđu u svinje. Nato cijelo krdo jurne niz obronak u jezero i
podavi se.
34 Kad su svinjari vidjeli što se dogodilo, pobjegnu i razglase to po gradiću i selima
35 te ljudi dođu vidjeti što se dogodilo. Kad su došli Isusu, nađu čovjeka iz kojega su
izišli zlodusi kako obučen i zdrave pameti sjedi do Isusovih nogu te se prestraše.
36 Očevici im ispričaju kako je opsjednuti spašen.
37 Svo mnoštvo iz gergezenskoga kraja obuzme silan strah pa zamole Isusa da ode od
njih. Isus uđe u lađicu i vrati se.
38 A čovjek, iz koga su bili izišli zli dusi, zamolio ga je da ostane s njim, ali Isus mu reče:
39 “Ne, vrati se doma i reci svima što ti je Bog učinio.” Čovjek ode i po svem gradu
razglasi što mu je Isus učinio.

Isus iscjeljuje zaradi velike vjere ljudi (Mt 9:18-26; Mk 5:22-43)

40 Kad se Isus vratio na drugu stranu jezera, mnoštvo ga je dočekalo s dobrodošlicom
jer su ga svi željno iščekivali.
41 Dođe tada neki čovjek imenom Jair, predstojnik sinagoge, te se baci Isusu pred noge
moleći ga da pođe njegovu domu.
42 Dvanaestogodišnja kći jedinica bila mu je na samrti.
Isus pođe za njim dok se mnoštvo natiskivalo oko njega.
43 Među ljudima je bila i neka žena koja je već dvanaest godina bolovala od
krvarenja. Sve što je imala potrošila je na liječnike, ali ju nitko nije mogao izliječiti.
44 Ona priđe Isusu otraga i dotakne skut njegova ogrtača. Krvarenje joj odmah
prestane.
45 “Tko me je dotaknuo?” upita Isus.
Svi su to nijekali, a Petar reče: “Učitelju, pa toliko se mnoštvo gura oko tebe!”
46 Isus odgovori: “Ne, netko me je namjerno dotaknuo. Osjetio sam kako sila izlazi iz
mene.”
47 Videći da se ne može skriti, žena mu sva uplašena priđe, padne ničice i pred svima
ispriča zašto ga je dotaknula i kako je smjesta ozdravila.
48 On joj reče: “Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Pođi u miru.”
49 Dok je Isus još to govorio, stigao je netko iz Jairova doma s viješću: “Kći ti je umrla.
Nema smisla da dalje mučiš Učitelja!”
50 Isus je to čuo pa reče Jairu: “Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!”
51 Kad je došao u kuću, ne dopusti nikomu da uđe s njim osim Petru, Ivanu, Jakovu te
djetetovu ocu i majci.
52 Svi su ondje plakali i naricali za djevojčicom. Isus im reče: “Ne plačite! Nije umrla,
nego samo spava!”
53 Ali oni su ga ismijavali znajući da je umrla.

54 Isus ju uhvati za ruku i poviče: “Ustani, djevojčice!”
55 U nju se odmah vrati duh te ustane. Isus zapovjedi da joj daju jesti.
56 Roditelji se zaprepaste. A Isus im zapovjedi da nikome ne govore o tome što se dogodilo.

9

Isus šalje dvanaestoricu apostola
(Mt 10:9-14; Mk 6:7-13)

1 Isus pozove Dvanaestoricu te im dade vlast i moć nad svim zlodusima i moć da liječe bolesti.
2 Pošalje ih zatim da propovijedaju o Božjemu kraljevstvu i da iscjeljuju bolesnike.
3 “Ništa ne nosite sa sobom na put”, reče im. “Ni štap, ni torbu, ni kruh, ni novac. Nemojte imati ni više od dviju haljina.
4 Kad boravite u nekome mjestu, stanujte u jednoj kući i ne mijenjajte smještaj.
5 Ako vas u nekome mjestu ne poslušaju, otiđite iz njega te na odlasku stresite i prašinu s nogu. To će biti znak da ste ga prepustili njegovoj sudbini.”
6 I učenici pođu. Obilazili su sela navješćujući Radosnu vijest i iscjeljujući bolesnike posvuda.

Herodova strepnja
(Mt 14:1-2; Mk 6:14-16)

7 Kad je Herod tetrarh čuo o svemu što se događalo, uznemirio se i zbunio jer su neki govorili: “To je Ivan uskrsnuo od mrtvih.”
8 Drugi su rekli: “Pojavio se Ilija”, a treći: “Ustao je neki od drevnih proroka.”
9 “Ivanu sam ja odrubio glavu”, reče Herod. “Tko je onda ovaj o kojemu toliko govore?” I tražio je prigodu da ga vidi.

Isus hrani pet tisuća ljudi
(Mt 14:13-21; Mk 6:32-44; Iv 6:1-13)

10 Kad su se apostoli vratili, ispripovjede Isusu sve što su učinili. Isus ih povede sa sobom i povuče se s njima u osamu u grad zvani Betsaida.
11 Ali mnoštvo je to saznalo i krenulo za njima. Isus ih je primio. Poučavao ih je o Božjemu kraljevstvu i iscjeljivao bolesnike.
12 Kasno popodne prišla su mu dvanaestorica učenika. “Otpusti ljude”, rekli su. “Neka odu u okolna sela i zaseoke pronaći smještaj i jelo jer smo ovdje u pustoši.”
13 Ali Isus im reče: “Vi ih nahranite.”
“Imamo samo pet kruhova i dvije ribe”, prosvjedovali su. “Zar da mi idemo kupiti hranu za sav ovaj narod?”
14 Samo muškaraca ondje je bilo otprilike pet tisuća.
“Recite im da posjedaju u skupine po pedesetero”, odgovori Isus.
15 I svi posjedaju.
16 Isus uzme pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo i blagoslovi hranu te razlomi kruhove. Dade ih zatim učenicima da podijele ljudima.
17 Svi su jeli dok se nisu nasitili i još su dvanaest košara napunili ostacima preostalima mnoštvu.

Petar priznaje Isusa
(Mt 16:13-16; Mk 8:27-29)

18 Dok se Isus jednom u osami molio, s njim su bili samo učenici. On ih upita: “Što ljudi kažu, tko sam ja?”
19 Oni odgovore: “Neki kažu da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da si neki drevni prorok koji je ustao od mrtvih.”

20 “A za koga me vi držite?” upita ih.
Petar reče: “Ti si Krist, Pomazanik Božji!”

Isus navješćuje svoju smrt (Mt 16:21-23; Mk 8:31-33)

21 Isus im zabrani da ikomu o tomu govore.
22 “Jer ja, Sin Čovječji, moram mnogo pretrpjeti. Starješine, svećenički poglavari i pismoznanci će me odbaciti. Ubit će me, a ja ću treći dan uskrsnuti.”

Kako biti Kristovi učenici (Mt 16:24-28; Mk 8:34—9:1)

23 Zatim reče svima: “Želi li tko biti mojim sljedbenikom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima svoj križ i neka ide za mnom.
24 Jer svatko tko želi sačuvati svoj život izgubit će ga; a tko dade svoj život za mene, imat će istinski život.
25 Kakva ti je korist ako stekneš sav svijet, a izgubiš samoga sebe ili sebi naudi?
26 Posrami li se tko mene i mojih riječi, njega ću se i ja, Sin Čovječji, posramiti kada dođem u svojoj i Očevoj slavi i u slavi svetih anđela.
27 Zaista vam kažem, neki među vama koji ste ovdje neće umrijeti prije nego što vide Božje kraljevstvo.”

Preobrazba (Mt 17:1-13; Mk 9:2-13)

28 Otprilike osam dana nakon toga povede Isus Petra, Ivana i Jakova u goru da se pomoli.
29 Dok se molio, lice mu se preobrazi a odjeća zablista bijelim sjajem.
30 Uto se pojave dvojica ljudi i počnu razgovarati s Isusom. Bili su to Mojsije i Ilija.
31 Pojavili su se u slavi i razgovarali su s njim o smrti* koju je trebao podnijeti u Jeruzalemu da se ispuni Pismo.
32 Petra i njegove drugove svladao je san. Kad su se probudili, ugledali su Isusa u slavi i dvojicu ljudi kako stoje s njim.
33 Dok su ta dvojica odlazili, Petar reče Isusu: “Učitelju, dobro je što smo ovdje! Napravit ćemo tu tri sjenice: jednu za tebe, jednu za Mojsija i jednu za Iliju.” Nije, naime, znao što da kaže.
34 Još dok je govorio, pojavi se oblak i prekrije ih. Kad su se našli u oblaku, silno se prestraše.
35 Iz oblaka se začuje glas: “Ovo je moj Sin† kojega sam izabrao! Njega slušajte!”
36 Baš kad se začuo glas, Isus ostane sam. Učenici su šutjeli i tada još nikome nisu ništa govorili o onome što su vidjeli.

Isus iscjeljuje opsjednutog dječaka (Mt 17:14-19; Mk 9:14-29)

37 Kad su sutradan sišli s gore, Isusu dođe u susret silno mnoštvo.
38 Neki čovjek iz mnoštva poviče: “Učitelju, molim te, pogledaj mi sina! Jedinac mi je!
39 Opsjeda ga duh pa odjednom počne vrištati, bacati se i ide mu pjena na usta. Jedva ga ostavi kad ga sveg izmrcvari.
40 Molio sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”
41 “Nevjerni i opaki rode!” reče Isus. “Koliko dugo još moram biti s vama? Dokle vas moram podnositi? Dovedi sina!”

---

* **9:31** Riječ koja je ovdje prevedena s “smrt”, na grčkom je *Izlazak*, što upućuje na značaj Isusove smrti. U Starom zavjetu “Izlazak” se odnosi na Božje oslobođenje izraelskog naroda od egipatskog ropstva. Kristova smrt na križu jeste “Izlazak”, to jest, djelo otkupljenja, kojim Bog izvodi ljude iz ropstva grijeha. † **9:35** U nekim rukopisima: *moj ljubljeni Sin.*

42 Dok je dječak prilazio, zloduh ga baci na tlo i počne ga grčiti. A Isus zaprijeti
nečistome duhu, iscijeli dječaka i preda ga njegovu ocu.
43 Svi su bili osupnuti Božjim veličanstvom.

Isus ponovno pretkazuje svoju smrt
(Mt 17:22-23; Mk 9:30-32)

Dok su sve divili svemu što je učinio, Isus reče učenicima:
44 "Zapamtite dobro što vam govorim: Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke."
45 Ali oni nisu razumjeli što im kazuje. Značenje im je bilo skriveno, a bojali su se
pitati ga da im objasni.

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 18:1-5; Mk 9:33-37)

46 Učenici počnu razmišljati o tomu tko bi od njih mogao biti najveći.
47 Znajući što im je na srcu, Isus uzme dijete, postavi ga uza se
48 i reče: "Tko prihvati ovo malo dijete radi mene, mene prihvaća. A tko mene
prihvati, prihvaća Boga koji me je poslao. Tko je najmanji među vama, taj je najveći."

Pozivanje na Isusovo ime
(Mk 9:38-40)

49 Ivan mu reče: "Učitelju, vidjeli smo nekog čovjeka da se koristi tvojim imenom
izgoneći zle duhove; rekli smo mu da to ne radi jer nije iz naše skupine."
50 "Ne branite mu!" reče im Isus. "Tko nije protiv vas, za vas je!"

Negostoljubivi Samarijanci

51 Kad se približilo vrijeme njegova povratka u nebo, Isus odlučno krene u Jeruzalem
52 i pošalje pred sobom glasnike. Oni odu u neko samarijsko selo da mu priprave
smještaj.
53 Ali ondje ga ljudi nisu htjeli primiti jer je putovao u Jeruzalem.
54 Kad su to vidjeli učenici Jakov i Ivan, upitaju Isusa: "Gospodine, hoćeš li da
zapovjedimo da ih spali oganj s neba?"
55 Ali on se okrene i prekori ih.
56 Zatim odu u drugo selo.

Cijena učeništva
(Mt 8:19-22)

57 Dok su išli putem, neki čovjek reče Isusu: "Slijedit ću te kamo god ti pošao!"
58 Ali Isus mu odgovori: "Lisice imaju jame i ptice imaju gnijezda, a Sin Čovječji nema
gdje ni glavu nasloniti."
59 Nekome drugome reče: "Slijedi me!"
Čovjek odgovori: "Gospodine, dopusti mi da najprije odem pokopati oca."
60 Ali Isus mu odgovori: "Pusti da mrtvi pokapaju svoje mrtvace, a ti idi naviještati
Božje kraljevstvo!"
61 Još netko reče: "Gospodine, slijedit ću te, ali mi najprije dopusti da se oprostim sa
svojim ukućanima."
62 Ali Isus mu odgovori: "Tko stavi ruku na plug, a zatim se okreće natrag, nije
prikladan za Božje kraljevstvo."

10

Isus šalje sedamdesetdvojicu učenika
(Mt 11:21-27; 13:16-17)

1 Gospodin nakon toga izabere još sedamdesetdvojicu učenika* i pošalje ih po dvojicu
da idu pred njim u svaki grad i mjesto kamo je kanio ići.
2 Govorio im je: “Žetva je velika, ali je radnika malo. Molite zato gospodara žetve da
pošalje žeteoce.
3 Idite! Šaljem vas, evo, kao janjad među vukove.
4 Ne nosite sa sobom ni novac, ni torbu, ni obuću. Putem ne gubite vrijeme
pozdravljajući ljude i razgovarajući s njima.
5 Kad uđete u neku kuću, najprije ju blagoslovite: ‘Mir ovoj kući!’
6 Bude li ondje tko dostojan mira, vaš će mir sići na njega. Ne bude li takvoga, vaš će
se mir vratiti vama.
7 Kad dođete u neku kuću, ne prelazite više iz jedne u drugu. Ostanite na jednomu
mjestu te jedite i pijte što vam daju jer radnik zaslužuje plaću.
8 Kad uđete u neki grad i ondje vas prime, jedite što vam ponude.
9 Iscjeljujte ondje bolesnike i kazujte im: ‘Približilo vam se Božje kraljevstvo!’
10 Ali kad uđete u neki grad pa vas ne prime, izađite na njegove ulice pa recite:
11 ‘Čak i prašinu iz vašega grada što nam se uhvatila za noge otresamo sa sebe za
svjedočanstvo protiv vas. Ali znajte da je Božje kraljevstvo blizu!’
12 Kažem vam da će i Sodomi na Sudnji dan biti lakše nego tomu mjestu!
13 Teško tebi, Korozaine! Teško tebi, Betsaido! Jer da su se čudesa koja su se kod vas
dogodila zbila u pokvarenima Tiru i Sidonu, oni bi se već odavno obratili te sjedili u
kostrijeti i pepelu.
14 Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na Sudnji dan nego vama!
15 A ti, Kafarnaume, zar ćeš se do neba uzdignuti? Strovalit ćeš se u pakao.”
16 Zatim reče učenicima: “Tko vas sluša, mene sluša, a tko vas odbaci, mene je odbacio.
Tko odbacuje mene, odbacuje Boga koji me je poslao.”
17 Kad su se sedamdesetdvojica učenika vratili, radosno su kazali: “Gospodine, čak
nam se i zlodusi pokoravaju u tvoje ime.”
18 “Da,” reče im on, “vidio sam Sotonu kako poput munje pada s neba.
19 Dao sam vam, eto, vlast nad svakom neprijateljskom silom da gazite zmije i
štipavce. Ništa vam neće moći nauditi.
20 Ali nemojte se radovati tomu što vam se zlodusi pokoravaju. Radujte se što su vaša
imena zapisana na nebesima.”

Isusova molitva zahvale

21 Isusa zatim ispuni radost u Svetome Duhu te reče: “Slavim te, Oče, Gospodaru
neba i zemlje, što si to skrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče, tebi se to
svidjelo tako učiniti.
22 Moj mi je Otac sve predao. Nitko ne poznaje Sina nego Otac i nitko ne poznaje Oca
nego Sin i oni kojima se Sin hoće objaviti.”
23 Okrene se zatim prema učenicima te im nasamo reče: “Blago vama jer vam to oči
gledaju.
24 Kažem vam, mnogi su proroci i kraljevi željeli vidjeti to što vi gledate, ali nisu
vidjeli; željeli su čuti što vi čujete, ali nisu čuli.”

Najveća zapovijed
(Mt 22:34-40; Mk 12:28-31)

25 Jednom neki zakonoznanac ustane i upita Isusa da ga iskuša: “Učitelju, što moram
učiniti da dobijem vječni život?”
26 “Što piše u Mojsijevu zakonu? Što ondje čitaš?”

---

* **10:1** U nekim rukopisima: *sedamdesetoricu. (Također u stihu* 10:17.)

27 “ ‘Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim,
svom dušom svojom i svom pameti svojom,
a svojega bližnjega kao samoga sebe’ ”†, odgovori čovjek.
28 “Tako je”, reče Isus. “Čini tako pa ćeš živjeti.”
29 Ali hoteći se opravdati, on upita Isusa: “A tko mi je bližnji?”

Prispodoba o milosrdnome Samarijancu

30 Isus mu odgovori prispodobom: “Nekog su čovjeka koji je putovao iz Jeruzalema u Jerihon napali razbojnici te ga svukli, pretukli i ostavili polumrtva uz cestu.
31 Onuda je slučajno prolazio židovski svećenik. Kad ugleda polumrtvog čovjeka, zaobiđe ga i ode.
32 Naiđe zatim i levit, svećenički pomoćnik. Kad ga ugleda, također ga zaobiđe i ode.
33 Zatim dođe i prezreni Samarijanac, koji je onuda putovao. Kad ugleda čovjeka, sažali se nad njim.
34 Priđe mu, opere mu rane maslinovim uljem i vinom te ih previje. Podigne ga zatim na magarca i odvede u gostionicu te ga je ondje njegovao.
35 Sutradan gostioničaru dade dva srebrnjaka‡ i reče mu: ‘Brini se za njega. Potrošiš li više, platit ću ti na povratku.’
36 Što kažeš, koji je od te trojice bio bližnji čovjeku kojega su napali razbojnici?”
37 “Onaj koji mu je iskazao milosrđe”, reče čovjek.
Isus mu reče: “Idi pa i ti čini tako.”

Isus u posjetu Marti i Mariji

38 Putujući dalje prema Jeruzalemu, Isus i učenici uđu u neko selo. Tu ga neka žena, imenom Marta, primi u svoj dom.
39 Njezina je sestra Marija sjedila do Gospodinovih nogu i slušala što govori.
40 A Marta je bila tako zauzeta pripremanjem i posluživanjem da mu se došla požaliti: “Gospodine, zar ti uopće ne mariš što me je sestra ostavila da sama poslužujem? Reci joj da mi pomogne!”
41 Ali Gospodin joj odgovori: “Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ oko svih tih sitnica.
42 A zapravo se vrijedi brinuti samo o jednome. Marija je to shvatila—i neću joj to oduzeti.”

11

Pouka o molitvi
(Mt 6:9-13; 7:7-11)

1 Kad je Isus završio s molitvom, priđe mu jedan od učenika i reče: “Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike.”
2 Isus reče: “Kad se molite, recite:
‘Oče naš na nebu, neka se štuje tvoje sveto ime.
Neka dođe tvoje kraljevstvo.
3 Kruh naš svagdašnji daj nam danas
4 i oprosti nam naše grijehe,
kao što i mi opraštamo onima koji griješe protiv nas.
I ne dopusti da podlegnemo kušnji,
nego nas izbavi od Zloga.’ ”*
5 Reče im zatim: “Zamislite da u ponoć odete svojem prijatelju želeći posuditi tri kruha i kažete mu:

---

† **10:27** Levitski zakonik 19:18. ‡ **10:35** U grčkome: *dva denara.* * **11:4** U nekim rukopisima stoji još: *Jer tvoji su kraljevstvo, sila i slava zauvijek. Amen.*

6 ‘Stigao mi je u goste prijatelj, a nemam mu što dati za jelo.’
7 On bi vam iznutra doviknuo: ‘Ne uznemiruj me! Vrata su već zaključana, a djeca su
u postelji. Ne mogu sada ustajati da ti to dadem.’
8 Ali kažem vam, ne učini li to zbog prijateljstva, učinit će to da se ne osramoti.
9 Kažem vam: Molite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!
10 Jer tko god moli, prima. Tko god traži, nalazi. Tko kuca, otvara mu se.
11 Bi li ijedan otac svojemu djetetu, kad bi ga zaiskalo ribu, dao zmiju?
12 Ili bi mu tko dao štipavca kad ga zaište jaje?
13 Pa ako vi, grešni ljudi, znate davati dobre darove svojoj djeci, koliko će više vaš
nebeski Otac darovati Svetoga Duha onima koji ga mole?”

Isus i knez zloduha
(Mt 12:22-30, 43-45; Mk 3:22-27)

14 Isus jednom istjera nijemog zloduha iz nekog njemaka. Kad je zloduh izišao,
njemak progovori. Mnoštvo se divilo.
15 Ali neki rekoše: “Taj zloduhe izgoni s pomoću Beelzebula, poglavice zlih duhova.”
16 A drugi su ga iskušavali ištući da im dade kakav znak s neba kao dokaz da ga je Bog
poslao.
17 Znajući što misle, Isus im reče: “Svako podijeljeno kraljevstvo propada. Dom u
kojemu vlada nesloga će se raspasti.
18 Kažete da ja s pomoću Beelzebula izgonim zloduhe. Sotonino je kraljevstvo, dakle,
razjedinjeno. Kako će se onda održati?
19 Ako ja zaista izgonim zle duhove uz pomoć Beelzebula, čijom ih pomoći istjeruju
vaši sljedbenici? Zato će vas oni osuditi.
20 Ali ako ja zloduhe izgonim Božjim prstom, onda je k vama stiglo Božje kraljevstvo.
21 Dok snažni i dobro naoružani† čuva svoj dom, njegov je posjed osiguran.
22 Ali kada dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve oružje u koje se uzdao te
podijeli plijen.
23 Tko nije na mojoj strani, zapravo je protiv mene; i svatko tko sa mnom ne skuplja,
zapravo rastjeruje.
24 Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći odmora, ali ga ne
nalazi. Tada kaže: ‘Vratit ću se u kuću iz koje sam izišao.’‡
25 Vrati se i svoj stari dom zatekne pometen i čist.
26 Zatim ode pronaći drugih sedam duhova još gorih od sebe te svi oni uđu u čovjeka i
u njemu se nastane. Na koncu tako čovjeku bude i gore nego prije.”
27 Dok je još govorio, neka žena iz mnoštva poviče: “Blagoslovljena utroba koje te je
nosila i prsa koja si sisao!”
28 “Još su blagoslovljeniji oni koji slušaju Božju riječ i tvore ju”, odgovori joj Isus.

Jonin znak
(Mt 12:38-42)

29 Kad je mnoštvo nagrnulo k Isusu, on reče: “Zao je ovo naraštaj. Traži znak, ali neće
mu se dati drugoga osim znaka proroka Jone.
30 Što se dogodilo Joni, bilo je Ninivljanima znak da ga je Bog poslao. Što će se sa
mnom dogoditi, bit će znak da je mene, Sina Čovječjega, Bog poslao ovom narodu.§
31 Kraljica Juga* ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer je izdaleka
došla čuti Salomonovu mudrost, a s vama je ovdje i veći od Salomona.

---

† **11:21** Sotona. ‡ **11:24** U grčkome: *…u kuću iz koje sam izišao.* § **11:30** U grčkome: *Kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i ja, Sin Čovječji, biti znak ovomu naraštaju.* * **11:31** Kraljica od Sabe.

32 Stanovnici Ninive ustat će protiv ovoga naraštaja na Sudu i osuditi ga jer su se oni
obratili na Jonino propovijedanje. S vama je ovdje i veći od Jone!”

*Svjetiljka bić*u

33 “Nitko ne pali svjetiljku da ju pokrije ili stavi pod košaru, već zato da ju stavi na
svijećnjak kako bi svi koji uđu vidjeli svjetlost.
34 Oko je poput svjetiljke tijelu. Ne budete li odviše brinuli za materijalna dobra,
jasno ćete vidjeti u životu, ali ako se za njih previše brinete, vid će vam biti zasjenjen i
tama će vam ispuniti život.†
35 Pazite dakle da se svjetlost koja je u vama ne zamrači.
36 Ako dakle sve vaše biće bude svijetlo bez djelića tame, cijelo će biti rasvijetljeno
kao da ga je obasjala svjetiljka.”

Isus opominje vjerske poglavare (Mt 23:1-36)

37 Dok je Isus još govorio, neki ga farizej pozove k sebi na objed. Isus uđe i zauzme
mjesto za stolom.
38 Kad je farizej to vidio, začudi se što Isus prije objeda nije, prema židovskome običaju,
obavio obredno pranje ruku.
39 A Gospodin mu reče: “Vi farizeji toliko se trudite očistiti svoju čašu i zdjelu izvana, a
napunili ste ih svojim grabežom i pakošću.
40 Bezumnici! Nije li Bog taj koji je načinio i nutrinu, a ne samo vanjštinu?
41 Dajte zato to iznutra, što grabežljivo čuvate, kao milostinju onima kojima je
potrebna pa ćete cijeli biti čisti.‡
42 Teško vama, farizeji! Jer revno namirujete čak i desetinu metvice, rutvice i svake
vrste povrća, a ne marite za Božju pravednost i ljubav. Treba davati desetinu, ali ne
smijete zanemarivati važnije stvari.§
43 Teško vama, farizeji! Volite sjediti na počasnome mjestu u sinagogama i godi vam
kad vas ljudi pozdravljaju na javnim mjestima.
44 Teško vama! Vi ste poput neprimjetnih grobova po kojima ljudi hodaju ne
opažajući trulež u njima.”
45 “Učitelju, vrijeđaš nas govoreći tako!” reče neki zakonoznanac.
46 Isus mu odgovori: “Jao i vama, zakonoznanci! Tlačite ljude teškim teretom vjerskih
zahtjeva, a ni prst ne želite pomaknuti da im taj teret pomognete nositi.
47 Teško vama! Gradite spomenike onim istim prorocima koje su poubijali vaši
vlastiti preci.
48 Time svjedočite da odobravate djela svojih predaka: oni su ih pobili, a vi im dižete
spomenike!
49 Evo što Božja mudrost kaže o vama: ‘Poslat ću k njima proroke i apostole, a oni će
neke od njih ubiti, a druge protjerati.’
50 Vaš će se naraštaj smatrati odgovornim za krv svih proroka prolivenu od postanka
svijeta,
51 od Abelove krvi do krvi Zaharije, koji je ubijen između žrtvenika i svetišta. Kažem
vam, vaš će naraštaj odgovarati za tu prolivenu krv!
52 Teško vama, zakonoznanci! Skrili ste ključ znanja od naroda. Sami ne ulazite u
kraljevstvo, a druge sprečavate da uđu.”

---

† **11:34** U grčkome: *Stoga, ako ti je oko zdravo, sve će ti tijelo biti obasjano svjetlošću. No ako ti oko nije zdravo, sav ćeš biti u tami.* Grčki pridjev ovdje preveden sa “zdravo” ujedno znači potpunu odanost Bogu i neopterećenost brigom o materijalnim dobrima. ‡ **11:41** U grčkome: *ali dajte ono iznutra kao milostinju—i sve vam je čisto.* § **11:42** U grčkome: *Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati.*

53 Kad je Isus odande otišao, pismoznanci i farizeji počnu gnjevno na njega
navaljivati i postavljati mu kojekakva pitanja
54 vrebajući hoće li reći što da ga mogu optužiti.

12

Protiv licemjerja
(Mt 10:26-27)

1 Kad se okupilo tisuće ljudi tako da su već gazili jedni po drugima, Isus najprije
počne govoriti svojim učenicima: "Farizejsko se licemjerje širi poput kvasca koji prožme
sve tijesto. Čuvajte se da ne budete licemjerni kao oni.
2 Jer dolazi vrijeme kad će sve što je skriveno biti otkriveno; sve što je tajno čut će se
pred svima.
3 Što ste god rekli u tami, čut će se na svjetlu i što ste šaptali u zatvorenim sobama,
razglasit će se s krovova da svi čuju!

Ne treba se plašiti
(Mt 10:28-33; 12:31-32; Mk 3:28-29)

4 Prijatelji moji, kažem vam, ne bojte se onih koji mogu ubiti samo tijelo, ali vam ne
mogu ništa gore učiniti!
5 Ali reći ću vam koga se treba bojati. Bojte se Boga koji može ubiti, a zatim baciti u
pakao. Njega se bojte!
6 Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? A Bog ipak ne zaboravi nijednoga od
njih.
7 A vama su izbrojene i vlasi na glavi. Stoga se ne bojte! Vi ste mu mnogo vredniji od
mnoštva vrabaca.
8 Tko ovdje na zemlji pred ljudima prizna da pripada meni, za njega ću ja, Sin
Čovječji, pred anđelima Božjim priznati da mu pripadam.
9 Ali onoga koji mene zaniječe na zemlji odreći ću se pred Božjim anđelima.
10 Ipak, onome koji što kaže protiv Sina Čovječjega oprostit će se. Ali onome tko pohuli
protiv Svetoga Duha neće se oprostiti.
11 A kad vas budu dovodili pred sud u sinagogama, pred poglavare i vlasti, ne brinite
se što reći sebi u obranu
12 jer će vas Sveti Duh tada poučiti što da kažete."

Prispodoba o budalastom bogatašu

13 Netko iz mnoštva poviče: "Učitelju, molim te, reci mojemu bratu da podijeli sa
mnom imanje koje smo dobili u baštinu."
14 Isus mu odgovori: "Čovječe, tko je mene postavio da sudim i dijelim između vas?"
15 Onda se obratio svima: "Klonite se svake pohlepe. Ma koliko da obilujete, život se
ne sastoji u onomu što posjedujete."
16 Ispriča im zatim prispodobu: "Nekomu je bogatašu zemlja urodila tako obilnom
žetvom
17 da je razmišljao: 'Što da radim? Nemam u što skupiti toliku ljetinu.
18 Znam! Srušit ću stare žitnice i izgraditi veće pa ću ondje zgrnuti i žito i sva svoja
dobra.
19 Onda ću svojoj duši reći: Evo, imaš u zalihi obilje za još mnogo godina. Dušo moja,
počivaj, jedi, pij i veseli se!'
20 Ali Bog mu reče: 'Neumniče! Još ćeš noćas umrijeti. Komu će onda pripasti sve što si
skupio?'
21 Neumnik je onaj tko zgrće zemaljsko blago, a ne stječe bogatstvo koje je vrijedno u
Božjim očima."

Ne brinite se!
(Mt 6:25-34)

22 Zatim Isus reče učenicima: “Zato vam kažem: Ne brinite se tjeskobno kako ćete preživjeti, što ćete jesti, ni u što ćete obući svoje tijelo!
23 Pa život je vredniji od hrane, a tijelo od odjeće.
24 Pogledajte gavrane! Niti siju, niti žanju, niti imaju spremišta i žitnice, a Bog ih ipak hrani. A vi ste toliko vredniji od ptica!
25 Može li tko od vas sebi brigama produžiti život barem i za jedan dan?
26 Pa ako ni to malo ne možete, zašto ste stalno zabrinuti?
27 Pogledajte samo poljske ljiljane! Niti se muče niti predu. A kažem vam da se ni kralj Salomon u svoj svojoj raskoši nije zaodjenuo kao jedan od njih.
28 Pa ako Bog tako odijeva poljsku travu koja danas jest, a već se sutra baca u peć, zar se neće još i više brinuti za vas, malovjerni?
29 Zato i vi: ne brinite se i ne uznemirujte oko toga što ćete jesti i piti
30 jer tako čine nevjernici ovoga svijeta. Vaš Otac zna da vam je sve to potrebno.
31 Stoga najprije tražite kraljevstvo njegovo pa će vam se i to nadodati.
32 Ne boj se, malo stado. Vašemu se Ocu svidjelo da vam dade kraljevstvo.
33 Prodajte svoju imovinu i dajte je kao milostinju! Tako ćete sebi spremiti blago na nebesima, kamo lopovi ne dolaze i gdje ga moljci neće izgristi.
34 Jer gdje vam je blago, ondje će vam biti i srce.”

Treba budno čekati Gospodnji dolazak
(Mt 24:45-51)

35 “Budite pripravni, posve obučeni i neka vam svjetiljka gori
36 kao da čekate povratak svojega gospodara sa svadbene gozbe da budete spremni otvoriti mu vrata čim stigne i pokuca.
37 Blago onim slugama koje gospodar na povratku nađe bdjeti. Zaista vam kažem, on će privezati pregaču, reći im da sjednu za stol i sam ih poslužiti da jedu.
38 Možda će doći usred noći ili pred zoru.* Blago onima koje nađe bdjeti.
39 Znajte: kad bi vlasnik kuće znao kada će doći lopov, ne bi mu dopustio da u nju provali.
40 Budite i vi stalno pripravni jer će Sin Čovječji doći kad mu se i ne nadate.”
41 “Gospodine, jesi li tu prispodobu ispričao samo nama ili svima?” upita Petar.

Vjerni i razumni upravitelj

42 Isus mu reče: “Tko je dakle onaj vjerni i razumni upravitelj kojega će gospodar postaviti da upravlja ukućanima i da im daje hranu u pravo vrijeme?
43 Blago onome koga gospodar, kada dođe, nađe da tako čini!
44 Zaista vam kažem, povjerit će mu da upravlja svim njegovim imanjem.
45 Ali ako sluga pomisli: ‘Gospodar se još neće vratiti’ pa počne tući sluge i sluškinje te jesti, piti i opijati se,
46 gospodar će doći u dan kad mu se ne nada i u čas u koji neće ni slutiti. Nemilosrdno će ga kazniti i odrediti mu usud među nevjernicima.
47 Onaj koji je znao volju svojega gospodara, ali nije tako činio i nije bdio, bit će strogo kažnjen.
48 Ali tko nije znao da to što čini zaslužuje kaznu, bit će kažnjen blaže. Kome je mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti. Od onoga kojemu je mnogo povjereno više će se tražiti.”

Zbog Isusa će nastati razdor
(Mt 10:34-36)

* **12:38** U grčkome: *O drugoj ili o trećoj straži.*

49 “Došao sam baciti oganj suda na zemlju. Kako bih želio da je već planuo!
50 Ali valja mi se krstiti trpljenjem i tako sam tjeskoban dok se to ne završi!
51 Mislite li da sam na zemlju došao donijeti mir? Nipošto. Došao sam donijeti razdor.
52 Jer odsad će nastajati razdori u obitelji: troje će ljudi biti na mojoj strani, a protiv drugih dvoje i obrnuto.
53 Otac će biti protiv sina i sin protiv oca, majka protiv kćeri i kći protiv majke, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.”

Znaci vremena
(Mt 16:2-3; 5:25-26)

54 Reče zatim mnoštvu: “Kad opazite da se na zapadu gomilaju oblaci, znate reći: Kiša će!
55 A kad zapuše južnjak, kažete: Bit će vruće! I bude vrućina.
56 Licemjeri! Izgled zemlje i neba znate protumačiti. Kako onda ne znate protumačiti znake vremena?
57 Zašto sami ne želite uvidjeti što je pravo?
58 Kad s protivnikom ideš na sud, pokušaj se s njim nagoditi da spor ne završi na sudu jer te sudac može osuditi i predati izvršitelju da te baci u tamnicu.
59 A onda, kažem ti, nećeš odande izići dok ne isplatiš sve do posljednjeg novčića.”

13

Isus poziva na obraćenje

1 Tada Isusa obavijeste da je Pilat dao smaknuti neke Galilejce dok su prinosili žrtve u jeruzalemskome Hramu.
2 “Mislite li da su ti Galilejci koji su nastradali bili veći grešnici od ostalih Galilejaca?
3 Nipošto! Kažem vam, i vi ćete tako izginuti ako se ne obratite!
4 Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili grešniji od svih stanovnika Jeruzalema?
5 Nipošto. Kažem vam, svi ćete tako izginuti ako se ne obratite.”

Prispodoba o neplodnoj smokvi

6 Ispriča im zatim prispodobu: “Imao neki čovjek u vinogradu zasađenu smokvu. Dolazio je vidjeti je li rodila, ali nije na njoj našao roda.
7 Reče zato vinogradaru: ‘Već tri godine dolazim tražiti roda na ovoj smokvi, ali ga ne nalazim. Posijeci ju. Zašto da iscrpljuje zemlju!’
8 Vinogradar odgovori: ‘Gospodaru, ostavi ju još ove godine, a ja ću ju okopati i pognojiti.
9 Možda će nagodinu ipak roditi. Ako ne, posjeći ćeš ju.’ ”

Isus iscjeljuje u subotu

10 Dok je Isus u subotu poučavao u sinagogi,
11 bila je ondje žena koja je osamnaest godina bila zgrbljena i nije se mogla uspraviti. Bila je, naime, opsjednuta duhom.
12 Kad ju Isus opazi, pozove ju i reče joj: “Ženo, oslobođena si od svoje bolesti!”
13 te položi na nju ruke. Žena se smjesta uspravi i počne slaviti Boga.
14 Ali nadstojnik sinagoge, srdit što ju je Isus izliječio u subotu, reče narodu: “Šest dana u tjednu treba raditi. U te se dane dakle dolazite liječiti, a ne subotom!”
15 Isus mu odgovori: “Licemjeri! I vi radite subotom. Ne odveže li subotom svatko od vas svojega vola ili magarca od jasala i ne odvede li ga na vodu piti?
16 Nije li onda trebalo, iako je subota, odriješiti ovu kćer Abrahamovu spona kojima ju je Sotona držao vezanu osamnaest godina?”

17 Nato se njegovi neprijatelji posrame, a sav narod radovao se čudesima koja je Isus
učinio.

Prispodoba o gorušičinu sjemenu
(Mt 13:31-32; Mk 4:30-32)

18 "Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo? S čime da ga usporedim?" reče Isus.
19 "S njim je kao s gorušičinim sjemenom koje čovjek baci u svoj vrt. Ono izraste i
razvije se u stablo te se ptice nebeske dolaze gnijezditi u njegovim granama."

Prispodoba o kvascu

20 Upita opet: "Kako da vam još opišem Božje kraljevstvo?
21 Ono je poput kvasca koji žena umijesi u golemu količinu brašna,* a on ipak sve
ukvasi."

Uska vrata
(Mt 7:13-14, 22-23; 8:11-12)

22 Putujući u Jeruzalem, Isus je prolazio gradovima i selima i putem poučavao.
23 Netko ga upita: "Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?"
24 "Vrata neba su uska", odgovori Isus. "Trudite se da uđete kroz njih jer će mnogi
željeti ući, ali neće moći.
25 Kad gospodar kuće zaključa vrata, bit će prekasno. Tada ćete stajati vani i kucati
ištući: 'Gospodine, otvori nam!' ali on će odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste.'
26 Onda ćete početi govoriti: 'Ali mi smo s tobom jeli i pili, poučavao si po našim
trgovima!'
27 A on će vam odgovoriti: 'Kažem vam da vas ne poznajem. Odlazite od mene, svi
zlotvori!'
28 Bit će velikog plača i škrguta zubi kad ugledate Abrahama, Izaka i Jakova i sve
proroke u kraljevstvu Božjemu, a vi ćete biti izbačeni.
29 Tada će ljudi odasvud, s istoka i zapada, sa sjevera i juga, doći sjesti u Božjemu
kraljevstvu.
30 Oni koji su sada prvi tada će biti na zadnjemu mjestu, a oni koje ovdje smatraju
zadnjima ondje će biti najveći."†

Isus tuži nad Jeruzalemom
(Mt 23:37-39)

31 Odmah zatim neki mu farizeji dođu reći: "Otiđi odavde jer te Herod hoće ubiti!"
32 On im reče: "Idite i recite toj lisici da ću ja izgoniti zloduhe i iscjeljivati danas i
sutra, a trećega ću dana završiti što imam.
33 Danas, sutra i prekosutra valja mi nastaviti put jer ne priliči da prorok bude ubijen
izvan Jeruzalema.
34 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ Božje poslanike! Koliko
sam puta htio okupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja piliće pod krila, ali niste htjeli!
35 A sada će ti, eto, kuća biti napuštena. I kažem vam, nećete me više vidjeti sve dok ne
uzviknete: 'Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!' "‡

14

Isus iscjeljuje u subotu

1 Jedne je subote Isus bio na objedu pri nekome farizejskom vođi. Budno su pratili
što će učiniti
2 jer je ondje bio čovjek koji je imao vodenu bolest.

---

* **13:21** U grčkome: *tri mjere* (otprilike 20 kilograma). † **13:30** U grčkome: *Mnogi prvi bit će zadnji, a zadnji prvi.*
‡ **13:35** Vidjetii Psalam 118:26.

3 “Je li prema Zakonu dopušteno liječiti ljude subotom ili nije?” upita Isus
zakonoznance i farizeje.
4 Šutjeli su. On dotakne bolesnog čovjeka, iscijeli ga i reče mu da može ići.
5 A njima reče: “Tko od vas subotom ne radi? Ako vam sin ili vol padne u zdenac,
nećete li ga smjesta izvaditi?”
6 Nisu na to imali što odgovoriti.

Isus poučava o poniznosti

7 Opazivši da uzvanici biraju mjesta bliže pročelju stola, reče im:
8 “Kad te pozovu na svadbu, ne zauzimaj odmah počasno mjesto za stolom. Što ako je
pozvan tko ugledniji od tebe?
9 Domaćin će ti tada reći: ‘Ustupi mjesto ovome uzvaniku!’ Tada ćeš, postiđen, morati
zauzeti bilo kakvo preostalo mjesto u dnu stola.
10 Nego kad te tko pozove, zauzmi posljednje mjesto za stolom. Kada te domaćin vidi,
prići će ti i reći: ‘Prijatelju, pripremili smo ti bolje mjesto.’ Tako ćeš biti počašćen pred
svim uzvanicima.
11 Tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni.”
12 Zatim se okrene domaćinu i reče mu: “Kad prireduješ objed ili večeru, ne pozivaj
svoje prijatelje, braću, rodbinu ni bogate susjede. Jer oni će ti se odužiti uzvraćajući
poziv.
13 Nego pozovi siromahe, bogalje, hrome i slijepe.
14 Oni ti nemaju čime uzvratiti. Tako ćeš biti blagoslovljen jer će Bog te za to nagraditi
o uskrsnuću pravednika.”

Prispodoba o velikoj gozbi
(Mt 22:1-14)

15 Kad je to čuo jedan od ljudi za stolom, uzvikne: “Blago onome koji bude blagovao u
kraljevstvu Božjemu!”
16 Isus mu odgovori prispodobom: “Neki je čovjek priredio veliku gozbu i pozvao
mnogo ljudi.
17 Kad je večera bila spremna, pošalje slugu da uzvanicima poruči: ‘Sve je spremno.
Dođite!’
18 Ali svi se oni počnu izgovarati. Jedan reče: ‘Kupio sam neku njivu pa ju moram
otići pogledati. Molim te, ispričaj me.’
19 Drugi reče: ‘Kupio sam upravo pet jarmova volova pa ih moram iskušati. Molim te,
ispričaj me.’
20 Treći reče: ‘Upravo sam se oženio pa ne mogu doći.’
21 Sluga se vrati i ispriča gospodaru što su mu rekli. Domaćin se nato razgnjevi pa
reče sluzi: ‘Idi na gradske ulice i trgove pa dovedi prosjake, bogalje, hrome i slijepce.’
22 Kad je tako učinio, sluga javi: ‘Gospodaru, doveo sam ih, ali ima još mjesta.’
23 ‘Kreni tražiti po puteljcima i iza ograda te ih natjeraj da dođu da mi se napuni
kuća’, reče mu gospodar,
24 ‘jer vam kažem da nijedan od onih prvih koje sam pozvao neće okusiti ni zalogaja
od onoga što sam za njih pripravio.’ ”

Cijena učeništva
(Mt 10:37-38; 5:13; Mk 9:50)

25 S Isusom je putovalo silno mnoštvo. Isus se okrenuo i rekao im:
26 “Želite li biti mojim sljedbenicima, morate me voljeti više nego* svojega oca i
majku, ženu i djecu, braću i sestre, više nego vlastiti život. Inače ne možete biti mojim
učenicima.

* **14:26** U grčkome: *…morate mrziti svojega…*

27 Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, ne može biti mojim učenikom.
28 Ali ne krećite dok niste utvrdili cijenu. Jer nitko od vas ne bi počeo graditi kulu a da
prije toga ne sjedne i ne izračuna troškove da vidi hoće li ju imati čime dovršiti.
29 Inače bi mu se moglo dogoditi da uspije izgraditi samo temelj, a onda bi mu se svi
koji to vide podsmjehivali:
30 'Ovaj je počeo graditi, a ne može dovršiti!'
31 Ili koji bi kralj krenuo ratovati s drugim kraljem a da najprije ne sjedne i ne
promisli može li sa svojih deset tisuća vojnika presresti i svladati onoga koji na njega
dolazi s dvadeset tisuća?
32 Ako ne može, poslat će izaslanstvo da zaište mir dok je neprijatelj još daleko.
33 Zato nitko ne može postati mojim učenikom a da se prije toga zbog mene nije svega
odrekao.
34 Sol je dobra. Ali ako ona obljutavi, čime će se ona zasoliti?
35 Bljutava sol nije dobra ni za tlo, ni za gnojište, nego se baca. Slušajte, kad već imate
uši!"

15

Prispodoba o izgubljenoj ovci (Mt 18:12-14)

1 Oko Isusa su se okupljali svi ubirači poreza i ostali zloglasni grešnici da ga slušaju
dok poučava.
2 Zato su farizeji i pismoznanci prigovarali: "Druži se s grešnicima i još s njima jede!"
3 Isus im stoga ispriča prispodobu:
4 "Tko od vas ne bi, da ima sto ovaca i da se jedna od njih izgubi u pustinji, otišao
tražiti tu jednu dok ju ne nađe?
5 A onda bi ju, sav sretan, na ramenima odnio doma
6 te pozvao prijatelje i susjede da im kaže: 'Radujte se sa mnom! Našao sam
izgubljenu ovcu!'
7 Kažem vam da će na nebu također biti veća radost zbog jednoga jedinoga grešnika
koji se obrati Bogu nego zbog devedeset devet pravednika kojima obraćenje ne treba."

Prispodoba o izgubljenom novčiću

8 "Koja to žena, da ima deset srebrnih novčića* i jedan izgubi, ne bi upalila svjetlo,
pomela kuću i pomnjivo ju pretražila da ga pronađe?
9 A kad ga nađe, pozvala bi prijateljice i susjede i rekla: 'Radujte se sa mnom! Našla
sam izgubljeni novac!'
10 Kažem vam da silnu radost u nebu gledaju i anđeli Božji zbog samo jednoga
jedinoga grešnika koji se obrati Bogu."

Prispodoba o izgubljenom sinu

11 Isus nastavi: "Neki je čovjek imao dvojicu sinova.
12 Mlađi mu reče: 'Oče, daj mi sada dio baštine koji mi pripada.' I otac podijeli imanje.
13 Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputuje u daleku zemlju i ondje
potroši sav novac živeći raspušteno.
14 Kad je potratio sav novac, u toj zemlji zavlada velika glad te on počne oskudijevati.
15 Zaposli se kao najamnik pri nekom seljaku te mu je pasao svinje.
16 Mladić je bio tako gladan da bi rado jeo i ljuske od mahuna što su ih jele svinje, ali
nitko mu ih nije davao.
17 Kad je napokon došao k sebi, reče: 'Pri mojemu ocu i najamnici imaju hrane
napretek, a ja ovdje umirem od gladi!

* **15:8** U grčkome: *deset drahmi.* Tada je jedna drahma bila prosječna dnevna nadnica.

18 Idem doma, ocu, i reći ću mu: “Oče, zgriješio sam i tebi i Bogu.
19 Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom. Molim te, primi me da radim pri tebi
kao najamnik.” ’
20 I vrati se doma ocu. Dok je još bio daleko, otac ga ugleda pa ganut potrči pred
njega, zagrli ga i izljubi.
21 ‘Oče! Zgriješio sam i tebi i Bogu! Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom’, reče
sin.
22 Ali otac reče slugama: ‘Brzo donesite haljinu, onu najljepšu, i obucite ga! Stavite
mu prsten na ruku, obujte mu sandale!
23 I zakoljite ono ugojeno tele da se pogostimo i proslavimo
24 što mi je sin bio mrtav, a sada je živ, bio je izgubljen, a sada je nađen!’ I započne
veselje.
25 Stariji je sin radio u polju. Kad se na povratku približio kući, začuje da se unutra
svira i pleše.
26 Dozove nekog slugu da ga upita što se događa.
27 ‘Vratio ti se brat, pa je otac zaklao ugojeno tele da proslavi što mu se sin vratio živ i
zdrav.’
28 Stariji se brat nato rasrdi i nije htio ući. Otac ga izađe moliti da uđe.
29 ‘Ja ti tolike godine služim i nikada nisam odbio učiniti što mi kažeš, ali meni nikad
nisi ni jare dao da se proveselim s prijateljima.
30 Ali tvoj je sin s bludnicama potratio imanje, a ti mu zakolješ najbolje ugojeno tele!’
reče mu sin.
31 ‘Sinko,’ reče otac, ‘pa ti si stalno sa mnom. Sve što imam pripada tebi.
32 Ali trebalo je proslaviti i radovati se jer tvoj je brat bio mrtav, a sada je živ, bio je
izgubljen, a sada je nađen.’ ”

16

Rasipni upravitelj

1 Isus ispriča učenicima ovu pripovijest: “Imao neki bogataš upravitelja kojega su
optužili da mu rasipa imanje.
2 Bogataš ga pozove i reče mu: ‘Što to čujem o tebi? Položi račun o svojem upravljanju
jer više ne možeš biti upraviteljem.’
3 Upravitelj nato pomisli: ‘Što da radim kad me gospodar otpusti? Da kopam? Nisam
dovoljno snažan za to. Da prosjačim? Sramio bih se toga.
4 Znam što ću! Kad tako učinim, bit ću dobrodošao u domovima ljudi kad me otpusti.’
5 Pozove zatim jednoga po jednoga gospodarova dužnika. Prvoga upita: ‘Koliko
duguješ mojemu gospodaru?’ ‘Sto bata ulja’, odgovori on.
6 ‘Uzmi brzo zadužnicu pa ispravi na pedeset’*, reče upravitelj.
7 I drugoga upita: ‘Koliko duguješ?’ ‘Sto kora pšenice’, odgovori. ‘Uzmi svoju
zadužnicu pa ispravi na osamdeset’,† reče mu upravitelj.
8 I gospodar se morao diviti dovitljivosti nepoštenoga upravitelja. Ljudi ovoga svijeta
snalažljiviji su u postupanju prema sebi sličnima nego narod svjetlosti.
9 Kažem vam: uporabite ovozemaljsko bogatstvo za stjecanje prijatelja pa ćete biti,
kad ga ponestane, bit ćete primljeni u vječne stanove.
10 Tko je vjeran u sitnicama, bit će vjeran i u najvećemu, a tko je nepošten u sitnicama,
bit će nepošten i u najvećemu.
11 Ako dakle niste vjerni u ovozemaljskom bogatstvu, tko će vam povjeriti istinsko
nebesko bogatstvo?

* **16:6** i 6: 3 000 litara ulja... 1 500 litara. † **16:7** 35 000 litara pšenice...30 000 litara.

12 Ako niste bili vjerni u postupanju s tuđim, tko će vam dati vaše vlastito?
13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga
voljeti ili će jednome biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti i Bogu i
bogatstvu."
14 Farizeji, koji su voljeli novac, sve su to slušali i rugali se.
15 Isus im reče: "Vi se pred ljudima pretvarate da ste pravedni, ali Bog poznaje vaša
srca. Jer što ljudi uzvisuju, Bogu je gnusno.

Zakon i Božje kraljevstvo
(Mt 11:12-13; 5:18, 31-32)
16 Zakon i Proroci važili su do dolaska Ivana Krstitelja, a od tada se navješćuje Božje
kraljevstvo i navala je na njega.
17 Ali to ne znači da Zakon više ne vrijedi jer će lakše propasti nebo i zemlja nego
ijedan potez pera u Zakonu.
18 Tko god se razvede od žene pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se oženi
razvedenom ženom, čini preljub.

Bogataš i Lazar
19 Bio je neki bogataš koji se odijevao u najfinije tkanine, u grimiz i tanki lan, i
svakoga se dana obilno gostio.
20 Pred njegovim je vratima sav u čirovima ležao siromah Lazar
21 čeznući da se najede ostataka s bogataševa stola. Dok je tako ležao, psi su dolazili i
lizali mu čirove.
22 Siromah napokon umre te ga anđeli odnesu k Abrahamu.‡ Umre zatim i bogataš te
ga pokopaju,
23 a duša mu ode u pakao. Dok je bio u teškim mukama, ugleda u daljini Lazara s
Abrahamom.
24 'Oče Abrahame!' zavapi on, 'smiluj mi se pa pošalji Lazara da umoči vršak prsta u
vodu i da mi rashladi jezik jer se strašno mučim u ovome plamenu!'
25 'Sinko moj,' odgovori mu Abraham, 'sjeti se da si ti za života primio svoja dobra, a
Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.
26 Osim toga, između nas je golemi bezdan, tako da oni koji bi odavde htjeli prijeći k
vama ne mogu to učiniti, a ni s vaše strane nema prijelaza ovamo.'
27 Bogataš nato reče: 'Molim te, oče Abrahame, pošalji onda Lazara u dom mojega oca.
28 Imam petoricu braće. Neka ih opomene da i oni ne dospiju u ovo mjesto muka.'
29 Ali Abraham reče: 'Opominju ih Mojsije i proroci u svojim zapisima. Neka njih
čitaju i poslušaju ih.'
30 'Neće, oče Abrahame! Ali ako im dođe tko od mrtvih, obratit će se od grijeha', reče
bogataš.
31 Ali Abraham reče: 'Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće poslušati čak ni ako tko
ustane od mrtvih.' "

17

O praštanju i vjeri
(Mt 18:6-7, 15, 21-22; Mk 9:42)
1 Isus reče učenicima: "Napast na zlo je neizbježna, ali teško čovjeku kroz kojega dolazi
napast.
2 Takvome bi bilo bolje da se strovali u more s mlinskim kamenom oko vrata nego da
navede na grijeh jednoga od ovih malenih.
3 Upozoravam vas! Ako ti brat vjernik zgriješi, ukori ga pa mu oprosti ako se pokaje.

‡ **16:22** U grčkome: *u krilo Abrahamovo.*

4 Pa ako se i sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam puta ti kaže: ‘Žao mi je’, oprosti mu!”
5 “Treba nam više vjere”, kazaše apostoli Gospodinu. “Reci nam kako da je dobijemo.”
6 “Da imate vjere kao je gorušičino zrno, rekli biste ovoj murvi: ‘Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!’ i poslušala bi vas.
7 Kad sluga uđe u kuću pošto je orao ili čuvao ovce, neće odmah sjesti i jesti.
8 Najprije mora pripraviti jelo gospodaru i poslužiti mu večeru pa tek onda može i sam jesti.
9 Sluzi za to i ne zahvale jer samo radi svoj posao.
10 Tako i vi kad ste poslušni Bogu recite: ‘Nismo vrijedni hvale. Samo smo sluge koji obavljaju svoju dužnost.’ ”

Isus iscjeljuje desetoricu gubavaca

11 Putujući dalje prema Jeruzalemu, Isus je išao granicom između Samarije i Galileje.
12 Dok je ulazio u neko selo, dođu mu u susret desetorica gubavaca. Zaustave se podalje
13 i počnu vikati: “Isuse, Učitelju, smiluj nam se!”
14 Kad ih opazi, Isus im reče: “Idite i pokažite se svećenicima!” Oni krenu i putem ozdrave od gube.
15 Videći da je ozdravio, jedan od njih vrati se slaveći Boga na sav glas.
16 Padne ničice na zemlju, Isusu pred noge, zahvaljujući mu. Bio je to neki Samarijanac.
17 Isus upita: “Zar nisu desetorica ozdravila? Gdje su ona devetorica?
18 Zar se nijedan od njih nije vratio da dade slavu Bogu osim ovoga tuđinca?”
19 Čovjeku zatim reče: “Ustani i idi. Tvoja te je vjera spasila.”

O dolasku Božjega kraljevstva (Mt 24:23-51)

20 Farizeji upitaju Isusa: “Kada će doći Božje kraljevstvo?”
“Ono ne dolazi tako da se može vidjeti.
21 Neće se moći kazati: ‘Evo ga, ovdje je!’ ili ‘Ondje je!’ Božje kraljevstvo je među vama.”
22 Poslije je opet o tome razgovarao s učenicima. “Dolazi vrijeme kada ćete zaželjeti vidjeti Sina Čovječjega barem na jedan dan, ali nećete moći.
23 Tada će vam govoriti: ‘Eno ga ondje!’ i ‘Evo, ovdje je!’ ali ne idite i nikamo ne jurite tražeći me.
24 Jer dolazak Sina Čovječjega u njegov dan vidjet će se poput munje koja sijevne na jednom kraju obzora, a odbljesne na drugome.
25 Ali najprije moram mnogo pretrpjeti i ovaj me naraštaj mora odbaciti.
26 Za dolaska Sina Čovječjega bit će kao i u Noino doba.
27 Ljudi su jeli i pili, ženili se i udavali sve do dana kada je Noa ušao u korablju. A tada je došao potop i sve ih uništio.
28 Bit će slično kao i u Lotovo doba: jeli su i pili, kupovali i prodavali, obrađivali zemlju i gradili
29 sve do jutra kada je Lot otišao iz Sodome. A tada su s neba zapljuštali oganj i sumpor i sve ih uništili.
30 Jednako tako ljudi neće ništa slutiti do dana kad će se pojaviti* Sin Čovječji.
31 Tko se toga dana nađe na krovu,† a stvari su mu unutra, neka ne silazi u kuću što uzeti! Tko se zatekne u polju, neka se ne vraća prema gradu!

---

* **17:30** Ili: *objaviti.* † **17:31** Ljudi su se u to doba često odmarali i družili na ravnim krovovima kuća, posebice uvečer kad je bilo svježije.

32 Sjetite se Lotove žene!
33 Tko bude nastojao sačuvati svoj život, izgubit će ga, a tko ga izgubi, sačuvat će ga.
34 Kažem vam, od dvoje ljudi koji te noći budu spavali u istoj postelji jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.
35 Od dviju žena koje budu skupa mljele u mlinu jedna će se uzeti, a druga ostaviti.
36 Dvojica će biti u polju; jedan će biti uzet, drugi će ostati."‡
37 "A gdje to, Gospodine?" upitaju učenici.
Isus odgovori poslovicom: "Gdje bude strvine, skupljat će se strvinari."§

18

Prispodoba o ustrajnoj udovici

1 Isus ispriča učenicima prispodobu da ih pouči kako se uvijek treba moliti i nikada odustajati:
2 "Bio je u nekome gradu sudac. Niti se bojao Boga niti je mario što misle ljudi.
3 A u tomu je gradu bila i neka udovica koja je stalno dolazila k njemu i molila ga: 'Obrani me od mojega tužitelja!'
4 Sudac dugo nije mario za to, ali napokon reče: 'Iako se ne bojim Boga i ne marim za ljude,
5 obranit ću tu udovicu jer mi stalno dodijava, da me ne dolazi vječno gnjaviti!'
6 Čujte što govori nepravedni sudac!" reče Gospodin.
7 "Neće li Bog onda obraniti svoje izabranike koji danonoćno vape k njemu? Hoće li odgađati da im pomogne?
8 Kažem vam, žurno će im stati u obranu. Ali kad se ja, Sin Čovječji, vratim, hoću li naći vjere na zemlji?"

Priča o farizeju i ubirača poreza

9 Ispriča zatim prispodobu nekima koji su bili uvjereni u svoju pravednost, a druge su prezirali:
10 "Dva su se čovjeka došla u Hram pomoliti. Jedan je bio farizej, a drugi grešni ubirač poreza.
11 Ponosni se farizej u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljiv, nepravedan, preljubnik ili kao ovaj ubirač poreza.
12 Dvaput u tjednu postim i dajem desetinu svojeg prihoda.'
13 A ubirač poreza ostao je daleko i nije se usudio čak ni pogledati u nebo dok je molio. Udarao se u prsa i govorio: 'Bože, smiluj se meni grešniku!'
14 Kažem vam: on je otišao doma opravdan pred Bogom, a ne farizej! Jer tko sebe uzvisuje, bit će ponižen, a ponizni će biti uzvišeni."

Isus blagoslivlja djecu
(Mt 19:13-15; Mk 10:13-16)

15 Isusu su dovodili i vrlo malu djecu da ih dotakne i blagoslovi. Kad su to opazili, učenici su im to priječili.
16 Ali Isus ih dozove i reče: "Pustite dječicu k meni i ne tjerajte ih jer takvima pripada Božje kraljevstvo!
17 Zaista vam kažem, tko ne prihvati kraljevstvo Božje poput te dječice, nikada neće u njega ući!"

Bogataš
(Mt 19:16-30; Mk 10:17-31)

‡ **17:36** Većina rukopisa ne sadrži taj stih. § **17:37** Kao što se po okupljanju strvinara može znati da je u blizini strvina, tako ćete po tim znacima znati da je konac blizu.

18 Neki uglednik upita Isusa: “Dobri učitelju, što moram učiniti da dobijem vječni
život?”
19 “Zašto me zoveš dobrim?”* upita ga Isus. “Dobar je samo Bog.
20 A zapovijedi znaš: ‘Ne čini preljub’, ‘Ne ubij’, ‘Ne ukradi’, ‘Ne svjedoči lažno’, ‘Poštuj
oca i majku!’ ”
21 “Svih tih zapovijedi držim se još od mladosti”, odgovori čovjek.
22 “Još ti jedno nedostaje”, reče mu nato Isus. “Idi i prodaj sve što imaš, a novac
razdijeli siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i slijedi me!”
23 Kad je to čuo, čovjek se ražalosti jer je bio vrlo bogat.
24 Videći to, Isus reče: “Kako je teško bogatašima ući u kraljevstvo Božje!
25 Lakše bi devi bilo provući se kroz iglenu ušicu nego bogatašu ući u Božje
kraljevstvo!”
26 Koji su to čuli, pitali su: “Pa tko se onda uopće može spasiti?”
27 “Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu!”, odgovori im Isus.
28 Petar reče: “Evo, mi smo sve svoje ostavili da te slijedimo.”
29 “Zaista vam kažem, nema toga tko je ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili
djecu zaradi Božjega kraljevstva
30 a da neće već na ovome svijetu primiti mnogo više, a u budućemu svijetu i vječni
život.”

Isus ponovno naviješta svoju smrt (Mt 20:17-19; Mk 10:32-34)

31 Isus okupi Dvanaestoricu i reče im: “Evo, ulazimo u Jeruzalem. Ondje će se na Sinu
Čovječjemu ispuniti sve što su napisali proroci.
32 Predat će ga poganima,† izrugivat će mu se, zlostavljati ga i popljuvati.
33 Izbičevat će ga i ubiti, ali on će treći dan uskrsnuti.”
34 Ali oni nisu ništa od toga razumjeli. Značenje tih riječi bilo im skriveno pa nisu
mogli razumjeti o čemu govori.

Isus vraća vid slijepcu (Mt 20:29-34; Mk 10:46-52)

35 Kad se Isus približio Jerihonu, pokraj puta sjedio neki slijepac i prosio.
36 Čuo je žamor mnoštva koje je prolazilo pa se raspitao što je to.
37 “Prolazi Isus Nazarećanin”, kazaše mu.
38 On nato poviče: “Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!”
39 Ljudi iz mnoštva koje je išlo pred Isusom ušutkivali su ga, ali on je samo još jače
vikao: “Sine Davidov, smiluj mi se!”
40 Kad ga Isus začuje, zaustavi se i zapovjedi da ga dovedu. Kad se približio, upita ga:
41 “Što želiš da ti učinim?”
“Da progledam, Gospodine!” zamoli on.
42 A Isus mu reče: “Progledaj! Tvoja te je vjera iscijelila.”
43 Slijepac smjesta progleda i krene cestom za Isusom slaveći Boga. I sav narod koji je
to vidio zahvali Bogu.

19

Isus i Zakej

1 Isus uđe u Jerihon. Dok je prolazio gradom,

---

* **18:19** Epitet “dobar” upotrebljavao se samo za Boga. Isus postavlja pitanje da bi vidio da li čovjek ima pravilno razumijevanje Isusovog identiteta, odnosno, da je Isus Bog. Ukoliko ga čovjek prihvaća kao Boga, on će onda prihvatiti Isusov poziv da rasproda sve što ima i da ga slijedi. † **18:32** To jest, *Rimljanima.*

2 dođe čovjek imenom Zakej, utjecajan Židov koji je radio za rimsku poreznu upravu i
vrlo se obogatio.
3 Želio je vidjeti Isusa, ali je bio prenizak rastom da bi ga mogao vidjeti preko mnoštva.
4 On zato potrči naprijed te se popne na smokvu pokraj koje je Isus trebao proći da s
nje promatra.
5 Kad je Isus stigao do njega, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, brzo siđi! Danas
moram k tebi u goste."
6 Zakej žurno siđe s drveta i primi ga u goste sav radostan.
7 Ali mnoštvo koje je to promatralo počne prigovarati: "Otišao je takvom grešniku u
goste!"
8 A Zakej ustane i reče Gospodinu: "Gospodine, polovicu svojega imanja dat ću
siromasima, a svakome koga sam prevario četverostruko ću vratiti."
9 "Danas je u ovu kuću došlo spasenje jer je i ovaj čovjek Abrahamov sin!
10 Ja, Sin Čovječji, došao sam tražiti i spasiti izgubljene."

Prispodoba o desetorici slugu
(Mt 25:14-30)

11 Mnoštvo je sve to slušalo. Kako je već bio nadomak Jeruzalemu, mislili su da će se
kraljevstvo Božje odmah pojaviti. Isus im zato ispriča prispodobu:
12 "Neki je ugledan čovjek trebao otputovati u daleku zemlju da ga ondje okrune za
kralja, a zatim se vratiti.
13 Pozove zato desetoricu svojih slugu, dade svakomu pola kilograma srebra* te im
reče: 'Trgujte s njime dok ne dođem.'
14 Ali njegovi su ga građani mrzili i poslali su za njim poslanike s porukom: 'Ne želimo
da on kraljuje nad nama.'
15 Kad se vratio kao kralj, zapovjedi da mu pozovu sluge kojima je dao novac. Htio je
znati koliko je koji zaradio.
16 Prvi sluga dođe i reče: 'Gospodaru, udeseterostručio sam iznos koji si mi dao.'
17 'Odlično! Dobar si sluga', reče mu on. 'Zato što si bio vjeran u najmanjemu, dajem ti
da vladaš nad deset gradova.'
18 Drugi sluga dođe i reče: 'Upeterostručio sam iznos, gospodaru.'
19 'Dobro! Vladaj nad pet gradova', reče i njemu.
20 Ali treći sluga dođe bez zarade i reče: 'Gospodaru, evo ti srebra. Držao sam ga
skrivenoga u rupcu.
21 Bojao sam te se zato što si strog čovjek. Uzimaš što nije tvoje i žanješ što nisi posijao.'
22 'Zli slugo!' odgovori mu on. 'Sudit ću ti prema tvojim vlastitim riječima. Znao si da
sam strog, da uzimam što nije moje i da žanjem što nisam posijao?
23 Zašto onda nisi moj novac uložio u banku?† Tako bih barem dobio kamate.'
24 Zatim kralj reče: 'Oduzmite mu to srebro i dajte ga onome koji ima deset!'
25 'Ali, gospodaru, pa on već ima pet kilograma srebra!‡' kazali su.
26 'Velim vam,' odgovori im kralj, 'onome tko ima dat će se još, a onome tko nema
oduzet će se i ono što ima.
27 A moje neprijatelje, koji me nisu htjeli za kralja, dovedite ovamo i smaknite ih
preda mnom.' "

Mesijanski ulazak u Jeruzalem
(Mt 21:1-11; Mk 11:1-11; Iv 12:12-19)

28 Pošto im je to ispričao, Isus krene dalje prema Jeruzalemu.

---

* **19:13** U grčkome: *10 mina* (svakome jednu minu, što je u to doba iznosilo otprilike tri mjesečne plaće). † **19:23** U grčkome: *kod novčara.* ‡ **19:25** U grčkome: *deset mina.*

29 Kad se približio mjestima Betfagi i Betaniji na Maslinskoj gori, pošalje naprijed
dvojicu učenika.
30 "Idite u ono selo pred vama", reče im, "i čim uđete, vidjet ćete privezano magare
koje još nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo.
31 Upita li vas tko: 'Što to radite?' recite samo: 'Treba Gospodinu.' "
32 Oni odu i nađu magare kako im je rekao.
33 Dok su ga odvezivali, neki ih ljudi upitaju: "Zašto odvezujete magare?"
34 "Gospodinu treba", odgovore oni.
35 Dovedu magare Isusu i prebace preko njega svoje ogrtače te posjednu Isusa na
njega.
36 Mnoštvo je pred Isusom prostiralo svoje ogrtače po putu.
37 Kad se već približio obronku Maslinske gore, mnoštvo njegovih sljedbenika počne
na sav glas zahvaljivati Bogu za sva slavna djela što su ih vidjeli:
38 "Blagoslovljen kralj
koji dolazi u ime Gospodnje!

Na nebu mir!
Slava Bogu na nebu!"§
39 Ali neki farizeji među njime kazaše: "Učitelju, opomeni svoje učenike da to ne
govore!"
40 "Kažem vam," reče im Isus, "ako oni ušute, klicat će kamenje na cesti!"

Isus tuži nad Jeruzalemom

41 Kad se približio Jeruzalemu i ugledao grad, Isus zaplače nad njim:
42 "Kako bih volio da si danas pronašao put mira! Ali sada je prekasno i mir je
skriven od tebe.
43 Doći će dani kada će neprijatelj zauzeti tvoje zidine, opkoliti te i pritisnuti sa svih
strana.
44 Sravnit će sa zemljom i tebe i tvoju djecu u tebi. Neće od tebe ostati ni kamena na
kamenu jer nisi prepoznao da te je Bog pohodio."

Isus izgoni trgovce iz Hrama
(Mt 21:12-17; Mk 11:15-19; Iv 2:13-22)

45 Kad je ušao u Hram, Isus počne iz njega izgoniti trgovce.
46 "U Svetome pismu piše: 'Moj Hram treba biti molitveni dom', a vi ste ga pretvorili
u razbojničku špilju!",* reče im.
47 Nakon toga Isus je danomice poučavao u Hramu, a svećenički poglavari i
pismoznanci smišljali su skupa s narodnim starješinama kako da ga ubiju,
48 ali im to nije polazilo za rukom jer je narod upijao svaku njegovu riječ.

20

O Isusovoj vlasti
(Mt 21:23-27; Mk 11:27-33)

1 Dok je poučavao i naviještao Radosnu vijest u Hramu, priđu mu svećenički poglavari,
pismoznanci i starješine
2 pa ga upitaju: "Tko ti je dao pravo da to činiš? Tko te je ovlastio za to?"
3 On im odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite mi:
4 je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?"
5 Oni počnu umovati i međusobno raspravljati: "Ako kažemo da je s neba, pitat će nas
zašto mu onda nismo vjerovali.

§ **19:38** Psalam 118:25-26i Psalam 148:1. * **19:46** Izaija 56:7; Jeremija 7:11.

6 A ako kažemo da je od ljudi, narod će nas kamenovati jer su uvjereni da je Ivan
prorok.”
7 Zato odgovore Isusu da ne znaju odakle je.
8 A Isus im reče: “Onda ni ja vama neću reći otkuda mi vlast!”

Prispodoba o zlim vinogradarima
(Mt 21:33-46; Mk 12:1-12)

9 Isus zatim narodu ispriča prispodobu: “Neki čovjek posadi vinograd i iznajmi ga
vinogradarima. Zatim otputovao na mnogo godina.
10 Kad dođe vrijeme berbe, pošalje slugu da ubere njegov dio uroda. Ali vinogradari
ga pretuku i pošalju natrag praznih ruku.
11 Pošalje im zatim drugog slugu, ali oni i njega pretuku, izgrde i pošalju natrag
praznih ruku.
12 Pošalje im i trećega, ali oni ga rane i otjeraju ga.
13 ‘Što da učinim?’ pitao se vlasnik vinograda. ‘Poslat ću im svojega ljubljenog sina.
Prema njemu će se valjda odnositi s poštovanjem.’
14 Ali kad vinogradari ugledaju sina, počnu umovati: ‘Ovaj će naslijediti imanje.
Ubijmo ga pa ćemo se domognuti imanja umjesto njega!’
15 Izbace ga iz vinograda i ubiju.
Što mislite da će učiniti vlasnik kad čuje što se dogodilo?
16 Doći će i pobiti te vinogradare, a vinograd dati u najam drugima.”
“Ne daj Bože da se takvo što dogodi!” rekoše Isusovi slušatelji.
17 Ali Isus ih dobro promotri i reče: “A što onda znači onaj ulomak iz Svetoga pisma:
‘Kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom’?
18 Padne li tko na taj kamen, smrskat će se, i padne li kamen na koga, satrt će ga.”
19 Pismoznanci i svećenički poglavari htjeli su ga uhvatiti jer su dobro znali da se ta
prispodoba odnosi na njih, ali bojali su se naroda.

O porezu
(Mt 22:15-22; Mk 12:13-17)

20 Vrebajući ga, pošalju mu uhode koji su se izdavali za pravednike da ga uhvate u
riječi pa da ga mogu predati upraviteljevoj vlasti.
21 “Učitelju,” kazaše Isusu, “znamo da govoriš istinu i da si nepristran jer ne gledaš tko
je tko, nego prema istini poučavaš putu Božjemu.
22 Reci nam je li dopušteno plaćati porez caru ili nije.”
23 Isus prozre njihovo lukavstvo pa reče:
24 “Pokažite mi kovani novac.* Čiji su ovo lik i natpis na kovanici?”
“Carevi”, odgovore.
25 “Onda dajte caru carevo, ali Bogu valja dati Božje”, reče im.
26 Tako ga nisu uspjeli uhvatiti u riječi pred narodom, već su ušutjeli zadivljeni
odgovorom.

O uskrsnuću
(Mt 22:23-33; Mk 12:18-27)

27 Tada dođu k njemu neki od saduceja, koji tvrde da nema uskrsnuća, i upitaju ga:
28 “Gospodine, Mojsije nam je dao zakon prema kojemu, umre li oženjen muškarac
bez djece, njegov se brat mora oženiti njegovom udovicom kako bi ona rodila sina koji
će naslijediti posjed umrloga i nositi njegovo ime.†
29 Bilo je sedmero braće. Prvi se brat oženi i umre a da nije imao djece.

---

* **20:24** U grčkome: *denar.* † **20:28** Ponovljeni zakon 25:5-6.

30 Drugi se brat oženi njegovom udovicom, ali također umre,
31 treći i sva ostala braća također. Tako nijedan od sedmorice ne ostavi potomstva.
32 Na posljetku umre i žena.
33 Čija će onda ona biti žena o uskrsnuću kad je bila udana za svu sedmoricu?"
34 "Ljudi ovoga svijeta žene se i udaju," odgovori im Isus,
35 "ali oni koji budu dostojni biti dionicima onoga svijeta i uskrsnuća od mrtvih, neće se ni ženiti ni udavati.
36 Neće više moći ni umrijeti: bit će poput anđela. Oni su Božja djeca, djeca uskrsnuća.
37 A da će mrtvi uskrsnuti, čak je i Mojsije potvrdio u ulomku o gorućem grmu gdje Gospodina naziva 'Bogom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim' dugo nakon što su oni poumirali.‡
38 A Bog nije Bog mrtvih, već Bog živih! Svi su oni za Boga živi."
39 "Dobro si rekao, Učitelju!" rekoše neki pismoznanci.
40 I više se nisu usuđivali išta ga upitati.

Čiji sin je Mesija
(Mt 22:41-46; Mk 12:35-37)

41 Tada Isus upita njih: "Kako mogu tvrditi da je Mesija Davidov sin?
42 Pa sâm je David u Knjizi psalama napisao:
'Gospodin je rekao mojem Gospodinu:
Sjedni mi s desne strane
43 dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.'§
44 Sâm ga je David nazvao svojim Gospodinom. Kako bi mu onda mogao biti sin?"
45 Zatim pred svim narodom reče učenicima:
46 "Čuvajte se pismoznanaca! Vole se šetati u dugim haljinama i da ih ljudi pozdravljaju na trgovima. U sinagogama vole sjediti na počasnim mjestima, a na gozbama na pročelju stola.
47 Besramno troše udovička dobra, a prikrivaju se dugačkim molitvama u javnosti. Oni će biti strože kažnjeni."

21

Udovičin dar
(Mk 12:41-44)

1 Isus je u Hramu promatrao bogataše kako ubacuju milostinju u kutiju.
2 Ugleda tako i neku udovicu kako ubacuje samo dva novčića.
3 "Zaista vam kažem, ta je siromašna udovica ubacila više nego svi ostali skupa!
4 Jer svi su oni dali od svojeg viška, a ona je, tako siromašna, dala sve što je imala."

Isus pretkazuje buduće događaje
(Mt 24:1-22; Mk 13:1-20)

5 Dok su neki učenici razgovarali o tome kako je Hram urešen lijepim kamenjem i zavjetnim darovima, Isus reče:
6 "Doći će vrijeme kada od ovoga što gledate neće ostati ni kamen na kamenu. Svaki će biti razvaljen."

O počecima nevolja

7 Upitaju ga: "Učitelju, kada će se sve to dogoditi? Kojim će se znakom najaviti ispunjenje svega toga?"
8 "Pazite da vas tko ne zavede!" odgovori im on. "Mnogi će doći pod mojim imenom proglašujući se Mesijom* i govoreći: 'Kucnuo je čas!' Ne idite za takvima.

‡ **20:37** Izlazak 3:6. § **20:43** Psalam 110:1. * **21:8** U grčkome: *…pod mojim imenom i reći "Ja sam"…*

9 Kad čujete za ratove i pobune, nemojte se bojati. Sve se to mora dogoditi, ali svršetak
još neće doći."
10 Reče još: "Narod će zaratiti protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.
11 Bit će velikih potresa, bit će gladi i pošasti na raznim mjestima. Bit će strahota i
velikih znakova s neba.
12 Ali prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavat će vas u
sinagoge i tamnice, vući će vas pred kraljeve i upravitelje zato što ste moji sljedbenici.
13 To će vas snaći da im možete svjedočiti o meni.
14 Zato upamtite: ne morate unaprijed smišljati što reći sebi u obranu.
15 Ja ću vam dati rječitost i takvu mudrost kakvoj neće moći proturječiti ni oduprijeti
se nijedan vaš protivnik.
16 A izdavat će vas čak i vlastiti roditelji, braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.
17 Svi će vas zamrziti zato što ste moji.
18 Ali neće vam pasti ni vlas s glave.
19 Duše će vam se spasiti zbog vaše postojanosti.

Razorenje Jeruzalema

20 Kad vidite da vojska opkoljuje Jeruzalem, znajte da će on ubrzo biti opustošen.
21 Neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u goru. Tko je u gradu, neka bježi iz njega, a
ni oni koji su u polju neka se ne vraćaju u grad.
22 Jer to će biti dani Božje kazne kojom će se ispuniti sve što piše u Svetome pismu.
23 Teško trudnicama i dojiljama u to vrijeme jer će ovu zemlju pritisnuti velika
nevolja i velik će se gnjev izliti na ovaj narod.
24 Kosit će ih oštrica mača i odvodit će ih u ropstvo među sve narode. A Jeruzalem će
gaziti pogani sve dok ne istekne vrijeme pogana.

Isus govori o svojem povratku
(Mt 24:23-35; Mk 13:21-31)

25 Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji će narode pritiskati
tjeskoba zbog huke i stihije valovlja.
26 Ljudi će umirati od straha i iščekivanja sudbe ovoga svijeta jer će se i sile nebeske
potresti.
27 Tada će ugledati Sina Čovječjega kako dolazi na oblaku s velikom moći i slavom.†
28 Kad se sve to počne zbivati, uspravite se i podignite glavu jer je vaše otkupljenje
blizu."

Pouka o smokvi
(Mt 24:32; Mk 13:28)

29 Zatim im ispriča prispodobu: "Pogledajte smokvu ili bilo koje stablo.
30 Kad propupa, i sami znate da je ljeto blizu.
31 Također kad vidite da se zbiva sve o čemu sam vam govorio, možete biti sigurni da
je blizu Božje kraljevstvo.
32 Zaista vam kažem, ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.
33 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi ostaju zauvijek!

Bdijte!
(Mt 24:36-51; Mk 13:32-37)

34 Pazite da vam srca ne otvrdnu u proždrljivosti i pijanstvu ili u životnim brigama te
da vas taj dan ne iznenadi
35 kao zamka. Jer on će snaći sve žitelje na zemlji.

† **21:27** Vidjeti: Daniel 7:13.

36 Bdijte dakle i stalno se molite da umaknete svim strahotama koje će se događati i
da stanete pred Sina Čovječjega."
37 Isus je svaki dan poučavao u Hramu, a noći je provodio na Maslinskoj gori.
38 A sav je narod već od ranog jutra hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

22

Juda pristaje izdati Isusa
(Mt 26:1-5, 14-16; Mk 14:1-2, 10-11; Iv 11:45-53)
1 Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova, Pasha.
2 Svećenički poglavari i pismoznanci dogovarali su se kako da ubiju Isusa, ali bojali
su se da se narod ne pobuni.
3 Tada Sotona uđe u Judu Iškariotskoga, jednoga od Dvanaestorice.
4 On ode i dogovori se sa svećeničkim poglavarima i s vojnim zapovjednicima kako će
im izdati Isusa.
5 Oni se obraduju i obećaju mu dati novca.
6 Juda pristane. Tako on počne tražiti prigodu da izda Isusa kad mnoštva ne bude u
blizini.

Posljednja večera
(Mt 26:17-30; Mk 14:12-26; Iv 13:21-30; 1 Kor 11:23-25)
7 Prvog dana Blagdana beskvasnih kruhova, kad je bio običaj žrtvovati pashalno janje,
8 Isus pošalje Petra i Ivana: "Idite nam pripraviti večeru da skupa blagujemo."
9 "Gdje želiš da ju pripravimo?" upitaju.
10 "Čim uđete u grad", reče im, "srest ćete čovjeka koji nosi vodu u vrču. Pođite za njim.
U kući u koju uđe
11 potražite domaćina pa mu recite: 'Učitelj pita u kojoj sobi može blagovati pashalnu
večeru sa svojim učenicima.'
12 On će vam pokazati veliku sobu na katu, posve pripremljenu. Ondje nam
pripravite večeru."
13 Učenici odu u grad i nađu sve kako im je Isus rekao te ondje pripreme pashalnu
večeru.
14 Kad je za to došlo vrijeme, Isus sjedne za stol s apostolima.
15 "Čeznuo sam svom dušom da blagujem s vama ovu pashalnu večeru prije svoje
muke.
16 Jer ju, kažem vam, neću više blagovati dok se ona ne ispuni u kraljevstvu Božjemu."
17 Uzme čašu, zahvali i reče: "Uzmite i razdijelite među sobom.
18 Kažem vam, od sada više neću piti vina* dok ne dođe Božje kraljevstvo."
19 Uzme zatim kruh, zahvalio za njega, razlomi ga i podijeli im govoreći: "Ovo je
moje tijelo koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen."
20 Kad su povečerali, uzme čašu i reče: "Ovo je moja krv, krv Novoga saveza, koja se
prolijeva za vas.
21 Ali evo, moj izdajnik sjedi sa mnom za stolom.
22 Ja, Sin Čovječji, moram umrijeti kako je određeno, ali teško onome koji ga izda!"
23 Učenici se nato počnu međusobno pitati tko bi od njih mogao takvo što učiniti.

Tko je najveći u kraljevstvu
(Mt 20:25-28; 19:28; Mk 10:42-45)
24 Počnu se zatim prepirati oko toga tko bi od njih bio najveći.
25 Isus im reče: "Kraljevi ovoga svijeta vladaju svojim narodima i provodeći vlast nad
njima nazivaju se dobrotvorima.

* **22:18** U grčkome: *neću piti od trsova roda.*

26 Ali vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najneznatniji, a
starješina kao poslužitelj.
27 Jer tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji ga poslužuje? Onaj za stolom,
zar ne? A ja, evo, poslužujem vas.
28 Ostali ste mi vjerni u mojim kušnjama.
29 Zato vam u baštinu dajem kraljevsku čast što ju je meni predao moj Otac
30 da jedete i pijete za mojim stolom u mojemu kraljevstvu te da sjedite na
prijestoljima i sudite dvanaest Izraelovih plemena."

Isusovo proroštvo o Petru
(Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Iv 13:36-38)

31 "Šimune, Šimune, Sotona je zatražio da vas može rešetati kao pšenicu.
32 Ali molio sam se za tebe da ti vjera ne malakše. Zato, kad se ponovno obratiš k
meni, učvrsti svoju braću!"
33 "Gospodine," reče mu Petar, "spreman sam s tobom poći i u tamnicu i u smrt!"
34 "Kažem ti, Petre," reče Isus, "prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš zanijekati
da me uopće poznaješ.
35 Kad sam vas poslao na put bez novca, bez torbe i sandala, je li vam što
nedostajalo?" upita ih Isus.
"Nije", odgovore.
36 "Ali sada," reče, "tko ima novca, neka ga ponese! Torbu također. Tko nema mač,
neka proda odjeću i kupi ga za sebe
37 jer se, kažem vam, mora ispuniti ono što o meni piše u Svetome pismu: 'Ubrojen je
među zločince.'† Sve što su proroci o meni napisali obistinit će se."
38 "Gospodine," rekoše, "imamo tu dva mača!"
"Dovoljno je", odgovori Isus.

Isus se moli u Getsemaniju
(Mt 26:36-46; Mk 14:32-42)

39 Zatim ode odande te se, po običaju, zaputi na Maslinsku goru. Učenici pođu s njim.
40 Kad su stigli, reče im: "Molite se da vas ne svlada kušnja!"
41 Udalji se zatim od njih koliko se može baciti kamen, padne na koljena i pomoli se:
42 "Oče, otkloni ovu čašu od mene ako želiš. Ipak, neka bude po tvojoj, a ne po mojoj
volji."
43 Tada mu se s neba ukaže anđeo da ga ohrabri.
44 Sve je žarče molio, u smrtnoj muci, a znoj mu postane poput kaplja krvi što su
padale na zemlju.
45 Napokon ustane, priđe učenicima i nađe ih kako spavaju iscrpljeni od žalosti.
46 "Zašto spavate?" upita. "Ustanite i molite se da vas ne svlada kušnja!"

Isusovo uhićenje
(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Iv 18:3-11)

47 Dok je još govorio, stigne svjetina, a pred njom Juda, jedan od Dvanaestorice.
Približi se Isusu i poljubi ga.
48 "Juda, zar poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?" reče Isus.
49 Kad su ostali učenici vidjeli što se zbiva, upitaju: "Gospodine, da ih napadnemo
mačem?"
50 te jedan od njih zamahne na slugu velikog svećenika i odsiječe mu desno uho.
51 Ali Isus reče: "Pustite! Ne opirite se više!" Dotakne zatim sluzi uho i iscijeli ga.

† **22:37** Izaija 53:12.

52 Zatim reče ljudima koji su pošli na njega, svećeničkim poglavarima, vojnim
zapovjednicima i starješinama: “Pošli ste na mene mačevima i toljagama kao na
prevratnika!
53 Zašto me niste u Hramu uhitili? Svaki sam dan bio ondje. Ali ovo je vaš čas i vlada
tama.”

Petar se odriče Isusa
(Mt 26:67-75; Mk 14:66-72; Iv 18:15-18, 25-27)
54 Isusa uhite i odvedu u dom velikog svećenika. Petar ga je izdaleka slijedio.
55 Usred dvorišta stražari su naložili vatru i grijali se oko nje. Petar sjedne među njih.
56 Neka sluškinja ugleda ga kako sjedi pokraj vatre, promotri ga i reče: “I ovaj je bio s
Isusom!”
57 Petar zaniječe. “Pa ja ga ni ne poznajem, ženo!”
58 Nedugo zatim još ga netko opazi i reče: “Ti si jedan od njih!”
“Nisam, čovječe!” odgovori Petar.
59 Nakon otprilike jedne ure, netko opet reče: “Ovaj je zaista bio s njim! Pa Galilejac
je!”
60 “Ne znam o čemu govorite, čovječe!” reče Petar. Istoga časa, dok je još govorio, oglasi
se pijetao.
61 Tada se Gospodin okrene i pogleda Petra, a Petar se sjeti kako mu je rekao: “Zaista
ti kažem, još ove noći, prije nego što pijetao zakukuriče, triput ćeš me se odreći.”
62 Izađe iz dvorišta i gorko zaplače.
63 Čuvari počnu Isusa tući i rugati mu se.
64 Pokrili su mu oči i zapitkivali: “Proreci tko te je udario!”
65 I obasipali su ga najrazličitijim uvredama.

Isus pred Velikim vijećem
(Mt 26:59-66; Mk 14:55-64; Iv 18:19-24)
66 U osvit dana okupe se narodni starješine, svećenički poglavari i pismoznanci te
izvedu Isusa pred Veliko vijeće.
67 “Ako si ti Krist, reci nam to!” kazali su mu.
“Ako vam kažem, nećete mi vjerovati
68 a ako vas što upitam, nećete odgovoriti”, reče im Isus.
69 “Ali odsad će Sin Čovječji sjediti zdesna Svemogućemu Bogu.”‡
70 “Ti, znači, tvrdiš da si Božji Sin!” poviču svi.
“Sami ste pravo rekli; jesam”, odgovori im.
71 “Što će nam više svjedoci?” kazali su. “Sami smo čuli, iz njegovih usta!”

23

Isus pred Pilatom
(Mt 27:11-14; Mk 15:1-5; Iv 18:28-37)
1 Sve mnoštvo ustane te odvedu Isusa Pilatu
2 i optuže ga: “Uhvatili smo ga da obmanjuje narod i govori im da ne plaćaju porez
caru, a za sebe tvrdi da je Krist, kralj.”
3 Pilat ga upita: “Jesi li ti kralj Židova?”
“Ti to kažeš”, odgovori mu Isus.
4 Pilat tada reče svećeničkim poglavarima i svjetini: “Ja na njemu ne nalazim nikakve
krivnje.”
5 Ali oni počnu još jače navaljivati: “Potiče narod na pobunu! Poučava po svoj Judeji,
od Galileje do Jeruzalema!”

‡ **22:69** Iz Psalam 110:1.

6 “Pa zar je on Galilejac?” upita Pilat.
7 Kad su potvrdno odgovorili, Pilat pošalje Isusa Herodu, koji je vladao Galilejom.
Herod se tada baš našao u Jeruzalemu.
8 Kad je Herod ugledao Isusa, silno se razveselio jer je o njemu dugo slušao i odavna
ga je želio vidjeti nadajući se da će on pred njim učiniti i kakvo čudo.
9 Postavljao je Isusu pitanje za pitanjem, ali Isus ni na jedno nije odgovarao.
10 Svećenički poglavari i pismoznanci stajali su ondje i vikali žestoko ga optužujući.
11 Herod i njegovi vojnici Isusa ponize i ismiju: obuku ga opet u kraljevsku odjeću i
pošalju natrag Pilatu.
12 Herod i Pilat, koji su bili neprijatelji, toga su se dana sprijateljili.

Isusa osuđuju na smrt
(Mt 27:15-26; Mk 15:6-15; Iv 18:39—19:16)

13 Pilat sazove svećeničke poglavare, vijećnike i narod
14 te im reče: “Doveli ste mi ovoga čovjeka optužujući ga da potiče narod na bunu.
Ispitao sam ga pred vama, ali nisam utvrdio krivnju za koju ga optužujete.
15 Nije ju utvrdio ni Herod jer ga je poslao natrag nama. Nije učinio ništa čime bi
zaslužio smrtnu kaznu.
16 Išibat ću ga, a zatim pustiti.”*
18 Nato svi uglas poviču: “Njega smakni, a pusti nam Barabu!”
19 Baraba je bio u tamnici zbog ubojstva i zbog prevratničke pobune u Jeruzalemu.
20 Pilat ih pokuša odgovoriti jer je želio pustiti Isusa.
21 Ali oni su vikali: “Raspni ga! Raspni ga!”
22 “Ali kakav je zločin počinio?” upita Pilat i treći put. “Nisam utvrdio da je učinio išta
što bi zaslуživalo smrtnu kaznu. Išibat ću ga dakle i pustiti.”
23 Ali svjetina je vikala navaljujući da se Isus raspne. Vikali su sve glasnije i glasnije.
24 Pilat presudi tako da im udovolji
25 te pusti čovjeka utamničenoga zbog pobune i ubojstva, a Isusa preda njima na volju.

Isusa raspinju na križ
(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Iv 19:17-27)

26 Dok su odvodili Isusa, uhvate nekoga Šimuna iz Cirene† koji se vraćao s polja te na
njega stave križ da ga nosi za Isusom.
27 Za njim je išlo silno mnoštvo i mnoge žene koje su plakale i naricale.
28 Ali Isus se okrene prema njima i reče im: “Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada
mnom, nego nad sobom i nad svojom djecom.
29 Jer stižu dani kad će se govoriti: ‘Blago nerotkinjama, blago utrobama koje nisu
rodile i prsima koja nisu dojila!’
30 Tada će ljudi moliti gore da na njih padnu i brežuljke da ih pokriju.
31 Jer ako se ovako postupa sa zelenim stablom, što će tek biti sa suhim?”
32 S Isusom su na smaknuće vodili i dvojicu zločinaca.
33 Kad su došli do mjesta zvanoga Lubanja, raspnu ga, a s njim i zločince: jednoga
zdesna, a drugog slijeva.
34 “Oprosti im, Oče, jer ne znaju što čine!” reče Isus. Vojnici zatim bace kocku te tako
razdijele među sobom njegovu odjeću.‡
35 Mnoštvo je stajalo i promatralo, a svećenički su se poglavari rugali: “Spasio je
druge, pa neka sad spasi sebe ako je zaista Krist, Božji izabranik!”
36 Rugali su mu se i vojnici. Prilazili su i nudili mu ocat
37 govoreći: “Spasi sebe ako si kralj Židova!”

---

* **23:16** U nekim rukopisima stoji još i 17. stih: *Svakoga blagdana morao im je pustiti jednog zatvorenika.* † **23:26** Grad u sjevernoj Africi. ‡ **23:34** Vidjeti: Psalam 22:18.

38 Iznad njega je stajao natpis: “OVO JE KRALJ ŽIDOVA.”
39 Jedan od raspetih zločinaca vrijeđao ga je: “Ti si Krist, je li? Spasi onda i sebe i nas!”
40 Ali drugi ga ukori: “Zar se ne bojiš Boga? Trpiš istu kaznu kao i on.
41 Ali pravedno je da mi trpimo jer je to zaslužena plaća za naša djela. A ovaj čovjek nije učinio nikakvo zlo.”
42 Reče zatim: “Isuse, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo!”
43 “Zaista ti kažem,” odgovori mu Isus, “danas ćeš biti sa mnom u raju.”

Isusova smrt
(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Iv 19:28-30)

44 Kad je već došlo podne, po svoj zemlji nastane tama i potraje do tri ure.§
45 Sunce se pomrači, a hramski se zastor razdere po sredini.
46 A Isus još jedanput glasno krikne: “Oče, predajem svoj duh u tvoje ruke!”*, i izdahne.
47 Kad je rimski stotnik vidio što se zbilo, počne slaviti Boga. “Ovaj je čovjek zaista bio pravednik!”, reče.
48 Nakon toga se mnoštvo koje je nagrnulo vidjeti što se zbiva vraćalo doma udarajući se u prsa od žalosti.
49 Ali svi Isusovi znanci i žene koje su za njim došle iz Galileje stajali su podalje i promatrali.

Isusov ukop
(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Iv 19:38-42)

50 Bio je neki čovjek imenom Josip, vijećnik, dobar i pravedan čovjek
51 iz Arimateje. Nije se slagao s odlukom i postupkom drugih prema Isusu, već je iščekivao Božje kraljevstvo.
52 On ode k Pilatu i zatraži da mu daju Isusovo tijelo.
53 Zatim ga skine s križa, umota u platno i položi u grob isklesan u stijeni, u kojega još nitko nije bio položen.
54 Učinio je to na dan Priprave, pred subotu, u osvit dana.
55 Žene koje su došle s Isusom iz Galileje pratile su sve to i vidjele kako su njegovo tijelo položili u grob.
56 Vrate se doma te pripreme miomirise i pomasti za tijelo. Ali kad su to dovršile, već je bila subota pa cijeli dan nisu ništa radile poštujući odredbu iz Zakona.

24

Isusovo uskrsnuće
(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Iv 20:1-9)

1 U osvit dana u nedjelju* dođu na grob s miomirisima što su ih pripravile
2 i nađu kamen s ulaza u grob odmaknut.
3 Ušle su unutra, ali nisu našle tijelo Gospodina Isusa.
4 Dok su tako zbunjene stajale, uz njih se pojave dva čovjeka u blistavoj odjeći.
5 Žene se prestraše i poniknu licem prema zemlji. “Zašto tražite živoga među mrtvima?” upitaju ih dvojica.
6 “Nije ovdje, uskrsnuo je! Sjetite se što vam je govorio još u Galileji:
7 ‘Sina Čovječjega predat će u ruke grešnicima i raspet će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.’ ”
8 One se sjete da je Isus to rekao.
9 Požure zato s groba to javiti jedanaestorici učenika i ostalima.

§ **23:44** U grčkome: *od šeste do devete ure*, prema rimskome računanju vremena, u kojemu je dan počinjao u šest ura ujutro. * **23:46** Vidjeti: Psalam 31:5. * **24:1** U grčkome: *prvoga dana tjedna.*

10 Bile su to Marija Magdalena, Ivana i Marija, majka Jakovljeva, i još neke žene. Sve
su one to ispričale apostolima,
11 ali njima se činilo da je sve to izmišljotina. I nisu im vjerovali.
12 Ipak, Petar potrči do groba. Kad je stigao, proviri unutra i spazi samo povoje od
lanena platna. Vrati se zatim čudeći se onomu što se dogodilo.

Isus se ukazuje učenicima na putu u Emaus

13 Toga su dana dvojica Isusovih sljedbenika putovala u selo Emaus, udaljeno od
Jeruzalema jedanaest kilometara.†
14 Putem su razgovarali o svemu što se dogodilo.
15 Dok su tako razgovarali i raspravljali, pristupi im Isus i pođe s njima.
16 Ali njihovim je očima bilo uskraćeno da ga prepoznaju.
17 "O čemu to raspravljate putujući?" upita ih.
Oni zastanu, shrvani tugom.
18 Jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori mu: "Ti si, čini se, jedini tuđinac u
Jeruzalemu koji ne zna što se ondje dogodilo ovih dana."
19 "Što se dogodilo?" upita Isus.
"Pa to s Isusom Nazarećaninom", rekli su. "On je bio prorok silan i na riječi i na
djelima pred Bogom i pred svim narodom.
20 Ali naši svećenički poglavari i članovi Velikog vijeća predali su ga da bude osuđen na
smrt te su ga raspeli.
21 A mi smo se nadali da je on Otkupitelj koji će spasiti Izrael. Osim toga, već je treći
dan otkako se to dogodilo.
22 Još su nas i neke žene, koju su ga s nama slijedile, zbunile: čim je svanulo otišle su
na grob,
23 ali ondje nisu našle njegovo tijelo. Došle su i rekle da su im se ukazali anđeli i kazali
im da je živ.
24 Neki od nas pojurili su na grob i našli su sve kao što su žene ispričale, ali njega nisu
vidjeli."
25 "Neumnici!" reče im nato Isus. "Nikako da povjerujete sve što su proroci
navijestili.
26 Nisu li oni prorekli da će Krist morati sve to pretrpjeti prije nego što uđe u svoju
slavu?"
27 Zatim im, započevši od Mojsija, protumači što su svi proroci o njemu zapisali u
Svetome pismu.
28 Približili su se već selu kamo su išli, a Isus se pričini da će nastaviti put.
29 Ali oni su ga nagovarali: "Ostani s nama! Već je večer; dan je na izmaku!" On
ostane i uđe s njima u kuću.
30 Dok je sjedio s njima za stolom, Isus uzme kruh, blagoslovi ga i razlomi te im ga
dade.
31 Uto se njima otvore oči pa ga prepoznaju, a on nestane.
32 "Nije li nam srce usplamtjelo kad nam je putem pričao i tumačio Pisma?" upitaju
oni jedan drugoga.
33 Smjesta se spreme i vrate u Jeruzalem. Ondje nađu na okupu Jedanaestoricu i
ostale Isusove sljedbenike.
34 "Gospodin je zaista uskrsnuo!" kazaše im. "Zaista se ukazao Šimunu!"

Isus se pojavljuje pred učenicima (Iv 20:19-23)

† **24:13** U grčkome: *šezdeset stadija.*

35 Ispripovijedaju im zatim susret s Gospodinom na putu u Emaus te kako su ga
prepoznali kad je razlomio kruh.
36 Dok su oni o tome razgovarali, Isus odjednom stane među njih. “Mir vama!” reče
im.
37 Zbunjeni i prestrašeni, mislili su da vide duha.
38 Ali Isus im reče: “Zašto se bojite? Zašto vam se sumnja rađa u srcu?
39 Pogledajte mi ruke i noge! Ja sam to! Opipajte me pa ćete vidjeti! Duhovi nemaju
kostiju i mesa kao ja!”
40 Pokaže im svoje ruke i noge.
41 Od čuđenja i veselja nisu mogli vjerovati. On upita: “Imate li što za jelo?”
42 Pruže mu komad pečene ribe,
43 a on ga uzme i pojede pred njima.
44 Reče zatim: “O ovome sam vam govorio dok sam prije bio s vama: Trebalo se
ispuniti sve što u Mojsijevu zakonu, proročkim knjigama i psalmima piše o meni.”
45 Otvori im zatim um da razumiju Sveto pismo
46 pa reče: “Piše da će Krist trpjeti i treći dan ustati od mrtvih.
47 U njegovo ime propovijedajte obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima počevši
od Jeruzalema.
48 Vi ste svjedoci toga.
49 A ja ću vam poslati Svetoga Duha, baš kao što je Otac obećao. Ostanite u gradu dok
vas Sveti Duh ne ispuni silom odozgora!”

Uzašašće
(Mk 16:19-20; Djela 1:9-11)
50 Isus ih zatim povede u blizinu Betanije. Ondje podigne ruke i blagoslovi ih.
51 Tako se, blagoslivljajući ih, i rastane od njih: uznesen je na nebo.
52 Oni mu se ničice poklone, a zatim se silno radosni vrate u Jeruzalem.
53 Ondje su u Hramu neprestano slavili Boga.

Evanđelje po Ivanu

Krist, Vječna Riječ

1 U početku je postojao On koji bijaše Riječ. On je bio s Bogom i bio je Bog.
2 U početku je bio kod Boga.
3 Stvorio je sve što postoji, i ne postoji ništa što nije On stvorio.
4 U njemu bijaše Život i taj je Život svjetlo ljudima.
5 To svjetlo prodire kroz tamu i tama ga nikada ne može ugasiti.
6 Bog je poslao Ivana Krstitelja
7 da svima govori o svjetlu kako bi svatko mogao povjerovati na temelju njegova svjedočanstva.
8 Sam Ivan nije bio svjetlo; on je bio tek svjedok koji je trebao govoriti o svjetlu.
9 Onaj koji je istinito svjetlo što prosvjetljuje svakog čovjeka došao je na svijet.
10 Iako je stvorio svijet, kad je došao, svijet ga nije prepoznao.
11 Došao je vlastitom narodu i nisu ga prihvatili.
12 Ali svima onima koji su povjerovali u njega i prihvatili ga dao je pravo da postanu Božjom djecom jer su se pouzdali u njegovo ime da ih spasi.
13 Svi koji povjeruju u njega ponovno se rađaju, ali ne tjelesnim rođenjem koje dolazi od ljudske strasti ili od čovjekove volje, nego od Boga.
14 Tako je On, koji bijaše Riječ, postao čovjekom i živio je ovdje na zemlji, među nama. Bio je pun milosti i istine. A mi smo vidjeli njegovu slavu, slavu Očeva Sina jedinca.
15 Ivan je za njega svjedočio vičući: "To je onaj za kojega sam vam govorio: Dolazi za mnom netko mnogo veći od mene jer je postojao prije mene."
16 Svi smo primali od njegove punine, milost za milošću.
17 Mojsije je donio Zakon, dok su po Kristu došle istina i milost.
18 Boga, zapravo, nitko nikad nije vidio osim njegova jedinorođenoga Sina—Boga—jer je on iz Očevih njedara i govorio nam je o Ocu.

Svjedočanstvo Ivana Krstitelja
(Mt 3:1-12; Mk 1:2-8; Lk 3:1)

19 Ovo je Ivanovo svjedočanstvo: Židovi poslaše svećenike i njihove pomoćnike iz Jeruzalema da upitaju Ivana tko je on.
20 On je otvoreno priznao: "Ja nisam Krist."
21 "A tko si onda?" pitali su ga. "Jesi li Ilija?"
"Nisam", odgovori on.
"Jesi li Prorok?"*
"Nisam."
22 "Pa tko si onda? Reci nam da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Što imaš reći o sebi?"
23 On im odgovori:
"Ja sam glas koji viče u pustinji:
'Pripremite put za Gospodnji dolazak!'
kako je prorokovao Izaija."
24 Izaslanici bijahu farizeji.
25 Upitaju ga: "Ako nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok, odakle ti pravo da krstiš?"
26 "Ja krstim vodom", rekao im je Ivan, "ali ovdje među vama nalazi se netko koga još niste upoznali.

---

* **1:21** Vidjeti: Ponovljeni zakon 18:15, 18.

27 On će uskoro započeti svoju službu među vama, a ja mu nisam dostojan ni robom
biti.”†
28 To se dogodilo u Betaniji, s one strane Jordana na kojoj je Ivan krstio narod.

Isus, Jaganjac Božji

29 Sutradan Ivan ugleda Isusa kako mu prilazi, pa reče: “Pogledajte! Evo Jaganjca
Božjega koji odnosi grijeh svijeta!
30 Ovo je taj za kojega sam rekao: ‘Dolazi za mnom čovjek koji je mnogo veći od mene
jer je postojao prije mene.’
31 Nisam znao da je on taj, ali ovdje sam i krstim vodom zato da bih ga objavio
izraelskom narodu.”
32 Zatim Ivan posvjedoči: “Vidio sam Svetog Duha gdje silazi u obliku goluba i ostaje
na njemu.
33 Nisam znao da je on taj”, ponovi on, “ali kad me je Bog poslao da krstim, rekao mi
je: ‘Kad vidiš čovjeka na kojega silazi Sveti Duh i ostaje na njemu—znaj da je to onaj
kojega tražiš. To je onaj koji krsti Svetim Duhom.’
34 Vidio sam da se to dogodilo ovomu čovjeku i zato svjedočim da je on Božji Sin.”‡

Prvi učenici
(Mt 4:18-22; Mk 1:16-20; Lk 5:1-11)

35 Sutradan je Ivan stajao s dvojicom svojih učenika,
36 a Isus je onuda prolazio. Ivan ga ugleda i reče: “Pogledajte! Evo Jaganjca Božjega!”
37 Kad su to čula dvojica njegovih učenika, okrenu se i pođu za Isusom.
38 Isus se okrene i spazi ih kako ga slijede. “Što hoćete?” upita ih.
“Rabbi (to znači: Učitelju), gdje stanuješ?” odgovore oni pitanjem.
39 “Dođite i vidjet ćete”, reče im. I tako pođu s njime do mjesta gdje je stanovao i
ostanu ondje od četiri sata poslijepodne do večeri.
40 Jedan od dvojice koji su čuli što je Ivan rekao i pošli za Isusom bio je Andrija, brat
Šimuna Petra.
41 Andrija najprije ode potražiti brata i kaza mu: “Našli smo Mesiju (to znači: Krista)!”
42 I dovede Petra da upozna Isusa. Isus ga pomnjivo pogleda i reče mu: “Ti si Šimun,
Ivanov sin, ali zvat ćeš se Kefa (to znači: Petar§)!”
43 Sutradan Isus odluči poći u Galileju. Susretne Filipa i reče mu: “Pođi za mnom!”
44 Filip bijaše iz Betsaide, iz Petrova i Andrijina rodnoga grada.
45 Filip pak potraži Natanaela i reče mu: “Našli smo Mesiju, onoga o kojemu su pisali
Mojsije i Proroci. To je Isus, Josipov sin, iz Nazareta.”
46 “Iz Nazareta!” poviče Natanael. “Može li odande doći što dobro?” “Samo dođi i
uvjeri se”, reče mu Filip.
47 Dok su se približavali, Isus ga ugleda i reče: “Evo poštenoga čovjeka, pravog Izraelca.”
48 “Otkud znaš kakav sam?” upita Natanael.
Isus mu odgovori: “Vidio sam te pod smokvom prije nego te je Filip našao.”
49 Nato mu Natanael odgovori: “Učitelju, ti si Božji Sin! Ti si kralj Izraela!”
50 “Zar vjeruješ samo zato što sam ti rekao da sam te vidio pod smokvom?” upita
Isus. “Vidjet ćeš i više od toga.
51 Gledat ćete, zaista vam kažem, kako se otvara nebo i kako anđeli Božji uzlaze i
silaze nad Sinom Čovječjim.”*

2

Svadba u Kani

† **1:27** U grčkome: *odvezati sandale.* ‡ **1:34** U nekim rukopisima: *Božji izabranik.* § **1:42** *Stijena.* * **1:51** Vidjeti: Postanak 28:10-17.

1 Dva dana poslije bila je svadba u Kani Galilejskoj, a ondje bijaše i Isusova majka.
2 Isus i njegovi učenici također su bili pozvani.
3 Za vrijeme slavlja potrošila se sva zaliha vina, pa majka reče Isusu: “Nemaju vina.”
4 “A što bi ti od mene htjela?” odgovori joj Isus. “Moje vrijeme još nije došlo.”
5 Njegova majka reče slugama: “Učinite sve što vam kaže!”
6 Bilo je ondje šest kamenih posuda. Njih su Židovi rabili za obredno pranje, a u svaku je stalo stotinjak litara.*
7 Isus reče slugama da posude do vrha napune vodom.
8 Kad su to učinili, reče im: “Sada zahvatite i odnesite ravnatelju stola.” I oni odnesu vino.
9 Ravnatelj stola nije znao odakle je vino, ali sluge jesu. Ravnatelj okusi vodu pretvorenu u vino i pozove mladoženju.
10 “Vino je izvrsno”, reče. “Ti nisi kao drugi. Domaćin obično najprije nudi najbolje vino, a poslije, kad se svi napiju, daje im lošije. Ali ti si čuvao najbolje vino za kraj!”
11 To čudo u Kani Galilejskoj bilo je prvo javno očitovanje Isusove slave i božanske sile. I njegovi učenici povjeruju da je on zaista Mesija.
12 Nakon svadbe Isus ode na nekoliko dana u Kafarnaum sa svojom majkom, braćom i učenicima.

Isus tjera trgovce iz Hrama
(Mt 21:12-13; Mk 11:15-17; Lk 19:45-46)

13 Približila se godišnja svetkovina, židovska Pasha, pa Isus ode u Jeruzalem.
14 U dvorištu Hrama zatekne trgovce kako prodaju žrtvene volove, ovce i golubove te mjenjače novca kako sjede za stolovima.
15 Isus zasuče uže u bič te ih sve istjera iz Hrama, istjera ovce i volove, mjenjačima prospe sav novac po podu, a stolove im prevrne.
16 Prodavačima golubova reče: “Nosite to odavde! Ne pravite sajmište od kuće mojega Oca!”
17 Njegovi se učenici tada prisjete proročanstva iz Svetog pisma: “Izjeda me revnost za tvoj dom.”
18 “Kojim ih pravom tjeraš van?” pitali su ga Židovi. “Ako imaš ovlast za to, pokaži nam neko čudo kao dokaz.”
19 Isus im odgovori: “Srušite ovaj Hram, a ja ću ga za tri dana podignuti.”
20 “Što?!” poviču oni. “Taj se Hram gradio četrdeset šest godina, a ti ćeš ga podignuti u tri dana?”
21 Ali Isus je govorio o hramu svojega tijela.
22 Kad je uskrsnuo, njegovi su se učenici sjetili da je to htio reći, pa su shvatili da se ono što je naveo iz Svetog pisma zaista odnosilo na njega i da se sve obistinilo.
23 Mnogi su povjerovali da je on zaista Mesija jer su vidjeli čuda koja je učinio u Jeruzalemu u vrijeme Pashe.
24 Ali Isus u njih nije imao povjerenja jer ih je dobro poznavao.
25 Nitko mu nije trebao govoriti kakav je čovjek jer je dobro poznavao ljudsku nutrinu.

3

Isus i Nikodem

1 Bio je ugledni židovski vjerski vođa po imenu Nikodem, farizej.
2 Jedne noći dođe razgovarati s Isusom. “Učitelju”, reče on, “mii znamo da te je Bog poslao da nas poučiš. Tvoja su čuda dovoljan dokaz za to jer nitko ne može činiti takva djela ako Bog nije s njim.”

* **2:6** U grčkome: *dvije do tri mjere* (75 do 113 litara). Psalam 69:10.

3 Isus mu odgovori: “Zaista ti kažem—tko se nanovo ne rodi odozgor, nikada neće
vidjeti Božjega kraljevstva!”
4 “Pa kako se čovjek može nanovo roditi kad je već star? Ne može se odrastao čovjek
vratiti u majčinu utrobu i nanovo se roditi!” reče mu Nikodem.
5 Isus odgovori: “Zaista ti kažem: Ne rodi li se čovjek iz vode i Duha,* ne može ući u
Božje kraljevstvo!
6 Ljudi mogu dati samo ljudski život, ali Sveti Duh rađa novi život s neba;
7 nemoj se zato čuditi što ti kažem da se morate nanovo roditi odozgora.
8 Kao što čuješ vjetar a ne znaš odakle dolazi ni kamo ide, tako je sa svakim tko je
rođen od Duha.”
9 “Kako je to moguće?” upita Nikodem.
10 Isus mu odgovori: “Pa ti si židovski učitelj, a to ne razumiješ!
11 Zaista ti kažem: Govorimo ono što znamo i svjedočimo o onome što smo vidjeli, a
ipak nam ne vjerujete.
12 Ako mi ne vjerujete kad vam govorim o onome što se događa ovdje na zemlji, kako
ćete mi vjerovati budem li vam govorio što se zbiva na nebu?
13 Jer nitko nije uzišao na nebo osim Sina Čovječjega,† koji je s neba sišao.
14 I kao što je Mojsije u pustinji podignuo zmiju od mjedi, tako i ja, Sin Čovječji,
moram biti uzdignut
15 da svatko tko povjeruje u mene ima vječni život.
16 Bog je toliko volio svijet da je dao svojega jedinorođenog Sina da nijedan koji u
njega vjeruje ne pogine, nego da ima vječni život.
17 Jer Bog nije poslao svojega Sina na svijet da svijet osudi, nego da se svijet spasi po
njemu.
18 Neće biti suda za one koji vjeruju u njega. Ali oni koji u njega ne vjeruju već su
osuđeni jer nisu vjerovali u jedinoga Božjeg Sina.
19 Osuđeni su zbog ovoga: svjetlo je došlo s neba na svijet, ali su ljudi više voljeli tamu
nego svjetlo jer su im djela bila zla.
20 Oni mrze svjetlo jer žele griješiti u tami. Klone se svjetla da se njihovi grijesi ne
razotkriju i da ne budu kažnjeni.
21 Ali oni koji čine istinu rado dolaze k svjetlu da se vidi kako čine ono što Bog od njih
traži.”

Ivan Krstitelj iskazuje čast Isusu

22 Nakon toga Isus sa svojim učenicima ode u pokrajinu Judeju. Tu se s njima zadržao
neko vrijeme i krstio.
23 U to je vrijeme Ivan Krstitelj krstio ljude u Enonu, blizu Salima, jer ondje bijaše
mnogo vode, a ljudi su dolazili k njemu da ih krsti.
24 Bilo je to prije nego što su Ivana bacili u tamnicu.
25 Neki se Židov počne s Ivanovim učenicima prepirati oko krštenja.
26 Oni zato dođu k Ivanu te mu rekoše: “Učitelju, onaj kojega si susreo na drugoj strani
Jordana—onaj za kojega si rekao da je Krist—također krsti pa svi odlaze onamo umjesto
k nama.”
27 Ivan odgovori: “Nitko ne može ništa činiti ako mu to s neba nije dopušteno.
28 Moj je posao pripraviti put tom čovjeku, tako da svi idu k njemu. Znate da sam vam
otvoreno rekao da ja nisam Krist i da sam tu samo da mu pripravim put.
29 Mnoštvo ide za onime što ga najviše privlači—mladenka će ondje gdje joj je
mladoženja. Njegovi prijatelji, koji su uz njega, s njime se vesele. Ja sam mladoženjin
prijatelj i moja je radost upravo postala potpunom.

---

* **3:5** Grčka riječ za *duh* također znači i *vjetar.* † **3:13** Neki rukopisi dodaju: *koji živi u nebu.*

30 On treba sve više rasti, a ja se sve više umanjivati.
31 On je došao s neba i veći je od sviju. Ja sam sa zemlje, pa je moje shvaćanje
ograničeno na zemaljske stvari. Jer tko dolazi s neba, on je iznad svih.
32 On svjedoči o onome što je vidio i čuo, a tako malo ih vjeruje što im govori.
33 Oni pak koji su povjerovali njegovu svjedočanstvu, potvrđuju da je Bog istinit.
34 On je poslan od Boga, govori Božje riječi, jer je Božji Duh na njemu bez mjere.
35 Otac voli svojeg Sina i predao mu je vlast nad svime.
36 Svi koji se pouzdaju u Božjega Sina da ih spasi imaju vječni život, a oni koji ga ne
slušaju neće nikada imati vječni život, već gnjev Božji ostaje na njima."

4

Isus i Samarijanka

1 Kad je Gospodin saznao da su farizeji čuli kako on, Isus, krsti više učenika nego Ivan,
2 iako ih nije on osobno krstio, nego učenici,
3 ode iz Judeje i vrati se u pokrajinu Galileju.
4 Na putu je morao proći kroz Samariju.
5 Došao je do samarijskoga sela Sihara, blizu zemljišta koje je Jakov dao svojemu sinu
Josipu.
6 Tu se nalazio Jakovljev zdenac. Umoran od dugotrajnog hodanja, Isus je tako sjedio
pokraj zdenca. Bilo je to oko podneva.
7 Ubrzo zatim dođe po vodu neka Samarijanka i Isus ju zamoli: "Daj mi da se
napijem!"
8 Bio je sam jer su njegovi učenici otišli u grad kupiti hrane.
9 "Ti si Židov, a ja Samarijanka. Kako to da od mene tražiš vode?" upita žena. Židovi se,
naime, nisu družili sa Samarijancima.
10 Isus odgovori: "Kad bi ti samo znala kakav ti dar nudi Bog i tko sam ja koji te
tražim piti, tražila bi od mene žive vode i ja bih ti je dao."
11 "Gospodine, pa ti nemaš ni kabla ni užeta", reče mu ona, "a zdenac je vrlo dubok.
Odakle živa voda?
12 Osim toga, zar si veći od našeg praoca Jakova, koji nam je dao ovaj zdenac? Kako
možeš nuditi bolju vodu od ove koju su pili on i njegovi sinovi i kojom su napajali
stoku?"
13 Isus odgovori: "Tko god pije tu vodu, opet će ožednjeti.
14 A tko pije vodu koju ću mu ja dati, nikada više neće ožednjeti. Štoviše, ta će voda u
njemu postati nepresušnim izvorom koji struji u vječni život."
15 "Gospodine, molim te", reče žena, "daj mi te vode da više nikad ne ožednim i da ne
moram više ovamo dolaziti po vodu!"
16 "Idi i dovedi svojeg muža, pa se vrati ovamo!" reče joj Isus.
17 "Ali ja nemam muža", odgovori žena. "Dobro si kazala: nemaš muža!" reče Isus.
18 "Jer si imala pet muževa, a nisi vjenčana ni s ovim s kojim sada živiš. Istinu si rekla."
19 "Gospodine," reče žena, "vidim da si prorok.
20 Zašto vi Židovi tvrdite da se Bogu treba klanjati jedino u Jeruzalemu, kad su mu se
naši preci klanjali na ovoj gori?"
21 Isus joj odgovori: "Vjeruj mi, ženo, dolazi vrijeme kad više neće biti potrebno štovati
Oca ni na ovoj planini ni u Jeruzalemu.
22 Vi Samarijanci ne znate onoga kojemu se klanjate, a mi Židovi ga znamo jer
spasenje dolazi od Židova.
23 Ali dolazi vrijeme—već je stiglo—kad će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u duhu i
istini. Bog želi takve klanjatelje.

24 Bog je Duh i oni koji mu se klanjaju moraju mu se klanjati u duhu i istini.”
25 “Znam da će jednoga dana doći Mesija, zvani Krist—Pomazanik”, reče žena. “Kada
on dođe, sve će nam objasniti.”
26 Tada joj Isus reče: “Ja, koji govorim s tobom, sam Mesija.”
27 Nato stignu njegovi učenici. Začude se što razgovara sa ženom, ali ga nitko ne upita:
“O čemu govoriš?”, ili: “Zašto razgovaraš s njom?”
28 Žena tada ostavi svoju posudu kraj zdenca pa ode u grad i svima reče:
29 “Dođite vidjeti čovjeka koji mi je rekao sve što sam dosad učinila! Da to nije Krist?”
30 I ljudi su dolazili iz grada da ga vide.
31 U međuvremenu su ga učenici nudili: “Rabbi, jedi!”
32 “Neću,” odgovarao im je, “ja imam hrane za koju vi i ne znate.”
33 “Zar mu je netko već donio jelo?” pitali su učenici jedan drugoga.
34 Isus im tada objasni: “Moja je hrana činiti volju onoga koji me poslao i dovršiti
njegovo djelo.
35 Vi kažete da rad na žetvi neće početi dok ne mine ljeto, a to je tek za četiri mjeseca.
No pogledajte oko sebe! Prostrana polja bjelasaju se svuda i već su spremna za žetvu.
36 Žeteoci će biti dobro plaćeni, a plod njihove žetve su ljudi koji su dobili vječni život.
Kakve li radosti i za sijače i za žeteoce!
37 Istinita je izreka da jedan sije, a drugi žanje.
38 Ja sam vas poslao da žanjete ondje gdje se niste trudili—drugi su naporno radili, a
vi ste dobili plod njihova truda.”

Obraćenje Samarijanaca

39 Mnogi Samarijanci iz toga grada povjerovali su u njega zbog ženina svjedočanstva:
“Rekao mi je sve što sam dosad činila!”
40 Kad su Samarijanci došli k njemu, zamolili su ga da ostane kod njih. I ostao je
ondje dva dana.
41 Tada ih je još mnogo više povjerovalo kad su ga čuli govoriti.
42 A ženi su kazali: “Sada vjerujemo jer smo ga i sami čuli, a ne zbog onoga što si nam
ti ispričala. On je zaista Spasitelj svijeta!”

Isus iscjeljuje činovnikova sina

43 Dva dana nakon toga Isus ode odande u Galileju.
44 Sam Isus bijaše rekao da prorok nema časti u vlastitom zavičaju.
45 Ali Galilejci su ga lijepo primili jer su za svetkovanja Pashe bili u Jeruzalemu i
vidjeli njegova čudesna djela.
46 Putujući Galilejom, stigao je u grad Kanu, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. U
gradu Kafarnaumu bio je neki kraljevski činovnik čiji je sin bio bolestan.
47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje i da putuje kroz Galileju, ode u Kanu te zamoli
Isusa da dođe u Kafarnaum i iscijeli mu sina na samrti.
48 Isus reče: “Vi zaista nećete vjerovati ne vidite li znakove i čudesa.”
49 Kraljevski ga je činovnik preklinjao: “Gospodine, molim te, dođi dok mi dijete nije
umrlo!”
50 “Idi kući,” reče mu Isus, “sin ti je živ.” Čovjek povjeruje Isusovim riječima i uputi se
doma.
51 Dok je još bio na putu, susretne svoje sluge koji su nosili vijest da mu je dijete živo.
52 Upita ih kada se dječak počeo osjećati bolje, a oni mu rekoše: “Jučer poslijepodne
oko jedan sat groznica mu je naglo minula.”
53 Otac shvati da je to bilo upravo onda kad mu je Isus rekao: “Sin ti je živ.” Činovnik i
svi njegovi ukućani povjeruju u Isusa.
54 Bilo je to drugo čudo koje je Isus učinio u Galileji vraćajući se iz Judeje.

5

Isus iscjeljuje bogalja

1 Nakon toga Isus se vrati u Jeruzalem na židovski vjerski blagdan.
2 U gradu se, blizu Ovčjih vrata, nalazio ribnjak s pet natkrivenih trijemova, koji se
na hebrejskome zove Bethesda.
3 Pod trijemovima je ležalo mnoštvo bolesnika—sakatih, slijepih i uzetih—čekajući da
se uzbiba voda
4 jer je anđeo Gospodnji silazio s vremena na vrijeme i gibao vodu, a onaj tko bi
nakon toga prvi ušao u vodu ozdravio bi ma od čega bolovao.
5 Tu je ležao neki bogalj, bolestan već trideset osam godina.
6 Kad ga Isus spazi i dozna kako dugo boluje, upita ga: "Želiš li ozdraviti?"
7 "Ne mogu ozdraviti, Gospodine," reče čovjek, "jer nemam nikoga da mi pomogne ući
u ribnjak kad se voda uzburka. Dok ja pokušavam sići do nje, uvijek me netko
pretekne."
8 Isus mu reče: "Ustani, uzmi nosila i idi kući!"
9 Čovjek tog trenutka ozdravi. Uzme svoj ležaj i počne hodati uokolo. Toga je dana,
međutim, bila subota.
10 Židovski vođe stoga prigovoriše iscijeljenom čovjeku: "Ne smiješ raditi u subotu!
Noseći taj ležaj, kršiš zakon!"
11 "Onaj koji me ozdravio reče mi: 'Uzmi svoj ležaj i idi!' " odgovori čovjek.
12 "Tko je taj koji ti je takvo što rekao?" pitali su.
13 Iscijeljeni čovjek to nije znao. Isus je nestao u mnoštvu jer je ondje bilo mnogo
svijeta.
14 Poslije ga Isus pronađe u Hramu i reče mu: "Ozdravio si; ne griješi više da te ne bi i
što gore snašlo!"
15 Čovjek tada ode i reče židovskim vođama da je Isus taj koji ga je iscijelio.

Isus tvrdi da je Božji Sin

16 Zbog toga Židovi počeše optuživati Isusa da krši zakon o suboti.
17 Isus im odgovori: "Moj Otac neprestano radi, a ja slijedim njegov primjer."
18 Od tada su ga židovski vođe još revnije nastojali smaknuti jer ne samo da je kršio
njihov zakon o suboti nego je i o Bogu govorio kao o svojem Ocu izjednačujući se tako s
njime.
19 Isus im reče: "Zaista vam kažem: Sin sam od sebe ne može učiniti ništa. Radi samo
ono što vidi da radi i Otac, i to na jednak način.
20 Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Sin će učiniti još mnogo veća čuda
nego što je ozdravljenje ovoga čovjeka; čudom ćete se čuditi.
21 Od mrtvih će podignuti one koje zaželi, upravo kao što i Otac uskrisuje mrtve i
oživljuje ih.
22 A Otac prepušta Sinu svaku osudu.
23 Tako će svi slaviti Sina, baš kao što slave i Oca. Tko ne iskazuje čast Božjemu Sinu,
kojega je on poslao, sigurno ne proslavlja ni Oca.
24 Zaista vam kažem, svatko tko sluša moju poruku i tko vjeruje onome koji me poslao
ima vječni život i nikada neće biti osuđen za svoje grijehe jer je već prešao iz smrti u
život.
25 I zaista vam kažem da dolazi vrijeme, zapravo je već došlo, kad će mrtvi čuti glas
Božjega Sina i oni koji ga poslušaju, živjet će.
26 Otac ima život u sebi i svojem je Sinu dao da ima život u sebi.
27 Dao mu je i vlast da sudi jer je on Sin Čovječji.

28 Ne čudite se tomu! Uistinu dolazi vrijeme kad će svi mrtvi u grobovima čuti glas
Božjega Sina
29 i ponovno će ustati—oni koji su činili dobro, na uskrsnuće u život, a koji su činili zlo,
na uskrsnuće u propast.
30 Ali ja ne mogu učiniti ništa a da ne upitam Oca. Sudim kako mi je rečeno i moj je
sud savršeno pravedan jer ne tražim vlastitu volju, nego sudim prema volji onoga koji
me je poslao."

Svjedočanstva o Isusu

31 "Kad bih ja sam za sebe svjedočio, moje svjedočanstvo ne bi bilo vjerodostojno,
32 ali netko drugi svjedoči za mene i uvjeravam vas da je to što on o meni kaže istinito.
33 Poslali ste izaslanike da slušaju propovijedi Ivana Krstitelja; sve što je kazao o meni
istina je.
34 Ali najtočnije svjedočanstvo o meni ne dolazi od čovjeka, iako sam vas podsjetio na
Ivanovo svjedočanstvo kako biste povjerovali u mene i spasili se.
35 Ivan je bio svjetiljka koja je gorjela i svijetlila, a vi ste htjeli neko vrijeme uživati u
njegovoj svjetlosti.
36 Ja, međutim, imam veće svjedočanstvo od Ivanova: djela koja činim. Otac mi je dao
da ih činim i ona svjedoče o tomu da me je Otac poslao.
37 I sam je Otac svjedočio za mene. Vi niste nikada čuli njegov glas ni vidjeli njegovo
lice.
38 Njegova riječ ne prebiva u vama jer ne vjerujete meni, koga vam je poslao.
39 Vi proučavate Sveto pismo jer mislite da će vam ono dati vječni život. Ono upućuje
na mene.
40 A vi ipak nećete doći k meni da biste primili vječni život.
41 Ne primam slave od ljudi
42 jer znam da u sebi nemate Božje ljubavi.
43 Znam to jer sam vam došao u Očevo ime, a vi me odbijate primiti iako vrlo
spremno prihvaćate one koji dolaze samo u vlastito ime.
44 Kako biste i mogli vjerovati kad rado primate časti jedni od drugih, a ne marite za
to da steknete čast od jedinoga Boga?
45 Neću, međutim, ja biti taj koji će vas zbog toga optužiti pred Ocem. Optužit će vas
Mojsije. Da, Mojsije u koga se uzdate.
46 Jer kad biste vjerovali Mojsiju, koji je pisao o meni, vjerovali biste i meni.
47 A kako ne vjerujete onomu što je on napisao, nije čudno da ne vjerujete ni mojim
riječima!"

6

Isus hrani pet tisuća ljudi
(Mt 14:13-21; Mk 6:30-44; Lk 9:10-17)

1 Nakon toga Isus prijeđe na drugu stranu Galilejskog jezera (to jest, Tiberijadskog
mora).
2 Golemo ga je mnoštvo posvuda slijedilo jer su gledali čuda koja je činio iscjeljujući
bolesnike.
3 Isus se popne na goru i sjedne sa svojim učenicima.
4 Bližio se židovski blagdan Pashe.
5 Podignuvši pogled, Isus ugleda silno mnoštvo ljudi kako se penje prema njemu. On
upita Filipa: "Čime ćemo, Filipe, kupiti kruha da nahranimo sav taj narod?"
6 Kušao ga je jer je već znao što će učiniti.

7 Filip mu odgovori: “Trebalo bi nam cijelo bogatstvo* da svatko dobije samo malo
hrane!”
8 Tada Andrija, brat Šimuna Petra, reče:
9 “Ovdje je neki dječak s pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za toliki
narod?”
10 “Neka ljudi sjednu!” zapovjedi Isus. I cijelo mnoštvo—samo je muškaraca bilo oko
pet tisuća—posjeda na prostranu livadu.
11 Zatim Isus uzme kruhove, zahvali Bogu pa ih razdijeli ljudima koji su sjedili.
Potom to učini i s ribama. I svi su se do sita najeli.
12 “A sad pokupite ostatke,” reče Isus učenicima, “tako da ništa ne propadne.”
13 Dvanaest su košara napunili ostacima preostalih mnoštvu koje se nahranilo s pet
ječmenih kruhova.
14 Kad su ljudi shvatili kakvo je silno čudo Isus učinio, povikali su: “On je zaista
Prorok† koga očekujemo!”
15 Kad je Isus znao da su ga spremni pograbiti i učiniti svojim kraljem, ode ponovno u
goru, posve sam.

Isus hoda po vodi

16 Uvečer siđu njegovi učenici na obalu da ga pričekaju.
17 No kako je već pao mrak, a Isus se još nije vratio, ukrcaju se u lađu i upute na
drugu stranu jezera, prema Kafarnaumu.
18 More je bilo uzburkano jakim vjetrom.
19 Kad su otplovili kojih pet kilometara‡ od obale, iznenada opaze Isusa kako hoda
po vodi prema lađi. Prestraše se,
20 no on im reče: “Ne bojte se! Ja sam!”
21 Htjeli su ga uzeti na lađu, ali lađa se odmah nađe na obali prema kojoj su plovili.

Isus, kruh života

22 Drugoga se jutra na obali s druge strane jezera počelo okupljati mnoštvo iščekujući
da vidi Isusa. Ljudi su znali da se Isus nije ukrcao s učenicima u lađu i da su oni isplovili
bez njega.
23 U blizinu onog mjesta na kojemu su jeli kruh pošto je Gospodin zahvalio Bogu
stiglo je nekoliko lađica iz Tiberijade.
24 Kad su ljudi vidjeli da ondje nema ni Isusa ni njegovih učenika, ukrcali su se u lađe i
otplovili na drugu stranu jezera, u Kafarnaum, ne bi li pronašli Isusa.
25 Kad su stigli onamo, pronašli su ga i upitali: “Učitelju, kad si došao ovamo?”
26 Isus im odgovori: “Vi uistinu želite biti sa mnom jer ste se nasitili onih kruhova, a
ne zato što ste razumjeli značenje čuda koja sam činio.
27 Radite, ali ne za propadljivu hranu, već za hranu koja ostaje za vječni život što će
vam ga dati Sin Čovječji. Jer ga je Bog Otac za to ovlastio.”
28 “Što nam je činiti da bismo radili djela koja Bog traži?” pitali su.
29 “Djelo je Božje da vjerujte u onoga koga je on poslao”, odgovori Isus.
30 “Kakav ćeš nam znak dati”, pitali su, “da bismo ga vidjeli i povjerovali ti? Kakvo
ćeš djelo učiniti?
31 Uostalom, naši su preci jeli manu dok su putovali pustinjom! U Svetom pismu
stoji: ‘Dao im je za jelo kruh s neba.’ ”§
32 Isus im reče: “Zaista vam kažem, nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj
daje vam istinski kruh s neba.
33 Pravi je Božji kruh onaj koga je Bog poslao s neba i koji svijetu daje život.”

---

* **6:7** U grčkome: *dvjesto denara.* † **6:14** Vidjeti: Ponovljeni zakon 18:15, 18. ‡ **6:19** U grčkome: *25 do 30 stadija* (4,6 do 5,5 km). § **6:31** Izlazak 16:4; Psalam 78:24.

34 “Gospodine,” kazaše, “daj nam uvijek toga kruha.”
35 Isus im odgovori: “Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće nikad više
ogladnjeti. Koji vjeruju u mene, neće ožednjeti nikada.
36 Ali, kao što vam rekoh, gledali ste me, a ipak ne vjerujete.
37 Ali svi oni koje mi je Otac dao, doći će k meni a takve sigurno neću odbaciti.
38 Jer ja sam sišao s neba da vršim volju Boga koji me poslao, a ne svoju volju.
39 A Božja je volja da ne izgubim nijednoga od onih koje mi je on dao, nego da ih u
posljednji dan uskrisim u vječni život.
40 Jer je volja mojeg Oca da svatko tko vidi njegova Sina i tko vjeruje u njega ima
vječni život te da ga ja uskrisim u posljednji dan.”
41 Židovi su počeli mrmljati protiv njega zato što je o sebi rekao: “Ja sam kruh koji je
sišao s neba.”
42 “Pa to je Isus, Josipov sin”, govorili su. “Znamo mu i oca i majku. Kako sad može
reći: ‘Sišao sam s neba?’ ”
43 Ali Isus im odgovori: “Ne prigovarajte međusobno!
44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me je poslao, a ja ću sve
takve oživjeti u posljednji dan.
45 Kao što je zapisano u Svetome pismu: ‘Svi će biti učenici Božji.’* Kojima Otac govori
i koji primaju njegovu pouku, doći će k meni.
46 To ne znači da je netko vidio Oca, jer sam ga jedini vidio ja koji od njega dolazim.
47 Zaista vam kažem, tko vjeruje u mene, ima vječni život.
48 Ja sam kruh života.
49 Vaši su preci jeli manu u pustinji, ali svi su poumirali.
50 Ovaj kruh s neba, međutim, svakomu tko ga jede daje vječni život.
51 Ja sam živi kruh koji je sišao s neba. Jede li tko ovaj kruh, živjet će zauvijek. Kruh
koji ću ja dati jest moje tijelo što ću ga predati za život svijeta.”
52 Nato se Židovi počnu međusobno prepirati govoreći: “Kako nam ovaj može dati svoje
tijelo za jelo?”
53 Isus im zato ponovno reče: “Zaista vam kažem, ne jedete li tijela Sina Čovječjega i ne
pijete li njegove krvi, ne možete u sebi imati vječni život!
54 Ali tko god jede moje tijelo i pije moju krv, ima vječni život i ja ću ga uskrisiti u
posljednji dan.
55 Jer je moje tijelo prava hrana, a moja krv pravo piće.
56 Tko jede moje tijelo i tko pije moju krv, ostaje u meni i ja ostajem u njemu.
57 Kao što me je poslao živi Otac i kao što ja živim zaradi Oca, tako će i oni koji mene
blaguju živjeti zaradi mene.
58 Ja sam pravi kruh koji je sišao s neba, a ne onakav kakav su jeli vaši oci i svejedno
pomrli. Tko jede ovaj kruh, živjet će zauvijek.”
59 To je rekao poučavajući u sinagogi u Kafarnaumu.

Mnogi učenici napuštaju Isusa

60 Mnogi njegovi učenici kazaše: “To su vrlo teške riječi. Tko bi razumio što je htio
reći?”
61 Isus je znao da njegovi učenici prigovaraju pa im reče: “Zar vas to sablažnjava?
62 A što ćete pomisliti ako vidite Sina Čovječjega kako se vraća u nebo?
63 Sveti Duh je taj koji daje vječni život. Ljudskim naporima ne može se ništa
postignuti. A same riječi koje sam vam rekao jesu Duh i život.
64 Pa ipak, neki od vas mi ne vjeruju.”
Jer je Isus od početka znao tko u njega ne vjeruje i tko je onaj koji će ga izdati.

* **6:45** Izaija 54:13.

65 I još reče: “Na to sam mislio kad sam vam rekao da nitko ne može doći k meni ako
ga Otac ne privuče.”
66 Mnogi se učenici tada povuku i nisu ga više slijedili.
67 Tada se Isus okrene Dvanaestorici i upita ih: “Hoćete li i vi otići?”
68 Šimun Petar mu odgovori: “Gospodine, kome da odemo? Samo ti imaš riječi koje
daju vječni život,
69 a mi vjerujemo i znamo da si ti Svetac Božji!”
70 Zatim im Isus reče: “Sâm izabrah vas Dvanaestoricu, a ipak je jedan od vas đavao.”
71 Govorio je o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednome od Dvanaestorice koji ga je
poslije izdao.

7

Isus i njegova braća

1 Nakon toga je Isus obilazio Galileju. Htio je izbjegnuti Judeju, gdje su ga židovski
vođe kanili ubiti.
2 Približavao se Blagdan sjenica, jedan od židovskih godišnjih blagdana,
3 pa su ga njegova braća nagovarala da ode u Judeju na svetkovinu. “Otiđi odavde u
Judeju, tako da tvoji učenici mogu vidjeti čudesa koja činiš”, rekoše mu.
4 “Ne možeš postati slavnim kad se ovako skrivaš. Ako si tako velik, dokaži to svijetu!”
5 Jer mu ni njegova braća nisu vjerovala.
6 “Moje vrijeme još nije došlo,” odgovori im Isus, “ali vi možete otići kad god zaželite
jer je za vas vrijeme uvijek pogodno.
7 Svijet vas ne mrzi, ali mene mrzi jer svjedočim o njemu da su mu djela zla.
8 Samo vi idite, a ja ću doći poslije jer se još nije ispunilo moje vrijeme.”
9 Tako im reče i ostane u Galileji.

Isus javno poučava u Hramu

10 Ali pošto su njegova braća otišla na proslavu, pođe i on, samo kradomice.
11 Židovski vjerski vođe pokušali su ga pronaći na svetkovini i neprestano su
zapitkivali je li ga tko vidio.
12 O njemu se u narodu mnogo raspravljalo. Jedni su govorili: “On je divan!” dok su
drugi tvrdili: “Nije; obmanjuje narod!”
13 Ali nitko ga se nije usudio javno zagovarati jer su se ljudi bojali židovskih vjerskih
vođa.
14 A Isus usred svetkovine ode u Hram i počne javno propovijedati.
15 Kad su ga čuli, židovski se vođe iznenade. “Kako on tako dobro poznaje Sveto pismo,
a nikada nije pohađao naše škole?” pitali su se.
16 Nato im Isus reče: “Moja pouka nije od mene, nego od onoga koji me je poslao.
17 Želi li tko činiti njegovu volju, znat će je li moje učenje od Boga ili govorim sam od
sebe.
18 Tko iznosi vlastite zamisli, traži slavu za sebe, ali tko želi iskazati čast onome koji
ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravednosti.
19 Nije li vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko se od vas ne drži Zakona! Štoviše,
pokušavate me ubiti!”
20 “Opsjeo te zloduh!” odgovori mu svjetina. “Tko bi te htio ubiti?”
21 Isus im odvrati: “U subotu sam iscijelio čovjeka i to vas je zaprepastilo.
22 Ali i vi radite subotom kad provodite Mojsijev zakon o obrezanju. Taj je običaj,
zapravo, stariji od Mojsijeva zakona; on potječe od praotaca.

23 Ako dakle pravi trenutak za obrezanje vaših sinova padne u subotu, obavit ćete ga
da ne biste prekršili Mojsijev zakon. Zašto onda mene osuđujete što sam u subotu posve
iscijelio onoga čovjeka?
24 Ne sudite prema onome što vidite, već pravedno prosuđujte."

Je li Isus Mesija

25 Neki su Jeruzalemci međusobno govorili: "Nije li to onaj kojega žele ubiti?
26 A evo, ovdje javno propovijeda i ništa mu ne kažu. Ne znači li to možda da su naši
poglavari ipak shvatili kako je on uistinu Krist?
27 Ali ipak, kako bi to bilo moguće? Jer za ovoga znamo gdje je rođen, a kad se pojavi
Krist, nitko neće znati odakle dolazi."
28 Nato Isus, koji je poučavao u Hramu, poviče: "Vi me dakle poznajete i znate odakle
dolazim? Nisam ja došao sâm od sebe, nego od Istinitoga koji me je poslao, i njega vi ne
poznajete.
29 Poznajem ga jer sam bio s njime i on me je poslao k vama."
30 Od tada su židovski poglavari vrebali da ga uhvate, ali ga ipak nitko nije ni taknuo
jer još nije došlo njegovo vrijeme.
31 Ipak, mnogi iz mnoštva povjerovali su u njega. "Kakva bi još čuda trebalo očekivati
od Krista kad dođe a da ih ovaj već nije učinio?" govorili su.
32 Kad su farizeji čuli kakvo je raspoloženje u mnoštvu, skupa sa svećeničkim
poglavarima pošalju stražare da uhvate Isusa.
33 Ali Isus im reče: "Još ću neko vrijeme biti ovdje s vama, a onda ću se vratiti onome
koji me je poslao.
34 Tražit ćete me, ali me nećete naći, i nećete moći onamo gdje ću ja biti."
35 Ta je izjava zbunila židovske vođe. "Kamo ovaj kani otići a da mi onamo ne
možemo?" pitali su se. "Možda misli otići iz zemlje među rasijane Židove i poučavati
Grke?
36 Na što misli kad kaže da ćemo ga tražiti, a da ga nećemo naći i: 'Nećete moći onamo
gdje ću ja biti'?"

Isus obećava živu vodu

37 Na posljednji, veliki dan blagdana Isus poviče mnoštvu: "Ako je tko žedan, neka
dođe k meni i neka pije!
38 Jer Sveto pismo kaže da će iz nutrine svakoga tko u mene vjeruje poteći rijeke žive
vode."
39 Govorio je o Svetom Duhu koji će biti dan svima koji vjeruju u njega. Ali Sveti Duh
još nije bio dan jer se Isus još nije vratio u svoju slavu.

Podjela i nevjera

40 Kad je mnoštvo to čulo, neki su kazali: "Ovaj je čovjek sigurno Prorok."*
41 Drugi su rekli: "On je zaista Krist!" A bilo ih je koji su mislili: "Ne, on ne može biti
Krist! Zar će Krist doći iz Galileje?
42 Ne kaže li Sveto pismo da će se Krist roditi od kraljevske Davidove loze, u
Betlehemu, gdje se i David rodio?"†
43 Tako u mnoštvu zbog njega nasta podjela.
44 Neki su ga pokušali uhvatiti, ali ga nitko nije ni dirnuo.
45 Stražari iz Hrama, poslani da ga uhvate, vrate se svećeničkim poglavarima i
farizejima, a oni ih upitaju: "Zašto ga niste doveli?"
46 "Još nitko nikada nije govorio kao taj čovjek", odgovore im oni.
47 "Pa nije valjda i vas zaveo?" okome se na njih farizeji.

---

* **7:40** Vidjeti: Ponovljeni zakon 18:15, 18. † **7:42** Vidjeti: Mihej 5:1.

48 “Je li itko od nas židovskih poglavara ili farizeja povjerovao da je on Krist?
49 Ali vjeruje mu glupa svjetina koja ne poznaje Zakon. Oni su ionako prokleti!”
50 Tada progovori Nikodem, židovski vođa koji je jednom došao Isusu na razgovor:
51 “Zar naš Zakon sudi čovjeku prije nego što se sasluša i ne ustanovi što je učinio?” upita on.
52 “Zar si i ti bijedni Galilejac? Pogledaj u Sveto pismo i sam se uvjeri da iz Galileje ne dolazi nikakav prorok!” odgovore mu.
53 Sastanak je tada prekinut i svi su se razišli domovima.

8

Preljubnica

1 Isus se vrati na Maslinsku goru,
2 no rano sljedećeg jutra opet dođe u Hram. Mnoštvo se ubrzo okupi oko njega, a on sjedne i počne ih poučavati.
3 Dok je govorio, židovski poglavari i farizeji dovedu mu neku ženu uhvaćenu u preljubu. Postave ju ispred radoznaloga mnoštva.
4 “Učitelju,” rekoše Isusu, “ova je žena zatečena u sâmome činu preljuba.
5 Mojsijev nam zakon kaže da bismo ju trebali kamenovati. Što ti na to kažeš?”
6 Htjeli su ga navesti da kaže nešto zbog čega bi ga mogli optužiti, ali Isus se samo sagnuo i počeo pisati prstom po prašini.
7 Kako su i dalje zahtijevali da im odgovori, on se uspravi i reče im: “Pa dobro, kamenujte ju—ali neka prvi baci kamen na nju onaj od vas koji još nikada nije zgriješio!”
8 Zatim se ponovno sagne i nastavi pisati po tlu.
9 A vjerski se poglavari krišom raziđu jedan po jedan, počevši od najstarijega. Isus ostane ispred mnoštva sam sa ženom.
10 Opet se uspravi i reče joj: “Gdje su tvoji tužitelji, ženo? Zar te nijedan nije osudio?”
11 “Nijedan, Gospodine”, odgovori žena.
A Isus joj reče: “Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne griješi više!”

Isus, svjetlo svijeta

12 Isus ponovno reče narodu: “Ja sam svjetlo svijeta. Tko me slijedi, neće se spoticati u tami, već će imati svjetlo koje vodi u život.”
13 Farizeji mu odgovore: “Ti svjedočiš sam o sebi i zato što govoriš nije istina!”
14 Isus reče: “Govorim istinu, iako svjedočim sam o sebi, jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi to ne znate.
15 Vi o meni sudite prema ljudskim mjerilima, ali ja nikoga ne osuđujem.
16 A i kad bih sudio, bio bi to potpuno pravedan sud jer nisam sâm—uza me je Otac koji me poslao.
17 Vaš Zakon kaže da svjedočanstvo dvojice, ako je istovjetno, valja prihvatiti kao istinito.*
18 Evo, ja svjedočim za sebe, a moj je Otac koji me je poslao drugi svjedok.”
19 “Gdje ti je Otac?” upitaju ga. Isus im odgovori: “Ne znate tko sam ja, pa ne znate ni tko mi je Otac. Kad biste mene poznavali, znali biste i njega.”
20 Isus je sve to rekao u riznici dok je poučavao u Hramu. Pa ipak, nisu ga uhitili jer još nije došlo njegovo vrijeme.

Upozorenje nevjernicima

21 Poslije im Isus ponovno reče: “Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i umrijet ćete u svojem grijehu. Kamo ja idem, vi ne možete doći.”

---

* **8:17** Vidjeti: Ponovljeni zakon 19:15.

22 Židovi se nato stanu pitati: “Da se možda ne kani ubiti? Na što je mislio kad je rekao:
‘Kamo ja idem, vi ne možete doći’?”
23 On im tada reče: “Vi ste odozdol, a ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, a ja
nisam.
24 Eto, zato sam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ne povjerujete li da
sam onaj koji kažem da jesam, umrijet ćete u svojim grijesima.”
25 “Reci nam tko si”, tražili su. On odgovori: “Ja sam onaj koji vam od početka i tvrdim
da jesam.†
26 Imao bih mnogo toga za vas kazati i osuditi vas za mnogošto, ali neću jer govorim
samo ono što mi kaže onaj koji me poslao, a on je Istiniti.”
27 Oni, međutim, nisu razumjeli da im govori o Ocu.
28 Stoga Isus reče: “Kad podignete Sina Čovječjega na križ, shvatit ćete da sam ja taj i
da vam nisam govorio vlastite misli, nego samo ono što me je Otac naučio.
29 Onaj koji me je poslao sa mnom je. Ne ostavlja me samoga zato što uvijek činim ono
što je njemu ugodno.”
30 Mnogi koji su ga čuli da to govori povjeruju u njega.

Isus i Abraham

31 Tada Isus reče Židovima koji su mu povjerovali: “Uistinu ste moji učenici ako živite
onako kako vam kažem.
32 Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.”
33 “Ali mi smo Abrahamovi potomci”, kazaše oni. “Nikad nismo nikome robovali.
Kako to misliš—‘oslobodit će vas’?”
34 Isus im odgovori: “Svi ste vi robovi grijeha.
35 Rob nema stalnog mjesta u obitelji, ali sin joj zauvijek pripada.
36 Ako vas, dakle, Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.
37 Znam da ste Abrahamovi potomci, ali ipak me neki od vas žele ubiti jer moja riječ
ne nalazi odjeka u vašim srcima.
38 Govorim vam ono što sam vidio kad sam bio kod Oca. Ali vi ipak slijedite savjet
svojega oca.”
39 “Naš je otac Abraham”, odgovore oni. “Da vam je Abraham otac,” reče im Isus,
“slijedili biste njegov dobar primjer.‡
40 Umjesto toga, pokušavate me ubiti—samo zato što sam vam govorio istinu koju sam
čuo od Boga. Takvo što Abraham nikad nije učinio!
41 Ne; kad tako postupate, slušate svojega pravog oca.” “Nismo mi rođeni iz
preljuba—naš pravi otac je sâm Bog”, odgovore mu.
42 Isus im reče: “Kad bi bilo tako, voljeli biste i mene jer sam od Boga izišao i došao k
vama. Nisam sâm došao, nego me je on poslao.
43 Zašto ne možete shvatiti što vam govorim? Zato što niste kadri slušati moju riječ.
44 Jer vam je otac đavao, pa volite činiti zlo koje on čini. On je od početka ubojica i mrzi
istinu, jer u njemu nema ni trunka istine. Kad laže, govori što je njegovo jer je lažac i
otac laži.
45 Zato meni ne vjerujete kad vam govorim istinu.
46 Koji mi od vas može dokazati i jedan jedini grijeh? Ako vam govorim istinu, zašto
mi ne vjerujete?
47 Komu je Otac Bog, rado sluša Božje riječi. Vi ih ne slušate zato što niste njegova
djeca.”
48 “Nismo li mi dobro rekli da si Samarijanac i da si opsjednut zloduhom?”

† **8:25** Ili: *Zašto vam uopće i govorim?* ‡ **8:39** U nekim rukopisima: *Ako ste djeca Abrahamova, slijedite njegov primjer.*

49 Isus reče: “Nisam ja opsjednut zloduhom, već poštujem svojeg Oca, a vi me
prezirete.
50 Ionako ne tražim da sebe proslavim. Bog tako želi i On je sudac.
51 Zaista vam kažem, tko sluša moje riječi, nikada neće vidjeti smrti.”
52 “Sad znamo da te opsjeo zloduh”, rekoše mu židovski vođe. “Abraham je umro kao i
proroci, a ti pak tvrdiš da onaj koji sluša tvoje riječi neće vidjeti smrti!
53 Zar si ti veći od našeg oca Abrahama, koji je umro? I od proroka, koji su pomrli? Pa
kime se ti praviš?”
54 Isus im tada reče: “Hvalim li sâm sebe, to ništa ne vrijedi—no mene proslavlja moj
Otac. Za njega vi tvrdite da je vaš Bog,
55 a uopće ga ne poznajete. Ali ja ga poznajem. Kad bih rekao da ga ne poznajem, bio
bih lažac kao i vi. No istina je da ga poznajem i da slušam njegove riječi.
56 Vaš se otac Abraham radovao mojemu dolasku. Vidio ga je i jako se razveselio.”
57 Židovski poglavari rekoše: “Nemaš još ni pedeset godina, a kažeš da si vidio
Abrahama!”§
58 Isus im odvrati: “Zaista vam kažem, Ja jesam,* još prije nego što je Abraham i
rođen.”†
59 Nato židovski poglavari pograbe kamenje da ga ubiju, ali Isus kradomice izađe iz
Hrama.

9

Isus vraća vid čovjeku slijepomu od rođenja

1 Prolazeći onuda, ugleda čovjeka slijepoga od rođenja.
2 Učenici ga zapitaju: “Učitelju, zašto se ovaj čovjek rodio slijep? Zbog svojih grijeha ili
zbog grijeha svojih roditelja?”
3 “Ni zbog svojih, ni zbog roditeljskih grijeha,” odgovori Isus, “već zato da se na
njemu očituju Božja djela.
4 Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me je poslao. Bliži se tama u kojoj
prestaje svako djelo.
5 Ali dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta.”
6 Zatim pljune na zemlju, od pljuvačke načini blato, premaže njime slijepčeve oči
7 i reče mu: “Idi i operi se u ribnjaku Siloamu.” (Siloam znači “Poslan”.) Čovjek ode
kamo ga je poslao, umije se i vrati se gledajući.
8 Susjedi i svi oni koji su ga prije poznavali kao slijepog prosjaka pitali su jedni
druge: “Zar je to onaj slijepi prosjak?”
9 Jedni su govorili: “Jest”, a drugi opet: “Nije; to ne može biti isti čovjek, ali neobično
mu je sličan.”
Prosjak je pak tvrdio: “Ja sam taj isti čovjek.”
10 Nato ga zapitaše kako to da vidi. “Što ti se dogodilo?”
11 “Neki je čovjek, imenom Isus, načinio blato, premazao mi njime oči i rekao da odem
do ribnjaka Siloama i da sperem blato. Učinio sam tako i sad vidim!” ispriča im čovjek.
12 “Gdje je sada taj čovjek?” zapitaju ga. “Ne znam”, odgovori.
13 Tada bivšega slijepca odvedu farizejima.
14 Toga je dana, kad je Isus napravio blato i vratio mu vid, bila subota.
15 Farizeji su ga iznova o svemu ispitali. On im opet reče: “Premazao mi je oči blatom,
a onda sam se umio i progledao!”

---

§ **8:57** U nekim rukopisima: *Kako možeš reći da te Abraham vidio?* * **8:58** *Ja jesam* ime je kojim je Bog sebe nazvao u Starome zavjetu. † **8:58** U grčkome: *…prije nego je Abraham postao, Ja jesam.*

16 Neki farizeji kazaše: “Onda taj Isus nije od Boga jer krši subotu.” Drugi su pak
rekli: “Ali kako bi običan grešnik mogao činiti takva čuda?” I tako među njima nastane
velik razdor.
17 Nakon toga farizeji opet upitaju nekadašnjeg slijepca: “Što ti kažeš o tom čovjeku
koji ti je vratio vid?”
“On je prorok”, odgovori čovjek.
18 Židovski poglavari nisu vjerovali da je on zaista bio slijep i da je progledao sve dok
nisu dozvali njegove roditelje
19 i zapitali ih: “Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako to da sada
vidi?”
20 Roditelji odgovore: “Znamo da je ovo naš sin i da se rodio slijep.
21 Ali ne znamo što mu se dogodilo da je odjednom progledao ni tko mu je to učinio.
Dovoljno je star da sam govori. Njega upitajte!”
22 Tako su rekli zbog straha od židovskih poglavara koji su objavili da će svatko tko
prizna Isusa za Mesiju biti izopćen.
23 Zato odgovore: “Dovoljno je star da sam govori. Njega upitajte!”
24 Farizeji tada drugi put pozovu bivšega slijepca: “Odaj slavu Bogu, a ne Isusu jer
znamo da je on grešnik.”
25 “Je li grešnik, ne znam,” odgovori čovjek, “ali jedno znam: bio sam slijep, a sada
vidim!”
26 “Ali što ti je učinio?” upitaju ga. “Kako ti je vratio vid?”
27 “Već sam vam jedanput rekao, ali me niste slušali. Zašto želite opet čuti? Zar i vi
kanite postati njegovim učenicima?”
28 Tada ga počnu vrijeđati: “Ti si njegov učenik, a mi smo Mojsijevi učenici.
29 Znamo da je Bog govorio Mojsiju, a za ovoga ne znamo ništa, pa čak ni odakle je!”
30 “To i jest čudno”, odgovori čovjek. “Vratio mi je vid, a vi još ne znate ni odakle je!
31 Znamo da Bog ne sluša grešnike, ali sluša one koji ga poštuju i vrše njegovu volju.
32 Nikada se još nije čulo da je tko vratio vid slijepcu od rođenja.
33 Da taj čovjek nije od Boga, ne bi mogao takvo što učiniti.”
34 “Zar ćeš nas ti učiti, koji si rođen u grijehu?” poviču oni i izbace ga iz sinagoge.

Duhovno sljepilo

35 Kad je Isus čuo što se dogodilo, pronađe čovjeka i reče mu: “Vjeruješ li u Sina
Čovječjega?”*
36 Čovjek odgovori: “A tko je on, gospodine, da u njega vjerujem?”
37 “Vidio si ga već”, reče mu Isus. “Upravo razgovara s tobom.”
38 A čovjek reče: “Da, Gospodine, vjerujem!” i padne ničice pred Isusom.
39 Isus tada reče: “Došao sam na osudu svijetu: da progledaju oni koji ne vide te da
oslijepe oni koji vide.”
40 Farizeji koji su ondje stajali zapitaju ga: “Tvrdiš li ti to da smo mi slijepi?”
41 “Da ste slijepi, ne biste imali grijeha”, odgovori im Isus. “Ali vaš grijeh ostaje jer
tvrdite da vidite.”

10

Dobri pastir i njegove ovce

1 “Zaista vam kažem, svatko tko u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego se šulja preko zida,
sigurno je lopov i razbojnik.
2 Jer pastir ulazi na vrata.

* **9:35** U nekim rukopisima: *u Sina Božjega.*

3 Njemu vratar otvara vrata, a ovce slušaju njegov glas i dolaze mu. On svoje ovce
zove imenom te ih izvodi van.
4 Ide pred njima, a one ga slijede jer mu poznaju glas.
5 Za strancem neće poći, već će od njega pobjeći jer ne poznaju glas tuđinca."
6 Oni koji su čuli tu Isusovu prispodobu nisu shvatili što je njome htio reći.
7 Zato im ju on objasni: "Zaista vam kažem, ja sam vrata ovcama.
8 Svi koji su došli prije mene bili su lopovi i razbojnici. Ali prave ih ovce nisu
poslušale.
9 Ja sam vrata. Koji su ušli kroz vrata, bit će spašeni, ulazit će i izlaziti te nalaziti
zelenu pašu.
10 Nakana je lopova da ukrade, zakolje i uništi. Ja sam došao da dadem vječni život, i
to da ga imaju u izobilju.
11 Ja sam dobri pastir. Dobri pastir daje svoj život za ovce.
12 Najamnik će pobjeći i napustiti ovce kad vidi da dolazi vuk jer nisu njegove i jer on
nije njihov pastir. Vuk ih onda grabi i razgoni stado.
13 Najamnik bježi jer je unajmljen i ne mari za ovce.
14 Ja sam dobri pastir. Poznajem svoje ovce i one poznaju mene,
15 kao što Otac poznaje mene i kao što ja poznajem Oca. Ja dajem svoj život za ovce.
16 Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih mi valja dovesti. One će čuti
moj glas, pa će tako biti jedno stado s jednim pastirom.
17 Otac me voli jer dajem svoj život da bih ga opet mogao uzeti.
18 Nitko mi ga ne može oduzeti bez mojega pristanka; dobrovoljno dajem svoj život.
Imam vlast dati ga i uzeti ga natrag. Tu mi je zapovijed dao Otac."
19 Kad to reče, Židovi opet ostanu podijeljenih mišljenja.
20 Neki su govorili: "Opsjednut je zloduhom i luduje. Čemu slušati takvog čovjeka?"
21 "Ne govori kao da je opsjednut", govorili su drugi. "Zar bi zloduh mogao slijepcu
vratiti vid?"

Isus tvrdi da je Božji Sin

22 U Jeruzalemu bijaše zima. Svetkovao se blagdan Posvete Hrama.
23 Isus je prolazio Salomonovim trijemom u Hramu.
24 Opkole ga židovski vođe i upitaju ga: "Dokle ćeš nas držati u nedoumici? Ako si ti
Krist, otvoreno nam to reci!"
25 "Već sam vam rekao pa mi niste vjerovali", odgovori im Isus. "Dokaz su djela koja
činim u ime svojeg Oca.
26 Ali vi mi ne vjerujete jer niste od mojega stada.
27 Moje ovce slušaju moj glas, ja ih poznajem i one me slijede.
28 Dajem im vječni život te neće nikad propasti. Nitko ih neće oteti iz moje ruke.
29 Otac moj, koji mi ih je dao, je jači od svih. Zato ih nitko ne može ugrabiti iz Očeve
ruke.
30 Ja i Otac jedno smo."
31 Tada židovski vođe opet pograbe kamenje da ga kamenuju.
32 Isus im reče: "Po Božjemu sam nalogu učinio mnoga dobra djela da pomognem
narodu. Za koje me od tih djela želite kamenovati?"
33 "Ne činimo to zbog dobrih djela," odgovore oni, "već zbog svetogrđa. Običan si
čovjek, a praviš se Bogom!"
34 "Ne piše li u vašem Zakonu: 'Ja rekoh, vi ste bogovi!' "* odgovori on.
35 "Ako dakle Sveto pismo, koje se ne može promijeniti, bogovima naziva ljude
kojima je upućena Božja riječ,

* **10:34** Psalam 82:6. Isus je Židovima govorio na hebrejskome. Riječ *elohim* u ovome je kontekstu osim *bogovi* mogla značiti i *suci.*

36 zašto meni, koga je Otac poslao u svijet i posvetio, kažete da hulim zato što kažem:
'Sin sam Božji'?
37 Nemojte mi vjerovati ako ne činim djela svojega Oca.
38 Ali ako ih činim, vjerujte barem tim djelima kad već meni ne vjerujete. Uvjerite se
da je Otac u meni i ja u njemu."
39 Tada ga opet pokušaju uhvatiti, no on im umakne.
40 Prijeđe na drugu stranu Jordana, na mjesto gdje je prije Ivan krstio, i ondje ostane.
41 Mnogi pođu za njim. "Ivan nije činio čudesa," govorili su ljudi među sobom, "ali sve
što je prorekao za ovog čovjeka bila je istina."
42 I mnogi ondje povjeruju u njega.

11

Lazarova smrt

1 Neki se čovjek imenom Lazar razbolio. Živio je u Betaniji sa sestrama Marijom i
Martom.
2 Bila je to ona Marija koja je izlila dragocjenu miomirisnu pomast na Gospodinove
noge i otrla ih svojom kosom.* Kako im je brat Lazar bio bolestan,
3 sestre pošalju Isusu poruku: "Gospodine, tvoj je voljeni prijatelj teško bolestan."
4 Kad je Isus to čuo, reče: "Njegova bolest nije na smrt, nego na Božju slavu. Božji Sin
će se ovom prigodom proslaviti."
5 Iako je Isus žarko volio Martu, Mariju i Lazara,
6 nije odmah krenuo, nego je ostao još dva dana u mjestu u kojemu se nalazio.
7 Nakon dva dana napokon reče učenicima: "Hajdemo natrag u Judeju!"
8 Ali učenici se usprotive. "Učitelju," rekoše mu, "zar te nisu prije nekoliko dana
židovski vođe u Judeji htjeli ubiti, a ti hoćeš onamo?"
9 Isus odgovori: "Dvanaest ura traje dan i oni koji hodaju u svjetlu neće se spotaknuti
jer vide svjetlo ovoga svijeta.
10 Koji hodaju u mraku, spotiču se jer u sebi nemaju svjetla."
11 Zatim reče: "Naš prijatelj spava, ali idem ga probuditi."
12 Učenici su rekli: "Gospodine, ako spava, znači da ozdravit će!"
13 Mislili su da Isus želi reći kako Lazar zaista spava, ali Isus je htio kazati da je umro.
14 Tada im posve otvoreno reče: "Lazar je umro.
15 Radi vas se radujem što nisam bio ondje jer će vam ovo biti nova prilika da
vjerujete u mene. Hajdemo k njemu!"
16 Nato Toma, zvani Blizanac, reče drugim učenicima: "Hajdemo i mi s njime
umrijeti!"
17 Kad je Isus došao u Betaniju, rekoše mu da Lazar već četiri dana leži u grobu.
18 Betanija je od Jeruzalema bila udaljena otprilike tri kilometra,†
19 pa je mnogo Židova došlo izraziti sućut i utješiti Martu i Mariju zbog gubitka brata.
20 Kad je Marta čula da Isus stiže, pođe mu u susret, a Marija ostane u kući.
21 Marta reče Isusu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro!
22 Ali ipak znam da će ti Bog dati sve što od njega zatražiš."
23 "Tvoj će brat uskrsnuti!" reče joj Isus.
24 "Hoće", reče Marta, "kad i svi drugi, o uskrsnuću u posljednji dan."
25 "Ja sam uskrsnuće i život", reče joj Isus. "Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.
26 Tko god je živ i vjeruje u mene, neće nikada umrijeti. Vjeruješ li u to, Marta?"
27 "Da, Gospodine," odgovori ona, "vjerujem da si ti Krist, Božji Sin koji treba da dođe
na svijet."

---

* **11:2** Događaj je zabilježen u 12. poglavlju. † **11:18** U grčkome: *15 stadija* (približno 2,8 km).

28 Zatim ode natrag Mariji i krišom joj reče: “Stigao je Učitelj i želi te vidjeti.”
29 Kada je Marija to čula, brzo ustane i odmah pođe k njemu.
30 Isus je još bio izvan sela, na mjestu gdje ga je susrela Marta.
31 Kada su Židovi koji su bili u Marijinoj kući i tješili je vidjeli da tako žurno odlazi, pođu za njom. Mislili su, naime, da ide na grob oplakivati brata.
32 Kad je Marija stigla do Isusa, padne pred njim ničice i reče: “Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro!”
33 Kad Isus ugleda nju i Židove koji su došli s njom kako plaču, ostane duboko dirnut i potresen.
34 “Kamo ste ga položili?” upita ih.
“Dođi i pogledaj”, odgovore.
35 Isus zaplače.
36 “Gledajte kako ga je volio!”, govorili su Židovi.
37 A neki rekoše: “Zar taj koji je slijepcu vratio vid nije mogao spriječiti Lazarovu smrt?”

Isus podiže Lazara od mrtvih

38 Isus opet ostane duboko dirnut. Uto stignu do groba. Bila je to špilja s teškim kamenom navaljenim na otvor.
39 “Odmaknite kamen!” zapovjedi Isus.
Ali pokojnikova sestra Marta reče: “Gospodine, mora da je vonj već strašan jer je prošlo četiri dana otkako je umro!”
40 “Nisam li ti rekao da ćeš, budeš li vjerovala, vidjeti Božju slavu?” upita ju Isus.
41 I tako odmaknu kamen s groba. Isus pogleda u nebo i reče: “Hvala ti, Oče, što si me uslišao.
42 Znam da me ti uvijek uslišavaš, ali to sam rekao zbog ovih ljudi, kako bi vjerovali da si me ti poslao.”
43 Zatim glasno vikne: “Lazare, iziđi!”
44 I Lazar iziđe—sav u povojima i lica zamotana u ručnik. Isus im reče: “Odvežite ga i pustite ga da ide!”

Zavjera protiv Isusa
(Mt 26:1-5; Mk 14:1-2; Lk 22:1-2)

45 Kad brojni Židovi koji su bili s Marijom ugledali što se dogodilo, napokon povjeruju u njega.
46 Ali neki odu javiti farizejima što je Isus učinio.
47 Stoga svećenički glavari i farizeji sazovu Veliko vijeće‡ da se dogovore što učiniti.
“Što da radimo?” pitali su jedan drugoga. “Jer ovaj čovjek zaista čini čudesa.
48 Ako ga pustimo na miru, sav će ga narod slijediti i povjerovati u njega, a onda će doći rimska vojska, pobiti nas i preuzeti vlast.”
49 A jedan od njih, Kajfa, koji je te godine bio veliki svećenik, reče: “Ništa vi ne znate!
50 Ne razumijete da je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, umjesto da sav narod izgine?”
51 Kajfa to nije rekao po vlastitoj pameti. On je te godine bio veliki svećenik te je tako prorekao da će Isus umrijeti za sav narod,
52 i to ne samo za izraelski narod već da bi okupio svu Božju djecu rasutu po svijetu.
53 Toga dana istaknuti židovski vođe odluče ubiti Isusa.
54 Zbog toga se Isus više nije javno kretao među Židovima, već ode u blizinu pustinje, u Efrajim, i ondje ostane s učenicima.

‡ **11:47** U grčkome: *Sanhedrin.*

55 Bližio se židovski blagdan Pasha, pa su mnogi ljudi dolazili u Jeruzalem nekoliko
dana prije kako bi prije početka svetkovine obavili obred očišćenja.
56 Željeli su vidjeti Isusa. Razgovarajući u Hramu, pitali su jedni druge: "Što mislite,
hoće li doći na Pashu?"
57 U međuvremenu su glavni svećenici i farizeji zapovjedili da svatko tko dozna gdje je
Isus mora to odmah prijaviti kako bi ga uhvatili.

12

Isusovo pomazanje u Betaniji
(Mt 26:6-13; Mk 14:3-9; Lk 7:37-39)

1 Šest dana prije početka svetkovine Pashe Isus je stigao u Betaniju, gdje je živio Lazar
kojega je uskrisio od mrtvih.
2 U Isusovu čast prirede gozbu. Marta je poslužívala, a Lazar je sjedio s njim za stolom.
3 Tada Marija uzme litru skupocjena nardova mirisna ulja, pomaže Isusu noge i otre
ih svojom kosom. Sva se kuća napuni mirisom.
4 Ali Juda Iškariotski—jedan od Isusovih učenika, koji ga je poslije izdao, reče:
5 "Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?*"
6 Nije to rekao zato što je mario za siromahe, nego zato što bijaše kradljivac koji je
uzimao novac učenika za koji je bio zadužen.
7 Isus mu odgovori: "Pusti ju na miru! To je učinila da me pripremi za ukop.
8 Uvijek će biti siromaha, a ja neću uvijek biti s vama."
9 Kad su mnogi iz Jeruzalema čuli da je Isus ondje, sjate se da bi vidjeli ne samo njega
nego i Lazara kojega je Isus uskrisio od mrtvih.
10 Tada svećenički glavari odluče ubiti i Lazara
11 jer su zbog njega mnogi Židovi napuštali njih i vjerovali u Isusa.

Isus ulazi u Jeruzalem
(Mt 21:4-9; Mk 11:7-10; Lk 19:35-38)

12 Sutradan se mjestom pročulo da Isus putuje prema Jeruzalemu, pa veliko mnoštvo,
okupljeno zbog Pashe,
13 uzme palmine grane i pođe mu u susret ulicom kličući:
"Slava Bogu!†

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!

Živio kralj Izraelov!"‡
14 Isus pronađe mlado magare i sjedne na njega kako bi se ispunilo proročanstvo:
15 "Ne boj se, narode izraelski!§
Evo, dolazi tvoj Kralj sjedeći na magaretu."
16 Njegovi učenici tada još nisu shvatili da se tako ispunjuje proročanstvo. Ali kada se
Isus poslije vratio u svoju slavu, u nebo, sjetili su se da se to proročanstvo iz Svetoga
pisma obistinilo pred njihovim očima.
17 A ljudi iz mnoštva koji su vidjeli kako je Isus prizvao Lazara natrag u život
svjedočili su o tome drugima.
18 U susret mu iziđe silno mnoštvo ljudi jer su čuli za to nevjerojatno čudo.
19 Tada farizeji rekoše: "Ništa nismo postignuli! Pogledajte, svi odlaze za njim!"

Isus pretkazuje svoju smrt

---

* **12:5** *tristo denara.* U to je doba jednodnevna nadnica iznosila približno 1 denar. † **12:13** U grčkome: *Hosanna!* (uzvik slavljenja koji doslovce znači "Spasi, molim te!") ‡ **12:13** Psalam 118:26; Sefanija 3:14. § **12:15** U grčkome: *kćeri Sionska.*

20 Neki Grci koji su došli u Jeruzalem na svetkovinu Pashe
21 priđu Filipu, koji je bio iz Betsaide u Galileji, pa mu rekoše: “Gospodine, htjeli
bismo vidjeti Isusa.”
22 Filip je to prenio Andriji, pa su onda skupa otišli kazati Isusu.
23 Isus reče: “Došlo je vrijeme da se otkrije slava Sina Čovječjega.
24 Zaista vam kažem, ne padne li pšenično zrno u tlo i ne umre li, ostaje samo. Umre li,
naprotiv, donijet će mnogo roda.
25 Tko voli svoj život, izgubit će ga, a tko prezre život u ovome svijetu, sačuvat će ga za
vječni život.
26 Svi koji žele biti mojim učenicima moraju doći i slijediti me jer moje sluge moraju
biti ondje gdje sam ja. A budu li me slijedili, moj će ih Otac poštivati.
27 Sad mi je duša duboko potresena. Zar da Oca molim: ‘Oče, spasi me od ovoga što
me čeka’? A zbog toga sam i došao!
28 Oče, proslavi svoje ime!”
Tada se začuje glas s neba: “Već sam ga proslavio i opet ću ga proslaviti!”
29 Kad je to čulo mnoštvo, neki pomisle da je zagrmjelo, dok su drugi kazali da je Isusu
progovorio anđeo.
30 Tada im Isus reče: “Glas je govorio radi vas, a ne radi mene.
31 Sad je vrijeme suda ovome svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti izbačen!
32 A kad ja budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.”
33 To je rekao da istakne kakvom će smrću umrijeti.
34 “Uzdignut?” zaprepastilo se mnoštvo. “Iz Svetoga pisma smo učili da će Krist
zauvijek živjeti. Zašto govoriš da Sin Čovječji mora biti uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji o
kojemu govoriš?”
35 Isus im odgovori: “Moje će vam svjetlo još samo malo svijetliti. Hodajte u svjetlu
dok još možete da vas ne preplavi tama. U mraku čovjek ne vidi kamo ide.
36 Vjerujte u svjetlo, dok ga još imate, da budete djecom svjetla!” Nakon toga Isus ode
i skrije se od njih.

Nevjera Židova

37 Pa ipak, unatoč svim čudima koja je pred njima učinio, većina ih ipak nije vjerovala
u njega.
38 A upravo je to pretkazao prorok Izaija:
“Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci?
Kome se objavila snaga Gospodnja?”*
39 Nisu mogli vjerovati jer je Izaija također rekao:
40 “Bog im je zaslijepio oči i otvrdnuo srca
tako da očima ne vide, srcem ne razumiju,
niti se meni obraćaju da ih ozdravim.”†
41 To je rekao Izaija, koji je vidio njegovu slavu i o njemu govorio.‡
42 Ipak su i mnogi židovski vođe vjerovali da je Isus Mesija, ali to nisu htjeli priznati
zbog straha da će ih farizeji izopćiti iz sinagoge.
43 Ljudska im je slava bila draža od Božja.
44 Isus poviče mnoštvu: “Tko vjeruje u mene, vjeruje u onoga koji me poslao.
45 Jer kad mene gledate, vidite onoga koji me je poslao.
46 Ja, svjetlo, došao sam na svijet da svi koji u mene vjeruju više ne ostanu u tami.
47 Čuje li tko moje riječi, a ne posluša ih, neću mu ja suditi—jer sam došao spasiti svijet,
a ne osuditi ga.

* **12:38** Izaija 53:1. † **12:40** Izaija 6:10. ‡ **12:41** Izaija 6:1-5.

48 Tko me prezre i ne primi mojih riječi, imat će svojeg suca. U posljednji će mu dan
suditi riječ koju sam vam navješćivao.
49 Jer ja nisam govorio sam od sebe, nego vam kazujem ono što mi je Otac zapovjedio.
50 Znam da je njegova zapovijed vječni život i kad vam govorim, govorim vam ono što
je meni rekao Otac."

13

Isus pere noge učenicima

1 Večer uoči Pashe, znajući da je došao trenutak da ode sa zemlje svojemu Ocu i voleći
svoje koji su na svijetu, Isus je vokio svoje učenike do samoga kraja.
2 Za vrijeme večere đavao je već dao mig Judi Iškariotskomu, Šimunovu sinu, da je to noć
u kojoj će izdati Isusa.
3 A Isus, svjestan da mu je Otac predao sve u ruke, da je od Boga došao i da mu se
vraća,
4 ustane od stola, skine gornju odjeću, opaše se ručnikom,
5 nalije vode te počne učenicima prati noge i brisati ih ručnikom kojim se opasao.
6 Kad je došao do Šimuna Petra, on mu reče: "Učitelju, nećeš valjda ti meni prati noge!"
7 Isus mu odgovori: "Sada još ne razumiješ zašto to radim, ali jednog ćeš dana
shvatiti."
8 "Ne," prosvjedovao je Petar, "nikad ti nećeš meni prati noge!"
"Ali ako te ne operem, ne možeš biti jedan od mojih", odgovori mu Isus.
9 Šimun Petar nato poviče: "Gospodine, operi mi onda i ruke i glavu, a ne samo noge!"
10 Isus odgovori: "Tko je sav okupan, ne treba mu prati drugo osim nogu da bude
posve čist. Sada ste čisti, ali ipak ne svi."
11 Isus je, naime, znao tko će ga izdati. Zato je i rekao: "Niste svi čisti."
12 Kad im opere noge, ponovno se obuče, sjedne i upita: "Razumijete li što sam vam
učinio?
13 Vi me zovete 'Učiteljem' i 'Gospodinom'. Imate pravo! To i jesam.
14 I zato, ako sam ja, Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, trebate i vi prati noge jedni
drugima.
15 Dao sam vam primjer, činite kao što sam i ja učinio.
16 Zaista vam kažem, nije sluga veći od svojega gospodara niti je poslanik veći od
onoga koji ga šalje.
17 To znate, a blago vama budete li tako i činili!"

Isus pretkazuje da će biti izdan
(Mt 26:17-30; Mk 14:12-26; Lk 22:7-23)

18 "Ne govorim o svima vama, iako dobro poznajem vas koje sam odabrao. Sveto
pismo kaže:
'Onaj koji je sa mnom blagovao,
podiže se na me.'*
19 Velim vam ovo već sada, prije nego što se dogodi, da kad se dogodi, vjerujete da Ja
jesam.
20 Zaista vam kažem, tko lijepo primi onoga koga ja šaljem, prima mene. A primi li tko
mene, znači da je primio Oca koji me je poslao."
21 Rekavši to, duboko potresen u duhu, Isus im otvoreno reče: "Zaista vam kažem,
jedan od vas će me izdati!"
22 Učenici pogledaju jedan drugoga pitajući se na koga bi se to moglo odnositi.

---

* **13:18** Psalam 41:10.

23 Jedan od Isusovih učenika, onaj kojega je Isus osobito volio,† sjedio je za stolom
odmah uz Isusa.
24 Šimun Petar mu dade znak da upita Isusa tko bi mogao učiniti takvo strašno djelo.
25 On se nagne prema Isusu‡ i upita ga: "Tko je taj, Gospodine?"
26 Isus odgovori: "Kojemu dâm umočen kruh." Umoči zatim kruh i dade ga Judi, sinu
Šimuna Iškariotskoga.
27 Čim Juda pojede kruh, u njega uđe Sotona. Tada mu Isus reče: "Brzo čini to što kaniš
učiniti!"
28 Nitko od nazočnih za stolom nije razumio zašto je Isus to rekao.
29 Kako im je Juda bio blagajnik, neki pomisle da ga Isus šalje kupiti hrane za
blagdane ili podijeliti novac siromašnima.
30 Čim je uzeo kruh, Juda izađe u noć.

Isus pretkazuje da će ga se Petar odreći (Mt 26:31-35; Mk 14:27-31; Lk 22:31-34)

31 Čim je Juda izišao, Isus reče: "Sada je vrijeme da ja, Sin Čovječji, uđem u svoju slavu,
a Bog će biti proslavljen svime što će se meni dogoditi.
32 Bog će me proslaviti u sebi, i to odmah.§
33 Draga moja djeco, kako su kratki ovi trenuci prije nego što ću morati otići i ostaviti
vas! A onda, budete li me i tražili, i kao što sam rekao i Židovima: 'Kamo ja idem, vi ne
možete doći.'
34 Dajem vam novu zapovijed: da volite jedni druge. Volite se međusobno onako kako
sam ja volio vas.
35 Budete li imali ljubavi jedni prema drugima, po tomu će svi znati da ste moji
učenici."
36 "Kamo ideš, učitelju?" upita ga Šimun Petar.
Isus mu odgovori: "Sada ne možeš poći sa mnom, ali poslije ćeš me slijediti."
37 Petar upita: "Zašto sada ne mogu s tobom? Ja sam za tebe spreman i umrijeti!"
38 Isus mu odgovori: "Umrijeti za mene? Zaista ti kažem, prije nego što pijetao
zakukuriče, triput ćeš zanijekati da me uopće poznaješ."

14

Isus, Put do Oca

1 "Neka se ne uznemiruje vaše srce! Pouzdajte se u Boga i u mene!
2 U kući mojega Oca mnogo je stanova. Da nije tako, zar bih vam rekao: 'Idem vam
pripraviti mjesto'?
3 Kad odem i pripremim vam mjesto, opet ću se vratiti da vas uzmem k sebi da biste
bili gdje sam ja.
4 A vi već znate put onamo kamo idem."
5 "Ne znamo, Gospodine, ni kamo ideš", reče Toma. "Kako bismo onda znali put
onamo?"
6 Isus mu reče: "Ja sam put, istina i život. Nitko ne može doći Ocu osim po meni.
7 Kad biste mene poznavali, poznavali biste i mojeg Otca. Odsad ga poznajete i
vidjeli ste ga."
8 Filip mu reče: "Gospodine, pokaži nam Oca i bit ćemo zadovoljni!"
9 Isus odgovori: "Zar ti, Filipe, još ne znaš tko sam ja, čak ni pošto sam toliko vremena
proveo s vama? Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Zašto onda tražiš da ga vidiš?

---

† **13:23** Najvjerojatnije Ivan. ‡ **13:25** U grčkome: *naslonio Isusu na prsa.* § **13:32** U nekim rukopisima: *Ako je Bog proslavljen u njemu, i Bog će njega proslaviti u sebi*

10 Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje govorim nisu moje, nego
Otac koji živi u meni čini svoja djela kroza me.
11 Vjerujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni. Vjerujte barem zbog samih djela
koja ste vidjeli da činim.
12 Zaista vam kažem, tko vjeruje u mene, činit će djela kakva sam i ja činim, pa čak i
veća, jer ja odlazim Ocu.
13 Ma što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti da bi se Otac proslavio u Sinu.
14 Ma što zamolili u moje ime, ja ću to učiniti.

Isus obećaje Svetog Duha

15 Ako me volite, slušajte moje zapovijedi,
16 a ja ću moliti Oca i on će vam poslati drugog Utješitelja* koji vas nikad neće ostaviti:
17 Svetoga Duha, Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi niti ga
poznaje. No vi ga poznajete jer je sada uz vas i prebivat će u vama.
18 Neću vas ostaviti kao siročad. Opet ću vam doći.
19 Još samo malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me ponovno vidjeti jer ja živim
i jer ćete i vi živjeti.
20 U taj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu, da ste vi u meni i ja u vama.
21 Tko sluša moje zapovijedi, taj me voli; i zato što me voli, moj će ga Otac voljeti, i ja
ću ga voljeti i objaviti mu se."
22 "Gospodine, zašto ćeš se objaviti samo nama, a ne i cijelom svijetu?" upita ga Juda
(ne Iškariotski, već drugi učenik istog imena).
23 Isus mu odgovori: "Oni koji me vole, činit će što im kažem. Moj će ih Otac zato
voljeti pa ćemo doći i živjeti s njima.
24 A tko me ne voli, taj me i ne sluša. Riječi koje vam govorim nisu moje, nego od Oca
koji me je poslao.
25 To sam vam govorio dok sam još bio s vama.
26 A kad Otac pošalje Utješitelja, Svetoga Duha, da me zastupa, on će vas mnogočemu
naučiti i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio.
27 Ostavljam vam mir—i to svoj mir—a mir koji vam ja dajem nije mir kakav daje
svijet. Zato se ne uznemirujte i ne plašite.
28 Sjetite se što sam vam rekao: 'Odlazim, ali ću vam opet doći.' Ako me zaista volite,
bit ćete sretni što idem k Ocu jer je on veći od mene.
29 Rekao sam vam sve to prije nego što se dogodilo da vjerujete u mene kad se dogodi.
30 Nemam više mnogo vremena govoriti vam jer se približava zli knez ovoga svijeta.
On nada mnom nema vlast,
31 ali ja ću dragovoljno učiniti ono što Otac od mene traži kako bi svijet spoznao da ja
volim Oca.
Ustanite! Hajdemo odavde!"

15

Isus, prava loza

1 "Ja sam pravi trs, a moj je Otac vinogradar.
2 On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa rodom. Pročišćuje mladice koje
donose rod kako bi dale još više roda.
3 Vi ste već očišćeni kroz riječ koju sam vam govorio.
4 Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Jer mladica ne može donijeti rod sama od
sebe, otkinuta od trsa. Tako ni vi ne možete biti plodonosni ako ste odvojeni od mene.

* **14:16** Ili: *Pomagača, Hrabritelja, Zastupnika, Savjetnika.*

5 Ja sam trs, a vi ste mladice. Tko ostane u meni i ja u njemu, donijet će velik rod. Jer
bez mene ne možete ništa učiniti.
6 Ne ostane li tko u meni, bit će izbačen kao beskorisna mladica i osušiti se. A takve se
mladice bacaju u oganj da izgore.
7 Ali ostanete li u meni i slušate moje zapovijedi, možete tražiti što god hoćete i dat će
vam se.
8 Moj će se Otac proslaviti time što ćete donijeti mnogo roda i što ćete biti moji učenici.
9 Kao što je Otac volio mene, tako sam i ja volio vas. Ostanite u mojoj ljubavi.
10 Vršite li moje zapovijedi, ostajete u mojoj ljubavi, kao što sam ja vršio zapovijedi
svojeg Oca i ostajem u njegovoj ljubavi.
11 To vam kažem da biste u sebi imali moju radost i da vaša radost bude potpuna.
12 Moja je zapovijed da volite jedni druge kao što sam ja volio vas.
13 A veće ljubavi nitko ne može iskazati nego da život dade za svoje prijatelje.
14 Prijatelji ste mi ako činite što vam zapovijedam.
15 Ne zovem vas više slugama jer sluga ne zna gospodarove nakane. Sada ste mi
prijatelji jer sam vam kazao sve što mi je Otac rekao.
16 Niste vi mene izabrali. Ja sam izabrao vas! Odredio sam vas da idete i da rodite
trajnim rodom, tako da vam moj Otac dade sve što god zatražite u moje ime.
17 Zapovijedam vam da volite jedni druge!”

Mržnja svijeta

18 “Mrzi li vas svijet, znajte da je mene mrzio prije vas.
19 Svijet bi vas volio kad biste pripadali njemu, ali ne pripadate mu jer sam vas ja
izabrao iz svijeta. Zato vas svijet mrzi.
20 Sjećate li se što sam vam rekao, da nije sluga veći od svojega gospodara? Pa ako su
mene progonili, naravno da će i vas progoniti. Ako su slušali mene, slušat će i vas!
21 Svijet će vas progoniti zbog mojega imena jer ne poznaju Oca koji me je poslao.
22 Da nisam došao i govorio im, oni ne bi bili krivi, ali ovako nemaju isprike za svoj
grijeh.
23 Tko mene mrzi, mrzi i mojeg Oca.
24 Da nisam među njima činio djela koja nitko drugi nije učinio, ne bi bili krivi. A oni
su sve to vidjeli, a ipak su zamrzili i mene i mojeg Oca.
25 Time se ispunilo napisano u njihovu Zakonu: ‘Mrzili su me bez razloga.’*
26 Ali poslat ću vam Savjetnika†, Duha Istine, koji dolazi od Oca i svjedočit će o meni.
27 I vi ćete govoriti o meni jer ste bili sa mnom od početka.

16

1 To sam vam rekao da ne biste otpali od vjere.
2 Jer će vas izopćivati iz sinagoga i doći će vrijeme kad će svatko tko vas bude ubijao
misliti da služi Bogu.
3 A to će činiti zato što nikada nisu upoznali ni Oca ni mene.
4 To vam govorim sada da biste se, kad se to dogodi, sjetili kako sam vas upozorio.
Nisam vam govorio prije jer sam znao da ću biti s vama još neko vrijeme.”

Sveti Duh na djelu

5 “Ali sad odlazim onomu koji me je poslao, a nitko od vas nije me ni upitao kamo
idem.
6 Umjesto toga se žalostite zato što sam vam to rekao.
7 No za vas je uistinu bolje da ja odem jer ako ja ne odem, neće vam doći Utješitelj*.
Ako pak odem, poslat ću ga k vama.

---

* **15:25** Psalam 35:19; Psalam 69:5. † **15:26** Ili: *Utješitelja, Pomagača, Hrabritelja, Zastupnika.* * **16:7** Ili: *Savjetnik, Pomagač, Hrabritelj, Zastupnik.*

8 Kad dođe, on će dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, pravednost i sud.
9 Ljudi svijeta su u grijehu jer ne vjeruju u mene.
10 Moju će pravednost potvrditi Otac tako što će me uzdignuti na mjesto slave, gdje
me više nećete vidjeti;
11 sud dolazi zato što je knez ovoga svijeta već osuđen.
12 Toliko toga bih vam još imao reći, ali sada to ne biste mogli podnijeti.
13 Kad dođe Duh Istine, uputit će vas u cjelokupnu istinu. On neće iznositi vlastite
misli, nego će vam prenijeti ono što je čuo. Objavit će vam i ono što će se dogoditi.
14 On će me proslaviti otkrivajući vam ono što primi od mene.
15 Sve što ima Otac, moje je. Zato kažem da će vam otkriti ono što primi od mene."

Tuga će se pretvoriti u radost

16 "Još samo malo pa ću otići i više me nećete vidjeti. No malo zatim ponovno ćete me
vidjeti."

Žalost i radost

17 Učenici su pitali jedni druge: "Kako on to misli: 'Nećete me vidjeti, a onda ćete me
opet vidjeti'? I što želi reći kad kaže: 'Odlazim Ocu'?
18 Što znači: 'Još samo malo'? Ne razumijemo to."
19 Isus je shvatio da ga žele to pitati, pa reče: "Pitate se među sobom na što sam mislio
kad sam rekao: 'Još samo malo pa ću otići i više me nećete vidjeti, no malo zatim vidjet
ćete me ponovno'?
20 Zaista vam kažem, svijet će se veseliti zbog onoga što će mi se dogoditi, a vi ćete
plakati i jadikovati. Ali vaša će se žalost preokrenuti u radost.
21 Bit će to kao i sa ženom u trudovima—žalosna je dok rađa, ali kad se dijete rodi,
radosna je što je donijela novu osobu na svijet pa zaboravlja bolove koje je pretrpjela.
22 Tako je i s vama, sad se žalostite, ali ću vas opet vidjeti i razveselit ćete mi se; te vam
radosti nitko neće moći uskratiti.
23 U taj dan ništa me nećete tražiti. Zaista vam kažem, zamolite li što Oca u moje ime,
dat će vam.
24 Dosad niste ništa molili u moje ime. Molite i primit ćete, da vaša radost bude
potpuna.
25 O tomu sam vrlo oprezno govorio, u prispodobama, ali će doći vrijeme kad to više
neće biti potrebno i kada ću vam otvoreno govoriti o Ocu.
26 Tada ćete njemu iznijeti svoje molbe u moje ime. Ne kažem da ću ja moliti za vas
27 jer vas sâm Otac žarko voli zato što ste vi mene voljeli i vjerovali da sam došao od
Oca.
28 Da, izišao sam od Oca i došao na svijet, a otići ću s ovoga svijeta i vratiti se Ocu."
29 "Sada otvoreno govoriš," rekoše njegovi učenici, "a ne u zagonetkama.
30 Sada shvaćamo da sve znaš i da ti nitko ne mora ništa reći.† Zato vjerujemo da si
izišao od Boga."
31 "Vjerujete li zaista?" odgovori im Isus.
32 "No dolazi vrijeme, i već je tu, kad ćete se razbježati svaki na svoju stranu, a mene
ćete ostaviti samoga. Ipak neću biti sam jer Otac je sa mnom.
33 Sve sam vam to rekao da u meni imate mir. Ovdje na zemlji imat ćete nevolje, ali
ohrabrite se, ja sam pobijedio svijet!"

17

Isusova molitva

1 Pošto je Isus sve to rekao, pogleda prema nebu i nastavi:

† **16:30** Ili: *da te nitko ne mora ništa pitati*

“Oče, došao je čas! Proslavi svojeg Sina da on može proslaviti tebe.
2 Jer ti si mu dao vlast nad svim ljudima na zemlji. On daje vječni život svakomu
koga si mu ti dao.
3 A vječni život jest spoznati tebe, jedinoga, istinitoga Boga, i Isusa Krista, koga si ti
poslao.
4 Pronio sam tvoju slavu ovdje na zemlji čineći sve što si mi rekao da učinim.
5 A sada ti mene, Oče, proslavi slavom koju sam dijelio s tobom prije postanka
svijeta.

Molitva za učenice

6 Ovim sam ljudima rekao sve o tebi. Bili su u svijetu, ali ti si mi ih dao. Zapravo su
oduvijek i bili tvoji, ali dao si ih meni i poslušali su tvoje riječi.
7 Sad su spoznali da je sve što imam od tebe
8 jer sam im prenio riječi koje si mi dao. Prihvatili su ih, pa tako sigurno znaju da
sam izišao od tebe i vjeruju da si me ti poslao.
9 Moja molitva nije za svijet, već za one koje si mi dao jer tebi pripadaju.
10 Svi oni koji su moji pripadaju tebi, i svi koji su tvoji pripadaju meni. U njima sam
se proslavio.
11 Sad odlazim s ovog svijeta, ostavljam ih i idem tebi. Sveti Oče, brini se za njih i
dalje, očuvaj sve one koje si mi dao u svojem imenu da budu sjedinjeni baš kao i mi.
12 Dok sam bio s njima, očuvao sam u tvojem imenu sve one koje si mi dao. Čuvao
sam ih da nijedan osim sina pogibli ne propadne da se obistini proročanstvo iz Svetoga
pisma.
13 A sada idem tebi. Ovo govorim dok sam u svijetu kako bi oni u sebi imali moju
radost u svoj punini.
14 Dao sam im tvoju riječ, a svijet ih je zamrzio jer ne pripadaju svijetu, baš kao ni
ja.
15 Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, već da ih očuvaš od zla.
16 Nisu više od ovoga svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
17 Posveti ih istinom; tvoje su riječi istina.
18 Kao što si mene poslao u svijet, tako i ja njih šaljem.
19 I ja se posvećujem za njih da i oni budu posvećeni istinom.

Molitva za sve vjernice

20 Ne molim te samo za ove nego i za sve koji će povjerovati u mene zbog njihova
svjedočanstva.
21 Moja je molitva za sve njih da budu jedno, baš kao što smo ti i ja, Oče, ti u meni i
ja u tebi, neka tako i oni budu jedno u nama da svijet povjeruje da si me ti poslao.
22 Ja sam im dao slavu koju si mi ti dao; da budu jedno kao što smo i mi—
23 ja u njima, a ti u meni, da budu savršeno jedno. Tako će svijet spoznati da si me ti
poslao i shvatiti da ih voliš kao što voliš mene.
24 Oče, želim da budu sa mnom—svi koje si mi dao—neka gledaju moju slavu koju si
mi dao jer si me volio još prije postanka svijeta!
25 Pravedni Oče, svijet te ne poznaje, ali ja te poznajem. I ovi su učenici spoznali da
si me ti poslao.
26 Njima sam otkrio tebe i dalje ću te objavljivati da žarka ljubav kojom mene voliš
bude u njima i da ja budem u njima!”

18

Isusovo uhićenje
(Mt 26:47-56; Mk 14:43-50; Lk 22:47-53)

1 Rekavši to, Isus sa svojim učenicima prijeđe na drugu stranu potoka Kedrona te uđe
s njima u maslinik.
2 A izdajnik Juda poznavao je to mjesto jer je Isus često onamo odlazio sa svojim
učenicima.
3 Svećenički poglavari i farizeji dali su Judi četu vojnika i stražare da odu onamo. Oni
stignu do maslinika sa zapaljenim bakljama, svjetiljkama i oružjem.
4 Isus je znao što će se sve dogoditi. On istupi pred njih i upita: "Koga tražite?"
5 "Isusa iz Nazareta!" odgovore oni.
"Ja sam", reče Isus. S njima je stajao i njegov izdajnik Juda.
6 Kad im je rekao "Ja sam", svi ustuknu i popadaju na zemlju.
7 Ponovno ih upita: "Koga tražite?"
Opet odgovore: "Isusa iz Nazareta!"
8 "Rekao sam vam: ja sam", odgovori Isus. "Ja sam taj kojega tražite. Pustite druge
neka idu."
9 Rekao je to da bi se ispunilo proročanstvo koje je upravo spomenuo: "Nisam izgubio
nijednoga od ovih koje si mi dao."*

10 Tada Šimun Petar potegne mač i odsiječe desno uho sluzi velikog svećenika, koji se
zvao Malko.
11 Ali Isus reče Petru: "Spremi mač u korice! Zar da ne ispijem čašu koju mi je Otac
dao?"

Ana ispituje Isusa
(Mt 26:57, 69-70; Mk 14:66-68; Lk 22:54-57)

12 Tako židovski stražari s četom vojnika i njihovim zapovjednikom uhvate Isusa i
svežu ga.
13 Odvedu ga najprije Ani, tastu Kajfe, koji je te godine bio veliki svećenik.
14 Kajfa je bio taj koji je savjetovao židovskim vođama: "Bolje da jedan čovjek umre za
narod."

Petar se prvi put odriče Isusa

15 Šimun Petar i još jedan učenik koji je poznavao velikog svećenika izdaleka su ih
slijedili. Tako je taj drugi učenik mogao ući u dvorište velikog svećenika skupa s Isusom,
16 a Petar je ostao vani, pred vratima. Drugi učenik tada porazgovara sa sluškinjom
koja je pazila kraj vrata pa ona uvede i Petra.
17 Ta sluškinja, vratarica, upita Petra: "Nisi li i ti jedan od Isusovih učenika?"
"Nisam", odvrati Petar.
18 Stražari i služinčad stajali su pokraj vatre koju su naložili i grijali se jer je bilo
hladno. I Petar je stajao ondje s njima grijući se.

Veliki svećenik ispituje Isusa

19 Unutra veliki svećenik počne ispitivati Isusa o njegovim učenicima i o onome što ih
je poučavao.
20 Isus odgovori: "Što sam poučavao, naširoko je poznato jer sam redovito poučavao u
sinagogi i u Hramu. Čuli su me svi Židovi i ništa nisam poučavao tajno a da to nisam i
javno rekao.
21 Zašto to mene pitaš? Pitaj one koji su me slušali. Oni znaju što sam govorio!"
22 Jedan od vojnika koji je ondje stajao šakom udari Isusa po licu. "Zar se tako
odgovara velikom svećeniku?" upita.
23 "Ako sam pogrešno rekao, dokaži da je pogrešno", odgovori Isus. "Zar ćeš udarati
čovjeka samo zato što govori istinu?"
24 Tada Ana pošalje svezanoga Isusa velikome svećeniku Kajfi.

---

* **18:9** Vidjeti: Ivan 6:39; 17:12.

Petar se drugi put odriče Isusa (Mt 26:71-75; Mk 14:69-72; Lk 22:58-62)

25 U međuvremenu, dok se Šimun Petar grijao kraj vatre, ponovno ga upitaju: “Da nisi i
ti jedan od njegovih učenika?”
“Nisam!” odgovori on.
26 Ali jedan od slugu velikoga svećenika, rođak onoga kojemu je Petar odsjekao uho,
upita ga: “Zar te nisam vidio ondje u masliniku skupa s Isusom?”
27 Petar opet zaniječe. A pijetao odmah zakukuriče.

Isus pred Pilatom

28 Isusovo preslušanje pred Kajfom završilo je u rane jutarnje ure. Zatim ga odvedu u
palaču rimskoga upravitelja. Njegovi tužitelji nisu sâmi onamo ulazili jer bi ih ulazak
onečistio pa ne bi smjeli jesti pashalnu večeru.
29 Zato Pilat, upravitelj, iziđe k njima te ih upita: “Za što optužujete ovog čovjeka?”
30 “Ne bismo ga predali tebi da nije zločinac!” odgovore oni.
31 “Onda ga odvedite i sami mu sudite po svojim zakonima”, reče Pilat.
“Ali nama nije dopušteno ubiti čovjeka!”—kazaše.
32 Time se ispunilo Isusovo proročanstvo o njegovu smaknuću.†
33 Tada se Pilat vrati u palaču i naredi da mu dovedu Isusa. “Jesi li ti kralj Židova?”
upita ga.
34 “Jesi li se tog pitanja dosjetio sam ili su ti drugi govorili o meni?” upita ga Isus.
35 “Zar sam ja Židov?” odgovori Pilat. “Tvoj vlastiti narod i svećenički poglavari
predali su te meni. Zašto? Što si učinio?”
36 Isus odgovori: “Moje kraljevstvo ne pripada ovomu svijetu. Kad bi mu pripadalo,
moji bi se podanici borili da ne budem predan Židovima. Ali moje kraljevstvo nije od
ovoga svijeta!”
37 Pilat upita: “Ti dakle jesi kralj?” “Ti to kažeš”, odgovori Isus. “Da, ja sam kralj;
rodio sam se da bih svjedočio za istinu. Svaki onaj koji voli istinu poslušat će moj glas.”
38 Pilat upita: “A što je istina?” Tada ponovno iziđe pred židovski narod i reče im: “Ja
na njemu nisam našao nikakve krivnje.
39 A vi svake godine u vrijeme Pashe imate običaj tražiti da vam pustim nekoga iz
zatvora. Hoćete li da oslobodim židovskoga kralja?”
40 Ali oni nato poviču: “Ne! Ne njega, nego Barabu!” A Baraba je bio prevratnik.

19

Isus osuđen na smrt

1 Pilat tada dade Isusa izbičevati.
2 Vojnici spletu krunu od trnja, stave mu je na glavu i odjenu ga u grimizni plašt.
3 “Živio kralj Židova!” rugali su mu i udarali ga po licu.
4 Pilat ponovno iziđe i reče Židovima: “Evo, sad ću vam ga izvesti, ali znajte da ga ja ne
smatram krivim.”
5 Isus iziđe noseći trnovu krunu i grimizni plašt, a Pilat reče narodu: “Evo čovjeka!”
6 Kada su ga svećenički poglavari i židovski stražari ugledali, stanu vikati: “Raspni ga!
Raspni ga!”
“Raspnite ga sami!” reče im Pilat. “Ja ne držim da je kriv.”
7 Židovi odgovore: “Prema našemu Zakonu mora umrijeti jer se pravio Božjim Sinom.”
8 Kad je to čuo, Pilat se još više uplaši.
9 Povede Isusa natrag u palaču i upita ga: “Odakle si?” Ali Isus mu na to ne odgovori.

† **18:32** Vidjeti: Ivan 12:32-33.

10 “Nećeš mi odgovoriti?” upita Pilat. “Ne shvaćaš li da imam vlast osloboditi te ili te
raspeti?”
11 Isus mu reče: “Ne bi ti imao nikakve vlasti nada mnom da ti nije dana odozgor.
Zato je još veći grijeh onoga koji me je tebi predao.”
12 Pilat ga je tada nastojao osloboditi, ali su mu židovski vođe rekli: “Oslobodiš li tog
čovjeka, neprijatelj si caru! Tko se god izdaje za kralja, prevratnik je protiv cara.”
13 Na te im riječi Pilat opet izvede Isusa pa sjedne na sudačku stolicu na kamenom
popločenu postolju.
14 Bilo je oko podneva, dan priprave za Pashu. Pilat reče Židovima: “Evo vašega kralja!”
15 “Smakni ga!” vikali su. “Smakni ga! Raspni ga!”
“Što?! Da raspnem vašega kralja?” upita Pilat.
“Mi nemamo kralja osim cara!” odvrate svećenički poglavari.
16 Tada im Pilat preda Isusa da se raspne.

Isusa raspinju na križ
(Mt 27:32-44; Mk 15:21-32; Lk 23:26-43)

Isusa odvedu.
17 Noseći križ, otišao je do mjesta zvanoga Lubanja, ili hebrejski: Golgota.
18 Ondje ga raspnu s još dvojicom, svakim s jedne strane, tako da je Isus bio u sredini.
19 Pilat iznad njega dade postaviti natpis: “ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.”
20 Mnogi su Židovi pročitali taj natpis jer se mjesto na kojemu je Isus raspet nalazilo
blizu grada; natpis je bio na hebrejskomu, latinskomu i grčkomu.
21 Svećenički poglavari rekli su Pilatu: “Neka umjesto ‘kralj Židova’ stoji: ‘Za sebe je
tvrdio: “Ja sam kralj Židova.” ’ ”
22 “Neka ostane kako sam napisao!” odgovori im Pilat.
23 Pošto su vojnici raspeli Isusa, razdijele njegovu odjeću na četiri dijela, svakomu po
jedan. Uzmu mu i košulju. Kako nije imala šava, već je bila otkana u jednome komadu,
24 kazaše: “Nemojmo ju parati. Bacimo za nju kocku pa komu dopadne.” Time se
ispunila riječ iz Svetoga pisma: “Razdijeliše među sobom moju odjeću, a za haljinu
baciše kocku.”* Tako su i učinili.
25 Nedaleko od križa stajale su Isusova majka Marija, njegova teta Marija Kleofina i
Marija Magdalena.
26 Kad Isus opazi svoju majku gdje stoji pokraj učenika kojega je osobito volio, reče
joj: “Ženo, evo ti sina!”
27 A učeniku reče: “Evo ti majke.” I od toga časa uzme ju taj učenik u svoj dom.

Isusova smrt
(Mt 27:45-56; Mk 15:33-41; Lk 23:44-49)

28 Znajući da je sve svršeno, Isus reče: “Žedan sam”† da bi se ispunilo Sveto pismo.
29 Ondje je stajala posuda s octom pa u ocat namoče spužvu, stave ju na izopovu trsku
i primaknu Isusovim ustima.
30 Kad Isus okusi ocat, reče: “Svršeno je!” Glava mu klone i on preda svoj duh.
31 Kako je bilo vrijeme Priprave, židovski vođe nisu htjeli da tijela raspetih ostanu na
križevima i tijekom subote koja je bila velik blagdan, Pasha. Stoga zamole Pilata da
zapovjedi da se raspetima prebiju noge da brže umru kako bi ih mogli skinuti s križa.
32 Vojnici dođu i prebiju noge dvojici raspetih s Isusom.
33 Kad su došli do Isusa, vidjeli su da je već mrtav, pa mu nisu prebili noge,
34 nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok iz kojega odmah poteku krv i
voda.

---

* **19:24** Psalam 22:19. † **19:28** Vidjeti: Psalam 22:16; 69:22.

35 To je izvještaj očevica koji točno opisuje što je vidio da i vi možete vjerovati.
36 Sve se to dogodilo da bi se obistinile riječi Svetoga pisma: “Nijedna mu se kost neće
slomiti”‡
37 i “Gledat će onoga koga su proboli.”§

Isusov ukop
(Mt 27:57-61; Mk 15:42-47; Lk 23:50-56)
38 Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali je to tajio zbog straha od
židovskih vođa, zamoli Pilata da mu dopusti uzeti Isusovo tijelo. Pilat mu dopusti pa
Josip dođe i skine Isusovo tijelo.
39 Došao je i Nikodem, koji je posjetio Isusa noću, i donio trideset litara ulja od smirne
i aloje za pomazanje tijela.
40 Umotali su Isusovo tijelo u dugačko platno natopljeno mirisima, kako je već u
Židova bio običaj pri ukopu.
41 U blizini mjesta na kojemu je Isus bio raspet nalazio se vrt s posve novim grobom
u kojega još nitko nije bio položen.
42 Kako je grob bio blizu, a valjalo je žuriti zbog Priprave, ondje polože Isusa.

20

Isusovo uskrsnuće
(Mt 28:1-10; Mk 16:1-8; Lk 24:1-12)
1 U nedjelju* rano ujutro, još za mraka, dođe na grob Marija Magdalena i opazi da je
odvaljen kamen s ulaza u grob.
2 Otrči stoga pronaći Šimuna Petra i još jednog učenika, koga je Isus osobito volio, pa
im reče: “Uzeli su Gospodinovo tijelo iz groba i ne znam kamo su ga stavili!”
3 Petar tada iziđe s drugim učenikom te potrče prema grobu.
4 Drugi učenik prestigne Petra i stigne onamo prvi,
5 sagne se, zaviri unutra te spazi povoje od lanena platna gdje leže, ali ne uđe.
6 Tada pristigne i Šimun Petar pa uđe u grob. I on ugleda povoje gdje leže
7 i platno u koje je bila umotana Isusova glava kako presavijeno leži sa strane.
8 Tada je ušao i drugi učenik, vidio i povjerovao—
9 jer sve do tada nisu shvatili da Sveto pismo govori kako će Isus ustati od mrtvih.
10 Vrate se kući.

Isus se pojavljuje pred Marijom Magdalenom
(Mt 28:9-10; Mk 16:9-11)
11 Marija se vratila na grob i stajala vani plačući. Zaplakana se sagne i zaviri u grob
12 te ugleda dva anđela obučena u bijelo kako sjede, jedan do glave, a drugi do nogu
na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo.
13 “Zašto plačeš?” upitaju anđeli.
“Zato što su mi uzeli Gospodina,” odgovori ona, “a ne znam kamo su ga stavili!”
14 Obazre se i ugleda da netko stoji iza nje. Bio je to Isus, ali ga nije prepoznala.
15 “Zašto plačeš?” upita on. “Koga tražiš?”
Ona pomisli da je to vrtlar. “Gospodine,” reče, “ako ste ga vi odnijeli, recite mi kamo
ste ga stavili pa ću otići i uzeti ga.”
16 “Marijo!” reče joj Isus.
Ona se okrene prema njemu i uzvikne na hebrejskome: “Rabbuni!” (što znači:
“Učitelju!”)

‡ **19:36** Izlazak 12:46; Brojevi 9:12; Psalam 34:21. § **19:37** Zaharija 12:10. * **20:1** U grčkome: *prvoga dana u tjednu.*

17 “Nemoj me dulje zadržavati”, upozori ju, “jer još nisam uzišao k Ocu. Idi, nađi moju
braću i javi im da uzlazim svojemu Ocu i vašemu Ocu, svojemu Bogu i vašemu Bogu.”
18 Marija Magdalena ode javiti učenicima da je vidjela Gospodina i prenese im
njegovu poruku.

Isus se pojavljuje pred učenicima (Mt 28:16-20; Mk 16:14-18; Lk 24:36-49)

19 Te su se večeri prvoga dana u tjednu učenici sastali iza zaključanih vrata zbog
straha od židovskih vođa kad odjednom među njih stane Isus. Pozdravi ih: “Mir vama!”
20 Kad im je to rekao, pokaže im svoje ruke i bok. Učenici se razvesele kad ugledaju
svojega Gospodina.
21 Isus im opet reče: “Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.”
22 Zatim dahne u njih i reče: “Primite Svetoga Duha!
23 Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im. Kojima ne oprostite grijehe, nisu im
oprošteni.”

Isus se pojavljuje pred Tomom

24 Jedan od Dvanaestorice, Toma zvani Blizanac, nije tada bio s drugima.
25 “Vidjeli smo Gospodina”, rekli su mu, a on odgovori: “Ne vjerujem sve dok ne
vidim rane od čavala na njegovim rukama, dok u njih ne stavim prste i dok ne stavim
ruku u ranu na njegovu boku.”
26 Nakon osam dana učenici su ponovno bili skupa. Taj je put s njima bio i Toma. Iako
su vrata bila zatvorena, Isus stane među njih i pozdravi ih: “Mir vama!”
27 Zatim reče Tomi: “Daj ovamo prst; evo mojih ruku! Stavi ruku u moj bok. Ne budi
više nevjernik. Vjeruj!”
28 “Moj Gospodin i moj Bog!” uzvikne Toma.
29 Isus mu reče: “Ti vjeruješ jer si me vidio. Ali blago onima koji me nisu vidjeli, a
vjeruju.”

Svrha ove knjige

30 Isusovi učenici vidjeli su kako Isus čini i mnoga druga čuda osim zapisanih u ovoj
knjizi.
31 Ova su zapisana da vjerujete† da je Isus Mesija, Božji Sin, te da vjerujući u njega
imate život.

21

Isus se pojavljuje pred sedmoricom učenika

1 Poslije se Isus opet javio učenicima uz Tiberijsko jezero. Evo kako se to dogodilo:
2 Ondje ih je bila nekolicina: Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane
Galilejske, Zebedejevi sinovi te još dvojica učenika.
3 “Idem loviti ribu”, reče Šimun Petar.
“Idemo i mi”, rekli su oni i pošli s njim, ali cijele noći nisu ništa ulovili.
4 U zoru je Isus stajao na obali, ali učenici ga nisu prepoznali.
5 “Zar nemate ribe, djeco?” dovikne im on.
“Nemamo!” odgovore.
6 On reče: “Bacite mrežu s desne strane lađe i uhvatit ćete ih!” Tako su i učinili. Nisu
mogli izvući mrežu zbog mnoštva riba koje su uhvatili.
7 Učenik kojega je Isus osobito volio reče Petru: “To je Gospodin!” Nato Šimun Petar
opaše gornju haljinu jer je bio slabo obučen, skoči u vodu i otpliva do obale.
8 Drugi su ostali u lađi. Dovuku mrežu punu riba do obale udaljene stotinjak metara.*

† **20:31** U nekim rukopisima: *da i dalje vjerujete.* * **21:8** U grčkome: *dvjesto lakata.*

9 Kad su izišli na obalu, ugledaju ribu kako se peče na razgorjelu žaru i kruh.
10 “Donesite malo riba koje ste uhvatili”, reče im Isus.
11 Šimun Petar ode i izvuče mrežu punu velikih riba na obalu: sto pedeset i tri velike
ribe. Mreža se ipak nije rastrgala.
12 “Dođite doručkovati!” reče im Isus. Nitko se od njih nije usuđivao pitati ga je li on
uistinu Gospodin jer su znali da jest.
13 Isus uzme kruh, pa im ga dade. To učini i s ribom.
14 To je bilo već treći put Isus da se javio učenicima otkad je uskrsnuo od mrtvih.

Isusov razgovor s Petrom

15 Nakon doručka Isus upita Šimuna Petra: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me više nego
ovi?”
“Da”, odgovori Petar. “Ti znaš da te volim.”
“Onda pasi moje jaganjce”, reče mu Isus.
16 Ponovno ga upita: “Šimune, Ivanov sine, ljubiš li me?”
“Da, Gospodine,” reče Petar “znaš da te volim.”
“Onda pasi moje ovce”, reče mu Isus.
17 Još ga jedanput upita: “Šimune, Ivanov sine, voliš li me?”
Petar se ražalosti što ga Isus i treći put pita voli li ga. “Gospodine, ti sve znaš; znaš da
te volim”, reče.
“Onda pasi moje ovce”, reče mu Isus.
18 “Zaista ti kažem, kad si bio mlad, mogao si činiti što si htio i ići kamo si želio; ali kad
ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasati i voditi onamo kamo ne želiš ići.”
19 Isus mu je to rekao da bi mu navijestio kakvom će smrću proslaviti Boga. Zatim
mu reče: “Slijedi me!”
20 Petar se okrene i opazi da učenik kojega je Isus osobito volio, onaj koji se pri večeri
nagnuo i upitao Isusa: “Učitelju, koji će te od nas izdati?” ide za njim.
21 Petar upita Isusa: “A što će biti s njime, Gospodine?”
22 Isus mu odgovori: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe tiče? Ti
me slijedi!”
23 Tako se među braćom raširio glas da onaj učenik neće umrijeti. Ali Isus nije rekao da
on neće umrijeti, već samo: “Ako hoću da on ostane dok ja ne dođem, što se to tebe tiče!”
24 Ovo je taj učenik koji je vidio te događaje i ovdje ih zabilježio. A svi mi znamo da je
zapis tih događaja točan i istinit.
25 Isus je učinio još mnogo toga i kad bi se sve redom zapisalo, mislim da sve te knjige
ne bi stale ni u cijeli svijet!

Djela Apostolska

Obećanje Svetoga Duha

1 Dragi Teofile, u prvoj knjizi koju sam ti napisao iznio sam sve što je Isus počeo da
djeluje i poučava
2 do dana kad je uznesen na nebo, pošto je odabranim apostolima dao upute Svetoga
Duha.
3 Još četrdeset dana nakon raspeća ukazivao se apostolima i na mnoge im načine
dokazao da je živ. Govorio im je o Božjemu kraljevstvu.
4 Dok je tako s njima blagovao, reče im: "Ne idite iz Jeruzalema, nego ostanite ondje
dok vam Otac ne pošalje što je obećao. Sjetite se, već sam vam o tomu govorio.
5 Ivan je krstio vodom, ali vi ćete uskoro biti kršteni Svetim Duhom."

Isusovo uzašašće

6 Apostoli koji su bili s njim upitaju ga: "Gospodine, hoćeš li sada obnoviti izraelsko
kraljevstvo?"
7 "Ta vremena i prigode određuje Otac svojom vlasti", odgovori im on, "i nije na vama
da ih znate.
8 Ali kad na vas siđe Sveti Duh, primit ćete snagu da o meni svjedočite ljudima
posvuda—u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i do kraja zemlje."
9 Tek što je to rekao, uznesen je na nebo pred njihovim očima i nestao u oblaku.
10 Dok su očiju uprtih u nebo gledali kako odlazi, odjednom se među njima pojave
dvojica ljudi u bijeloj odjeći.
11 "Galilejci, što tu stojite i gledate u nebo?" rekli su. "Isus je od vas uznesen na nebo,
ali jednoga dana će se vratiti jednako tako kao što ste ga vidjeli da odlazi!"

Umjesto Jude izabran Matija

12 Bilo je to na Maslinskoj gori. Vrate se zatim do Jeruzalema udaljenoga otprilike
kilometar.*
13 Čim uđu u grad, odu u kuću u kojoj su boravili, u sobu na katu. Bili su ondje Petar,
Ivan, Jakov, Andrija, Filip, Toma, Bartolomej, Matej, Jakov (Alfejev sin), Šimun (zelot) i
Juda (Jakovljev sin).
14 Svi su se ustrajno i jednodušno sastajali na molitvu s Isusovom majkom Marijom,
još nekoliko drugih žena i s Isusovom braćom.
15 Kad ih je jednom tako bilo okupljeno sto dvadeset, Petar ustane i reče:
16 "Braćo, moralo se ispuniti ono što piše u Svetome pismu za Judu, koji je doveo
hramsku policiju da uhiti Isusa. To je odavno, kroz Davida, pretkazao Sveti Duh.
17 Juda je bio jedan od nas, dionik naše službe.
18 Novcem koji je dobio za svoje zlodjelo Juda je kupio polje. Ondje je pao i rasprsnuo
se tako da mu se prosula sva utroba.
19 Vijest o njegovoj smrti brzo se pronijela među stanovnicima Jeruzalema pa su to
polje prozvali Akeldama, što na aramejskome znači 'Krvavo polje'.
20 To je pretkazano u Knjizi psalama. Ondje piše:
'Neka njegov dom opusti,
neka nitko u njemu ne stanuje!'
i
'Neka njegovu službu dobije drugi!'†

---

* **1:12** U grčkome: *jedan subotni hod.* † **1:20** Psalam 69:26; Psalam 109:8.

21 Moramo zato odabrati nekoga da zamijeni Judu—nekoga tko je bio s nama cijelo
vrijeme dok smo bili s Gospodinom Isusom
22 otkad ga je Ivan krstio pa do uznesenja u nebo. Taj će s nama biti svjedokom Isusova
uskrsnuća."
23 Predlože dvojicu: Josipa Barsabu (kojega su zvali i Just) i Matiju.
24 Svi se pomole: "Gospodine, ti poznaješ svako srce. Pokaži nam kojega si od ove
dvojice izabrao
25 da kao apostol zamijeni izdajnika Judu koji nas je napustio i otišao onamo kamo
pripada."
26 Zatim bace kocke i kocka padne na Matiju. Tako je on postao dvanaestim
apostolom.

2

Silazak Svetoga Duha

1 Na Pedesetnicu, sedam tjedana nakon Isusova uskrsnuća, svi su bili okupljeni na
istomu mjestu.
2 Odjednom se začuje šum s neba, poput silnoga vihora, te ispuni kuću u kojoj su bili.
3 Pojave se zatim plameni jezici te se razdijele i siđu na njih—na svakoga po jedan.
4 Svi nazočni napune se Svetoga Duha i počnu govoriti drugim jezicima, kako je komu
Duh davao govoriti.
5 A u Jeruzalemu su u to doba boravili pobožni Židovi koji su došli iz svakog naroda
pod nebom.
6 Kad začuju huk vjetra, dotrče vidjeti što se zbiva i zaprepaste se—jer svatko od njih
čuo je vjernike kako govore na njegovu jeziku.
7 Iznenađeni i zadivljeni, pitali su: "Nisu li svi ti ljudi što govore Galilejci?
8 Kako ih onda svatko od nas čuje na svojemu materinskom jeziku?
9 Ima nas ovdje Parta, Međana, Elamljana, žitelja Mezopotamije, Judeje i Kapadocije,
Ponta i Male Azije,
10 Frigije i Pamfilije, Egipta i libijskih krajeva oko Cirene. Ima Rimljana koji su u
prolazu,
11 Židova i obraćenika na židovsku vjeru, Krećana i Arapa, a svi mi čujemo te ljude kako
na našim jezicima govore o veličanstvenim Božjim djelima!"
12 Stajali su zaprepašteni i pitali jedni druge: "Što bi to moglo značiti?"
13 Drugi su se pak rugali: "Pijani su od slatkoga vina!"

Petar propovijeda mnoštvu

14 Tada istupi Petar s jedanaestoricom apostola i glasno reče mnoštvu: "Poslušajte me,
Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu! Znajte:
15 nisu ovi ljudi pijani kao što mislite. Pa tko se još opija u devet sati ujutro?*
16 To što vidite ostvarenje je proročanstva proroka Joela:
17 'U posljednje ću vrijeme', veli Gospodin,
'izliti svojega Duha na sve ljude.
Vaši sinovi i kćeri će proricati,
vaši mladići će imati viđenja, a starci sne.
18 U te ću dane izliti svojega Duha
na svoje sluge i sluškinje
te će oni proricati.
19 Dat ću čudesa na nebesima
i znakove na zemlji:

* **2:15** U grčkome: *tek je treća ura dana.*

krv, oganj i sukljanje dima.
20 Sunce će se pretvoriti u tamu,
a mjesec postati krvavocrven
prije nego što dođe velik i slavan Dan Gospodnji.
21 I tko god zazove Gospodnje ime,
bit će spašen.’†

22 Čujte me, Izraelci! Bog je pred vama potvrdio Isusa Nazarećanina silnim djelima i čudesnim znacima koje je, kao što znate, činio.
23 Vi ste ipak postupili prema unaprijed odlučenomu Božjem naumu: bezbožničkom ste ga rukom raspeli na križ i pogubili.
24 Ali Bog ga je oslobodio grozote smrti i uskrisio ga u život jer smrt nije mogla njime vladati.
25 Kralj David za njega je rekao:
‘Znam da je Gospodin uvijek sa mnom
jer uvijek stoji pokraj mene da ne posrnem.
26 Stoga mi se srce raduje,
a jezik kliče od veselja.
Tijelo mi spokojno počiva.
27 Jer nećeš ostaviti moju dušu među mrtvima‡
ni dopustiti da tvoj svetac istrune.
28 Pokazao si mi put života.
Tvoja će me nazočnost ispuniti radošću.’§
29 Braćo draga, s punim pouzdanjem tvrdim: David time nije mislio na sebe—jer on je odavno umro, pokopan je i grob mu je do danas ovdje.
30 Ali David je bio prorok i znao je da se Bog zakleo jednoga od njegovih potomaka posaditi na njegovo prijestolje kao Mesiju.
31 On je to unaprijed vidio i pretkazao Mesijino uskrsnuće. Rekao je da mu ‘duša neće ostati među mrtvima’ i da mu tijelo neće ‘istrunuti’.
32 To proročanstvo govori o Isusu. Njega je Bog uskrisio—svi smo tomu svjedoci.
33 On sada sjedi na najuzvišenijemu mjestu u nebu, Bogu zdesna. I Otac mu je, kao što je i obećao, dao Svetoga Duha da ga izlije na nas. Danas to čujete i vidite.
34 Jer David nikada nije uznesen u nebo, a ipak je rekao:
‘Gospodin je rekao mojem Gospodinu:
Sjedni mi s desne strane
35 dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje.’*
36 Neka dakle pouzdano znade sav Izrael da je Bog tog Isusa kojega ste raspeli učinio i Gospodinom i Mesijom!”
37 Te su ih riječi duboko potresle. Upitaju zato Petra i ostale apostole: “Braćo, što da učinimo?”
38 Petar im odgovori: “Obratite se Bogu i krstite se u ime Isusa Krista da vam grijesi budu oprošteni pa ćete primiti dar Svetoga Duha.
39 To je obećanje vama i vašoj djeci, pa čak i onima izdaleka koje naš Gospodin Bog pozove.”
40 Zatim je još dugo propovijedao zaklinjući i opominjući ih: “Spasite se od ovoga pokvarenog naraštaja!”
41 Oni povjeruju njegovim riječima i krste se. Tako se u taj dan Crkvi pridružilo oko tri tisuće duša.
42 Bili su postojani u apostolskome učenju, zajedništvu, lomljenju kruha i molitvi.

† **2:21** Joel 3:1-5. ‡ **2:27** U grčkome: *u podzemlju.* § **2:28** Psalam 16:8-11. * **2:35** Psalam 110:1.

Okupljanje vjernika

43 Sve je zahvatilo strahopoštovanje jer su apostoli činili mnoga čudesa i znakove.
44 Koji su prigrlili vjeru, živjeli su u zajedništvu i sve su dijelili.
45 Prodavali su imanja i dijelili svakome prema potrebi.
46 Svaki su dan jednodušno i postojano hrlili u Hram na bogoštovlje te se sastajali po kućama da lome kruh radosno i prostodušno,
47 hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. A Bog je svednevice zajednici pripajao nove spasenike.

3

Petar iscjeljuje hromog čovjeka

1 Dok su Petar i Ivan jednoga popodneva išli u Hram na molitveni sastanak koji se održavao u tri ure,*
2 naiđu neki ljudi noseći čovjeka hroma od rođenja, kojega su svaki dan donosili pred hramska vrata zvana Divna da prosi milostinju od ljudi koji ulaze u Hram.
3 Kad ugleda Petra i Ivana kako ulaze u Hram, zamoli ih za milostinju.
4 Petar i Ivan prodorno ga pogledaju. "Pogledaj nas!" reče mu Petar.
5 Hromi ih je čovjek molećivo gledao očekujući milostinju.
6 Ali Petar mu reče: "Nemam novca, ni srebrna ni zlatna. Ali dajem ti što imam: u ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!"
7 Uhvati čovjeka za desnu ruku i podigne ga. Čovjeku smjesta ojačaju noge i gležnjevi.
8 On skoči, uspravi se i počne hodati. Uđe s njima u Hram hodajući, poskakujući i slaveći Boga.
9 Svi su ga vidjeli kako hoda i slavi Boga.
10 Shvatili su da je to isti čovjek koji je na Divnim vratima prosio milostinju i zaprepastili su se, gotovo izbezumili zbog toga što se s njim dogodilo.
11 On se pak držao Petra i Ivana koji su bili u Salomonovu trijemu. Zato svi nagrnu onamo.

Petar propovijeda u Hramu

12 Kad je to vidio Petar, reče ljudima: "Što se čudite ovomu, Izraelci? I što gledate u nas, kao da smo mi svojom snagom ili pobožnošću učinili da ovaj čovjek prohoda!
13 Učinio je to Abrahamov, Izakov i Jakovljev Bog, Bog naših predaka, i tako proslavio svojega slugu Isusa. A vi ste toga Isusa predali da ga uhite i odrekli ste ga se pred Pilatom kad ga je već odlučio osloboditi.
14 Odrekli ste se Sveca i Pravednika, a namolili ste da vam oslobode ubojicu.
15 Ubili ste začetnika života, ali Bog ga je uskrisio od mrtvih. Mi smo tomu svjedoci.
16 Isusovo je ime iscijelilo ovoga čovjeka, a znate da je bio hrom. Vjera u Isusovo ime vratila mu je potpuno zdravlje naočigled svih vas.
17 Braćo, znam da ste s Isusom tako postupili zbog neznanja, kao i vaši poglavari.
18 Ali Bog je tako ispunio ono što su proroci prorekli o Mesiji: da će pretrpjeti sve to.
19 Pokajte se dakle za grijehe i obratite se Bogu pa će vam on izbrisati grijehe
20 i poslati vam vrijeme okrepe: unaprijed vam namijenjenoga Mesiju Isusa.
21 On mora ostati u nebu sve dok ne dođe vrijeme svekolike obnove koju je Bog odavno obećao kroz svete proroke.
22 Mojsije je rekao:
'Gospodin, vaš Bog, podignut će vam proroka
poput mene iz vašega vlastitog naroda.
Dobro slušajte sve

* **3:1** U grčkome: *na molitvu u devetu uru.*

što vam on kaže!
23 A tko god ne bude slušao tog proroka,
neka se iskorijeni iz naroda!’
24 Još od Samuela, svi su proroci navijestili ovo što se sada događa.
25 Vi ste djeca tih proroka i Saveza koji je Bog sklopio s vašim precima. Bog je rekao Abrahamu:
‘Tvoje će potomstvo biti na blagoslov
svim narodima na zemlji.’†
26 Bog je podignuo svojega slugu i najprije ga je poslao da vas blagoslovi—da se svatko od vas obrati od svojih opačina.”

4

Petar i Ivan pred Vijećem

1 Dok su Petar i Ivan još govorili narodu, priđu im svećenici, zapovjednik hramske straže i neki saduceji.
2 Uznemirilo ih je što su, na Isusovu primjeru, navješćivali uskrsnuće od mrtvih.
3 Uhite ih zato i, kako je već bila večer, bace u tamnicu do jutra.
4 Ali mnogi koji su ih čuli kako propovijedaju Riječ povjerovali su i broj vjernika uvećao se na otprilike pet tisuća, ne brojeći žene i djecu.
5 Sutradan se u Jeruzalemu sastanu poglavari, starješine i pismoznanci.
6 Bio je ondje veliki svećenik Ana s Kaifom, Ivanom, Aleksandrom i drugima iz velikosvećeničke loze.
7 Dozovu pred sebe apostole i upitaju ih: “Kakvom silom i u čije ime ste to učinili?”
8 Petar im, pun Svetoga Duha, reče: “Narodni poglavari i starješine!
9 Odgovaramo li mi to zbog dobroga djela koje smo učinili bolesnu čovjeku? Želite li znati kako je iscijeljen?
10 Znajte i vi, i cijeli izraelski narod, da taj čovjek stoji pred vama zdrav jer je iscijeljen po imenu Isusa Krista iz Nazareta, kojega ste vi raspeli, ali ga je Bog uskrisio od mrtvih!
11 Jer Isus je taj ‘kamen’ koji ste vi ‘graditelji’ odbacili, a koji je ‘postao ugaonim kamenom’.*
12 Ni po kome drugome nema spasenja! Nema drugoga imena pod nebom po kojemu se ljudi mogu spasiti.”
13 Članove Vijeća zaprepastila je Petrova i Ivanova neustrašivost jer su mogli jasno vidjeti da su neizobraženi i neuki ljudi. Znali su da su bili sa Isusom,
14 ali kako je iscijeljeni čovjek stajao pred njima, nisu im mogli proturječiti.
15 Zato narede Petru i Ivanu da izađu iz vijećnice te počnu raspravljati:
16 “Što da radimo s tim ljudima? Ne možemo zanijekati da su učinili čudesni znak—za to znaju svi u Jeruzalemu.
17 Ali možda možemo spriječiti da se to još više ne razglasi. Zabranimo im da ikomu opet govore o Isusovu imenu.”
18 Pozovu zato apostole i zapovjede im da nipošto ne govore o Isusovu imenu i ne poučavaju o njemu.
19 Ali Petar i Ivan im odgovore: “Zar smatrate da je pred Bogom pravo da slušamo vas, a ne njega?
20 Ne možemo a da ne govorimo o onomu što smo čuli i vidjeli.”
21 Vijećnici im opet zaprijete ali ih na koncu puste zato što nisu znali kako ih kazniti a da se narod ne pobuni. Jer svi su slavili Boga zbog toga što se dogodilo:
22 čudesno je iscijeljen čovjek koji je bio hrom više od četrdeset godina.

† **3:25** Postanak 22:18. * **4:11** Psalam 118:22.

Vjernici mole za hrabrost

23 Čim su ih oslobodili, Petar i Ivan jave se drugim vjernicima i ispričaju im što su im
rekli veliki svećenici i starješine.
24 Kad su to čuli, svi podignu glas i jednodušno se pomole Bogu: “Gospodine, ti si
stvorio nebo, zemlju, more i sve što je u njima!
25 Po Svetome Duhu kroz svojega slugu Davida odavno si rekao:
‘Zašto se narodi bune?
Zašto puci snuju ispraznosti?
26 Zemaljski se kraljevi spremaju na bitku protiv Gospodina i
protiv njegova Mesije.’†
27 To se dogodilo u ovomu gradu! Herod Antipa, Poncije Pilat, zajedno s narodima,
urotili su se s izraelskim narodom protiv tvojega svetog Sluge Isusa, tvojega
Pomazanika.
28 Učinili su ono što si predodredio svojom snagom i voljom.
29 Gospodine, čuj njihove prijetnje i daj svojim slugama hrabrosti da navješćuju tvoju
Riječ!
30 Pruži svoju moćnu ruku da se događaju iscjeljenja, čudesa i znamenje u imenu tvojega
svetog Sluge Isusa.”
31 Kad su se tako pomolili, potrese se zgrada u kojoj su bili. Svi se napune Svetoga
Duha te su smjelo navješćivali Božju riječ.

Vjernici dijele imovinu

32 Mnoštvo vjernika bilo je jednoga srca i duše: nitko nije ono što je imao zadržavao za
sebe, nego su sve međusobno dijelili.
33 A apostoli su s velikom silom svjedočili o uskrsnuću Gospodina Isusa. Velika je
milost bila nad njima.
34 Nitko od njih nije oskudijevao jer su oni koji su posjedovali zemljišta i kuće
prodavali svoju imovinu
35 i novac donosili apostolima da njime raspolažu. Oni su ga dijelili svakomu prema
potrebama.
36 Tako je Josip kojega su apostoli zvali Barnaba (što znači: “Sin utjehe”), levit, rodom
s Cipra,
37 imao njivu. Prodao ju je i donio novac apostolima da njime raspolažu.

5

Ananija i Safira

1 Neki pak čovjek imenom Ananija proda skupa sa svojom ženom Safirom imanje.
2 U dogovoru sa ženom odvoji dio novca i zadrži ga, a ostatak donese apostolima na
raspolaganje.
3 Petar mu reče: “Ananija! Zašto ti je Sotona ispunio srce? Lagao si Svetome Duhu i
zadržao dio novca za sebe.
4 Nisi morao prodati imanje i ostalo bi tvoje. A i kad si ga prodao, novac je bio tvoj.
Mogao si odlučiti da ga dadeš ili da ga zadržiš. Zašto si takvo što učinio? Nisi slagao
ljudima, nego Bogu!”
5 Čim je Ananija to čuo, sruši se i izdahne. Silan strah spopadne sve koji su za to čuli.
6 Priđu neki mladići, poviju ga u plahte te iznesu i pokopaju.
7 Nakon otprilike tri sata dođe njegova žena ne znajući što se dogodilo.
8 Petar ju upita: “Reci mi, jeste li za ovoliko novca prodali zemljište?”
“Jesmo”, odgovori žena. “Za toliko.”

† **4:26** Psalam 2:1-2.

9 “Pa što vam je bilo da ste se tako urotili kušati Duha Gospodnjega? Ondje su na
vratima mladići koji su ti pokopali muža. I tebe će iznijeti!” reče Petar.
10 Ona se smjesta sruši na pod i umre. Mladići uđu i videći da je mrtva, iznesu ju i
pokopaju pokraj muža.
11 Cijelu Crkvu i sve koji su za to čuli spopadne silan strah.

Apostoli iscjeljuju mnoštvo

12 Preko ruku apostola događala su se mnoga čudesa i znamenja među narodom. Svi
su se vjernici jednodušno okupljali u Salomonovu trijemu.
13 Nitko im se nije usuđivao pridružiti, ali narod ih je veličao.
14 Sve je više i više muškaraca i žena vjerovalo u Gospodina.
15 Ljudi su na ulice iznosili bolesnike na ležajevima i nosiljkama ne bi li na njih u
prolazu pala barem Petrova sjena.
16 Mnoštvo je nagrnulo iz sela oko Jeruzalema. Donosili su bolesnike i opsjednute
nečistim duhovima. I svi su ozdravljali.

Apostole progone

17 Veliki svećenik i njegovi pristaše iz saducejske sljedbe razjare se od zavisti.
18 Uhite apostole i bace ih u javni zatvor.
19 Ali kad je pala noć, dođe anđeo Gospodnji te otvori vrata zatvora i izvede ih. Reče
im:
20 “Idite samo i nastavite ljudima u Hramu govoriti sve o Životu!”
21 Apostoli tako u svanuće uđu u Hram i odmah počnu poučavati.
U međuvremenu stignu veliki svećenik i njegove pristaše te sazovu Vijeće i izraelske
starješine. Pošalju zatim u zatvor po apostole da ih izvedu pred sud.
22 Ali kad stražari stignu onamo, ne nađu ih u tamnici. Vrate se i jave:
23 “Zatvor je zaključan i stražari su pred vratima, ali kad smo ih otvorili i ušli, unutra
nije bilo nikoga!”
24 Kad su zapovjednik hramske straže i veliki svećenici to čuli, zbunjeno su se pitali
što sve to znači.
25 Uto im netko dođe javiti da su zatvorenici u Hramu te da ondje poučavaju narod.
26 Zapovjednik ode sa stražarima i uhiti ih, ali ne na silu jer se bojao da ih narod ne
kamenuje.
27 Izvedu tako apostole pred Vijeće.
28 “Nismo li vam strogo zabranili poučavati u ime toga čovjeka?” upita ih veliki
svećenik. “A vi ste napunili Jeruzalem učenjem o Isusu i još nas optužujete za njegovu
smrt!”
29 Ali Petar i apostoli odgovore: “Valja nam se pokoravati Bogu, a ne ljudima.
30 Bog naših predaka uskrisio je Isusa, kojega ste smaknuli pribivši ga na križ.
31 Uzvisio ga je svojom desnicom da bude Vođa i Spasitelj, da izraelskomu narodu
omogući da se obrati i da im oprosti grijehe.
32 Svjedoci svega toga smo mi i Sveti Duh kojega je Bog dao onima što mu se
pokoravaju.”
33 Nato se vijećnici razgnjeve. Htjeli su ih smaknuti.
34 Ali ustane neki farizej, član Vijeća, imenom Gamaliel. Bio je to zakonoznanac
kojega je narod vrlo cijenio. Zapovjedi da apostole načas izvedu.
35 Onda reče vijećnicima: “Izraelci, dobro razmislite što ćete učiniti s tim ljudima!
36 Podigao se tako prije i neki Teuda tvrdeći da je netko velik. Stekao je oko četiri
stotine pristaša, ali je ubijen i svi su se razbježali.
37 Poslije se u vrijeme popisa stanovništva podigao Juda Galilejac i poveo narod za
sobom. I on je ubijen i sljedbenici su mu se razbježali.

38 Savjetujem zato: ne dirajte te ljude i pustite ih. Potječu li njihovo poučavanje i
njihova djela od čovjeka, propast će.
39 A ako su od Boga, nećete ih moći uništiti. Pazite da ne zaratite s Bogom." Vijeće
prihvati njegov savjet.
40 Pozovu apostole, išibaju ih, zabrane im da govore u Isusovo ime te ih puste.
41 Apostoli odu radosni iz Vijeća što ih je Bog smatrao dostojnima da trpe pogrdu
zbog Isusova imena.
42 I svaki dan su u Hramu i po kućama navješćivali da je Isus Mesija.

6

Apostoli biraju sedmoricu

1 Ali kako je broj vjernika* naglo rastao, neki se počnu žaliti. Židovi koji su govorili
grčki prigovarali su Židovima koji su govorili hebrejski da zanemaruju njihove udovice
u svagdanjem dijeljenju pomoći.
2 Dvanaestorica zato sazovu vjernike.
"Mi apostoli ne bismo trebali služiti pri stolovima umjesto da propovijedamo i
poučavamo Riječ.
3 Pronađite, braćo, među sobom sedam ljudi na dobrome glasu, punih Svetoga Duha i
mudrosti. Njih ćemo za to zadužiti,
4 a mi ćemo se posvetiti molitvi te propovijedanju i poučavanju Riječi."
5 Prijedlog se svima svidio. Izaberu Stjepana, čovjeka punog vjere i Svetoga Duha, te
Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmenu i Nikolu koji je došao iz Antiohije. On se
kao poganin obratio na židovsku vjeru, a sada je postao kršćaninom.
6 Postave njih sedmoricu pred apostole, a oni polože na njih ruke i pomole se.
7 Božja riječ sve se više širila. Broj vjernika u Jeruzalemu naglo je rastao, a i mnogi su
židovski svećenici prihvaćali vjeru.

Stjepanovo uhićenje

8 Stjepan je bio pun Božje milosti i sile. Činio je među narodom silna čudesa i
znamenje.
9 Ali pobune se neki iz takozvane sinagoge Slobodnjaka, Židovi iz Cirene,
Aleksandrije, Cilicije i Male Azije, pa počnu s njime raspravljati.
10 Nitko od njih nije se mogao nositi s mudrošću i Duhom kojim je Stjepan govorio.
11 Nagovore zato neke ljude da za njega kažu: "Čuli smo ga da govori pogrdne riječi
protiv Mojsija i protiv Boga."
12 Podjarili su i narod i starješine i pismoznance. Oni dođu po njega, ščepaju ga i
odvuku u Vijeće.
13 Dovedu onamo krivokletnike koji izjave: "Ovaj čovjek uvijek govori protiv Hrama i
protiv Mojsijeva zakona.
14 Čuli smo da kaže kako će taj Isus iz Nazareta uništiti Hram i promijeniti običaje koje
nam je Mojsije predao."
15 Svi koji su sjedili u Vijeću pogledaju u Stjepana i opaze da mu je lice poput
anđeoskog.

7

Stjepanov govor pred Vijećem

1 Veliki svećenik ga upita: "Je li to istina?"

* **6:1** U grčkome: *učenika.* Isto i u 6:2, 7.

2 Stjepan odgovori: “Braćo i časni oci, poslušajte me! Naš se slavni Bog ukazao našemu
ocu Abrahamu u Mezopotamiji, prije nego što se nastanio u Haranu.
3 Rekao mu je: ‘Idi iz svoje zemlje, iz svojega zavičaja, u zemlju koju ću ti pokazati.’*
4 Abraham tako napusti kaldejsku zemlju i nastani se u Haranu. Odande ga je Bog,
nakon smrti njegova oca, preselio u ovu zemlju u kojoj vi sada živite.
5 Ali nije mu u njoj dao nikakvu baštinu, ni stopu zemlje, nego ju je obećao dati njemu
i njegovim potomcima iako Abraham još nije imao djece.
6 Bog mu je također rekao da će njegovi potomci živjeti u tuđoj zemlji kao robovi i da
će ih ondje tlačiti četiri stotine godina.
7 Ali rekao je: ‘Narodu kojemu će robovati ja ću suditi. A zatim će izići i klanjati mi se
na ovomu mjestu.’†
8 Zatim je Bog s Abrahamom sklopio savez obrezanja. Tako je Izak, Abrahamov sin,
obrezan kad mu je bilo osam dana. Izak je tako učinio sa svojim sinom Jakovom, a
Jakov s dvanaestoricom sinova, patrijarsima židovskoga naroda.
9 A Jakovljevi sinovi, patrijarsi, bili su ljubomorni na svojega brata, Josipa, pa su ga
prodali kao roba u Egipat. Ali Bog je bio s njim
10 i izbavljao ga iz svih nevolja. Darivao ga je svojom naklonošću i mudrošću pred
egipatskim kraljem, faraonom, te ga je on postavio za upravitelja Egipta i cijeloga
svojeg dvora.
11 Poslije je zavladala glad u cijelome Egiptu i Kanaanu. Naši su preci bili u velikoj
nevolji: nisu mogli naći hrane.
12 Jakov je čuo da u Egiptu ima žita pa je onamo poslao svoje sinove, naše pretke.
13 Kad su drugi put otišli onamo, Josip je otkrio braći tko je, pa je faraon upoznao
njegovu obitelj.
14 Zatim je Josip poslao po svojega oca Jakova i svu svoju rodbinu da dođu u Egipat.
Bilo ih je sedamdeset pet.
15 Tako je Jakov došao u Egipat. Ondje su umrli on i njegovi sinovi, naši preci.
16 Prenijeli su ih u Sihem i položili u grob koji je Abraham za srebro kupio od
Hamorovih sinova.
17 Kako se bližilo vrijeme ispunjenja obećanja koje je Bog dao Abrahamu, u Egiptu je
naš narod rastao i množio se.
18 Ali na egipatsko prijestolje dođe novi kralj, koji nije poznavao Josipa.
19 Zlostavljao je naše pretke i primoravao roditelje da ostavljaju svoju novorođenčad
da pomre.
20 U to se doba rodio Mojsije. Bio je prelijepo dijete. Roditelji su se o njemu brinuli tri
mjeseca.
21 Kad su ga na koncu morali ostaviti, pronašla ga je faraonova kći i odgojila kao
vlastitoga sina.
22 Mojsije je poučen svoj egipatskoj mudrosti. Postao je silnim i u riječima i na djelima.
23 Kad mu je bilo četrdeset godina, srce ga ponuka da posjeti svoje rođake, izraelski
narod.
24 Ondje ugleda kako neki Egipćanin zlostavlja Izraelca. Braneći zlostavljanog
Izraelca, suprotstavi se Egipćaninu te se osveti i ubije ga.
25 Mislio je da će njegova braća shvatiti kako ga je Bog poslao da ih spasi, ali oni nisu
razumjeli.
26 Sutradan opet ode k njima i ugleda kako se tuku dva Izraelca. Počne ih nagovarati
da se pomire: ‘Ljudi!’ reče im. ‘Braća ste! Zašto zlostavljate jedni druge?!’
27 Ali onaj koji je zlostavljao bližnjega odgurne Mojsija i reče: ‘Tko je tebe postavio
poglavarom i sucem nad nama?

* **7:3** Postanak 12:1. † **7:7** Postanak 15:13-14.

28 Kaniš li i mene ubiti kao onoga Egipćanina jučer?’
29 Kad je to čuo, Mojsije pobjegne i skloni se u midjansku zemlju. Ondje su mu se
rodila dva sina.
30 Četrdeset godina nakon toga ukazao mu se anđeo u pustinji blizu gore Sinaja, u
plamtećoj vatri gorućega grma.
31 Mojsije je opazio gorući grm i zadivljen se pitao što je to. Dok je prilazio da bolje
pogleda, začuje Gospodnji glas:
32 ‘Ja sam Abrahamov, Izakov i Jakovljev Bog.’ Mojsije se silno preplaši. Nije se
usuđivao gledati.
33 Gospodin mu reče: ‘Izuj sandale s nogu jer stojiš na svetoj zemlji.
34 Dobro sam vidio nevolju svojega naroda u Egiptu i čuo njegove uzdahe. Sišao sam
da ga izbavim. Idi sada! Šaljem te u Egipat!’‡
35 Toga istog Mojsija kojega su se odrekli pitajući ga: ‘Tko je tebe postavio
poglavarom i sucem nad nama?’ Bog im je poslao kao poglavara i otkupitelja da ih
izbavi, preko anđela koji mu se ukazao u goruće grmu.
36 On ih je izveo iz Egipta čineći čudesa i znakovlje. Vodio ih je kroz Crveno more i
kroz pustinju četrdeset godina.
37 Taj je isti Mojsije rekao izraelskome narodu: ‘Bog će vam podignuti proroka poput
mene iz vašega vlastitog naroda.’§
38 Isti je Mojsije bio posrednikom između izraelskoga naroda i anđela koji mu je dao
riječi života na gori Sinaju da ih preda nama.
39 Naši preci nisu mu se htjeli pokoriti, nego su ga odbili i srcima se opet okrenuli
prema Egiptu.
40 Rekli su Aronu: ‘Napravi nam bogove koji će ići pred nama jer ne znamo što se
dogodilo s Mojsijem koji nas je izveo iz Egipta!’
41 Načinili su idola u obliku teleta, prinijeli mu žrtve i veselili se tomu što su učinili.
42 A Bog se okrenuo od njih i pustio ih da se klanjaju suncu, mjesecu i zvijezdama
kao svojim bogovima. U proročkoj je knjizi zapisano:
‘Zar ste meni prinosili žrtve
za četrdeset godina u pustinji, Izraele?
43 Ne; okrenuli ste se poganskim bogovima—
Molohovu svetištu
i zvijezdi boga Refana,
likovima koje ste načinili da biste im se klanjali.
Zato ću vas odvesti u progonstvo
dalje od Babilona!’*
44 Naši su preci sa sobom kroz pustinju nosili Šator svjedočanstva. Bio je načinjen točno
prema predlošku koji je Mojsiju pokazao Bog.
45 Mnogo godina zatim, kad je Jošua ratovao protiv poganskih naroda koje je Bog
istjerao iz te zemlje, Šator su unijeli sa sobom u novu zemlju. Ondje je ostao sve do
vremena kralja Davida.
46 Davidu je Bog bio milostiv, te ga je zamolio za dopuštenje da izgradi Hram
Jakovljevu Bogu.
47 Ali izgradio ga je tek Salomon.
48 Ipak, Svevišnji ne prebiva u hramovima koje su izgradile ljudske ruke. Kao što
kaže prorok:
49 ‘Nebo mi je prijestolje,
a zemlja podnožje mojim nogama.

‡ **7:34** Izlazak 3:5-10. § **7:37** Ponovljeni zakon 18:15. * **7:43** Amos 5:25-27.

Kakav mi vi dom možete izgraditi?
Gdje da počivam?
50 Zar nije moja ruka stvorila sve u nebu i na zemlji?'†
51 Tvrdoglavi ste! Pogani ste u srcima i gluhi za istinu!‡ Uvijek se opirete Svetome
Duhu, baš kao i vaši preci!
52 Ima li ijedan prorok kojega vaši oci nisu progonili? Pobili su one koji su pretkazali
dolazak Pravednika—kojega ste vi izdali i smaknuli.
53 Preko anđela ste dobili Zakon, a niste ga se držali!"
54 Kad su to čuli, židovski se vođe toliko razgnjeve na Stjepana da na njega počnu
škripati zubima.
55 Ali Stjepan, pun Svetoga Duha, upre pogled u nebo i ugleda Božju slavu i Isusa
kako stoji na počasnome mjestu, Bogu zdesna.
56 "Vidim otvorena nebesa", reče, "i Sina Čovječjega kako stoji zdesna Bogu."
57 Oni nato rukama poklope uši i vičući iz svega glasa složno navale na njega.
58 Izvuku ga iz grada i počnu kamenovati. Svjedoci odlože ogrtače do nogu mladića
Savla.§
59 Dok su ga kamenovali, Stjepan je zazivao: "Gospodine Isuse, primi moj duh!"
60 Zatim se baci na koljena i poviče iz sve snage: "Gospodine, ne uzmi im ovo za
grijeh!" Pošto to izgovori, izdahne.

8

1 Savao je odobravao Stjepanovo smaknuće.

Progonstvo vjernika

Tog je dana započeo veliki val progona Crkve u Jeruzalemu pa su se svi osim apostola
razbježali po Judeji i Samariji.
2 Neki pobožni ljudi pokopali su Stjepana i održali veliko žalovanje za njim.
3 Savao je pak pustošio Crkvu. Išao je od kuće do kuće te muškarce i žene odvlačio i
predavao u tamnicu.

Filip propovijeda u Samariji

4 Ali vjernici koji su pobjegli iz Jeruzalema posvuda su išli navješćujući Radosnu
vijest o Isusu.
5 Filip je, primjerice, otišao u Samariju i ondje ljudima propovijedao o Kristu.
6 Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo Filipove riječi slušajući ga i gledajući čudesa koja je
činio.
7 Izgonio je mnoge nečiste duhove koji su vrišteći izlazili iz opsjednutih. Iscijelio je
mnoge uzete i hrome.
8 U tomu je gradu tako zavladala velika radost.
9 Neki čovjek imenom Šimun već se dugo ondje bavio čarobnjaštvom. Opčaravao je
narod i izdavao se za velikog čovjeka.
10 Samarijanci su mu se, od najmanjega do najvećega, priklanjali i nazivali ga
"velikim" i "Božjom silom".
11 Činili su to zato što ih je dugo opčaravao svojim vradžbinama.
12 Ali tada su povjerovali Filipu koji je navješćivao Radosnu vijest o Božjemu
kraljevstvu i imenu Isusa Krista. Krstili su se muškarci i žene.
13 I sam je Šimun povjerovao i krstio se te slijedio Filipa kuda god je išao. Zadivljeno je
promatrao čudesa i znamenje koje je Filip činio.

† **7:50** Izaija 66:1-2. ‡ **7:51** U grčkome: *neobrezanih srca i ušiju.* § **7:58** Savao se također zove Pavao. Vidjeti: 13:9.

14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da su u Samariji prihvatili Božju riječ, pošalju
onamo Petra i Ivana.
15 Oni dođu i pomole se za obraćenike da prime Svetoga Duha.
16 Jer Sveti Duh još nije sišao ni na koga od njih. Bili su samo kršteni u ime Gospodina
Isusa.
17 Polagali su ruke na njih te su primali Svetoga Duha.

18 Kad je Šimun vidio da ljudi primaju Svetoga Duha kad apostoli na njih polože ruke,
ponudi apostolima novac:
19 "Dajte i meni tu moć da svatko na koga položim ruke primi Svetoga Duha!"
20 Ali Petar mu odgovori: "Propao i taj novac i ti skupa s njim! Misliš li da Božji dar
možeš kupiti novcem?
21 Ti na ovo nemaš pravo jer ti srce nije pravo pred Bogom!
22 Obrati se od svoje zloće i moli se Gospodinu pa će ti možda oprostiti nakane zlog
srca.
23 Vidim da si pun gorčine i okovan grijehom."

24 "Vi se za mene molite Gospodinu da me ne snađe to što ste rekli!" odgovori Šimun.
25 Pošto su svjedočili i propovijedali Božju riječ u Samariji, Petar i Ivan vratili su se u
Jeruzalem. Putem su se zaustavljali u samarijskim selima navješćujući Radosnu vijest.

Filip i Etiopljanin

26 A Filipu reče anđeo Gospodnji: "Kreni na jug pustom cestom što iz Jeruzalema vodi
u Gazu."
27 I Filip pođe. Susretne nekog Etiopljanina, dvorskog rizničara, visokog
dostojanstvenika etiopske kraljice, kandake. On je išao u Jeruzalem da se pokloni Bogu.
28 Vraćajući se iz Jeruzalema sjedio je u kočiji i čitao naglas iz Knjige proroka Izaije.
29 Sveti Duh reče Filipu: "Priđi i hodaj uz kočiju!"
30 Filip pritrči. Začuje kako čovjek čita Izaiju pa upita: "Razumijete li to što čitate?"
31 "A kako da razumijem ako me tko ne pouči?" odgovori čovjek. Zamoli Filipa da se
popne u kočiju i sjedne do njega.
32 Čitao je ovaj ulomak:
"Odveli su ga kao ovcu na klanje.
Kao janje nijemo pred onima što ga strižu,
ni usta nije otvorio.
33 Ponižen je i lišen pravde.
Tko da opiše njegov naraštaj?
Jer život je njegov uzet sa zemlje."*
34 Dostojanstvenik zatim upita Filipa: "Reci mi, molim te, govori li to prorok o sebi ili
o kome drugome?"
35 Filip mu, počevši od toga ulomka, objasni evanđelje i navijesti Isusa.

36 Vozeći se tako naiđu na neku vodu, a dostojanstvenik upita: "Evo vode! Što me
priječi da se krstim?"†
38 Zapovjedi da kočija stane pa obojica siđu do vode. Filip ga ondje krsti.
39 Kad su izišli iz vode, Sveti Duh ponese Filipa i dostojanstvenik ga više nije vidio.
On radosno nastavi svojim putem,
40 a Filip se nađe u gradu Azotu. Kud god je išao, putem je po gradovima
propovijedao Radosnu vijest sve dok nije stigao u Cezareju.

---

* **8:33** Izaija 53:7-8. † **8:36** Neki rukopisi sadržavaju i 37. stih: *"Možeš se krstiti", odgovori Filip, "ako vjeruješ svim srcem." Dostojanstvenik odgovori: "Vjerujem da je Isus Krist Božji Sin."*

9

Savlovo obraćenje

1 A Savao, neprestano dišući prijetnjom ubojstva prema Gospodinovim učenicima,
ode k velikom svećeniku.
2 Zatraži od njega pisma za sinagoge u Damasku da može sve sljedbenike Puta, i
muškarce i žene, na koje ondje naiđe, dovesti okovane u Jeruzalem.
3 Kad se približio Damasku, odjednom ga obasja svjetlost s neba.
4 Padne na zemlju. Začuje nato glas kako mu govori: “Savle, Savle! Zašto me
progoniš?”
5 “Tko si ti, Gospodine?” upita Savao.
“Ja sam Isus kojega ti progoniš”, odgovori glas.
6 “Ustani i pođi u grad! Ondje će ti se reći što da činiš.”
7 Savlovi su suputnici ostali bez riječi. Čuli su glas, ali nikoga nisu vidjeli.
8 Savao ustane sa zemlje. Oči su mu bile otvorene, ali ništa nije vidio. Povedu ga zato
za ruku i uvedu u Damask.
9 Tri dana nije ništa vidio niti je jeo i pio.
10 A u Damasku je živio vjernik* imenom Ananija. Njemu Gospodin reče u viđenju:
“Ananija!”
“Molim, Gospodine?” odazove se on.
11 Gospodin mu reče: “Idi u Ravnu ulicu, u Judinu kuću, i ondje potraži Savla iz Tarza.
Eno ga ondje; moli se.
12 U viđenju koje sam mu dao vidio je čovjeka imenom Ananija kako ulazi i polaže na
njega ruke da progleda.”
13 “Ali, Gospodine,” odgovori Ananija, “od tolikih sam čuo da je mnogo zla učinio
tvojim svetima u Jeruzalemu!
14 Ima punomoć od velikog svećenika da okuje u lance sve koji prizivaju tvoje ime.”
15 Gospodin mu odgovori: “Idi i učini što ti kažem. Izabrao sam Savla da ponese moje
ime poganima i kraljevima i izraelskome narodu.
16 Pokazat ću mu koliko mora pretrpjeti zbog mojega imena.”
17 Ananija ode onamo, položi ruke na Savla i reče: “Brate Savle, Gospodin Isus koji ti
se ukazao na putu poslao me je da progledaš i da se napuniš Svetoga Duha.”
18 Savlu s očiju odmah spadne nešto poput ljuski te progleda. Ustane zatim i krsti se.
19 Onda nešto pojede i okrijepi se.

Savao u Damasku i Jeruzalemu

Savao je nekoliko dana ostao s vjernicima u Damasku.
20 Smjesta je po sinagogama počeo propovijedati da je Isus Božji Sin.
21 Svi koji su ga slušali bili su zaprepašteni. “Pa nije li ovo onaj isti koji je u
Jeruzalemu istrebljivao Isusove sljedbenike?” pitali su. “Zar on nije došao ovamo zato
da ih uhiti i okovane odvede pred velike svećenike?”
22 Savlovo je propovijedanje bivalo sve silnije. Zbunjivao je Židove u Damasku
dokazujući im da je Isus Mesija.
23 Nakon podosta vremena, židovski ga vođe odluče pogubiti,
24 ali Savao dozna za njihovu nakanu. Danonoćno su nadzirali gradska vrata ne bi li
ga ubili.
25 Zato ga vjernici noću spuste preko gradskoga zida u košari.
26 Kad je Savao stigao u Jeruzalem, pokušao se sastati s vjernicima, ali svi su ga se
bojali. Nisu vjerovali da je zaista vjernik.

---

* **9:10** U grčkome: *učenik.* U 9:19, 25, 26, 30i 36 također.

27 Tada ga Barnaba povede k apostolima te im ispriča da je Savao na putu u Damask
vidio Gospodina i što mu je Gospodin rekao te kako je u Damasku hrabro propovijedao
u Isusovo ime.
28 Od tada se s njima slobodno družio po Jeruzalemu i hrabro je propovijedao u
Gospodnje ime.
29 Raspravljao je s nekim Židovima koji su govorili grčki pa ga oni nakane ubiti.
30 Kad su vjernici za to čuli, odvedu ga u Cezareju i pošalju doma u Tarz.
31 Crkva je u cijeloj Judeji, Galileji i Samariji živjela u miru. Izgrađivala se i
napredovala. Vjernici su hodili u strahu Gospodnjemu i u utješeni Svetim Duhom.

Petar iscjeljuje Eneju i Tabitu

32 Obilazeći svete posvuda, Petar je došao i k Božjemu narodu u gradu Lidi.
33 Ondje upozna nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao uzet u
postelji.
34 Petar mu reče: “Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i namjesti postelju!” Čovjek
smjesta ustane.
35 Kad su to vidjeli svi žitelji Lide i Šarona, obrate se Gospodinu.
36 U Jopi je živjela i vjernica imenom Tabita (što znači: “Košuta”). Život joj se sastojao u
tomu da čini dobra i milosrdna djela.
37 Upravo se tada ona razboli i umre. Pripremili su ju za pokop i položili ju u sobi na
katu.
38 Ali kad su čuli da je Petar blizu, u Lidi, pošalju k njemu dvojicu i zamole ga:
“Odmah dođi k nama!”
39 Petar zato odmah pođe s njima. Čim je stigao povedu ga u sobu na katu. Ondje ga
okruže udovice plačući i pokazujući mu ogrtače i drugu odjeću koju im je Košuta
izradila dok je bila s njima.
40 Ali Petar ih sve pošalje iz sobe. Klekne i pomoli se, a zatim se okrene prema tijelu i
reče: “Tabita, ustani!” Ona otvori oči, pogleda Petra i sjedne.
41 On joj pruži ruku i pridigne ju. Zatim pozove udovice i svete pa im pokaže da je
oživjela.
42 Vijest se pronese cijelim gradom te mnogi povjeruju u Gospodina.
43 Petar je neko vrijeme ostao u Jopi, u kući nekoga kožara Šimuna.

10

Kornelije poziva Petra

1 U Cezareji je živio čovjek imenom Kornelije, stotnik takozvane italske čete.
2 I on i njegovi ukućani bili su pobožni i bojali su se Izraelova Boga. Velikodušno je
dijelio narodu milodare i stalno se molio Bogu.
3 On oko tri ure popodne* u viđenju jasno ugleda kako mu prilazi Božji anđeo.
“Kornelije!” pozove ga anđeo.
4 Kornelije se prestrašeno zagleda u njega. “Tko si ti, gospodine?” upita anđela.
Anđeo odgovori: “Tvoje su molitve i milodari siromašnima uzišli pred Boga kao
podsjetnik.
5 Pošalji zato ljude u Jopu po Šimuna nazvanoga Petar.
6 On je gost u kući kožara Šimuna, koja se nalazi uz more.”
7 Čim je anđeo otišao, Kornelije pošalje dvojicu slugu i pobožnoga, odanog vojnika
8 i sve im ispriča te ih pošalje u Jopu.

Petrovo viđenje

* **10:3** U grčkome: *oko devete ure dana.*

9 Sutradan oko podneva,† dok su se Kornelijevi ljudi približavali gradu, Petar se
popne na krov da se moli.
10 Bio je gladan. Dok su mu pripremali jelo, on padne u zanos.
11 Vidio je kako se nebo otvara i kako se na zemlju spušta nešto poput velikog platna
zavezanoga na četiri kraja.
12 U njemu je bilo svakakvih četveronožnih životinja, gmazova i ptica nebeskih.
13 Neki mu glas reče: "Ustani, Petre! Zakolji i jedi!"
14 "Nipošto, Gospodine", odgovori Petar. "Nikad još nisam okusio ništa zabranjeno
židovskim zakonom."
15 "Ne nazivaj nečistim ono što Bog proglasi čistim!" opet se javi glas.
16 To se triput ponovilo, a platno se zatim uzdigne u nebo.

Kornelijevi ljudi kod Petra

17 Dok se Petar dvoumio što bi to viđenje moglo značiti, dođu Kornelijevi ljudi.
Raspitali su se gdje je Šimunova kuća i pojavili se na vratima.
18 Upitaju je li ondje u gostima neki Šimun Petar.
19 Dok je Petar još razmišljao o viđenju, Sveti Duh mu reče: "Traže te trojica ljudi.
20 Ustani i pođi s njima ne dvoumeći se jer sam ih ja poslao."
21 Petar siđe k njima i reče: "Evo me. Ja sam taj kojega tražite. Zašto ste došli?"
22 "Poslao nas je rimski stotnik Kornelije, pravedan čovjek koji se boji Boga
Izraelova", odgovore oni. "Svi ga Židovi cijene. Njemu je anđeo rekao da pošalje po tebe,
da mu dođeš govoriti."
23 Petar ih tada pozove da uđu i ugosti ih.

Petar posjećuje Kornelija

Sutradan ustane i pođe s njima. Pratila su ga još neka braća iz Jope.
24 Drugoga dana stignu u Cezareju. Kornelije ih je čekao okupivši rodbinu i prisne
prijatelje.
25 Kad je Petar kročio u kuću, Kornelije mu pohrli u susret i padne mu pred noge
klanjajući mu se.
26 "Ustani! I ja sam samo čovjek!" reče mu Petar
27 te razgovarajući s njim uđe u kuću gdje je bilo okupljeno mnogo ljudi.
28 Petar im reče: "Znate da Zakon Židovima zabranjuje družiti se s poganima ili ulaziti
k njima u kuću. Ali meni je Bog pokazao da nikoga ne smatram nečistim.
29 Zato sam bez pogovora došao kad ste me pozvali. Sada mi dakle recite zašto ste me
zvali."
30 Kornelije odgovori: "Prije četiri dana molio sam se u svojem domu baš u ovo doba,
u tri ure poslije podne. Odjednom se preda mnom pojavi neki čovjek u sjajnoj odjeći
31 i reče mi: 'Kornelije, molitve su ti uslišane i Bog je vidio tvoje milodare siromašnima.
32 Pošalji ljude u Jopu da dovedu Šimuna Petra. On je gost u kući kožara Šimuna, koja se
nalazi uz more.'
33 Zato sam smjesta poslao po tebe i dobro je da si došao. Evo nas dakle ovdje pred
Bogom, da čujemo što ti je Gospodin zapovjedio da nam kažeš!"

Pogani slušaju Radosnu vijest

34 Petar reče: "Sada uistinu shvaćam: Bog nije pristran.
35 U svakomu narodu prihvaća one koji ga se boje i koji čine što je pravedno.
36 Izraelskome je narodu poslao svoju Riječ, navijestio im evanđelje: mir s Bogom po
Isusu Kristu koji je Gospodar svih.

† **10:9** U grčkome: *oko šeste ure.*

37 Znate što se događalo po svoj Judeji. Sve je to započelo u Galileji, otkad je Ivan
propovijedao krštenje.
38 Znate da je Bog pomazao Isusa iz Nazareta svojim Svetim Duhom i silom. Isus je,
zato što je Bog bio s njim, hodio čineći dobro i iscjeljujući sve koje je đavao držao u svojoj
vlasti.
39 Mi apostoli svjedoci smo svega što je činio u Izraelu i u Jeruzalemu. Smaknuli su ga
i raspeli,
40 ali ga je Bog treći dan podignuo od mrtvih i dopustio mu da se pokaže—
41 ne svemu narodu nego nama koje je još prije izabrao da budemo njegovim
svjedocima. Jeli smo i pili s njim pošto je uskrsnuo od mrtvih.
42 Zapovjedio nam je da posvuda propovijedamo i svjedočimo da je Bog Isusa
postavio sucem svima: i živima i mrtvima.
43 On je taj o kojemu su svjedočili proroci kad su rekli da svatko tko u njega vjeruje u
njegovu imenu prima oproštenje grijeha.”

Pogani primaju Svetoga Duha

44 Dok je Petar još govorio, Sveti Duh siđe na sve koji su slušali.
45 Židovski vjernici koji su došli s Petrom čudili su se daru Svetoga Duha koji se izlio i
na pogane
46 jer su ih čuli kako govore u drugim jezicima i slave Boga.
Petar tada reče:
47 “Može li tko uskratiti krštenje ovima koji su primili Svetoga Duha baš kao i mi?”
48 Zapovjedi zato da se krste u ime Isusa Krista. Zamole ga zatim da pri Korneliju
ostane još nekoliko dana.

11

Petar objašnjava svoj postupak

1 Apostoli i braća u Judeji doznali su da su pogani prihvatili Božju riječ.
2 Kad je Petar došao u Jeruzalem, neki su mu židovski vjernici počeli prigovarati:
3 “Ušao si u poganski dom! Čak si i jeo s njima!”
4 Petar im ispriča kako se to dogodilo:
5 “U Jopi sam se molio i u zanosu imao viđenje: nešto poput velikog platna
zavezanoga na četiri kraja kako se s neba spušta do mene.
6 Pogledam unutra i vidim svakakve četveronošce, zvijeri i gmazove te ptice nebeske.
7 Začujem glas koji mi govori: ‘Ustani, Petre! Zakolji i jedi!’
8 ‘Nipošto, Gospodine’, odgovorim. ‘Nikad još nisam okusio ništa zabranjeno
Zakonom.’*
9 ‘Ne nazivaj nečistim ono što Bog proglasi čistim!’ opet se javi glas s neba.
10 To se triput ponovilo, a onda se sve uzdignulo u nebo.
11 Upravo tada pojave se pred kućom trojica ljudi iz Cezareje koji su došli po mene.
12 Sveti Duh rekao mi je da idem s njima ne oklijevajući. Sa mnom su pošla i ova
šestorica braće i ubrzo smo stigli u dom čovjeka koji je poslao po nas.
13 Ispripovjedio nam je kako mu se doma ukazao anđeo i rekao mu: ‘Pošalji ljude u
Jopu po Šimuna nazvanoga Petar.
14 On će ti reći kako da se spasiš i ti i svi tvoji ukućani.’
15 Počeo sam im propovijedati Radosnu vijest, ali tek što sam počeo siđe na njih Sveti
Duh, baš kao što je u početku na nas sišao.
16 Tada sam se sjetio što nam je rekao Gospodin: ‘Ivan je krstio vodom, ali vi ćete biti
kršteni Svetim Duhom.’

---

* **11:8** U grčkome: *ništa okaljano i nečisto.*

17 Kad je već Bog dao tim poganima isti dar kao i nama koji smo povjerovali u
Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da mu se protivim?"
18 Kad su to čuli, umire se i počnu slaviti Boga. "Bog je i poganima dao da se obrate i
da imaju vječni život!" govorili su.

Crkva u Antiohiji i Siriji

19 Vjernici, koji su se u međuvremenu razbježali zbog nevolje koja ih je snašla zbog
Stjepana, došli su do Fenicije, Cipra i sirijske Antiohije. Radosnu vijest propovijedali su
samo Židovima.
20 Ali neki od vjernika koji su u Antiohiju došli s Cipra i Cirene počnu i poganima†
propovijedati o Gospodinu Isusu.
21 Ruka Gospodnja bila je s njima te velik broj pogana povjeruje i obrati se
Gospodinu.
22 Ta je vijest doprla do Crkve u Jeruzalemu pa oni pošalju Barnabu u Antiohiju.
23 Kad je vidio kakvu im je milost Bog ukazao, razveseli se te je ohrabrivao vjernike
da ostanu vjerni Gospodinu.
24 Barnaba je bio čestit čovjek, pun Svetoga Duha i čvrste vjere. I veliko mnoštvo ljudi
obrati se Gospodinu.
25 Barnaba zatim ode u Tarz potražiti Savla.
26 Pronađe ga i odvede u Antiohiju. Obojica su ondje ostali godinu dana i na
crkvenim sastancima poučavali veliko mnoštvo ljudi. Ondje su se vjernici‡ prvi put
prozvali kršćanima.
27 U to doba dođu u Antiohiju neki proroci iz Jeruzalema.
28 Jedan od njih, imenom Agab, pretkaže po Duhu da će u cijelomu Rimskom Carstvu
zavladati velika glad. To se i dogodi za Klaudijeve vladavine.
29 Vjernici iz Antiohije zato odluče da svatko od njih pošalje pomoć koliku može braći
u Judeji.
30 Učine tako te pošalju pomoć starješinama po Barnabi i Savlu.

12

Jakovljevo smaknuće i Pavlovo utamničenje

1 Tada kralj Herod Agripa* počne zlostavljati neke vjernike iz Crkve.
2 Ivanova brata Jakova pogubi mačem.
3 Kad je vidio da je to drago židovskim vođama, uhiti i Petra za Blagdana beskvasnih
kruhova.†
4 Uhiti ga i baci u tamnicu te zapovjedi da ga čuvaju četiri vojničke straže. Kanio ga je
poslije Pashe izvesti pred narod da mu sude.
5 Dok je Petar bio u tamnici, Crkva se žarko molila Bogu za njega.
6 Noć prije nego što ga je Herod kanio izvesti pred sud Petar je spavao okovan između
dvojice vojnika, a pred vratima su stražarili vojnici.

Petrovo čudesno izbavljenje iz tamnice

7 Ali odjednom ćeliju obasja svjetlost: pojavi se anđeo Gospodnji. Udari Petra po
rebrima i reče "Brzo ustani!" I lanci mu spadnu s ruku.
8 Zatim mu anđeo reče: "Opaši se i obuj sandale." Petar posluša. "Obuci sada ogrtač i
pođi za mnom!" zapovjedi anđeo.
9 Petar iziđe i pođe za njim, ali nije znao da se to zaista događa. Mislio je da ima
viđenje.

---

† **11:20** U grčkome: *Grcima.* ‡ **11:26** U grčkome: *učenici.* * **12:1** U grčkome: *kralj Herod.* Nećak Heroda Antipe i unuk Heroda Velikoga. † **12:3** Za vrijeme Pashe.

10 Prošli su pokraj prve i druge straže te došli do željeznih vrata na izlazu iz zatvora.
Ona se sama otvore te iziđu na ulicu. Kad su prošli jednu ulicu, anđeo odjednom ode od
njega.
11 Petar napokon shvati što se dogodilo: “Gospodin je zaista poslao anđela da me
izbavi od Heroda i od onoga što su mi Židovi htjeli učiniti!” reče on.
12 Kad je to shvatio, uputi se domu Marije, majke Ivana zvanoga Marko. Ondje su
mnogi bili okupljeni na molitvi.
13 Zakuca na dvorišna vrata. Sluškinja imenom Ruža dođe poslušati tko kuca.
14 Kad je prepoznala Petrov glas, od veselja zaboravi otvoriti vrata. Utrči u kuću i javi
im da je pred vratima Petar.
15 “Poludjela si”, odgovore joj, ali ona je to i dalje uporno tvrdila. “Vjerojatno je to
njegov anđeo”, zaključe zatim.
16 Petar je i dalje kucao. Kad su na koncu otvorili i ugledali ga, zaprepaste se.
17 On im rukom pokaže da šute te ispriča kako ga je sam Gospodin izveo iz tamnice.
“Javite Jakovu i drugoj braći što se dogodilo!” reče. Zatim ode na drugo mjesto.
18 Kad se razdanilo, među vojnicima nastane uzbuna zbog Petrova nestanka.
19 Herod Agripa pošalje potragu za njim, a kad ga ne nađu, sasluša stražare i zapovjedi
da se smaknu. Ode zatim iz Judeje u Cezareju te ondje ostane neko vrijeme.

Herodova smrt

20 Herod je bio u žestoku sukobu sa žiteljima Tira i Sidona. Pošalju mu stoga izaslanike
da s pomoću kraljevskoga komornika Blasta, kojega su pridobili, zaiskaju mir jer su
hranu nabavljali iz Herodove zemlje.
21 Na dan sastanka Herod obuče kraljevsko ruho te sjedne na prijestolje i počne im
govoriti.
22 Narod je vikao: “Božji je to glas, a ne ljudski!”
23 Ali zato što je prihvatio da mu se ljudi klanjaju i što nije dao slavu Bogu, udari ga
anđeo Gospodnji te ga izjedu crvi i umre.
24 Ali Božja riječ brzo se širila i stjecala nove vjernike.
25 Kad su Barnaba i Savao završili sa služenjem u Jeruzalemu, vrate se u Antiohiju i
povedu sa sobom Ivana zvanog Marko.

13

Poslanje Barnabe i Savla

1 Među prorocima i učiteljima u sirijskoj Antiohiji bili su Barnaba, Šimun zvani Niger,
Lucije Cirenac, Manahen, koji je kao dijete othranjen s Herodom Antipom, i Savao.
2 Dok su jednom obavljali Božju službu i postili, Sveti Duh im reče: “Pošaljite Barnabu
i Savla na djelo na koje sam ih pozvao.”
3 Postili su i dalje i molili. Zatim na njih polože ruke i pošalju ih na put.

Prvo Pavlovo misijsko putovanje

4 Savla i Barnabu Sveti je Duh poslao u Seleuciju, a odande jedrenjakom na Cipar.
5 Kad su došli u grad Salaminu, navješćivali su Božju riječ po židovskim sinagogama.
Ivan Marko pratio ih je i pomagao im.
6 Kad su tako prešli sav otok i stigli do grada Pafa, naiđu na nekog vrača,
samozvanog proroka, Židova, imenom Barjesus.
7 Bio je iz kruga namjesnika Sergija Pavla, razborita čovjeka. Sergije pozove Barnabu
i Savla pa ih zamoli da mu kazuju Božju riječ,
8 ali usprotivi im se vrač Elim (tako mu ime glasi na grčkome) i namjesnika počne
odvraćati od vjere.

9 Tada ga Savao, kojega su zvali i Pavao, pun Svetoga Duha, ošine pogledom
10 i reče: “Sine đavolski pun lukavštine i pakosti, neprijatelju svake pravednosti, dokle ćeš iskrivljavati ispravne putove Gospodnje?
11 Udarit će te sada ruka Gospodnja! Oslijepit ćeš na neko vrijeme i nećeš gledati sunca!” Na vrača smjesta padne tama te on počne glavinjati uokolo tražeći tko će ga voditi.
12 Kad je namjesnik vidio što se dogodilo, povjeruje i zadivi se učenju Gospodnjem.

Pavao propovijeda u pizidijskoj Antiohiji

13 Pavao i njegovi pratitelji otisnu se lađom iz Pafa te stignu u luku Pergu u Pamfiliji.* Ondje ih napusti Ivan Marko i vrati se u Jeruzalem.
14 Barnaba i Pavao iz Perge odu u pizidijsku Antiohiju.
U subotu odu u sinagogu i sjednu.
15 Nakon uobičajenog čitanja Mojsijeva zakona i Proroka nadstojnici sinagoge im poruče: “Braćo, imate li koju riječ utjehe za narod, govorite!”
16 Nato Pavao ustane, podigne ruku i reče: “Izraelci i svi koji se bojite izraelskoga Boga, čujte:
17 Bog ovoga, izraelskog naroda izabrao je naše pretke i učinio da napreduju u Egiptu. Zatim ih je svojom silnom rukom izveo iz te zemlje u kojoj su robovali.
18 Četrdesetak godina ih je u pustinji strpljivo podnosio.
19 Zatro je sedam naroda u kanaanskoj zemlji da bi im njihovu zemlju dao u naslijeđe.
20 Sve je to trajalo kojih četiristo pedeset godina. Potom im je dao suce da vladaju njima—sve do proroka Samuela.
21 Tada su ljudi zaiskali kralja pa im je Bog dao Šaula, Kišova sina iz Benjaminova plemena, da vlada četrdeset godina.
22 Ali njega je svrgnuo i postavio im za kralja Davida, za kojega je sam rekao: ‘Jišajev sin David čovjek je po mojemu srcu jer će učiniti sve što želim.’†
23 Iz Davidova je potomstva Bog po svojemu obećanju Izraelu izveo Spasitelja Isusa.
24 Prije Isusova dolaska Ivan Krstitelj propovijedao je svem izraelskom narodu da se mora obratiti Bogu i krstiti.
25 Kad je Ivan završavao sa svojoj službom, govorio je: ‘Nisam onaj za kojega me smatrate. Nisam Mesija. Ali on dolazi za mnom. Ja mu nisam dostojan ni biti robom.’‡
26 Braćo moja, sinovi Abrahamovi i svi koji se bojite Izraelova Boga, ta je riječ spasenja nama namijenjena!
27 Žitelji Jeruzalema i njihovi vođe ispunili su proročanstvo osudivši Isusa na smrt. Nisu ga prepoznali ni shvatili da je on taj o kojemu su pisali proroci iako svake subote čitaju iz proročkih knjiga.
28 Tražili su od Pilata da ga smakne iako za to nisu imali nikakav razlog.
29 Kad su tako ispunili proročanstva o njegovoj smrti, skinuli su ga s križa i položili u grob.
30 Ali Bog ga je uskrisio od mrtvih.
31 Mnogo dana ukazivao se onima koji su s njim išli iz Galileje u Jeruzalem. Oni sad o njemu svjedoče narodu.
32 A mi vam navješćujemo Radosnu vijest. Bog je ispunio obećanje koje je dao našim precima
33 za života nas, njihove djece, uskrisivši Isusa od mrtvih. O tomu govori Drugi psalam:

---

* **13:13** Pamfilija i Pizidija bile su pokrajine u današnjoj Turskoj. † **13:22** 1 Samuelova 13:14. ‡ **13:25** U grčkome: *ni odvezati sandale.*

‘Ti si moj Sin,
danas sam ti postao Ocem.’§
34 Jer Bog je obećao da će ga podignuti od mrtvih i da nikada više neće umrijeti. Rekao je:
‘Vama ću dati svete blagoslove
koje sam pouzdano obećao Davidu.’*
35 Na drugome mjestu kaže:
‘Nećeš dopustiti da tvoj svetac istrune.’†
36 To se ne odnosi na Davida jer je on služio svojemu naraštaju po Božjoj volji i zatim preminuo i bio pokopan, a tijelo mu je istrunulo.
37 Riječ je o nekomu drugome—kojega je Bog podignuo od mrtvih i čije tijelo nije istrunulo.
38 Čujte me, braćo! U tome čovjeku, Isusu, imate oproštenje svojih grijeha.
39 Tko god povjeruje u njega, oslobađa se krivnje i opravdan je pred Bogom za sve za što vas Mojsijev zakon nije mogao opravdati.
40 Pazite! Nemojte da vas snađe ono što piše u Prorocima:
41 ‘Gledajte, vi preziratelji,
snebivajte se i umrite!
Jer u vaše dane činim djelo
u koje ne biste vjerovali
da vam tko o njemu ispriča.’ ”‡

42 Kad su Pavao i Barnaba izlazili iz sinagoge, ljudi ih zamole da im iduće subote dođu govoriti o tomu.
43 Mnogi Židovi i pobožni obraćenici na judaizam su nakon sastanka u sinagogi išli za Pavlom i Barnabom. Poticali su ih: “Božjom milošću, ostanite vjerni!”.

Pavao se vraća poganima

44 Sljedeće subote gotovo je sav grad nagrnuo da čuje riječ Gospodnju.
45 Kad su židovski vođe ugledali mnoštvo, spopadne ih zavist. Vrijeđali su Pavla i suprotstavljali se onomu što je govorio.
46 Na to su im Pavao i Barnaba hrabro rekli: “Božju riječ najprije je trebalo navijestiti vama Židovima. Ali kako je vi odbacujete i sami sebe smatrate nedostojnima vječnoga života, navijestit ćemo ju poganima.
47 Jer to nam je zapovjedio Gospodin rekavši:
‘Postavio sam te za svjetlost poganima,
da doneseš spasenje u sve krajeve zemlje.’ ”§
48 Kad su pogani to čuli, počnu se radovati i zahvaljivati Gospodinu na njegovoj Riječi. I svi koji su bili određeni za vječni život, povjeruju.
49 A Riječ Gospodnja pronijela se cijelim tim krajem.
50 Ali židovski vođe nagovore neke utjecajne bogobojazne žene i gradske dužnosnike te oni pokrenu progon protiv Pavla i Barnabe i istjeraju ih iz grada.
51 Njih dvojica stresu prašinu s nogu protiv njih i odu u grad Ikonij.
52 A vjernici* su bili puni radosti i Svetoga Duha.

14

Pavao i Barnaba u Ikoniju

§ **13:33** Psalam 2:7. * **13:34** Izaija 55:3. † **13:35** Psalam 16:10. ‡ **13:41** Habakuk 1:5. § **13:47** Izaija 49:6.
* **13:52** U grčkome: *učenici.*

1 U Ikoniju* Pavao i Barnaba također uđu u židovsku sinagogu te su propovijedali s
takvom silom da je povjerovalo veliko mnoštvo Židova i pogana.†
2 Ali Židovi koji nisu htjeli poslušati podjare pogane protiv Pavla i Barnabe klevećući
ih.
3 Apostoli su ipak ondje dugo ostali i hrabro propovijedali o Božjoj milosti. A Bog je
potvrđivao njihove riječi dajući da im da čine čudesa i znamenja.
4 Žitelji grada podijelili su se. Neki su bili za Židove, drugi za apostole.
5 Na koncu pogani i Židovi sa svojim poglavarima navale na njih da ih kamenuju.
6 Kad su to doznali, pobjegnu u likaonske gradove Listru i Derbu
7 te su ondje navješćivali Radosnu vijest.

Pavao i Barnaba u Listri i Derbi

8 U Listri Pavao i Barnaba naiđu na čovjeka hroma od rođenja. Nikada nije hodao.
9 Slušao je Pavlovo propovijedanje i Pavao je vidio da vjeruje u iscjeljenje
10 pa mu glasno reče: "Ustani!" Čovjek skoči i prohoda.
11 Kad je mnoštvo vidjelo što je Pavao učinio, poviče na svojemu likaonskom narječju:
"Bogovi u ljudskom obličju sišli su k nama!"
12 Zaključili su da je Barnaba grčki bog Zeus, a Pavao Hermes jer je vodio glavnu riječ.
13 Iz Zeusova hrama u predgrađu dođe svećenik s bikovima i cvjetnim vijencima te su
ih on inarod htjeli žrtvovati apostolima pred gradskim vratima.
14 Kad su za to čuli Barnaba i Pavao, razderu svoju odjeću i potrče među narod vičući:
15 "Ljudi, što to radite? Mi smo samo smrtnici, jednako kao i vi! Došli smo vam
navijestiti Radosnu vijest, da se od tih ispraznosti obratite živomu Bogu koji je stvorio
nebo, zemlju, more i sve što je u njima!
16 Prije je puštao da svaki narod ide svojim putem,
17 ali nikada vas nije ostavljao bez svjedočanstva o sebi. Uvijek je slao dobročinstva s
neba: kišu, dobru žetvu, hranu i radost u srca."
18 Ali svejedno su jedva spriječili mnoštvo da im prinese žrtvu.
19 Neki Židovi iz Antiohije i Ikonija dođu i podjare svjetinu da kamenuje Pavla. Zatim
ga odvuku izvan grada misleći da je mrtav.
20 Ali kad su ga okružili vjernici,‡ Pavao ustane i vrati se u grad. Sutradan ode s
Barnabom u Derbu.

Pavao i Barnaba vraćaju se u sirijsku Antiohiju

21 Kad su u Derbi navijestili Radosnu vijest i stekli brojne učenike, vrate se u Listru,
Ikonij i Antiohiju.
22 Ondje su snažili vjernike i ohrabrivali ih da ustraju u vjeri podsjećajući ih da u
Božje kraljevstvo treba ući kroz mnoge nevolje.
23 Po crkvama su postavljali starješine te su ih, pošto su za njih postili i molili,
predavali na brigu Gospodinu u kojega su povjerovali.
24 Zatim kroz Pizidiju opet dođu u Pamfiliju.
25 U Pergi su opet propovijedali Riječ, a zatim odu u Ataliju.
26 Odande na koncu odjedre u sirijsku Antiohiju odakle su i započeli putovanje,
povjereni Božjoj milosti za djelo koje su dovršili.
27 Kad stignu u Antiohiju, sazovu Crkvu i ispripovijedaju što je Bog sve kroz njih
učinio na putu: kako je i poganima otvorio vrata vjere.
28 I dugo su ondje ostali s vjernicima.

---

* **14:1** Ikonij, Listra i Derba (14:6) bili su gradovi na području današnje Turske. † **14:1** U grčkome: *Židova i Grka.*
‡ **14:20** U grčkome: *učenici.* Isto i u 15:23, 36i 40.

15

Sabor u Jeruzalemu

1 Dok su Pavao i Barnaba bili u sirijskoj Antiohiji, dođu neki ljudi iz Judeje te počnu
poučavati kršćane: “Ako se ne obrežete prema starome židovskom običaju kojemu vas je
poučio Mojsije, ne možete se spasiti.”
2 Pavao i Barnaba suprotstave se te nastane velika prepirka i uvelike se raspravljalo.
Na koncu Pavao i Barnaba s nekolicinom tamošnjih vjernika odu u Jeruzalem da o
tomu razgovaraju s apostolima i starješinama.
3 Crkva ih dakle pošalje na put. Prolazeći kroz Feniciju i Samariju, braći su, na
njihovu veliku radost, pripovijedali o obraćenju pogana.
4 Kad su stigli u Jeruzalem, Crkva, apostoli i starješine lijepo ih dočekaju. Oni im
ispripovijedaju što je sve Bog kroz njih učinio.
5 Ali ustanu neki koji su prije obraćenja bili u farizejskoj sljedbi i kažu: “Treba ih
obrezati i zapovjediti im da se drže Mojsijeva zakona!”
6 Sastanu se dakle apostoli i starješine da to razmotre.
7 Nakon dugačke rasprave Petar ustane i reče im: “Braćo, vi znate da me je Bog prije
mnogo vremena izabrao između vas da propovijedam poganima Radosnu vijest i da
oni uzvjeruju.
8 Bog koji zna ljudska srca potvrdio je da prihvaća pogane darujući im Svetoga Duha,
baš kao što ga je i nama dao.
9 Nikakve razlike nije pravio između nas i njih—i njihova je srca očistio vjerom.
10 Zašto onda sad iskušavate Boga tovareći na vjernike poganskoga podrijetla jaram
koji ni mi ni naši preci nismo mogli nositi?
11 Vjerujemo, naprotiv, da se svi spašavamo milošću našega Gospodina Isusa Krista.”
12 Nato svi ušute. Slušali su Barnabu i Pavla koji su pripovijedali o čudesima i znacima
koje je Bog kroz njih učinio među poganima.
13 Kad su sve ispričali, Jakov reče: “Braćo, poslušajte me!
14 Petar* vam je ispričao kako je Bog prvi put pohodio pogane da neke od njih pripoji
svojemu narodu.
15 A obraćenje pogana u skladu je s proroštvima. U Svetome pismu piše:
16 ‘Poslije ću se vratiti
i obnoviti Davidov srušeni šator.
Podignut ću ga iz ruševina
i obnoviti
17 da i ostali ljudi potraže Gospodina—
i pogani koje sam pozvao da budu moji.
Tako govori Gospodin,
18 koji je to odavna obznanio.’†
19 Zato smatram da ne treba dodijavati poganima koji se obrate Bogu,
20 nego im reći da ne jedu meso žrtvovano idolima, meso udavljenih životinja i krv te
da se suzdržavaju od bluda.
21 Jer ti se Mojsijevi zakoni odavna propovijedaju u židovskim sinagogama po svim
gradovima svake subote.”

Pismo vjernika poganskog podrijetla

22 Zatim apostoli i starješine skupa s cijelom Crkvom odluče između sebe izabrati
nekolicinu i poslati ih s Pavlom i Barnabom u sirijsku Antiohiju da izvijeste o toj
odluci. Izaberu za to crkvene starješine: Judu zvanog Barsaba i Silu.
23 Po njima pošalju ovo pismo:

---

* **15:14** U grčkome: *Šimun.* † **15:18** Amos 9:11-12; Izaija 45:21.

Ovo je pismo od apostola i starješina, vaše braće iz Jeruzalema. Upućeno je
vjernicima poganskoga podrijetla u Antiohiji, Siriji i Ciliciji. Pozdravljamo vas!
24 Čujemo da su vas neki ljudi zbunili i uznemirili svojim učenjem. Ali to su učinili
bez našega naloga.
25 Odlučili smo zato jednodušno izabrati nekolicinu ljudi i poslati ih k vama skupa s
ljubljenom braćom Barnabom i Pavlom,
26 koji su svoje živote izložili pogibli zbog imena našega Gospodina Isusa Krista.
27 Šaljemo vam zato Judu i Silu da vam kažu što smo odlučili.
28 Sveti Duh i mi odlučili smo ne nametati vam nikakav nepotreban teret. Trebate
se samo
29 uzdržavati od mesa žrtvovanoga idolima, mesa udavljenih životinja i krvi te od
bluda. Budete li tako činili, bit će dobro.
Pozdravljamo vas.
30 Četvorica glasnika pozdrave se dakle s njima i odu u Antiohiju. Ondje sazovu svu
Crkvu i predaju im pismo.
31 Kad su ga pročitali, svi se ohrabre i razvesele.
32 Juda i Sila, i sami proroci, mnogo su govorili braći ohrabrujući ih i utvrđujući
njihovu vjeru.
33 Ostali su ondje neko vrijeme, a onda se s mirom vratili onima koji su ih poslali.
35 A Pavao i Barnaba ostanu u Antiohiji te su s mnogim drugima navješćivali i
poučavali riječ Gospodnju.

Pavao i Barnaba kreću svaki svojim putem

36 Nakon nekog vremena Pavao predloži Barnabi: “Vratimo se posjetiti braću u svim
gradovima u kojima smo navješćivali Riječ Gospodnju da vidimo kako su novi
obraćenici.”
37 Barnaba pristane. Htio je povesti i Ivana Marka.
38 Ali Pavao nije smatrao da bi bilo dobro povesti sa sobom Ivana Marka, koji ih je u
Pamfiliji napustio i nije dovršio započeto djelo.
39 Njihovo je neslaganje bilo tako žestoko da su se razdvojili. Barnaba je s Ivanom
Markom otplovio na Cipar,
40 a Pavao sebi za suputnika izabrao Silu te su ih braća ispratila povjerivši ih milosti
Gospodnjoj.
41 Proputovali su Siriju i Ciliciju utvrđujući crkve.

16

Pavlovo drugo misijsko putovanje

1 Pavao i Sila odu najprije u Derbu, a zatim u Listru. Ondje upoznaju Timoteja,
učenika kojemu je majka bila kršćanka židovskog podrijetla, a otac Grk.
2 Timotej je bio na dobrome glasu među braćom u Listri i Ikoniji.
3 Pavao je htio da im se on pridruži na putovanju. Zato ga obreže radi tamošnjih
Židova jer su svi znali da mu je otac Grk.
4 Išli su od grada do grada i poučavali ljude o odredbama koje su utvrdili apostoli i
starješine u Jeruzalemu.
5 Tako su se crkve učvršćivale u vjeri i danomice stjecale sve više članova.

Poziv iz Makedonije

6 Putovali su Frigiijom I Galacijom jer im Sveti Duh nije dopustio da odu
propovijedati Riječ u Maloj Aziji.
7 Kad su stigli do Mizije, htjeli su u Bitiniju, ali im ni to ne dopusti Isusov Duh.
8 Odu umjesto toga preko Mizije u Troadu.

Poziv za Makedoniju

9 Noću je Pavao imao viđenje. Vidio je nekoga Makedonca kako stoji i preklinje ga:
“Dođi ovamo i pomozi nam!”
10 Zato smo* odlučili smjesta otići u Makedoniju, uvjereni da nas Bog zove onamo
navješćivati Radosnu vijest.

Lidija iz Filipa prihvaća Isusa

11 Otplovili smo iz Troade ravno na otok Samotraku. Sutradan smo pristali u
Neapolu,
12 a odande otišli u Filipe, velik grad u Makedoniji. Ondje smo ostali nekoliko dana.

Lidijino obraćenje

13 U subotu smo izišli iz grada i otišli do rijeke misleći da se ondje ljudi okupljaju na
molitvu. Sjeli smo i počeli razgovarati s okupljenim ženama.
14 Jedna od njih bila je pobožna žena imenom Lidija, prodavačica grimizna platna iz
grada Tijatire. Dok je slušala Pavla, Gospodin joj otvori srce te ona prihvati njegove
riječi.
15 Krstila se i ona i svi njezini ukućani. Zatim nas zamoli: “Ako smatrate da sam
vjerna Gospodinu, dođite boraviti u mojemu domu.” I primora nas na to.

Pavao i Sila u tamnici

16 Jednog dana dok smo išli na molitvu, susretne nas neka ropkinja opsjednuta
vračarskim duhom. Gatala je i tako zarađivala mnogo novca svojim gospodarima.
17 Ona pođe za Pavlom i za nama vičući: “Ovi su ljudi sluge Svevišnjega Boga! Došli su
vam navijestiti put spasenja!”
18 Činila je tako dan za danom. Pavlu to na koncu tako dodija da se okrene i reče duhu
u njoj: “Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: iziđi iz nje!” I duh smjesta iziđe.
19 Kad su njezini gospodari vidjeli da se više ne mogu nadati zaradi, pograbe Pavla i
Silu te ih odvuku na trg, pred poglavare.
20 “Ovi su ljudi uznemirili sav grad!” rekli su kad su ih priveli pred pretore.
21 “Šire običaje koje mi Rimljani ne smijemo prihvatiti ni držati ih se.”
22 Na njih odmah navali svjetina, a pretori im strgnu odjeću i zapovjede da se
izbatinaju.
23 Izudaraju ih i bace u tamnicu, a tamničaru zapovjede da ih dobro čuva.
24 Zato ih on baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u klade.
25 Oko ponoći Pavao i Sila molili su se i pjevajući slavili Boga, a drugi su ih
zatvorenici slušali.
26 Odjednom nastane snažan potres i uzdrmaju se zatvorski temelji. Vrata se
pootvaraju, a okovi spadnu svim zatvorenicima!
27 Tamničar se prene iz sna. Kad je vidio da su tamnička vrata otvorena, trgne mač da
se ubije misleći da su zatvorenici pobjegli.
28 Ali Pavao mu poviče: “Ne čini to! Svi smo ovdje!”
29 Drhteći od straha, tamničar zatraži da mu donesu svjetiljku te dotrči i baci se pred
noge Pavlu i Sili.
30 Izvede ih van i upita: “Gospodo, što mi je činiti da se spasim?”
31 “Vjeruj u Gospodina Isusa”, odgovore mu, “pa ćeš se spasiti i ti i svi tvoji ukućani.”
32 Navijeste zatim Riječ Gospodnju njemu i svima u njegovu domu.
33 Te iste ure on im opere rane te se odmah krsti, skupa sa svima svojima.
34 Uvede ih zatim u svoj dom i prostre im da jedu. Radovao se sa svim svojim
ukućanima što je povjerovao Bogu.

---

* **16:10** Pisac *Djela Apostolskih,* Luka, tu se pridružio Pavlu i pratio ga na tom putovanju.

35 Sljedećeg jutra gradski poglavari pošalju policajce da poruče tamničaru: “Pusti te
ljude!”
36 Tamničar o tomu obavijesti Pavla: “Pretori su mi poručili da vas pustim. Idite
dakle u miru!”
37 Ali Pavao odgovori: “Javno su nas izbatinali a da nam nisu ni sudili i bacili su u
tamnicu nas, rimske građane, a sad bi nas htjeli potajno izbaciti? Nipošto! Neka sami
dođu i izvedu nas!”
38 Kad su policajci to javili gradskim poglavarima i kad su ovi doznali da su Pavao i
Sila rimski građani, preplaše se.
39 Zato im se dođu ispričati te ih zamole da odu iz grada.
40 Pavao i Sila vrate se u Lidijin dom da obiđu i ohrabre braću, pa odu iz grada.

17

Pavao propovijeda u Solunu

1 Pavao i Sila proputovali su kroz gradove Amfipol i Apoloniju te stigli u Solun, gdje
je bila židovska sinagoga.
2 Pavao po običaju uđe onamo. Tri je subote zaredom tumačio narodu Pisma.
3 Objašnjavao je i dokazivao navodeći proročanstva da je Mesija trebao trpjeti i
uskrsnuti od mrtvih. “Taj je Mesija Isus kojega vam navješćujem”, govorio je.
4 Neki su povjerovali pa su se pridružili Pavlu i Sili. Obratilo se i mnogo pobožnih
Grka te uglednih žena.
5 Židove zbog toga spopadne zavist pa nagovore neke opake uličare da pobune
građane. Oni upadnu u Jasonov dom zahtijevajući da se Pavao i Sila izvedu pred narod.
6 Kako ih ondje nisu našli, odvuku Jasona i još neku braću pred gradske poglavare
vičući: “Pavao i Sila uzbunili su sav svijet, a sada i naš grad uznemiruju!
7 A Jason ih je primio u svoj dom. Krivi su za izdaju Cezara jer su odani drugome
kralju: Isusu.”
8 Uzbune tako svjetinu i poglavare,
9 koji od Jasona i ostale braće uzmu jamčevinu pa ih puste.

Pavao i Sila u Bereji

10 Te noći braća pošalju Pavla i Silu u Bereju. Kad stignu onamo, odu u židovsku
sinagogu.
11 Ti su Židovi bili plemenitiji od solunskih. Spremno su primili Riječ i dan za danom
revno proučavali Sveto pismo da provjere ima li Pavao pravo.
12 Zato su mnogi od njih povjerovali, kao i mnogi ugledni Grci i Grkinje.
13 Ali neki Židovi u Solunu doznali su da Pavao propovijeda Božju riječ u Bereji. Odu
onamo i podjare svjetinu.
14 Braća smjesta pošalju Pavla na obalu, a Sila i Timotej ostanu ondje.
15 Pratitelji odvedu Pavla do Atene te se vrate u Bereju noseći Sili i Timoteju
zapovijed da se požure k njemu.

Pavao propovijeda u Ateni

16 Dok ih je Pavao čekao u Ateni, silno se uznemiri videći kako je grad prepun idola.
17 Raspravljao je u sinagogi sa Židovima i s pobožnim ljudima, a i na trgu s ljudima koji
bi se svaki dan ondje zatekli.
18 Raspravljao je i s nekim epikurejskim i stoičkim filozofima. Kad im je kazao za
Isusa i za njegovo uskrsnuće, oni rekoše: “Što ovaj brblja?” “Čini se da navješćuje neke
tuđe bogove”, odgovore drugi.
19 Odvedu ga zatim na Areopag i upitaju: “Kakvo to novo učenje poučavaš?

20 Govoriš čudne stvari. Željeli bismo čuti više o tomu."
21 Jer ondje ni Atenjani ni tuđinci po cijele dane kao da nisu radili ništa drugo do raspravljali o novostima.
22 Pavao zato stane posred Areopaga i reče: "Atenjani! Vidim da ste vrlo pobožni.
23 Prolazeći gradom, promatrao sam vaše brojne žrtvenike. Na jednome od njih pisalo je: Nepoznatome Bogu. Želim vam dakle navijestiti tog Boga kojega štujete, ali ga ne poznajete.
24 On je stvorio svijet i sve što je na njemu. Gospodar je neba i zemlje i ne prebiva u hramovima koje je načinila ljudska ruka.
25 Ne poslužuju ga ljudske ruke. On je taj koji svima daje život, dah i sve što je potrebno.
26 Od jednoga je čovjeka stvorio cijeli ljudski rod da živi na cijeloj zemlji. Odredio je vrijeme i granice njihova prebivanja.
27 On želi da svi traže Boga ne bi li ga nekako napipali i našli. Nije daleko ni od koga od nas.
28 Jer u njemu živimo, krećemo se i jesmo. Kao što je rekao i jedan od vaših pjesnika: 'Njegova smo djeca.'
29 Ako je dakle tako, Boga ne smijemo smatrati idolom, likom od zlata, srebra ili kamena, isklesanim ljudskom vještinom i maštom.
30 Bog se ne obazire na neznanje u kojemu su ljudi živjeli, nego sada svakomu nudi da se obrati od idola k njemu.
31 Jer odredio je dan kad će pravedno suditi svijetu po Čovjeku kojega je za to odredio i pred svima ga potvrdio uskrisivši ga od mrtvih."
32 Kad su čuli kako spominje uskrsnuće od mrtvih, neki se počnu smijati, a drugi rekoše: "Još ćemo te o tome slušati!"
33 Tako Pavao prestane s njima raspravljati.
34 Neki su mu se ipak pridružili i povjerovali. Među njima su bili Dionizije Areopagit te neka žena Damara, i drugi.

18

Pavao susreće Priscilu i Akvilu u Korintu
1 Pavao zatim iz Atene ode u Korint.
2 Ondje upozna nekoga Židova Akvilu, rodom iz Ponta, koji je sa svojom ženom Priscilom tek došao iz Italije jer je Klaudije zapovjedio da svi Židovi napuste Rim.
3 Kako su izrađivali šatore kao i on, Pavao je s njima stanovao i radio.
4 Svake je subote u sinagogi raspravljao uvjeravajući Židove i Grke.
5 Kad su se iz Makedonije vratili Sila i Timotej, Pavao se potpuno posveti propovijedanju i svjedočenju Židovima da je Isus Mesija.
6 Ali kad su mu se oni počeli suprotstavljati i vrijeđati ga, Pavao otrese prašinu sa svoje odjeće te im reče: "Vaša će krv pasti na vaše glave. Ja sam nedužan. Od sada idem poganima."
7 Ode odande u kuću pobožnog čovjeka Ticija Justa, čija je kuća bila odmah do sinagoge.
8 Nadstojnik sinagoge Krisp i svi njegovi ukućani povjeruju u Gospodina. I još mnogi Korinćani koji su to čuli povjeruju i krste se.
9 Jedne noći Gospodin progovori Pavlu i viđenju: "Ne boj se! Govori i ne daj se ušutkati!
10 Ja sam s tobom i nitko se neće usuditi da ti učini što nažao. Jer u ovomu je gradu mnogo mojega naroda."
11 Tako je ondje ostao godinu i šest mjeseci poučavajući Božju riječ.

12 Dok je Galion bio prokonzul Ahaje, Židovi složno navale na Pavla te ga dovuku u
sudnicu.
13 Optuže ga: "Potiče ljude da štuju Boga protuzakonito."
14 Pavao zausti da nešto kaže, ali Galion uto reče: "Židovi, da je riječ o kakvu zločinu ili
nedjelu, saslušao bih vas.
15 Ali kako je nesporazum o nekim vašim riječima, imenima i židovskome Zakonu,
uredite to sami. Ja u tomu ne želim biti sucem."
16 I otpremi ih iz sudnice.
17 Svjetina pograbi nadstojnika sinagoge Sostena te ga izbatinaju ondje, u sudnici.
Ali Galion nije mario.

Pavao se vraća u sirijsku Antiohiju

18 Pavao ostane u Korintu još neko vrijeme, a onda se oprosti s braćom. U Kenhreji se
prema židovskomu običaju ošiša jer je imao zavjet. Zatim s Priscilom i Akvilom isplovi
prema Siriji.
19 Stignu u Efez. Ondje ih ostavi, a on uđe u sinagogu raspravljati sa Židovima.
20 Oni ga zamole da dulje ostane, ali on to odbije.
21 Pozdravi se s njima i obeća: "Vratit ću se k vama, bude li Božja volja." I otplovi iz
Efeza.
22 Ode zatim pozdraviti crkvu u Cezareji, a zatim u Antiohiju.
23 Pošto je proveo nešto vremena u Antiohiji ode na put po Galaciji i Frigiji obilazeći
vjernike* i pomažući im da jačaju u vjeri.

Apolon u Efezu

24 Tada neki Židov Apolon, rječit govornik i dobar poznavatelj Svetoga pisma, dođe iz
Aleksandrije u Egipat.
25 Bio je upućen u Put Gospodnji pa je gorljivo i točno poučavao o Isusu. Znao je,
međutim, samo za Ivanovo krštenje.
26 Počne on tako jednom hrabro govoriti u sinagogi. To čuju Priscila i Akvila pa ga
pozovu k sebi i podrobnije mu izlože Put Božji.
27 Kad je nakanio otići u Ahaju, braća ga ohrabre i napišu vjernicima u Efezu da ga
lijepo prime. U Ahaji je po Božjoj milosti mnogo koristio vjernicima.
28 Uvjerljivo je pobijao tvrdnje Židova javno dokazujući iz Svetoga pisma da je Isus
Mesija.

19

Pavlovo treće misijsko putovanje

1 Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao proputuje gornje krajeve i dođe u Efez. Ondje
nađe nekoliko vjernika.
2 Jeste li primili Svetoga Duha kad ste povjerovali? upita ih.
"Nismo", odgovore. "Nismo čuli ni da Sveti Duh postoji."
3 "Kako ste se onda krstili?" upita on.
"Ivanovim krštenjem", odgovore.
4 Pavao im reče: "Ivanovo je krštenje bilo u znak obraćenja, volje da se čovjek odvrati
od grijeha i da se obrati Bogu. Sam je Ivan govorio narodu da vjeruju u onoga koji za
njim dolazi, u Isusa."
5 Kad su to čuli, krste se u ime Gospodina Isusa.
6 Pavao položi na njih ruke pa na njih siđe Sveti Duh te počnu govoriti drugim
jezicima i prorokovati.

---

* **18:23** U grčkome: *učenike.* Isto i u 18:24i 27 te u 19:1, 9i 30.

7 Bilo ih je svega dvanaestak.

Pavlova služba u Efezu

8 Pavao zatim ode u sinagogu i tri je mjeseca hrabro i uvjerljivo raspravljao o Božjemu kraljevstvu.
9 Ali neki okorjeli i nepokorni ljudi klevetali su Put pred mnoštvom. Pavao zato ode iz sinagoge i povede vjernike sa sobom. Počne zatim poučavati u školi nekoga Tirana.
10 To je trajalo dvije godine, dok svi azijski žitelji, i Židovi i Grci, nisu čuli Božju riječ.
11 Bog je Pavlu dao moć da čini neobična čudesa.
12 Ljudi su na bolesnike stavljali rupce ili rublje koje se doticalo Pavlove kože, a njihovi su bolesti nestajale i zlodusi su izlazili iz njih.
13 Zato su neki Židovi koji su putovali od mjesta do mjesta istjerujući zloduhe pokušali zazvati ime Gospodina Isusa. Govorili su: "Izlazite! Zaklinjem vas Isusom kojega Pavao propovijeda!"
14 Činila su to sedmorica sinova židovskoga velikog svećenika Skeve.
15 Ali zloduh im odgovori: "Isusa i Pavla poznajem, ali tko ste vi?"
16 I čovjek kojega je opsjedao nasrne na njih te ih tako silovito nadjača da su goli i izranjeni pobjegli doma.
17 Za to su doznali svi žitelji Efeza, i Židovi i Grci. Obuzme ih strah te počnu veličati ime Gospodina Isusa.
18 Mnogi koji su postali vjernicima ispovijedali su svoja zla djela.
19 Bilo ih je mnogo koji su se bavili čarobnjaštvom. Oni donesu knjige koje su uporabljali za to i pred svima ih spale. Procijenjeno je da je spaljeno knjiga u vrijednosti pedeset tisuća srebrnjaka.
20 Tako se Gospodnja riječ širila i jačala.

Pobuna u Efezu

21 Zatim Pavao nakani vratiti se u Jeruzalem preko Makedonije i Ahaje. "Nakon toga će valjati da odem i u Rim", reče on.
22 Pošalje u Makedoniju dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on se još neko vrijeme zadrži u Maloj Aziji.
23 Ali u to vrijeme u Efezu nastane velika pobuna protiv Puta.
24 Potaknuo ju je neki srebrnar Demetrije koji je mnogo zarađivao izrađujući Artemidine hramiće od srebra. Mnogi su obrtnici na tomu zarađivali.
25 On okupi sve obrtnike koji su se time bavili i reče im:
"Ljudi, znate da naše blagostanje ovisi o ovomu poslu.
26 A vidite i čujete da je taj Pavao, ne samo u Efezu nego i u svoj Maloj Aziji, pobunio veliko mnoštvo tvrdeći da bogovi načinjeni rukama nisu bogovi.
27 Ne govorim, dakako, samo o tomu da će naš posao doći na zao glas. Brinem se i da će obezvrijediti hram naše velike božice Artemide te da će nestati veličanstva te velike božice koju štuje cijela Mala Azija i sav svijet!"
28 Oni se na to razgnjeve i poviču: "Velika je efeška Artemida!"
29 Sav se grad uzbuni. Složno jurnu prema kazalištu vukući za sobom Pavlove suputnike, Makedonce Gaja i Aristarha.
30 Pavao htjede ući među narod, ali mu vjernici ne dopuste.
31 Neki njegovi prijatelji, dužnosnici u tom kraju, pošalju mu poruku moleći ga da se ne izlaže pogibelji ulazeći u kazalište.
32 Unutra su svi vikali: jedni jedno, drugi drugo. Vladala je opća zbrka pa mnogi nisu ni znali zašto su ondje.

33 Svjetina izgura naprijed nekog Aleksandra jer su ga Židovi onamo gurali. On
podigne ruku i pokuša se obratiti narodu.
34 Ali kad su shvatili da je Židov, opet jednoglasno udare vikati dvije ure: “Velika je
efeška Artemida! Velika je efeška Artemida!”
35 Na koncu gradski poglavar umiri svjetinu i reče: “Efežani! Svatko zna da je grad
Efez čuvar hrama velike Artemide, koje nam je kip pao s neba.
36 To je neporecivo. Umirite se stoga. Ne činite ništa nepromišljeno!
37 Doveli ste ovamo te ljude, a niti su ukrali što iz hrama niti su hulili našu božicu.
38 Imaju li pak Demetrije i obrtnici protiv njih kakvu tužbu, sudovi zasjedaju, a tu su i
suci. Neka podnesu tužbu!
39 Ima li još kakvih pritužbi, neka se riješe zakonitim putem.
40 Bojim se da će nas ovako rimska vlada optužiti za pobunu jer za sav ovaj metež
nema nikakva opravdanog razloga.”
41 Zatim raspusti skup.

20

Pavao u Makedoniji i Grčkoj

1 Kad je sva strka prošla, Pavao pošalje po vjernike.* Ohrabri ih, pozdravi se s njima i
otputuje u Makedoniju.
2 Putem je hrabrio braću u mjestima kuda je prolazio. Stigne tako u Grčku
3 i ostane ondje tri mjeseca. Baš kad se spremao otploviti natrag u Siriju, dozna da su
mu Židovi postavili zasjedu pa se odluči vratiti preko Makedonije.
4 Pratili su ga Pirov sin Sopater iz Bereje, Solunjani Aristarh i Sekund, Gaj iz Derbe,
Timotej i Azijci Tihik i Trofim.
5 Otišli su prije nas i sačekali nas u Troadi.
6 A mi smo poslije Blagdana beskvasnih kruhova krenuli brodom iz Filipa i za pet
dana stigli k njima u Troadu, gdje smo ostali sedam dana.

Pavao u Troadi

7 Prvoga dana u tjednu sastali smo se da lomimo kruh.† Pavao je propovijedao. Kako
je sutradan kanio otputovati, govorio je sve do ponoći.
8 U sobi na katu gdje smo se okupili bilo je mnogo svjetiljki.
9 Na prozoru je sjedio mladić Eutih. Kako je Pavao dugo govorio, on duboko zaspi i
svladan snom padne s trećega kata na zemlju. Kad su ga podignuli, bio je mrtav.
10 Pavao siđe, legne na dječaka i zagrli ga. “Ne uznemirujte se!” reče. “Živ je!”
11 Popne se zatim na kat, razlomi kruh i blaguje s njima. Zatim je govorio još dugo,
sve do svanuća. Onda otputuje.
12 A mladića su odveli živa, neizmjerno utješeni.

Pavao susreće efeške starješine

13 Mi smo prije Pavla krenuli lađom u As. On je tamo trebao doći pješice, a dalje smo
ga trebali povesti.
14 Kad nam se u Asu pridružio, skupa smo otplovili u Mitilenu.
15 Onande smo sutradan projedrili nadomak Hija, dan poslije krenuli u Sam te
sutradan stigli u Milet.
16 Pavao je, naime, odlučio izbjegnuti Efez da se ne zadrži u Maloj Aziji. Žurio se da,
ako bude mogao, stigne u Jeruzalem do Pedesetnice.
17 Ali iz Mileta pošalje u Efez po crkvene starješine.

---

* **20:1** U grčkome: *učenike.* † **20:7** Na Večeru Gospodnju.

18 Kad su došli, reče im: “Znate kako sam postupao od prvog dana kad sam nogom kročio u Malu Aziju.
19 Služio sam Gospodinu ponizno, u suzama i kušnjama koje su me snašle zbog židovskih urota.
20 Ipak se nikada nisam sustezao propovijedati, u javnosti ili po kućama, sve što bi vam moglo biti korisno.
21 Upozoravao sam i Židove i pogane da se odvrate od grijeha i obrate Bogu te da povjeruju u našega Gospodina Isusa.
22 Sada idem u Jeruzalem, neodoljivo vođen Svetim Duhom, ne znajući što me čeka,
23 osim što mi Sveti Duh u svakome gradu potvrđuje da me čekaju tamnica i nevolje.
24 Ali nije mi stalo hoću li živjeti ili ne, već hoću li dovršiti svoju trku, djelo koje sam primio od Gospodina Isusa: svjedočiti o Radosnoj vijesti i Božjoj milosti.
25 Sada znam da me vi, kojima sam propovijedao o Kraljevstvu, nećete više vidjeti.
26 Zato vam danas jasno kažem: čist sam od krvi svih vas. Nisam kriv propadne li tko od vas
27 jer se nisam sustezao navijestiti vam u potpunosti Božju nakanu.
28 Pazite na sebe i na Božje stado—na njegovu Crkvu otkupljenu njegovom krvlju, u kojoj vas je Sveti Duh postavio za starješine.
29 Znam da će se, kad odem, među vas uvući okrutni vuci koji ne štede stada.
30 Čak će i neki od nas neki iskrivljavati učenje ne bi li odvukli učenike za sobom.
31 Zato bdijte! Ne zaboravite da sam tri godine bio s vama i danonoćno vas bez prestanka opominjao lijući suze.
32 A sada vas povjeravam Bogu i Riječi njegove milosti, koja vas može izgraditi i dati vam baštinu kao i svima posvećenima.
33 Nikada nisam želio tuđe srebro, zlato ili odjeću.
34 Znate da sam vlastitim rukama radio za svoje potrebe i potrebe svojih pratitelja.
35 U svemu sam vam bio primjerom kako se treba truditi, pomagati nevoljnima i pamtiti riječi Gospodina Isusa: ‘Blaženije je davati nego primati.’ ”
36 Kad je to rekao, klekne i pomoli se s njima.
37 Glasno su plakali, grlili Pavla i cjelivali ga
38 ražalošćeni posebice što je rekao da ga nikada više neće vidjeti. Zatim ga isprate na lađu.

21

Pavlovo putovanje u Jeruzalem

1 Pošto smo se od njih oprostili, otplovili smo jedrenjakom do otoka Kosa, a sutradan do Roa, pa u Pataru.
2 Ondje smo se ukrcali na lađu za sirijsku pokrajinu Feniciju.
3 Kad smo ugledali Cipar, prošli smo pokraj njega s desne strane jedreći prema Siriji. Pristali smo u Tiru da lađa iskrca teret.
4 Sišli smo na kopno te ondje našli vjernike.* Kako im je Sveti Duh otkrio† da će Pavao u Jeruzalemu imati nevolja, rekli su mu da ne ide onamo.
5 Ali kad je prošlo tjedan dana, ipak smo otputovali. Oni su nas svi ispratili do izvan grada, skupa sa ženama i djecom. Na obali smo kleknuli i pomolili se.
6 Pozdravili smo se i ukrcali na lađu, a oni su se vratili doma.
7 Otplovili smo tako iz Tira u Ptolemaidu. Pozdravili smo ondje braću i ostali s njima jedan dan.

---

* **21:4** U grčkome: *učenike.* Isto i u 21:16. † **21:4** U grčkome: *rekli su Pavlu kroz Svetoga Duha.* Vidjeti stihove: 20:22-24i 22:10-12.

8 Zatim smo otišli u Cezareju i boravili u domu Filipa evanđelista, jednoga od
sedmorice koji su dijelili hranu.
9 On je imao četiri neudane kćeri koje su imale dar prorokovanja.
10 Kad smo ondje bili već nekoliko dana, dođe neki Agab koji je također imao dar
prorokovanja,
11 uzme Pavlov pojas te njime sebi zaveže noge i ruke. "Ovo govori Sveti Duh", reče.
"Vlasnika ovog pojasa ovako će svezati židovski vođe u Jeruzalemu i predati ga
Rimljanima."
12 Kad smo to čuli, i mi koji smo s njime putovali i mještani počnemo preklinjati Pavla
da ne ide u Jeruzalem.
13 Ali on reče: "Što plačete? Slamate mi srce! Spreman sam ne samo da me svežu nego
i umrijeti za Gospodina Isusa."
14 Kad je bilo jasno da se ne daje nagovoriti, odustali smo i rekli: "Neka bude volja
Gospodnja!"

Pavao stiže u Jeruzalem

15 Ubrzo nakon toga spremili smo se i otišli u Jeruzalem.
16 Neki vjernici iz Cezareje koji su pošli s nama odvedu nas nekome Mnasonu s Cipra,
jednomu od prvih učenika, da ondje odsjednemo.
17 Svi su nas vjernici u Jeruzalemu srdačno dočekali.
18 Sutradan Pavao pođe s nama k Jakovu. Ondje su bili i svi starješine jeruzalemske
Crkve.
19 On ih pozdravi te im podrobno izloži što je Bog učinio među poganima kroz
njegovu službu.
20 Kad su to čuli, dadu slavu Bogu. Zatim mu rekoše: "Dragi brate, deseci tisuća Židova
također su povjerovali. Oni se revno drže Mojsijeva zakona,
21 a za tebe su im rekli da Židove koje žive među poganima učiš da ne poštuju Mojsijev
zakon. Kažu da ih poučavaš da ne obrezuju djecu i da se ne drže židovskih običaja.
22 Što da učinimo? Sigurno će čuti da si došao.
23 Učini zato kako ti kažemo. Među nama su četvorica koji su se zavjetovali i sad se
spremaju obrijati glavu.
24 Idi s njima u Hram i pridruži im se u obredu posvećenja te plati da im obriju glave.
Tako će svi znati da su te glasine lažne, da si na pravome putu i da poštuješ židovski
Zakon.
25 A glede pogana koji su povjerovali, od njih tražimo što smo im napisali u pismu: da
ne jedu meso žrtvovano idolima, krv ni meso udavljenih životinja te da se klone bluda."

Pavlovo uhićenje

26 Pavao dakle pristane na njihov zahtjev te sljedećeg dana obavi s njima obred
očišćenja te ode u Hram. Ondje oglasi da je njihov zavjet istekao i da će za svakoga od
njih prinijeti žrtvu.
27 Upravo se navršavalo sedam dana kad neki Židovi iz Male Azije opaze Pavla u
Hramu i podjare narod protiv njega. Ščepaju ga
28 vičući: "Izraelci! U pomoć! Evo čovjeka koji poučava protiv naroda, protiv našega
Zakona i protiv Hrama! Čak ga je oskvrnuo dovodeći Grke u njega!"
29 Prije su, naime, u gradu s njime vidjeli Trofima iz Efeza pa su mislili da je Pavao
njega doveo u Hram.
30 Sav se grad uzbuni te nastane metež. Ščepaju Pavla i odvuku ga iz Hrama te odmah
zatvore za njim vrata.

31 Dok su ga nastojali ubiti, zapovjedniku rimske čete dojave da je u Jeruzalemu
pobuna.
32 On odmah s vojnicima i stotnicima potrči prema pobunjenicima. Kad je svjetina
vidjela zapovjednika s vojnicima, prestanu udarati Pavla.
33 Zapovjednik priđe, uhiti ga i zapovjedi da ga okuju dvostrukim lancima. Onda
počne ispitivati tko je on i što je učinio.
34 Iz svjetine su jedni vikali jedno, a drugi drugo. Zbog graje nije mogao pouzdano
saznati razlog pa zato Pavla povede u vojarnu.
35 Kad su došli do stuba, svjetina se tako razjarila da su ga vojnici morali nositi kako
bi ga zaštitili.
36 Mnoštvo je išlo za njima i vikalo: “Smakni ga!”

Pavao propovijeda mnoštvu

37 Na ulazu u vojarnu Pavao reče zapovjedniku: “Smijem li što reći?”
“Zar ti znaš grčki?” upita ga ovaj iznenađeno.
38 “Ti dakle nisi onaj Egipćanin koji je nedavno digao pobunu i poveo u pustinju četiri
tisuće prevratnika?”
39 “Nisam”, odgovori Pavao. “Ja sam Židov iz Tarza, znamenitoga grada u Ciliciji.
Molim te, dopusti mi da se obratim narodu.”
40 Zapovjednik mu dopusti. Pavao stane na stube i mahne rukom narodu. Nastane
velika tišina. Prozbori im na hebrejskome.

22

1 “Braćo i oci,” reče Pavao, “poslušajte što ću reći u svoju obranu.”
2 Kad su čuli da govori na njihovu vlastitome, hebrejskom jeziku, još su više utihnuli.
3 “Židov sam, rođen u Tarzu u Ciliciji, ali odrastao ovdje u Jeruzalemu uz Gamaliela.
Do njegovih sam nogu odgajan da u svemu poštujem Zakon naših otaca. Gorljivo sam se
trudio za Boga, kao i vi danas.
4 Progonio sam nasmrt sljedbenike Puta, okivao ih te i muškarce i žene bacao u
tamnicu.
5 O tomu mogu posvjedočiti i veliki svećenik i sve starješine. Od njih sam za židovsku
braću u Damasku dobio pisma s ovlaštenjem da i kršćane koji su ondje dovedem
okovane u Jeruzalem da se kazne.
6 Dok sam putovao cestom prema Damasku, oko podneva me s neba odjednom
obasjala jaka svjetlost.
7 Srušio sam se na tlo. Čuo sam glas koji mi je rekao: ‘Savle, Savle! Zašto me progoniš?’
8 ‘Tko si ti, Gospodine?’ upitao sam. ‘Ja sam Isus Nazarećanin kojega ti progoniš’,
odgovori mi Gospodin.
9 Ljudi koji su bili sa mnom vidjeli su svjetlost, ali nisu čuli glas.
10 Rekao sam: ‘Što mi je činiti, Gospodine?’ A Gospodin mi odgovori: ‘Pođi u Damask.
Ondje će ti se reći što da činiš.’
11 Od jake sam svjetlosti oslijepio pa su me moji pratitelji morali za ruku odvesti u
Damask.
12 Ondje mi je došao neki Ananija, pobožan čovjek koji je poštivao Zakon i bio na dobru
glasu među Židovima u Damasku.
13 On mi priđe i reče: ‘Brate Savle, progledaj!’ I istog časa sam ga mogao vidjeti.
14 Reče mi zatim: ‘Bog naših predaka odabrao te je da spoznaš njegovu volju, da vidiš
Pravednika i da mu čuješ glas.
15 Pred svima ćeš o njemu svjedočiti o tomu što si vidio i čuo.
16 Što čekaš? Ustani, krsti se i operi se od grijeha prizivajući njegovo ime.’

17 Po povratku u Jeruzalem jednog sam se dana molio u Hramu i pao u zanos.
18 Vidio sam Isusa kako mi govori: ‘Brzo otiđi iz Jeruzalema jer ti ljudi ovdje neće
vjerovati kad im budeš svjedočio o meni!’
19 ‘Ali, Gospodine,’ rekao sam, ‘pa znaju da sam one koji u tebe vjeruju bacao u
tamnice i bičevao po sinagogama.
20 A kad su ubili Stjepana, stajao sam ondje odobravajući. Čuvao sam ogrtače onima
koji su ga kamenovali.’
21 Ali Gospodin mi reče: ‘Idi iz Jeruzalema jer te šaljem daleko, k poganima!’ ”
22 Mnoštvo je slušalo sve dok Pavao nije izgovorio tu riječ. Nato složno poviču:
“Zbrišite ga s lica zemlje! Nije pravo da takav živi!”
23 Vikali su, bacali sa sebe ogrtače i vitlali prašinu u zrak.

Pavao otkriva da je rimski građanin

24 Zapovjednik zato uvede Pavla u vojarnu i zapovjedi da ga izbičuju kako bi priznao
zločin. Htio je znati zašto mnoštvo tako viče na njega.
25 Kad su ga zavezali remenjem da ga bičuju, Pavao upita stotnika koji je bio ondje:
“Zar smijete bičevati rimskoga građanina, a ni sudili mu niste?”
26 Stotnik nato ode zapovjedniku i reče: “Što radiš? Taj je čovjek rimski građanin!”
27 Zapovjednik ode k Pavlu i upita: “Jesi li ti Rimljanin?”
“Jesam”, odgovori Pavao.
28 “I ja sam”, reče zapovjednik. “Mnogo sam novca dao da steknem taj naziv!”
“A ja sam se s njim rodio”, odgovori mu Pavao.
29 Svi vojnici koji su ga trebali ispitivati odmah odstupe od njega. Zapovjednik se
prestrašio doznavši da je Pavao Rimljanin jer ga je on okovao.

Pavao pred Velikim vijećem

30 Sutradan zapovjednik skine Pavlu okove te zapovjedi da se sastanu veliki svećenici
i Vijeće. Htio je doznati za što ga Židovi optužuju. Zato ga izvede pred njih.

23

1 Pavao se zagleda u vijećnike i reče: “Braćo, sve do danas sam pred Bogom živio posve
mirne savjesti.”
2 Nato veliki svećenik Ananija zapovjedi onima do Pavla da ga udare po ustima.
3 “Udarit će tebe Bog, zidu obijeljeni! Sjediš tu da me sudiš po Zakonu, a sam ga kršiš i
zapovijedaš da me tuku!”
4 Nazočni rekoše Pavlu: “Zar tako grdiš Božjega velikog svećenika?”
5 “Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik”, odvrati Pavao. “Jer u Svetome pismu piše:
‘Ne psuj poglavara svojega naroda.’ ”*
6 Pavao je znao da su neki članovi Velikoga vijeća saduceji, a neki farizeji, pa poviče:
“Braćo, ja sam farizej i preci su mi farizeji! Sudi mi se zbog nade u uskrsnuće mrtvih!”
7 Nato izbije svađa među farizejima i saducejima i mnoštvo se podijeli.
8 Saduceji, naime, kažu da nema ni uskrsnuća, ni anđela, ni duhova, a farizeji u sve to
vjeruju.
9 Nastane silna graja. Neki pismoznanci iz farizejske sljedbe ustanu u Pavlovu
obranu žestoko prosvjedujući: “Ne nalazimo da je taj čovjek počinio ikakvo zlo! A što ako
mu je govorio duh ili anđeo?”
10 Nastane tako velika svađa da se zapovjednik prestrašio da Pavla ne rastrgaju.
Zapovjedi zato da vojnici siđu po njega. Oni ga otrgnu iz svjetine i odvedu natrag u
vojarnu.

---

* **23:5** Izlazak 22:7.

11 Te noći Gospodin pristupi Pavlu i reče mu: “Samo hrabro, Pavle! Kao što si za
mene posvjedočio ovdje u Jeruzalemu, tako trebaš svjedočiti i u Rimu.”

Zavjera protiv Pavla

12 Kad se razdanilo, Židovi skuju urotu i zakunu se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju
Pavla.
13 Bilo ih je više od četrdesetorice.
14 Odu zatim kazati velikim svećenicima i starješinama: “Zakleli smo se da nećemo jesti
ni piti dok ne ubijemo Pavla.
15 Zato vi sada skupa s Vijećem zamolite zapovjednika da ga opet dovedu u Vijeće.
Recite da žele pobliže razmotriti njegov slučaj. A mi ćemo ga pogubiti na putu ovamo.”
16 Ali Pavlov nećak, sin njegove sestre, dočuje za tu zavjeru pa ode u vojarnu dojaviti
Pavlu.
17 Pavao pozove nekog stotnika i reče mu: “Odvedi ovoga mladića k zapovjedniku.
Ima mu nešto važno reći.”
18 Stotnik ga odvede i reče zapovjedniku: “Zatvorenik Pavao pozvao me i zamolio da
ovoga mladića dovedem k tebi jer ti ima nešto reći.”
19 Zapovjednik ga uhvati za ruku i povede u stranu te ga upita: “Što mi želiš reći?”
20 “Neki su se Židovi dogovorili da te sutra zamole da dovedeš Pavla u Vijeće
pretvarajući se da žele pomnjivije ispitati njegov slučaj.
21 Ne čini to! Čekat će ga u zasjedi više od četrdesetero ljudi koji su se zakleli da neće ni
jesti ni piti dok ga ne ubiju. Već su spremni i samo čekaju tvoj pristanak.”
22 Zapovjednik otpusti mladića i zapovjedi mu: “Nikomu ne reci da si mi to javio.”

Pavla šalju u Cezareju

23 Dozove zatim dva stotnika i reče im: “Priredite dvjesto vojnika, sedamdeset
konjanika i dvjesto strijelaca da večeras po devetoj uri† pođu u Cezareju.
24 Pripravite Pavlu konje za jahanje te ga živa i zdrava odvedite upravitelju Feliksu.”
25 Napiše zatim pismo upravitelju:
26 Od Klaudija Lizijavrlome upravitelju Feliksu. Pozdravljam vas!
27 Ovoga su čovjeka uhvatili Židovi i umalo ga ubili, kad sam pritrčao s vojnicima.
Doznavši da je rimski građanin, sklonio sam ga od njih na sigurno.
28 Odveo sam ga zatim pred njihovo Vijeće da doznam što je skrivio.
29 Utvrdio sam da ga optužuju za nešto prijeporno glede njihova vjerskoga
zakona—ali nije skrivio ništa što bi zaslužilo da ga se kazni smrću ili zatvorom.
30 Javili su mi da su protiv njega skovali urotu. Šaljem ga zato tebi, a njegove
tužitelje uputio sam da tužbu iznesu pred tobom.
31 Te noći vojnici, prema zapovijedi, povedu Pavla u Antipatridu.
32 Sutradan se vrate u vojarnu ostavivši konjanike da ga odvedu dalje.
33 Kad su oni pak s njim stigli u Cezareju, uruče upravitelju pismo i privedu Pavla
pred njega.
34 Upravitelj pročita pismo te zapita Pavla iz koje je pokrajine. “Iz Cilicije”, odgovori
Pavao.
35 “Saslušat ću te kad stignu tvoji tužitelji”, reče mu i zapovjedi da ga čuvaju u
Herodovoj palači.

24

Pavao pred Feliksom

1 Nakon pet dana dođe židovski veliki svećenik Ananija sa starješinama i odvjetnikom
Tertulom. Iznesu upravitelju tužbu protiv Pavla.

† **23:23** U grčkome: *nakon treće ure noću.*

2 Pošto su pozvali Pavla da dođe, Tertulijan ga počne optuživati pred upraviteljem:
"Preuzvišeni Felikse, mi Židovi uživamo velik mir i boljitak korisnih promjena u
narodu zahvaljujući tvojoj providnosti.
3 Na svemu tome smo duboko zahvalni.
4 Da ti dugo ne dodijavam, molim te da nas blagonaklono poslušaš samo nakratko.
5 Utvrdili smo da je taj čovjek prava kuga, da neprekidno podjaruje Židove po cijelomu
svijetu i da je kolovođa nazaretske sljedbe.
6 Čak je i Hram pokušao oskvrnuti pa smo ga uhitili.
8 Ispitaš li ga sam, utvrdit ćeš da su naše optužbe opravdane."
9 Potvrde to i drugi Židovi podupirući ga.
10 Upravitelj glavom dade Pavlu znak da govori te on reče: "Znam da već mnogo
godina sudiš ovomu narodu i zato se mirne duše branim.
11 Sam se možeš osvjedočiti da nije prošlo više od dvanaest dana otkako sam se otišao
pokloniti Bogu u jeruzalemski Hram.
12 Nisam ni s kim raspravljao niti dizao bunu ni ondje, ni u sinagogama, ni po gradu.
13 Ovi ljudi ne mogu dokazati to za što me optužuju.
14 Ali priznajem da sam sljedbenik Puta, koji oni nazivaju sljedbom, te služim Bogu
svojih predaka vjerujući u sve što piše u židovskome Zakonu i u proročkim knjigama.
15 Jednako se, kao i oni, pouzdajem u Boga da će uskrsnuti i pravednici i
nepravednici.
16 Zato se uvijek trudim imati čistu savjest i pred Bogom i pred ljudima.
17 Nakon nekoliko godina vratio sam se u Jeruzalem donijeti milodare svojemu
narodu i prinijeti žrtvu Bogu.
18 Moji su me tužitelji vidjeli u Hramu kad sam dovršavao obred posvećenja, a ne sa
svjetinom ni u metežu.
19 Ali ondje su bili neki Židovi iz Male Azije—oni bi me, zapravo, trebali doći optužiti
pred tobom ako imaju što protiv mene.
20 Ili upitaj ove ovdje kakvu su krivnju na meni našli članovi Vijeća
21 osim možda jedne jedine riječi što sam ju viknuo stojeći među njima: 'Danas mi se
pred vama sudi jer vjerujem u uskrsnuće mrtvih!' "
22 Feliks, koji je mnogo znao o Putu, odgodi preslušanje i reče: "Pričekat ćete da dođe
zapovjednik Lizija. On će riješiti vaš spor."
23 Zapovjedi stotniku da i dalje čuva Pavla u zatvoru, ali da mu odobri olakšice i da
nikomu od njegovih ne brani da ga poslužuje.
24 Nekoliko dana zatim Feliks dođe sa svojom ženom Druzilom koja je bila Židovka.
Pošalje po Pavla te ga je slušao kako govori o vjeri u Isusa Krista.
25 Kad je Pavao počeo govoriti o pravednosti, uzdržljivosti i sudu što dolazi, Feliks se
prestraši. "Idi sada", reče. "Pozvat ću te kad nađem vremena."
26 Nadao se, osim toga, da će mu Pavao dati novca. Zato ga je često pozivao i
razgovarao s njim.
27 Tako su prošle dvije godine. Feliksa zatim zamijeni Porcije Fest. Želeći ugoditi
Židovima, Feliks ostavi Pavla u zatvoru.

25

Pavao pred Festom

1 Tri dana pošto je preuzeo vlast nad pokrajinom, Fest iz Cezareje ode u Jeruzalem.
2 Ondje mu veliki svećenici i drugi židovski uglednici iznesu tužbu protiv Pavla.
Preklinjali su ga da se smiluje
3 i pošalje Pavla u Jeruzalem jer su spremali zasjedu da ga putem smaknu.

4 Ali Fest odgovori da je Pavao u zatvoru u Cezareji te da će i on uskoro onamo.
5 “Ovlastite nekolicinu da pođu sa mnom”, reče stoga. “Ako je taj čovjek što skrivio,
neka ga optuže.”
6 Osam ili deset dana potom vrati se u Cezareju. Sutradan sjedne na sudački stolac i
zapovjedi da dovedu Pavla.
7 Kad uđe Pavao, židovski vođe iz Jeruzalema okruže ga i iznesu protiv njega mnoge
teške optužbe koje nisu mogli dokazati.
8 Pavao se branio: “Nisam zgriješio ni protiv židovskoga Zakona, ni protiv Hrama, ni
protiv cara.”
9 A Festus ga, želeći ugoditi Židovima, upita: “Jesi li voljan poći u Jeruzalem da ti se
ondje za to sudi u mojoj nazočnosti?”
10 Pavao odgovori: “Ne. Stojim pred carevim sudom, gdje mi se i treba suditi. Dobro
znaš da tim Židovima nisam ništa skrivio.
11 Ako sam pak zaista skrivio što zaslužuje smrt, ne bježim od toga. Ali ako me ovi
ovdje neopravdano tuže, nitko me ne može njima izručiti. Prizivam se na cara!”
12 Fest se na to posavjetuje s Vijećem pa odgovori: “Na cara si se prizvao, pred cara
ćeš ići!”
13 Nakon nekoliko dana dođu kralj Agripa i njegova sestra Berenika u Cezareju
pozdraviti Festa.
14 Kako su se ondje zadržali nekoliko dana, Fest ispriča kralju o Pavlu. “Tu je neki
čovjek što ga je Feliks ostavio u zatvoru”, reče.
15 “Dok sam bio u Jeruzalemu, veliki svećenici i starješine optužili su ga i zatražili da
ga osudim.
16 Odgovorio sam im da Rimljani ne običavaju kazniti čovjeka a da mu ne sude. Prije
toga valja optuženika suočiti s tužiteljima i dati mu prigodu da se brani od optužbe.
17 Kad su dakle skupa sa mnom doputovali ovamo, odmah sam sutradan, bez
odgađanja, sjeo na sudački stolac i zapovjedio da dovedu tog čovjeka.
18 Ali tužitelji koji su stajali oko njega nisu ga optužili ni za što od onoga što sam ja
pretpostavljao.
19 Riječ je bila o nečemu prijepornom glede njihove vjere, o nekakvome Isusu koji je
umro, a Pavao tvrdi da je živ.
20 Ne snalazeći se u takvoj raspravi, upitao sam ga bi li htio poći u Jeruzalem da mu
ondje za to sude.
21 Ali prizivom je zatražio da se podloži presudi njegova Veličanstva. Zato sam
zapovjedio da ga čuvaju u zatvoru dok ga ne pošaljem caru.”
22 “Htio bih i ja čuti tog čovjeka”, reče Agripa.
“Čut ćeš ga sutra”, odgovori Fest.

Pavao pred Agripom

23 Sutradan tako Agripa i Berenika uđu u dvoranu s velikim sjajem, praćeni vojnim
zapovjednicima i najvećim gradskim uglednicima. Na Festovu zapovijed dovedu Pavla.
24 Fest tada reče: “Kralju Agripa i svi nazočni, evo čovjeka zbog kojega me svi ovdašnji i
jeruzalemski Židovi salijeću vičući da ga smaknem.
25 Ali nisam utvrdio da je učinio išta zbog čega bi zaslužio smrt. Kako se on sam
prizvao na cara, odlučio sam ga caru i poslati.
26 Ali nemam o njemu što pouzdano napisati caru. Zato sam ga izveo pred vas,
posebice pred tebe, kralju Agripa, da bih nakon ove istrage znao što napisati.
27 Jer doista je besmisleno poslati zatvorenika caru a ne navesti za što se optužuje!”

26

1 Agripa nato reče Pavlu: “Dopušta ti se da se braniš.”
Pavao zato ispruži ruku i počne se braniti:
2 “Kralju Agripa, smatram se sretnim da se od svega za što me Židovi optužuju mogu,
evo, danas braniti pred tobom
3 jer ti najbolje poznaješ židovske običaje i razmirice. Molim te zato, strpljivo me
poslušaj!
4 Židovski vođe dobro znaju kako sam od najranije mladosti živio među svojim
narodom, u Jeruzalemu.
5 Odavno me poznaju i mogli bi, da samo hoće, posvjedočiti da sam bio farizej, član
najstrože sljedbe u našoj vjeri.
6 Sada mi sude jer se nadam da će Bog ispuniti obećanje koje je dao našim precima.
7 Ispunjenju toga obećanja nadaju se i dvanaest izraelskih plemena koja postojano
dan i noć služe Bogu. Za tu me nadu, kralju, tuže Židovi!
8 Zašto smatrate nevjerojatnim da Bog uskrisuje mrtve?
9 I ja sam nekoć smatrao da se svim silama moram boriti protiv sljedbenika Isusa
Nazarećanina.*
10 Pošto sam dobio ovlasti od velikih svećenika u Jeruzalemu, mnoge sam svete
zatvorio u tamnicu. Glasovao sam da ih osuđuju na smrt.
11 Po svim sam ih sinagogama primoravao, često mučenjem, da govore pogrde protiv
Boga. Prekomjerno gnjevan na njih, progonio sam ih čak i u tuđim gradovima.
12 Dok sam tako po istoj zadaći išao u Damask s punomoći i ovlaštenjem velikih
svećenika,
13 u pol bijela dana vidio sam, kralju, kako je mene i moje suputnike obasjala
svjetlost s neba sjajnija od sunca.
14 Popadali smo na zemlju. Zatim sam začuo glas kako mi na hebrejskome govori:
‘Savle, Savle! Zašto me progoniš? Teško je boriti se protiv moje volje.’
15 ‘Tko si ti, Gospodine?’ upitao sam.
A Gospodin odgovori: ‘Ja sam Isus kojega ti progoniš.
16 Ustani sada! Ukazao sam ti se da te postavim za poslužitelja i svjedoka onoga što si
vidio i što ću ti još pokazati.
17 Izbavit ću te i od tvojega naroda i od pogana kojima te šaljem
18 da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svjetlosti, od Sotonine vlasti k Bogu. Tako
će po vjeri u mene primiti oproštenje grijeha i mjesto među mojim svetim narodom.’
19 Kralju Agripa, nisam bio neposlušan tome nebeskom viđenju.
20 Najprije sam propovijedao ljudima u Damasku pa u Jeruzalemu, a zatim svoj
Judeji i poganima—da se pokaju od svojih grijeha i da se obrate Bogu te da čine djela
dostojna obraćenja.
21 Židovi su me zato uhvatili u Hramu i pokušali ubiti.
22 Ali Bog me, eto, sačuvao da do današnjeg dana svjedočim svima, od najmanjega do
najvećega, upravo ono što su pretkazivali proroci i Mojsije:
23 da će Mesija trpjeti i da će prvi ustati od mrtvih te navješćivati svjetlost Židovima i
poganima.”
24 Dok je još govorio u svoju obranu, Fest poviče: “Luduješ, Pavle! Preveliko ti je
znanje pomutilo um!”
25 Ali Pavao odgovori: “Ne ludujem, preuzvišeni Feste. Govorim istinito i razumno.
26 Kralj Agripa zna za sve to i zato mu otvoreno govorim. Siguran sam da mu ništa od
toga nije nepoznato jer se nije događalo u kakvu zakutku.

* **26:9** U grčkome: *protiv imena Isusa Nazarećanina.*

27 Kralju Agripa, vjeruješ li prorocima? Znam da im vjeruješ.”
28 Agripa reče: “Zamalo si me uvjerio da na brzinu postanem kršćaninom!”
29 “Na brzinu ili ne,” odgovori mu Pavao, “dao Bog da ne samo ti nego i svi koji me ovdje slušaju postanu poput mene, izuzevši ove okove!”
30 Nato kralj, upravitelj, Berenika i njihovi pratitelji ustanu i odu.
31 Dok su odlazili, međusobno su razgovarali: “Taj čovjek nije učinio ništa čime bi zaslužio smrt ili zatvor.”
32 Agripa reče Festu: “Da se nije prizvao na Cezara, mogli bismo ga osloboditi!”

27

Pavao plovi u Rim

1 Odlučeno je da odjedrimo u Italiju. Pavla i nekolicinu drugih zatvorenika predali su stotniku carske čete Juliju.
2 Ukrcali smo se na neku adramitsku lađu koja je plovila u azijska mjesta te otplovili. S nama je bio i neki Makedonac, Aristarh iz Soluna.
3 Sutradan smo doplovili u Sidon. Julije je s Pavlom vrlo ljubazno postupao. Dopustio mu je posjetiti prijatelje, da se pobrinu za njegove potrebe.
4 Otplovili smo dalje jedreći sjeverno uz Cipar između otoka i kopna jer su puhali suprotni vjetrovi.
5 Prošli smo uz cilicijsku i pamfilijsku obalu te stigli u grad Miru u Liciji.
6 Ondje stotnik pronađe neku lađu što je iz Aleksandrije plovila u Italiju, pa nas ukrca na nju.
7 Nekoliko smo dana sporo plovili i jedva došli do Knida. Kako od vjetra nismo mogli pristati, otplovili smo pod Kretu, do Salmone,
8 pa na jedvite jade uz nju do nekoga mjesta zvanog Dobra pristaništa, blizu grada Laseje.
9 Mnogo smo vremena izgubili. Plovidba je postala vrlo opasnom jer je već bila jesen,* a Pavao upozori:
10 “Ljudi, vidim da će plovidba biti pogibeljna i da ćemo pretrpjeti veliku štetu—ne samo u teretu nego i u našim životima.”
11 Ali stotnik je više vjerovao kormilaru i vlasniku broda nego Pavlu.
12 Kako luka nije bila prikladna za zimovanje, većina je ljudi predlagala da otplove i pokušaju doći do luke Feniks na Kreti, otvorenoj prema jugozapadu i sjeverozapadu, te da ondje prezimimo.

Oluja na moru

13 Tada puhne blagi južnjak te oni, misleći da bi mogli uspjeti u toj nakani, dignu sidro i zaplove uz samu obalu Krete.
14 Ali ubrzo zatim silovito zapuše žestok vjetar zvani sjeveroistočnjak.
15 Zahvati lađu tako da mu se nije mogla oteti, pa smo se prepustili da nas nosi.
16 Kad smo prolazili uz neki otočić zvan Kauda, jedva smo na brod podignuli čamac za spašavanje koji smo vukli za sobom.
17 Podignuli su ga da uporabe opremu za spašavanje i da konopcima potpašu lađu. Bojeći se da se ne nasuču na Sirtu uz afričku obalu, spuste plivajuće sidro te smo tako plovili dalje nošeni vjetrom.
18 Kako nas je oluja silovito bacala, sutradan izbace s broda teret,
19 a treći dan brodsku opremu i sve čega su se domogli.
20 Strašna je oluja bjesnjela mnogo dana te se nisu mogli vidjeti ni sunce ni zvijezde. Gubili smo svaku nadu da ćemo se spasiti.

* **27:9** U grčkome: *jer je post* (obično koncem rujna ili početkom listopada) *već prošao.*

21 Dugo već nismo ništa jeli. Pavao stane pred posadu i reče: “Trebali ste me, ljudi,
poslušati i ne odlaziti s Krete pa biste izbjegli svu ovu nevolju i štetu.
22 Ali sada vam kažem: budite odvažni jer nitko od nas neće stradati iako će lađa
potonuti.
23 Noćas mi se ukazao anđeo Boga kojemu pripadam i služim
24 te mi rekao: ‘Ne boj se, Pavle, jer ćeš sigurno stići pred cara! A Bog ti daruje i da svi
tvoji suputnici sigurno doputuju.’
25 Zato se, ljudi, razvedrite! Vjerujem Bogu. Bit će kako mi je rekao.
26 Ali nasukat ćemo se na neki otok.”

Brodolom

27 Četrnaeste noći oluje, oko ponoći, vjetar nas je gonio amo-tamo po Jadranu.
Mornari naslute da se približava nekakvo kopno.
28 Bace olovnicu i izmjere dvadeset hvati dubine. Malo zatim opet ju bace i izmjere
petnaest hvati.
29 Prestraše se da ne nalete na grebene pa bace s krme četiri sidra i počnu se moliti da
se brzo razdani.
30 Mornari su kanili pobjeći s lađe pa počnu spuštati čamac u more pod izlikom da
kane spustiti sidra s pramca.
31 Ali Pavao reče stotniku i vojnicima: “Ne ostanu li oni na lađi, nećete se spasiti!”
32 Vojnici prerežu užad i puste da čamac padne u more.
33 Sve do svanuća Pavao je molio ljude da jedu. “Četrnaest dana niste ni taknuli jelo”,
reče.
34 “Molim vas, pojedite što za vlastito dobro. Jer neće vam pasti ni vlas s glave.”
35 Kad je to rekao, uzme kruh te pred svima zahvali Bogu, razlomi ga i počne jesti.
36 Svi se razvedre i uzmu hranu.
37 U lađi nas je bilo dvjesto sedamdeset šest duša.
38 Kad su se najeli, počnu rasterećivati lađu bacajući žito u more.
39 Kad se razdanilo, mornari nisu prepoznali obalu, ali opazili su neki zaljev ravne
obale te odluče pokušati onamo zavesti lađu.
40 Odvežu zato sidra i puste da padnu u more. Popuste konopce na kormilima i
razviju prednje jedro prema vjetru te se usmjere prema obali.
41 Ali nalete na plićak i brod se nasuče. Pramac nasjedne i ostane nepomičan, a krmu
su razbijali žestoki valovi.
42 Vojnici nakane poubijati zatvorenike da koji ne otpliva i ne pobjegne,
43 ali im stotnik, želeći poštedjeti Pavla, ne dopusti da to učine. Zapovjedi da oni koji
znaju plivati prvi skoče u more i otplivaju do obale,
44 a ostalima reče da doplivaju na daskama i olupinama lađe. Tako su svi živi i zdravi
dospjeli na kopno.

28

Pavao na Malti

1 Kad smo dospjeli na sigurno, doznali smo da se otok zove Malta.
2 Njegovi su žitelji bili neobično ljubazni prema nama. Bilo je hladno i kišilo je pa su
zapalili vatru i okupili nas oko nje da se ugrijemo.
3 Pavao nakupi naramak granja i baci ga na vatru, ali zbog vrućine iz njega izađe
zmija i uhvati mu se za ruku.
4 Kad su žitelji otoka vidjeli da mu ta životinja visi na ruci, rekli su: “Taj je čovjek
zacijelo ubojica. Umaknuo je moru, ali Pravda mu ne dopušta živjeti.”
5 Ali on otrese zmiju u vatru, neozlijeđen.

6 Ljudi su čekali da otekne i da se sruši mrtav. Ali pošto su dugo čekali, a nije se
dogodilo ništa, predomisle se i zaključe da je bog.
7 Nedaleko odande nalazilo se imanje poglavara tog otoka, Publija. On nas primi i tri
nas je dana ljubazno gostio.
8 Publijeva su oca mučile vrućica i srdobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu, položi na
njega ruke i pomoli se—i iscijeli ga.
9 Nakon toga dolazili su još mnogi bolesnici s otoka te su ozdravljali.
10 Iskazali su nam zato mnoge počasti, a kad smo odlazili, stavili su nam u lađu sve što
nam je trebalo.

Pavao stiže u Rim

11 Tri mjeseca nakon brodoloma otplovili smo nekom aleksandrijskom lađom koja je
prezimila na otoku. Na pramcu je imala kip Dioskura.*
12 Doplovili smo najprije u Sirakuzu† i ondje ostali tri dana.
13 Odande smo, ploveći uz obalu, stigli u Regij.‡ Dan poslije počne puhati južnjak pa
smo za dva dana stigli u Puteole.
14 Ondje smo naišli na braću koja su nas zamolila da ostanemo sedam dana. Tako
smo stigli u Rim.
15 Kad su braća u Rimu čula da dolazimo, iziđu nam u susret do Apijeva trga§ i Triju
gostionica. Kad ih je spazio, Pavao zahvali Bogu i ohrabri se.
16 Kad smo ušli u Rim, Pavlu dopuste da stanuje posebno, s vojnikom koji ga je čuvao.

Pavao u Rimu propovijeda pod stražom

17 Tri dana nakon što je došao Pavao sazove židovske uglednike te im reče: “Braćo,
ništa nisam učinio protiv našega naroda ni protiv običaja naših predaka, ali ipak su me u
Jeruzalemu uhitili i predali u ruke Rimljanima.
18 Rimljani su me nakon istrage htjeli pustiti jer su zaključili da ničim nisam zaslužio
da umrem.
19 Židovi su se tome usprotivili pa sam se zato morao prizvati na cara—a ne zato što
bih htio tužiti vlastiti narod.
20 Zato sam, eto, zamolio da vas vidim i da vam govorim: zbog Izraelove nade,
Mesije.”
21 “Mi nismo čuli ništa protiv tebe”, odgovore mu oni. “Niti smo dobili kakvo pismo iz
Judeje, niti nam je tko od braće koja su došla ovamo što rekao.
22 Ali htjeli bismo čuti što ti misliš jer o toj kršćanskoj sljedbi znamo samo da joj se
posvuda protive.”
23 Dogovore se te jednog dana mnogi dođu u njegov stan. Govorio im je o Božjemu
kraljevstvu i od jutra do večeri ih poučavao o Isusu iz Mojsijeva zakona i proročkih
knjiga.
24 Neki su povjerovali, a neki nisu.
25 Kad su se tako u neslozi počeli razilaziti, Pavao ih isprati riječima: “Dobro je Sveti
Duh rekao vašim precima po proroku Izaiji:
26 ‘Slušat ćete moje riječi,
ali nećete ih razumjeti;
gledat ćete moja djela,
ali nećete dokučiti njihova značenja.
27 Jer srca su se ovoga naroda usalila,
uši njihove ne čuju, a oči su zatvorili—
tako njihove oči ne vide

---

* **28:11** Kip rimskih bogova—blizanaca Kastora i Poluksa. † **28:12** Na Siciliji. ‡ **28:13** Na jugu Italije. § **28:15** Sedamdesetak kilometara udaljenog od Rima.

i njihove uši ne čuju,
a srca im ne mogu razumjeti.
Zato se ne mogu obratiti k meni
da ih iscijelim.'*
28 Hoću dakle da znate: Bog je svoje spasenje poslao poganima i oni će ga prihvatiti."†
30 Sljedeće dvije godine Pavao je živio u unajmljenom stanu. Primao je sve koji su
dolazili.
31 Hrabro je propovijedao o Božjemu kraljevstvu i otvoreno poučavao o Gospodinu
Isusu Kristu. I nitko ga nije pokušavao spriječiti.

* **28:27** Izaija 6:9-10. † **28:28** Većina rukopisa ne sadrži taj stih.

Poslanica Rimljanima

Pavlov pozdrav

1 Ovo je pismo od Pavla, sluge Isusa Krista, koji je izabran za apostola, poslan
propovijedati Božju Radosnu vijest.
2 Tu je Radosnu vijest Bog već odavno obećao po svojim prorocima u Svetome pismu.
3 Ta je Radosna vijest o njegovu Sinu Isusu Kristu, našemu Gospodinu, koji je postao
čovjekom rodivši se kao potomak kralja Davida.
4 Isus Krist, naš Gospodin, pokazao je da je Božji Sin kad ga je Bog silnom moći
podignuo od mrtvih Duhom svetosti.
5 Kroz Krista nam je Bog iskazao milost i dao apostolstvo da naviještamo svim
narodima što je Bog učinio za njih, tako da uzvjeruju i poslušaju ga te donesu slavu
njegovu imenu.
6 I vi ste među onima koji su pozvani pripadati Isusu Kristu.
7 Svima vama u Rimu, koje on istinski ljubi: pozvani ste po Isusu Kristu da budete
njegovi, njegov sveti narod.
Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Božja Radosna vijest

8 Najprije zahvaljujem svojemu Bogu po Isusu Kristu za sve vas, što vaša vjera
postaje poznata po svemu svijetu.
9 Bog mi je svjedok koliko se često molim za vas. Neprekidno se molim za vas onomu
kojemu služim svim srcem* navješćujući drugima Radosnu vijest o njegovu Sinu.
10 Stalno se molim i za priliku, ako bude Božja volja, da vas napokon uspijem
posjetiti.
11 Čeznem vas vidjeti da podijelim s vama darove Svetoga Duha, da se osnažite u
Gospodinu,
12 te da vas ohrabrim u vjeri, ali i da se ja ohrabrim vašom vjerom.
13 Htio bih da znate, draga braćo, da sam više puta kanio doći da djelujem među
vama i vidim dobre rezultate, baš kao što sam vidio i među drugim narodima, ali dosad
sam bio spriječen.
14 Dužan sam služiti i civiliziranim i barbarskim narodima,† učenima jednako kao i
neukima.
15 Zato i vama u Rimu želim propovijedati Radosnu vijest.
16 Zaista, ne stidim se Radosne vijesti o Isusu Kristu jer je ona Božja sila koja spašava
svakoga tko vjeruje—ponajprije Židove, ali i druge narode.‡
17 Ta nam Radosna vijest govori na koji nas način Bog čini pravednima u svojim
očima: od početka do svršetka samo vjerom. Kao što piše u Svetome pismu: "Pravednik
će živjeti po vjeri."§

Božji gnjev na grijeh

18 Ali s neba se zaista očituje Božji gnjev na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji
bezbožnim životom sprečavaju da istina o Bogu iziđe na vidjelo.
19 Jer što se o Bogu može znati, zapravo im je već poznato. On im je to obznanio:
20 njegova nevidljiva svojstva—vječna sila i božanstvo još se od stvaranja svijeta mogu
umom razabrati po njegovim djelima. Zato nemaju isprike.

---

* **1:9** U grčkome: *svojim duhom.* † **1:14** U grčkome: *i Grcima i barbarima* ‡ **1:16** U grčkome: *Grke.* § **1:17** Habakuk 2:4.

21 Jer iako su znali da Bog postoji, nisu mu kao Bogu iskazali ni slavu ni zahvalnost,
nego su im misli postale ispraznima, a nerazumno im je srce potamnjelo.
22 Tvrdeći za sebe da su mudri, postali su bezumnima
23 te su se, umjesto slavnome i besmrtnome Bogu, počeli klanjati raspadljivim
obličjima, kipovima i slikama čovjeka, ptica, četveronožaca i gmazova.
24 Zato ih je Bog prepustio nečistoći njihova pohotnog srca pa sami obeščašćuju svoja
tijela.
25 Jer oni su umjesto Božje istine odabrali laž. Klanjali su se i služili stvorenju umjesto
Stvoritelju kojemu pripada slava uvijeke. Amen.
26 Bog ih je zato predao njihovim sramotnim strastima: umjesto da imaju prirodne
spolne odnose, žene opće međusobno, što je protunaravno,
27 a muškarci također nemaju naravne odnose sa ženama, već su usplamtjeli pohotom
jedni za drugima. Muškarci s muškarcima čine sramotne stvari te na sebi primaju
zasluženu kaznu za svoje zastranjenje.
28 Zato što nisu držali vrijednim spoznati Boga, Bog ih je predao pokvarenu načinu
razmišljanja da čine ono što ne dolikuje.
29 Žive u kojekakvim grijesima, pokvarenosti, lakomosti i pakosti; puni su zavisti,
ubojstva, svađe, lukavštine i podmuklosti; ogovaraju,
30 klevetnici su, mrze Boga, nasilnici su, oholi, umišljeni. Stalno smišljaju nova zla,
neposlušni su roditeljima,
31 nerazumni, nevjerni, bešćutni i nemilosrdni.
32 Znaju da prema Božjoj odredbi ljudi koji tako čine zaslužuju smrt, ali svejedno tako
postupaju. Štoviše, i drugima odobravaju takve postupke te ih tako na njih potiču.

2

Božji pravedni sud

1 Ali ti koji zbog toga sudiš druge nemaš za to isprike, ma tko bio. Sudeći druge,
osuđuješ samoga sebe jer i ti činiš isto što i oni.
2 A znamo da će Bog po istini suditi onima koji takvo što čine.
3 Misliš li ti, čovječe, koji i sam tako činiš, a osuđuješ druge, da ćeš izbjegnuti Božji sud?
4 Prezireš li izobilje Božje dobrote, velikodušnosti i strpljivosti prema tebi? Ne
razumiješ li da te Bog dobrotom želi dovesti do obraćenja?
5 Ali ti svojom tvrdokornošću i srcem koje ne želi pokajanje sam na sebe navlačiš
gnjev. A doći će Dan Božjega gnjeva kad će se Božja pravda očitovati u pravednome
Božjem sudu
6 koji će svakome dosuditi prema njegovim djelima:
7 onima koji postojano čine dobra djela i tako teže slavi, časti i besmrtnosti—vječni
život,
8 a samovoljnicima, koji se opiru istini i priklanjaju nepravdi—gnjev i srdžbu.
9 Nevolja i tjeskoba snaći će dušu svakoga čovjeka koji čini zlo—posebice Židova, ali i
pripadnika drugih naroda,*
10 a slava, čast i mir bit će svima koji čine dobro, i Židovima i pripadnicima drugih
naroda.
11 Jer Bog nije pristran.
12 Kaznit će pripadnike drugih naroda za grijeh iako nikad nisu imali pisani Božji
zakon, a Židovima će suditi po Zakonu jer su pod Zakonom i zgriješili.
13 Pred Bogom, naime, nisu pravedni oni koji Zakon poznaju, nego oni koji se drže
njegovih odredbi.

* **2:9** U grčkome: *Grka.*

14 Jer pripadnici naroda koji nemaju Zakona naravno razabiru što je dobro i tako se drže zakonskih odredbi iako im one nisu zadane. Tako su oni sami sebi Zakonom,
15 što pokazuje da je to što Zakon nalaže upisano u njihovim srcima. O tome svjedoče njihova savjest i prosuđivanja na temelju kojih se optužuju ili brane.
16 Sve će se to očitovati na Dan kada će Bog po Isusu Kristu suditi ono što je skriveno u ljudima. To je evanđelje koje navješćujem.

Židovi i Zakon

17 Ali ti koji se nazivaš Židovom pouzdaješ se u Zakon i ponosiš svojim dobrim odnosom s Bogom,
18 poznaješ Božju volju i znaš prepoznati što je bolje jer te tomu uči Zakon.
19 Uvjeren si da si vođa slijepcima i svjetlo ljudima u tami,
20 da možeš odgajati nerazumne i poučavati neuke zato što u Zakonu imaš oličenje znanja i istine.
21 Ali ti koji poučavaš druge, ne poučavaš samoga sebe! Propovijedaš da se ne krade, a kradeš!
22 Zabranjuješ preljub, a počinjaš ga! Idoli su ti gnusni, ali pljačkaš njihove hramove!
23 Ponosiš se time što imaš Zakon, a sramotiš Boga kršeći ga!
24 Nije stoga ni čudno da u Svetom pismu piše: “Božje ime se vašom krivnjom huli među narodima.”†
25 Obrezanje ti kao Židovu koristi samo ako poštuješ Zakon, ali ako Zakon kršiš, onda kao da i nisi obrezan: ono te ne čini ništa boljim od neobrezanog poganina.
26 Ako se dakle neobrezan čovjek drži odredbi Zakona, neće li mu se to uračunati kao obrezanje?
27 Oni koji su podrijetlom neobrezanici, a drže se Zakona, bit će na osudu vama koji ste, iako imate pisani Zakon i obrezanje, prijestupnici prema Zakonu.
28 Pravi Židov nije onaj tko je Židov izvana, niti je pravo obrezanje vidljivo obrezanje tijela,
29 već je Židov Židov po onome iznutra, a pravo je obrezanje promjena srca koju čini Božji Duh, a ne pisani zakon. Koji su primili takvo obrezanje, primit će pohvalu od Boga, a ne od ljudi.

3

Božja vjernost

1 Kakva je onda prednost biti Židovom? I kakva je korist od obrezanja?
2 Velika u svakom pogledu! Ponajprije: Židovima su povjerena Božje riječi.
3 Neki su od njih, doduše, bili nevjerni, ali zar će njihova nevjera obeskrijepiti Božju vjernost?
4 Nipošto! Iako je “svaki čovjek lažac”*, Bog je istinit. Zato u Svetome pismu za njega piše:
“Dokazat će se da je istinito sve što kažeš,
i dobit ćeš parnicu na sudu.”†
5 Što pak ako naša nepravednost samo ističe Božju pravednost? Ako je tako, što na to reći? Je li nepravedan Bog koji zbog nje daje maha svojemu gnjevu? To bi, naime, ljudi rekli.
6 Nipošto! Jer da Bog nije pravedan, kako bi sudio svijet?
7 Ali neki će pitati: “Ako moje nepoštenje samo ističe Božju istinu i donosi Bogu još više slave, kako me Bog može osuditi i kazniti zato što sam grešnik?”

† **2:24** Izaija 52:5. * **3:4** Psalam 116:11. † **3:4** Vidjeti: Psalam 51:6b.

8 Razmišljate li tako, međutim, mogli biste isto tako reći: “Što više griješimo, to bolje!”
Koji tako govore, zaslužuju kaznu, a neki me čak kleveću da ja to propovijedam!

Svi su ljudi grešnici

9 Jesmo li mi Židovi, dakle, bolji od drugih? Nismo. Jer upravo smo optužili sve ljude, i
Židove i pogane, da su pod vlašću grijeha.
10 Kao što Sveto pismo kaže:
“Nema ni jednoga jedinog pravednika,
11 nikoga razumnoga, nikoga tko traži Boga.
12 Svi su zastranili, svi se skupa pokvarili,
nema ni jednoga jedinoga da čini dobro.”‡
13 “Njihovo je grlo otvoren grob, a jezik im je prijevaran.
Zmijski im je otrov na usnama.”§
14 “Usta su im puna kletve i gorčine.”*
15 “Noge im hitaju na prolijevanje krvi,
16 kud prolaze, siju pustoš i bijedu.
17 Oni ne poznaju put mira.”†
18 “Nema Božjeg straha pred njihovim očima.”‡
19 Zakon se, znamo, odnosi na one kojima je dan jer mu je svrha da svaka usta
zanijeme bez isprike i da sav svijet stane pred Božji sud.
20 Jer nitko se ne može u Božjim očima opravdati izvršavanjem zakonskih zapovijedi.
Što bolje poznajemo Božji zakon, jasnije nam je da smo mu neposlušni, da smo grešnici.

Krist je na sebe uzeo našu kaznu

21 Ali Bog nam je pokazao drukčiji način da postanemo pravednima u njegovim
očima—ne poštovanjem Zakona, već onako kako je to odavno obećao u Svetome pismu.
22 Pred Bogom smo opravdani vjerom u Isusa Krista. Tako se spašavaju svi koji
vjeruju, bez razlike.
23 Jer svi smo zgriješili i lišeni smo Božje slave.
24 A Bog nam ipak milostivo daruje opravdanje kroz Isusa Krista, koji nas je otkupio
uzimajući na sebe naše grijehe.
25 Jer Bog je poslao Isusa da svojom krvlju bude Pomirilište po vjeri—da preuzme
kaznu za naše grijehe i da ugasi Božji gnjev na nas. Pred Bogom smo opravdani ako
vjerujemo da je Isus prolio svoju krv i da je za naše spasenje žrtvovao svoj život. Bog je
ranije počinjene grijehe u svojoj strpljivosti ostavio nekažnjenima kako bi pokazao svoju
pravednost.
26 On je potpuno pravedan u ovo vrijeme kada grešnike proglašuje nedužnima zbog
vjere u Isusa.
27 Možemo li se dakle hvaliti da smo ičim zaradili Božje opravdanje? Ne možemo, jer
se ono ne temelji na dobrim djelima, već na našoj vjeri.
28 Pred Bogom smo opravdani vjerom, a ne izvršavanjem Zakona.
29 Zar je Bog samo Bog Židova? Nije li i Bog pogana? Razumije se da jest.
30 Samo je jedan Bog i samo je jedan način da nas on prihvati. On nas pred sobom
opravdava samo našom vjerom, bili mi Židovi ili pogani.
31 Ukidamo li tako vjerom Božji zakon? Nipošto! Jer tek kad imamo vjeru, zaista
ispunjamo Zakon.

---

‡ **3:12** Psalam 14:1-3; 53:1-3. § **3:13** Psalam 5:10; 140:4. * **3:14** Psalam 10:7. † **3:17** Izaija 59:7-8. ‡ **3:18** Psalam 36:1.

4

Abrahamova vjera

1 Abraham je bio naš otac. Kakvo je njegovo iskustvo glede spasenja po vjeri?
2 Je li ga Bog smatrao opravdanim zbog njegovih dobrih djela? Da je bilo tako, imao
bi se čime hvaliti. Ali u Božjim očima Abraham se nije imao čime ponositi.
3 Jer Sveto pismo kaže: "Abraham je povjerovao Bogu, i Bog ga je proglasio
pravednim zbog njegove vjere."*
4 Kad čovjek radi, plaća koju dobije nije dar. Radnici zarade ono što dobiju.
5 Ali ljudi su opravdani zbog svoje vjere u Onoga koji opravdava bezbožnike, a ne
zbog svojih djela.
6 Kralj David je o tome govorio opisujući sreću nezaslužna čovjeka kojega je Bog
proglasio pravednim.
7 "Blago onima kojima su grijesi oprošteni
i zločin uklonjen.
8 Blago onomu kojemu Gospodin neće uračunati grijehe."†
9 Je li to blaženstvo samo za obrezane, za Židove, ili također i za pogane? Rekli smo da
ga je Bog proglasio pravednim zbog njegove vjere.
10 Ali kako mu je ta vjera pomogla? Je li proglašen pravednim prije ili poslije
obrezanja? Bog ga je najprije prihvatio, a zatim je bio obrezan!
11 Obrezanje je bilo znak da Abraham već vjeruje i da ga je Bog prihvatio i proglasio
pravednim i prije obrezanja. Zato je Abraham duhovni otac onih koji vjeruju, a nisu
obrezani. Oni su pred Bogom opravdani po vjeri.
12 Abraham je također duhovni otac obrezanih, ali samo onih koji imaju vjeru kakvu
je Abraham imao prije obrezanja.
13 Jasno je dakle kako se Božje obećanje da će Abrahamu i njegovim potomcima dati u
baštinu cijelu zemlju nije temeljilo na poslušnosti Božjemu zakonu, nego na novome
odnosu s Bogom koji dolazi kroz vjeru.
14 Tvrdite li da je Božje obećanje za one koji ispunjavaju Božji zakon i stoga misle da
su "dovoljno dobri" u Božjim očima, onda zapravo govorite da je vjera nepotrebna. A
tada bi i to obećanje bilo besmisleno.
15 Ali Zakon donosi kaznu onima koji ga pokušavaju ispunjavati. (Izbjegnuti kršenje
zakona moguće je samo ako ne postoji zakon koji bi se kršio!)
16 Zato je važna vjera. Božje smo obećanje dobili na dar. I sigurni smo da ćemo ga
primiti, držali se židovskih običaja ili ne, budemo li samo imali vjeru poput
Abrahamove. Jer Abraham je otac svih koji vjeruju.
17 U Svetome pismu o tome piše: "Postavljam te za oca mnogih naroda."‡ Jer
Abraham je povjerovao u Boga koji oživljuje mrtve i na čiju zapovijed nastaje ono čega
prije nije bilo.
18 Kad je Bog obećao Abrahamu da će postati ocem mnogih naroda i rekao: "Tvoji će
potomci biti brojni poput zvijezda",§ Abraham mu je povjerovao iako se to obećanje
činilo neostvarivim.
19 Abraham se nije pokolebao u vjeri iako je znao kako je u dobi od stotinu godina i
kako njegova žena Sara ne može imati djecu.
20 Abraham nikada nije posumnjao u Božje obećanje. Njegova je vjera jačala i njome
je proslavio Boga.
21 Bio je posve uvjeren da Bog može učiniti sve što obeća.
22 Tako je Bog Abrahama zbog vjere proglasio pravednim.

---

* **4:3** Postanak 15:6. † **4:8** Psalam 32:1-2. ‡ **4:17** Postanak 17:5. § **4:18** Postanak 15:5.

23 Ta divna istina da ga je Bog proglasio pravednim nije bila na dobrobit samo
Abrahamu
24 već i nama. Bog će također nas proglasiti pravednima vjerujemo li u Boga koji je
našega Gospodina Isusa uskrsnuo od mrtvih.
25 On je predan da umre za naše grijehe i podignut je od mrtvih da nas opravda pred
Bogom.

5

Vjera donosi radost

1 Opravdani smo dakle u Božjim očima vjerom te pomireni s Bogom zbog onoga što je
naš Gospodin Isus Krist za nas učinio.
2 Zbog vjere u njega možemo pristupiti najvećoj milosti i radujemo se nadi Božje
slave.
3 Možemo se radovati i kad smo u nevolji jer znamo da je to za naše dobro—jača našu
strpljivost.
4 Strpljivost donosi prokušanost, a prokušanost nadu.
5 Zbog tog se očekivanja nećemo postidjeti. Jer znamo da nas Bog silno ljubi—ulio je tu
ljubav u naša srca po Svetom Duhu.
6 Kad smo bili potpuno bespomoćni, Krist je došao u pravo vrijeme i umro za nas
grešnike.
7 Za dobra čovjeka malo bi tko bio voljan umrijeti, iako bi se za izvanredno dobra
čovjeka možda i našao tko da za njega dade život.
8 No Bog je pokazao svoju veliku ljubav prema nama time što je poslao Krista da
umre za nas dok smo još bili grešnici.
9 A kako smo mi u Božjim očima opravdani Kristovom krvlju, on će nas sigurno spasiti
od Božjega suda.
10 Jer kako nas je, dok smo još bili Božji neprijatelji, s njime pomirila smrt njegova
Sina, tako će nas život njegova Sina sigurno osloboditi vječne kazne.
11 Zato se sada možemo radovati svojemu novom odnosu prema Bogu—zato što nas je
naš Gospodin Isus Krist pomirio s Bogom.

Adam je donio smrt, a Krist život

12 Kad je Adam zgriješio, grijeh je ušao u sav ljudski rod. A budući da je taj Adamov
grijeh donio smrt, smrt je prešla na sve ljude jer su svi zgriješili.
13 Doista, ljudi su griješili i prije nego što su dobili Zakon. Ali iako još nije bilo Zakona
koji bi kršili,
14 svi su oni—od Adama do Mojsija—umrli iako nisu prekršili jasnu Božju zapovijed
kao što je to Adam učinio. Kakve li razlike između Adama i Krista koji je tek trebao doći!
15 Kako su različiti naši grijesi od Božjega milostivog dara! Jer taj jedan čovjek, Adam,
svojim je grijehom mnogima donio smrt. Ali zato se na mnoge obilno izlila Božja milost
oproštenja grijeha, darovana po jednome čovjeku—Isusu Kristu.
16 S darom Božje milosti nije kao s posljedicama grijeha jednoga čovjeka—jer presuda
nad Adamovim grijehom postala je osudom nad svima, a dar Božjega oproštenja nam
je—nakon mnogih grijeha koje smo počinili—postao opravdanjem.
17 Jer Adamovim je grijehom kroz jednog čovjeka nad nama zakraljila smrt, ali koji
prime izobilni milosni dar pravednosti, živjet će u pobjedi nad grijehom i smrću—po
jednome Čovjeku, Isusu Kristu.
18 Prema tome, kao što je grijehom jednoga došla osuda na sve ljude, tako su
pravednošću Jednoga na sve došli opravdanje i život.

19 Baš kao što su zbog neposluha jednoga čovjeka mnogi postali grešnicima, tako će i
zbog poslušnosti Jednoga mnogi postati pravednicima u Božjim očima.
20 Božji je Zakon dan ljudima da se umnoži grijeh. Ali kako su ljudi sve više i više
griješili, Božja divna milost sve se obilnije izlijevala.
21 Baš kao što je grijeh nekada vladao nad svim ljudima i vodio ih u smrt, tako sada
nad njima kraljuje Božja milost i opravdava ih pred Bogom da bi mogli imati vječni
život po našemu Gospodinu Isusu Kristu.

6

Snaga grijeha je slomljena

1 Što reći? Zar da i dalje griješimo kako bi nam Bog mogao iskazivati sve više milosti
praštanja?
2 Nipošto! Umrli smo grijehu, pa kako da onda i dalje živimo u njemu?
3 Ili ne znate da smo mi, koji smo krštenjem postali jedno s Kristom Isusom, i umrli
skupa s njim?
4 Jer umrli smo i pokopani s Kristom u krštenju. I kao što je Krist ustao od mrtvih
slavnom Očevom moći, tako i mi sada možemo živjeti novim životom.
5 Kao što smo s njim ujedinjeni u njegovoj smrti, također ćemo i uskrsnuti poput
njega.
6 Naš je stari čovjek raspet s Isusom kako bi grijeh izgubio vlast nad našim životom.
Više ne robujemo grijehu
7 jer smo, umrijevši s Kristom, od grijeha opravdani.
8 A budući da smo s Kristom umrli, znamo da ćemo s njime i živjeti,
9 jer Krist je ustao od mrtvih i više nikad neće umrijeti. Nad njime smrt više nema
nikakve moći.
10 Umro je jednom zauvijek da slomi moć grijeha, ali sada zauvijek živi Bogu na
slavu.
11 Tako i vi sebe smatrajte mrtvima za grijeh, a živima Bogu na slavu kroz Isusa Krista.
12 Tako i vi: ne dopustite da grijeh i dalje gospodari vašim smrtnim tijelom i ne
popuštajte grešnim željama.
13 Nemojte da koji ud vašega tijela postane oruđem zla tako što ćete ga uporabiti za
grijeh. Umjesto toga se posve predajte Bogu jer ste dobili novi život. Neka cijelo vaše
tijelo bude oruđe koje će činiti dobro Bogu na slavu.
14 Grijeh više neće nad vama gospodariti jer više niste podložni Zakonu koji vas čini
robovima grijeha. Oslobođeni ste Božjom milošću!

Sloboda za poslušnost Bogu

15 Ako nas je Božja milost oslobodila Zakona, znači li to da i dalje možemo griješiti?
Nipošto!
16 Ne shvaćate li da sami birate sebi gospodara? Možete izabrati grijeh, koji vodi u
smrt, ili možete izabrati poslušnost Bogu i da vas on prihvati kao pravedne.
17 Hvala Bogu! Nekoć ste bili robovi grijehu, ali sada ste svim srcem prihvatili novo
učenje koje vam je Bog dao.
18 Slobodni ste od grijeha kojemu ste prije služili i postali ste robovima pravednosti.
19 Govorim vam služeći se prispodobom o robovima i gospodarima jer je to lako
razumjeti. Prije ste bili robovi nečistoće i bezakonja. Sada budite robovi pravednosti
da biste bili sveti.
20 Dok ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni od pravednosti.
21 A čime je to urodilo? Ne dobrim, jer se sada sramite onoga što ste činili, što vodi u
vječnu smrt.

22 Ali sada ste oslobođeni od snage grijeha i postali ste Božjim robovima te činite ono
što vodi svetosti i vječnome životu.
23 Jer plaća za grijeh je smrt, a Božji je dar vječni život u našemu Gospodinu Isusu
Kristu.

7

Slobodni od Zakona

1 Ne znate li, braćo—govorim poznavateljima Zakona—da je čovjek podložan
zakonskim odredbama samo za života?
2 Da pojasnim: udanu ženu Zakon veže za muža dok je on živ. Ali ako on umre, zakon
o braku više se na nju ne odnosi.
3 Kad bi se udala za drugoga za muževa života, počinila bi preljub. Ali ako joj muž
umre, taj ju zakon više ne obvezuje i ne čini preljub ako se uda.
4 Tako ni vas, draga braćo, Zakon više ne obvezuje jer ste umrli njegovoj vlasti kad ste
s Kristom umrli na križu. Sada ste ujedinjeni s njim koji je uskrsnuo od mrtvih. Zato
možete roditi dobrim rodom, to jest dobrim djelima za Boga.
5 Dok je nama još vladala naša stara narav, Zakon je u nama budio grešne želje koje su
rodile zlim djelima i donosile smrt.
6 Ali sada smo oslobođeni Zakona jer smo umrli s Kristom i nismo više pod
zakonskom stegom. Sada zaista možemo služiti Bogu—ne više na stari način, držeći se
slova Zakona, nego na novi način—po Duhu.

Borba s grijehom

7 Znači li to da je Zakon grešan? Nipošto! Nije grešan, nego me je upozorio na moj
grijeh. Nikada ne bih spoznao da je požuda zlo da Zakon nije rekao: “Ne poželi!”
8 Ali grijeh je iskoristio priliku zbog Zakona i pobudio u meni svakovrsne zabranjene
želje. A bez Zakona grijeh ne bi imao takvu moć.
9 Nekoć nisam razumio što Zakon zahtijeva. Ali kad sam spoznao istinu, grijeh oživje
10 i znao sam da sam bio grešnik osuđen na smrt. Tako me je dobar Zakon, koji mi je
trebao pokazati put života, umjesto toga osudio na smrt.
11 Grijeh je iskoristio Zakon da me prevari; poslužio se dobrim Zakonom da me učini
osuđenikom na smrt.
12 Pa ipak, Zakon je svet, pravedan i dobar.
13 Kako je to moguće? Zar me je dobri Zakon natjerao u smrt? Nipošto! Grijeh je
iskoristio to što je dobro da na mene navuče smrtnu osudu. Grijeh je dakle najveće zlo:
koristi dobre Božje zapovijedi u zle svrhe.

Borba protiv grijeha

14 Zakon je dakle dobar, duhovan. Problem nije u Zakonu, nego u meni jer robujem
tjelesnim željama—prodan sam grijehu kao gospodaru.
15 Ne mogu sebe razumjeti: zaista želim činiti dobro, ali ne činim ga. Umjesto toga
činim baš ono što mrzim.
16 A to što jako dobro znam da je ono što činim loše, samo pokazuje kako priznajem da
je Zakon dobar.
17 Ali ne mogu sebi pomoći jer me grijeh u meni tjera da činim zlo.
18 Znam da nema dobra u meni, to jest u mojoj grešnoj ljudskoj naravi. Sposoban sam
htjeti dobro, ali ne i činiti ga.
19 Dobro koje bih htio činiti ne činim, a zlo koje ne bih htio činiti ipak činim.
20 Ali ako činim ono što ne želim, onda to zapravo i ne činim ja, nego grijeh koji je u
meni.
21 Zaključujem dakle da vrijedi pravilo: kad želim činiti dobro, nameće mi se zlo.
22 Svim svojim nutarnjim bićem uživam u poslušnosti Božjemu Zakonu.

23 Ali još jedan zakon, koji se bori protiv mojega uma, djeluje u mojim udovima i
zarobljuje me grijehom koji je još u njima.
24 Bijedna li mene! Tko će me osloboditi od ovoga smrtonosnog tijela, od života u
vlasti grijeha?
25 Hvala Bogu! To čini Isus Krist, naš Gospodin. Umom dakle želim služiti Božjemu
Zakonu, ali zbog grešne naravi svojega tijela robujem zakonu grijeha.

8

Život po Duhu

1 Nema dakle nikakve osude za one koji pripadaju Kristu Isusu.
2 Jer zakon Duha, koji daje život, oslobodio nas je zakona grijeha, koji vodi u smrt.
3 Jer ono što Zakon, oslabljen grešnim tijelom, nije mogao učiniti, učinio je Bog
poslavši svojeg Sina u obličju tjelesnog čovjeka da bude žrtva za grijehe. Tako je osudio
grijeh u tijelu.
4 Učinio je to zato da bi se pravednost Zakona potpuno ispunila u nama koji više ne
živimo po staroj grešnoj naravi, nego po Duhu.
5 Oni kojima vlada grešna narav razmišljaju o onomu što je grešno, ali oni koji su pod
nadzorom Božjega Duha razmišljaju o onomu što je ugodno Duhu.
6 Nadzire li vaša grešna narav vaš um, vodi vas u smrt. Ali ako vaš um nadzire Sveti
Duh, imat ćete život i mir.
7 Jer grešna tjelesna narav u nama protivi se Bogu. Nikada nije bila pokorna Božjemu
Zakonu niti će to ikada biti.
8 Zato oni kojima još vlada njihova grešna narav ne mogu ugoditi Bogu.
9 Ali vama više ne vlada grešna narav. Pod nadzorom ste Svetoga Duha ako Božji Duh
zaista prebiva u vama. A u kome ne prebiva Kristov Duh, taj i nije Kristov.
10 Ako je Krist u vama, tijelo vam je mrtvo za grijeh, ali Duh živi u vama zato što vas je
Bog opravdao.
11 Živi li u vama Božji Duh koji je Isusa uskrsnuo od mrtvih, Bog koji je Isusa
podignuo od mrtvih oživjet će i vaša smrtna tijela tim istim Duhom koji u vama živi.
12 Zato, draga braćo, nismo dužni činiti ono na što nas tjera naša grešna narav.
13 Jer ako živite slušajući tu svoju tjelesnu narav, propast ćete. Ako pak silom Duha
usmrćujete nju i njezina zla djela, živjet ćete.
14 Svi koje vodi Božji Duh Božja su djeca.
15 Ne budite zato poput strašljivih robova te svoje naravi. Budite prava Božja djeca jer
vas je Bog svojim Duhom posinio te mu sada možete radosno klicati: “Abba!* Oče!”
16 Sveti Duh govori nam duboko u srcima da smo Božja djeca.
17 A kako smo njegova djeca, njegovi smo baštinici—jer sve što Bog daje svojemu Sinu,
Kristu, to i nama pripada. Kao što s njim trpimo, s njim ćemo se i proslaviti.

Budućа slava

18 Ali naše sadašnje patnje nisu ništa prema budućoj slavi koja će se očitovati u nama.
19 Jer sve stvorenje sa žudnjom iščekuje da dođe dan kad će Bog pokazati tko su zaista
njegova djeca.
20 Sve što je na zemlji stvoreno postalo je jalovim, ne vlastitom, nego Božjom
voljom—ali u nadi
21 da će biti oslobođeno od robovanja pokvarljivosti, da sudjeluje u slobodi i u slavi
Božje djece.
22 Jer znamo da cjelokupno stvorenje sve dosad uzdiše i muči se u porođajnim bolima.

* **8:15** Na aramejskome: *Oče!*

23 Čak i mi kršćani, iako je u nama Sveti Duh kao predukus buduće slave, također
stenjemo čekajući posinjenje, otkupljenje našega tijela.
24 Tom smo nadom spašeni. Ako nešto već imamo, onda se tomu više ne trebamo
nadati.
25 Ali ako se nadamo nečemu što još nemamo, valja čekati strpljivo i postojano.
26 Isto tako, Sveti Duh nam pomaže u našoj slabosti. Jer mi ne znamo ni kako ni što
bismo trebali moliti, ali Sveti Duh moli se za nas uzdasima koji se ne mogu riječima
izraziti.
27 A Onaj, koji poznaje svačije srce, poznaje naum Duha, jer on se moli za nas u
skladu s Božjom voljom.
28 Znamo kako Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji njega vole i koje je on
pozvao prema svojoj nakani.
29 Jer Bog je svoj narod unaprijed poznavao i odabrao ih je da budu poput njegova
Sina, tako da bi njegov Sin mogao biti prvorođenac s brojnom braćom i sestrama.
30 A kad ih je odabrao, pozvao ih je k sebi. Zatim ih je opravdao i obećao im svoju
slavu.

Ništa nas ne može odvojiti od Božje ljubavi

31 Što na sve to reći? Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas?
32 Kad već nije poštedio ni vlastitoga Sina, nego ga je predao za nas, neće li nam Bog,
koji nam je dao Krista, s njime dati i sve drugo?
33 Tko će optužiti Božje izabranike? Nas Bog opravdava.
34 Tko će nas onda optužiti? Isus Krist je umro, štoviše, i uskrsnuo; on sjedi na
počasnome mjestu, Bogu zdesna, i posreduje za nas.
35 Tko će nas odvojiti od Kristove ljubavi? Može li u tome uspjeti nevolja? Tjeskoba?
Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?
36 U Svetome pismu piše:
“Zbog tebe nas ubijaju dan za danom;
mi smo im kao ovce za klanje.”†
37 Nadmoćno pobjeđujemo sve što nas snađe u Kristu koji nas voli.
38 Čvrsto vjerujem da nas ni smrt, ni život, ni anđeli ni demoni, ni sadašnjost ni
budućnost, ni sile,
39 ni visina, ni dubina, ni bilo koje stvorenje neće moći rastaviti od ljubavi Božje
objavljene u našemu Gospodinu Kristu Isusu.

9

Bog je odabrao Izrael

1 U nazočnosti Kristovoj govorim istinu—ne lažem—a moja savjest i Sveti Duh
potvrđuju da je ovo što govorim istina.
2 Srce mi je ispunjeno silnom tugom i beskrajnom boli
3 zbog mojeg naroda, zbog moje židovske braće i sestara. Pristao bih biti zauvijek
proklet—odsječen od Krista!—kad bi to njih moglo spasiti.
4 Oni su izabrani izraelski narod, izabrani da budu posebna Božja djeca. Bog im je
objavio svoju slavu. Sklopio je s njima savez i dao im svoj Zakon. Imaju povlasticu da
ga štuju i da primaju njegova divna obećanja.
5 Njihovi su preci bili veliki Božji ljudi, a i sam je Krist bio Židov po tjelesnom
podrijetlu. A on je Bog koji vlada nad svime i dostojan je vječne slave! Amen.
6 Zar je Bog prekršio svoja obećanja? Nije. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela.

† **8:36** Psalam 44:2.

7 Sama činjenica da potječu od Abrahama ne čini ih pravom Abrahamovom djecom.
Jer u Svetome pismu piše: “Po Izaku će ti se nazivati potomstvo”* —iako je Abraham
imao još djece.
8 To znači da nisu svi Abrahamovi tjelesni potomci ujedno i Božja djeca. Samo djeca
obećanja su Božja djeca.
9 Jer Bog je obećao: “Nagodinu ću opet doći i Sara će imati sina.”†
10 Taj je sin bio naš predak Izak. Njegova žena Rebeka nosila je blizance.
11 Ali prije nego što su rođeni, prije nego što su učinili išta dobro ili zlo, primila je
poruku od Boga. Ta je poruka dokaz da Bog bira prema vlastitom naumu, a ne prema
našim dobrim ili lošim djelima.
12 Rekao joj je: “Potomci tvojega starijeg sina služit će potomcima mlađega.”‡
13 Ili, riječima Svetoga pisma:
“Jakova sam zavolio,
a Ezav mi omrznu.”§
14 Zar je Bog bio nepravedan? Nipošto.
15 Jer Mojsiju je rekao:
“Smilovat ću se komu se želim smilovati
i sažalit ću se nad kime se želim sažaliti.”*
16 Zato ne ovisi o nama hoćemo li primiti Božje obećanje. Ne možemo ga dobiti svojom
voljom ili teškim trudom. Bog će se smilovati kome bude htio.
17 U Svetome pismu piše da je Bog kazao faraonu:
“Postavio sam te za vladara
zato da na tebi pokažem svoju moć
i da se moje ime razglasi po svoj zemlji.”†
18 Bog se dakle nekima smiluje samo zato što tako želi, a čini i da nekima srce otvrdne.
19 Mogli biste pitati: “Zašto onda Bog okrivljuje ljude da nisu poslušni? Ne postupaju
li oni samo kako im je on odredio?”
20 No nemojte tako govoriti. Tko ste vi, obični ljudi, da prigovarate Bogu? Zar da
stvorenje pita stvoritelja: “Zašto si me učinio ovakvim?”‡?
21 Kada lončar od istoga grumena gline načini vrčeve, nema li pravo jedan od njih
namijeniti plemenitoj, a drugi neplemenitoj uporabi?
22 Pa što ako je Bog, odabravši pokazati svoj gnjev i moć, s velikim strpljenjem
podnosio one koji su izazvali njegov gnjev i bili spremni za uništenje?
23 Što ako je to učinio kako bi onima kojima iskazuje milost i koje je unaprijed
pripremio za slavu, pokazao bogatstvo svoje slave—
24 pa tako i nama, koje je pozvao ne samo od Židova već i od pogana.
25 Kao što piše u Knjizi proroka Hošee:
“One koji nisu moj narod
prozvat ću svojim narodom
i voljet ću one
koje prije nisam volio.”§
26 I još:
“Jednom im je rečeno:
‘Vi niste moj narod.’
Ali sada će im se reći:
‘Vi ste djeca živoga Boga.’ ”*
27 Za Izrael, opet, Izaija kaže:

---

* **9:7** Postanak 21:12. † **9:9** Postanak 18:10-14. ‡ **9:12** Postanak 25:23. § **9:13** Malahija 1:3. * **9:15** Izlazak 33:19. † **9:17** Izlazak 9:16. ‡ **9:20** Izaija 29:16; 45:9. § **9:25** Hošea 2:25. * **9:26** Vidjeti: Hošea 1:9.

“Iako je izraelski narod brojan
kao zrnca morskog pijeska,
samo će se mali broj spasiti.
28 Jer Gospodin Bog će potpuno i brzo
ostvariti svoju riječ i kaznom poharati zemlju.”†
29 Na drugome mjestu Izaija kaže:
“Da Svemogući Gospodin
nije poštedio nas nekolicinu,
bili bismo posve zatrti,
poput Sodome i Gomore.”‡

Izraelova nevjera

30 Što reći o svemu tome? Pogani su pred Bogom opravdani po vjeri iako nisu iskali pravednost.
31 A Izraelci koji su se toliko trudili opravdati pred Bogom ispunjavanjem Zakona nisu u tome uspjeli.
32 Zašto? Zato što su pokušavali pred Bogom postignuti pravednost ispunjavajući zakonske odredbe i čineći dobra djela, a ne vjerom. Spotaknuli su se o “kamen spoticanja”.
33 A Bog ih je opomenuo u Svetome pismu:
“Evo, postavljam na Sionu kamen spoticanja
i stijenu posrtanja.§
Ali tko u njega vjeruje,
neće se postidjeti.”*

10

1 Draga braćo, želja je mojega srca i moja molitva Bogu da se svi Židovi spase.
2 Svjedok sam njihova revnovanja za Boga, ali ono se ne temelji na pravom razumijevanju
3 jer ne shvaćaju na koji način Bog opravdava ljude. Umjesto toga drže se vlastitih običaja i nastoje se pred Bogom opravdati vršeći Zakon—te se tako odbijaju podložiti Božjoj volji.
4 Jer Krist je u potpunosti ispunio svrhu Zakona. Tko vjeruje u njega, opravdan je pred Bogom.

Spasenje je za svakoga

5 O pravednosti koja dolazi po Zakonu Mojsije piše: “Tko je vrši, u njoj će naći život.”*
6 A o pravednosti koja dolazi po vjeri kaže: “Nemoj se u srcu upitati: ‘Tko će uzići na nebo’ ” (da dovede Krista),
7 “niti: ‘Tko će sići u bezdan’ ” (da dovede Krista od mrtvih)?†
8 Što to zapravo znači?
“Riječ je sasvim blizu tebe,
u tvojim ustima i u tvojem srcu.”
To je riječ vjere koju propovijedamo.
9 Jer ako ustima priznaješ da je Isus Krist Gospodin i ako u srcu vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.
10 Naime, vjera u srcu nas opravdava, a priznanje usnama spašava.
11 Jer u Svetome pismu piše: “Tko u njega vjeruje, neće se postidjeti.”

† **9:28** Izaija 10:22-23. ‡ **9:29** Izaija 1:9. § **9:33** Izaija 8:14. * **9:33** U grčkome: *na Sionu.* * **10:5** Levitski zakonik 18:5. † **10:7** Ponovljeni zakon 30:12-14.

12 To vrijedi za Židove, kao i za ostale ljude: svi imaju istoga Gospodina, koji izobilno
daje svoja bogatstva svima koji ga zazivaju.
13 Jer "Tko god zazove ime Gospodnje, bit će spašen."‡
14 Ali kako će ga zazvati da ih spasi ako u njega ne vjeruju? A kako će u njega
vjerovati ako nikada nisu za njega čuli? A kako će čuti za njega ako im nitko o njemu ne
propovijeda?
15 A kako će im tko propovijedati ako nije poslan da propovijeda? O tomu Sveto
pismo kaže:
"Kako su divne noge onih
koji donose Radosnu vijest!"§
16 Ali svatko tko čuje Radosnu vijest neće ju i prihvatiti. Izaija je o tome rekao:
"Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci?"*
17 Vjera dakle dolazi upravo slušanjem Radosne vijesti o Kristu.
18 Ali što je sa Židovima? Jesu li oni zapravo čuli tu poruku? Jesu:
"Poruka o Božjemu stvaranju
raširila se po svoj zemlji,
a njezine riječi sežu do kraja svijeta."†
19 Ali, ja pitam: Jesu li Izraelci zaista razumjeli? Jesu, jer je još u Mojsijevo vrijeme Bog
rekao:
"Učinit ću vas ljubomornima
blagoslivljajući druge narode.
Razgnjevit ću vas blagoslivljajući
nerazumne pogane."
20 Poslije je Izaija u Božje ime hrabro rekao:
"Našli su me oni
koji me nisu tražili.
Objavio sam se onima
koji me to nisu molili."‡
21 A za Izrael je Bog rekao:
"Svagda sam pružao ruke
nepokornom i buntovnom narodu."§

11

Ostatak Izraela

1 Pitam, dakle, nije li Bog odbacio svoj narod? Nipošto! Sjetite se da sam i ja Izraelac,
Abrahamov potomak, iz Benjaminova plemena.
2 Nije Bog odbacio svoj narod koji je unaprijed izabrao. Zar se ne sjećate što o tome
kaže Sveto pismo? Prorok Ilija žalio se Bogu na Izraelce:
3 "Gospodine, poubijali su tvoje proroke i srušili tvoje oltare. Samo sam ja ostao, a
sada i mene pokušavaju ubiti."*
4 Sjećate li se što mu je Bog odgovorio?
"Nisi ti jedini ostao.
Imam ih još sedam tisuća
koji se nikada nisu poklonili Baalu."
5 I danas je tako. Nisu svi Židovi otišli od Boga. Nekolicina† ih je spašena po Božjoj
milosti jer ih je odabrao.

---

‡ **10:13** Joel 3:5. § **10:15** Izaija 52:7. * **10:16** Izaija 53:1. † **10:18** Psalam 19:5. ‡ **10:20** Izaija 65:1. § **10:21** Izaija 65:2. * **11:3** 1 Kraljevima 19:10, 14. † **11:5** U grčkome: *Ostatak.*

6 A ako su spašeni Božjom milošću, onda nisu spašeni zbog svojih dobrih djela. Inače
Božja milost ne bi bila to što jest—darovana i nezasužena.
7 Većina Izraelaca dakle nije postignula Božju naklonost koju je tražila. Nekolicina
koju je izabrao dobila ju je, a ostali su pak otvrdnuli.
8 Kao što kaže Sveto pismo:
"Bog je učinio da obamru.
Do današnjeg dana
zatvorio im je oči da ne vide
i zatvorio im je uši da ne čuju."‡
9 Kralj David o tomu je također rekao:
"Neka padnu u zamku,
u mrežu i stupicu svoje obilne gozbe
i neka ih tako stigne njihova plaća.
10 Neka im oči potamne da obnevide;
zauvijek im pogni leđa!"§

Spasenje pogana

11 Jesu li dakle tako posrnuli da će neizbježno otići u propast? Nipošto! Božja je
nakana bila da spasenje učini dostupno poganima kako bi Židove učinio ljubomornima i
naveo ih da ga požele za sebe.
12 Pa ako su Židovi, posrnuvši i odbivši spasenje, donijeli drugim narodima toliko
bogatstvo, pomislite samo koliki će tek blagoslov svijet podijeliti s njima kada jednog
dana prihvate spasenje!
13 Govorim to posebice zaradi vas pogana. Bog me je imenovao apostolom poganima
i to uvijek ističem
14 ne bih li svoj narod naveo da požele to što imate vi pogani i ne bi li se neki od njih
tako spasili.
15 Jer ako je Bog, kad su Židovi odbili spasenje, ponudio to spasenje cijelome svijetu,
kako li će tek divno biti kad ga oni prihvate! Mrtvi će oživjeti!
16 Abraham i ostali patrijarsi bili su sveti, pa će i njihovi potomci biti sveti.* Jer ako je
korijen stabla svet, svete su i grane.
17 Ali neki Židovi, Abrahamove grane, odlomljeni su. A vi pogani, nekoć grane divlje
masline, pricijepljeni ste. Tako sada primate blagoslov koji je Bog obećao Abrahamu i
njegovim potomcima i hranite se sokovima Božje masline.
18 Ali pazite da se ne hvalite kako ste pricijepljeni umjesto odlomljenih grana.
Upamtite da ste samo grane, a ne korijenje.
19 "Ali te su grane odlomljene da bi bilo mjesta za mene", reći ćete.
20 Jesu, ali upamtite: te su grane, Židovi, odlomljene zato što nisu vjerovali Bogu, a vi
ste pricijepljeni zato što vjerujete. Nemojte se uznositi, već se bojte onoga što bi se
moglo dogoditi.
21 Jer ako Bog nije poštedio one prve grane, neće ni tebe poštedjeti.
22 Vidite li kako je Bog dobar i strog? Strog prema neposlušnima, a dobar prema
vama koji se pouzdajete u njegovu dobrotu. Ali prestanete li se u nju pouzdavati, i vi
ćete biti odsječeni.
23 A odustanu li Židovi od svoje nevjere, Bog će i njih ponovno pricijepiti. On ima moć
da to učini.

‡ **11:8** Izaija 29:10. § **11:10** Psalam 69:23-24. * **11:16** U grčkome: *Ako su prvine svete, sveto je i tijesto.*

24 Jer ako je Bog htio uzeti vas, koji ste po svojoj naravi grane divlje masline, i
pricijepiti vas na dobro drvo, koliko će radije pricijepiti Židove na drvo kojemu
pripadaju!

Božja milost namijenjena je svima

25 Želio bih, draga braćo, da razumijete ovu tajnu kako se ne biste uzoholili i počeli se
hvastati. Neki su Židovi tvrda srca, ali to će trajati samo dok Krista ne prihvati puni broj
pogana.
26 Nakon toga će se spasiti sav Izrael. Sjećate li se što su o tomu rekli proroci:
"Sa Siona će doći Izbavitelj;
odvratit će od bezbožnosti sve Židove.†
27 A ja ću ispuniti svoj savez s njima
kad uklonim njihove grijehe."‡
28 Mnogi su Židovi sada protivnici evanđelja. Ali to je vama na dobrobit jer je Bog dao
svoje darove vama poganima. Pa ipak, Židovi su još izabrani narod zbog Božjih obećanja
danih Abrahamu, Izaku i Jakovu.
29 Jer Božji darovi i pozvanje ne mogu se opozvati.
30 Nekoć ste vi pogani bili buntovnici protiv Boga, ali kad su Židovi odbacili njegovu
milost, Bog ju je umjesto njima darovao vama.
31 Sada su pak tako Židovi buntovnici, a vi imate Božju milost. Ali jednog će dana i oni
biti dionicima Božje milosti.
32 Jer Bog je sve ljude zatvorio u njihovoj neposlušnosti da se svima smiluje.
33 Kakvoga divnog Boga imamo! Kako su veliki njegovo bogatstvo, mudrost i znanje!
Nedokučivi su nam njegovi sudovi i neistraživi njegovi putovi!
34 Zaista, "tko poznaje Gospodnje misli, tko mu je bio savjetnikom?"§
35 Ili, "tko je njemu prvi nešto dao da bi mu morao uzvratiti?"
36 Jer sve dolazi od njega, sve postoji po njemu i za njega. Neka mu je vječna slava!
Amen.

12

Živa žrtva Bogu

1 Zaklinjem vas, draga braćo, milosrđem Božjim da predate svoja tijela Bogu. Neka
ona budu živa, sveta žrtva—njemu ugodna—da to bude vaša duhovna služba Bogu.
2 Ne oponašajte ponašanje i običaje ovoga svijeta, već dopustite da vas Bog promijeni
u novu osobu mijenjajući vaš način razmišljanja. Tada ćete znati što Bog želi da činite, što
je njemu dobro, ugodno i savršeno.
3 Kao Božji poslanik upozoravam svakoga od vas: ne precjenjujte se! Cijenite sebe
razborito, prema mjeri vjere koju vam je Bog dao.
4 Baš kao što naša tijela imaju mnogo udova, a svaki od njih svoju zadaću,
5 tako je i s Kristovim tijelom. Svi smo mi udovi njegova tijela i svatko treba obavljati
različitu zadaću. A kako smo u Kristu jedno tijelo, pripadamo jedni drugima i svatko od
nas treba sve druge.
6 Bog je svakome od nas dao sposobnost da neke zadaće dobro obavljamo. Zato, ako
vam je Bog dao dar prorokovanja, govorite kada vjerujete da Bog govori kroz vas.
7 Ako imate dar služiti drugima, svesrdno im služite. Ako ste učitelj, dobro poučavajte.
8 Imate li dara da hrabrite druge, činite tako! Imate li novca, velikodušno ga dijelite.
Ako vam je Bog dao sposobnost vodstva, ozbiljno shvaćajte svoju odgovornost. Imate li
dar milosrđa, radosno ga iskazujte!

---

† **11:26** U grčkome: *odvratit će bezbožnost od Jakova.* ‡ **11:27** Izaija 59:20-21; 27:9; Jeremija 31:33-34. § **11:34** Izaija 40:13.

9 Nemojte se samo pretvarati da volite ljude. Iskreno ih volite. Mrzite zlo. Zalažite se
za dobro!
10 Iskreno se volite i neka vam bude ugodno da jedni drugima iskazujete poštovanje.
11 Ne budite lijeni, već revno i gorljivo služite Gospodinu!
12 Radosno se nadajte svemu što vam je Bog namijenio. U nevolji budite strpljivi, u
molitvi ustrajni.
13 Pritječite u pomoć svetima koji su u potrebi i uvijek budite gostoljubivi!
14 Progone li vas zato što ste Kristovi, ne proklinjite ih, nego se molite da ih Bog
blagoslovi.
15 Radujte se sa sretnima i plačite s ožalošćenima.
16 Živite u slozi. Ne težite za visokim, nego budite skromni. Ne umišljajte sebi da ste
mudri.
17 Nikada nikome ne vraćajte zlo za zlo. Sve što činite, činite zalažući se za dobro.
18 Trudite se da, ako je moguće, živite u miru sa svima.
19 Dragi moji, nikada se ne osvećujte. Prepustite to Bogu jer u Svetome pismu piše:
" 'Osveta je moja;
ja ću vratiti onima koji to zaslužuju',
veli Gospodin."*
20 Naprotiv,
"Ako ti je neprijatelj gladan, nahrani ga.
ako je žedan, daj mu piti.
Postupajući tako,
zgrnut ćeš goruću žeravicu na njegovu glavu."†
21 Ne daj te svlada zlo, nego zlo svladavaj dobrim.

13

Poslušnost vlastima

1 Budite poslušni vlastima jer ih je Bog postavio. Nema te vlasti koju nije Bog
postavio.
2 Zato tko se suprotstavlja zakonima neke zemlje, suprotstavlja se Božjoj odredbi te
sam na sebe navlači osudu.
3 Jer vlasti se ne boje ljudi koji čine dobro, nego oni koji čine zlo. Ako se ne želiš bojati
vlasti, čini dobro pa ćeš od njih dobiti i pohvalu.
4 Vlasti nam je Bog dao da nam budu od pomoći. Zato se boj ako činiš zlo jer one služe
da kazne ljude koji gnjeve Boga time što čine zlo.
5 Zato im budi poslušan da ne budeš kažnjen i da ti savjest bude čista.
6 Zato i poreze plaćajte jer službenici vlasti obavljaju posao koji im je Bog namijenio.
7 Svakome dajte što mu dugujete: poreznicima porez, carinicima carinu, a poštovanje
i čast ljudima kojima ih dugujete.

Zakon ljubavi

8 Ne ostajte nikome dužni osim da volite jedni druge. Taj dug nikada ne možete
potpuno isplatiti. Volite li bližnje, ispunit ćete sve odredbe Zakona.
9 Zaista, "Ne učini preljub", "Ne ubij", "Ne ukradi", "Ne poželi" i ima li još koja
zapovijed, sadržana je u ovim riječima: "Ljubi svojega bližnjega kao samoga sebe!"*
10 Ljubav prema bližnjemu ne čini zla. Ona potpuno ispunjava sve Božje odredbe.
11 Još jedan razlog da živite kako valja je taj što znate da vrijeme ističe. Probudimo se
jer nam je čas spasenja bliže nego kad smo uzvjerovali.

---

* **12:19** Ponovljeni zakon 32:35. † **12:20** Izreke 25:21-22. * **13:9** Levitski zakonik 19:18.

12 Noć je gotovo na izmaku, dan spasenja se približio. Nemojmo zato živjeti u tami i
ne činimo zla djela! Svucimo ih kao prljavu odjeću i odjenimo se u oklop pravednog
života, živeći u svjetlosti.
13 Živimo pristojno kao ljudi koji žive na svjetlu dana—bez razuzdanih zabava i
opijanja, bez preljuba i razvrata, bez svađe i ljubomore!
14 Obucite se radije u Gospodina Isusa Krista i ne ugađajte požudama brinući se za
tijelo.

14

Prigrlite slaboga u vjeri

1 Prigrlite slaboga u vjeri i ne osuđujte ga zbog različitog mišljenja.
2 Netko, primjerice, vjeruje da se smije jesti sve. Ali drugi će vjernik, osjetljive
savjesti, jesti samo povrće.
3 Oni koji smatraju da se smije jesti sve ne smiju svisoka gledati na one druge. A oni
koji ne jedu neke vrste hrane ne smiju osuđivati one koji jedu jer je njih Bog prigrlio.
4 Tko si ti da osuđuješ tuđega slugu? On je odgovoran svojemu gospodaru, koji mu
jedini može reći što smije, a što ne. I Gospodin će mu pomoći da čini kako valja.
5 Slično tomu, neki ljudi smatraju neke dane svetijima od drugih, dok drugi sve dane
drže jednakima. O tomu svatko treba imati svoje uvjerenje.
6 Koji imaju poseban dan za bogoslužje, iskazuju čast Gospodinu. Koji jedu sve vrste
hrane, čine tako da bi iskazali čast Gospodinu jer zahvaljuju Bogu prije jela. A oni koji
ne jedu sve, također žele ugoditi Gospodinu i također zahvaljuju Bogu.
7 Nismo mi sebi gospodarima ni dok živimo ni kad umiremo.
8 Dok živimo, živimo za Gospodina, a kad umiremo, umiremo za Gospodina. Zato i u
životu i u smrti pripadamo Gospodinu.
9 Krist je umro i uskrsnuo upravo zato—da bude Gospodin i živima i mrtvima.
10 Zašto osuđuješ svojeg brata? Ili zašto prezireš svojeg brata? Ta svi ćemo stati pred
Božji sud
11 jer u Svetome pismu piše:
“ ‘Života mi mojega’, kaže Gospodin,
‘svako će se koljeno pognuti preda mnom
i svaki će jezik priznati Boga.’ ”*
12 Svatko od nas će dakle za sebe položiti račun Bogu.
13 Nemojmo stoga jedni druge osuđivati, nego živite tako da se braća zbog vas ne
spotiču u vjeri.
14 Znam i uvjeren sam u Gospodinu Isusu da nikakva hrana po sebi nije nečista. Ali
vjeruje li tko da mu što nije dopušteno, onda nije dobro da to čini.
15 Ako žalostiš svojega brata time što nešto jedeš, ne postupaš u ljubavi. Ne
upropaštavaj zbog hrane onoga za koga je Krist umro
16 da te ne pogrđuju što činiš ono za što znaš da je dobro.
17 Jer Božje kraljevstvo nije u jelu i pilu, nego u pravednosti, miru i radosti u Svetome
Duhu.
18 Budete li tako služili Kristu, ugodit ćete Bogu, a i ljudi će vas cijeniti.
19 Nastojmo živjeti u slozi i uzajamno se izgrađivati.
20 Ne razarajte Božje djelo zbog hrane! Nije ona po sebi nečista, ali je zlo da ju jedete
ako to koga tjera na spoticanje u vjeri.
21 Dobro je ne jesti meso ili ne piti vino, ili ne činiti bilo što zbog čega bi se tvoj brat
mogao spotaknuti.

---

* **14:11** Izaija 45:23.

22 Ako si uvjeren da u tome što činiš nema ničega lošega, neka to ostane između tebe i
Boga. Blago onomu koji sebe ne osuđuje zbog onoga na što se odlučio.
23 Ali jede li tko a da nije siguran čini li grijeh, sam je sebe osudio jer ne postupa
prema uvjerenju. Čini li tko ono za što nije siguran je li grijeh, griješi.

15

Svatko neka ugađa bližnjima

1 Zato mi koji smo jaki u vjeri i čvrsta uvjerenja moramo nositi slabosti slabih i biti
obzirni prema njima. Ne smijemo ih sablažnjavati onime što je nama slobodno samo
zato da bismo sebi ugodili.
2 Svatko od nas neka ugađa bližnjima na dobro, izgrađujući ih.
3 Jer ni Krist nije sebi ugađao. Kao što piše u Svetome pismu: "Pogrde onih koji tebe
ruže pale su na mene."*
4 To je nekoć zapisano nama za pouku, da nas utješi i ohrabri u nadi.
5 Neka vam Bog, koji daje strpljenje i ohrabrenje, pomogne da međusobno živite u
potpunoj slozi i da jedni prema drugima postupate prema Kristovu uzoru.
6 Tada ćete jednodušno moći slaviti Boga, Oca našega Gospodina Isusa Krista.
7 Srdačno prigrlite jedni druge kao što je Krist vas prigrlio, Bogu na slavu.
8 Jer, kažem vam da je Krist postao slugom Židovima da pokaže kako je Bog vjeran
obećanjima koja je dao njihovim praocima.
9 Došao je da također i pogani mogu proslaviti Boga zbog njegova milosrđa prema
njima. Na to je psalmist mislio kad je napisao:
"Slavit ću te među poganima
i pjevati hvalospjeve tvojem imenu."†
10 Na drugom pak mjestu kaže:
"Radujte se, narodi, skupa s njegovim narodom!"‡
11 I još:
"Slavite Gospodina, svi puci;
slavite ga, svi narodi na zemlji!"§
12 Prorok Izaija je napisao:
"Pojavit će se Davidov nasljednik* da vlada nad poganima.
U njega će polagati svoje nade."†
13 Neka vas Bog, koji daje nadu, ispuni radošću i mirom po vjeri u njega, da obilujete
u nadi silom Svetoga Duha.

Pavlova služba

14 Uvjeren sam, draga braćo, da ste puni čestitosti. Sve ovo vrlo dobro znate i
sposobni ste jedni druge urazumljivati.
15 Pa ipak sam uzeo tu slobodu da vas podsjetim na to što već znate. Jer Božjom
milošću
16 služim Isusu Kristu među poganima. Donosim Božje evanđelje kako bi pogani
postali ugodnom žrtvom Bogu, posvećeni Svetim Duhom.
17 Mogu se zato pohvaliti onime što je Isus Krist učinio kroz moju službu Gospodinu.
18 Ničim se drugim ne usuđujem hvaliti osim onime što je Krist kroz moje
propovijedanje i djela učinio za obraćenje pogana

---

* **15:3** Psalam 69:10. † **15:9** 2 Samuelova 22:50; Psalam 18:50. ‡ **15:10** Ponovljeni zakon 32:43. § **15:11** Psalam 117:1. * **15:12** U grčkome: izdanak iz korijena Jišajeva. † **15:12** Izaija 11:10.

19 snagom čudesnih znakova, silom Božjega Duha. Tako sam potpuno ispunio svoju dužnost propovijedanja Radosne vijesti od Jeruzalema pa uokolo sve do Ilirika.‡
20 Uvijek sam se trudio propovijedati Radosnu vijest gdje se Krist još nije spominjao,
a ne gdje su već drugi položili temelj propovijedanju
21 da se ostvari što piše u Svetome pismu:
“Vidjet će ga oni kojima nije naviješten,
razumjet će ga oni koji nikada nisu za njega čuli.”§
22 Zbog toga što sam ondje propovijedao, i nisam dosad mogao doći k vama.

Pavao se sprema na put

23 Ali sad sam završio s radom u tim krajevima, a već godinama žarko želim doći k vama.
24 Kanim otići u Španjolsku, pa ću se na putu zaustaviti u Rimu. Pošto barem malo vremena provedem s vama, možete me opet otpraviti na put.
25 Ali prije toga moram do Jeruzalema da svetima odnesem milodar
26 jer su vjernici u Makedoniji i u Ahaji skupili pomoć za siromašne svete u Jeruzalemu.
27 To su rado učinili jer se osjećaju njihovim dužnicima. Jer ako su pogani postali dionicima njihovih duhovnih dobara, onda su im dužni poslužiti i u tjelesnim dobrima.
28 Čim im predam taj novac te tako dovršim njihovo dobro djelo, krenut ću u Španjolsku i usput doći k vama.
29 Siguran sam da ću k vama stići s puninom Kristova blagoslova.
30 Draga braćo, zaklinjem vas u imenu našega Gospodina Isusa Krista da mi se pridružite u borbi moleći se Bogu za mene, zbog ljubavi prema meni koju vam je dao Sveti Duh.
31 Molite se da u Judeji umaknem nevjernicima i da svetima u Jeruzalemu bude po volji pomoć koju im nosim
32 kako bih, po Božjoj volji, mogao radosno doći k vama i tu se odmoriti.
33 Neka Bog, izvor mira, bude sa svima vama. Amen.

16

Pozdravi prijateljima

1 Preporučam vam našu sestru Febu, koja služi Crkvi u Kenhreji, i ona će uskoro doći k vama.
2 Primite ju u Gospodinu kako dolikuje svetima i pomozite joj u svemu što od vas zatreba jer je i ona pomogla mnogima, pa i meni.
3 Pozdravite Prisku i Akvilu. Radili su sa mnom na Kristovu djelu.
4 Izložili su pogibelji vlastiti život za mene. Nisam im zato zahvalan samo ja već i sve crkve pogana.
5 Pozdravite Crkvu koja se sastaje u njihovu domu. Pozdravite mi dragoga prijatelja Epeneta, koji je prvi postao kršćaninom u Aziji.
6 Pozdravite i Mariju, koja se toliko trudila za vas.
7 Pozdravite moje sunarodnjake Andronika i Junija, koji su sa mnom bili u zatvoru. Ugledni su među apostolima i prije mene su postali kršćanima.
8 Pozdravite Amplijata, dragoga brata u Gospodinu.
9 Pozdravite Urbana, mojega suradnika u Kristu, i dragoga Staha.
10 Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu.
Pozdravite Aristobulove ukućane.

‡ **15:19** Pokrajina koja je u prvome stoljeću obuhvaćala područje današnje Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Makedonije, Srbije i dijela Madžarske. § **15:21** Izaija 52:15.

11 Pozdravite mojega sunarodnjaka Herodiona.
Pozdravite sve kršćane u Narcisovu domu.
12 Pozdravite Trifenu i Trifozu, koje marljivo rade za Gospodina. Pozdravite dragu
Persidu, koja se mnogo trudila u Gospodinu.
13 Pozdravite Rufa, kojega je Gospodin odabrao da bude njegov, i Rufovu majku, koja
je i meni bila poput majke.
14 Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu i ostalu braću koja su s
njima.
15 Pozdravite Filologa, Juliju, Nereja i njegovu sestru, te Olimpu i sve svete koji su s
njima.
16 Pozdravite jedni druge svetim cjelovom. Sve Kristove crkve šalju vam pozdrave.

Posljednje upute

17 Čuvajte se, braćo i sestre, onih koji potiču razdore i sablažnjuju ljude šireći učenje
suprotno onomu koje ste prihvatili. Klonite se takvih.
18 Takvi ne služe našemu Gospodinu Kristu, već vlastitom probitku. Ugodnim i
laskavim riječima zavode srca nedužnih ljudi.
19 Ali svi znaju da ste vi poslušni Gospodinu. To me silno raduje. Zato hoću da budete
mudri i prepoznate dobro te da ostanete nedužni od zla.
20 Bog mira će uskoro satrti Sotonu pod vašim nogama. Neka je milost našega
Gospodina Isusa Krista s vama!
21 Pozdravljaju vas moj suradnik Timotej te moji sunarodnjaci Lucije, Jason i
Sosipater.
22 Pozdravljam vas i ja, Tercije, koji vam pišem ovo pismo umjesto Pavla.
23 Pozdravlja vas Gaj, koji je u svoj dom primio i mene i cijelu Crkvu. Pozdravljaju
vas gradski blagajnik Erast i brat Kvart.*
25 Bog vas može ojačati, baš kao što kaže Radosna vijest. To je poruka o Isusu Kristu i
o njegovu naumu, koja je bila otajstvom od početka vremena.
26 Ali sada je ta poruka, kao što je pretkazano u zapisima proroka i kao što je Bog
zapovjedio, posvuda obznanjena svim narodima da mogu povjerovati u Krista i biti
mu poslušni.
27 Bogu, koji je jedini mudar, neka je slava uvijeke po Kristu Isusu. Amen.

* **16:23** U nekim rukopisima slijedi i 24. stih: *Neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude sa svima vama! Amen.*

Prva poslanica Korinćanima

Pavlovi pozdravi

1 Od Pavla, pozvanoga po Božjoj volji za apostola Isusa Krista, i od brata Sostena,
2 Božjoj crkvi u Korintu, vama koje je Bog pozvao da budete njegov sveti narod.
Posvetio vas je u Kristu Isusu, kao i sve ostale koji bilo gdje prizivlju ime njihova i
našega Gospodina Isusa Krista.
3 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Pavao zahvaljuje Bogu

4 Uvijek zahvaljujem Bogu na milosti kojom vas je obdario sada kad pripadate Kristu
Isusu.
5 U njemu ste obogaćeni u svemu—u svakovrsnoj riječi i spoznaji.
6 Svjedočanstvo o Kristu utvrdilo se među vama
7 pa sada ne oskudijevate ni u jednome duhovnom daru iščekujući povratak našega
Gospodina Isusa Krista.
8 On će vas učiniti postojanima sve do konca i sačuvat će vas neporočnima sve do
svojega povratka,
9 jer Bog vjerno ispunjava obećanja, a on vas je sam pozvao da imate zajedništvo s
našim Gospodinom Isusom Kristom.

Podjele u Crkvi

10 Draga braćo i sestre, zaklinjem vas imenom našega Gospodina Isusa Krista da se
prestanete međusobno prepirati. Neka među vama vlada sloga i neka ne bude razdora
u Crkvi. Molim vas da budete jedinstveni u mislima iu osjećajima.
11 Klojini su mi ukućani rekli da se međusobno prepirete.
12 Neki od vas, naime, kažu: "Ja sam Pavlov sljedbenik", a drugi: "Ja sam Apolonov",
ili "Ja sam Petrov"*, ili "Ja slijedim samo Krista."
13 Zar je Krist razdijeljen?
Jesam li ja, Pavao, raspet za vas? Je li tko od vas kršten u Pavlovo ime?
14 Hvala Bogu što ja nisam krstio nikoga od vas osim Krispa i Gaja
15 da sada nitko ne može reći kako je kršten u moje ime.
16 A da, krstio sam i Stefanine ukućane. Ne sjećam se da sam osim njih ikoga više
krstio.
17 Jer Krist me nije poslao krstiti, nego propovijedati Radosnu vijest, i to ne mudrim
riječima da Kristov križ ne izgubi snagu.

Božja mudrost

18 Govor o križu zvuči kao ludost onima koji su na putu propasti, ali mi koji smo
spašeni prepoznajemo u toj poruci Božju silu.
19 U Svetome pismu stoji da je Bog rekao:
"Učinit ću da propadne mudrost mudraca
i da se pomrači umnost umnika."†
20 Ali što je s učenim glavama, s ljudima vičnim raspravama, znanstvenicima? Bog je
učinio da se njihova mudrost čini beskorisnom ludošću.
21 Bog je u svojoj mudrosti znao da ga svijet nikada neće pronaći ljudskom mudrošću,
pa je odlučio one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja.

---

* **1:12** U grčkome: *Kefin.* † **1:19** Izaija 29:14.

22 U taj Božji način spasenja Židovi odbijaju povjerovati jer za dokaz traže znak s
neba, a Grci zato što vjeruju samo u ono što ne proturječi njihovoj vlastitoj mudrosti.
23 Zato naše propovijedanje raspetoga Krista Židove sablažnjava, a pogani ga smatraju
ludošću.
24 Ali onima koje je Bog pozvao na spasenje, i Židovima i poganima, Krist je Božja sila i
Božja mudrost.
25 Taj "budalast" Božji plan mnogo je mudriji od najmudrijih ljudskih planova, a
Božja je "slabost" mnogo jača od najjače ljudske snage.
26 Možete vidjeti, draga braćo, kako među vama koji ste izabrani nema mnogo onih
koji ste po tjelesnom podrijetlu mudri, moćni ili plemenita roda.
27 Bog je, naprotiv, izabrao one koje svijet smatra budalastima da posrami njegove
mudrace, i slabe u očima svijeta da posrami njegove moćnike.
28 Ono što je neplemenito i prezreno u očima svijeta, pa čak i ono čega nema, Bog je
izabrao da obezvrijedi ono što svijet smatra vrijednim,
29 zato da se nijedan smrtnik ne može hvaliti pred Bogom.
30 Sam vam je Bog omogućio da budete u Kristu Isusu. Za našu je dobrobit Bog učinio
Krista mudrošću. On nas opravdava pred Bogom. Čini nas svetima. Otkupio nas je.
31 Kao što piše u Svetome pismu:
"Ako se tko hvali, neka se hvali jedino time
što je Gospodin učinio."‡

2

1 Draga braćo i sestre, kad sam prvi put došao k vama, nisam se služio uzvišenim ni
dubokoumnim riječima da vam navijestim Božju poruku.
2 Jer odlučio sam među vama ne znati ništa drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.
3 Došao sam k vama slab—bojažljivo i drhteći.
4 Moj govor i propovijedanje nisu se zasnivali na mudrim i uvjerljivim riječima, nego
na djelovanju Svetoga Duha među vama,
5 zato da svoju vjeru ne temeljite na ljudskoj mudrosti, nego na Božjoj sili.
6 Doduše, kad smo sa zrelim kršćanima, navješćujemo mudrost—ali ne mudrost ovoga
svijeta ni takvu mudrost koja bi se svidjela vladarima ovoga svijeta koji su ionako
osuđeni na propast.
7 Navješćujemo tajnu, skrivenu Božju mudrost koju je Bog namijenio našoj dobrobiti
još prije postanka svijeta.
8 Vladari ovoga svijeta nisu ju razumjeli—jer da jesu, ne bi raspeli našega Gospodina
slave.
9 Upravo je to značenje ulomka iz Svetoga pisma:
"Ono što oko još nije vidjelo,
što uho još nije čulo
niti um može zamisliti,
to je Bog pripravio
onima koji ga ljube."*
10 Ali mi to znamo jer nam je Bog otkrio svojim Duhom koji proniče sve, pa tako i
Božje dubine.
11 Tko može znati misli nekog čovjeka osim njegova vlastitoga čovječjeg duha u njemu?
Tako ni Božje misli ne može znati nitko osim Božjega Duha.
12 I tog nam je Božjeg Duha (a ne duha svijeta) Bog dao da bismo mogli znati čime nas
je obdario.

‡ **1:31** Vidjeti: Jeremija 9:24. * **2:9** Izaija 64:3.

13 Govoreći vam o tomu, ne služimo se riječima ljudske mudrosti, nego riječima koje
nam daje Sveti Duh—služeći se riječima Duha da bismo objasnili duhovne istine.
14 Ali čovjek tjelesne naravi ne može razumjeti spoznaje koje daje Božji Duh. Njemu
se one čine ludošću jer ih valja prosuđivati Duhom.
15 Čovjek koji ima Duha može sve prosuđivati, ali drugi nisu kadri prosuđivati njega.
16 "Jer tko poznaje Gospodnje misli?
Tko će njemu dati savjet?"†
Ali mi imamo Kristov um.

3

Pavao i Apolon, Kristovi sluge

1 Draga braćo i sestre, dok sam bio s vama, nisam s vama mogao razgovarati kao s
duhovnim, zrelim kršćanima, nego kao s tjelesnima koji pripadaju ovome svijetu, kao s
nejačadi u Kristu.
2 Morao sam vas hraniti mlijekom, a ne čvrstom hranom jer ju niste mogli podnositi.
A ne možete ni sada
3 jer vama još vlada tjelesna, grešna narav. Zavidite jedni drugima i prepirete se. Ne
dokazuje li to da ste još tjelesni?
4 Kad jedan od vas kaže: "Ja sam Pavlov sljedbenik", a drugi: "Ja sam Apolonov", ne
ponašate li se kao ljudi koji ne pripadaju Gospodinu?
5 A tko je Apolon i tko je Pavao da biste se zbog nas prepirali? Ta mi samo služimo
Gospodinu kako nam je dao—da kroz nas povjerujete u njega.
6 Ja sam u vaša srca posijao sjeme, Apolon ga je zalio, ali Bog je dao da poraste.
7 Nije važan ni onaj tko sije ni onaj tko zalijeva, već Bog koji daje rasti.
8 Tko sije i tko zalijeva, jedno su, ali svaki će primiti plaću prema vlastitom trudu.
9 Jer mi smo samo Božji suradnici, a vi niste naša, već Božja njiva, Božja građevina.
10 Po Božjoj sam milosti položio temelj kao mudar graditelj. Drugi nadoziđuju. Ali
svatko mora paziti kako nadoziđuje!
11 Jer nitko ne može postaviti neki drugi temelj osim onoga koji je već postavljen—a
to je Isus Krist.
12 Na njega se može nadozidati zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom
ili slamom.
13 Ali svačije će djelo izići na vidjelo na Dan suda kad bude iskušano ognjem. Tada će
se pokazati kakvo je čije djelo.
14 Graditelj čije djelo ostane, primit će nagradu.
15 Ali kome djelo izgori, pretrpjet će veliku štetu. On sam spasit će se, ali kao kroz
vatru.
16 Ne shvaćate li da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u* vama?
17 Razara li tko Božji hram, njega će Bog razoriti. Jer Božji hram je svet—a to ste vi,
kršćani.
18 Nemojte se zavaravati! Drži li tko od vas sebe pametnim prema mjerilima ovoga
svijeta, morat će postati ludim da bi bio mudar prema Božjim mjerilima.
19 Jer mudrost ovoga svijeta pred Bogom je ludost. U Svetome pismu piše:
"On hvata mudre u zamku njihova vlastita lukavstva."†
20 I još:
"Gospodin poznaje umovanje mudrih;
ono je isprazno."‡
21 Zato se nemojte ponositi time što slijedite nekog vođu. Sve je vaše:

† **2:16** Izaija 40:13. * **3:16** Ili: *među vama.* † **3:19** Job 5:13. ‡ **3:20** Psalam 94:11.

22 i Pavao i Apolon i Petar,§ i cijeli svijet, i život i smrt, i sadašnjost i budućnost. Sve to
pripada vama,
23 vi pripadate Kristu, a Krist Bogu.

4

Pavao i Korinćani

1 Zato Apolona i mene smatrajte samo Kristovim slugama zaduženima da
objašnjavamo Božje tajne.
2 Kada je tko za što zadužen, od njega se očekuje da to vjerno obavlja.
3 A jesam li ja tako činio? Nimalo mi nije do toga da o tome prosuđujete vi ili bilo tko
drugi. Čak ni sam sebe ne prosuđujem.
4 Savjest mi je čista, ali čak me ni to ne opravdava. Jer sudac mi je samo Gospodin.
5 Zato ne donosite preuranjene zaključke o tomu tko je vjeran, a tko nije prije nego
što se Gospodin vrati. Kad on dođe, iznijet će na vidjelo tajne skrivene u tami i
razotkriti nakane svačijeg srca. Tada će svatko primiti pohvalu od Boga.
6 Draga braćo, Apolona i sebe uzeo sam za primjer da biste od nas naučili što znači:
"Ne preko onoga što stoji pisano!" te da se ne nadimate što pristajete uz jednog učitelja
protiv drugoga.
7 Po čemu si ti bolji od koga drugoga? Što imaš a da ti Bog to nije dao? A ako ti je sve
dao Bog, zašto se hvališ kao da si to sam postignuo?
8 Vi mislite da već imate sve što trebate! Već ste bogati! I bez nas ste postali
kraljevima! Kamo sreće da ste se zaista već zakraljili jer bismo onda i mi kraljevali s
vama.
9 Čini mi se da je Bog nas apostole stavio na posljednje mjesto, poput ratnih
zarobljenika osuđenih na smrt na kraju pobjedničke povorke, da nas tako gleda cijeli
svijet, i anđeli i ljudi.
10 Zbog svoje odanosti Kristu činimo se glupima, no vi ste, dakako, vrlo mudri kršćani!
Mi smo slabi, a vi jaki! O vama ljudi lijepo govore, a nama se smiju.
11 Sve do ovoga trenutka podnosimo glad, žeđu i golotinju, primamo batine i
beskućnici smo.
12 Mukotrpno radimo vlastitim rukama da zaradimo za život. Blagoslivljamo one koji
nas vrijeđaju, strpljivo podnosimo one koji nas zlostavljaju.
13 Blago uzvraćamo onima koji nas ocrnjuju. Postali smo kao smeće svijeta, kao
svačiji izmet—sve do sada.
14 Ne pišem vam to da vas posramim, nego da vas upozorim kao svoju ljubljenu djecu.
15 Jer da imate i bezbroj učitelja o Kristu, ipak imate samo jednoga duhovnog oca. Ja
sam vam postao ocem u Kristu Isusu kad sam vam propovijedao Radosnu vijest.
16 Zato vas zaklinjem: činite kao i ja.
17 Šaljem vam zato i Timoteja, svojega voljenog i vjernog sina u Gospodinu. On će vas
podsjetiti na moje naputke o vladanju u Kristu, koje poučavam u svakoj crkvi.
18 Znam da su se neki od vas uznijeli kao da više neću doći k vama.
19 Ali doći ću, i to uskoro, bude li Gospodin htio, ne zato da vidim što ti umišljeni ljudi
govore, nego da vidim što mogu u Gospodinu.
20 Jer Božje kraljevstvo nije u riječima, nego u Božjoj sili.
21 Što vam je draže, da k vama dođem s kaznama i prijekorima ili s ljubavlju i
blagošću?

5

Pavao osuđuje uznositost zbog duhovnosti

§ **3:22** U grčkome: *Kefa.*

1 Pročulo se o takvom bludu među vama, o takvom zlu kakvo čak ni pogani ne čine.
Kažu mi da neki čovjek iz vaše crkve živi u grijehu sa ženom svojega oca.
2 A vi ste se još umislili. Zašto niste u žalosti? Uklonite iz svojega zajedništva počinitelja
tog nedjela.
3 Iako nisam nazočan tijelom, nazočan sam duhom te sam presudio, kao da sam s
vama, čovjeku koji je takvo što počinio:
4 okupite Crkvu u ime našega Gospodina Isusa Krista. Ja ću biti s vama duhom, kao i
sila Gospodina Isusa.
5 Predajte toga čovjeka Sotoni u ruke: isključite ga iz Crkve da trpi u tijelu* kako bi se
on† spasio na dan Gospodina Isusa.
6 Kako se još možete hvaliti! Kao da ne znate da malo kvasca ukvasi sve tijesto!
Dopustite li jednomu da griješi, ubrzo će se grijeh proširiti.
7 Očistite se od staroga kvasca da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni, jer je
naše pashalno janje—Krist—već žrtvovano.
8 Svetkujmo zato blagdan, ne sa starim kvascem niti s kvascem zloće i pokvarenosti,
već s beskvasnim kruhom čistoće i čestitosti.
9 U prijašnjoj sam vam poslanici napisao da se ne družite s bludnicima.
10 Nisam pri tome mislio na bludnike općenito, na nevjernike iz svijeta koji su
bludnici, ili lakomci, ili varalice, ili idolopoklonici—jer inače biste morali izići iz svijeta.
11 Mislio sam da se ne družite s ljudima koji sebe nazivaju kršćanima,‡ a bludnici su,
ili lakomci, ili idolopoklonici, ili klevetnici, ili pijanci, ili varalice.
12 Nije na meni da sudim one koji su vani. Ali onima u Crkvi koji tako griješe trebate
suditi.
13 Onima koji su vani sudit će Bog. Ali u Svetome pismu piše: “Isključite opakoga iz
svoje sredine.”

6

Treba izbjegavati sudske parnice između kršćana

1 Kako se neki od vas usuđuju s drugim kršćanima parničiti na svjetovnome sudu
tražeći pravdu od nepravednih umjesto od svetih?
2 Zar ne znate da ćemo mi sveti jednoga dana suditi svijet? Pa ako ćete suditi svijetu,
ne možete li sami presuđivati i o tim sitnicama?
3 Ne znate li da ćemo suditi anđelima? Morali biste stoga biti u stanju riješiti
svagdašnje razmirice ovdje na zemlji.
4 A vi za svoje svagdašnje sporove uzimate suce izvana! Zašto ne uzmete za suca
nekoga od najmanje cijenjenih u Crkvi?.
5 Kažem to da biste se postidjeli. Nema li u cijeloj Crkvi nikoga tko bi bio dovoljno
mudar da presudi među braćom?
6 Umjesto toga jedan kršćanin* tuži drugoga—i to pred nevjernicima!
7 Nedostatak vam je već to što se uopće parničite. Zašto radije ne pretrpite nepravdu?
Zašto radije ne pregorite štetu?
8 Umjesto toga vi i sami nanosite nepravdu i varate—čak i vlastitu braću u Kristu!

Treba se kloniti bluda

9 Ne znate li da oni koji čine zlo neće baštiniti Božje kraljevstvo? Nemojte se
zavaravati! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni homoseksualci,
10 ni lopovi, ni lakomci, ni pijanci, ni psovači, ni varalice neće baštiniti Božjeg
kraljevstva.

---

* **5:5** U grčkome: *na propast tijela.* † **5:5** U grčkome: *njegov duh.* ‡ **5:11** U grčkome: *braćom.* * **6:6** U grčkome: *brat.*

11 I neki od vas bili su takvi, ali sada ste oprani od grijeha i posvećeni. Opravdani ste
pred Bogom zbog onoga što su Gospodin Isus Krist i Duh našega Boga učinili za vas.

O bludu

12 Kaže se: “Sve mi je dopušteno...”—ali sve mi ne služi na korist. “Sve mi je
dopušteno...”—ali ničemu neću robovati.
13 Kažete: “Hrana je za trbuh, a trbuh za hranu.” Tako je, ali Bog će jednog dana i
jedno i drugo uništiti. Naša tijela nisu stvorena za blud, nego za Gospodina, i Gospodin
za tijela.
14 Bog će uskrisiti naša tijela od mrtvih svojom veličanstvenom silom, baš kao što je i
našega Gospodina podignuo od mrtvih.
15 Ne shvaćate li da su vaša tijela Kristovi udovi? Zar ćete dakle svoje tijelo, koje
pripada Kristu, sjediniti s bludničinim? Nipošto!
16 Zar ne znate da muškarac koji se druži s bludnicom postaje s njom jedno tijelo? Jer
u Svetome pismu piše: “Njih će dvoje biti jedno tijelo.”†
17 A tko se združi s Gospodinom, postaje s njime jedan duh.
18 Bježite od bluda! Svaki drugi grijeh čovjek čini izvan tijela, a bludnik griješi protiv
vlastitog tijela.
19 Ne shvaćate li da je vaše tijelo hram Svetoga Duha kojega vam je Bog dao i da on
prebiva u vama? Vi ne pripadate sebi
20 jer je Bog za vas platio otkupninu. Zato svojim tijelom trebate proslavljati Boga.

7

O ženidbi

1 A sada odgovor na ono o čemu ste mi pisali: “Dobro je da čovjek živi uzdržavajući se
od dodira sa ženom.”
2 Ali zbog pogibli od bluda dobro je da svaki muškarac održava bračne odnose sa
ženom, a tako i žena sa svojim mužem.
3 Muž neka ženi ne uskraćuje tjelesnu bliskost na koju ona ima pravo, a isto tako ni
žena mužu.
4 Jer ženinim tijelom gospodari muž, a on nije gospodar vlastitog tijela, već njime
gospodari njegova žena.
5 Nemojte se uskraćivati jedno drugome, osim ako to želite učiniti privremeno da biste
se potpunije posvetili molitvi. Zatim se opet združite da vas Sotona ne bi napastovao
zbog suzdržavanja.
6 Ali to vam kažem kao dopuštenje, a ne kao zapovijed.
7 Želio bih da svi budu neženje, kao ja. Ali svakome od nas Bog je dao drukčiji
dar—nekome da bude oženjen, nekome da bude samac.
8 Što se tiče neoženjenih i udovica—bolje im je da ostanu samci kao i ja.
9 Ako se pak ne mogu uzdržati, neka se žene. Jer je bolje ženiti se nego izgarati od
žudnje.
10 A za one u braku imam zapovijed—ne od sebe, već od Gospodina: neka se žena ne
rastaje od muža.
11 Ako se ipak rastane, neka se više ne udaje ili neka se pomiri s mužem. Ni muž ne
smije ostaviti ženu.
12 A ostalima pak kažem, iako Gospodin to nije izravno zapovjedio: ima li kršćanin*
ženu nevjernicu koja pristaje živjeti s njim, ne smije ju ostaviti.
13 Ima li kršćanka† muža nevjernika koji pristaje s njom živjeti, ne smije ga napustiti.

† **6:16** Postanak 2:24. * **7:12** U grčkome: *brat.* † **7:13** U grčkome: *sestra.*

14 Jer žena kršćanka unosi svetost u brak, a muž kršćanin također. Inače će vam djeca
biti poput pogana, ali ovako su posvećena za Boga.
15 Ali ako se supružnik koji nije vjernik želi rastaviti, neka to učini. Vjerni muž ili žena
nisu primorani s njima ostati jer Bog želi da njegova djeca žive u miru.
16 Jer tko zna hoće li žena kršćanka spasiti muža nevjernika, ili muž kršćanin ženu koja
nije vjernica?
17 Inače neka svatko živi kako mu je Gospodin dodijelio, kao kad ga je Bog pozvao.
Tako naređujem po svim crkvama.
18 Ako je tko bio obrezan prije nego što je postao vjernikom, to ne bi trebao skrivati.
A tko se obratio kao neobrezan, ne bi se sada trebao obrezivati.
19 Jer nije važno je li tko obrezan ili neobrezan, već držati se Božjih zapovijedi.
20 Svatko neka ostane u onome zvanju u kojemu ga je zatekao Božji poziv.
21 Jesi li pozvan kao rob? Ne brini se! Ali, ako možeš postati slobodan, iskoristi
priliku.
22 Ako si i bio rob kad te je Gospodin pozvao, on te je oslobodio od robovanja grijehu.
A ako te je pozvao kao slobodnog čovjeka, sada si Kristov rob.
23 Bog je za vas platio otkupninu. Nemojte zato robovati ljudima.
24 Zato, braćo, neka svatko u svojemu zajedništvu s Bogom ostane u onomu u čemu ga
je on pozvao.
25 Glede neudanih djevojaka nemam zapovijedi od Gospodina. Mogu vam samo
savjetovati kao čovjek koji je, po Božjemu milosrđu, vrijedan povjerenja.
26 Zbog sadašnje nevolje smatram da je najbolje da ostanete tako kako jeste.
27 Imaš li ženu, ne traži rastave. Nisi li oženjen, nemoj se ni ženiti.
28 Ako se i oženite, nije to grijeh. Ako se djevojka uda, ne griješi. Htio bih vas samo
sačuvati od tjelesne patnje koja dolazi s brakom.
29 Braćo i sestre, želim, naime, reći da nam je još kratko vrijeme preostalo. Zato
oženjeni ne smiju dopustiti da im brak bude prva briga.
30 Žalosni ne smiju zanemariti Božji posao zbog svoje žalosti, ni sretni zbog svoje
radosti, ni imućni zbog svojega bogatstva,
31 ni oni koji uživaju u ovome svijetu zbog svojega užitka, jer obličje ovoga svijeta
prolazi.
32 Želio bih da budete bezbrižni. Neženja se brine o Božjemu poslu i kako da ugodi
Gospodinu.
33 A oženjen se čovjek uz to mora brinuti i o svjetovnomu—kako da ugodi ženi—
34 pa je podijeljen. Neudana žena ili djevojka isto se tako može više brinuti za
Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom. A udana se mora brinuti i za
svjetovno—kako da ugodi mužu.
35 Ne govorim to da vam postavljam zabrane, nego da vam pomognem da
uzmognete primjereno i neometano služiti Gospodinu.
36 Ako tko smatra da nedolično postupa prema svojoj zaručnici, i ako ona više nije u
prvoj mladosti te stoga drži da se treba oženiti, neka se oženi. Neće zgriješiti. Neka se
vjenčaju!
37 Ali ako je tko čvrsto odlučio ne ženiti se, a nema hitnje i može vladati sobom, dobro
čini ne ženeći se.
38 Tko se dakle oženi, dobro čini, a tko se ne oženi, čini još bolje.
39 Žena je vezana za svojega muža dokle god on živi; ako joj muž umre, može se opet
udati, ali samo za kršćanina.‡

‡ **7:39** U grčkome: *ali samo u Gospodinu.*

40 Ali smatram da će biti blaženija ako se ne uda ponovno te da vam govoreći to dajem
savjet od Svetoga Duha.

8

O hrani žrtvovanoj idolima

1 Što se tiče mesa žrtvovanog idolima, o tomu svi posjedujemo znanje. Ali znanje
čovjeka čini umišljenim, a ljubav izgrađuje.
2 Misli li tko da mnogo zna, taj ne zna kako treba znati.
3 A Bog poznaje čovjeka koji ga uistinu ljubi.
4 Smijemo li, dakle, jesti meso žrtvovano idolima? Svi znamo da idol zapravo nije Bog
i da postoji samo jedan Bog.
5 Neki vjeruju da ima mnogo bogova na nebu i na zemlji—jer zaista ima mnogo
takozvanih bogova i gospodara.
6 Ali mi znamo da postoji samo jedan Bog Otac koji je sve stvorio i za kojega
postojimo. I jedan je Isus Krist po kojemu je sve stvoreno i po kojemu imamo život.
7 Ali to ne znaju svi. Neki ljudi toliko su naviknuti na idole da jedući žrtvovano meso o
njemu razmišljaju kao o mesu žrtvovanom pravim bogovima te tako kaljaju svoju slabu
savjest.
8 Zapamtite da jelom nećemo steći Božju naklonost. Niti što gubimo ako takvo meso
ne jedemo, niti što dobivamo jedemo li ga.
9 Ali pazite da zbog te vaše slobode ne posrne slabiji brat ili sestra.
10 Jer tko smatra da je grijeh jesti tu hranu, može te vidjeti kako jedeš u idolskome
hramu. Ti znaš da u tome nema ničega lošega, ali on će jedući meso žrtvovano idolima
naučiti da kalja svoju savjest čineći ono što smatra grijehom.
11 Tako zbog tvojega znanja može propasti nejaki kršćanin* za kojega je Krist umro.
12 Griješeći tako protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku savjest, griješite protiv
Krista.
13 Ako će moje jelo navesti na grijeh mojeg brata, neću više jesti mesa dok živim da
moj brat zbog mene ne posrne.

9

Pavao se odriče svojih prava

1 Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio našega Gospodina Isusa
vlastitim očima? Niste li vi u Gospodinu zbog mojega truda?
2 Ako me drugi i ne smatraju apostolom, vama to sigurno jesam jer ste vi živ dokaz za
to.
3 To je odgovor onima koji osporavaju moje apostolstvo.
4 Nemamo li pravo jesti za vašim stolom?
5 Nemamo li pravo dovesti sa sobom ženu kršćanku,* kao što čine i drugi učenici,
Gospodinova braća i Petar?†
6 Ili se samo Barnaba i ja moramo uzdržavati vlastitim radom?
7 Koji to vojnik vojuje o svojemu trošku? Tko sadi vinograd a da ne smije jesti njegova
roda? Koji to pastir napasa stado a da ne smije piti mlijeka?
8 Ne govorim vam to samo po ljudsku, nego tako kaže i Božji zakon.
9 Jer u Mojsijevu zakonu piše: “Ne zavezuj usta volu koji vrši žito.”‡ Mislite li da je Bog
to rekao samo za volove?
10 Nije li to rekao i za nas? Naravno da jest. Kao što žeteoci i vršioci rade u nadi da će
imati udjela u žetvi, tako i duhovne radnike trebaju namiriti oni kojima služe.

---

* **8:11** U grčkome: *brat.* * **9:5** U grčkome: *sestru.* † **9:5** U grčkome: *Kefa.* ‡ **9:9** Ponovljeni zakon 25:4.

11 Zar je previše da mi, koji smo u vas sijali duhovna dobra, očekujemo požeti vaša
tjelesna dobra?
12 Ako drugi na to imaju pravo, nemamo li mi i veće pravo? Ipak, nismo se njime
koristili, nego sve podnosimo da ne postavimo kakvu zapreku Kristovoj Radosnoj
vijesti.
13 Ne znate li da oni koji rade u Hramu dobiju od hrane koju ljudi donose u svetište i
da oni koji služe pri žrtveniku dobiju dio žrtvenih prinosa?
14 Jednako je tako Gospodin naredio da oni koji navješćuju Radosnu vijest od nje i
žive.
15 Ali ja se nikad nisam koristio tim pravom. I ne pišem vam to zato da bih to od sada
činio. Radije bih umro nego se odrekao te odlike da propovijedam bez naplate.
16 Propovijedanjem Radosne vijesti ne mogu se hvaliti jer mi je to dužnost. Teško
meni ako ju ne propovijedam!
17 Da to činim iz vlastite pobude, imao bih pravo na plaću. Ali ja samo vršim službu
koju mi je Bog povjerio.
18 Što mi je dakle plaća? Zadovoljstvo da propovijedam Radosnu vijest besplatno ne
iskorišćujući svoje propovjedničko pravo.
19 Iako sam slobodan i ne pripadam nikome, ipak sam svima postao robom, samo da
ih što više pridobijem za Krista.
20 Kad sam bio sa Židovima, bio sam Židov da ih mogu dovesti Kristu. Kad sam bio s
onima koji se drže Zakona, i ja sam to činio, iako nisam vezan Zakonom, da ih mogu
dovesti Kristu.
21 Kad sam bio s poganima koji nemaju Zakona, bio sam poput njih koliko sam god
mogao. Tako sam stekao njihovo povjerenje i mogao ih dovesti Kristu, ali nisam
zanemario Božji zakon, nego sam bio poslušan Kristovu zakonu.
22 S nejakima sam bio nejak da ih pridobijem za Krista. Svima njima bio sam sve ne
bih li neke spasio.
23 A sve to činim zbog Radosne vijesti, da i ja budem njezinim dionikom.
24 Ne znate li da u trci svi trkači trče, a samo jedan osvoji prvu nagradu? I vi trčite
tako da ju osvojite.
25 Svaki natjecatelj živi suzdržljivo. Oni to čine da dobiju vijenac koji će istrunuti, a mi
da dobijemo nagradu koja će vječno trajati.
26 Trčim zato, ali uvijek prema cilju, a ne besciljno i uzaludno poput nekoga tko šakom
udara vjetar.
27 Stegom morim svoje tijelo i tjeram ga poput roba da ne bih, pošto sam drugima
propovijedao, sam bio odbačen.

10

Upozorenje na idolopoklonstvo

1 Htio bih, braćo i sestre, da znate što se našim precima davno dogodilo u pustinji.
Bog ih je sve vodio oblakom koji se kretao pred njima i sve ih je sigurno preveo preko
mora po suhome dnu.
2 Svi su oni kršteni u oblaku i u moru kao Mosijevi sljedbenici.
3 Svi su jeli istu čudesnu hranu i svi su pili istu čudesnu vodu.
4 Pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta je stijena bio Krist.
5 Unatoč svemu, većina ih nije bila po volji Bogu te su poubijani u pustinji.
6 To se dogodilo nama za opomenu: da ne žudimo za zlim poput njih
7 i da se ne klanjamo idolima kao oni. U Svetome pismu piše: “Narod posjeda da jede
i pije, a zatim ustanu plesati” u čast zlatnome teletu.

8 Ne odajmo se bludu kao što su mu se oni odali te ih je zbog toga dvadeset tri tisuće
palo u jednome danu.
9 Ne izazivajmo Gospodina kao što su ga izazivali neki od njih pa su poginuli od
zmija.
10 Ne prigovarajte kao što su neki od njih prigovarali pa je Bog poslao anđela
Zatornika da ih pobije.
11 Sve se to događalo nama za primjer, a zapisano je kao opomena nama koji živimo u
posljednjim vremenima.
12 Misli li dakle tko da dobro stoji, neka pazi da ne zapadne u isti grijeh.
13 Znajte da vas ne snalaze kušnje koje i drugi ljudi nemaju. Bog je vjeran. Neće
dopustiti da vas kušnja nadvlada, nego će vam pokazati i izlaz iz nje da možete izdržati.
14 Zato se, dragi moji, klonite idolopoklonstva.
15 Razumni ste vi ljudi. Prosudite dakle sami je li istina što ću vam reći.
16 Nije li čaša koju posvećujemo za stolom Gospodnjim zajedništvo Kristove krvi? Nije
li kruh koji lomimo zajedništvo Kristova tijela?
17 Time što svi jedemo od jednoga kruha pokazujemo da smo jedno tijelo.
18 Pogledajte Izraelce po tijelu! Svi koji blaguju žrtve dionici su žrtvenika.
19 Što želim reći? Da su žrtve idolima vrijedne ili da su idoli pravi bogovi?
20 Naprotiv! Kažem da pogani te žrtve prinose demonima, a ne Bogu. A ja ne želim da
vi imate išta s demonima.
21 Ne možete piti i iz Gospodnjeg i iz vražjeg kaleža. Ne možete jesti i za Gospodnjim i
za vražjim stolom.
22 Zar da izazivamo Gospodinovu ljubomoru? Mislite li da smo jači od njega?
23 Kaže se: “Sve mi je dopušteno...”—ali ne služi mi sve na korist. “Sve mi je
dopušteno...”—ali sve ne izgrađuje.
24 Ne mislite samo na vlastito dobro. Brinite se o tome što je dobro za drugoga.
25 Jedite sve što se prodaje na tržnici i nemojte se zbog savjesti raspitivati je li
žrtvovano idolima ili nije.
26 Jer “Gospodinova je zemlja i sve na njoj.”*
27 Pozove li vas na objed nevjernik i želite li se odazvati, jedite sve što se pred vas
stavi ne ispitujući ništa zaradi savjesti.
28 Ako vas tko upozori da je meso bilo žrtvovano idolima, nemojte ga jesti zaradi
onoga koji vas je upozorio i zaradi savjesti.
29 Ne zaradi svoje, nego zaradi njegove savjesti.
“Zašto bi moju slobodu ograničavala tuđa savjest?” pitat ćete.
30 “Ako zahvaljujem Bogu za hranu koju jedem, zašto da me osuđuju zbog onoga što
jedem?”
31 Jer bilo da jedete, pijete ili činite što drugo, sve činite Bogu na slavu!
32 Ne budite na sablazan nikome—ni Židovima, ni poganima,† ni Božjoj crkvi.
33 Tako se i ja trudim svima u svemu ugoditi ne čineći ono što je najbolje za mene, već
što je najbolje za njihovo spasenje.

11

1 A vi biste trebali slijediti moj primjer, kao što ja slijedim Kristov.

Upute za javno bogoslužje

2 Pohvaljujem vas što me se u svemu sjećate i što se držite kršćanskoga učenja koje sam
vam predao.

---

* **10:26** Psalam 24:1. † **10:32** U grčkome: *Grcima.*

3 Ali hoću da nešto znate: svaki je čovjek odgovoran Kristu, žena je odgovorna mužu, a
Krist je odgovoran Bogu.*
4 Muškarac sramoti Krista† ako pokriva glavu dok se moli ili prorokuje.
5 A žena sramoti svojega muža‡ ako se moli ili prorokuje gologlava. To je isto kao da je
obrijala glavu.
6 Ako odbije na glavi nositi pokrivalo, neka ošiša svu kosu. A kako je sramota da žena
bude kratke kose ili obrijane glave, treba nositi pokrivalo.
7 Muškarac ne treba pokrivati glavu jer je na sliku i slavu Božju, a muškarcu je slava
žena.
8 Prvi čovjek nije nastao od žene, nego je ona nastala od njega.
9 Nije, osim toga, muškarac stvoren zaradi žene, nego žena zaradi muškarca.
10 Zato žena treba uvijek imati pokrivenu glavu kao znak vlasti, zbog anđela.
11 Ali u odnosima između Gospodinove djece žena nije neovisna o mužu niti je muž
neovisan o ženi.
12 Jer iako je prva žena nastala od muškarca, od tada su svi muškarci rođeni od žene, a
sve to dolazi od Boga.
13 Prosudite sami dolikuje li da se žena moli Bogu gologlava.
14 Nije li očito da je muškarcu sramota imati dugu kosu?
15 I nije li očito da je duga kosa ženi na ponos? Jer dana joj je kao pokrivalo.
16 A želi li se tko oko toga prepirati, mogu samo reći da u nas nije takav običaj te da
tako drže i u drugim crkvama Božjim.

Zapovijed za Gospodnju večeru

17 Ima još nešto u čemu vas ne mogu pohvaliti. Čini mi se da vaši zajednički sastanci
donose više štete nego koristi.
18 Prije svega, čujem, a donekle i vjerujem da kad se okupite u zajednici, među vama
nastaje razdor.
19 Takvih podjela, nesumnjivo, mora biti da se pokaže tko je Bogu po volji.
20 Kad se dakle sastajete, to više nije blagovanje Gospodnje večere
21 jer pohlepno jedete vlastitu hranu ne dijeleći ju s drugima. Tako jedni gladuju, dok
se drugi opijaju.
22 Ne možete li doma jesti i piti? Ili zaista prezirete Božju crkvu i sramotite siromahe?
Što da vam na to kažem? Da vas pohvalim? Ne mogu vas u tome pohvaliti.
23 Prenosim vam što je Gospodin rekao. One noći kad je izdan, uzeo je kruh,
24 zahvalio Bogu za njega, razlomio ga i rekao: “Ovo je moje tijelo—za vas. Ovo činite
meni na spomen.”
25 Tako je nakon večere uzeo i čašu te rekao: “Ovo je čaša Novoga saveza, zapečaćenoga
mojom prolivenom krvlju. Činite to meni na spomen svaki put kad ga pijete!”
26 Svaki put kad jedete taj kruh ili pijete tu čašu, navješćujete Gospodinovu smrt dok
opet ne dođe.
27 Jede li dakle tko taj kruh ili pije tu čašu nedostojno Gospodina, kriv je jer griješi
protiv tijela i krvi Gospodnje.
28 Zato neka se svatko preispita prije nego što jede kruh i pije iz čaše.
29 Jer tko jede kruh ili pije iz čaše nedostojno, ne iskazujući čast Kristovu tijelu,§ jede i
pije Božju osudu nad sobom.
30 Zato među vama ima mnogo slabih i bolesnih i mnogo vas umire.
31 Preispitujemo li se, Bog nas neće tako kažnjavati.

---

* **11:3** U grčkome: *muškarcu je glava Krist, ženi je glava muž, a Kristu je glava Bog.* † **11:4** U grčkome: *svoju glavu.*
‡ **11:5** U grčkome: *svoju glavu.* § **11:29** U grčkome: *ne razabirući tijelo* (u nekim rukopisima: *tijelo Gospodnje*).

32 Ali zato što nas Gospodin prosuđuje i kažnjava, nećemo biti osuđeni sa svijetom.
33 I zato, draga braćo, kad se sastajete na večeru Gospodnju, čekajte jedni druge.
34 Ako ste zaista gladni, jedite doma da vam sastanak ne bude na osudu.
O drugome ću vas uputiti kad dođem.

12

Darovi Duha

1 A sad ću vam, draga braćo i sestre, nešto napisati o darovima koje daje Sveti Duh, da ne ostanete u neznanju.
2 Znate da ste, dok ste još bili pogani, bili zavedeni i da ste se zanosili nijemim idolima.
3 Zato želim da znate kako možete razaznati dolazi li što od Božjega Duha: Nitko pod djelovanjem Svetoga Duha ne može prokleti Isusa niti tko može reći: "Isus je Gospodin" ako nije pod djelovanjem Svetoga Duha.
4 Duhovnih darova ima različitih, ali Sveti Duh koji sve njih daje isti je.
5 Služba ima različitih, ali Gospodin kojemu služimo je isti.
6 Iako djeluje na različite načine, isti je Bog koji čini sve u svima.
7 Tko dobije objavu Svetoga Duha, dobio ju je za dobrobit cijele Crkve.
8 Zaista, jednome Sveti Duh daje da govori riječi mudrosti, a drugome taj isti Duh daje govoriti riječ znanja.
9 Jednima je u istome Duhu dana osobita vjera, a drugima moć da liječe bolesne.
10 Nekima se daje moć da čine čudesa, drugima da prorokuju. Nekima je opet dana sposobnost da razlikuju djeluje li Božji Duh ili koji drugi duh. Neki imaju sposobnost govoriti jezike koje ne poznaju, a neki dobivaju tumačenje tih poruka.
11 Samo je jedan Sveti Duh koji dijeli te darove. On jedini odlučuje koji će dar komu dati.

Brojni udovi jednoga Tijela

12 Kao što se ljudsko tijelo sastoji od mnogo dijelova, ali svi oni tvore cjelinu, tako je i s Kristovim tijelom.
13 Neki od nas su Židovi, neki pogani, neki robovi, a neki slobodni ljudi. Ali svi smo kršteni u Kristovo tijelo jednim Duhom i svi smo napojeni tim istim Duhom.
14 Tijelo nema samo jedan ud, već mnogo udova.
15 Ako noga kaže: "Ne pripadam tijelu jer nisam ruka", hoće li zbog toga prestati biti dijelom tijela?
16 I ako uho kaže: "Ne pripadam tijelu jer nisam oko", hoće li zbog toga prestati biti dijelom tijela?
17 Kad bi nam se tijelo sastojalo samo od oka, kako bismo čuli? Da nam je cijelo tijelo samo uho, kako bismo imali njuh?
18 Ali Bog je naša tijela načinio s mnogim udovima i sve ih je na tijelu razmjestio kako je htio.
19 Kad bi svi oni bili jedan ud, kakvo bi to bilo tijelo?
20 Ali udova je mnogo, a tijelo je jedno.
21 Ne može oko ruci, ili glava nogama, reći: "Ne trebam te!"
22 Naprotiv, neki udovi koji se čine najslabijima zapravo su najpotrebniji.
23 One udove tijela koji nam se čine najnečasnijima okružujemo većim poštovanjem. Manje pristojne udove prikrivamo većom pristojnošću,
24 dok s pristojnima nije potrebno tako činiti. Ali Bog je sastavio naše tijelo tako da je posljednjem udu dao najviše časti
25 da u tijelu ne bude razdora, nego da se udovi brinu jedni za druge.

26 Ako jedan ud pati, trpe i ostali udovi; ako se jednomu iskazuje čast, svi se udovi
tomu raduju.
27 Svi ste vi skupa Kristovo tijelo, a svatko je od vas zaseban i nuždan ud na njemu.
28 U Crkvi je Bog jedne postavio za apostole, druge za proroke, treće za učitelje, zatim
neke da čine čudesa, nekima je dao dar iscjeljivanja, nekima dar pomaganja drugima,
nekima dar upravljanja, a nekima da govore jezike koje nisu učili.
29 Zar su svi apostoli? Jesu li svi proroci? Jesu li svi učitelji? Zar su svi čudotvorci?
30 Ima li svatko dar iscjeljivanja? A dar govorenja jezicima koje nije učio? Može li
svatko tumačiti poruke u tim jezicima?
31 Čeznite za višim darovima.
A pokazat ću vam još uzvišeniji put.

13

Hvalospjev ljubavi

1 Kad bih sve ljudske i anđeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih poput
mjedi što ječi ili cimbala što zveči.
2 Kad bih imao dar prorokovanja, kad bih razumio sva otajstva i imao sve znanje te
takvu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih—ništa.
3 Kad bih siromasima razdao sav svoj imetak, kad bih i tijelo svoje predao da se
sažeže, a ljubavi ne bih imao—ništa mi koristilo ne bi.
4 Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ona ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se.
5 Nije nepristojna, ne traži svoje pravo, nije razdražljiva, ne pamti zlo;
6 ne raduje se nepravdi, nego istini.
7 Sve izdržava, nikad ne gubi vjeru, uvijek se nada, sve podnosi.
8 Ljubav nikad neće uminuti. Prorokovanje? Iščeznut će. Jezici? Zamuknut će.
Znanje? Nestat će.
9 Jer nepotpuno je naše znanje, nepotpuno naše prorokovanje.
10 A kada dođe ono što je savršeno, uminut će ovo što je nepotpuno.
11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, razmišljao sam kao dijete, rasuđivao
sam kao dijete. Kad sam postao zrelim čovjekom, odbacio sam što je djetinje.
12 Sad vidimo u zrcalu, nejasno, a tada ćemo gledati licem u lice. Sada spoznajem
nepotpuno, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i sam spoznan.
13 A sada ostaje troje: vjera, nada i ljubav, ali najveća je među njima ljubav.

14

Darovi govora u jezicima i prorokovanja

1 Težite za ljubavlju! Žarko čeznite za duhovnim darovima, posebice za
prorokovanjem!
2 Jer tko govori u jezicima, Bogu govori; nitko ga, naime, ne razumije jer Duhom
govori tajanstvene stvari.
3 Tko prorokuje, međutim, govori ljudima: pomaže im da se izgrađuju u Gospodinu,
hrabri ih i tješi.
4 Tko govori u jezicima, izgrađuje sebe u Gospodinu, ali tko prorokuje, izgrađuje
Crkvu.
5 Želio bih da svi govorite u jezicima, ali još više da prorokujete. Jer tko prorokuje,
veći je od onoga tko govori u drugim jezicima, osim ako to protumači za izgradnju
Crkve.
6 Draga braćo, kad bih došao i govorio vam drugim jezicima, od kakve bi vam to bilo
koristi ako vam ne bih priopćio ni kakvo otkrivenje, ni znanje, ni proroštvo, ni pouku?

7 Čak i ako bežívotna glazbala—flauta ili lira—ne daju od sebe razgovijetna glasa, kako ćete razabrati što izvode?
8 Ili ako trublja ne dade jasna glasa, kako će vojnici znati da se treba spremiti za boj?
9 Također, govorite li tuđim jezikom, nerazumljivo, tko će razabrati što govorite? Bit će kao da govorite u vjetar.
10 Na svijetu ima toliko različitih jezika i oni koji ih razumiju odlično se na njima sporazumijevaju.
11 Ali meni ne znače ništa. Neću razumjeti ljude koji mi tim jezicima govore niti će oni razumjeti mene.
12 Kad već tako silno čeznete za duhovnim darovima, molite Boga da vam dade one koji će biti na izgradnju cijeloj Crkvi.
13 Zato onaj koji govori jezike, neka moli i za dar tumačenja kako bi ljudima mogao reći i značenje poruke koju je u jezicima dobio.
14 Jer ako se molim na jeziku koji ne razumijem, moj se duh moli, ali moj um u tome ne sudjeluje.
15 Što mi je dakle činiti? Molit ću se duhom, ali također i umom, riječima koje razumijem. Pjevat ću hvalospjeve duhom, ali i umom.
16 Jer ako se moliš Bogu samo duhom, kako će oni koji ne razumiju što govoriš s tobom slaviti Boga te reći "Amen" na tvoju molitvu?
17 Izricat ćeš divne hvalospjeve, ali oni drugima neće biti na izgradnju.
18 Ja, hvala Bogu, govorim u drugim jezicima više od svih vas.
19 Ali na crkvenome sastanku draže mi je izgovoriti pet razumljivih riječi, da i druge poučim, nego izreći bezbroj riječi na drugim jezicima.
20 Ne budite, draga braćo i sestre, poput djece u razboritosti glede toga, nego budite djeca po zloći, a zreli pameću.
21 U Svetome pismu piše da je Gospodin rekao:
"Govorit ću svom narodu
nepoznatim jezicima
i kroz usne tuđinaca.
Ali čak me ni tada
neće poslušati."*
22 Drugi jezici dakle nisu znak zbog kojega će nevjerni povjerovati nego ih ostavlja u nezanju.
Ali proroštvo navodi nevjernike da vjeruju.
23 Govore li, primjerice, na crkvenome sastanku svi u drugim jezicima, a uđu nevjernici ili tko neupućen u te stvari, pomislit će da ste poludjeli.
24 Ali ako svi prorokujete, a uđe koji nevjernik ili neupućen čovjek, shvatit će da je grešnik i vaše će ga riječi osuditi.
25 Dok bude slušao, tajne njegova srca bit će razotkrivene te će pasti na koljena i pokloniti se Bogu i priznati: "Bog je zaista među vama!"

Poziv na red tijekom bogoslužja

26 Braćo i sestre, kad se dakle sastanete, netko će imati hvalospjev, netko pouku, netko otkrivenje koje mu je Bog dao, netko će govoriti nepoznatim jezikom, a netko će to tumačiti. Ali sve što činite mora svima biti na izgradnju u Gospodinu.
27 Neka nepoznatim jezikom govore samo dvoje ili troje, i to jedan po jedan, a netko neka tumači što govore.
28 Ako pak nema nikoga tko bi to znao protumačiti, neka taj šuti u Crkvi i govori samo sebi i Bogu.
29 Neka prorokuje samo dvoje ili troje, a zatim neka drugi prosuđuju njihovu poruku.

* **14:21** Izaija 28:11-12.

30 Ali ako za čijeg prorokovanja tko drugi dobije objavu od Boga, prvi neka ušuti.
31 Tako ćete, jedan po jedan, svi moći prorokovati, da svi budu poučeni i ohrabreni.
32 Upamtite da oni koji prorokuju vladaju svojim proročkim duhovima te mogu čekati svoj red.
33 Jer Bog nije Bog nereda, nego Bog mira.
Kao i u svim ostalim crkvama,
34 žene neka šute na sastancima. Nije im dopušteno govoriti. Neka se u svezi s tim pokore odredbama Zakona.
35 Imaju li pitanja, neka doma pitaju svoje muževe jer nije primjereno da žene govore na crkvenim sastancima.
36 Mislite li da spoznaja Božje riječi počinje i završava s vama Korinćanima? Jako se varate.
37 Tvrdi li tko od vas da je prorok ili da je obdaren duhom, treba znati da je ovo što vam pišem zapovijed samoga Gospodina.
38 Tko to ne priznaje, ni Gospodin njega neće priznati.†
39 Zato, braćo i sestre, čeznite za darom prorokovanja i ne branite govoriti drugim jezicima.
40 Ali neka sve bude primjereno i uredno.

15

Kristovo uskrsnuće

1 Želim vas, draga braćo i sestre, podsjetiti na evanđelje koje sam vam propovijedao, koje ste prihvatili i u kojemu ste još postojani.
2 Po tome se evanđelju spašavate ako ga se držite onako kako sam vam navijestio. Inače ste uzalud povjerovali.
3 Prenio sam vam najprije ono što mi je rečeno—da je Krist umro za naše grijehe, baš kao što piše u Svetome pismu,
4 da je pokopan i da je treći dan uskrsnuo od mrtvih, također prema Svetome pismu.
5 Ukazao se Petru,* a zatim i svoj dvanaestorici apostola.
6 Zatim se ukazao braći kojih je bilo više od pet stotina. Većina njih još je živa, a neki su i umrli.
7 Ukazao se poslije Jakovu, pa opet svim apostolima.
8 Napokon se ukazao i meni, mnogo kasnije, kao nedonoščetu.
9 Jer ja sam najmanji od apostola. Nisam dostojan ni nazvati se apostolom jer sam progonio Božju crkvu.
10 Ali što god da sada jesam, to sam zato što mi je Bog iskazao milost—i to nije bilo uzalud. Naprotiv, trudio sam se više nego svi ostali apostoli, ali to nije moja zasluga, već Božja milost.
11 Zato nije važno propovijedam li ja ili oni. Važno je da ste zbog našega propovijedanja povjerovali.

Uskrsnuće od mrtvih

12 Ali ako propovijedamo da je Krist uskrsnuo od mrtvih, zašto neki od vas govore da uskrsnuća nema?
13 Jer ako nema uskrsnuća od mrtvih, onda ni Krist nije uskrsnuo.
14 A ako Krist nije uskrsnuo, naše je propovijedanje, kao i vaša vjera, uzaludno.
15 Ako mrtvi zaista ne uskrsavaju, onda smo mi apostoli lažni Božji svjedoci zato što smo posvjedočili da je on uskrisio Krista, kojega nije uskrisio.
16 Jer ako mrtvi neće uskrsnuti, onda ni Krist nije uskrsnuo.

† **14:38** U nekim rukopisima: *Ne znate li to, ostanite u neznanju.* * **15:5** U grčkome: *Kefi.*

17 A ako Krist nije uskrsnuo, onda je vaša vjera uzaludna jer ste još uvijek pod
osudom svojih grijeha.
18 Ako je tako, svi umrli koji su vjerovali u Krista izginut će!
19 Pouzdajemo li se u Krista samo za ovaj život, najbjedniji smo od svih ljudi.
20 Ali činjenica je da je Krist uskrsnuo od mrtvih. Prvi je od svih umrlih koji će
ponovno ustati u život.
21 Smrt je ušla u svijet zbog onoga što je učinio prvi čovjek, a zbog onoga što je učinio
jedan drugi Čovjek, Krist, mrtvi će uskrsnuti.
22 Jer kao što svi umiremo zato što smo Adamovi potomci, tako ćemo i u Kristu svi biti
oživljeni.
23 Ali uskrsnuće se zbiva redom: najprije je uskrsnuo Krist, a kad on opet dođe,
uskrsnut će i svi koji njemu pripadaju.
24 Zatim će doći svršetak—kad on, pobijedivši svako neprijateljsko poglavarstvo, vlast
i silu—preda Kraljevstvo Bogu Ocu.
25 Jer će Krist biti kralj tako dugo dok mu svi njegovi neprijatelji ne budu bačeni pod
noge.
26 Posljednji neprijatelj kojega će uništiti bit će smrt.
27 Jer Sveto pismo kaže: “Bog je sve podložio njegovoj vlasti.”† “Sve”, razumije se, ne
znači i samoga Boga jer je on Kristu i dao vlast.
28 Kad sve pobijedi, Sin će i samoga sebe podložiti Bogu, koji je sve podložio njegovoj
vlasti, da Bog bude sve u svemu.
29 Ako mrtvi neće uskrsnuti, što misle postignuti oni koji se krste umjesto mrtvih?
Čemu to čine ako mrtvi jednog dana neće uskrsnuti?
30 I zašto bismo se mi neprestano izlagali pogiblima?
31 Braćo draga, svednevice se suočavam sa smrću—tako mi vas, koji ste moj ponos u
našemu Gospodinu Isusu Kristu.
32 Kakva je onda smisla imalo boriti se s divljim zvijerima—s onim ljudima u Efezu?
Ako nema uskrsnuća,
“jedimo i pijmo
jer sutra ćemo umrijeti!”‡
33 Ne dajte se zavesti; “Loše društvo kvari dobre običaje.”
34 Opametite se i prestanite griješiti. Jer, na vašu sramotu, neki od vas i ne poznaju
Boga.

Uskrsnuće tijela

35 Ali netko će upitati: “Kako će mrtvi uskrsnuti? Kakva će tijela imati?”
36 Nerazumna li pitanja! Kad zasijete sjeme u zemlju, ono neće oživjeti i porasti u
biljku ako najprije ne umre.
37 Ne siješ u zemlju biljku kakva će porasti, već golo sjeme pšenice—ili čega drugoga.
38 Bog mu zatim daje novo tijelo kakvo hoće, i to različita oblika raznim vrstama
sjemenja.
39 Kao što ima različitih vrsta sjemenja i biljaka, tako se razlikuju i tijela—ljudska,
životinjska, ptičja ili riblja.
40 Ima nebeskih tijela i zemaljskih tijela. Sjaj se nebeskih tijela razlikuje od sjaja
zemaljskih.
41 Drukčiji je sjaj sunca, mjeseca ili zvijezda. Zvijezde se čak i međusobno razlikuju po
sjaju.
42 Tako je i s uskrsnućem mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskrsava u neraspadljivosti,
43 sije se u sramoti, a uskrsava u slavi; sije se u slabosti, uskrsava u snazi;

† **15:27** Psalam 8:7. ‡ **15:32** Izaija 22:13.

44 naša su tijela zasijana kao zemaljska, a uskrsnut će kao duhovna.
Ako, naime, postoji naravno tijelo, postoji i ono duhovno.
45 U Svetome pismu piše: "Prvi čovjek, Adam, postade živa duša."§ Ali drugi Adam, to
jest Krist, jest životvorni Duh.
46 Ali najprije je bilo naravno, a tek poslije dolazi duhovno tijelo.
47 Prvi je čovjek—Adam—načinjen od zemlje, a drugi je čovjek—Krist—došao s neba.
48 Svi ljudi imaju zemaljsko tijelo poput Adamova, ali naša će nebeska tijela biti
poput Kristova.
49 Kao što smo sada poput zemljanog čovjeka Adama, tako ćemo jednog dana biti
poput Krista koji je došao s neba.
50 Tvrdim vam, braćo i sestre: tijelo i krv ne mogu baštiniti Božje kraljevstvo. Naša
raspadljiva tijela ne mogu baštiniti neraspadljivost.
51 Ali reći ću vam tajnu koju je Bog otkrio: nećemo svi umrijeti, ali svi ćemo se
preobraziti.
52 To će se dogoditi u tren oka, na zvuk posljednje trublje. Kad se ona oglasi, umrli će
kršćani* biti podignuti preobraženih tijela. A mi živi preobrazit ćemo se i nećemo
umrijeti.
53 Jer naša raspadljiva, smrtna zemaljska tijela moraju se preobraziti u neraspadljiva
i besmrtna nebeska tijela.
54 Kad se to dogodi, kad se naša raspadljiva zemaljska tijela preobraze u besmrtna
nebeska tijela, napokon će se ostvariti ono što piše u Svetom pismu:
"Pobjeda je progutala smrt.†
55 Smrti, gdje ti je pobjeda?
Smrti, gdje ti je žalac?"‡
56 Žalac smrti je grijeh, a snaga je grijeha u Zakonu.
57 Hvala Bogu koji nam daje pobjedu nad grijehom i smrću kroz našega Gospodina
Isusa Krista!
58 Zato, voljena braćo i sestre, budite postojani i nepokolebljivi, revni u Gospodnjem
djelu jer znate da nijedan vaš trud u Gospodinu nije uzaludan.

16

Darovi za jeruzalemsku Crkvu

1 Glede novca koji prikupljate za kršćane u Jeruzalemu, ravnajte se prema uputama
koje sam dao crkvama u Galaciji.
2 Svakoga prvog dana u tjednu neka svatko od vas odvoji novca, koliko može, da ne
sabirete kad ja dođem.
3 Kad dođem, napisat ću pisma preporuke onima koje odaberete da isporuče vaš
milodar Jeruzalemu.
4 Bude li prikladno da i ja pođem, možemo skupa putovati.

Posljednje Pavlove upute

5 Doći ću k vama kad proputujem Makedoniju. Njome, naime, kanim samo proći.
6 A kod vas ću se možda i zadržati ili čak zimovati, da me otpremite prema sljedećem
odredištu.
7 Ne bih htio da vas i ovaj put vidim samo u prolazu. Želim malo ostati kod vas ako mi
to Gospodin dopusti.
8 Do tada ću ovdje u Efezu ostati do blagdana Pedesetnice
9 jer mi se pružila dobra prilika za uspješan rad, ali i protivnika je mnogo.

§ **15:45** Postanak 2:7. * **15:52** U grčkome: *mrtvi.* † **15:54** Izaija 25:8. ‡ **15:55** Hošea 13:14.

10 Dođe li Timotej, pobrinite se da se radeći među vama ne mora ničega bojati jer, kao
i ja, radi na Gospodnjem djelu.
11 Nemojte da ga tko prezre. Pošaljite ga natrag k meni u miru jer ga iščekujem s
ostalom braćom.
12 A što se tiče brata Apolona, silno sam ga nagovarao da vas s drugom braćom posjeti,
ali nikako mu sada nije bilo po volji ići. No posjetit će vas kad mu se pruži prigoda.
13 Bdijte! Budite postojani u vjeri! Budite hrabri i jaki!
14 Što god činili, činite u ljubavi.
15 Znate Stefanine ukućane i znate da su oni prvi u Ahaji postali kršćanima te da su se
posvetili posluživanju drugih kršćana.* Zaklinjem vas, braćo i sestre,
16 da ih poštujete i budete im poslušni—kao i svima koji s njima surađuju i trude se.
17 Veseli me Štefanina, Fortunatova i Ahajikova posjeta. Nadomjestili su mi vas koji
niste ovdje.
18 I mene su, kao i vas, umirili.† Cijenite stoga takve ljude.

Pavlovi posljednji pozdravi

19 Pozdravljaju vas azijske crkve. Mnogo vas u Gospodinu pozdravljaju Akvila i
Priska te Crkva koja se sastaje u njihovu domu.
20 Pozdravljaju vas svi vjernici.‡ Pozdravite jedni druge svetim cjelovom.
21 Pozdrav ću napisati vlastitom, Pavlovom rukom:
22 Ako tko ne ljubi Gospodina, neka je proklet! Marana tha!§
23 Neka milost Gospodina Isusa bude s vama.
24 Sve vas volim u Isusu Kristu.*

* **16:15** U grčkome: *posluživanju svetih.* † **16:18** U grčkome: *umirili su moj i vaš duh.* ‡ **16:20** U grčkome: *sva braća.*
§ **16:22** U aramejskome: *Dođi, Gospodine naš!* * **16:24** U nekim rukopisima na kraju stoji još: *Amen.*

Druga poslanica Korinćanima

Pozdravi

1 Pišu vam Pavao, apostol Krista Isusa Božjom voljom, i brat Timotej. Pišemo Božjoj
crkvi u Korintu i svima svetima u cijeloj Ahaji.
2 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Bog pruža utjehu svima

3 Slava Bogu, Ocu našega Gospodina Isusa Krista. On je izvor svakog milosrđa i Bog
koji nas tješi.
4 On nas tješi u svim nevoljama, da bismo i mi mogli druge tješiti u nevoljama istom
utjehom kojom Bog tješi nas.
5 Koliko se obilno patnje za Krista izlijevaju na nas, toliko je preobilna i naša utjeha u
Kristu.
6 Podnosimo li nevolje, to je zaradi vaše utjehe i spasenja. Primamo li utjehu, to je
zato da bismo vas mogli hrabriti kako biste strpljivo mogli podnositi iste patnje koje i
mi podnosimo.
7 Čvrsto vjerujemo da ćete, kao što s nama dijelite patnje, također dijeliti s nama i
Božju utjehu.
8 Željeli bismo da znate, braćo, kakve su nas nevolje zapale u Aziji. Opteretile su nas
preko svake mjere, toliko preko naše snage da smo već bili izgubili nadu da ćemo
preživjeti.
9 Smatrali smo se već osuđenima na smrt, ali sve se to zbilo zato da se ne bismo uzdali
u sebe, već u Boga koji uskrisuje mrtve.
10 Od tolike nas je smrtne pogibli izbavio onaj u kojega se uzdamo da će nas i dalje
izbavljati!
11 I vi pomažete moleći za nas, da bi mnogi mogli zahvaljivati za uslišane molitve
mnogih.

Pavlova promjena plana

12 Možemo s pouzdanjem i s čistom savješću reći da smo prema svima, a posebice
prema vama, postupali sveto i iskreno u svemu što smo činili, ne oslanjajući se na
tjelesnu mudrost, već na Božju milost.
13-14 Nismo vam pisali ništa što ne biste mogli pročitati ili razumjeti. Nadam se da ćete
nas, kao što ste nas djelomice već razumjeli, jednoga dana potpuno razumjeti. Tako
ćemo i mi vama, kao i vi nama, biti na ponos u dan našega Gospodina Isusa.
15 U tome sam pouzdanju kanio doći tako da primite dvostruki blagoslov:
16 svratiti najprije k vama na putu u Makedoniju, a zatim i vraćajući se iz Makedonije,
kako biste me mogli otpraviti na put u Judeju.
17 Jesam li, dakle, o tome lakomisleno odlučio, ili sam poput ljudi iz svijeta koji kažu
“da”, a zapravo misle “ne”?
18 Bog mi je svjedok da nisam takav. Moje “da” znači “da”
19 jer u Isusa Krista, Božjega Sina o kojemu smo vam Timotej, Silvan i ja propovijedali,
nema dvojbe između “da” i “ne”; naprotiv, on je Božje “da”, Božja potvrda.
20 U njemu su tako ostvarena sva Božja obećanja; zato možemo reći “Amen” kad
proslavljamo Boga kroz Krista.
21 Bog je taj koji i vas i nas čini snažnima u Kristu i koji nas je pomazao.
22 Obilježio nas je pečatom da smo njegovo vlasništvo i u srca nam stavio zalog:
Svetoga Duha.

23 Prizivam Boga za svjedoka da vam govorim istinu: nisam ponovno došao u Korint
samo zato što vas nisam htio ražalostiti oštrim prijekorom.
24 Jer, ne bismo vam htjeli naređivati što i kako da vjerujete, već surađivati s vama da
biste bili radosni, jer vi u vjeri čvrsto stojite.

2

1 Zato sam sebi rekao: "Neću ponovno doći tako da ih ražalostim."
2 Jer ako ja vas ražalostim, tko će mene razveseliti ako ne vi?
3 Ovo sam vam i napisao zato da me, kad dođem, ne bi ožalostili oni koji bi me trebali
razveseliti, jer sam uvjeren da ćete vi biti sretni ako sam i ja sretan.
4 Pišem vam ovo shrvan žalošću, s bolom u srcu i sa suzama, ne da bih vas ražalostio,
već da bih vam pokazao koliko vas silno volim.

Grešniku treba oprostiti

5 Neću pretjerati ako kažem da čovjek koji mi je nanio zlo nije ražalostio samo mene
već i sve vas.
6 On je već dovoljno kažnjen time što ga je većina vas zbog toga osudila.
7 Sada mu, naprotiv, oprostite i utješite ga, da ga prevelika žalost ne bi slomila.
8 Molim vas, pokažite mu da ga još uvijek volite.
9 Zato sam vam i pisao, da vidim hoćete li me u svemu poslušati.
10 Kad vi nekome oprostite, i ja mu oprostim. A što sam oprostio, ako sam imao što
oprostiti, učinio sam po Kristovu ovlaštenju i za vašu dobrobit,
11 da nas ne bi nadmudrio Sotona jer njegove nakane dobro poznajemo!

U službi Novoga saveza

12 Kad sam stigao u Troadu propovijedati Radosnu vijest o Kristu, Gospodin mi je za
to otvorio vrata,
13 ali nisam imao duševnog mira jer ondje nisam našao brata Tita. Zato sam se
oprostio od druge braće i krenuo u Makedoniju.
14 Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek vodi u pobjedonosnom slavlju i koji kroz
nas, poput ugodna mirisa, posvuda širi spoznaju o sebi.
15 Mi smo Bogu ugodan Kristov miris i među onima koji se spašavaju i među onima
koji propadaju;
16 prvima miris koji ih iz smrti vodi u život, a drugima koji ih iz života vodi u smrt. A
tko je podoban za takav posao?
17 Nismo mi kao varalice koji na Božjoj riječi nastoje zaraditi, već iz iskrenih pobuda,
poslani od Boga, govorimo o Kristu. I znamo da nas Bog promatra.

3

1 Počinjemo li to opet sami sebe hvaliti? Ili nam možda za vas, ili od vas, trebaju pisma
preporuke?
2 Vi ste naša preporuka, upisana u naša srca, koju poznaju i čitaju svi ljudi.
3 Jasno je da ste vi Kristovo pismo ispisano našom skrbi, ne crnilom, već Duhom
živoga Boga, ne na kamenim pločama, već u ljudskim srcima.
4 U to se pouzdajemo jer imamo čvrsto pouzdanje u Boga po Kristu
5 —ali to ne znači da smatramo kako smo sami sposobni išta učiniti. Ne; svaka
sposobnost dolazi od Boga.
6 On nas je osposobio da budemo poslužiteljima njegova Novog saveza. To nije savez
pisanih zakona, već savez Duha. Zakon je vodio u smrt, a Sveti Duh daje život.

Slava Novoga saveza

7 Sustav Zakona, koji je vodio u smrt, ipak je započeo s takvom slavom da narod nije
mogao podnijeti pogled na Mojsijevo lice. Dok im je davao Zakon, njegovo je lice
neobično sjalo Božjom slavom, iako je sjaj postupno blijedio.
8 Neće li onda služba Svetoga Duha sjati još većom slavom?
9 Ako je Stari savez, koji je ljude vodio k osudi, bio slavan, još je mnogo slavniji Novi
savez, koji ljude dovodi pravednosti.
10 Ona prva slava nije ni imala sjaja u usporedbi s najuzvišenijom slavom Novoga
saveza.
11 Ako je Stari savez, koji je imao biti ukinut, bio tako pun slave, onda Novi savez, koji
ostaje zauvijek, još više njome obiluje.
12 I zato što imamo takvu nadu vrlo smo hrabri,
13 a nismo poput Mojsija, koji je preko lica stavljao pokrivalo da Izraelci ne bi vidjeli
tu prolaznu slavu.
14 Ali i njihov je um otupio tako da je i danas, pri čitanju Staroga zavjeta, zastrt istim
pokrivalom te ne razumiju da je Stari savez s Kristom ukinut.
15 Do danas su im pri čitanju Mojsijevih knjiga srca ostala zastrta tim velom.
16 Kad se tko obrati od svojih grijeha Gospodinu, pokrivalo se uklanja.
17 Gospodin je Duh, a gdje god je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.
18 A mi svi otkrivena lica zrcalimo slavu Gospodnju, i kako Duh Gospodnji djeluje u
nama, sve se više suobličujemo njegovoj sve sjajnijoj slici.

4

Blago u propadljivim posudama

1 Tako nam je Bog po svojemu milosrđu dao ovu službu, i nikada ne odustajemo,
2 već odbacujemo potajne i sramotne načine rada. Ne služimo se lukavstvima i ne
izvrćemo Božju riječ. Govorimo, naprotiv, istinu pred Bogom, i to zna svatko tko
savjesno pred Bogom prosuđuje.
3 Ako je Radosna vijest koju naviještamo nekome zastrta, zastrta je onima koji su na
putu u vječnu propast.
4 Njima je bog ovoga svijeta, Sotona, posve oslijepio nevjerničku pamet, pa ju ne
može prosvijetliti sjajna svjetlost Radosne vijesti o Kristu, koji je Božja slika.
5 Mi ne propovijedamo sebe, nego Gospodina Isusa Krista. Za sebe kažemo samo da
smo vaši sluge radi Isusa.
6 Bog koji je rekao: “Neka u tami zasja svjetlo!” prosvijetlio je naša srca spoznajom
Božje slave na licu Isusa Krista.
7 Ali blago tog prosvjetljenja čuva se u propadljivim posudama, u našima slabim
tijelima.* Tako svatko može vidjeti da ta moćna sila dolazi od Boga, a ne od nas.
8 Sa svih smo strana pritisnuti nevoljama, ali nismo slomljeni. Zdvojni smo, ali ne
očajavamo.
9 Progone nas, ali nas Bog ne ostavlja. Obaraju nas, ali nas ne mogu uništiti.
10 Naša tijela kroz patnju neprekidno imaju dijela u Isusovim smrtnim patnjama, da
bi se na njima također mogao očitovati Isusov život.
11 Mi koji smo živi, predajemo se smrti zaradi Isusa, da bi se njegov život očitovao u
našemu smrtnom tijelu.
12 Suočeni smo sa smrću, ali vama je to donijelo vječni život.
13 A kako imamo isti duh vjere kao i onaj tko je u Svetome pismu napisao
“Povjerovao sam, te zato govorim”,† i mi vjerujemo pa zato i govorimo.
14 Znamo da će isti Bog koji je podignuo Gospodina Isusa od mrtvih i nas uskrisiti s
Isusom te nas, skupa s vama, postaviti uza se.

* **4:7** U grčkome: *u zemljanim posudama.* † **4:13** Psalam 116:10.

15 Sve se to događa zaradi vaše dobrobiti, da sve više i više ljudi primi Božju milost.
Tada će više ljudi zahvaljivati Bogu, pa će se Bog tako više proslaviti.
16 Zato ne malakšemo. Iako naša tijela polako propadaju, naše se unutarnje biće
obnavlja iz dana u dan.
17 Jer naše male i prolazne nevolje pribavljaju nam vječnu i golemu slavu.
18 Zato ne gledamo na ono što je vidljivo, nego na nevidljivo. Jer to što je vidljivo će
proći, a nevidljivo je vječno.

5

Nova tijela

1 Znamo da ćemo, kad se ovaj šator* u kojemu sada živimo sruši—kad umremo i
napustimo tijela—imati nova tijela, vječni dom u nebu, koji će biti Božje djelo, a ne djelo
ljudskih ruku.
2 Zato uzdišemo u ovim tijelima i čeznemo za danom kada ćemo obući nebeska tijela.
3 U njih obučeni, nećemo se naći golima.
4 U ovima zemaljskim tijelima uzdišemo i stenjemo, ali ne zato što bismo željeli
umrijeti i izići iz njih, već zato što se želimo obući u nova tijela, tako da vječni život
proguta ova naša smrtna tijela.
5 Za to nas je pripremio sam Bog i dao nam svojega Svetog Duha kao jamstvo.
6 Stoga uvijek imamo pouzdanja iako znamo da dokle god smo u ovome tijelu, nismo
kod kuće, kod Gospodina.
7 Živimo po vjeri, a ne po onome što vidimo.
8 Puni smo pouzdanja i radije bismo izišli iz ovih tijela jer ćemo tada biti u svojem
domu, kod Gospodina.
9 Zato mu uvijek nastojimo ugoditi, bilo da ostajemo u ovomu tijelu ili iz njega
odlazimo,
10 jer ćemo svi morati stati pred Kristov sud i svatko će primiti što je zaslužio: nagradu
ili kaznu, već prema tome je li u ovomu tijelu činio dobro ili zlo.

Božji smo poslanici

11 Zato puni straha Gospodnjega nastojimo pridobiti ljude za Boga. Bog zna da smo
iskreni, a nadam se da i vi to znate.
12 Ne hvalimo to opet sami sebe, nego vam dajemo razlog da se ponosite nama, kako
biste imali što odgovoriti onima koji se ponose izvanjskim stvarima umjesto iskrenim
srcem.
13 Ako se čini da smo nerazumni, neka to ostane između Boga i nas. Ako smo zdrave
pameti, to je za vaše dobro.
14 Kristova ljubav prema nama ne ostavlja nam izbora kad shvatimo da je on jedan
umro umjesto svih, pa su prema tome i svi oni nečemu umrli.
15 On je, naime, umro umjesto svih kako oni koji su živi, više ne bi živjeli da ugode
sebi, već da njemu koji je umro i uskrsnuo za njih.
16 Zato mi više nikoga ne procjenjujemo po tjelesnim stvarima. Prije smo i Krista
cijenili prema ljudskim mjerilima, ali sada to više ne činimo.
17 Kad je tko u Kristu, on je novo stvorenje. Stari je čovjek nestao, a rodio se novi.
18 Sve to dolazi od Boga, koji nas je kroz Krista pomirio sa sobom i koji nam je
povjerio zadaću da izmirujemo ljude s njim.
19 Jer Bog je u Kristu pomirio svijet sa sobom da više ljudima ne uračunava njihove
prijestupe, a nama je dao da govorimo o tome pomirenju.

---

* **5:1** U grčkome: *naša zemaljska kuća.*

20 Tako obavljamo poslaničku službu i u ime samoga Krista vas preklinjemo:
pomirite se s Bogom!
21 Jer je Bog Krista koji nikada nije zgriješio učinio umjesto nas grijehom da bismo mi
u njemu mogli postati Božjom pravednošću.

6

1 Kao Božji suradnici preklinjemo vas da ne primite Božju milost uzalud.
2 Jer Bog kaže:
"Usliših te u pravo vrijeme.
Pomogoh ti u dan spasenja."
Pazite! Sada je pravo vrijeme. Danas je dan spasenja.

Pavlove nevolje

3 Trudimo se živjeti tako da nikoga ne sablaznimo i time ga spriječimo da prihvati
Boga te da naša služba ne dođe na zao glas.
4 U svemu što činimo nastojimo pokazati da smo pravi Božji sluge. Strpljivo
podnosimo svakovrsne nevolje, nužde i tjeskobe.
5 Batinali su nas, bacali nas u tamnice, suočavali smo se s razjarenom svjetinom,
radili smo do iznemoglosti, noćima smo bdjeli i gladovali.
6 Dokazali smo se čistoćom, razumijevanjem, strpljivošću, dobrotom, silom Svetoga
Duha, i iskrenom ljubavlju.
7 Vjerno smo propovijedali istinu. Kroz nas je djelovala Božja sila. Pravda je naše
oružje za napad i za obranu.
8 Služimo Bogu bez obzira na to poštuju li nas drugi ili preziru, napadaju li nas ili
hvale. Pošteni smo, a nazivaju nas varalicama.
9 Dobro smo poznati, ali se prema nama odnose kao da nas ne poznaju. Stalno smo
suočeni sa smrću, ali, eto, još smo živi. Tukli su nas, ali nas nisu dotukli.
10 Srce nam se kida od bola, ali uvijek smo radosni u Gospodinu. Siromašni smo, ali
mnoge obogaćujemo. Čini se da nemamo ništa, a ipak imamo sve.
11 Dragi moji Korinćani! Sve smo vam iskreno rekli. Naše vam je srce širom otvoreno.
12 U nas ne manjka ljubavi prema vama, ali vi ste nama u svojem srcu ostavili
oskudno prostora.
13 Govorim vam ovo kao rođenoj djeci: otvorite i vi zauzvrat svoja srca prema nama!

Hram živoga Boga

14 Ne udružujte se s nevjernicima, ne upređite se u isti jaram! Što pravednost može
imati zajedničkoga s bezakonjem? Kakvo zajedništvo može imati svjetlo s tamom?
15 Može li biti sloge između Krista i Belijara?* Kakvo zajedništvo može onaj tko
vjeruje u Krista imati s nevjernikom?
16 Kakvog zajedništva može imati Božji hram s idolima? A mi smo hram u kojemu
stanuje živi Bog. Kao što je Bog rekao:
"Stanovat ću u njima
i hoditi među njima.
Bit ću im Bog,
A oni će biti moj narod."†
17 Zato,
"Iziđite između njih
i odvojite se od njih,
kaže Gospodin.
Ne dotičite se ničega što je nečisto

* **6:15** đavla. † **6:16** Ponovljeni zakon 26:12; Ezekiel 37:27.

i ja ću vas primiti.‡
18 I bit ću vam Otac,
a vi ćete biti moji sinovi i kćeri,
kaže Svemogući Bog.”§

7

1 Budući da imamo ta obećanja, dragi moji, očistimo se od svega što prlja naše tijelo i
naš duh. Trudimo se biti što je više moguće svetima, u strahu Božjemu.

Pavao se raduje pokajanju Crkve

2 Otvorite za nas srca jer nikome od vas nismo nanijeli zla, nikoga nismo zaveli na
krivi put, niti smo koga na prevaru iskoristili.
3 Ne kažem vam to da bih vas osuđivao. Rekao sam vam već da ste zauvijek u našemu
srcu. Živimo i umiremo s vama.
4 Čvrsto se u vas pouzdajem i veoma se ponosim vama. Uvelike ste me utješili unatoč
svoj našoj nevolji. Silno se radujem.
5 Kad smo stigli u Makedoniju, nije bilo odmora za naša slaba ljudska bića. Sa svih su
nas strana, naprotiv, snašle nevolje: izvana sukobi, a iznutra tjeskoba.
6 Ali nas je Bog, koji tješi potištene, utješio Titovim dolaskom.
7 Ne samo njegovim dolaskom nego i ohrabrenjem koje ste mu pružili. Kad nam je
kazao o vašoj velikoj želji da vas posjetim, o tome koliko ste žalosni zbog onoga što se
dogodilo i o vašoj žarkoj ljubavi prema meni, još sam se više razveselio.
8 Nije mi više žao što sam vam napisao ono pismo, iako mi je bilo žao jer znam da sam
vas njime nakratko ražalostio.
9 Ali sada se radujem—ne što sam vas ražalostio, već zato što vas je ta žalost navela na
pokajanje. Bila je to žalost po Božjoj volji, pa vam tako nismo nanijeli nikakvu štetu.
10 Božja žalost donosi pokajanje koje vodi spasenju, kao što žalost ovoga svijeta vodi u
smrt.
11 Pogledajte samo kakvu je gorljivost proizvela u vama ta žalost po Božjoj volji!
Takvo opravdavanje! Takvo negodovanje, takav strah! Toliku čežnju! Toliki žar! Toliku
želju da se krivac kazni! Postupili ste najispravnije što ste mogli.
12 Nisam vam pisao ni radi prijestupnika ni radi onoga kome je nanesena nepravda,
već zato da pred Bogom pokažete svoju žarku ljubav prema nama.
13 Uz to ohrabrenje posebno smo se razveselili i Titovoj radosti zbog toga što ste ga
umirili da ne bude zabrinut.
14 Ja sam vas i prije pred njim hvalio i niste me postidjeli. Kao što sam vama govorio
istinu, tako se i ono čime sam se hvalio pred Titom pokazalo istinitim.
15 Njegovo je srce prema vama još otvorenije kad se prisjeti kako ste ga primili s
velikim poštovanjem, duboko zabrinuti.
16 Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

8

Poziv na darežljivost

1 A sada bih vam, braćo, htio reći o milosti koju je Bog iskazao crkvama u Makedoniji.
2 Iako su ljudi tamo proživjeli brojne kušnje i nevolje, obilovali su radošću te je
njihovo krajnje siromaštvo urodilo izobilnom darežljivošću.
3 Svjedok sam, naime, da su dragovoljno dali ne samo ono što su mogli već i mnogo
više.
4 Usrdno su nas molili za milost da mogu sudjelovati u prikupljanju pomoći za svete.

‡ **6:17** Izaija 52:11; Ezekiel 20:34. § **6:18** 2 Samuelova 7:14.

5 Ne samo da su se ponijeli kako smo se nadali već su sami sebe prije svega stavili na
raspolaganje Gospodinu, a onda i nama, pokoravajući se Božjoj volji.
6 Zamolili smo zato Tita, koji vas je prvi potaknuo na darivanje, da se vrati k vama i
ohrabri vas da dovrši svoj udjel u toj službi darivanja.
7 Vi ste u svemu odlični—imate toliko vjere, toliko nadarenih propovjednika, toliko
znanje i revnost, takvu ljubav prema nama—istaknite se sada i u ovoj milosrdnoj
službi!
8 Ne zapovijedam vam to, već vam kao primjer navodim revnost drugih da bih
iskušao iskrenost vaše ljubavi.
9 Znate kakvu nam je milost iskazao Gospodin Isus Krist. Radi vas je od bogataša
postao siromahom, da bi vas svojim siromaštvom mogao obogatiti.
10 Savjetujem vam samo da dovršite ono što ste započeli još prije godinu dana, jer ste
vi prvi došli na tu zamisao i prvi ste ju počeli ostvarivati.
11 Sada biste tu zamisao trebali provesti do kraja s istim oduševljenjem s kojim ste ju i
započeli. Darujte koliko možete, prema svojim mogućnostima.
12 Ako ste doista spremni darivati druge, nije važno koliko možete dati. Bog očekuje
da date ono što imate, a ne ono što nemate.
13 Nije nakana da pomognete drugima, a da vi zapadnete u oskudicu, već da bude
jednakost.
14 Sada vi obilujete i možete njima pomoći. Nekom drugom prigodom, kad vama
bude trebalo, oni će svoj suvišak podijeliti s vama. Tako će svačije potrebe biti jednako
zadovoljene.
15 Sjećate li se što o tome piše u Svetome pismu:
“Onima koji su mnogo skupili,
ništa nije ostalo,
a oni koji su skupili malo,
imali su dovoljno.”*

Tit i suputnici

16 Zahvalan sam Bogu da je Titu u srce ulio jednaku gorljivost za vas kao i meni.
17 Spremno je prihvatio našu molbu da vas posjetimo, ali rekao bih da bi vas on i sam
drage volje obišao.
18 S njime vam šaljemo još jednog brata, dobro poznatoga u svim crkvama po
zaslugama u propovijedanju Radosne vijesti.
19 Njega su crkve odabrale da nas prati kad budemo nosili dar u Jeruzalem† služeći
na slavu Gospodinu i pokazujući svoju revnost.
20 Tako ćemo izbjegnuti i da tko prigovori zbog načina na koji upravljamo tim
velikodušnim iznosom.
21 Trudimo se tako činiti dobro pred Bogom, ali i pred ljudima.
22 Šaljemo s njima još jednoga brata koji je višestruko prokušan i pokazao se revnim.
Sada je još revniji zbog velikog pouzdanja u vas.
23 Upita li vas tko za Tita, recite mu da je on moj suradnik na pomaganju vama. A ta
su braća izaslanici svojih crkava, ljudi na slavu Kristu.
24 Pokažite im stoga da ih volite i dokažite svim crkvama da sam vas s razlogom
hvalio.

9

Prikupljanje milodara za jeruzalemske kršćane

* **8:15** Izlazak 16:18. † **8:19** Vidjeti: 1 Korinćanima 16:3-4.

1 Nije, razumije se, ni potrebno da vam više pišem o tome milodaru za svete u
Jeruzalemu.
2 Znam kako ste gorljivi u pomaganju i time sam vas hvalio pred Makedoncima,
ističući da su u Ahaji bili pripravni davati još od lani. Svojom ste gorljivošću potaknuli i
mnoge druge da počnu pomagati.
3 Šaljem vam ovu braću kako bih bio siguran da ste zaista spremni kao što sam se
hvalio da ćete biti.
4 Bio bih posramljen, a i vi također, kad bi sa mnom došli neki Makedonci, a vi bili
nepripremljeni.
5 Zato sam poslao braću da odu k vama prije nas i da se pobrinu da vaš već obećani
dar bude spreman. Ali htio bih da on bude iskaz velikodušnosti, a ne škrtarenja.
6 Poslušajte me: tko škrto posije, škrto će i žeti; tko sije obilno, i žet će obilno.
7 Neka svatko odluči koliko će dati, ali od srca, a ne teška srca ili na silu, jer Bog voli
darovatelje dragovoljna srca.
8 Bog po svojoj milosti može na vas izliti svakovrsno obilje tako da imate svega
dovoljno i da vam još pretekne, da činite dobra djela.
9 U Svetome pismu piše:
Pravedan čovjek "daje siromahu obilno.
Njegova dobra djela nikada neće biti zaboravljena."*
10 Jer Bog koji daje sjeme za sjetvu, daje i kruh za jelo. On će jednako tako umnožiti vaše
sjeme i dati da u vama uzrastu plodovi vaše pravednosti.
11 Bog će vam dati obilje da biste ga mogli darežljivo dijeliti s drugim ljudima, pa će
oni za vaš dar zahvaljivati Bogu.
12 Tako ćete ispunjavanjem te svete zadaće ne samo namiriti potrebe svetih u
Jeruzalemu koji su u oskudici već ćete i mnogima dati povoda da zahvaljuju Bogu.
13 Oni će zahvaljivati Bogu za vašu prokušanost u toj službi milosrđa i hvaliti ga zbog
vašega pokoravanja Kristovoj Radosnoj vijesti, što ste pokazali dijeleći dobra s njima i s
drugima.
14 S velikom će ljubavi moliti za vas zbog divne Božje milosti koju je Bog na vas izlio.
15 Hvala Bogu za njegova Sina—za njegov neizrecivo dragocjeni dar!

10

Odgovori na optužbu

1 Ja, Pavao, preklinjem vas s blagošću i krotkošću Kristovom, iako neki kažu da sam
odvažan kad sam daleko od vas, ali popustljiv kad sam među vama,
2 nemojte da moram biti vrlo odvažan, kao što sam odlučio biti prema onima koji
pogrešno drže da mi postupamo iz ljudskih pobuda.
3 Istina, živimo u tijelu, ali ne služimo se zato tjelesnim oružjem.
4 Služimo se Božjim moćnim oružjem, a ne ljudskim, da rušimo utvrde.
5 Obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se podiže protiv spoznaje Boga te
zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu.
6 Pripravan sam kazniti svaku nepokornost kad vaša pokornost bude savršena.
7 Vi vidite samo vanjštinu! Ako tko sebe zasigurno drži Kristovim, neka zna da smo i
mi Kristovi kao što je i on.
8 Ako sam se malo više i pohvalio vlašću koju nam je Gospodin dao, ne stidim se toga.
Jer on nam je tu vlast dao za vašu izgradnju, a ne vama na propast.
9 Govorim vam to da ne biste pomislili kako vas svojim poslanicama želim prestrašiti.

* **9:9** Psalam 112:9.

10 Jer neki kažu: “Poslanice su mu ozbiljne i stroge, ali kad je osobno nazočan, onda je
slabić, a i slab je propovjednik!”
11 Oni koji tako govore, neka znaju da ću, kada dođem, biti isti kao i u svojim
poslanicama!
12 Ne usuđujem se, razumije se, izjednačiti ili usporediti s onima koji vam sami sebe
preporučuju. Ali oni sebe procjenjuju samo vlastitim mjerilima i međusobno se
uspoređujući! Nerazumno postupaju.
13 Mi se ipak nećemo hvaliti vlašću koju nemamo. Cilj nam je mjeriti se prema Božjoj
nakani za nas, koja obuhvaća i naš rad s vama.
14 Ne idemo predaleko tvrdeći da imamo određenu vlast nad vama jer smo bili prvi
koji smo vam donijeli Radosnu vijest o Kristu.
15 Ne hvalimo se prekomjerno pripisujući sebi tuđe zasluge. Nadamo se, naprotiv, da
će vaša vjera rasti, tako da i naše djelo među vama uvelike poraste.
16 Tada ćemo moći naviještati Radosnu vijest i u drugim krajevima, gdje još nitko ne
radi; tada nitko neće postavljati pitanje zašto djelujemo na tuđem području.
17 Kao što piše u Svetome pismu:
“Ako se tko hvali,
neka se hvali jedino time što je Gospodin učinio”.*
18 Kad se tko hvali samim sobom i dobrima koja je učinio, ne računa mu se mnogo. Ali
kad Gospodin nekoga preporučuje, to je nešto drugo!

11

Pavao i lažni apostoli

1 Nadam se da ćete imati strpljenja i podnijeti da vam još malo govorim poput
bezumnika. Podnesite me još malo.
2 Ljubomoran sam na vas Božjom ljubomorom jer sam vas kao čistu nevjestu obećao
mladoženji: Kristu.
3 Bojim se, međutim, da će se vaše misli pokvariti te da će zastraniti od čiste i iskrene
odanosti Kristu, kao što je i zmija lukavo prevarila Evu u edenskome vrtu.
4 Ma tko došao i propovijedao vam drugoga Isusa umjesto onoga kojega smo vam mi
propovijedali, ili drugoga Duha, a ne onoga kojega ste primili, ili drugo evanđelje od
onoga u koje ste povjerovali, vi sve to lijepo podnosite.
5 Ipak ne smatram da su ti “nadapostoli”, kako li se već sami nazivaju, bolji od mene.
6 Ako sam i loš govornik, barem znam što govorim, a nadam se da ste to dosada i vi
shvatili jer sam vam se neprestano dokazivao.
7 Jesam li pogriješio ponizujući sebe, a vas uzvisujući time što sam vam besplatno
navješćivao Božju Radosnu vijest?
8 “Plijenio” sam druge crkve uzimajući od njih novac da bih mogao vama služiti.
9 A kad sam boraveći kod vas zapao u oskudicu, nisam vas molio da mi pomognete.
Pomogla su mi braća koja su došla iz Makedonije. Uvijek sam pazio, a i nadalje ću paziti
da vam ne budem na teret.
10 Sigurno kao što je sigurna Kristova istina u meni, nitko me neće spriječiti da se
time hvalim po cijeloj Ahaji!
11 Zašto? Zar zato što vas ne volim? Bog zna da vas volim!
12 Ali činit ću to i dalje da bih oduzeo priliku onima koji je traže da bi se hvalili kako
su jednaki nama.
13 Takvi su ljudi lažni apostoli. Prevarili su vas pretvarajući se da su Kristovi apostoli.
14 Ne čudi me to jer se i sam Sotona pretvara u anđela svjetla.

---

* **10:17** Jeremija 9:24.

15 Onda nije čudno da i njegovi sluge čine isto pretvarajući se da su sluge pravednosti.
Na koncu će završiti kako su svojim djelima zaslužili.

Pavlove kušnje

16 Još jedanput vas molim, ne smatrajte me bezumnikom što tako govorim. Ali čak
ako me takvim i smatrate, poslušajte me kao što biste i nekoga bezumnog čovjeka, da se
malo pohvalim.
17 Takvo hvalisanje nije mi Bog naredio; ponašam se kao nerazuman čovjek.
18 A kako se oni drugi neprestano hvale po ljudsku, onda ću se tako i ja pohvaliti.
19 Uostalom, vi koji ste mudri, rado slušate one bezumnike!
20 Zaista, podnosite da se prema vama odnose kao prema robovima, da vam uzimaju
sve što imate, da s vama postupaju s visoka, da vas udaraju po licu.
21 Sa stidom moram priznati da smo mi bili preslabi da bismo tako postupali!
Ali čime god da se tko usuđuje hvaliti (opet govorim poput bezumnika), i ja se
usuđujem!
22 Kažu da su Hebreji? I ja sam. Da su Izraelci? I ja sam. Da su Abrahamovi potomci?
Ja sam također.
23 Da su Kristovi sluge? Sada već govorim kao luđak: ja sam to još i više! Radio sam
još napornije, češće sam bio u tamnicama, bezbroj su me puta bičevali i uvijek sam se
iznova suočavao sa smrću.
24 Pet su me puta Židovi pretukli s trideset devet udaraca.
25 Triput su me šibali, jedanput kamenovali, doživio sam tri brodoloma, a jednom sam
cijelu noć i dan proveo na pučini.
26 Naporno sam i daleko putovao i zapadao u opasnosti od nabujalih rijeka, od
razbojnika, od vlastitih sunarodnjaka, kao i od pogana. Opasnosti su mi prijetile u
gradovima, u pustinjama, na olujnim morima. Vrebala su me lažna braća, ljudi koji
tvrde da su Kristovi sljedbenici, ali to nisu.
27 Živio sam u trudu i muci, probdio mnoge neprospavane noći. Često sam bio gladan
i žedan jer nisam imao što jesti, često sam drhtao od studeni jer nisam imao što obući.
28 A povrh svega toga, svakog sam se dana brinuo za sve crkve.
29 Tko je slab, a da ja ne osjećam tu slabost? Tko je naveden na grijeh, a da ja ne
izgaram?
30 Ako se već moram hvaliti, radije bih se hvalio onime što pokazuje moju slabost.
31 Bog i Otac našega Gospodina Isusa, neka je slavljen uvijeke, zna da ne lažem.
32 U Damasku je namjesnik kralja Arete postavio stražu kod gradskih vrata da me
uhvati;
33 ali spustili su me po užetu u košari preko gradskoga zida i tako sam im umaknuo.

12

Pavlovo viđenje i trn u tijelu

1 Nije uputno tako se hvastati, ali reći ću vam i o viđenjima i otkrivenjima Gospodnjim.
2 Poznajem čovjeka u Kristu koji je prije četrnaest godina bio uznesen do trećega neba.
Ne znam je li u tijelu ili bez njega; Bog zna.
3 Za toga čovjeka znam da je—u tijelu ili izvan tijela, to samo Bog zna—
4 uznesen u raj i da je čuo neizrecive riječi koje čovjeku nije dopušteno govoriti.
5 Iskustvom tog čovjeka mogao bih se hvaliti, ali se sobom neću hvaliti osim svojim
slabostima.
6 Kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, već bih govorio istinu. Ali neću to činiti
da tko ne bi o meni mislio više od onoga što na meni vidi ili što od mene čuje.

7 Da se ne bih umislio zbog izobilja Božjih otkrivenja, dan mi je trn u tijelo, Sotonina
poslanika, da me muči da se ne uzoholim.
8 Već sam triput molio Gospodina da me toga oslobodi.
9 Svaki put mi je odgovorio: “Dosta ti je moja milost, jer se moja snaga najbolje očituje
u slabosti.” Radostan sam što se mogu hvaliti svojom slabošću, da kroz mene može
djelovati Kristova snaga.
10 Uživam u slabostima, uvredama, nevoljama, progonstvima i teškoćama jer znam da
to sve podnosim za Krista; jer kad sam slab—jak sam.

Pavlova briga za Korinćane

11 Natjerali ste me, eto, da se ponesem poput bezumnika! Vi biste, zapravo, meni
trebali pisati preporuke jer nisam nimalo gori od tih “nadapostola”, iako nisam ništa.
12 A da sam od Boga poslan apostol, dokazao sam vam, dok bijah s vama, s mnogo
strpljenja, brojnim znakovima i čudesnim djelima.
13 Pa u čemu sam to onda lošije postupio prema vama nego prema ostalim crkvama,
osim što vam nisam bio na teret? Oprostite mi za tu “nepravdu”!
14 Spreman sam vam doći i treći put i neću vam biti na teret jer ne želim vaš novac.
Vas želim! I tako ste moja djeca, a nisu djeca dužna prehranjivati roditelje, već roditelji
djecu.
15 Rado ću potrošiti sve što imam, pa i samoga sebe, za vašu duhovnu hranu, iako mi
se čini da što ja vas više volim, vi mene volite manje.
16 Nisam vam bio na teret, ali sam vas, “lukav” kakav već jesam, “uhvatio na
prijevaru”?
17 Ali kako? Zar sam vas iskoristio po nekom svojem suradniku kojega sam vam
poslao?
18 Kad sam zamolio Tita da vas posjeti i s njime poslao drugog brata, zar su se oni
okoristili vama i u nečemu vas zakinuli? Jer mi smo istoga Duha, te hodimo istim
stopama radeći isto.
19 Možda smatrate da vam sve to govorimo zato da bismo se pred vama opravdali.
Nije tako! Govorimo vam pred Bogom i u Kristu: sve je to zbog vaše duhovne izgradnje.
20 Bojim se da vas, kada dođem, ne zateknem kakve bih želio, a vama se onda neće
svidjeti moj postupak. Bojim se da ću vas zateći u svađi, srdžbi, suparništvu, klevetama,
ogovaranju, oholosti i neredu.
21 Bojim se da će me Bog, kad dođem, poniziti pred vama i da ću biti žalostan, da ću
oplakivati mnoge koji su zgriješili, a nisu se pokajali za nečistoću, razvrat i blud koji su
počinili.

13

Pavlov posljednji savjet

1 Ovo je treći put što vam dolazim. U Svetome pismu piše da se kazna za svaki
prekršaj mora temeljiti na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.*
2 Kad sam drugi put došao k vama, rekao sam onima koji su zgriješili i svima
ostalima—a to vam ponavljam i sada, iako odsutan—da ih, kad ponovno dođem, neću
poštedjeti.
3 Jer vi hoćete dokaz da iz mene govori Krist—a on prema vama nije slab, nego je
snažna sila među vama.
4 Jer, iako je u slabosti raspet, ipak živi u moćnoj Božjoj sili. Tako smo i mi u njemu
slabi, ali ipak ćemo po moćnoj Božjoj sili živjeti da vam služimo.

* **13:1** Ponovljeni zakon 19:15.

5 Preispitajte se živite li u skladu sa svojom vjerom. Možete li sebe prepoznati kao
ljude u kojima prebiva Krist? Ako ne možete, niste položili ispit.
6 Nadam se da shvaćate kako ja na tome ispitu nisam pao.
7 Molimo Boga da vi ne činite nikakva zla, ne zato da bi se naša služba kod vas
pokazala uspješnom, već da biste vi trajno činili dobro čak i ako smo mi bili neuspješni.
8 Protiv istine ne možemo učiniti ništa—već samo za istinu.
9 Radujemo se kad god smo mi slabi, a vi jaki. Molimo se da bivate sve savršenijima.
10 Pišem vam ovo u odsutnosti, prije nego što dođem, da ne bih morao oštro s vama
postupati kad budem nazočan. Jer vlast koju mi je Gospodin dao želim uporabiti za vašu
izgradnju, a ne da vas srušim.

Pavlovi zaključni pozdravi

11 I na posljetku, braćo: radujte se, težite da budete savršeni, hrabrite jedni druge,
živite u slozi i miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama!
12 Pozdravite jedni druge svetim cjelovom u Gospodinu. Pozdravljaju vas svi sveti.
13 Neka milost našega Gospodina Isusa Krista, Božja ljubav i zajednica Svetoga Duha
budu sa svima vama!

Poslanica Galaćanima

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od apostola Pavla. Nije me imenovala neka skupina ljudi ni ljudska
vlast. Pozvao me sam Isus Krist i Bog Otac koji je Isusa podignuo od mrtvih.
2 Svi ovdašnji kršćani također šalju pozdrav crkvama u Galaciji.
3 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.
4 Krist je umro za naše grijehe, baš kao što je Bog Otac bio i naumio, da nas spasi iz
ovoga zlog svijeta u kojemu živimo.
5 Zato sva slava pripada Bogu u vijekove vjekova. Amen.

Samo je jedno evanđelje

6 Ne mogu se načuditi da se tako brzo odvraćate od Boga koji vas je pozvao u svojoj
ljubavi i milosti u vječni život što ga daje kroz Krista. Vi već slijedite neki drugi put
7 koji za sebe tvrdi da je Kristovo evanđelje, ali to nije. Prevarili su vas ljudi koji
izvrću i mijenjaju istinu o Kristu.
8 Ali neka je proklet svatko—pa bio to i ja ili čak anđeo s neba—tko vam navješćuje
neko drugo evanđelje od onoga koje sam vam već navijestio.
9 I ponavljam: neka je proklet svatko tko bi vam navješćivao neko drugo evanđelje
osim onoga koje ste već prihvatili.
10 Očito je da ne pokušavam ugoditi ljudima! Ne; trudim se ugoditi Bogu. Kad bih se
još uvijek trudio ugađati ljudima, ne bih bio Kristov sluga.

Pavlovo evanđelje dolazi od Krista

11 Draga braćo, hoću da znate kako evanđelje koje sam propovijedao nije ljudska
predaja.
12 Nisam ga primio ni naučio ni od kakva čovjeka, već od samoga Isusa Krista koji mi
se objavio.
13 Znate i sami kakav sam bio kao sljedbenik židovske religije—da sam proganjao
Božju crkvu i htio ju zatrti.
14 Bio sam među najrevnijim Židovima svojega naraštaja i svim silama se trudio
slijediti očinske predaje svoje vjere.
15 Ali kad se Bogu, koji me je odabrao i pozvao svojom milošću još prije mojega
rođenja, svidjelo
16 da mi objavi svojega Sina kako bih ga naviještao među poganima, nisam se
savjetovao ni s kojim čovjekom
17 niti sam išao u Jeruzalem k onima koji su prije mene bili apostoli, nego sam otišao
u Arabiju pa se zatim vratio u Damask.
18 Tek nakon tri godine otišao sam Petru* u Jeruzalem i ostao s njim petnaest dana.
19 Od apostola tada nisam više nikoga vidio osim Jakova, brata našega Gospodina.
20 Bog mi je svjedok da vam to ne lažem.
21 Otišao sam zatim u sirijske i cilicijske krajeve.
22 Kršćani u judejskim crkvama nisu me osobno poznavali.
23 Čuli su samo da ljudi o meni govore: “Naš progonitelj sada propovijeda vjeru koju
se trudio zatrti”,
24 i slavili su Boga zbog mene.

---

* **1:18** U grčkome: *Kefi.*

2

Apostoli prihvaćaju Pavla

1 Nakon četrnaest godina vratio sam se u Jeruzalem s Barnabom, a sa sobom sam
poveo i Tita.
2 Otišao sam onamo jer me je Bog tako uputio objavom. Ondje sam posebno
razgovarao s crkvenim vođama. Htio sam da razumiju što propovijedam poganima.
Želio sam biti siguran da se oni s time slažu kako moj trud za Gospodina ne bi bio
uzaludan.
3 Oni su se složili sa mnom. Nisu čak zahtijevali ni da se moj pratilac Tit obreže iako je
Grk.
4 Ne bi to nitko ni spominjao da ondje nije bilo uljeza, lažne braće koja su vrebala da
nam oduzmu našu slobodu u Kristu Isusu. Pokušali su nas učiniti robovima—primorati
nas da se držimo židovskih odredbi.
5 Ali nismo im ni trenutka popustili. Htjeli smo sačuvati istinu evanđelja među vama.
6 A crkveni vođe koji su bili ondje nisu imali što dodati mojemu propovijedanju.
(Iako meni nije bilo važno to što su oni vođe jer Bog na to ne gleda.)
7 Vidjeli su da mi je Bog povjerio propovijedanje evanđelja poganima, kao što je Petru
povjerio da ga propovijeda Židovima.
8 Jer onaj koji je kroz Petrovu apostolsku službu djelovao među Židovima djelovao je
kroz mene među poganima.
9 Jakov, Petar* i Ivan, stupovi Crkve, prepoznali su milost koju mi je Bog ukazao i
pružili nam desnicu u znak zajedništva: mi ćemo raditi među poganima, a oni među
Židovima.
10 Jedino su nam rekli da vodimo brigu o siromasima, što sam revno i činio.

Pavao se suprotstavlja Petru

11 Ali kad je Petar došao u Antiohiju, pred svima sam mu se usprotivio jer je ono što je
učinio zaslužilo osudu.
12 Kad je stigao, jeo je s kršćanima nežidovskog podrijetla. No kad su stigli neki Židovi,
Jakovljevi prijatelji, nije više htio s njima jesti jer se bojao što će mu reći obrezani.
13 Nakon toga su i ostali kršćani židovskog podrijetla, čak i Barnaba, počeli licemjeriti
slijedeći Petrov primjer.
14 Kad sam vidio da ne slijede istinu evanđelja, rekao sam Petru pred svima: “Kad si
ti, Židov po rođenju, prestao izvršavati židovske zakone i živiš poput poganina, kako
možeš pogane tjerati da se drže tih zakona?
15 Ti i ja rođeni smo kao Židovi, a ne kao ‘grešnici iz poganstva’ koji se ne drže
židovskoga Zakona.”
16 Pa ipak, mi kršćani židovskog podrijetla znamo da pred Bogom nismo opravdani
držimo li se zakonskih odredbi, već vjerom u Isusa Krista. Zato smo uzvjerovali u
Krista Isusa, da nas Bog prihvati zbog naše vjere—a ne zato što smo bili poslušni
Zakonu. Jer nitko se nikada neće spasiti vršenjem Zakona.
17 Ako se zato što smo željeli biti opravdani u Kristu očitovalo da smo i mi kao “grešnici
iz poganstva”, znači li to da nas je Krist odveo u grijeh? Zasigurno ne griješimo ne
držeći se židovskoga Zakona!
18 Naprotiv, bit ću kriv budem li iznova gradio ono staro što sam već srušio.
19 Zato sam, po Zakonu, umro Zakonu da bih mogao živjeti Bogu; raspet sam s
Kristom.
20 Ja više ne živim, nego Krist živi u meni. Tako svoj život u ovome zemaljskom tijelu
živim pouzdajući se u Sina Božjega, koji me je volio i koji je samog sebe za mene predao.

* **2:9** U grčkome: *Kefa.*

21 Nisam od onih koji preziru tu Božju milost. Jer da smo se mogli spasiti izvršavanjem
Zakona, Krist bi za nas uzalud umro.

3

Zakon i vjera u Krista

1 O nerazumni Galaćani! Tko li vas je to začarao—vas kojima je raspeti Isus Krist bio
tako jasno predočen?
2 Samo mi jedno recite: jeste li Svetoga Duha primili izvršavajući odredbe Zakona, ili
primili ste ga kad ste prihvatili vjeru u Krista?
3 Zar ste toliko bezumni da, pošto ste započeli život u Duhu, sada završavate u
tjelesnosti—pokušavajući djelima ugoditi Bogu?
4 Toliko ste toga pretrpjeli zbog evanđelja! Zar je sve to bilo uzalud?
5 Daje li vam Bog Svetog Duha i čini li među vama čuda zato što ste poslušni Zakonu, ili
zato što vjerujete poruci o Kristu koju ste čuli?
6 Isto je tako "Abraham povjerovao Bogu, i Bog ga je proglasio pravednim zbog
njegove vjere".*
7 Prava su Abrahamova djeca dakle svi oni koji iskreno vjeruju u Boga.
8 U Svetome pismu naviješteno je da će Bog i pogane opravdati po vjeri. Bog je to
odavna navijestio Abrahamu kad je rekao: "Blagoslovit ću kroz tebe sve narode."
9 Svi dakle koji vjeruju u Isusa Krista dijele s Abrahamom blagoslov koji je on primio
zbog svoje vjere.
10 Ali koji se za opravdanje pred Bogom pouzdaju u Zakon, pod prokletstvom su jer u
Svetome pismu piše: "Proklet bio svatko tko ne sluša i ne vrši sve ove zapovijedi
zapisane u Božjoj Knjizi Zakona."†
11 Iz toga je jasno da se nitko nikad ne može pred Bogom opravdati vršeći Zakon. Jer
u Svetome pismu piše: "Pravednik će živjeti po vjeri."‡
12 Zakon pak ne polazi od vjere, nego za svoje odredbe kaže: "Tko je vrši, u njoj će
naći život."§
13 Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona tako što ga je, viseći na križu, preuzeo
na sebe—jer u Svetome pismu piše: "Proklet je svatko tko visi na drvetu."*
14 Zato Bog sada može i druge narode blagosloviti istim blagoslovom koji je obećao
Abrahamu: da po vjeri prime obećanje Svetoga Duha.

Zakon i obećanje

15 Braćo draga, i kad ljudi međusobno sklope savez, on se ne poništava i ne mijenja.
16 Bog je dao obećanje Abrahamu i njegovu "sjemenu", njegovu potomku. To se ne
odnosi na više njih, već samo na jednoga njegova potomka—na Krista.
17 Želim vam reći ovo: Zakon koji je Bog dao Mojsiju 430 godina poslije nije mogao
poništiti valjani Božji savez s Abrahamom.
18 Kad bi se baštinikom moglo postati samo držanjem Zakona, onda to ne bi bilo po
Božjem obećanju. A Bog je Abrahamu dao baštinu po obećanju.
19 Čemu onda uopće Zakon? Pridodan je da se umnoži grijeh. Ali on je trebao trajati
dok ne dođe potomak kojemu je dano Božje obećanje. Osim toga, Zakon je ljudima dan
preko posrednika—preko anđela i Mojsija.
20 Ali kad je Bog dao obećanje Abrahamu, učinio je to sam, bez posredništva anđela ili
čovjeka, jer Bog je jedan.
21 Proturječi li, onda, Zakon Božjim obećanjima? Nipošto! Kad bi nam Zakon mogao
dati novi život, mogli bismo biti opravdani pred Bogom držeći ga se.

---

* **3:6** Postanak 15:6. † **3:10** Ponovljeni zakon 27:26. ‡ **3:11** Habakuk 2:4. § **3:12** Levitski zakonik 18:5. * **3:13** Ponovljeni zakon 21:23.

22 Ali Sveto pismo kaže da smo svi zarobljenici grijeha te da Božja obećanja možemo
primiti jedino vjerujući u Isusa Krista.

Vjerom smo postali Božja djeca

23 Dok nismo spoznali da se vjerom u Krista možemo opravdati pred Bogom, Zakon
nas je čuvao poput zatočenika za tu vjeru.
24 Drugim riječima: Zakon je bio poput učitelja i vodiča sve dok nije došao Krist. A sada
smo pred Bogom opravdani vjerom u Krista.
25 Otkako imamo vjeru u Krista, ne treba nam više čuvar.
26 Jer sad smo svi postali Božjom djecom kroz vjeru u Isusa Krista
27 i svi koji smo kršteni u Kristu zaodjenuti smo njime.
28 Nije više važno je li tko Židov ili poganin,† rob ili slobodan čovjek, pa čak ni muškarac
ili žena—jer svi ste jedno u Kristu Isusu.
29 Sada kad pripadate Kristu, svi ste prava Abrahamova djeca. Njegovi ste baštinici i
sva obećanja koja mu je Bog dao pripadaju i vama.

4

1 Recimo to ovako: dok je nasljednik još dijete, ni po čemu mu nije drukčije nego robu
iako sve posjeduje.
2 Mora se podrediti skrbnicima i upraviteljima dobara sve do punoljetnosti koju je
odredio njegov otac.
3 Tako smo i mi, prije Kristova dolaska još malodobni, robovali prirodnim silama
ovoga svijeta.
4 Ali kad je došlo pravo vrijeme, Bog je poslao svojega Sina rođenoga od žene i pod
Zakonom
5 da otkupi nas koji smo bili robovi Zakonu i da nas posini.
6 I zato što ste Božja djeca, Bog je u vaša srca poslao Duh svojega Sina, koji vapi:
“Abba!* Oče!”
7 Sada više nismo robovi, nego pravi Božji sinovi i njegovi baštinici.

Pavlova zabrinutost za Galaćane

8 Dok još niste poznavali pravoga Boga, služili ste takozvanim bogovima koji po
svojoj naravi i nisu bili bogovi.
9 Ali sada poznajete Boga (ili bih zapravo trebao reći, Bog poznaje vas). Zašto se onda
želite vratiti na staro i postati robovi nemoćnim i bijednim prirodnim silama?
10 Brižno se trudite steći Božju naklonost pazeći na određene dane, mjesece, vremena
i godine.
11 Bojim se za vas! Bojim se da je sav moj trud oko vas možda bio uzaludan.
12 Braćo moja, molim vas da živite, poput mene, slobodni od tih stvari—jer i ja sam,
poput vas pogana, postao slobodnim. Ničim me niste pozlijedili
13 kad sam vam prvi put navijestio Radosnu vijest Isusa Krista, premda sam bio
bolestan.
14 Iako vam je moje jadno tjelesno stanje bilo velika kušnja, niste me prezreli niti
odbacili. Primili ste me, naprotiv, kao anđela s neba, kao Isusa Krista.
15 Kamo je nestalo ondašnje blaženo zajedništvo s vama? Tada ste mi bili spremni dati
sve—čak i vlastite oči da ste mogli.
16 Jesam li vam sada postao neprijateljem propovijedajući vam istinu?
17 Ti lažni učitelji, koji se toliko trude da steknu vašu naklonost, ne čine to za vaše
dobro. Žele vas odvratiti od mene da biste svoju gorljivost stavili u njihovu službu.

† **3:28** U grčkome: *Židov ili Grk.* * **4:6** Na aramejskome: *Oče!*

18 Dobro je biti gorljiv ako se trudite oko dobrog cilja, pogotovo onda kada ja nisam s
vama.
19 Ali, djeco moja! Zbog vas opet kao da osjećam porođajne boli koje neće prestati dok
se Krist ne oblikuje u vama.
20 Tako bih želio sada biti s vama, da vam mogu blaže govoriti. Ali na ovakvu
udaljenost ne znam kako to drukčije reći.

Dva Abrahamova sina

21 Recite mi vi, koji želite živjeti pod Zakonom: Zar ne razumijete što on zapravo kaže?
22 U Svetome pismu stoji da je Abraham imao dvojicu sinova, jednoga s ropkinjom, a
drugoga sa slobodnom ženom.†
23 Ropkinjin je sin rođen po tijelu—kao plod ljudskoga pokušaja da se ostvari Božje
obećanje, ali sin slobodne žene rođen je po obećanju—kao Božje ispunjenje tog obećanja.
24 Te su dvije žene slikovit prikaz dvaju saveza. Ropkinja Hagara predstavlja goru
Sinaj, gdje su ljudi prvi put postali robovima Zakona.
25 Sadašnji je Jeruzalem upravo poput gore Sinaja u Arabiji jer robuje skupa sa
svojom djecom.
26 Ali Sara, slobodna žena, predstavlja nebeski Jeruzalem. Ona je naša prava majka.
27 Na to je mislio Izaija kad je prorokovao:
“Raduj se, nerotkinjo,
koja nisi rađala!
Pocikni glasno i radosno,
ti koja ne znaš za trudove.
Jer nerotkinja sada
ima više djece nego udana!”‡
28 I vi ste, draga braćo i sestre, djeca obećanja poput Izaka.
29 Nas koji smo rođeni od Svetoga Duha progone oni koji žele da izvršavamo Zakon,
baš kao što je Izaka, sina obećanja, progonio ropkinjin sin Išmael.
30 Ali što o tome kaže Sveto pismo?
“Otjeraj tu ropkinju i njezina sina
jer ropkinjin sin ne smije biti baštinikom
skupa sa sinom slobodne žene!”§
31 Mi, braćo moja, nismo ropkinjina djeca koja bi se morala držati Zakona. Djeca smo
slobodne žene.

5

Sloboda u Kristu

1 Za tu nas je slobodu Krist oslobodio. Ustrajte u njoj i ne dopustite da vas opet
upregnu u jaram ropstva.
2 Slušajte me! Ja, Pavao, kažem vam: obrežete li se da biste bili pravedni pred Bogom,
uzalud će vam biti Krist.
3 Ponovit ću: pokušavate li steći Božju naklonost obrezanjem, morate se držati svih
odredbi Zakona.
4 Jer ako se pred Bogom trudite opravdati držanjem Zakona, prekinuli ste s Kristom!
Ispali ste iz Božje milosti.
5 Ali mi koji živimo po Duhu nestrpljivo iščekujemo da primimo sve što je obećano
nama, pred Bogom opravdanima vjerom u Krista.
6 Jer kad smo u Kristu Isusu, nije nimalo važno jesmo li obrezani ili nismo. Važna je
vjera koja se očituje djelima u ljubavi.
7 Dobro ste započeli trku. Tko vas je omeo i spriječio da i dalje slijedite istinu?

† **4:22** Vidjeti: Postanak 16:15; 21:2-3. ‡ **4:27** Izaija 54:1. § **4:30** Postanak 21:10.

8 Bog sigurno nije jer vas je upravo on i pozvao na slobodu.
9 Dovoljno je malo zla da sve pokvari, kao što malo kvasca ukvasi sve tijesto.
10 Pouzdajem se u Gospodina da ćete opet misliti kao i ja. A tko vas zbunjuje, ma tko
to bio, bit će za to kažnjen.
11 Neki govore da čak i ja propovijedam kako su obrezanje i Zakon nužni za spasenje.
Da to doista propovijedam, Židovi me više ne bi progonili jer ih takva poruka, koja nije
o križu, ne bi sablažnjavala.
12 Da barem ti učitelji koji vas uznemiruju zahtjevom da se obrežete sami sebe uškope!
13 Jer vi ste, draga braćo, pozvani živjeti u slobodi—ali ne da bi vam ona služila kao
izlika za zadovoljavanje vlastite grešne naravi, već u slobodi da jedni drugima u
ljubavi služite.
14 Jer sav se Zakon može sažeti u jednu jedinu zapovijed: “Ljubi svoga bližnjega kao
sebe samoga!”*
15 Ali ako se međusobno grizete i izjedate, pazite da se međusobno ne istrijebite!

Život u sili svetoga Duha

16 Želim, naime, reći: živite novim životom u Svetome Duhu pa nećete ugađati požudama
stare, grešne naravi!
17 Stara, grešna narav želi činiti zlo, što se protivi Svetome Duhu. A želje Svetoga Duha
protive se našoj grešnoj naravi. To je dvoje neprestano u sukobu pa ne možete
neometano činiti što biste htjeli.
18 Ali, ako vas vodi Sveti Duh, niste više podložni Zakonu.
19 Očito je kakvim djelima vodi stara, grešna narav tijela: bludnosti, nečistoći,
razvratu,
20 idolopoklonstvu, vračanju, neprijateljstvu, svađi, ljubomori, srdžbi, spletkarenju,
razdorima i strančarenju,
21 zavisti, pijankama, razuzdanim zabavama i sličnima. Još jednom ću vam ponoviti:
koji tako čine, neće baštiniti Božjega kraljevstva.
22 Ali kada Sveti Duh nadzire naš život, donosi drukčiji rod: ljubav, radost, mir,
strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost,
23 krotkost i uzdržljivost. To se ne protivi Zakonu.
24 Tko pripada Kristu, raspeo je strasti i požude svoje grešne, tjelesne naravi.
25 Ako sada živimo po Svetome Duhu, u svemu se po njemu ravnajmo!
26 Ne budimo umišljeni, ne izazivajmo jedni druge i ne budimo zavidni!

6

Što sijemo, to ćemo i žeti

1 Braćo draga, zapadne li tko u kakav grijeh, ispravljajte ga u duhu blagosti pazeći da
i sami ne podlegnete napasti!
2 Pomažite jedni drugima u teškoćama i nevoljama pa ćete tako ispuniti Kristov zakon.
3 Misli li tko da je jako važan, sam sebe zavarava jer to nije.
4 Neka svatko preispituje svoje postupke pa će razloga za zadovoljstvo naći u sebi, a
ne uspoređujući se s drugima.
5 Jer svatko će nositi vlastito breme.
6 Koji primaju pouku Božje riječi, trebali bi sva dobra dijeliti sa svojim učiteljem.
7 Ne obmanjujte se—Bogu se ne možete izrugivati i olako proći. Što posijete, to ćete i
žeti!
8 Koji žive udovoljavajući svojim grešnim željama, požet će propast i smrt. Ali koji žive
da ugode Duhu, požet će u njemu vječni život.

* **5:14** Levitski zakonik 19:18.

9 Nemojte da vam dojadi činiti dobro jer ćemo, ne posustanemo li, požeti blagoslov
kad za to dođe vrijeme.
10 Zato bismo, kad god nam se pokaže prilika, trebali činiti dobro svima, posebice
svojoj braći i sestrama u Kristu.

Zaključak

11 Pogledajte ova velika slova. To vam sada pišem vlastitom rukom.
12 Ti koji vas pokušavaju primorati da se obrežete čine to samo zbog jednog
razloga—ne žele da ih progone zbog učenja da ljude može spasiti samo Kristov križ.
13 Čak i oni koji se zalažu za obrezanje zapravo ne izvršavaju cijeli Zakon. Žele samo
da se vi obrežete kako bi se mogli hvaliti time što ste njihovi učenici.
14 Što se mene tiče, Bože sačuvaj da bih se ponosio ičim osim križem našega Gospodina
Isusa Krista. Na njemu je umrlo moje zanimanje za svijet i zanimanje svijeta za mene.
15 Nije više važno jesmo li obrezani ili nismo. Važno je jesmo li zaista postali novima,
drukčijim ljudima.
16 Neka su Božje milosrđe i mir sa svima onima koji žive premao tome načelu. Oni su
Božji Izrael.
17 Neka mi odsad nitko više time ne dodijava jer na tijelu nosim ožiljke koji pokazuju
da pripadam Isusu.
18 Draga braćo, neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude s vašim duhom!
Amen.

Poslanica Efežanima

Pavlovi pozdravi

1 Dragi sveti u Efezu, uvijek odani Isusu Kristu, ovo vam piše Pavao, kojega je Bog
izabrao za apostola Isusa Krista.
2 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Duhovni blagoslovi

3 Slava neka je Bogu, Ocu našega Gospodina Isusa Krista, jer nas je, zato što
pripadamo Kristu, blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom u nebesima.
4 Bog nas je, još prije nego što je stvorio svijet, izabrao da u Kristu budemo sveti i
neporočni u njegovim očima. U ljubavi
5 je njegov nepromjenjivi naum oduvijek bio da nas posvoji u vlastitu obitelj kroz
Isusa Krista. Rado je to učinio.
6 Slavimo zato Boga za milost koju nam je iskazao, da pripadamo njegovu ljubljenom
Sinu
7 u kojemu imamo otkupljenje njegovom krvlju i oproštenje grijeha po njegovoj
izobilnoj milosti.
8 S milošću nam je obilno udijelio mudrost i razumijevanje.
9 Bog nam je otkrio tajni naum s Kristom, koji je odavno dobrohotno smislio.
10 Nakanio je sve—na nebesima i na zemlji—podložiti Kristu kad se za to napuni
vrijeme.
11 U njemu smo i mi postali baštinicima, predodređeni prema nakani onoga koji sve
čini u skladu sa svojom voljom.
12 Božja je nakana bila da mi, koji smo se prvi pouzdali u Krista, proslavljamo
svojega slavnog Boga.
13 I vi ste čuli istinu, Radosnu vijest, da vas Bog spašava. A kad ste povjerovali u
Krista, Bog vam je dao Svetoga Duha i tako vas zapečatio da ste njegovi.
14 Duh je Božje jamstvo da će nam dati sve što je obećao te da nas je otkupio sebi na
slavu.

Pavlova molitva za duhovnu mudrost

15 Zato i ja, otkako sam čuo za vašu snažnu vjeru u Gospodina Isusa i ljubav koju
iskazujete prema svetima posvuda,
16 ne prestajem zahvaljivati Bogu za vas. Stalno se molim za vas
17 iskajući od Boga, slavnoga Oca našega Gospodina Isusa Krista, da vam udijeli Duha
mudrosti i razumijevanja kako bi ga što bolje spoznali.
18 Molim Boga da vam srca obasja svjetlošću da možete razumjeti kakvo je bogato i
slavno nasljeđe dao svojem narodu.
19 Molim se da razumijete nevjerojatnu silinu njegove moći za nas koji vjerujemo.
Jednako je djelotvorna i silna
20 kao i sila koja je uskrisila Krista i posjela ga na počasno mjesto, Bogu zdesna na
nebesima—
21 iznad svakoga poglavarstva, vlasti, moći i gospodstva ne samo u ovome svijetu
nego i u svijetu koji će doći.
22 Bog je sve podložio Kristovoj vlasti, a njega je—iznad svih—postavio za poglavara
Crkve,
23 koja je njegovo Tijelo, punina Onoga koji ispunja sve u svima.

2

Oživljeni s Kristom

1 I vi ste nekoć bili mrtvi zbog svojih prijestupa i grijeha.
2 Živjeli ste poput ostaloga svijeta, u grijehu, poslušni Sotoni, vladaru zračnih
prostora. Taj je duh na djelu u srcima onih koji odbijaju poslušati Božju riječ.
3 Svi smo mi tako živjeli, udovoljavajući požudama tijela i prohtjevima svoje zle
naravi. Po svojoj smo naravi bili predodređeni za Božji gnjev* kao i ostali.
4 Ali Bog je tako bogat milosrđem da nas je, zaradi velike ljubavi prema nama,
5 iako smo bili mrtvi zbog svojih prijestupa, oživio s Kristom. Božjom ste milošću
spašeni!
6 Podignuo nas je od mrtvih i posjeo nas s Kristom u nebu zato što smo njegovi,
7 da bi u predstojećim vjekovima pokazao neizmjerno bogatstvo svoje milosti svojom
dobrotom prema nama u Kristu Isusu.
8 Spašeni ste milošću, po vjeri. A i to je Božji dar. Nije vaša zasluga.
9 Spasenje nije nagrada za dobra djela koja smo učinili, da se nitko ne može time
hvaliti.
10 Jer mi smo Božja stvorenja, stvoreni u Kristu Isusu da živimo čineći dobra djela koja
je on za nas unaprijed pripremio.

Jedinstvo i mir u Kristu

11 Ne zaboravite da ste vi pogani rođenjem bili izopćenici. Židovi, ponosni na svoje
obrezanje—iako im je ono mijenjalo samo tijela, ali ne i srca—nazivali su vas
“neobrezanima”.
12 Tada ste živjeli daleko od Krista. Bili ste isključeni iz Božjega naroda, Izraela; bili ste
tuđinci za koje nije vrijedio Savez obećanja; bili ste u svijetu bez Boga i bez nade.
13 Ali sada pripadate Kristu Isusu. Iako ste nekada bili daleko od Boga, sada ste mu
prišli blizu—po Kristovoj krvi.
14 Jer sam je Krist sklopio mir između Židova i pogana učinivši nas sve jednim
narodom. Srušio je zid neprijateljstva koji nas je dijelio.
15 Učinio je nevaljanim cijeli sustav židovskih zakona da uspostavi mir, stvarajući u
sebi od Židova i pogana jednoga, novog čovjeka.
16 U jednom je Tijelu izmirio obje skupine s Bogom svojom smrću na križu, usmrtivši
neprijateljstvo.
17 Došao je “navijestiti mir” vama poganima koji ste bili daleko od njega i nama
Židovima koji smo mu bili blizu.
18 Sada svi mi, i Židovi i pogani, možemo pristupiti Ocu u jednomu, Svetom Duhu,
zbog onoga što je Krist učinio za nas.

Gospodnji Hram

19 Vi pogani sada više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani svetih i Božji ukućani.
20 Božja ste građevina nazidana na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen
sam Isus Krist.
21 U njemu je cijela građevina čvrsto povezana i raste u sveti Hram u Gospodinu.
22 U njemu ste i vi pogani uzidani, dio ste građevine u kojoj Bog prebiva svojim
Duhom.

3

Otkrivenje Božjega tajnog plana

1 Ja, Pavao, utamničen sam za Isusa Krista zbog vas pogana.

* **2:3** U grčkome: *Po svojoj smo naravi bili djeca gnjeva...*

2 Kao što zacijelo znate, Bog mi je dao osobitu službu da vam naviješta njegovu
milost.
3 Kao što sam već ukratko opisao, Bog mi je objavio svoj tajni naum.
4 Čitajući to, shvatit ćete da razumijem Otajstvo—Krista.
5 Bog ga nije objavio prijašnjim naraštajima, ali sada ga je po Svetom Duhu objavio
svojim svetim apostolima i prorocima.
6 A tajna je u tome da će pogani, prema evanđelju, skupa sa Židovima biti
subaštinicima, udovima istog Tijela i dionicima obećanja u Kristu Isusu.
7 Bog mi je svojom milošću podario da tome evanđelju služim djelotvornošću njegove
sile.
8 Pomislite samo! Iako to nisam ničim zaslužio, iako sam najmanji među svim
svetima, ipak sam izabran da drugim narodima prenesem Radosnu vijest o
neiscrpnom bogatstvu koje imaju u Kristu;
9 da svakome objasnim tajnu da je Bog Spasitelj i drugih naroda, onaj koji je sve
stvorio i u tajnosti sve naumio još odavno, od samoga početka.
10 Božja je svrha toga bila da pokaže svim Vrhovništvima i Vlastima na nebesima sve
bogatstvo i raznolikost svoje mudrosti, koja će se očitovati u njegovoj Crkvi.
11 Taj je svoj vječni naum ostvario u našemu Gospodinu Kristu Isusu.
12 U njemu možemo s pouzdanjem, kroz vjeru, slobodno pristupiti Bogu.
13 Nemojte zato, molim vas, klonuti zbog nevolja koje zaradi vas podnosim. Ponosite
se njima!

Pavlova molitva za duhovnu silu

14 Prigibam zato koljena pred Ocem,
15 Stvoriteljem svega što je na nebesima i na zemlji.*
16 Molim se da vam iz svojega slavnog bogatstva dade da kroz Svetoga Duha ojačate
svoje nutarnje biće,
17 da Krist prebiva u vašim srcima po vjeri, da budete ukorijenjeni i utemeljeni u
ljubavi,
18 da možete potpuno razumjeti, kao i sva Božja djeca, duljinu, širinu, dubinu i visinu
njegove ljubavi,
19 da spoznate Kristovu ljubav, tako veliku da ju nikada nećete moći potpuno
shvatiti. Tada ćete biti ispunjeni Božjom puninom.
20 Neka je slava Bogu! Svojom silom koja djeluje u nama on može učiniti puno više
nego što ga mi uopće možemo moliti ili zamisliti.
21 Neka mu je slava u Crkvi i u Kristu Isusu kroz sve naraštaje i u vijeke vjekova!

4

Jedinstvo u Tijelu

1 Zaklinjem vas dakle kao sužanj u Gospodinu: živite dostojno poziva kojim vas je Bog
pozvao.
2 Budite ponizni i strpljivi. Podnosite nedostatke drugih s ljubavlju.
3 Nastojte biti jedinstveni u Duhu, povezani mirom.
4 Svi smo mi jedno Tijelo, svi imamo jednoga Duha i svi smo pozvani k jednoj nadi.
5 Samo je jedan Gospodin, jedna je vjera, jedno krštenje.
6 Samo je jedan Bog Otac nad svima nama, koji prebiva u svima nama i djeluje kroz
sve nas.
7 A svakomu od nas dana je milost, dar koji nam je Isus dodijelio.
8 Zato u Svetome pismu piše:

---

* **3:15** U grčkome: *po kome svako očinstvo u nebesima i na zemlji ima ime.*

“Uzlazeći na visinu,
poveo je sa sobom zarobljenike,
a ljudima je dao dare.”*
9 Piše da je “uzišao”. To znači da je najprije sišao dolje, na zemlju.
10 Koji je sišao, isti je onaj koji je uzišao nad sva nebesa, da sve ispuni.
11 Jednima je darovao da budu apostoli; drugima da budu proroci; jednima da budu
evanđelisti, drugima pastiri i učitelji;
12 da osposobi svete da mogu služiti i izgrađivati Crkvu, Kristovo tijelo,
13 sve dok ne postignemo takvo jedinstvo vjere i spoznaju Božjega Sina da postanemo
zreli u Gospodinu, dok ne uzrastemo do Kristove punine.
14 Tada više nećemo biti poput nejačadi koju valovi bacaju amo-tamo i koju goni svaki
vjetar prijevarnih ljudskih učenja, lukavština koje zavode na krivi put.
15 Živjet ćemo istinoljubivo, u ljubavi, te postajati sve sličnijima Kristu, koji je glava
Crkve, svojega Tijela.
16 Njegovom skrbi cijelo tijelo savršeno pristaje skupa. Svaki ud obavlja vlastiti
posao i pomaže drugim udovima rasti, pa je cijelo Tijelo zdravo te raste i živi u ljubavi.

Živimo kao djeca svjetla

17 Ovo kažem u Gospodinovo ime: zaklinjem vas da ne živite kao što žive pogani,
razmišljajući isprazno.
18 Oni su, naime, zaslijepljeni i zamračena uma, daleko su od Božjega života jer su
zatvorili svoj razum prema njemu i ne mogu shvatiti Božje putove.
19 Ne mare više je li što dobro ili zlo. Odali su se bludu i u pohlepi počinjaju kojekakve
nečistoće.
20 Ali vi niste tako poučeni kad ste spoznali Krista.
21 Ako ste slušali o njemu i ako ste poučeni da je istina u Isusu,
22 odbacite stari način života, starog čovjeka u vama kojega prijevarne požude vode u
propast.
23 Umjesto toga, Duh mora obnoviti vaš način razmišljanja.
24 Morate postati novim čovjekom,† stvorenim na Božju sliku—pravednim, svetim i
istinoljubivim.
25 Odbacite zato laž i “govorite istinu jedan drugomu”‡ jer pripadamo jedni drugima,
udovi smo istoga Tijela.
26 “Srdite se ako morate, ali nemojte da vas srdžba odvede u grijeh!”§
27 Ne dajte đavlu priliku da djeluje.
28 Tko je krao, neka to više ne čini. Radije neka se trudi vlastitim rukama priskrbiti
dobra, da ima što podijeliti s onima koji su u potrebi.
29 Nikakva ružna riječ neka ne prijeđe preko vaših usana. Neka sve što kažete bude
dobro, na izgradnju i dobrobit onima koji vas slušaju.
30 Ne žalostite svojim životom Božjega Svetog Duha, kojim ste zapečaćeni za dan
otkupljenja.
31 Klonite se svake gorčine, srdžbe, gnjeva, vike i kletve te svake opakosti!
32 Budite, naprotiv, jedni drugima dobrostivi i milosrdni te praštajte jedni drugima
kao što je i Bog u Kristu nama oprostio.

5

Život u svjetlu

1 Slijedite Božji primjer u svemu što činite jer ste njegova ljubljena djeca.

* **4:8** Psalam 68:19. † **4:24** U grčkome: *obući se u novoga čovjeka.* ‡ **4:25** Zaharija 8:16. § **4:26** Psalam 4:5.

2 Živite u ljubavi, kao što je i Krist vas ljubio. Položio je svoj život kao žrtvu ugodnu
Bogu* da nas očisti od grijeha.
3 O bludu, kojekakvim prljavštinama i pohlepi neka među vama ne bude ni govora.
4 Klonite se prostota, bedastoća i prostačkih šala jer vam to ne dolikuje. Radije
zahvaljujte Bogu!
5 Budite sigurni u ovo: u Božje Kristovo kraljevstvo neće ući nijedan bludnik, ili
nečist čovjek, ili pohlepnik. Jer takvi su ljudi idolopoklonici—klanjaju se stvarima ovoga
svijeta.
6 Nemojte da vas tko prevari ispraznim riječima jer će neposlušne ljude snaći Božji
gnjev.
7 S takvima se nemojte čak ni družiti!
8 Jer iako su vam srca nekoć bila puna tame, sada ste ispunjeni Gospodnjim svjetlom
pa zato tako trebate i živjeti.
9 Plod te svjetlosti je svaka vrsta dobrote, pravednost i istina.
10 Trudite se činiti što je Gospodinu ugodno.
11 Ne sudjelujte u jalovim djelima tame, nego ih, naprotiv, razotkrivajte!
12 Sramotno je i govoriti što bezbožnici potajno čine.
13 Ali kad ih obasja svjetlost, jasno se vidi da su te stvari zle.
14 Zato se kaže:
“Probudi se, ti koji spavaš,
i ustani od mrtvih,
i Krist će ti zasvijetliti!”

Život u sili Duha

15 Pazite zato kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri.
16 Koristite svaku prigodu da činite dobro jer su ova vremena zla.
17 Ne budite nepromišljeni, nego se trudite razumjeti što je volja Gospodnja!
18 Ne opijajte se vinom jer će vas to odvesti u propast, nego pustite da vas ispuni i
nadzire Sveti Duh.
19 Govorite jedni drugima psalme, hvalospjeve i duhovne pjesme. Pjevajte i slavite
Gospodina u srcu.
20 Uvijek i za sve zahvaljujte Bogu Ocu u ime našega Gospodina Isusa Krista.

Bračni odnosi nadahnuti Svetim Duhom

21 Pokoravajte se jedno drugomu iz poštovanja prema Kristu.
22 Žene, pokoravajte se svojim muževima kao Gospodinu.
23 Jer muž je glava ženi kao što je i Krist, Spasitelj, glava svojemu Tijelu, Crkvi.
24 Kao što se Crkva pokorava Kristu, tako se i žena u svemu mora pokoravati svojemu
mužu.
25 Muževi, volite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu. Dao je za nju život
26 da ju očisti i učini svetom perući ju vodom uz Riječ;
27 da ju privede preda se kao slavnu Crkvu bez ijedne mrlje ili bore, svetu i
neporočnu.
28 Muž je dakle dužan voljeti svoju ženu kao vlastito tijelo. Tko voli svoju ženu, sebe
voli.
29 Nitko ne mrzi svoje tijelo, nego ga hrani i njeguje kao i Krist svoje Tijelo, Crkvu.
30 A mi smo udovi njegova Tijela!
31 U Svetome pismu piše: “Čovjek će ostaviti oca i majku da bi se sjedinio sa svojom
ženom, i njih će dvoje biti jedno tijelo.”†
32 Velika je to tajna i slikovit prikaz načina na koji su sjedinjeni Krist i Crkva.

---

* **5:2** U grčkome: *Bogu na ugodan miris.* † **5:31** Postanak 2:24.

33 Ponovno vam napominjem, neka muž ljubi svoju ženu kao samoga sebe; a žena
neka poštuje svojega muža.

6

Djeca i roditelji

1 Djeco, slušajte svoje roditelje jer ste Gospodinovi i jer je tako pravedno.
2 "Poštuj oca i majku!" To je prva od Deset Božjih zapovijedi, popraćena obećanjem:
3 "Da ti bude dobro i da dugo živiš na zemlji."*
4 A vi, očevi, ne ogorčujte svoju djecu, nego ih odgajajte Gospodnjom stegom i
urazumljivanjem.

Robovi i gospodari

5 Robovi, pokoravajte se svojim gospodarima sa strahopoštovanjem i služite im
iskreno, kao Kristu.
6 Nemojte raditi samo dok vas vide, samo da ugodite gospodaru, nego kao Kristovi
robovi zdušno ispunjajte Božju volju.
7 Služite dragovoljno kao da služite Gospodinu, a ne ljudima.
8 Znajte da će Gospodin nagraditi svakoga tko čini dobro, bio on rob ili slobodan
čovjek.
9 I vi, gospodari, također tako postupajte prema robovima. Nemojte im prijetiti. Ne
zaboravite da na nebesima imate istoga Gospodara i da on nije pristran.

Božja bojna oprema

10 Budite ubuduće jaki u Gospodinu i u njegovoj silnoj moći.
11 Navucite svu Božju bojnu opremu da se možete suprotstaviti đavolskim
lukavštinama.
12 Jer ne borimo se protiv ljudi od krvi i mesa, nego protiv nevidljivih zlih vladara i
vlasti koji vladaju ovim našim mračnim svijetom; protiv zloduha koji borave u
nebeskim prostorima.
13 Zato stavite na sebe svu Božju opremu da se u zlo vrijeme uspijete oduprijeti
neprijatelju i održati se kad sve nadvladate.
14 Stojte dakle čvrsto. Opašite svoje bokove istinom. Obucite oklop pravednosti.
15 Noge obujte u spremnost za evanđelje, za mir.
16 U svemu imajte uza se štit vjere da njime možete ugasiti vatrene strijele Zloga.
17 Uzmite kacigu spasenja i mač Duha, to jest Božju riječ.
18 Uvijek i u svakoj prigodi molite se u Svetome Duhu. Budno i ustrajno se molite za
sve svete.
19 Molite se Bogu i za mene da mi dade prave riječi dok hrabro obznanjujem tajnu
Radosne vijesti.
20 Sada sam, zato što ju propovijedam kao Božji poslanik, u okovima. Molite se da i
dalje o njoj govorim hrabro, kako valja.

Završni pozdravi

21 Da biste znali što je sa mnom i kako mi je, sve će vam ispričati moj voljeni brat
Tihik, vjerni sluga Gospodnji.
22 Šaljem ga k vama baš zato da znate kako smo i da vas ohrabri.
23 Draga braćo, neka vam Bog dade mir, ljubav i vjeru našega Boga Oca i Gospodina
Isusa Krista.
24 Neka je Božja milost sa svima koji ljube našega Gospodina Isusa Krista vječnom
ljubavlju.

---

* **6:3** Izlazak 20:12.

Poslanica Filipljanima

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla i Timoteja, slugu Krista Isusa, svima svetima u Kristu Isusu
koji su u Filipima te starješinama i đakonima.
2 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Pavlova zahvalnost i molitva

3 Kad god vas se sjetim, zahvaljujem Bogu.
4 U svakoj svojoj molitvi radosno se molim za vas
5 jer ste bili sudionicima navješćivanja Radosne vijesti o Kristu od prvoga dana pa sve
do sada.
6 Siguran sam da će Bog, koji je započeo dobro djelo među vama, to djelo i dovršiti do
dana kad se Isus Krist vrati.
7 I pravo je da tako osjećam prema vama. Nosim vas u srcu jer ste sa mnom dijelili
Božju milost i kad sam bio u okovima, i u obrani i u utvrđivanju Radosne vijesti.
8 Bog mi je svjedok da čeznem za svima vama ljubavlju Isusa Krista.
9 Moja je molitva za vas da vaša ljubav još više uzraste, da rastete u znanju i
razumijevanju,
10 da znate odabrati najbolje. Tako ćete biti čisti od svake nečistoće i krivnje na Dan
Kristova povratka,
11 puni ploda pravednosti koja dolazi po Isusu Kristu.

Pavlova radost zbog propovijedanja Krista

12 Želim, draga braćo, da znate da je sve što mi se ovdje dogodilo pomoglo širenju
Radosne vijesti
13 jer ovdje svi, pa čak i carska tjelesna straža, znaju da sam u okovima zbog Krista.
14 A i većina braće osmjelila se zbog mojih okova još neustrašivije propovijedati Božju
riječ.
15 Neki, doduše, propovijedaju iz zavisti i nadmetanja, ali drugi zato iz dobre volje.
16 Propovijedaju jer me vole i jer znaju da me je Gospodin doveo ovamo da branim
Radosnu vijest.
17 Oni drugi pak Krista navješćuju neiskreno, zaradi vlastite koristi. Misle da će mi
time još više otežati okove.
18 Ali što onda? Bile njihove pobude iskrene ili ne, Krist se navješćuje. Tomu se
radujem. A i dalje ću se radovati
19 jer znam da se molite za mene, da mi pomaže Duh Isusa Krista i da ću na koncu biti
spašen.

Pavlov život za Krista

20 Živim u žarkoj nadi da me ništa neće smesti, nego da ću uvijek, kao i sada, biti
hrabar za Krista i da će se on u meni proslaviti, živio ja ili umro za njega.
21 Jer za mene je život Krist, a smrt dobitak.
22 Ipak, ako živim u tijelu, plodonosno ću djelovati. Što onda odabrati? Ne znam.
23 Razdiru me dvije želje. Želim otići i biti s Kristom. To je mnogo bolje za mene.
24 Ali zbog vas je potrebnije da ostanem živjeti u tijelu.
25 Uvjeren sam u to. Ostat ću s vama da rastete i radujete se u vjeri.
26 Tako ćete se, kad opet dođem k vama, imati još više razloga hvaliti onime što je
Krist Isus učinio za mene.

Živjeti dostojno evanđelja

27 Samo se ponašajte dostojno evanđelja tako da, došao li vas ja vidjeti ili samo slušao o
vama, znam da ste postojani u jednome Duhu i da se jednodušno borite za evanđeosku
vjeru
28 te da se ni u čemu ne strašite protivnika. To će im biti Božji znak njihove propasti, a
vašega spasenja.
29 Jer dana vam je milost ne samo da vjerujete u Krista, nego i da trpite za njega
30 u istoj borbi u kojoj ste me vidjeli i za koju sada čujete da ju vodim.

2

Jedinstvo u poniznosti

1 Ima li dakle u Kristu kakva ohrabrenja? Ima li utjehe u njegovoj ljubavi? Ima li
zajedništva u Duhu? Ima li nježnosti i samilosti?
2 Usrećite me onda: budite složni, volite se uzajamno, budite jednodušni u osjećajima i
mislima.
3 Ne budite sebični ni umišljeni. Budite ponizni i smatrajte jedni druge većima od sebe.
4 Ne starajte se samo za vlastitu korist već i za korist drugih.

Kristova poniznost i uzvišenost

5 Vaše bi motrište trebalo biti jednako Isusovu.
6 Iako je bio Bog, nije zahtijevao svoje pravo da bude Bogom,
7 nego je odložio svoju moćnu snagu i slavu te, uzevši na sebe lik sluge, postao
ljudskim bićem. I kao ljudsko biće
8 ponizio je samoga sebe, poslušan do smrti, i to do smrti na križu.
9 Zato ga je Bog uzdignuo iznad svega i darovao mu ime uzvišenije od svakoga drugog
imena,
10 da pred Isusovim imenom prignu koljena sva bića na nebu, na zemlji i pod
zemljom
11 i da svaki jezik prizna: “Isus Krist je Gospodin” na slavu Boga Oca.

Sjajno svijetlite za Krista

12 Najdraži moji, uvijek ste bili poslušni dok sam bio s vama. Ali sada dok me nema,
morate se još više, sa strahom i drhtanjem, truditi oko svojega spasenja.
13 Jer Bog djeluje budeći u vama želju da mu budete poslušni i dajući vam snage da
činite ono što mu je ugodno.
14 Ma što činili, ne prigovarajte i ne svađajte se
15 da vas nitko ne može osuditi. Živite besprijekornim i čistim životom, kao neporočna
Božja djeca usred izopačenog i pokvarenog naraštaja. Svijetlite u njihovoj tami poput
zvijezda u svemiru.
16 Čvrsto se držite Riječi života, tako da se na dan Kristova povratka mogu ponositi da
nisam uzalud trčao trku niti uzalud se trudio.
17 Štoviše, ako se i moja krv mora proliti poput žrtve za vašu vjeru i požrtvovno Božje
djelo, sretan sam i radujem se s vama.
18 I vi se zato veselite i radujte sa mnom.

Preporuka Timoteju

19 Nadam se da ću, bude li volja Gospodina Isusa, ubrzo poslati k vama Timoteja, da
me razveseli vijestima o vama.
20 Nemam nikoga drugog poput njega tko bi se tako brinuo za vašu dobrobit,
21 jer se svi drugi brinu samo o sebi, a ne o onomu što je Kristovo.

22 Ali znate da je Timotej prokušan. Pomagao mi je u naviještanju Radosne vijesti kao
sin ocu.
23 Njega vam se nadam poslati čim doznam što će ovdje biti sa mnom.
24 A pouzdajem se u Gospodina da ću vam i sam ubrzo doći.

Preporuka Epafroditu

25 U međuvremenu mi se činilo potrebnim da vam pošaljem natrag Epafrodita, svojega
brata, suradnika i suborca, kojega ste poslali da mi pomogne u potrebi.
26 Šaljem ga doma jer čezne za vama i jer je žalostan što ste čuli da je obolio.
27 Zaista je bio bolestan, gotovo je umro. Ali Bog mu se—a i meni—smilovao da me ne
snađe žalost na žalost.
28 Zato ga što prije šaljem jer znam da ćete se razveseliti kad ga vidite, a onda ću i ja
biti manje žalostan.
29 Primite ga dakle s ljubavlju Gospodnjom* i poštujte takve ljude.
30 Izložio se životnoj pogibli radi Kristova djela i umalo je umro čineći za mene ono što
vi niste mogli jer ste bili daleko.

3

Dragocjena spoznaja Krista

1 I na koncu, draga braćo, radujte se u Gospodinu. Meni ne dodija pisati vam stalno
isto, a za vas je sigurnije.
2 Čuvajte se pasa—zlih ljudi koji kažu da se morate osakatiti radi spasenja, i njihovih
zlih djela.
3 Jer mi koji se Bogu klanjamo u Duhu jedini smo zaista obrezani. Mi se ne
pouzdajemo u ljudske napore. Umjesto toga, hvalimo se onime što je za nas učinio Isus
Krist.
4 A ako bi se itko mogao pouzdati u vlastito tijelo, mogao bih ja. Imaju li drugi
razloga da se pouzdaju u vlastite napore, ja ih imam još više!
5 Obrezan sam kao dijete od osam dana, rođen u židovskoj obitelji čiste krvi iz
Benjaminova plemena. Pravi pravcati Židov. Pripadnik farizeja.
6 Glede revnosti: progonio sam Crkvu. Glede pravednosti u ispunjavanju Zakona:
bio sam besprijekoran.
7 Sve što sam nekoć smatrao vrijednim, sada smatram bezvrijednim zaradi Krista.
8 Štoviše, sve je bezvrijedno u usporedbi s onim najdragocjenijim: spoznajom Isusa
Krista, mojega Gospodina. Sve sam drugo odbacio i sve smatram smećem da bih
zadobio Krista
9 i postao jedno s njime. Ne pouzdajem se više u vlastitu pravednost ni u
ispunjavanje Zakona, već se pouzdajem u Krista da me spasi. Jer Bog nas pred sobom
opravdava našom vjerom u Krista.
10 Svega sam se odrekao—da zaista mogu spoznati Krista i iskusiti moćnu silu koja ga
je uskrsnula, naučiti što znači trpjeti s njim i dijeliti njegovu smrt
11 ne bih li doživio uskrsnuće od mrtvih!

Prezati za ciljem

12 Ne kažem da sam već sve to postignuo ili da sam već postao savršenim, nego prežem
da to dosegnem jer je Krist dosegnuo mene.
13 Ne smatram, braćo, da sam već postao kakvim trebam biti, nego da sam se sav dao
na to da zaboravim ono što je iza mene i da hitim prema onomu što me čeka.
14 Trudim se istrčati utrku do cilja i primiti nagradu kojoj nas je Bog, kroz Krista
Isusa, pozvao u nebo.

---

* **2:29** U grčkome: *u Gospodinu.*

15 Tako mislimo svi koji smo zreli u vjeri. Ako vi drukčije mislite, Bog će to i vama
objaviti.
16 Ali moramo biti poslušni istini koju smo spoznali.
17 Draga braćo, živite poput mene i učite od onih koji slijede moj uzor.
18 Jer sam vam prije o tomu često govorio, a i sada velim sa suzama u očima: mnogi
svojim životom pokazuju da su zapravo neprijatelji Kristova križa.
19 Njih čeka vječna propast. Njihov je bog njihov trbuh. Ponose se sramotnim
stvarima. Misle samo na ovaj zemaljski život.
20 Ali naša je domovina na nebesima, odakle iščekujemo da će nam doći Spasitelj, naš
Gospodin Isus Krist.
21 On će ova naša smrtna tijela preobraziti i suobličiti ih svojemu slavnome tijelu
moćnom silom kojom će sve podložiti sebi.

4

1 Draga braćo i sestre, volim vas i jedva čekam da vas vidim jer ste moja radost i
nagrada za moj trud. Budite postojani u Gospodinu!

Pavlove završne napomene

2 Molim Evodiju i Sintihu da se ne svađaju i da budu složne u Gospodinu.
3 I tebe molim, vjerni prijatelju, pomozi im jer su se silno trudile u propovijedanju
Radosne vijesti skupa sa mnom, Klementom i ostalim mojim suradnicima kojih su
imena zapisana u Knjizi života.
4 Uvijek se radujte u Gospodinu. Da ponovim: radujte se!
5 Neka vaša blagost bude poznata svim ljudima. Gospodin je blizu!
6 Ne brinite se ni za što; radije se molite za sve; iznesite Bogu sve svoje potrebe, sa
zahvalnošću.
7 Tako ćete iskusiti Božji mir koji nadilazi svaki razum. On će čuvati vaša srca i vaš um
u Kristu Isusu.
8 Na završetku, draga braćo, još samo ovo: usmjerite svoje misli na ono što je istinito,
čestito i pravedno, na ono što je čisto, hvalevrijedno i kreposno.
9 Postupajte kao što ste naučili i čuli od mene i kao što ste mene vidjeli činiti, pa će Bog
mira biti s vama.

Zahvala za poslane darove

10 Silno sam se razveselio u Gospodinu što opet skrbite za mene. Znam da se uvijek o
meni brinete, ali neko vrijeme niste mi imali prilike pomoći.
11 Ne govorim to zbog oskudice. Naučio sam biti zadovoljan u svakoj prigodi.
12 Znam oskudijevati, a znam i obilovati. Na sve sam naviknuo: i biti sit i gladovati, i
obilovati i oskudijevati.
13 Sve mogu u Kristu koji mi daje snagu.
14 Ali ipak je lijepo od vas što ste mi pomogli u nevolji.
15 Dobro znate da mi u početku propovijedanja evanđelja, kad sam otputovao iz
Makedonije, nijedna crkva nije financijski pomogla—osim vas Filipljana.
16 Čak ste mi i dok sam boravio u Solunu jedanput ili dvaput poslali pomoć za moje
potrebe.
17 Ne govorim to zato što tražim od vas dar. Želim samo da vaša nagrada bude još veća.
18 Sada imam svega dostatno; čak mi i pretječe! Namirili ste sve moje potrebe darom
koji ste mi poslali po Epafroditu, tom vašom žrtvom, "ugodnim mirisom" Bogu.
19 A isti Bog ispunit će i sve vaše potrebe prema svojemu raskošnom bogatstvu, u
Kristu Isusu.
20 Neka je slava našemu Bogu Ocu u vijeke vjekova! Amen.

Pavlovi posljednji pozdravi

21 Pozdravite ondje pojedinačno svakoga svetoga u Kristu Isusu. Pozdravljaju vas
braća koja su sa mnom.
22 I svi drugi sveti vas pozdravljaju, posebice oni koji rade na carevu dvoru.
23 Neka milost našega Gospodina Isusa bude s vašim duhom!

Poslanica Kološanima

1 Ovo je pismo od Pavla, kojega je Bog odabrao da bude apostol Isusa Krista, i od
našega brata Timoteja.
2 Kološanima, svetoj i vjernoj braći i sestrama u Isusu Kristu.
Neka vam naš Bog Otac udijeli milost i mir.

Pavlova zahvala i molitva

3 Uvijek se molimo za vas i zahvaljujemo za vas Bogu Ocu našega Gospodina Isusa
Krista
4 jer smo čuli za vašu snažnu vjeru u Isusa Krista i za vašu ljubav koju iskazujete
prema svetima posvuda.
5 Razlog vaše vjere je nada što vas čeka u nebesima. O toj ste nadi prvi put čuli kad ste
čuli istinu Radosne vijesti.
6 Ista ta Radosna vijest koja je došla k vama proširila se cijelim svijetom. Posvuda
mijenja ljudske živote, baš kao što je promijenila i vas prvoga dana kad ste ju čuli i kad
ste shvatili istinu o Božjoj milosti prema grešnicima.
7 Vi ste za nju čuli od Epafre, našega voljenog suradnika. On nas zastupa vjerno
služeći Kristu.
8 On nam je i rekao za vašu ljubav prema drugima, koju vam daje Sveti Duh.
9 Zato se mi od dana kad smo to čuli neprestano molimo za vas, tražeći da vas Bog
ispuni mudrošću i duhovnom spoznajom kako biste mogli razabrati njegovu volju,
10 živjeti dostojno Gospodina i ugoditi mu, roditi svakom vrstom dobrih djela te rasti
u spoznaji Boga.
11 Molimo se da vas Bog ojača svojom slavnom silom da možete biti postojani i
strpljivi. Da radosno
12 možete zahvaljivati Ocu koji nas je osposobio da budemo subaštinicima svetoga
Božjeg naroda koji živi u svjetlu.
13 Izbavio nas je od vlasti tame i prenio u Kraljevstvo svojega ljubljenog Sina.
14 Njegovom krvlju Bog je otkupio našu slobodu i oprostio nam grijehe.

Kristovo prvenstvo

15 Krist je vidljiva slika nevidljivoga Boga, prvorođenac iznad svih stvorenja.
16 U Kristu je stvoreno sve na nebesima i na zemlji: vidljivo i nevidljivo, kraljevi i
kraljevstva, vladari i vlasti. Sve je stvoreno po njemu i za njega.
17 Postojao je prije svega drugoga i održava sve što postoji.
18 On je glava Crkve, koja je njegovo Tijelo. On je prvi od svih ustao od mrtvih, da u
svemu bude prvi.
19 Jer se Bogu svidjelo u njemu prebivati svom puninom
20 i kroz njega—njegovom krvlju prolivenom na križu—pomiriti sa sobom sve na
zemlji i na nebesima.
21 To se odnosi i na vas koji ste nekada bili daleko od njega i bili mu neprijatelji mišlju
i djelima.
22 Ali on vas je ponovno izmirio sa sobom kroz smrt Kristova ljudskog tijela na križu.
Priveo vas je u svoju nazočnost svete, neporočne i besprijekorne.
23 Ali morate čvrsto i postojano ustrajati u vjeri. Ne dajte se pokolebati u nadi
Radosne vijesti koju ste čuli. Ona se propovijeda diljem svijeta, a mene, Pavla, Bog je
postavio da joj služim.

Pavlovo služenje Crkvi

24 Sada se radujem što dovršavam patnje za koje mi je Krist rekao da ću ih proći za
dobro Crkve, njegova tijela.
25 Bog mi je dao osobitu službu da vam naviještam njegovu poruku u svoj punini.
26 Ta je tajna bila skrivena vjekovima i naraštajima, ali sada ju je Bog očitovao
njegovim svetima.
27 Jer Bogu se svidjelo da svojemu narodu objavi kako su bogatstvo i slava Kristova
namijenjeni i vama poganima. Jer u ovome je tajna: Krist živi u vama i vaša je nada da
ćete biti dionicima njegove slave.
28 Svima naviještamo Krista. Opominjemo i poučavamo ljude, s mudrošću koju nam je
Bog dao, da svakoga učinimo zrelim u Kristu.
29 Da to postignem, trudim se i borim u njegovoj snazi, koja tako silno djeluje u meni.

2

1 Želim da znate koliko sam se mučio za vas, za Crkvu u Laodiceji i za sve one koji me
još nisu osobno upoznali.
2 Želim da se njihova srca ohrabre, povezana u ljubavi, da dobiju bogatu i punu
spoznaju Božje tajne: Krista.
3 U njemu su skrivena sva bogatstva mudrosti i spoznaje.
4 Govorim vam to da vas nitko ne prevari uvjerljivim riječima.
5 Iako sam daleko od vas, u mislima sam s vama. Veoma me raduje što živite kako
treba i što je vaša vjera u Krista čvrsta.

Sloboda od pravila i novi život u Kristu

6 Kako ste prihvatili Krista za Gospodina, tako nastavite s njime živjeti.
7 Budite u njemu ukorijenjeni pa ćete se izgrađivati i učvršćivati u vjeri kako ste i
poučeni. Obilno zahvaljujte Bogu.
8 Nemojte da vas tko odvuče ispraznim mudrovanjem koje se temelji na ljudskim
predajama i na počelima ovoga svijeta, a ne na Kristu.
9 Jer u Kristu doslovce prebiva sva punina božanstva,
10 a vi ste ispunjeni kroz zajedništvo s njime, koji je iznad svakoga poglavarstva i
vlasti u svemiru.
11 Kad ste došli Kristu, “obrezani” ste, ali ne tjelesno. Bio je to duhovni
zahvat—“odrezana” je vaša grešna narav.
12 Jer s Kristom ste ukopani pri krštenju. I s njim ste uskrsnuli u novi život jer ste se
pouzdali u moćnu Božju silu, koja je i Krista podignula od mrtvih.
13 Bili ste nekoć mrtvi zbog svojih prijestupa i zbog toga što vaša grešna narav još nije
bila “odrezana”. Tada vas je Bog oživio s Kristom. Oprostio nam je sve prijestupe.
14 Izbrisao je zadužnicu čije su odredbe bile protiv nas. Pribio ju je na Kristov križ i
uništio.
15 Tako je Bog razoružao zle vladare i vlasti. Javno ih je osramotio pobjedom na
Kristovu križu.
16 Neka vas zato nitko ne osuđuje zbog jela, pića ili zbog svetkovanja blagdana,
mlađaka ili subote.
17 Jer ta su pravila bila tek sjena prave stvarnosti—Krista.
18 Ne dajte da vam oni koji uživaju u lažnoj poniznosti i štovanju anđela kažu kako niste
zaslužili nagradu. Takvi ljudi, oholi zbog svoje tjelesne pameti, unedogled nabrajaju
pojedinosti viđenja koja su imali.
19 Ali ne drže se Krista, glave Tijela koje je snažno povezano i koje raste samo
dobivajući hranu i snagu od Boga.

20 Ako ste zaista umrli s Kristom, onda vas je on oslobodio temeljnih počela ovoga
svijeta. Zašto se onda, kao da još pripadate ovomu svijetu, podvrgavate propisima kao
što su:
21 "Ne jedi! Ne kušaj! Ne takni!"
22 Takva pravila obična su ljudska umotvorina jer se odnose na stvari koje uporabom
nestaju.
23 Ti propisi prividno su mudri zbog samozvanog bogoštovlja, poniznosti i trapljenja
tijela, ali ne pomažu čovjeku da nadvlada svoje zle misli i želje.

3

Novi život u Kristu

1 Uskrsnuli ste s Kristom. Zato težite za nebeskim, gdje Krist sjedi na počasnome
mjestu, Bogu zdesna.
2 Razmišljajte o onome što u nebu; ne provodite vrijeme baveći se zemaljskim
stvarima.
3 Jer umrli ste s Kristom i vaš je pravi život skriven s Kristom u Bogu.
4 A kada se Krist, koji je naš pravi život, objavi cijelome svijetu, tada će i vi imati
udjela u njegovoj slavi.
5 Usmrtite dakle ono zemaljsko u svojemu tijelu: blud, nečistoću, strasti, zlu požudu i
pohlepu. Ne budite pohlepni za stvarima ovoga svijeta jer je to idolopoklonstvo
6 zbog kojega će na ljude pasti Božji gnjev.
7 I vi ste nekoć tako živjeli.
8 Ali sada od sebe odbacite gnjev, srdžbu, opakost, hulu i prostotu!
9 Ne lažite jedni drugima jer ste sa sebe svukli staru zlu narav i njezina zla djela.
10 Obukli ste na sebe posve novoga čovjeka, koji se obnavlja spoznajući svojega
Stvoritelja.
11 Nema više ovdje ni Grka ni Židova, ni obrezana ni neobrezana, ni barbara ni skita,
ni roba ni slobodna čovjeka; tu je samo Krist—koji je sve i u svima.
12 Vi ste sveti i ljubljeni Božji izabranici. Obucite se stoga u milosrdno srce,
dobrostivost, poniznost i strpljivost.
13 Podnosite nedostatke drugih i praštajte onima kojima imate što zamjeriti. Kao što
je Gospodin vama oprostio, tako i vi opraštajte drugima.
14 A najvažnije je: obucite se u ljubav! Ona nas veže u savršeni sklad.
15 Neka vašim srcima upravlja Kristov mir. Udovi ste istoga tijela i zato ste pozvani
živjeti u miru. Budite zahvalni!
16 Neka Kristova riječ u svem svojem bogatstvu prebiva u vama. Poučavajte se i
opominjite međusobno sa svom mudrošću. U srcu pjevajte Bogu psalme, hvalospjeve i
duhovne pjesme sa zahvalnošću.
17 I ma što činili, riječju ili djelom, činite u ime Gospodina Isusa, zahvaljujući po njemu
Bogu Ocu.

Upute kršćanskim obiteljima

18 Žene, pokoravajte se svojim muževima kao što dolikuje u Gospodinu.
19 Muževi, volite svoje žene i ne budite osorni prema njima.
20 Djeco, slušajte u svemu roditelje jer je to ugodno Gospodinu.
21 Očevi, ne ogorčujte svoju djecu da ne postanu malodušna.
22 Robovi, budite poslušni svojim zemaljskim gospodarima u svemu. Ne trudite se da
im ugodite samo dok vas vide, već uvijek tako činite, iskrena srca, u strahu
Gospodnjem.
23 Što god činili, činite od srca, kao Gospodinu, a ne ljudima.

24 Znajte da ćete od Gospodina kao nagradu dobiti baštinu. Služite Gospodinu Kristu.
25 Tko čini nepravdu, dobit će i plaću nepravednika. U Bogu nema pristranosti!

4

1 Gospodari, postupajte pravedno i pošteno prema svojim robovima. Ne zaboravite
da i vi imate Gospodara—na nebu!

Poticaj na molitvu

2 Molite se ustrajno i budno, sa zahvalnošću.
3 Molite se i za nas, da nam Bog otvori vrata kako bismo mogli navješćivati Kristovo
otajstvo zbog kojega sam u okovima
4 te da ga navijestim onako kako treba.
5 Mudro postupajte prema onima koji su vani; koristite svaku prigodu da činite
dobro.
6 Neka vaše riječi uvijek budu ljubazne, solju začinjene, da znate što kome treba reći.

Posljednje napomene i pozdravi

7 Moj voljeni brat Tihik, vjerni sluga Gospodnji, ispričat će vam sve o meni.
8 Šaljem ga k vama baš zato da znate kako smo i da vas ohrabri.
9 Šaljem vam i vjernoga, dragog brata Onezima, vašega zemljaka. On i Tihik ispričat će
vam kako je ovdje.
10 Pozdravlja vas Aristarh, koji je sa mnom u zatvoru, te Barnabin nećak Marko, za
kojega sam vas već prije uputio da ga lijepo primite dođe li k vama.
11 Pozdravlja vas i Isus, kojega zovemo Just. To su jedini moji suradnici na
kraljevstvu Božjemu koji su židovskoga podrijetla. Oni su mi bili utjeha.
12 Pozdravlja vas vaš zemljak Epafra, sluga Krista Isusa. On se uvijek žarko moli za
vas da, prema Božjoj volji, budete zreli i čvrsti u vjeri.
13 Zaista vam mogu reći da se svojski trudi za vas, kao i za kršćane u Laodiceji i u
Hierapolu.
14 Pozdravljaju vas dragi liječnik Luka i Dema.
15 Pozdravite braću i sestre u Laodiceji te Nimfu i Crkvu koja se sastaje u njezinu
domu.
16 Kad pročitate ovo pismo, neka ga pročitaju i u laodicejskoj Crkvi, a vi pročitajte ono
koje sam njima napisao.
17 Arhipu recite da obavlja službu koju mu je Gospodin dao.
18 Evo i pozdrava mojom, Pavlovom rukom.
Sjećajte se mojih okova.
Neka je s vama Božja milost.

Prva poslanica Solunjanima

1 Ovo je pismo od Pavla, Sile* i Timoteja.
Crkvi u Solunu, koja je u Bogu Ocu i u Gospodinu Isusu Kristu.
Neka vam je milost i mir.

Vjera solunskih vjernika

2 Uvijek zahvaljujemo Bogu za vas i neprestano se za vas molimo.
3 Uvijek se pred svojim Bogom Ocem sjećamo vaših djela vjere, vašeg truda iz ljubavi
te vaše postojanosti nadahnute nadom u našega Gospodina Isusa Krista.
4 Znamo, draga braćo i sestre, da vas je Bog izabrao za svoje.
5 Jer evanđelje koje smo vam donijeli nije se očitovalo samo u riječi, već i u sili Svetoga
Duha, s potpunim i dubokim uvjerenjem u njegovu istinitost. A znate i da smo mi
među vama živjeli kao dokaz istinitosti naše poruke.
6 Primili ste Riječ od Svetoga Duha s radošću unatoč velikim patnjama. U tomu ste
slijedili nas i Gospodina.
7 Postali ste tako uzorom svim vjernicima u Makedoniji i u Ahaji.
8 Ne samo da je riječ Gospodnja od vas odjeknula po Makedoniji i po Ahaji, nego se o
vašoj vjeri u Boga tako pročulo da o tomu više ljudima ne treba ni govoriti.
9 Sami pripovijedaju kako ste nas lijepo primili i kako ste se od idola obratili
istinskome i živome Bogu da mu služite
10 te kako iščekujete da s neba ponovno dođe njegov Sin Isus, kojega je uskrisio od
mrtvih i koji će nas izbaviti od strašnoga Božjega gnjeva koji je pred nama.

2

Pavao se sjeća posjeta Solunjanima

1 Znate i sami, draga braćo i sestre, da naš dolazak k vama nije bio uzaludan.
2 Znate da su nas prije toga u Filipima zlostavljali i izvrgnuli ruglu. Ipak smo se
odvažili, pouzdajući se u Boga, propovijedati vam evanđelje, iako uz tešku borbu.
3 Vidite dakle da u našemu propovijedanju nema govora o zabludi, nečistim
pobudama ili prijevari.
4 Navješćujemo Radosnu vijest upravo onako kako nam je Bog povjerio da činimo. Ne
trudimo se ugoditi ljudima, nego Bogu koji proniče srca.
5 Nikada vas nismo pokušali pridobiti laskanjem. Bog nam je svjedok i da nikada
ništa nismo činili iz pohlepe.
6 Niti smo od ljudi tražili slavu—ni od vas ni od bilo koga drugoga.
7 Mogli smo od vas kao Kristovi apostoli što i zahtijevati, ali nismo. Bili smo prema
vama blagi poput majke koja s ljubavlju njeguje svoju djecu.
8 Toliko smo vas voljeli da smo vam htjeli predati ne samo Božju Radosnu vijest nego
i vlastiti život.
9 Pa sjećate se, draga braćo i sestre, našega teškog truda i umora! Dok smo vam
propovijedali evanđelje, radili smo noću i danju da nikomu od vas ne budemo na teret.
10 I vi i Bog ste nam svjedoci da smo se sveto, pravedno i besprijekorno vladali
prema vama vjernicima.
11 Postupali smo prema svakomu od vas kao otac prema vlastitoj djeci.
12 Poticali smo vas, hrabrili i zaklinjali da živite životom dostojnim Boga koji vas je
pozvao u svoje kraljevstvo da s njime dijelite njegovu slavu.

---

* **1:1** U grčkome: *Silvanusa.*

13 Zato bez prestanka zahvaljujemo Bogu što Božju poruku koju smo vam navijestili
niste primili kao ljudsku, nego kao Božju riječ, što ona uistinu i jest. A ona djeluje u
vama koji vjerujete.
14 Vi ste, draga braćo, pretrpjeli od svojih sunarodnjaka progonstvo te ste tako prošli
jednako kao i članovi Božjih kršćanskih crkava u Judeji, koje su zbog vjere u Krista Isusa
progonili njihovi vlastiti sunarodnjaci, Židovi.
15 Oni su poubijali vlastite proroke, pa čak i Gospodina Isusa. Nas su žestoko
progonili. Ne ugađaju Bogu i neprijatelji su svim ljudima
16 jer nam priječe propovijedati poganima da se oni ne bi spasili. Navršili su tako
mjeru svojih zlodjela. Navukli su na sebe najveći Božji gnjev.

Timotejeva pohvala Crkvi

17 Draga braćo, pošto smo zakratko bili odvojeni od vas (ali ne i srcem), vruće smo
čeznuli za vama te smo pokušali doći da vas vidimo.
18 Zaista smo nastojali doći k vama, ja Pavao i više puta, ali Sotona nas je spriječio.
19 Tko će, na koncu, biti naša nada i radost, naš ponos i naša nagrada pred našim
Gospodinom Isusom kada opet dođe?
20 Vi ste naša slava i naša radost!

3

1 Kad to više nismo mogli izdržati, odlučili smo da ja sam ostanem u Ateni,
2 a brata Timoteja, Božjega suradnika na Kristovu evanđelju, poslali smo da vas
učvrsti i ohrabri u vjeri
3 da se nitko ne pokoleba u tim nevoljama. I sami znate da se one nama događaju.
4 Dok smo bili među vama, unaprijed smo vas upozoravali da će biti takvih nevolja,
koje su se, kao što znate, i dogodile.
5 Zato više nisam mogao izdržati pa sam poslao Timoteja da dozna kako stojite u vjeri.
Bojao sam se da vas je možda nije zaveo Napasnik te da naš trud nije bio uzaludan.
6 A Timotej se upravo vratio od vas i donio nam veselu vijest o vašoj vjeri i ljubavi.
Kaže da nas se još rado sjećate i da čeznete vidjeti nas koliko i mi vas.
7 Zato smo se, braćo, vašom čvrstom vjerom utješili u svoj našoj tjeskobi i nevolji.
8 Vaša čvrsta postojanost u Gospodinu vratila nas je u život.
9 Kako da dovoljno zahvalimo Bogu za vas, za svu radost koju zbog vas osjećamo pred
njim?
10 Danju i noću se neprestano molimo Bogu da nam dopusti ponovno vas posjetiti, da
možemo, ako je potrebno, u čemu upotpuniti vašu vjeru.
11 Da hoće sam naš Bog Otac i Gospodin Isus upraviti naš put prema vama!
12 A vama neka Gospodin podari da rastete i obilujete u međusobnoj ljubavi kao što
mi obilujemo ljubavlju prema vama.
13 Tako će vam srca biti snažna, besprijekorna i sveta kad stanete pred našega Boga
Oca na dan dolaska našega Gospodina Isusa Krista s njegovim svetima.

4

Život ugodan Bogu

1 Na koncu, draga braćo i sestre, zaklinjemo vas u imenu Gospodina Isusa da živite
životom ugodnim Bogu kao što smo vas poučili. Vi već tako i živite. Napredujte i dalje.
2 Znate zapovijedi koje smo vam dali u ime Gospodina Isusa.
3 Bog želi da budete sveti i čisti, da se uzdržavate od grijeha bluda.
4 Tako će svatko od nas znati nadzirati svoje tijelo* u svetosti i časti,

* **4:4** U grčkome: *znati kako posjedovati svoju posudu.*

5 a ne živjeti u strasti i pohoti poput pogana koji ne poznaju Boga.
6 Nikada u tomu ni u čemu drugome ne varajte svojega brata kršćanina jer Gospodin
se za to osvećuje, kao što sam vas već upozorio.
7 Jer nas Bog nije pozvao da živimo pokvarenim, već čistim životom.
8 Tko odbacuje ove zapovijedi, ne odbacuje čovjeka, nego Boga koji vam daje svojega
Svetog Duha.
9 O bratskoj ljubavi koja mora vladati među Božjim narodom ne moram vam ni pisati
jer vas je sam Bog poučio da volite jedni druge.
10 Vi zaista iskazujete veliku ljubav braći u cijeloj Makedoniji. Molimo vas ipak,
draga braćo, da u tome još više napredujete.
11 Trudite se mirno živjeti, baviti se svojim poslom i raditi vlastitim rukama, kako
smo vam zapovjedili.
12 Tako ćete časno živjeti pred nevjernicima i nitko vam neće trebati novčano
pomagati.

Nada uskrsnuća

13 Želim, braćo i sestre, da znate što će se dogoditi s umrlim kršćanima, da ne tugujete
kao drugi koji nemaju nade.
14 Vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo te da će Bog, kad Isus opet dođe, s Isusom
dovesti i kršćane koji su usnuli u Isusu.
15 Govorim vam ovo poučen izravno od Gospodina: oni od nas koji još budu živi kad
se Gospodin vrati, neće preteći umrle.
16 Sam će Gospodin sići s neba na zapovijed, na glas arhanđela, na zov Božje trublje.
Najprije će uskrsnuti umrli u Kristu.
17 Zatim će oni od nas koji još budu živi biti uzneseni u vis, na oblake, u susret
Gospodinu, da s njime zauvijek ostanu.
18 Tješite se međusobno tim riječima.

5

1 A kada će se sve to dogoditi, ne trebam vam pisati
2 jer i sami dobro znate da će Dan Gospodnji doći neočekivano, kao tat u noći.
3 Dok ljudi još budu govorili: “Sve je mirno i sigurno”, snaći će ih iznenada propast
kao trudnicu trudovi. I neće umaknuti.
4 Ali vi, braćo draga, niste u tami da bi vas Dan Gospodnji zaskočio kao tat.
5 Djeca ste svjetla i dana; ne pripadate tami i noći.
6 Ne spavajmo zato kao ostali, već bdijmo i budimo trijezni.
7 Spava se i opija noću.
8 Ali budimo trijezni, mi koji pripadamo danu. Obucimo oklop vjere i ljubavi,
stavimo kacigu—nadu spasenja.
9 Jer Bog nam nije namijenio svoj gnjev, nego spasenje po našemu Gospodinu Isusu
Kristu,
10 koji je umro za nas da možemo zauvijek živjeti s njime, zatekao nas njegov dolazak
žive ili umrle.
11 Tješite se zato međusobno i izgrađujte jedni druge, kao što već i činite.

Završne upute

12 Molimo vas, draga braćo, da poštujete svoje starješine u djelu Gospodnjem. Oni
naporno rade među vama i opominju vas.
13 Cijenite ih i volite zbog njihova rada. Živite u miru jedni s drugima!
14 Potičemo vas, braćo: opominjite lijene, hrabrite malodušne, pomažite slabima,
budite strpljivi prema svima!

15 Pazite da tko kome ne uzvrati zlo za zlo, nego se uvijek trudite činiti dobro svima.
16 Uvijek se radujte!
17 Molite se bez prestanka!
18 Zahvaljujte Bogu ma što vas snašlo jer je to za vas Božja volja u Kristu Isusu.
19 Ne trnite Svetoga Duha.
20 Ne prezrite proroštva,
21 nego sve provjeravajte i prihvatite što je dobro.
22 Klonite se svakoga zla.

Posljednji pozdravi

23 Neka vas sam Bog, izvor mira, potpuno posveti i neka cijelo vaše biće—duh, dušu i tijelo—očuva besprijekornima za dolazak našega Gospodina Isusa Krista.
24 Vjeran je Bog koji vas je pozvao. On će to i učiniti.
25 Draga braćo i sestre, molite se za nas.
26 Pozdravite svu braću svetim cjelovom.
27 Zaklinjem vas u Gospodinu: pročitajte ovu poslanicu svoj braći.
28 Neka je milost našega Gospodina Isusa Krista sa svima vama.

Druga poslanica Solunjanima

1 Ovo je pismo od Pavla, Sile* i Timoteja solunskoj Crkvi koja je u Bogu, našemu Ocu, i
u Gospodinu Isusu Kristu.
2 Neka vam je milost i mir od Boga Oca i od Gospodina Isusa Krista.

Ohrabrenje u progonstvu

3 Draga braćo i sestre, ne možemo a da uvijek ne zahvaljujemo Bogu za vas, za vašu
vjeru koja jača i za vašu veliku međusobnu ljubav.
4 Ponosno govorimo drugim Božjim crkvama o vašoj postojanoj vjeri u progonstvima
i u nevoljama koje trpite.
5 One su samo najava pravednoga Božjeg suda na kojemu će vas Bog proglasiti
dostojnima svojega Kraljevstva za koje i trpite.
6 Bog će pravedno kazniti vaše progonitelje patnjom,
7 a vama progonjenima, kao i nama, dati spokoj kad se s neba objavi Gospodin Isus.
On će doći s moćnim anđelima
8 i s plamenim ognjem te donijeti osvetu onima koji ne priznaju Boga i ne žele se
pokoriti Radosnoj vijesti o našemu Gospodinu Isusu Kristu.
9 Bit će kažnjeni vječnom propašću, zauvijek odvojeni od Gospodnjega lica i od
njegove silne slave
10 na dan kada on dođe primiti slavu i čast od svojega svetog naroda, od svih
vjernika. Među njima ste i vi jer ste povjerovali našemu svjedočanstvu o njemu.
11 Zato se stalno molimo za vas, da vas Bog učini dostojnima života na koji vas je
pozvao i da on svojom snagom dovrši svaku vašu dobru nakanu i svako dobro djelo—
12 da bi zbog vas svi slavili ime našega Gospodina Isusa te da i vi budete proslavljeni
u njemu po milosti našega Boga i Gospodina Isusa Krista.

2

Znakovi Dana Gospodnjega

1 A glede dolaska našega Gospodina Isusa Krista i našega okupljanja oko njega,
2 ne dajte se zavesti kakvim proroštvom, riječju ili pismom o tomu kako je on već tu.
3 Ne dajte se prevariti.
Jer taj dan neće doći prije velike pobune protiv Boga i prije nego što se pojavi čovjek
bezakonja—koji će završiti u paklu.
4 On će se uzdignuti iznad svih bića koje ljudi štuju i nazivaju bogovima. Zasjest će u
Božji hram i sebe proglasiti Bogom.
5 Zar se ne sjećate da sam vam o tomu govorio dok sam još bio s vama?
6 Znate što ga zadržava—on može doći tek kad za to bude vrijeme.
7 To zlo već potajno djeluje dok se ne ukloni onaj tko ga sada zadržava.
8 Tada će se otkriti Bezakonik, kojega će Gospodin Isus pogubiti dahom iz svojih usta
i uništiti svojim slavnim dolaskom.
9 Taj će Bezakonik doći da sotonskom silom čini različita lažna znamenja i čudesa.
10 Pokvareno će zavarati sve one koji idu u propast jer su odbili vjerovati u istinu da
se spase.
11 Zato će im Bog poslati djelotvornu obmanu da povjeruju u laž
12 i da budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su odabrali živjeti u zlu.

Poticaj na ustrajnost

---

* **1:1** U grčkome: *Silvana.*

13 Draga braćo i sestre, ne možemo a da uvijek ne zahvaljujemo Bogu za vas.
Gospodin vas ljubi. Zahvalni smo Bogu što vas je od početka odabrao za spasenje koje
dolazi kroz posvećenje Duha i kroz vjeru u istinu.
14 Na spasenje vas je pozvao kad smo vam propovijedali Radosnu vijest, da sada
budete dionicima slave našega Gospodina Isusa Krista.
15 Budite, braćo, zato postojani i držite se predaja kojima smo vas poučili osobno ili u
pismu.
16 Neka naš Gospodin Isus Krist i naš Bog Otac, koji nas je ljubio i koji nam je po
svojoj milosti dao vječnu utjehu i dobru nadu,
17 utješi vaša srca i učvrsti ih u svakome dobrom djelu i riječi.

3

Zamolba za molitvu

1 I na koncu, draga braćo i sestre, molim vas da se za mene molite: da se Božja riječ
brzo širi i proslavlja kao i među vama
2 te da se oslobodimo pokvarenih i zlih ljudi jer svi nemaju vjere.
3 Ali Gospodin je zato vjeran. On će vas ojačati i sačuvati vas od Zloga.
4 Pouzdajemo se u Gospodina da činite i da ćete činiti kako smo vam zapovjedili.
5 Neka vam Gospodin dade još dublju spoznaju Božje ljubavi i postojanosti u Kristu.

Ohrabrenje na dostojan život

6 A ovo vam, draga braćo i sestre, zapovijedamo u ime Gospodina Isusa Krista:
klonite se svakoga brata koji besposliči i ne živi prema predaji koju smo vam dali.
7 Dobro znate da trebate činiti kao i mi. Dok smo bili kod vas, nismo ljenčarili
8 niti smo badava jeli ičiji kruh. Danonoćno smo radili samo da ne padnemo vama na
teret.
9 Ne da na to nismo imali pravo, nego smo vam htjeli poslužiti kao uzor.
10 Dok smo bili među vama, zapovjedili smo: “Tko neće raditi, neka i ne jede!”
11 Ipak čujemo da neki od vas bespoliče, da sami ništa ne rade, nego samo zabadaju
nos u tuđe poslove.
12 Takvima zapovijedamo u ime Gospodina Isusa Krista, štoviše zaklinjemo ih da s
mirom rade i da jedu vlastiti kruh.
13 A vama ostalima, braćo i sestre, neka ne dodija činiti dobro.
14 Ne pokori li se tko ovoj našoj pismenoj zapovijedi, klonite ga se da se posrami,
15 ali ne smatrajte ga neprijateljem, nego ga opominjite kao brata.

Pavlovi posljednji pozdravi

16 Neka vam sam Gospodin mira dade mir uvijek i u svemu. Gospodin sa svima
vama!
17 A evo i pozdrava od mene, Pavla, napisanoga mojom rukom. Pišem ga tako u
svakoj poslanici, kao znak raspoznavanja.
18 Neka milost našega Gospodina Isusa Krista bude nad svima vama.

Prva poslanica Timoteju

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla, apostola Isusa Krista, kojega je postavio naš Spasitelj Isus
Krist, naša nada.
2 Timoteju, mojemu pravom sinu u vjeri.
Neka ti Bog Otac i naš Gospodin Isus Krist podare milost, milosrđe i mir.

Upozorenje na lažne učitelje

3 Kao što sam te zamolio kad sam odlazio u Makedoniju, ostani u Efezu da zapovjediš
onima koji šire pogrešno učenje da to prestanu činiti.
4 Neka ne trate vrijeme na beskonačna nagađanja o mitovima i rodoslovljima. To više
pogoduje prepirkama nego služenju Bogu u vjeri.
5 Zapovijedam to zato da svi budete puni ljubavi, što dolazi iz čista srca, čiste savjesti i
neprijetvorne vjere.
6 Ali neki su učitelji zastranili i skrenuli u prazno naklapanje.
7 Htjeli bi biti učitelji Zakona, a ne razumiju ni ono što sami govore i što uporno tvrde.
8 Znamo da je Zakon dobar kad se njime služi onako kako je to Bog odredio.
9 Ali Bog ga nije dao zbog ljudi koji čine što je pravedno; on je za zločince i buntovnike,
za bezbožnike i grešnike, koji nisu sveti, već svjetovni, za ubojice—čak i vlastitih
roditelja,
10 za bludnike, homoseksualce, otmičare, varalice, lašce i sve koji čine što se protivi
zdravome učenju
11 slavne Radosne vijesti blaženoga Boga, koji ju je meni povjerio.

Pavlova zahvalnost za Božje milosrđe

12 Silno sam zahvalan našemu Gospodinu Kristu Isusu, koji mi je dao snagu, što me
smatrao dostojnim povjerenja i što me je postavio da mu služim
13 iako sam prije bio hulitelj Boga, progonitelj i nasilnik. Ali Bog mi se smilovao, jer
sam to učinio u neznanju i nevjeri.
14 Kako je milostiv bio naš Gospodin! Posve me ispunio vjerom i ljubavlju u Kristu
Isusu.
15 Ova je riječ vjerodostojna i zaslužuje da se prihvati: Krist Isus došao je na svijet
spasiti grešnike—a od njih sam najgori ja.
16 Bog mi se smilovao da budem primjer kako Krist Isus ima strpljenja i s najgorim
grešnicima. Tako će i ostali shvatiti da i oni mogu povjerovati u njega i imati vječni život.
17 Neka je slava i čast Bogu u vijeke vjekova. On je vječni, nevidljivi i besmrtni Kralj;
jedini Bog. Amen.

Timotejeva odgovornost

18 Timoteju, sine, stavljam ti na srce zapovijed da se držiš prijašnjih proročanstava
koja se odnose na tebe i da se, ravnajući se prema njima, dobro boriš.
19 Čuvaj svoju vjeru u Krista i čistu savjest. Neki su ju okaljali pa su doživjeli brodolom
vjere.
20 Među njima su Himenej i Aleksandar. Morao sam ih predati Sotoni da nauče ne
huliti Boga.

2

Upute za bogoštovlje

1 Prije svega, molite se za sve ljude; prizivajte Božju milost za njih i zahvaljujte Bogu.
2 Molite se i za kraljeve i za sve koji su na vlasti, da možemo živjeti u miru i spokojno,
u svoj pobožnosti i svetosti.
3 To je dobro i ugodno našemu Bogu Spasitelju
4 jer on želi da se svi ljudi spase i da spoznaju ovu istinu:
5 jedan je Bog i jedan je posrednik između Boga i ljudi, Čovjek Isus Krist,
6 koji je svoj život položio kao otkupninu za sve čovječanstvo. To je poruka koju je Bog
dao svijetu u pravo vrijeme.
7 A ja sam—istinu govorim, ne lažem—postavljen propovjednikom i apostolom, da
poučavam pogane u vjeri i istini.
8 Želim da se muškarci, gdje god se okupljate, mole podižući čiste ruke prema Bogu,
bez srdžbe i raspravljanja.
9 A žene neka se oblače pristojno. Neka se rese skromnošću i razborom, a ne
upadljivim frizurama, zlatom, biserjem ili skupocjenom odjećom.
10 Žena koja se smatra vjernicom trebala bi se resiti dobrim djelima.
11 Neka žene slušaju pouku i uče tiho i pokorno.
12 Ne dopuštam da žena poučava niti da gospodari nad mužem. Neka šuti i sluša.
13 Jer Bog je najprije stvorio Adama, pa tek onda Evu.
14 I Sotona nije prevario Adama, nego Evu; ona je prva zgriješila.
15 Ali Bog će ženama sačuvati život za vrijeme porođaja* budu li ustrajale u vjeri,
ljubavi, svetosti i razboritosti.

3

Starješine i đakoni

1 Dobro se kaže: želi li tko biti starješina, časnu službu želi.
2 Jer starješina Crkve mora biti besprijekoran. Mora biti vjeran svojoj ženi,* trijezan,
razborit, skroman, gostoljubiv i dobar učitelj.
3 Ne smije biti pijanac ni svadljivac, nego popustljiv i ljubazan, ne kao oni koji vole
novac.
4 Mora dobro upravljati svojom obitelji, a djeca ga moraju slušati i poštivati.
5 Jer ako čovjek ne može upravljati vlastitom obitelji, kako će se brinuti za Crkvu
Božju?
6 Starješina ne smije biti novoobraćenik da se ne bi uzoholio te pao pod đavlovu osudu.
7 I ljudi koji nisu iz Crkve moraju o njemu dobro govoriti da ne zapadne u đavolsku
zamku i ne osramoti se.
8 Đakoni također moraju biti časni ljudi, a ne licemjeri. Ne smiju biti skloni
prekomjernom piću ni prljavom dobitku.
9 Moraju biti čiste savjesti, odani sljedbenici Krista, koji je uzvišena tajna njihove
vjere.
10 Najprije ih valja iskušati pa neka tek onda, budu li besprijekorni, obavljaju
đakonsku službu.
11 Njihove žene također moraju biti časne, razborite i u svemu pouzdane, a ne sklone
ogovaranju.
12 Đakon mora biti vjeran svojoj ženi te dobro upravljati svojom djecom i kućanstvom.
13 Jer koji dobro obavljaju đakonsku službu, stječu častan položaj i veliku sigurnost u
svojoj vjeri u Isusa Krista.

Istine naše vjere

14 Pišem ti ovo u vjeri da ću uskoro doći k tebi,

* **2:15** Ili: *žena će se spasiti rađanjem djece* * **3:2** U grčkome: *jedne žene muž;* isto i u stihu 3:12.

15 da znaš, ako se moj dolazak odgodi, kako se ljudi trebaju ponašati u Božjoj kući, u
Crkvi živoga Boga, koja je stup i uporište istine.
16 Ovo je, nesumnjivo, uzvišena tajna naše vjere:
Krist se očitovao u tijelu,
opravdao ga je Duh,
vidjeli su ga anđeli
i naviješten je svim narodima.
U svijetu su u njega vjerovali
i uznesen je na nebo.

4

Upozorenje na lažne učitelje

1 Sveti Duh nam izričito kaže da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i
prikloniti se prijevarnim duhovima i učenjima zloduha.
2 Takvi će učitelji biti licemjeri i lažljivci otupjele savjesti.
3 Zabranjivat će ljudima da se žene i da jedu neke vrste hrane. Ali Bog je stvorio sva
jela, da ih ljudi koji su spoznali istinu jedu sa zahvalnošću.
4 Sve što je Bog stvorio dobro je i ništa ne treba odbaciti, već uzimati sa zahvalnošću
5 jer znamo da to posvećuju Božja riječ i molitva.

Dobar sluga Isusa Krista

6 Objasniš li to braći, bit ćeš dobar sluga Krista Isusa; hranit ćeš se riječima vjere i
istinitoga učenja koje postojano slijediš.
7 Ne gubi vrijeme raspravljajući o budalastim idejama, o smiješnim mitovima i
legendama. To su ionako samo uzaludne priče. Provodi, umjesto toga, vrijeme u
jačanju svojeg duha.
8 Tjelovježba jest od neke koristi, ali pobožnost donosi potpunu korist jer joj je obećan
život—i sadašnji i budući.
9 To je istina i zaslužuje da se prihvati.
10 Za nju se trudimo i borimo. Pouzdajemo se u živoga Boga, Spasitelja svih ljudi, a
posebice vjernika.
11 Poučavaj tu istinu i trudi se da ju svi nauče.
12 Ne daj da te tko manje poštuje zbog tvoje mladosti. Budi uzor svim vjernicima u
riječi, vladanju, ljubavi, vjeri i čistoći.
13 Dok ja ne dođem, posveti se čitanju Svetoga pisma Crkvi te hrabrenju i poučavanju
vjernika.
14 Ne zanemaruj duhovni dar koji si primio po proročanstvu i polaganjem ruku
starješinskog zbora.
15 Potpuno se tomu posveti da svi vide tvoj napredak.
16 Dobro pazi na sebe i pazi što poučavaš. Ostani vjeran onome što je ispravno; tako
ćeš osigurati spasenje i sebi i onima koji te slušaju.

5

1 Nikad se grubo ne obraćaj starijim ljudima, već ih opominji kao vlastitog oca,
mladiće kao braću,
2 starije žene kao vlastitu majku, a djevojke, u svoj čistoći, kao vlastite sestre.

Savjeti o udovicama, starješinama i robovima

3 Crkva se treba brinuti za udovice koje nemaju nikoga da za njih skrbi.
4 Ali ako imaju djecu ili unuke, njihova je prva dužnost da pokažu pobožnost u
vlastitoj obitelji i da roditeljima uzvrate primljena dobročinstva. To je Bogu ugodno.

5 Prava udovica, koja je sasvim sama, pouzdaje se u Boga. Noću i danju traži od njega
pomoć i moli se.
6 Ali udovica koja se odaje lagodnome životu duhovno je mrtva.
7 Tako im zapovjedi—da budu besprijekorne.
8 A ako se tko ne brine za rođake, pogotovo za svoje ukućane, taj je zanijekao svoju
vjeru i gori je od nevjernika.
9 Ne upisujte na udovički popis nijednu udovicu ako još nema šezdeset godina i
jednom udavana.
10 Neka ju preporučuju njezina dobra djela: da je dobro odgojila djecu, da je bila
gostoljubiva, da je ponizno služila drugim kršćanima,* da je pomagala nevoljnicima, da
je predano činila dobra djela.
11 Mlađe udovice ne bi trebalo uvrstiti na popis jer će se, kad tjelesna požuda svlada
njihovu odanost Kristu, htjeti opet udati.
12 Tako bi pak zaslužile osudu jer su prekršile prijašnji zavjet.
13 Osim toga će se, obilazeći po kućama, naučiti besposlici te postati brbljave i govoriti
što ne bi smjele.
14 Zato savjetujem da se mlađe udovice opet udaju, da imaju djecu i brinu se o
svojemu domu. Tako neprijatelju neće dati nikakva povoda da ih pogrđuje.
15 Jer neke od njih su već zastranile te slijede Sotonu.
16 Ima li koja vjernica udovicu među rodbinom, neka joj pomaže. Tako taj teret neće
pasti na Crkvu pa će se moći brinuti za udovice koje nemaju nikoga.
17 Starješine su zavrijedili dvostruku čast, osobito oni koji obavljaju dvostruki
posao—propovijedaju i poučavaju.
18 Jer u Svetome pismu piše: “Ne zavezuj usta volu koji vrši žito.”† A na drugome
mjestu stoji: “Radnik zaslužuje plaću.”‡
19 Ne primaj tužbu protiv starješine osim uz dva ili tri svjedoka.
20 One koji griješe ukori pred cijelom Crkvom da i drugi imaju straha Božjega.
21 Zaklinjem te pred Bogom, pred Gospodinom Isusom Kristom i pred svetim
anđelima da se toga držiš i da ne činiš ništa iz pristranosti. Sa svima valja jednako
postupati.
22 Ni na koga brzopleto ne polaži ruke da ga imenuješ za starješinu. Ne budi
dionikom tuđih grijeha! Čuvaj se čistim!
23 Ne pij samo vodu, već uzimaj i pomalo vina radi svojeg želuca i čestih slabosti.
24 Neki ljudi žive grešnim životom i svakomu je jasno da će biti osuđeni. Ali ima i takvih
za čije će se grijehe doznati tek poslije.
25 Jednako su tako svakomu očita dobra djela nekih ljudi, ali ima i takvih o kojima će
se znati tek poslije.

6

O robovima

1 Kršćani koji su robovi trebaju svoje gospodare držati dostojnima časti da se ne
pogrđuje Božje ime i naše učenje.
2 A oni koji za gospodara imaju kršćanina neka ga ne cijene manje zbog toga što su
braća. Trebali bi mu još bolje služiti jer svojim trudom koriste vjerniku i ljubljenome
bratu.

Lažna učenja i pravo bogatstvo

Poučavaj tu istinu, Timoteju, i svakoga potiči da joj bude poslušan.

---

* **5:10** U grčkome: *da je prala noge svetima.* † **5:18** Ponovljeni zakon 25:4. ‡ **5:18** Luka 10:7.

3 Zastupa li tko drukčije učenje, odbacujući zdrave riječi našega Gospodina Isusa
Krista, koje su temelj pobožnog života,
4 taj je ohol i neznalica koji boluje od rasprava i prepiranja. A one vode u zavist,
svađu, pogrde i zla sumnjičenja.
5 Takvi ljudi uvijek izazivaju trvenja. Pokvarenog su uma, lišeni istine, a vjeru
smatraju izvorom zarade.
6 Pa ipak, prava je vjera veliko bogatstvo ako je čovjek zadovoljan onime što ima.
7 Na ovaj svijet nismo ništa donijeli, pa ništa ne možemo ni ponijeti s njega.
8 Imamo li dakle dostatno odjeće i hrane, budimo time zadovoljni!
9 Ali ljudi koji se žele obogatiti upadaju u napast, u zamku mnogih nerazumnih i
štetnih požuda koje ih strovaljuju u propast i uništenje.
10 Jer ljubav prema novcu korijen je svakoga zla. Ima ljudi koji su, žudeći za novcem,
odlutali od vjere i sami sebi nanijeli mnogo patnje.

Pavlove posljednje upute

11 Ali ti si, Timoteju, Božji čovjek. Kloni se zato toga. Teži za pravednošću, pobožnošću,
vjerom, ljubavlju, postojanošću i blagošću.
12 Bij dobru bitku vjere. Teži za vječnim životom koji ti je Bog dao i o kojemu si tako
lijepo svjedočio pred brojnim svjedocima.
13 Zapovijedam ti pred Bogom, koji svima daje život, i pred Kristom Isusom, koji je
dao lijepo svjedočanstvo pred Poncijem Pilatom:
14 vrši ovu zapovijed neokaljano i besprijekorno od sada pa do dolaska našega
Gospodina Isusa Krista.
15 Jer kad za to dođe vrijeme, Krista će pokazati blaženi i jedini Vladar, Kralj kraljeva i
Gospodar gospodara.
16 On je jedini besmrtan. Prebiva u tako sjajnom svjetlu da mu se nitko ne može
približiti. Nitko ga od ljudi nije vidio niti ga može vidjeti. Njemu neka je čast i vlast
uvijeke. Amen.
17 Bogatašima u ovome svijetu reci da ne budu bahati i da se ne pouzdaju u svoje
nesigurno bogatstvo, nego u Boga koji nam sve obilno daje na uživanje.
18 Reci im neka svojim novcem čine dobro. Neka se bogate dobrim djelima i neka
budu darežljivi, spremni s drugima podijeliti ono što im je Bog dao.
19 Tako će prikupiti pravo blago u nebu—jedini i siguran ulog za vječnost—te
postignuti pravi život.
20 Timoteju, čuvaj blago koje ti je Bog povjerio. Kloni se svjetovnih i ispraznih
rasprava s onima koji ti se suprotstavljaju svojim nazoviznanjem!
21 Neki su, pristajući uz takve, zastranili od vjere.
Neka je Božja milost sa svima vama.

Druga poslanica Timoteju

1 Ovo je pismo od Pavla, apostola Krista Isusa Božjom voljom, poslanoga da
navješćuje život koji je Bog obećao po vjeri u Krista Isusa.
2 Mojemu ljubljenom sinu Timoteju.
Neka ti je milost, milosrđe i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Poticaj na vjernost

3 Timoteju, zahvaljujem za tebe Bogu, kojemu služim čiste savjesti kao i moji preci,
dok se bez prestanka, danonoćno, molim za tebe.
4 Kad se sjetim tvojih suza, obuzme me čežnja da te opet vidim i da se razveselim.
5 Znam kakvu iskrenu vjeru u Boga imaš—kao najprije tvoja baka Loida, a zatim i
tvoja mati Eunika.
6 Zato te molim: raspiruj duhovni dar koji ti je Bog dao kad sam na tebe položio ruke.
7 Jer Bog nam nije dao duha bojažljivosti, već Duha snage, ljubavi i razboritosti.
8 Ne srami se govoriti o našemu Gospodinu niti o meni, iako sam u zatvoru! Budi
spreman sa mnom trpjeti zaradi navješćivanja Radosne vijesti. Bog će ti za to dati snage.
9 On nas je spasio i pozvao nas da živimo svetim životom—ne zato što smo to svojim
djelima zaslužili, nego zato što je to bio njegov naum još od vječnosti: da nam daruje
svoju milost u Isusu Kristu.
10 Sada nam je sve to objavio dolaskom našega Spasitelja Isusa Krista, koji je skršio
moć smrti i učinio da kroz Radosnu vijest zasja život i besmrtnost.
11 Bog me je postavio da budem propovjednik, apostol i učitelj te Radosne vijesti.
12 Zato i trpim ovdje u tamnici. Ali ne stidim se toga jer poznajem onoga u koga se
pouzdajem i siguran sam da je on kadar sačuvati povjereno do dana svojega dolaska.
13 Uzor neka ti bude zdravo učenje koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu.
14 Dobro čuvaj blago koje ti je povjereno s pomoću Svetoga Duha koji prebiva u nama.
15 Kao što znaš, svi kršćani u Maloj Aziji su me napustili—među njima i Figel i
Hermogen.
16 Neka Gospodin milosrđem daruje Oneziforov dom jer me je često znao osvježiti
svojim posjetom. Nije se sramio što sam u zatvoru.
17 Naprotiv, kad je došao u Rim, brižno me potražio i pronašao.
18 Neka mu Gospodin daruje milosrđe na dan Kristova dolaska. Znaš koliko mi je
puta pomogao u Efezu.

2

Dobar Kristov vojnik

1 Timoteju, sinko, jačaj u milosti koju nam daje Isus Krist!
2 Što si od mene čuo pred mnogim svjedocima, prenesi pouzdanim ljudima koji će to
moći prenijeti drugima.
3 Dijeli sa mnom tegobe kao dobar vojnik Krista Isusa.
4 Kristov si vojnik; ne zapleći se u svagdanje poslove jer inače nećeš moći ugoditi
vojskovođi.
5 Pokoravaj se Božjim pravilima, baš kao sportaš koji ne može dobiti nagradu ako se
propisno ne natječe.
6 Ratar koji naporno radi treba prvi uživati u plodovima svojega truda.
7 Razmisli što ti govorim. Gospodin će dati da razumiješ sve to.

8 Nemoj nikad zaboraviti da je Isus Krist rođen kao potomak kralja Davida i da je
uskrsnuo od mrtvih. To je Radosna vijest koju naviještam.
9 Zbog nje trpim nevolju i okovan sam poput kakva zločinca. Ali ako sam ja okovan,
Božja riječ nije.
10 Voljan sam sve podnijeti zaradi onih koje je Bog izabrao da postignu spasenje i
vječnu slavu u Kristu Isusu.
11 Ove su riječi istinite:
Umremo li s njim,
s njim ćemo i živjeti.
12 Podnesemo li nevolje,
kraljevat ćemo s njim.
Ako ga se odreknemo,
i on će se nas odreći.
13 Ako mu ne budemo vjerni,
on će ostati vjeran
jer ne može sâm sebe zanijekati.

Djelatnik potvrđen od Boga

14 Podsjećaj ljude na to i zaklinji ih pred Bogom da se ne prepiru. To ničemu ne
koristi, a na propast je onima koji slušaju.
15 Marljivo se trudi da se pred Bogom pokažeš prokušanim, dobrim djelatnikom koji
se nema čega stidjeti i koji točno razlaže riječ istine.
16 Svjetovne i isprazne rasprave izbjegavaj jer one vuku u sve veću bezbožnost.
17 Takve se riječi šire poput gnjileži. Takvi su Himenej i Filet.
18 Zastranili su od istine tvrdeći da se uskrsnuće već zbilo. Time su potkopali vjeru
nekih.
19 Ali Božja istina stoji čvrsto poput temelja s natpisom: “Gospodin poznaje svoje”* i
“Tko god tvrdi da pripada Gospodinu neka se kloni zla.”†
20 U bogatoj kući ima posuda načinjenih od zlata i srebra, ali i od drva i gline. Jedne se
rabe u časne, druge u nečasne svrhe.
21 Bude li se dakle tko čuvao čistim od toga, bit će posuda korisna Gospodaru—časna,
posvećena, čista i prikladna za svako dobro djelo.
22 Kloni se svega što potiče mladenačke strasti! Teži za pravednošću, vjerom,
ljubavlju, mirom sa svima koji čistog srca zazivaju Gospodina.
23 Kloni se nerazumnih i neobuzdanih rasprava jer znaš da one završavaju svađom.
24 A sluga Gospodnji ne smije se svađati, nego prema svima mora biti blag. Treba biti
sposoban poučavati i otrpjeti
25 te blago prekoriti protivnike ne bi li im Bog darovao obraćenje da spoznaju istinu.
26 Tada će se prenuti iz đavolske zamke grijeha u koju su bili uhvaćeni i ispunjavali
njegovu volju.

3

Opasnosti u posljednjim vremenima

1 I znaj, Timoteju, da će posljednja vremena biti teška
2 jer će ljudi biti sebični i pohlepni za novcem. Bit će oholi i hvalisavci, rugat će se
Bogu, bit će neposlušni roditeljima i nezahvalni. Ništa im neće biti sveto.
3 Bit će tvrda srca i nikad ni u čemu neće popuštati drugima; bit će lažljivci i stvarat će
nevolje, neobuzdano će živjeti. Bit će grubi i okrutni, izrugivat će se onima koji nastoje
biti dobri.

---

* **2:19** Brojevi 16:5. † **2:19** Vidjeti: Izaija 52:11.

4 Izdavat će svoje prijatelje; to su usijane glave, nadmene i ohole, koje će više voljeti
svjetovne užitke nego štovanje Boga.
5 Zadržat će izvanjsko obličje pobožnosti, ali će se odreći njezine sile. Takvih se ljudi
klonite.
6 Takvi su oni koji se uvlače u kuće i pridobivaju ženice opterećene bremenom
grijeha, kojima vladaju različite strasti.
7 One uvijek uče, a nikako da spoznaju istinu.
8 Ti se učitelji bore protiv istine kao što su se Janes i Jambres suprotstavili Mojsiju. To
su ljudi pokvarena uma i nevaljane vjere.
9 Ali neće više napredovati jer će svima postati jasno da su bezumnici, baš kao što se
dogodilo Janesu i Jambresu.

Pavao zadužuje Timoteja

10 Ali ti znaš što poučavam, kako živim i što mi je životni naum. Znaš moju vjeru i što
sam sve propatio. Znaš moju ljubav i postojanost.
11 Znaš kakva sam progonstva i patnje pretrpio u Antiohiji, u Ikoniju i Listri. Ali
Gospodin me iz svih izbavio.
12 A i svi koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu bit će progonjeni.
13 Zli će pak ljudi i varalice napredovati iz zla u gore. Varat će druge, ali će i sami biti
prevareni.
14 Ali ti ostani vjeran onome čemu si poučen. Znaš da u to možeš vjerovati jer znaš da
možeš vjerovati onome tko te je poučio.
15 Odmalena poznaješ Sveto pismo, koje ti je dalo mudrost da primiš spasenje po
vjeri u Krista Isusa.
16 Jer cijelo je Sveto pismo od Boga nadahnuto i korisno za poučavanje, za
popravljanje i odgajanje u pravednosti.
17 Bog nas kroz njega oprema da budemo sposobni za svako djelo ljubavi.

4

1 Zaklinjem te pred Bogom i pred Kristom Isusom koji će doći suditi žive i mrtve,
zaklinjem te njegovim dolaskom i njegovim kraljevstvom:
2 uporno propovijedaj Božju riječ bila za to prigoda ili ne. Upozoravaj ljude na grijeh,
strogo ih kori, ali ih i hrabri strpljivo ih poučavajući.
3 Jer doći će vrijeme kad ljudi više neće htjeti slušati zdravo učenje. Povodit će se za
vlastitim željama te sebi naći mnoštvo učitelja koji će im govoriti ono što će goditi
njihovim ušima.
4 Odvraćat će uho od istine te ići za bajkama.
5 Ali ti budi u svemu trijezan. Podnesi patnje, propovijedaj Radosnu vijest. Ispuni u
potpunosti dužnost koju ti je Bog dao.

Pavlove posljednje riječi

6 A ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu. Približio se trenutak moje smrti.
7 Dobro sam se borio za svojega Gospodina, istrčao sam trku i ostao mu vjeran.
8 Pripravljen mi je vijenac pravednosti koji će mi Gospodin, pravedni sudac, dati na
dan svojega dolaska. Dat će ga svima koji s ljubavlju iščekuju njegov slavni dolazak.
9 Požuri se što brže doći k meni.
10 Dema me je zbog ljubavi prema ovome svijetu ostavio i otišao u Solun. Krescencije
je otišao u Galaciju, a Tit u Dalmaciju.
11 Sa mnom je još samo Luka. Povedi sa sobom Marka kad dođeš jer mi je koristan za
služenje.
12 Tihika sam poslao u Efez.

13 Donesi mi, kad dođeš, kabanicu koju sam ostavio u Troadi kod Karpa. Donesi i
knjige, osobito pergamene.
14 Kovač Aleksandar mi je nanio mnogo zla. Gospodin će mu platiti prema njegovim
djelima.
15 I ti ga se čuvaj jer se jako protivio našemu propovijedanju.
16 Kad su me prvi put izveli pred sud, nitko nije bio uz mene. Svi su me napustili.
Neka im Bog to ne uračuna u krivnju!
17 Ali Gospodin je bio sa mnom i dao mi je snage da propovijedam Radosnu vijest u
svoj punini, da ju čuju svi pogani. Izbavio me iz lavljih ralja.
18 Gospodin će me izbaviti od svakoga zlog napada i sačuvati me za svoje nebesko
kraljevstvo. Neka mu je slava uvijeke. Amen.

Posljednji pozdravi

19 Pozdravi Prisku i Akvilu te Oneziforove ukućane.
20 Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam bolesnoga u Miletu ostavio.
21 Požuri da stigneš ovamo prije zime. Pozdravljaju te Eubul, Pudencije, Lino,
Klaudija i sva braća i sestre.
22 Neka Gospodin bude s tvojim duhom. Milost s vama!

Poslanica Titu

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla, Božjega sluge i apostola Isusa Krista. Poslan sam učvršćivati
vjeru Božjih izabranika i poučiti ih istini da mogu pobožno živjeti.
2 Ta im istina daje nadu vječnog života koji im je Bog obećao prije postanka svijeta—a
Bog ne može lagati.
3 U pravo vrijeme objavio je svoju Riječ propovijedanjem, koje je meni povjereno po
zapovijedi Boga, našega Spasitelja.
4 Pišem Titu, mojemu pravom sinu po zajedničkoj vjeri.
Neka ti Bog Otac i naš Spasitelj Isus Krist udijele milost i mir.

Titov rad na Kreti

5 Ostavio sam te na Kreti da dovršiš naše djelo i da po gradovima postaviš starješine
kao što sam te uputio.
6 Starješina mora biti besprijekoran, vjeran svojoj ženi,* a djeca mu moraju biti
vjernici. Nikomu ne smiju davati povoda da ih optuži za razuzdanost ili nepokornost.
7 Nadglednik mora živjeti besprijekorno jer je Božji upravitelj. Ne smije biti samoživ,
svadljiv, pijanac, nasilnik ni sklon prljavom dobitku.
8 Mora biti gostoljubiv, dobrostiv, razborit, pravedan, svet i uzdržljiv.
9 Mora se čvrsto držati vjerodostojne riječi učenja, mora hrabriti druge i uvjeravati
protivnike u zdravo učenje.
10 Mnogo je nepokornih, taštih govornika prijevarnih umova, osobito među
Židovima†,
11 i takve treba natjerati da ušute. Već su cijele obitelji unesrećili poučavajući radi
prljavog dobitka ono što ne bi smjeli.
12 Jedan od njih, njihov vlastiti prorok, za njih je rekao: “Svi su ti Krećani lašci, opake
zvijeri, lijene izjelice.”
13 To je istina. Zato strogo kori kršćane da budu zdravi u vjeri,
14 da ne prihvaćaju židovske bajke i zapovijedi ljudi koji okreću leđa istini.
15 Čistim ljudima sve je čisto, a okaljanima i nevjernima ništa nije čisto; njima su i
razum i savjest okaljani.
16 Tvrde da poznaju Boga, ali ga svojim djelima niječu. Odurna su to i buntovna
stvorenja, neposobna za bilo kakvo dobro djelo.

2

Promicati zdravo učenje

1 Ali ti poučavaj životu koji je u skladu sa zdravim učenjem.
2 Pouči starije muškarce da budu trijezni i razboriti te zdravi u vjeri, ljubavi i
strpljivosti.
3 Pouči starije žene da se ponašaju pobožno i predano. Ne smiju ogovarati i neka ne
robuju prevelikom vinu. Radije neka budu učiteljice dobra.
4 Neka odgajaju mlađe žene da žive mirno, da ljube svoje muževe i djecu,
5 da budu razborite i čista srca, da marljivo rade u svojim domovima, da budu dobre i
poslušne muževima kako drugi zbog njih ne bi vrijeđali Božju riječ.
6 Mladiće također potiči da budu razumni.
7 Sam im budi uzor čineći dobra djela. Poučavaj zdravo i ozbiljno.

* **1:6** Ili: *jedne žene muž.* † **1:10** U grčkome *obrezanih.*

8 Neka ti učenje bude tako zdravo da se tvoji protivnici posrame jer nemaju što loše
reći.
9 Robovi se u svemu moraju pokoravati svojim gospodarima i truditi se da im ugode.
Ne smiju im proturječiti
10 niti ih potkradati, nego se moraju pokazati pouzdanima. Tako će učenje o Bogu,
našem Spasitelju, učiniti privlačnim u svakom pogledu.
11 Objavljena je Božja milost koja donosi spasenje svim ljudima.
12 Odgojila nas je da se odreknemo bezbožnog života i grešnih svjetovnih požuda te da
u ovome svijetu živimo uzdržljivo, pravedno i pobožno
13 iščekujući blaženu nadu: da se veliki Bog, naš Spasitelj Isus Krist, pojavi u slavi.
14 On je dao sebe umjesto nas da nas oslobodi od svakoga grijeha, da nas očisti i da
budemo njegov izabrani narod koji revno čini dobra djela.
15 To poučavaj i opominji ljude da tako čine. Kori ih kad je to potrebno jer imaš tu
vlast. Nemoj da te tko prezire!

3

Činiti dobro

1 Podsjećaj ih da se pokoravaju poglavarima i vlastima, da budu poslušni i spremni
na svako dobro djelo.
2 Neka ni o komu ružno ne govore, neka se ne svađaju i neka budu popustljivi, vrlo
blagi prema svima.
3 I mi smo nekoć bili nerazumni, nepokorni, zalutali u ropstvo raznih požuda i
grešnih naslada. Živjeli smo u zlu i zavisti. Mrzili smo druge i oni su mrzili nas.
4 Ali tada nam je Bog, naš Spasitelj, iskazao svoju dobrotu i ljubav.
5 Spasio nas je, ali ne zbog dobrih djela koja smo činili, nego zbog svojega milosrđa.
Oprao nas je od grijeha i dao nam da se rodimo u novi život po Svetome Duhu
6 kojega je na nas obilno izlio zbog onoga što je za nas učinio Isus Krist, Spasitelj naš.
7 Opravdao nas je svojom milošću i učinio baštinicima vječnoga života kojemu se
nadamo.
8 Sve što sam ti rekao je istina. Hoću da to uporno tvrdiš da se oni koji su povjerovali
Bogu posvete vršenju djela ljubavi. To je svima dobro i korisno.

Pavlove završne napomene i pozdravi

9 Kloni se budalastih prepirki oko rodoslovlja, svađa i ispraznih rasprava o židovskim
zakonima jer je to posve nekorisno i nevrijedno.
10 Izaziva li tko među vama razdor, dvaput ga opomeni. Ako ne posluša, nemojte više
ništa s njim imati
11 jer je pokvaren i griješi te tako sam sebe osuđuje.
12 Kanim k tebi poslati Artemu ili Tihika. Čim stigne, požuri k meni u Nikopol jer sam
ondje odlučio zimovati.
13 Učini sve što možeš za pravnika Zenu i Apolona na putu. Pobrini se da imaju sve
što im treba.
14 Jer naši ljudi ne bi smjeli živjeti neplodnim životom. Moraju naučiti prednjačiti
djelima ljubavi prema ljudima u potrebi.
15 Svi koji su sa mnom pozdravljaju vas. Pozdravi vjernike koji nas vole.
Neka je Božja milost sa svima vama.

Poslanica Filemonu

Pavlovi pozdravi

1 Ovo je pismo od Pavla, koji je u zatvoru zbog propovijedanja Radosne vijesti o Isusu
Kristu, i od našega brata Timoteja.
Pišem ga svojemu dragom suradniku Filemonu,
2 našoj sestri Apiji i Arhipu koji je kao i ja borac za Krista, te Crkvi koja se sastaje u
tvojemu domu.
3 Neka vam je milost i mir od našega Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.

Pavlova molitva zahvalnosti

4 Uvijek zahvaljujem Bogu kad se molim za tebe, Filemone,
5 jer čujem o tvojoj vjeri u Gospodina Isusa i o tvojoj ljubavi prema svima svetima.
6 Zbog svoje vjere si velikodušan i njeguješ zajedništvo. Molim se da to urodi
spoznanjem svakoga dobra koje valja činiti među vama zaradi Krista.
7 Silno si me razveselio i utješio svojom ljubavlju, dragi brate, jer si okrijepio srca
svetih.

Pavlova molba za Onezima

8 I zato, iako ti u Kristu imam puno pravo zapovjediti što da učiniš,
9 zaradi ljubavi te, kakav već jesam, radije molim—ja, Pavao, starac, sada i u zatvoru
za Krista Isusa.
10 Molim te za Onezima, kojega smatram gotovo sinom jer je postao vjernikom za
moje službe ovdje u zatvoru.
11 Onezim* ti nekoć nije bio od koristi, ali sada je i tebi i meni vrlo koristan.
12 Šaljem ti ga natrag, a s njime odlazi i moje srce.
13 Htio sam ga zadržati ovdje da mi umjesto tebe služi u okovima koje nosim zbog
evanđelja.
14 Ali nisam ništa htio učiniti bez tvojega pristanka jer ne želim da to dobročinstvo
učiniš prisilno, već dragovoljno.
15 Moglo bi se reći da je Onezim od tebe nakratko otišao zato da ga zauvijek dobiješ
16 —ne više kao roba, nego kao ljubljenoga brata. Meni je osobito drag, a koliko će tek
tebi biti—i kao rob i kao brat u Gospodinu.
17 Ako dakle mene smatraš drugom, primi ga kao da mene primaš.
18 Ako te je u čemu oštetio ili ti je dužan, upiši to meni na račun.
19 Ja ću ti platiti—ja, Pavao, za to osobno jamčim svojim potpisom. A ne moram ni
spominjati da mi duguješ sebe!
20 Dragi brate, učini mi tu uslugu, Gospodinu za ljubav. Okrijepi moje srce u Kristu!
21 Pišem ovo posve uvjeren u tvoju poslušnost. Znam da ćeš učiniti i više nego što te
molim.
22 Molim te, pripravi mi gostinsku sobu jer se nadam da će Bog uslišiti vaše molitve i
dati da vam uskoro dođem.

Posljednji pozdravi

23 Pozdravljaju te Epafra, koji je zbog Krista Isusa sa mnom u zatvoru,
24 te moji suradnici Marko, Aristarh, Dema i Luka.
25 Neka je milost našega gospodina Isusa Krista s vašim duhom.

---

* **1:11** "Onezim" znači "koristan".

Poslanica Hebrejima

Isus Krist je Božji Sin

1 Bog je nekoć više puta i na mnoge načine govorio našim precima kroz proroke.
2 Ali u ove zadnje dane nama je progovorio kroz svojega Sina. Njega, po kojemu je
sve stvorio, postavio je za baštinika svega.
3 Sin je odsjaj Božje slave i otisak njegova Bića. On održava svemir snagom svoje silne
riječi. Pošto je umro da nas očisti od grijeha, sjeo je na počasno mjesto, zdesna
veličanstvenome Bogu u nebu.

Isus je uzvišeniji od anđela

4 To pokazuje da je Božji Sin mnogo uzvišeniji od anđela, kao što je i ime koje je
baštinio uzvišenije od njihovih imena.
5 Jer kome je od anđela ikada rekao:
"Ti si moj Sin,
danas sam ti postao Ocem"*,
i još:
"Ja ću mu biti Otac,
a on će meni biti Sin"†?
6 A kada je predstavio svojeg prvorođenca svijetu, Bog je rekao:
"Klanjajte mu se, svi anđeli Božji!"‡
7 Za anđele kaže:
"On čini svoje anđele vjetrovima
i sluge poput ognjenih plamenova."§
8 Ali za svojega Sina kaže:
"Tvoje kraljevstvo, o Bože, traje zauvijek.
Ti vladaš žezlom pravednosti.
9 Ti ljubiš pravednost i mrziš nepravednost.
Zato te je, Bože, tvoj Bog, pomazao
uljem radosti više nego ijednoga tvojeg druga."*
10 I još:
"Gospodine, u početku si postavio temelje zemlji
i nebesa su djelo tvojih ruku.
11 Čak će i ona nestati,
ali ti ostaješ zauvijek.
12 Smotat ćeš ih poput starog kaputa
i nestat će kao stara odjeća.
Ali ti si uvijek isti;
tvojim godinama nema svršetka."†
13 Bog nikada nije nekom anđelu rekao:
"Sjedni mi s desne strane
dok ti ne bacim pod noge tvoje neprijatelje."‡
14 Jer anđeli su samo poslužnički duhovi koje Bog šalje služiti onima koji će baštiniti
spasenje.

---

* **1:5** Psalam 2:7. † **1:5** 2 Samuelova 7:14. ‡ **1:6** Ponovljeni zakon 32:43. § **1:7** Psalam 104:4. * **1:9** Psalam 45:7-8. † **1:12** Psalam 102:26-28. ‡ **1:13** Psalam 110:1.

2

Upozorenja

1 Zato moramo paziti da se čvrsto držimo istine koje smo čuli, da nas od nje ne odvuku.
2 Poruka koju je Bog poslao po anđelima uvijek se pokazala istinitom te je svaki
prijestup i neposluh pravedno kažnjen.
3 Zašto onda mislimo da možemo proći bez kazne ako zanemarimo veliko spasenje što
nam ga je navijestio sam Gospodin, što su nam ga potvrdili ljudi koji su ga čuli govoriti
4 i što ga je Bog također posvjedočio čineći čudotvorne znake i različita čuda te dijeleći
darove Svetoga Duha po svojoj volji?

Čovjek Isus

5 Osim toga, Bog nije anđelima podložio budući svijet o kojemu govorimo.
6 Jer u Svetome pismu piše:

“Što je običan čovjek
da misliš na njega?
Što je sin čovječji
da ga pohodiš?
7 Nakratko si ga učinio malo manjim od anđela,
ali si ga okrunio slavom i čašću.
8 Sve si podložio njegovoj vlasti.”*

Kad mu je sve podložio, ništa mu nije ostavio nepodloženim. Ali sada još ne vidimo da je
sve podloženo njegovoj vlasti.
9 Ipak, vidimo Isusa koji je “nakratko bio manjim od anđela” ali je sad “okrunjen
slavom i čašću” jer je Božjom milošću pretrpio smrt radi svih.
10 I dolikovalo je da Bog—koji je sve stvorio i za koga je sve stvoreno—privede mnogu
svoju djecu k slavi te da patnjama učini savršenim vođu njihova spasenja, Isusa.
11 Tako sada Isus i oni koje on posvećuje imaju istoga Oca. Zato ih se Isus ne srami
nazivati braćom.
12 Jer Bogu je rekao:

“Naviještat ću tvoje ime svojoj braći i sestrama,
i kad se okupe na bogoštovlje,
pjevat ću ti hvalospjeve.”†

13 i još:

Poput svoje braće, i on je rekao:
“Uzdat ću se u Boga”

i još:

“Evo, ja i djeca koju mi je Bog dao.”

14 Budući da smo mi, Božja djeca, ljudska bića od krvi i mesa, Isus je također postao
poput nas rodivši se u ljudskome tijelu. Jer samo kao čovjek mogao je umrijeti i smrću
slomiti vlast đavla, koji je imao moć nad smrću.
15 Samo je tako mogao osloboditi one koji su živjeli robujući strahu od smrti.
16 Svi znamo da Isus nije došao pomoći anđelima, nego Abrahamovim potomcima.
17 Zato je Isus u svemu morao postati poput nas, braće i sestre, da bi mogao biti naš
milosrdni i vjerni Veliki svećenik pred Bogom te da bi mogao prinijeti žrtvu koja će
oprati ljudske grijehe.
18 On, koji je i sam mnogo trpio i bio kušan, može nam pomoći u kušnjama.

---

* **2:8** Psalam 8:4-6. † **2:12** Psalam 22:23.

3

Isus je veći od Mojsija

1 Braćo sveta, vi koji ste dionici nebeskoga poziva, promotrite zato Apostola i Velikog svećenika naše vjere—Isusa.
2 On je bio vjeran Bogu koji ga je postavio, kao što je i Mojsije vjerno služio u svoj Božjoj kući.
3 Ali Isusu pripada mnogo veća slava nego Mojsiju, baš kao što graditelju pripada mnogo veća slava nego kući koju je izgradio.
4 Svaku je kuću netko izgradio, ali jedino je Bog stvorio sve.
5 Mojsije je bio vjeran u Božjoj kući, ali kao sluga koji je svjedočio o onomu što je Bog imao objaviti poslije.
6 Krist, vjerni Sin, upravlja cijelom njegovom kućom. A njegova smo kuća mi ako sačuvamo hrabrost i ponos nade.
7 Zato činite kako kaže Sveti Duh:
"Čujete li danas Božji glas,
8 ne budite tvrda srca prema njemu
kao Izraelci kad su se pobunili,
kao u dan iskušenja u pustinji.
9 Ondje su vaši preci iskušavali moje strpljenje
iako su gledali moja čudesa
10 četrdeset godina.
Zato sam se naljutio na taj naraštaj i rekao sam:
'Uvijek srcem odlutaju od mene.
Ne poznaju moje putove.'
11 Zato se u gnjevu zakleh:
'Nikada neće ući u mjesto mojega odmora!' "*
12 Pazite, braćo, da ne bi u koga srce bilo opako i nevjerničko, da se ne odmetne od živoga Boga.
13 Opominjite svednevice jedni druge dok još traje to "danas" da ne bi tko otvrdnuo prema Bogu, zaveden grijehom!
14 Jer ako budemo vjerni do konca i ako se pouzdajemo u Boga čvrsto kao kad smo tek u njega povjerovali, bit ćemo Kristovim sudionicima.
15 Ne zaboravite upozorenje:
"Čujete li danas Božji glas,
ne budite tvrda srca prema njemu
kao Izraelci kad su se pobunili!"†
16 Koji su to bili ljudi što su se pobunili protiv Boga iako su mu čuli glas? Nisu li to oni što ih je Mojsije izveo iz Egipta?
17 I tko je srdio Boga četrdeset godina? Zar nisu oni koji su zgriješili i kojih su tjelesa popadala mrtva u pustinji?
18 I o komu je Bog govorio kad se zakleo da nikada neće ući u mjesto njegova odmora? Govorio je o onima koji su mu bili neposlušni.
19 Vidimo dakle da onamo nisu mogli ući zbog svoje nevjere.

4

Odmor za Božji narod

1 Iako Božje obećanje da ćemo ući u mjesto njegova odmora još vrijedi, strahujte da se kome ne dogodi da onamo ne uspije ući.

---

* **3:11** Psalam 95:7-11. † **3:15** Psalam 95:7-8.

2 Jer ta Radosna vijest—da je Bog pripremio mjesto odmora—naviještena je nama baš
kao što je bila naviještena i njima. Ali nije im koristila jer nisu vjerovali Bogu poput
onih koji su ga poslušali.
3 Jer samo mi koji vjerujemo možemo ući u mjesto njegova odmora. Za one koji nisu
vjerovali Bog je rekao:
"Zato se u gnjevu zakleh:
'Nikada neće ući u mjesto mojega odmora!' "*
Bog je ovo rekao, iako je njegovo djelo dovršeno otkako je stvorio svijet.
4 A da je dovršeno, znamo jer se u Svetome pismu spominje sedmi dan: "Bog je
sedmoga dana počinuo od svih djela koja je učinio."†
5 Ali na onomu mjestu veli: "Nikada neće ući u mjesto mojega odmora!"‡
6 Mjesto odmora je dakle tu da uđu oni koji trebaju ući. Ali kako oni koji su prvi čuli
Radosnu vijest nisu ušli zbog nepokornosti Bogu,
7 odredio je drugi dan za ulazak: "danas". Objavio je to kroz Davida mnogo kasnije,
kao što je već napisano:
"Čujete li danas Božji glas,
ne budite tvrda srca prema njemu."§
8 To novo mjesto odmora nije Kanaan u koji ih je uveo Jošua. Jer da je tako, Bog
poslije ne bi govorio o novome danu odmora.
9 Tako posebno mjesto odmora* još očekuje Božji narod.
10 Koji su već ušli, odmaraju se od svojeg posla, baš kao što je i Bog učinio nakon
stvaranja.
11 Trudimo se stoga ući u mjesto odmora da ne slijedimo uzor onih koji su propali
zbog neposlušnosti.
12 Jer Božja je riječ uistinu živa i djelotvorna. Oštrija je od dvosjeklog mača; prodire
dotle da dijeli dušu od duha i zglobove od moždine te prosuđuje nakane i misli srca.
13 Nema stvorenja koje bi se pred njom moglo skriti. Sve je golo i razotkriveno pod
pogledom Boga, kojemu ćemo morati položiti račun.

Krist je naš Veliki svećenik

14 Isus, Božji Sin, naš je Veliki svećenik koji je otišao na nebo. Držimo se stoga svoje
vjere.
15 Taj naš Veliki svećenik razumije naše slabosti jer je i sam proživio iste kušnje kao i
mi premda im nikad nije popustio i zgriješio.
16 Pristupimo dakle hrabro prijestolju milostivoga Boga. Primit ćemo milostivu i
milosrdnu pomoć u trenucima kad nam bude potrebna.

5

1 Veliki svećenik je čovjek odabran da zastupa ljude u njihovu odnosu prema Bogu.
Prinosi Bogu njihove darove i žrtve za grijehe.
2 Stoga što je čovjek, može suosjećati s ljudima koji griješe iz neznanja i sa
zabludjelima jer je i sam podložan slabosti.
3 Zato mora prinositi žrtve i za svoje grijehe i za grijehe drugih.
4 Nitko ne može postati velikim svećenikom prisvajajući sebi tu čast. Na to ga mora
pozvati Bog, baš kao što je pozvao i Arona.
5 Tako ni Krist nije sam sebi dodijelio tu čast da bude Velikim svećenikom. Postavio ga
je Bog koji je rekao:
"Ti si moj Sin,

---

* **4:3** Psalam 95:11. † **4:4** Postanak 2:2. ‡ **4:5** Psalam 95:7-11. § **4:7** Psalam 95:7-8. * **4:9** U grčkome: *subotnji počinak.*

danas sam ti postao Ocem.”*
6 Drugom mu je prilikom Bog rekao:
“Ti si svećenik zauvijek
i po tome sličan Melkisedeku.”†
7 Dok je Isus živio na zemlji, sa silnim je vapajima i suzama upućivao molitve Bogu,
koji ga je mogao izbaviti od smrti. Bog ga je uslišio zbog njegova strahopoštovanja.
8 Iako je bio Božji Sin, Isus se kroz patnju naučio poslušnosti.
9 Postignuvši savršenstvo, postao je darovateljem vječnoga spasenja svima koji ga
slušaju.
10 I Bog ga je postavio da bude Velikim svećenikom sličan Melkisedeku.

Poziv na duhovni rast

11 O tomu vam imam još mnogo toga reći, ali teško mi je to riječima protumačiti jer
slabo slušate.
12 Dugo ste već kršćani i morali biste već poučavati druge. Umjesto toga, trebate
nekoga da vas ponovno pouči temeljnim stvarima koje početnik mora naučiti o
Svetome pismu. Potrebno vam je mlijeko, a ne kruta hrana.
13 Tko je još na mlijeku, nije napredovao u učenju o pravednosti jer je još dojenče.
14 A kruta je hrana za zrele, za one koji su iskustvom izvježbali ćutila za razlikovanje
dobra od zla te čine dobro.

6

1 Prestanimo zato stalno iznova ponavljati temeljna znanja o Kristu. Pođimo radije
dalje i sazrijevajmo u razumijevanju. Ne moramo opet početi ispočetka, o važnosti
odvraćanja od mrtvih djela i o vjeri u Boga.
2 Ne trebaju vam više upute o krštenjima, polaganju ruku, uskrsnuću od mrtvih i
vječnome sudu.
3 Pođimo stoga, uz Božje dopuštenje, dalje.
4 Nije moguće da se ponovno obrate oni koji su već bili prosvijetljeni i okusili nebeski
dar te postali dionicima Svetoga Duha,
5 koji su okusili dobru Božju riječ i silu budućega svijeta,
6 a zatim su otpali od Boga. Oni se ne mogu ponovno obratiti jer svojim postupcima
sami iznova pribijaju Sina Božjega na križ i izvrgavaju ga ruglu.
7 Jer kad se zemlja natopi kišom što na nju često pada i kad rađa dobrim plodovima
korisnima rataru, prima blagoslov od Boga.
8 Ali rastu li na njoj samo trnje i drač, odbačena je, pod prokletstvom, i bit će spaljena.
9 Iako tako govorimo, uvjereni smo, dragi moji, da je s vama dobro i da ste na putu
spasenja.
10 Jer Bog nije nepravedan. Neće zaboraviti vaše djelo: da ste mu iskazali ljubav
brinući se o drugoj braći, što i sada činite.
11 Žarka nam je želja da sve do konca budete tako gorljivi da se ispuni vaša nada.
12 Tako nećete duhovno otupjeti i postati ravnodušnima, nego slijediti primjer onih
koji su zbog svoje vjere i strpljivosti postali baštinicima Božjih obećanja.

Božje obećanje daje nadu

13 Kad je Bog Abrahamu dao obećanje, kako se nije imao zakleti kime većim, zakleo se
samim sobom:
14 “Izobilno ću te blagosloviti
i dat ću ti brojne potomke.”*
15 Abraham je strpljivo čekao i dočekao da Bog ispuni obećanje.

---

* **5:5** Psalam 2:7. † **5:6** Psalam 110:4. * **6:14** Postanak 22:17.

16 Ljudi se uvijek zaklinju nekime tko je veći od njih te tako zakletvom, kao
potvrdom istine, završavaju svaku raspravu.
17 Bog je zakletvom zajamčio baštinicima svojih obećanja da neće promijeniti odluku.
18 Bog nam je dao svoje obećanje i svoju zakletvu. To dvoje ne može se promijeniti
zato što Bog ne može prevariti. Stoga se mi koji smo se njemu utekli možemo hrabro
držati nade koju nam je dao.
19 To je pouzdanje poput čvrstog i pouzdanog sidra našim dušama. Uvodi nas iza
zastora, u nebo, u Božje svetište.
20 Isus je onamo već ušao za nas. Postao je vječnim Velikim svećenikom, sličan
Melkisedeku.

7

Melkisedek i Abraham

1 Melkisedek je bio šalemski kralj i svećenik Svevišnjega Boga. Kad se Abraham vraćao
iz bitke u kojoj je pobijedio nekoliko kraljeva, Melkisedek mu je izišao u susret i
blagoslovio ga.
2 Tada je Abraham uzeo desetinu od svega što je u ratu osvojio i dao Melkisedeku, čije
ime najprije znači "Kralj pravednosti", a zatim i "Kralj mira", jer šalem znači "mir".
3 U Svetome pismu nije zapisano ništa o njegovu ocu i majci ni o njegovu rodoslovlju,
kao ni o datumima njegova rođenja i smrti. On je sličan Božjemu Sinu jer kao da
zauvijek ostaje svećenikom.
4 Razmotrite kako je velik bio Melkisedek: veliki izraelski patrijarh Abraham
priznao ga je velikim dajući mu desetinu od najboljeg plijena.
5 Svećenicima, Levijevim potomcima, Zakon je nalagao da ubiru desetinu od svih,
iako su im bili rođaci jer su svi bili Abrahamovi potomci.
6 Ali Melkisedek, koji nije bio u srodstvu s levitima, uzeo je desetinu od Abrahama,
koji je imao Božje obećanje, i blagoslovio ga.
7 A neprijeporno je da uvijek onaj tko je veći blagoslivlja manjega.
8 Židovski su svećenici, iako smrtnici, primali desetinu, a za Melkisedeka Bog kao da
svjedoči da još živi—jer u Svetome pismu nije zabilježeno ništa o njegovoj smrti.
9 Moglo bi se čak reći da su i Levijevi potomci, koji ubiru desetinu, dali Melkisedeku
desetinu kroz svojega pretka Abrahama.
10 Jer iako se Levi tada još nije ni rodio, sjeme iz kojega je proistekao bilo je u
Abrahamovu boku kad je Melkisedek od njega ubrao desetinu.
11 Da je levitsko svećenstvo moglo ispuniti Božju nakanu—a na njemu se temeljio
Zakon—zašto bi još bilo potrebno da Bog pošalje drukčijeg svećenika, sličnoga
Melkisedeku, a ne iz Aronova reda?
12 Ako se mijenja svećenstvo, mora se promijeniti i zakon koji će to omogućiti.
13 Jer taj o kojemu je riječ pripada drugom plemenu, pripadnici kojega ne služe za
oltarom.
14 Jasno je, naime, da je naš Gospodin podrijetlom iz Judina plemena, koje Mojsije
nikad nije spomenuo u svezi sa svećenstvom.

Isus kao Melkisedek i postao je jamcem boljega saveza

15 Promjena u Zakonu još je očitija zbog činjenice da je postavljen drugi svećenik, sličan
Melkisedeku.
16 On svećenikom nije postao stoga što je zadovoljavao stari zahtjev da pripada
Levijevu plemenu, već snagom neuništivog života.
17 Sveto pismo svjedoči o Kristu:
"Ti si svećenik zauvijek

i po tome sličan Melkisedeku.”*
18 Stara zapovijed više ne vrijedi jer je bila nedjelotvorna i nekorisna.
19 Zakon nije ništa priveo k savršenstvu. Zato nam je dano nešto bolje čemu se možemo
nadati, što će nas približiti Bogu.
20 Bog se zakleo da će Krist zauvijek biti svećenikom, što za druge svećenike nikada
nije učinio.
21 Jedino je njemu rekao:
“Gospodin se zakleo
i neće to opovrgnuti:
‘Ti si svećenik zauvijek.’ ”†
22 Božjom je zakletvom Isus postao jamcem boljega saveza.
23 U starome sustavu bilo je mnogo svećenika jer ih je smrt priječila da trajno ostanu:
kad bi jedan svećenik umro, na njegovo bi mjesto došao drugi.
24 Ali Isus ostaje svećnikom zauvijek i njegovo svećeništvo neće proći.
25 Zato on jednom zauvijek može spasiti svakoga tko po njemu pristupi k Bogu. On
zauvijek živi i posreduje za njih.
26 Takav nam veliki svećenik i treba—svet, nedužan, neokaljan grijehom, odvojen je
od grešnika i uzvišeniji od nebesa.
27 Ne mora svakoga dana prinositi žrtve poput drugih svećenika. Oni su to činili za
vlastite grijehe, a zatim za grijehe drugih ljudi. Ali Isus je to učinio jednom zauvijek
žrtvujući se na križu.
28 Veliki svećenici iz Mojsijeva doba bili su samo ljudi podložni slabostima. Ali nakon
Zakona Bog je zakletvom na to mjesto postavio svojega Sina, zauvijek savršena.

8

Krist je Veliki svećenik Novoga saveza

1 Glavno u ovom izlaganju je: imamo Velikoga svećenika koji sjedi na počasnome
mjestu, Bogu zdesna na nebesima.
2 On je bogoslužnik u svetome šatoru, na pravome mjestu bogoslužja koje nisu načinile
ljudske ruke, nego Bog.
3 A kako svaki veliki svećenik treba prinositi darove i žrtve, i naš Veliki svećenik
trebao je nešto prinijeti.
4 Da je on na zemlji, ne bi ni bio svećenik jer već postoje oni koji prema Zakonu
prinose darove.
5 Oni služe na mjestu bogoslužja koje je samo slika, samo sjena onoga nebeskoga. Jer
kad se Mojsije spremao napraviti Šator, Bog ga je upozorio: “Pazi! Načini sve prema
uzorku koji ti je pokazan na gori!”*
6 Ali naš je Veliki svećenik dobio uzvišenije bogoslužje od onih koji služe pod starim
Zakonom jer je on posrednik boljega saveza s Bogom, ozakonjenoga na boljim
obećanjima.
7 Da je prvi savez bio besprijekoran, ne bi ga trebalo zamijeniti drugim.
8 Ali sam mu je Bog našao zamjerku. Rekao je, naime:
“Doći će dan, veli Gospodin,
kad ću sklopiti novi savez
s narodom Izraela i Jude.
9 Taj savez neće biti poput onoga
što sam ga sklopio s njihovim precima
kad sam ih uzeo za ruku

* **7:17** Psalam 110:4. † **7:21** Psalam 110:4. * **8:5** Izlazak 25:40; 26:30.

i izveo ih iz egipatske zemlje.
Nisu ostali vjerni mojem savezu
i zato sam im okrenuo leđa.
10 Ali ovo je savez koji ću učiniti
s izraelskim narodom tog dana:
stavit ću svoje zakone u njihovu pamet
da ih mogu razumjeti,
i upisat ću ih u njihova srca
da ih mogu poštivati.
Ja ću biti njihov Bog,
a oni moj narod.
11 I neće više morati učiti svoje susjede
niti svoju obitelj govoreći:
'Spoznaj Gospodina!'
Svi će me, od najmanjega do najvećega, već poznavati,
12 jer oprostit ću njihova bezakonja
i nikada se više neću sjećati njihovih grijeha."†
13 To što Bog govori o novome savezu znači da je onaj prvi zastario. On je dakle blizu nestanka.

9

Stara pravila za bogoštovlje

1 U prvom savezu između Boga i Izraela postojale su uredbe o bogoštovlju i svetištu, ali zemaljskome.
2 Bio je, naime, podignut Šator. U jednoj prostoriji, zvanoj Svetinja, nalazili su se svijećnjak, stol i prineseni kruhovi.
3 Drugi dio Šatora se zove Svetinja nad svetinjama.
4 Tamo su bili zlatni kadioni žrtvenik i drveni kovčeg optočen sa svih strana zlatom—Kovčeg saveza. U njemu su bili zlatna posuda s manom, Aronov štap koji je nekoć propupao i ploče Saveza na kojima su bile zapisane Božje zapovijedi.
5 Iznad Kovčega nalazili su se kerubini koji su predstavljali Božju slavu. Raširenim krilima zasjenjivali su poklopac Kovčega, Pomirilište. Ali nije trenutak da to potanko objašnjavamo.
6 Kad je sve to tako uređeno, u prvu su prostoriju* redovito ulazili i iz nje izlazili svećenici obavljajući bogoslužje.
7 Ali u Svetinju nad svetinjama ulazio je samo veliki svećenik, i to jedanput u godini, i uvijek s krvlju koju je prinosio Bogu za oproštenje vlastitih grijeha i grijeha naroda počinjenih u neznanju.
8 Tim nam odredbama Sveti Duh pokazuje da ljudima nije bilo dopušteno ući u Svetinju nad svetinjama sve dok su postojali prva prostorija i cijeli sustav koji je ona predočivala.
9 Ta je slika i za današnje vrijeme: darovi i žrtve koje prinose svećenici ne mogu očistiti savjest ljudi koji ih donose.
10 Jer stari je sustav imao uredbe glede jela, pića i obrednoga pranja—izvanjskih stvari koje su vrijedile do uvođenja novoga poretka.

Krist je savršena žrtva

† **8:12** Jeremija 31:31-34. * **9:6** U grčkome: *u prvi šator.*

11 Krist je došao kao Velikim svećenikom sa dobrima, te ušao u uzvišeno, savršeno
svetište na nebu koje nisu načinile ljudske ruke i koje ne pripada ovomu stvorenom
svijetu.
12 Jednom zauvijek unio je u Svetinju nad svetinjama krv—ali ne krv jaraca ili
junaca. Unio je onamo vlastitu krv i tako nam pribavio otkupljenje za vječnost.
13 Ako su u starome sustavu poškropljena krv jaraca i junaca te posuti pepeo junice
posvećivali ljudska tijela čisteći ih od obredne nečistoće,
14 koliko će bolje Kristova krv očistiti našu savjest od mrtvih djela da možemo
proslavljati živoga Boga! Jer silom vječnoga Duha Krist je sebe prinio Bogu kao savršenu
žrtvu za naše grijehe.
15 On je posrednik novoga saveza između Boga i ljudi, da svi koji su pozvani prime
vječnu baštinu koju im je Bog obećao. Jer Krist je umro da ih oslobodi kazne za grijehe
koje su počinili pod prvim savezom.
16 Umre li tko i ostavi oporuku, nitko ne može ništa dobiti dok se ne dokaže da je
oporučitelj umro.
17 Oporuka postaje valjanom tek smrću oporučitelja.
18 Zato ni prvi savez nije mogao biti ustanovljen bez prolijevanja krvi.
19 Kad je Mojsije dao ljudima Zakon, uzeo je krv junaca i jaraca te ju skupa s vodom
poškropio po Knjizi Zakona i po ljudima grančicama izopa i grimiznom vunom
20 govoreći: “Ova krv potvrđuje savez koji Bog sklapa s vama.”†
21 Zatim je krvlju poškropio Šator i sve predmete koji su se rabili pri bogoslužju.
22 Prema Mojsijevu zakonu gotovo sve se čisti krvlju. Bez prolivene krvi nema
oproštenja grijeha.
23 Zato su se zemaljski Šator i sve u njemu—a to su bile samo slike onoga što je na
nebu—morali čistiti životinjskom krvlju. Ali ono pravo, nebesko, čisti se mnogo boljom
žrtvom od životinjske krvi.
24 Jer Krist nije ušao u zemaljsko mjesto bogoslužja, koje je samo slika nebeskoga,
nego u samo nebo, da posreduje pred Božjim licem za nas.
25 Nije ušao da sebe prinese mnogo puta, kao što zemaljski veliki svećenik svake
godine ulazi u Svetinju nad svetinjama da prinese životinjsku krv.
26 Da je tako, trebao bi trpjeti mnogo puta od postanka svijeta. Ali on je došao jednom
zauvijek, na svršetku vjekova, da zauvijek dokine grijeh svojom žrtvom.
27 I kao što je ljudima određeno samo jedanput umrijeti, a zatim dolazi sud,
28 tako je i Krist samo jedanput umro, prinoseći sebe na žrtvu, da ponese grijehe
mnogih ljudi. Doći će opet, ali ne da bi opet ponio grijehe. Drugi put će donijeti
spasenje svima koji ga iščekuju.

10

Krist se žrtvovao jednom zauvijek

1 Stari sustav Zakona bio je tek sjena budućega, a ne pravo obličje stvarnosti koju je
Krist postignuo za nas. Žrtve se u starome sustavu neprestano prinose, godinu za
godinom, ali ne mogu savršeno očistiti ljude koji pristupaju.
2 Da su mogle, prestale bi se prinositi jer bi ljudi bili očišćeni jednom zauvijek i njihov
bi osjećaj krivnje zbog grijeha nestao.
3 Ali bilo je upravo suprotno. Te su ih žrtve iz godine u godinu podsjećale na grijehe.
4 Jer krv bikova i jaraca ne može očistiti od grijeha.
5 Zato je Krist, kad je došao na svijet, rekao:
“Nisi htio životinjsku žrtvu ni prinos,

† **9:20** Izlazak 24:8.

nego si mi dao tijelo.
6 Nisu ti bile ugodne žrtve paljenice ni okajnice.
7 Tada sam rekao: ‘Evo, dolazim ispuniti tvoju volju, Bože,
položiti svoj život,
kao što u Svetome pismu piše za mene.’ ”*
8 Pošto je rekao: “Nisi htio životinjsku žrtvu ni prinos... Nisu ti bile ugodne žrtve paljenice ni okajnice” (iako je Zakon zahtijevao takve žrtve),
9 Krist je nastavio: “Evo, dolazim ispuniti tvoju volju,... kao što u Svetome pismu piše za mene.” On dokida prvi savez da bi uspostavio drugi.
10 Božja je volja da postanemo svetima prihvaćajući žrtvu na koju je Isus Krist prinio svoje tijelo jednom zauvijek.
11 Svaki svećenik stoji pred oltarom dan za danom prinoseći žrtve koje ne mogu očistiti od grijeha.
12 Ali naš je Veliki svećenik, prinijevši sebe Bogu zauvijek kao jednu jedinu žrtvu za grijehe, sjeo na najuzvišenije mjesto u nebu, zdesna Bogu.
13 Ondje čeka da mu svi neprijatelji budu bačeni pod noge.
14 Tim jednim jedinim prinosom on je zauvijek učinio savršenima one koje posvećuje.
15 I Sveti Duh svjedoči da je tako. Rekao je:
16 “Ali tog dana učinit ću novi savez
s izraelskim narodom, veli Gospodin:
Stavit ću svoje zakone u njihovu pamet
da ih mogu razumjeti
i upisat ću ih u njihova srca
da ih mogu poštivati.”
17 Dodaje zatim
“Oprostit ću njihova bezakonja
i nikada se više neću sjećati njihovih grijeha.”†
18 A gdje su grijesi oprošteni, ne treba više prinositi žrtve.

Poziv na ustrajnost

19 Sada dakle, braćo, možemo ući u Svetinju nad svetinjama zbog Isusove krvi.
20 To je nov put koji daje život što nam ga je Krist otvorio svojom smrću.‡
21 Budući da imamo Velikoga svećenika koji vlada Božjom kućom,
22 pristupimo Bogu iskrena srca i čvrste vjere pošto smo svoje srce očistili škropeći ga Kristovom krvlju, a tijelo oprali čistom vodom.
23 Držimo se čvrsto vjere koju ispovijedamo jer vjeran je onaj koji je dao obećanje.
24 Pazimo da se međusobno potičemo na ljubav i na dobra djela
25 te da ne zanemarujmo svojih sastanaka, kao što neki čine, nego da ohrabrujemo i upozoravamo jedni druge, posebice sada kad vidite da se približava dan njegova dolaska.
26 Ako, naime, svojevoljno griješimo pošto smo spoznali istinu, ne postoji druga žrtva koja bi odnijela te grijehe,
27 već samo strašno iščekivanje Božjega suda i silnoga ognja koji će proždrijeti njegove protivnike.
28 Kad je tko prekršio Mojsijev zakon, na temelju iskaza dvojice ili trojice svjedoka bez samilosti su ga pogubili.
29 Pomislite samo koliko će strašniju kaznu zavrijediti oni koji su pogazili Božjega Sina i koji se prema njegovoj krvi Saveza odnose kao da je nečista. Takvi su ljudi uvrijedili Svetoga Duha koji donosi Božju milost njegovu narodu!

---

* **10:7** Psalam 40:7-9. † **10:17** Jeremija 31:31-34. ‡ **10:20** U grčkome: *kroz zavjesu, to jest kroz svoje tijelo.*

30 Jer poznajemo onoga koji je rekao:
“Osveta je moja; ja ću vratiti onima koji to zaslužuju.”§
Rekao je još:
“Bog će suditi svojemu narodu.”
31 Strašno je upasti u ruke živoga Boga!
32 Ne zaboravite one prve dane kad ste tek bili prosvijetljeni—kad ste tek čuli za
Krista. Sjetite se kako ste ostali vjernima unatoč velikoj borbi i patnji.
33 Pokatkad su vas javno izvrgavali ruglu i tukli vas, a pokatkad ste pomagali
drugima koji su to isto trpjeli.
34 Suosjećali ste s onima koje su zatvarali. Kad su vam oteli sve što ste imali, radosno
ste to prihvatili znajući da vas u vječnosti čeka bolje i trajno.
35 Ne gubite dakle čvrsto pouzdanje u Gospodina. Zbog njega ćete dobiti veliku
nagradu.
36 Trebate biti ustrajni u vršenju Božje volje. Tako ćete primiti sve što vam je Bog
obećao.
37 Kao što piše u Svetome pismu,
“Još malo, samo malo,
i doći će onaj koji ima doći; neće zakasniti!

38 Moj će pravednik živjeti po vjeri,
a u onima koji otpadnu duša mi se neće radovati.”*
39 No mi nismo od onih koji se odmeću od Boga i odlaze u propast. Mi vjerujemo i naše
su duše spašene.

11

Veliki primjeri vjere

1 Vjera je čvrsto pouzdanje da će se dogoditi ono čemu se nadamo; ona je dokaz
stvarnosti koju ne vidimo.
2 Vjerom su naši praoci postignuli da ih Bog pohvali.
3 Vjerom znamo da je sve što postoji stvoreno Božjom zapovijedi, da je stvoreno iz
nevidljivoga.
4 Vjerom je Abel prinio Bogu bolju žrtvu nego Kain. Bog je prihvatio Abelovu žrtvu
kako bi pokazao da je on pravedan čovjek. Tako nam Abel, iako odavno mrtav, još
govori zbog svoje vjere.
5 Zbog svoje vjere Henok je prenesen u nebo a da nije iskusio smrti; “nestao je jer ga
je Bog uzeo”.* Ali prije nego što je prenesen primio je svjedočanstvo da je ugodio Bogu.
6 Bogu ne možete nikada udovoljiti bez vjere. Tko želi doći k Bogu, mora vjerovati da
Bog postoji i da nagrađuje one koji ga iskreno traže.
7 Vjerom je Noa izgradio korablju da svoju obitelj spasi od potopa. Poslušao je Boga
koji ga je upozorio da će se zbiti ono što se nikada prije nije dogodilo. Vjerom je osudio
ostali svijet i stekao pravednost pred Bogom.
8 Vjerom je Abraham poslušao Boga kad ga je pozvao da ostavi dom i ode u drugu
zemlju koju mu je Bog dao u baštinu. Otišao je ne znajući kamo ide.
9 Čak i kad je stigao u zemlju koju mu je Bog obećao, i ondje je živio po vjeri—jer bio je
poput tuđinca i živio je pod šatorom, skupa s Izakom i Jakovom kojima je Bog dao isto
obećanje.
10 Jer iščekivao je grad s vječnim temeljima, kojega je Bog graditelj i tvorac.

§ **10:30** Ponovljeni zakon 32:35-36. * **10:38** Habakuk 2:3-4. * **11:5** Postanak 5:24.

11 Vjerom je i Sara s Abrahamom mogla začeti dijete unatoč svojoj poodmakloj dobi i
unatoč tomu što nije mogla imati djece. Abraham je vjerovao da će Bog održati
obećanje.†
12 Tako je od jednog Abrahama, prestara da ima djecu, nastao narod brojan poput
zvijezda na nebu i neizbrojiva pijeska na morskoj obali.
13 Svi su ti ljudi u vjeri umrli a da nisu primili što im je Bog obećao, već su to vidjeli
samo izdaleka i prihvatili priznajući da su na zemlji tuđinci i pridošlice.
14 A tko za sebe tako kaže, očito čezne za domovinom.
15 Da su mislili na zemlju iz koje su došli, mogli su se u nju vratiti.
16 Ali oni su se radovali boljemu mjestu, nebeskoj domovini. Zato se Bog ne srami
nazvati njihovim Bogom. Pripravio im je nebeski grad.
17 Vjerom je Abraham prinio Izaka kao žrtvu kad ga je Bog kušao. Taj Abraham, koji je
već imao Božja obećanja, bio je spreman žrtvovati vlastitog sina, Izaka.
18 Bog mu je obećao: "Po Izaku će ti se nazivati potomstvo."‡
19 Vjerovao je da Bog može Izaka, ako i umre, oživjeti. To se donekle i dogodilo jer je
Izak za Abrahama bio osuđen na smrt, ali je oživio.
20 Vjerom je Izak blagoslovio dvojicu svojih sinova, Jakova i Ezava, pouzdajući se u
Boga glede budućnosti.
21 Vjerom je i Jakov, već star i na umoru, blagoslovio obojicu Josipovih sinova te se
poklonio Bogu oslanjajući se na štap.
22 Vjerom je i Josip na samrti s pouzdanjem govorio o tomu kako će Bog izvesti
izraelski narod iz Egipta te zapovjedio da ponesu sa sobom i njegove kosti.
23 Vjerom su Mojsija roditelji, kad se rodio, skrivali tri mjeseca. Vidjeli su da im je
Bog dao lijepo djetešce i nisu se bojali kraljeve naredbe.
24 Vjerom je Mojsije, kad je već odrastao, odbio zvati se sinom faraonove kćeri.
25 Radije je odabrao da bude zlostavljan skupa s Božjim narodom nego da uživa u
prolaznim zadovoljstvima grijeha.
26 Vrednijim od egipatskog blaga smatrao je trpjeti sramotu zbog obećanoga Krista
jer je gledao na nagradu koju će dobiti od Boga.
27 Vjerom je Mojsije otišao iz Egipta ne bojeći se kraljeva bijesa, postojano kao da
pred sobom gleda nevidljivoga Boga.
28 Vjerom je zapovjedio izraelskome narodu da svetkuje pashalnu večeru i da
poprska dovratke janjećom krvlju kako im Zatornik ne bi poubijao prvorođenu djecu.
29 Vjerom je izraelski narod prošao kroz Crveno more kao po suhu tlu, a Egipćani su
se utopili kad su to pokušali.
30 Vjerom izraelskog naroda koji je sedam dana ophodio Jerihon pale su njegove
zidine.
31 Vjerom je bludnica Rahaba preživjela u tome gradu i nije poginula s nevjernicima
jer je lijepo primila uhode.
32 Što još reći? Predugo bi trajalo da vam potanko pričam o Gideonu, Baraku,
Samsonu, Jefti, Davidu, Samuelu i prorocima.
33 Ti su ljudi vjerom u Boga osvajali kraljevstva, pravedno vladali i primili što im je
Bog obećao. Zatvorili su lavovima ralje,
34 ugasili žestinu ognja, izbjegli smrtonosnoj oštrici mača. Oporavili su se od slabosti,
ojačali u boju i nagnali u bijeg tuđinske vojske.
35 Neke su žene zbog uskrsnuća ponovno zadobile svoje pokojne.
Druge su pak vjernike mučili, ali su oni radije umrli nego da se odreknu Boga pa da
ih oslobode. Pouzdavali su se da će uskrsnuti u bolji život.

† **11:11** U nekim rukopisima: *Sara je vjerovala da će Bog održati obećanje.* ‡ **11:18** Postanak 21:12.

36 Nekima su se izrugivali i bičevali ih, okivali ih i bacali u tamnice.
37 Neke su kamenovali, neke prepilili napola, neke ubili mačem. Neki su hodali
obučeni u ovčje i kozje kožuhe. Bili su gladni, potlačeni i zlostavljani.
38 Svijet ih nije bio dostojan. Lutali su pustinjom i planinama, skrivali se u špiljama i
jamama.
39 Svi su ti ljudi stekli Božju naklonost zbog svoje vjere, a nitko od njih nije primio
ono što im je Bog obećao.
40 Jer Bog nam je svima namijenio bolje. Oni će postignuti savršenstvo, ali tek skupa s
nama.

12

Božji ukor dokaz je njegove ljubavi

1 Budući da smo okruženi tolikim mnoštvom svjedoka vjere, odbacimo svako breme i
grijeh koji nam smetaju, osobito grijeh koji nas tako lako zavede. Ustrajno trčimo utrku
koju nam je Bog odredio!
2 Uprimo pogled u Isusa, Začetnika i Dovršitelja naše vjere. On je podnio smrt na križu
ne mareći za sramotu, ali čekala ga je radost. Sada sjedi na najuzvišenijemu mjestu u
nebu, zdesna Božjemu prijestolju.
3 Razmišljajte o svemu onomu što je on podnio od grešnika, svojih protivnika, da ne
sustanete i da ne klonete duhom.
4 Još se nikad niste oduprli grijehu do krvi,
5 pa zar ste već zaboravili Božje ohrabrujuće riječi upućene svojoj djeci. Rekao je:
“Sine moj, ne prezri opomenu Gospodnju
i ne obeshrabri se kad te Bog opomene,
6 Jer Gospodin kori one koje voli
i kažnjava one koje prihvaća za svoju djecu.”*
7 Trpite Božju stegu jer vas Bog njome odgaja—postupa s vama kao sa svojom djecom.
A ima li djeteta kojega otac ne kori?
8 Ako vas Bog ne kori, kao što čini sa svom svojom djecom, onda mu niste prava, nego
nezakonita djeca.
9 Kad su nas već naši tjelesni očevi korili i mi smo ih poštivali, nećemo li se još radije
pokoriti stezi našega duhovnog Oca da postignemo vječni život?
10 Jer zemaljski su nas očevi korili kratko vrijeme kako im se činilo najbolje. Ali Božja
je stega uvijek za naše dobro—da postanemo dionicima njegove svetosti.
11 Nijedan se ukor, doduše, ne čini radošću, nego žalošću dok ga trpimo. Ali onima koji
se njime odgajaju poslije donosi plod pun mira: pravednost.
12 Zato uspravite klonule ruke i klecava koljena.
13 Poravnajte staze pred sobom da se hromi ud ne iščaši, nego da ozdravi.

Poziv na poslušnost Bogu

14 Trudite se sa svima živjeti u miru, čistim i svetim životom, jer koji nisu sveti, neće
vidjeti Gospodina.
15 Pazite da tko od vas ne ostane bez Božje milosti, da ne proklija kakav korijen
gorčine pa unese zabunu i mnoge zarazi.†
16 Pazite da tko ne postane bludnikom ili bezbožnikom poput Ezava, koji je za jedan
jedini obrok prodao pravo koje je imao kao prvorođeni sin.
17 Kada je poslije htio da ga otac blagoslovi, on to nije učinio. Bilo je prekasno za
kajanje premda je gorko plakao.

* **12:6** Izreke 3:11-12. † **12:15** Ponovljeni zakon 29:18.

18 Vi niste prišli opipljivoj gori, usplamtjelome ognju, tami ni oluji poput Izraelaca na
gori Sinaju kad im je Bog dao Zakon.
19 Oni su čuli takav zvuk trublje i takvu tutnjavu izgovorenih riječi da su molili Boga
da više ne govori.
20 Prestravila ih je Božja naredba: "Ako se makar i životinja dotakne gore, mora se
kamenovati!"‡
21 I sam se Mojsije tako prestrašio tog prizora da je rekao: "Strah me je i drščem."§
22 Vi ste, naprotiv, pristupili gori Sionu i gradu živoga Boga, nebeskome Jeruzalemu,
svečanome skupu bezbrojnih tisuća anđela.
23 Pristupili ste skupu Božjih prvorođenaca kojih su imena zapisana na nebesima.
Pristupili ste samome Bogu, koji je sudac svim ljudima. Pristupili ste duhovima
otkupljenika na nebu, koji su učinjeni savršenima.
24 Pristupili ste Isusu, posredniku novoga saveza između Boga i ljudi, škropljeničkoj
krvi koja milostivo prašta, a ne traži osvetu poput Abelove.*
25 Pazite da budete poslušni Bogu, onomu koji vam govori. Jer ako Izraelci nisu
umaknuli kad su odbili slušati glasnika na zemlji, kako da umaknemo mi ako odbijemo
slušati kad nam govori s nebesa?
26 Kad je Bog govorio sa Sinaja, njegov je glas uzdrmao zemlju. "Još jednom ću
protresti ne samo zemlju nego i nebesa",† rekao je.
27 To znači da će ono što je zemaljsko biti uzdrmano kako bi ostalo samo ono vječno.
28 Budući da smo primili kraljevstvo koje se ne može uzdrmati, budimo zahvalni i
ugađajmo Bogu služeći mu sa strahopoštovanjem i s predanjem.
29 Jer naš je Bog oganj koji proždire!‡

13

Završne napomene

1 Neka vaša bratska ljubav ne umine.
2 Ne zanemarujte gostoljubivost jer su neki, i ne znajući, ugostili anđele!
3 Ne zaboravljajte uznike u zatvoru. Suosjećajte s njima kao da ste i sami ondje.
Suosjećajte sa zlostavljanima kao da njihove nevolje trpite na vlastitom tijelu.
4 Poštujte svoj brak i budite jedni drugima vjerni u braku. Bog će sigurno osuditi sve
bludnike i preljubnike.
5 Klonite se pohlepe za novcem, budite zadovoljni onim što imate. Jer Bog je rekao:
"Nikada te neću napustiti ni iznevjeriti!"*
6 Zato s pouzdanjem možemo reći:
"Gospodin je moj pomagač
i zato se ne bojim.
Što mi mogu učiniti obični smrtnici?"†
7 Sjećajte se svojih starješina koji su vam govorili Božju riječ. Razmišljajući o tome
kako su živjeli i umrli, pouzdajte se u Boga kao i oni.
8 Isus Krist isti je jučer, danas i dovijeka će biti isti.
9 Ne dajte se zavesti raznim tuđim učenjima! Izvor vaše duhovne snage je Božja milost,
a ne obredna pravila o hrani, koja ne koriste onima koji ih obdržavaju.
10 Mi imamo oltar s kojega ne mogu jesti poslužitelji zemaljskoga Šatora.
11 Po židovskome Zakonu veliki svećenik u Svetinju prinosi životinjsku krv kao žrtvu za
grijehe, ali životinjska tijela spaljuju se izvan tabora.

---

‡ **12:20** Izlazak 19:13. § **12:21** Ponovljeni zakon 9:19. * **12:24** U grčkome: *koja govori snažnije od Abelove.* † **12:26** Hagaj 2:6. ‡ **12:29** Ponovljeni zakon 4:24. * **13:5** Ponovljeni zakon 31:6, 8. † **13:6** Psalam 118:6-7.

12 Zato je i Isus trpio izvan gradskih vrata, da posveti svoj narod svojom krvlju.
13 Iziđimo stoga k njemu, izvan tabora, i nosimo njegovu sramotu.
14 Jer mi ovdje nemamo trajnoga grada. Iščekujemo svoj vječni grad u nebu.
15 S Isusovom pomoći prinosimo neprekidno svoju žrtvu hvale Bogu slaveći usnama
njegovo ime!
16 Ne zaboravljajte činiti dobro i dijeliti s onima koji su u potrebi jer su takve žrtve
drage Bogu!
17 Slušajte svoje starješine i činite kako vam kažu. Njihova je zadaća da bdiju nad
vašim dušama i za to će odgovarati Bogu. Trudite se da to mogu obavljati radosno, a ne
uzdišući, jer to ni za vas nije dobro.
18 Molite se za nas. Savjest nam je čista i u svemu se želimo ponašati kako dolikuje.
19 Usrdno vas molim, molite se da se što prije vratim k vama.
20 Neka vas Bog mira, koji je zbog krvi vječnoga saveza uskrisio od mrtvih velikoga
Pastira, našega Gospodina Isusa Krista,
21 osposobi da činite svako dobro djelo i da vršite njegovu volju. Neka on čini u nama
što je njemu drago, po Isusu Kristu kojemu slava u vijeke vjekova. Amen.
22 Molim vas, draga braćo, poslušajte riječi ohrabrenja koje sam vam ukratko
napisao!
23 Znajte da je brat Timotej izišao iz zatvora. Ako ubrzo dođe, posjetit ću vas skupa s
njime.
24 Pozdravite sve starješine i sve svete. Pozdravljaju vas braća iz Italije.
25 Neka Božja milost bude sa svima vama. Amen.

Jakovljeva poslanica

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista, piše dvanaestorim plemenima
rasijanima po svijetu i pozdravlja ih.

Vjera i postojanost

2 Draga braćo i sestre, kad god zapadnete u kušnju, smatrajte da se imate čemu
radovati.
3 Jer kad vam je vjera na kušnji, jača vaša postojanost.
4 Zato je pustite da se potpuno razvije, da postanete besprijekornima, bez ikakva
nedostatka.
5 Treba li vam mudrosti, iskajte ju od Boga koji je svima daje rado, obilno i bez
prigovora.
6 Ali tražite s vjerom, ne sumnjajući da ćete dobiti, jer čovjek koji sumnja nestalan je
kao morski valovi koje vjetar lako baca amo-tamo.
7 Takav neka se ne nada išta primiti od Gospodina
8 jer je čovjek podijeljene duše, nepostojan na svim svojim putovima.
9 Neka se kršćanin* niskoga položaja ponosi time što ga je Bog uzvisio,
10 a bogataš time što ga je ponizio, jer će nestati poput poljskoga cvijeta.
11 Sunce žarko zasja, biljka usahne i cvijet joj otpadne te sva njegova ljepota nestane.
Tako će i bogataši usahnuti na svojim putovima.
12 Blago čovjeku koji odolijeva kušnji. Kad se pokaže prokušanim, dobit će vijenac
života koji je Bog obećao svima koji ga ljube.
13 Neka nitko od vas u napasti ne kaže: "Bog me napastuje." Niti se Boga može
napastovati da čini zlo, niti on koga napastuje.
14 Svakoga, naprotiv, napastuje njegova vlastita požuda koja ga privlači i mami.
15 Požuda zatim začne i rodi grijeh, a kad se grijeh potpuno razvije, rađa smrt.
16 Zato se ne dajte varati, ljubljena braćo.
17 Sve što je dobro i savršeno dolazi nam odozgora, od Boga koji je stvorio sva nebeska
svjetlila. Za razliku od njih, on se nikada ne mijenja; u njemu nema sjene zbog mijena.
18 On nas je dragovoljno rodio riječju istine, da budemo prvenci iznad svih stvorenja.

Poslušnost i djela

19 Upamtite, draga braćo: svatko bi trebao biti brz na slušanju, spor na pričanju i spor
na srdžbi
20 jer ljudska srdžba ne može postupati prema Božjoj pravednosti.
21 Zato izbacite iz svojih života svako zlo i prljavštinu te ponizno prihvatite Božju
poruku zasađenu u svoja srca jer ona može spasiti vaše duše.
22 I ne zaboravite da tu poruku nije dostatno samo slušati već treba i postupati prema
njoj. Inače sami sebe zavaravate.
23 Jer ako samo slušate Riječ, a ne vršite ju, onda ste poput čovjeka koji pogleda vlastito
lice u zrcalu,
24 ali čim se promotri, odmah ode ne popravivši što je trebalo i zaboravi kako izgleda.
25 Ali tko se ogleda u savršenomu Božjem zakonu—zakonu koji oslobađa—i nije samo
zaboravan slušatelj, nego ga zaista i izvršava, Bog će ga blagosloviti u svemu što čini.
26 Umišlja li tko da je pobožan, a ne obuzdava svoj jezik, sam sebe vara jer je njegova
pobožnost nevrijedna.

---

* **1:9** U grčkome: *brat.*

27 Želite li da vaša pobožnost u očima Boga Oca bude čista i neokaljana, pomažite
sirotama i udovicama u njihovoj nevolji i čuvajte se neokaljanima od pokvarenosti
ovoga svijeta.

2

Upozorenje na pristranost

1 Braćo moja, vi vjerujete u slavnoga Gospodina Isusa Krista i zato ne budite
pristrani!
2 Kad bi u vaš sastanak ušao čovjek sa zlatnim prstenjem i u skupoj odjeći, a istodobno
došao i bijedno obučeni siromah
3 te kad biste onomu u skupoj odjeći rekli: "Sjednite ovdje, na dobro mjesto", a
siromahu: "Ti možeš ondje stajati ili sjesti na pod pokraj mojeg stolca"—
4 ne bi li to značilo da ste pristrani i da nepravedno sudite?
5 Poslušajte me, ljubljena moja braćo! Zar Bog nije izabrao siromahe ovoga svijeta da
budu bogataši u vjeri? Nisu li oni baštinici Kraljevstva koje je Bog obećao ljudima koji
njega ljube?
6 A vi ste prezreli siromaha! Zar nisu upravo bogataši ti koji vas tlače i koji vas
povlače po sudovima?
7 Ne kunu li upravo oni lijepo ime Onoga po kome se zovete?
8 Ako zaista izvršavate kraljevski zakon iz Pisma: "Ljubi svojega bližnjega kao sebe
samoga",* dobro činite.
9 Ali ako pristrano postupate prema ljudima, činite grijeh, i prema Zakonu ste
prijestupnici.
10 Tko vrši sav Zakon, a samo u jednoj odredbi pogriješi, kriv je kao da je sve prekršio.
11 Jer Bog koji je rekao: "Ne čini preljub" kazao je i: "Ne ubij!" Pa ako i nisi počinio
preljub, ali si nekog ubio, u potpunosti si prekršio Zakon i pred Bogom si kriv za sve.
12 I zato, ma što govorili ili činili, imajte na umu da će vam biti suđeno prema zakonu
ljubavi, zakonu koji vas je oslobodio.
13 Jer za onoga tko nije milostiv prema drugima, na sudu također neće biti milosti. Ali
za one koji su milosrdni, Božje će milosrđe pobijediti nad sudom.

Vjera bez dobrih djela je mrtva

14 Draga braćo i sestre, što koristi ako tko veli da ima vjeru, a ne čini dobra djela? Zar
ga takva vjera može spasiti?
15 Ako su vam koji brat ili sestra bez svagdašnje hrane i odjeće,
16 a vi im kažete: "Idite u miru, utoplite se i najedite se"—ali im ne date hranu ni
odjeću, od kakve je to koristi?
17 Tako je i s vjerom: ne rodi li dobrim djelima, mrtva je i nekorisna.
18 Netko bi, naprotiv, mogao reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela." Ali ja kažem:
"Dokaži mi svoju vjeru odvojeno od djela, a ja ću tebi dokazati svoju vjeru djelima!"
19 Zar još misliš kako je dostatno vjerovati da postoji samo jedan Bog? Dobro je to
vjerovati. I zlodusi u to vjeruju—i drhću!
20 Kad ćeš već jednom naučiti, šuplja glavo, da je vjera bez dobrih djela nekorisna?
21 Zar se naš predak Abraham nije pred Bogom opravdao djelom kad je na žrtvenik
prinio svojega sina Izaka?
22 Toliko je vjerovao Bogu da je bio voljan učiniti sve što on od njega zatraži. Vjera mu
je dakle pomogla da učini dobro djelo te je tako, s pomoću djela, postala savršenom.
23 Tako se ispunilo ono što piše u Svetome pismu: "Abraham povjerovao Bogu i Bog
ga je proglasio pravednim zbog njegove vjere."† Nazvao ga je čak "Božjim prijateljem".

---

* **2:8** Levitski zakonik 19:18. † **2:23** Postanak 15:6.

24 Vidite, dakle, čovjek biva opravdan zbog svojih djela, a ne samo zbog svoje vjere.
25 Nije li se isto tako djelom opravdala i bludnica Rahaba kad je primila glasnike i
izvela ih drugim putem?
26 Kao što je tijelo bez duha mrtvo, mrtva je i vjera bez djela.

3

Obuzdavanje jezika

1 Nastojte, braćo moja, da previše vas ne postane učiteljima; oni će biti strože suđeni.
2 Svi mi često pogriješimo, ali onaj tko može obuzdati svoj jezik, kadar je sebe u svemu
obuzdati.
3 Stavimo li konju uzde u usta, lako ćemo upravljati cijelim njegovim tijelom da ide
kamo hoćemo.
4 Pogledajte lađe! Tako su velike i gone ih jaki vjetrovi, a ipak ih sitno kormilo
upravlja kamo kormilar hoće.
5 Tako je i jezik malen ud, a može se pohvaliti velikim stvarima. Malena iskrica može
zapaliti veliku šumu.
6 I jezik je vatra; on je cio opaki svijet među našim udovima. Kalja cijelu našu osobu i,
zapaljen od pakla, zapaljuje sav naš život.
7 Svakovrsne zvijeri i ptice, gmazovi i morske životinje dadu se ukrotiti i čovjek ih je
ukrotio—
8 ali nitko od ljudi ne može obuzdati jezik. On je zlo koje ne miruje, puno smrtonosna
otrova.
9 Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, ali i proklinjemo ljude koji su stvoreni na
Božju sliku.
10 Tako iz istih usta izlaze i blagoslovi i kletve. A to, draga braćo, ne smije biti!
11 Zar iz istog izvora izvire i slatka i gorka voda?
12 Može li smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Tako ni slani izvor ne može
dati slatku vodu.

Prava, Božja mudrost

13 Tko je od vas mudar i razborit, neka dobrim življenjem pokazuje djela učinjena u
blagosti. Jer mudro je biti blag.
14 Ali nipošto se ne hvalite da ste mudri i dobri ako u srcu imate gorku zavist i
sebičnost. Time lažete protiv istine.
15 Zavist i sebičnost nisu Božja mudrost. Takve su pojave zemaljske, neduhovne,
nadahnute đavlom.
16 Jer gdje ima zavisti i sebičnosti, bit će i nereda i svakovrsnoga drugog zla.
17 A mudrost koja dolazi s neba ponajprije je čista. Mirotvorna je, blaga, dobrohotna,
puna milosrđa i dobrih djela. Postojana je i iskrena.
18 A mirotvorci će posijati sjeme mira i požeti žetvu pravednosti.

4

Približiti se Bogu

1 Što je uzrok sukoba i svađa među vama? Zar nisu pohote koje se bore u vašim
udovima?
2 Žudite za onim što nemate pa zbog toga ubijate. Zavidni ste na onomu što ne možete
dobiti pa se borite i svađate da drugima oduzmete. Nemate jer ne molite Boga za to što
želite.
3 A kad i molite, ne dobivate jer molite s grešnom nakanom: da to potratite u svojim
pohotama.
4 Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo s ovim svijetom neprijateljstvo prema
Bogu? Tko dakle hoće biti prijatelj svijetu, postaje neprijateljem Bogu.

5 Mislite li da u Svetome pismu bez razloga piše: “On ljubomorno čezne za duhom što
ga je u nama nastanio?”
6 Ali on nam, u svojoj milosti, daje sve više snage da se suprotstavimo takvim zlim
željama; kao što Sveto pismo veli:
“Bog se protivi oholima,
ali poniznima daruje milost.”*
7 Predajte se, dakle, ponizno Bogu! Oduprite se đavlu pa će pobjeći od vas!
8 Približite se Bogu pa će se i on približiti vama. Operite ruke, grešnici! Očistite srca,
licemjeri!
9 Zatužite i zaplačite nad svojim grijesima! Neka se vaš smijeh pretvori u plač, a
radost u žalost.
10 Ponizite se pred Gospodinom pa će vas on uzvisiti.

Upozorenje na osuđivanje drugih

11 Draga braćo i sestre, ne ocrnjujte jedni druge! Tko kritizira i osuđuje svojega brata,
kritizira i osuđuje Božji zakon. A vi niste suci Zakonu da možete odlučivati o tomu je li
on dobar ili loš. Vaša je dužnost da ga vršite.
12 Samo Bog, koji je dao Zakon, može među nama pravedno presuditi. Samo on ima
moć spasiti ili pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega?

Upozorenje na samopouzdanje

13 Poslušajte me sad vi koji govorite: “Danas ili sutra ćemo poći u taj i taj grad, ondje
ćemo ostati godinu dana, trgovati i zaraditi”,
14 a ne znate što će biti sutra. Pa što je vaš život? Poput daška je koji se načas pojavi i
odmah nestane.
15 Trebali biste reći: “Ako Gospodin bude htio, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono.”
16 Inače se razmećete svojom hvalom. A svako je takvo hvastanje zlo.
17 Grijeh je dakle znati što treba činiti, a ne činiti.

5

Opomena bogatašima

1 Čujte me, bogataši! Zaplačite i zakukajte nad nevoljama koje će vas snaći.
2 Bogatstvo vam trune, a odjeću vam izgrizaju moljci.
3 Vaše zlato i srebro hrđaju i postaju nevrijednima. Baš to bogatstvo u koje ste se
pouzdali progutat će vaša tijela kao oganj. To blago koje ste skupili bit će dokaz protiv
vas na Dan suda.
4 Slušajte! Viču žeteoci vaših njiva kojima ste uskratili plaću. Plaća koju im niste dali
viče protiv vas. Glasovi žetelaca doprli su do ušiju Gospodina nad vojskama.
5 Živjeli ste na zemlji raskošno i razuzdano. Srca su vam utovljena za dan klanja.
6 Osudili ste i ubili pravednika koji vam se nije mogao suprotstaviti.

Strpljivost u patnjama

7 Draga braćo i sestre, strpite se do Gospodnjeg dolaska. I ratar, eto, iščekuje
dragocjeni urod zemlje, čekajući ranu i kasnu kišu.
8 Strpite se i vi i ohrabrite jer se Gospodnji dolazak približio.
9 Ne prigovarajte jedni drugima, braćo i sestre, da vas Bog ne osudi. Pazite! Sudac
već stoji pred vratima.
10 Uzorom strpljivog podnošenja nevolja neka vam budu proroci koji su govorili u
ime Gospodnje.

---

* **4:6** Izreke 3:34.

11 Blaženima smatramo one koji su ustrajali. Job je bio čovjek koji je strpljivo trpio. Iz
njegova iskustva vidimo da se Božja nakana pokazala dobrom jer je Bog pun samilosti i
milosrđa.
12 A prije svega, draga braćo i sestre, ne zaklinjite se ni nebom, ni zemljom, ni bilo
čime drugim. Neka vaše "da" znači "da", a vaše "ne" neka znači "ne", da ne zgriješite i ne
padnete pod osudu.

Snaga molitve

13 Trpi li tko među vama? Neka se za to moli. Ako je tko radostan, neka pjeva
hvalospjeve.
14 Je li tko od vas bolestan? Neka dozove crkvene starješine da se mole nad njim.
Neka ga pomažu uljem u ime Gospodnje
15 pa će molitva vjere ozdraviti bolesnika. Gospodin će ga podignuti i oprostiti mu
ako je zgriješio.
16 Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite se jedni za druge da ozdravite.
Žarka molitva pravednika mnogo može učiniti.
17 Ilija je bio samo čovjek kao i mi, ali kad se usrdno pomolio da ne pada kiša, nije pala
na zemlju tri godine i šest mjeseci.
18 Zatim se pomolio da kišna padne pa je nebo dalo kišu i zemlja je opet donijela rod.

Vraćanje zalutalih vjernika na pravi put

19 Draga braćo i sestre, odluta li tko od vas od istine pa ga tko vrati,
20 znajte da će onaj tko je vratio grešnika s krivog puta spasiti njegovu dušu od smrti i
postignuti oproštenje mnogih grijeha.

Prva Petrova poslanica

Pozdravi od Petra

1 Ovo je pismo od Petra, apostola Isusa Krista.
Pišem Božjim odabranicima koji žive kao tuđinci rasijani po Pontu, Galaciji,
Kapadociji, Aziji i Bitiniji.
2 Bog Otac odavno vas je odabrao, a Duh vas je posvetio. Zato ste poslušni Isusu
Kristu i očišćeni ste njegovom krvlju.
Želim vam izobilje Božje milosti i mira.

Nada vječnog života

3 Blagoslovljen neka je Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, jer nam je u svojemu
beskrajnome milosrđu dao da se nanovo rodimo. Sada živimo u nadi vječnoga života
zato što je Isus Krist ustao od mrtvih.
4 Jer Bog za svoju djecu u nebu čuva vječnu, neokaljanu i neuvelu baštinu.
5 Bog će vas, zato što u njega vjerujete, svojom snagom sačuvati za spasenje koje će
vam biti objavljeno u posljednje vrijeme.
6 Zato se radujte čak i ako bude potrebno da vas ovdje nakratko i ražaloste različite
kušnje.
7 One samo kušaju vašu vjeru, dragocjeniju od propadljivog zlata—a i ono se u vatri
kuša—da se njezina prokušanost pokaže na hvalu, slavu i čast na dan kad se objavi Isus
Krist.
8 Volite ga iako ga nikada niste vidjeli. Vjerujete u njega iako ga još ne možete vidjeti i
puni ste neizrecive i proslavljene radosti
9 jer postižete cilj svoje vjere: spasenje duše.
10 To su spasenje proučavali i pronicali proroci pretkazujući milost koja vam je
namijenjena.
11 Ispitivali su na koje to vrijeme upućuje Kristov Duh u njima pretkazujući Kristovo
trpljenje i proslavljenje.
12 Objavljeno im je da nije riječ o njihovu, nego o vašemu vremenu. A danas vam
propovjednici s pomoću Duha Svetoga, poslanoga s neba, naviještaju tu Radosnu vijest
kojoj se i anđeli žele izbliza diviti.

Poziv na svetost

13 Zato budite razboriti i trijezni. Potpuno se pouzdajte u milost koju će vam donijeti
objavljenje Isusa Krista.
14 Budite Bogu poslušni jer ste njegova djeca. Ne popuštajte starim grešnim požudama
kao onda dok ste još bili u neznanju,
15 nego budite u svemu sveti kao što je svet Bog koji vas je pozvao.
16 On sam kaže u Svetome pismu: “Budite sveti jer sam ja svet!”
17 Ocem nazivate Boga koji nepristrano sudi svakomu prema djelima. Proživite zato
u strahu Gospodnjem taj život što ga živite na ovoj zemlji, u tuđini.
18 Jer znate da je Bog platio otkupninu da vas spasi od ispraznoga života što ste ga
naslijedili od svojih predaka. A nije ju platio propadljivim srebrom ili zlatom,
19 nego dragocjenom krvlju Krista, nedužnoga Božjeg janjeta bez mane.
20 Bog ga je, doduše, za to predodredio davno prije postanka svijeta, ali se očitovao tek
u ova posljednja vremena, radi vas.
21 Kroz Krista ste povjerovali u Boga koji ga je uskrisio od mrtvih i proslavio ga. Zato
svoju vjeru i nadu možete položiti u Boga.

22 Sada se možete iskreno međusobno voljeti kao braća i sestre jer su vam duše
očišćene od grijeha i jer ste poslušni istini Radosne vijesti. Volite dakle žarko jedni druge
23 jer ste nanovo rođeni—ne iz smrtnoga, već iz besmrtnog sjemena, kroz Riječ živoga
Boga koja zauvijek traje.
24 Jer
“svaki je čovjek poput trave
i njegova je ljepota poput poljskog cvijeta.
Trava će usahnuti i cvijet će uvenuti,
25 ali Božja riječ ostat će zauvijek.”*
A ta je Riječ Radosna vijest koju vam propovijedamo.

2

1 Odbacite zato od sebe svaku pakost i prijevaru, svako licemjerje, zavist i klevetanje.
2 Vi ste u duhu tek rođena dječica. Zato čeznite za čistim duhovnim mlijekom, da od
njega možete uzrasti do punine spasenja,
3 ako ste već iskusili Gospodinovu dobrotu.

Živo kamenje i izabrani narod

4 Pristupite Kristu, živome kamenu Božjega hrama. Ljudi su ga odbacili, ali je
dragocjen u očima Boga koji ga je izabrao.
5 Bog sada ugrađuje i vas, kao živo kamenje, u svoj duhovni hram. Štoviše, vi ste Božje
sveto svećenstvo koje prinosi duhovne žrtve, Bogu ugodne zbog Isusa Krista.
6 Kao što kaže Sveto pismo:
“Evo, postavljam na Sionu
odabrani i dragocjeni
ugaoni kamen temeljac.
Tko u njega vjeruje,
sigurno se neće postidjeti.”*
7 Dragocjen je vama koji vjerujete. A za one koji ne vjeruju
“kamen koji su graditelji odbacili
postane ugaonim kamenom”,†
8 ali i:
“kamenom spoticanja i stijenom posrtanja”.‡
Ljudi se o taj kamen spotiču zato što nisu poslušni Božjoj riječi. To je njihova sudbina.
9 Ali vi niste takvi jer ste odabranici. Vi ste kraljevstvo svećenika, Božji sveti narod,
njegovo vlasništvo. Možete drugima govoriti o čudesnim Božjim djelima jer vas je on iz
tame pozvao u svoje divno svjetlo.
10 “Nekoć niste ni bili narod,
a sada ste narod Božji.
Nekoć niste primali Božjeg milosrđa,
a sada vam je Bog iskazao milosrđe.”§
11 Draga braćo i sestre, ovdje ste samo pridošlice i tuđinci. Opominjem vas: klonite se
grešnih požuda jer one vojuju protiv vaše duše!
12 Pazite kako živite među nevjernicima. Ako vas i optuže za zlo, vidjet će vaše časno
ponašanje pa će povjerovati u Boga i dati mu slavu kad dođe suditi svijet.*

Treba poštivati vlasti

13 Svakoj se ljudskoj vlasti pokoravajte zbog Gospodina: i kralju, jer je poglavar
državе,

---

* **1:25** Izaija 40:6, 8. * **2:6** Izaija 28:16. † **2:7** Psalam 118:22. ‡ **2:8** Izaija 8:14. § **2:10** Hošea 1:6; 2:23. * **2:12** U grčkome: *na dan pohođenja.*

14 i dužnosnicima koje je postavio—jer ih je postavio da kazne zločince i da pohvale one
koji čine dobro.
15 Doista, Božja je volja da svojim uzornim životima ušutkate bezumnike koji vas
neosnovano optužuju.
16 Niste robovi, već slobodni ljudi. Ali ne koristite se svojom slobodom kao
izgovorom da činite zlo. Jer slobodni ste da živite kao Božji sluge.
17 Svakomu iskazujte poštovanje. Volite braću i sestre kršćane. Bojte se boga. Kralju
iskazujte čast.

Upute slugama

18 Sluge, budite pokorni svojim gospodarima i iskazujte im dužno poštovanje, i to ne
samo onima koji su dobri i blagi nego i ako su zle ćudi.
19 Jer ugodit ćete Bogu budete li, zaradi svoje savjesti i Boga, strpljivo podnosili
nepravdu i patnju.
20 Kakva će vam, naime, biti zasluga podnosite li strpljivo udarce za ono što ste
skrivili? Ali ako trpite i strpljivo podnosite udarce zato što činite dobro, ugodit ćete
Bogu.
21 Na to vas je trpljenje Bog pozvao. Jer Krist je trpio za vas i bio vam uzor da slijedite
njegove stope.
22 “On nikad nije zgriješio,
niti je laž izišla iz njegovih usta.”
23 Na uvredu nije odgovarao uvredom. Kad su ga mučili, nije prijetio osvetom, nego ju
je prepustio pravednom sucu.
24 U vlastitome je tijelu ponio naše grijehe na križ da mi možemo umrijeti grijehu i
živjeti za pravednost. Njegovim ste ranama iscijeljeni.
25 Lutali ste poput ovaca, ali sada ste se obratili pastiru i čuvaru svojih duša.

3

Upute ženama

1 I vi se, žene, pokoravajte svojim muževima, čak i ako vam muž ne prihvaća Radosnu
vijest. Vaš će ih pobožan život pridobiti snažnije od riječi
2 kad vide vaše čisto, pobožno ponašanje.
3 Ne kitite se upadljivim frizurama, zlatnim nakitom ni skupom odjećom.
4 Budite lijepe iznutra, neprolaznom ljepotom, blagoga i smirenog duha. To je
dragocjeno u Božjim očima.
5 Time su se nekoć kitile svete žene. Pouzdavale su se u Boga i pokoravale se svojim
muževima.
6 I Sara se pokorila Abrahamu i nazvala ga svojim gospodarom. Njezine ste kćeri
činite li dobro ne bojeći se nikakva zastrašivanja.

Upute muževima

7 Muževi, budite obzirni prema svojim ženama kao prema slabijem spolu. Iskazujte
im poštovanje kao subaštinicama Božje milosti i vječnoga života jer vam inače molitve
neće biti uslišane.

Trpljenje zbog dobra

8 I na koncu, budite svi jednodušni, puni suosjećanja, bratske ljubavi, milosrđa i
poniznosti.
9 Ne uzvraćajte zlo za zlo i ne vraćajte uvredu za uvredu. Umjesto toga blagoslivljajte,
jer ste na to pozvani, da baštinite blagoslov od Boga!
10 “Tko želi uživati u životu
i doživjeti sretne dane,

neka suspregne svoj jezik od zla,
a usne da ne govore laži!
11 Neka se kloni zla i neka čini dobro.
Neka se trsi živjeti u miru s drugima:
12 jer oči Gospodnje bdiju nad pravednicima,
i uši mu spremno slušaju njihove molbe,
ali Gospodin okreće svoje lice
od onih koji čine zlo."*
13 Tko će vam nauditi ako se trudite činiti dobro?
14 Ali ako i trpite zbog toga što činite dobro, blago vama! Bog će vas za to nagraditi.
Zato se ne dajte zastrašiti ni smesti.
15 Morate, naprotiv, štovati Krista kao Gospodara svojeg života. Upita li vas tko zašto
vjerujete i u što se nadate, budite spremni odgovoriti,
16 ali obzirno i s dužnim poštovanjem. Neka vam savjest bude čista, da se oni koji o
vama zlo govore postide kad vidite kakvim uzornim životom u Kristu živite.
17 Jer ako je već Božja volja da patite, bolje je da trpite zato što ste činili dobro, nego
zato što ste činili zlo.
18 Doista i Krist je jednom umro zbog grijeha, pravedan za nepravedne, da nas
privede k Bogu. Iako mu je tijelo bilo mrtvo, Duh ga je oživio.
19 I u njemu je posjetio duhove u tamnici i propovijedao im,
20 i to onima koji su u Noino doba bili nepokorni Bogu iako ih je Bog strpljivo čekao
dok je Noa gradio lađu. Samo je osmero ljudi spašeno od smrti u potopu.†
21 Slika je to krštenja, koje vas spašava silom uskrsnuća Isusa Krista. Krštenje nije
pranje tjelesne nečistoće. Ono je Bogu upućena molitva za dobru savjest.
22 A Krist je uzišao na nebo i sjedi zdesna Bogu pošto su mu se pokorili svi anđeli, sve
vlasti i sile.

4

Živjeti za Boga

1 Budući da je Krist trpio u tijelu, i vi budite poput njega—spremni trpjeti. Jer ako ste
voljni trpjeti za Krista, znači da ste odlučili da prestanete griješiti
2 i da ostatak tjelesnog života proživite prema Božjoj volji, a ne ugađajući ljudskim
požudama.
3 Dosta je što ste prije živjeli u onome u čemu uživaju bezbožni ljudi: u razvratu,
požudama, pijančevanju, razuzdanim gozbama, pijankama i zločinačkim
idolopoklonstvima.
4 Zato se oni sada čude što se s njima više ne odajete raskalašenosti pa vas vrijeđaju.
5 Ali položit će račun Bogu, koji je već spreman suditi i živima i mrtvima.
6 Stoga je Radosna vijest bila propovijedana čak i mrtvima, tako da njihov duh, iako
su njihova tijela bila kažnjena smrću, može živjeti kao što živi Bog.
7 Uskoro će svršetak svega. Budite zato bistra uma i trijezni, da se možete moliti.
8 A najvažnije od svega je da žarko volite jedni druge jer ljubav prašta mnoge grijehe.
9 Gostoljubivo i bez prigovaranja primajte jedni druge!
10 Bog vam je svima dao različite duhovne darove. Uporabite ih tako da služite jedni
drugima onim darom koji ste po Božjoj milosti dobili.
11 Služi li se tko darom govora, neka pazi da govori Božje riječi. Ima li tko dar
služenja, neka služi snagom koju mu daje Bog. Tako će se u svemu proslaviti Bog po
Isusu Kristu. Njemu je slava i sila u vijeke vjekova. Amen.

---

* **3:12** Psalam 34:13-17. † **3:20** U grčkome: *Spašeno vodom.*

Kršćansko trpljenje

12 Braćo voljena, ne čudite se vatrenim kušnjama koje su vas snašle, kao da vam se što
neobično događa.
13 Radujte se, naprotiv, što ste dionici Kristovih patnji pa ćete se s njime radovati i
kad se objavi njegova slava.
14 Radujte se ako vas vrijeđaju zbog Kristova imena jer u vama prebiva Duh slave,
Božji Duh.
15 Neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, kradljivac, zločinac, pa čak ni zato što se
miješa u tuđa posla.
16 Ali ne stidite se trpjeti zato što ste kršćani, nego zahvaljujte Bogu što se tako možete
nazivati.
17 Jer došlo je vrijeme suda, a on mora započeti s Božjom djecom! A ako se čak i nama
kršćanima mora suditi, kakva li tek strašna sudbina očekuje one koji nisu poslušali Božje
evanđelje!
18 Ako se Bog toliko trudio da spasi pravednike, kako će tek završiti bezbožnici i
grešnici?*
19 Zato oni koji po Božjoj volji trpe, neka čine dobra djela i neka se pouzdaju u svojega
vjernog Stvoritelja.

5

Upute starješinama i mladićima

1 Starješine među vama zaklinjem—ja koji sam također starješina te svjedok Kristovih
patnji i sudionik slave koja će se objaviti kad on dođe:
2 Pasite stado koje vam je Bog povjerio i nadzirite ga—ali ne prisilno, nego
dragovoljno, po Božjoj volji; ne samo radi zarade, nego zbog oduševljenja što služite
Bogu.
3 Ne postupajte kao tirani, nego im služite kao uzor.
4 A kad dođe vrhovni Pastir, primit ćete vječni udjel u njegovoj slavi.
5 Mladići, pokoravajte se starješinama. Svi služite jedni drugima ponizno jer
“Bog se protivi oholima,
ali poniznima daruje milost.”*
6 Ponizite se zato pred moćnom Božjom rukom pa će vas on uzvisiti kad za to dođe
vrijeme.
7 Sve svoje brige povjerite njemu jer se on brine za vas.
8 Bdijte i čuvajte se! Vaš protivnik đavao obilazi kao ričući lav tražeći koga da proždre.
9 Oduprite mu se i budite čvrsti u vjeri. Znajte da vaša kršćanska braća diljem svijeta
podnose jednake patnje.
10 Bog vas je, u svojoj milosti, pozvao na vječnu slavu u Kristu i on će vas, pošto malo
pretrpite, usavršiti, učvrstiti, ojačati i utvrditi.
11 Njemu je vlast u vijeke vjekova! Amen.

Pavlovi posljednji pozdravi

12 Ovo sam vam pismo napisao s pomoću Sile,† kojega smatram vjernim bratom, da
vas ohrabrim i da vam posvjedočim da je ovo što sam napisao prava milost Božja. Nje
se držite!
13 Pozdravljaju vas Crkva u Babilonu, izabrana skupa s vama u Gospodinu, te moj sin
Marko.
14 Pozdravite jedni druge cjelovom ljubavi.
Mir svima vama koji ste u Kristu!

---

* **4:18** Izreke 11:31. * **5:5** Izreke 3:34. † **5:12** U grčkome: *Silvana.*

Druga Petrova poslanica

Petrovi pozdravi

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, svima koji dijelite istu dragocjenu vjeru
koju smo primili od svojega Boga i Spasitelja Isusa Krista, koji nas je opravdao pred
Bogom.
2 Želim vam obilje milosti i mira u spoznaji Boga i našega Gospodina Isusa.

Život dostojan Božjeg poziva

3 Kako sve bolje upoznajemo Isusa, njegova nam božanska snaga daruje sve što nam
je potrebno za pobožan život. Pozvao nas je da budemo dionicima njegove slave i
dobrote.
4 Time nam je dao najveća, dragocjena obećanja. Obećao je da ćemo umaknuti
pokvarenosti koja vlada u svijetu zbog požude te da ćemo biti dionicima njegove
božanske naravi.
5 Zato se svim silama trudite primijeniti u životu te obećane blagodati. Neka vaša
vjera urodi dobrotom, a dobrota znanjem.
6 Znanje će uroditi suzdržljivošću, suzdržljivost postojanošću, a postojanost
pobožnošću.
7 Pobožnost će donijeti ljubav prema drugim vjernicima pa ćete tako naposljetku
uzrasti do Božje ljubavi.
8 Imate li te vrline i napredujete li u njima, bit ćete marljivi i plodonosni u spoznaji
našega Gospodina Isusa Krista.
9 Ali tko nema tih vrlina, slijep je, kratkovidan: zaboravio je da ga je Bog očistio od
prijašnjih grijeha.
10 Zato se, draga braćo, svojski trudite dokazati da zaista pripadate onima koje je Bog
pozvao i izabrao. Budete li tako činili, nikada nećete posrnuti.
11 I Bog će vam širom otvoriti vrata neba da uđete u vječno kraljevstvo našega
Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.

Upućivanje na Sveto pismo

12 I nadalje ću vas na to podsjećati—iako sve to već znate i čvrsto stojite u istini.
13 Smatram da mi je dužnost, dokle god sam u ovomu tijelu, opominjati vas da budete
budni.
14 Gospodin Isus Krist kazao mi je, doduše, da ću ubrzo napustiti tijelo.
15 Ali pobrinut ću se da se i nakon moje smrti sjećate toga u svakoj prilici.
16 Jer nismo vam pričali lukavo izmišljene priče o tomu kako je Gospodin Isus Krist
bio ovdje i o njegovoj sili, već smo bili očevici njegova veličanstva.
17 Primio je slavu od Boga Oca kad se iz njegove uzvišene Slave začuo glas: “Ovo je
moj ljubljeni Sin, moja radost!”
18 I sami smo čuli taj glas s neba kad smo bili s njim na Svetoj gori.
19 Zato proroštva smatramo još pouzdanijima. Dobro činite što ih pomnjivo
proučavate jer su njihove riječi poput svjetiljke što svijetli u mraku—sve dok ne osvane
dan i dok Kristovo blistavo svjetlo* ne zasja u vašim srcima.
20 Ponajprije znajte da se nijedno proroštvo iz Svetoga pisma ne može tumačiti
svojevoljno
21 jer ga prorok nije izrekao svojom voljom, već od Boga nadahnut Svetim Duhom.

---

* **1:19** U grčkome: *šatoru.*

2

Lažnih učitelja i proroka se treba čuvati

1 U Izraelu je bilo i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja. Oni će
kradomice unijeti među vas pogubna krivovjerja. Zanijekat će Gospodina koji ih je
otkupio i tako na sebe navući brzu propast.
2 Mnogi će se povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se zlo govoriti o
Kristu i o njegovu putu istine.
3 Zbog svoje lakomosti oni će vam prodavati izmišljotine. Ali Božja je osuda odavno
pripravna za njih i njihova se propast približava.
4 Jer Bog nije poštedio ni anđele koji su zgriješili, nego ih je strmoglavio u pakao i do
Sudnjega dana okovao u mračni bezdan.
5 Nije poštedio ni stari svijet—osim Noe i njegove sedmeročlane obitelji. Noa je bio
Božji glasnik pravednosti: upozoravao je ljude na potop koji dolazi. A zatim je Bog
potopom uništio cijeli bezbožni svijet.
6 Gradove Sodomu i Gomoru pretvorio je u pepeo osudivši ih za primjer budućim
bezbožnicima.
7 Ali iz Sodome je Bog spasio Lota, pravednog čovjeka koji je teško patio zbog
razvratnoga življenja razularenih ljudi.
8 Tomu se pravedniku, naime, svednevice duša razdirala dok je gledao i slušao grešna
djela ljudi među kojima je živio.
9 Gospodin dakle zna kako da pobožne izbavi od iskušenja, i da nepravedne drži pod
kaznom do Dana suda—
10 osobito one koji idući za prljavim požudama ugađaju puti i preziru Božju vlast. Ti su
ljudi oholi i umišljeni. Usuđuju se vrijeđati Slave
11 protiv kojih ni anđeli, od njih mnogo jači i snažniji, nikada ne govore uvredljivo
pred Gospodinom.
12 Ti su lažni učitelji poput nerazumnih životinja koje se povode za nagonom, koje se
rađaju da ih love i ubijaju. Vrijeđaju strašne sile o kojima tako malo znaju te će biti
uništeni jednako kao i one.
13 Zadesit će ih zlo, kao plaća za zla što ih čine. Usred bijela dana uživaju u
razuzdanosti. Oni su vam na ljagu i na sramotu. Naslađuju se svojim prijevarama dok
se s vama goste.
14 Gledaju žene preljubničkim očima. Nikad im nije dosta bludnosti. Mâme nestalne
duše u grijeh. Ogrezli su u lakomost. Njihova je sudbina prokletstvo.
15 Zastranili su s pravoga puta te pošli putem Beorova sina Bileama kojemu je
omiljelo primiti plaću za nepravednost.
16 Ali Bileamovo je bezumlje spriječila nijema životinja, magarica koja mu je
progovorila ljudskim glasom.
17 Ti su ljudi jalovi poput usahnulih izvora i oblaka gonjenih vjetrom koji ne daju
kišu. Sudbina im je mrkla tmina.
18 Bahatim i praznim hvastanjem, putenim požudama i razvratnošću mame natrag u
grijeh one što su se tek izbavili od takva života u zabludi.
19 Obećavaju slobodu, a i sami su robovi grijeha i pokvarenosti. Jer čovjek je rob
svemu što njime vlada.
20 Onima koji su zaista upoznali Gospodina Isusa Krista i tako umaknuli
pokvarenostima svijeta, a onda se opet zapleli u njih i dali se svladati, gore je nego što
im je bilo prije.
21 Takvima bi zaista bilo bolje da nikada nisu ni upoznali put pravednosti nego što su
ga upoznali, a zatim okrenuli leđa svetoj zapovijedi koju su dobili.

22 O njima govori istinita izreka: “Pas se vraća na svoju bljuvotinu”* i “Okupana se
svinja vraća valjati u kalužu.”

3

Približava se Dan Gospodnji

1 Ovo je, voljena braćo, drugo pismo koje vam pišem. U oba vas opominjem da budete
budni i zdrava razuma.
2 Prisjetite se davnih proročanstava svetih proroka i zapovijedi koje vam je vaš
Gospodin i Spasitelj dao preko svojih apostola.
3 Ponajprije želim da znate da će na koncu vremena biti izrugivača koji će se
podsmjehivati istini
4 i govoriti: “Nije li Isus obećao ponovno doći? Pa gdje je onda? Jer otkako su pomrli
naši preci, baš se ništa nije promijenilo—još od početka svijeta.”
5 Oni hotimično zaboravljaju da je Bog odavno stvorio nebesa svojom Riječju. Riječju
je izdvojio zemlju iz voda, stvorio suho kopno iz vode.
6 Zatim je ondašnji svijet potopio vodom.
7 A za sadašnja nebesa i zemlju zapovjedio je da budu uništeni ognjem na Dan suda,
kad će bezbožnici biti uništeni.
8 Ali ne zaboravite, dragi moji, da je Gospodinu jedan dan kao tisuću godina, a tisuću
godina kao jedan dan.
9 Ne kasni Gospodin ispuniti obećanje o svojemu dolasku, kao što neki smatraju, nego
zbog vas strpljivo čeka jer ne želi da tko propadne, već da se svi obrate.
10 Ali Dan Gospodnji doći će neočekivano, kao tat. U taj će dan nebesa iščeznuti s
velikom tutnjavom, počela će se rastopiti u ognju, a zemlji i svemu na njoj bit će suđeno.
11 Sve će se to tako raspasti. Kako vam onda sveto valja živjeti!
12 Trebate iščekivati i pospješivati dolazak Božjega dana kad će se nebesa i nebeska
tijela rastaliti u ognju.
13 Ali iščekujemo, prema Božjemu obećanju, nova nebesa i novu zemlju, gdje će vladati
pravednost.
14 Braćo voljena, dok čekate da se sve to dogodi, trudite se živjeti neokaljano i
besprijekorno, u miru s Bogom.
15 I znajte da Gospodin strpljivo čeka kako bi ljudima dao vremena da se spase. To
vam je napisao i dragi brat Pavao, po mudrosti koju mu je Bog dao,
16 u svim pismima u kojima o tomu govori. U njima ima teško razumljivih riječi koje
neupućeni i nepostojani ljudi izvrću—kao i druge dijelove Svetoga pisma—na vlastitu
propast.

Posljednje Petrove upute

17 Unaprijed vas dakle upozoravam, ljubljena braćo, da zavedeni zabludom tih
opakih ljudi ne izgubite postojanost.
18 Rastite u milosti i spoznaji našega Gospodina i Spasitelja Isusa Krista.
Njemu neka je slava sada i zauvijek. Amen.

* **2:22** Izreke 26:11.

Prva Ivanova poslanica

Uvod

1 Onaj koji bijaše od početka isti je onaj kojega smo čuli, vidjeli vlastitim očima i
dodirnuli vlastitim rukama.* On je Isus Krist, Riječ života.
2 On, koji je Život od Boga, očitovao se i mi smo ga vidjeli. Svjedočimo i navješćujemo
vam da je on vječni život. Bio je s Ocem, a zatim nam se očitovao.
3 Govorimo vam o tomu što smo osobno vidjeli i čuli da možete imati zajedništvo s
nama. A naše je zajedništvo s Ocem i njegovim Sinom Isusom Kristom.
4 Pišem vam o tomu da naša radost bude potpuna.

Život u svjetlosti

5 Ovu nam je poruku dao Bog da ju prenesemo vama: Bog je svjetlost i u njemu nema
nikakve tame.
6 Tvrdimo li da smo u zajedništvu s njime, a i dalje živimo u duhovnoj tami, lažemo i
ne živimo u istini.
7 Ali živimo li u svjetlu Božje nazočnosti, kao što Krist živi, imamo zajedništvo jedni s
drugima i krv Isusa Krista, njegova Sina, čisti nas od svakoga grijeha.
8 Tvrdimo li da ne griješimo, zavaravamo se i u nama nema istine.
9 Ali on je vjeran i pravedan; priznamo li mu svoje grijehe, oprostit će nam i očistiti
nas od svake nepravde.
10 Tvrdimo li da nismo zgriješili, Boga nazivamo lašcem i pokazujemo da njegova
Riječ ne živi u našem srcu.

2

1 Ovo vam pišem, dječice moja, da biste se klonili grijeha. Zgriješi li tko ipak, ima kod
Boga zagovornika, Isusa Krista, koji je savršeno pravedan.
2 On je žrtva pomirnica za grijehe, i to ne samo za naše već i za grijehe cijelog svijeta.
3 A da ga poznajemo, znat ćemo po tome što držimo njegove zapovijedi.
4 Kaže li tko da ga poznaje, a ne vrši njegovih zapovijedi, lažac je i u njemu nema
istine.
5 Ali oni koji su poslušni Božjoj riječi, zaista ljube Boga. Po tomu ćemo znati živimo li u
njemu.
6 Tko kaže da živi u njemu, mora živjeti kao što je živio Krist.

Nova zapovijed

7 Dragi moji, ne pišem vam neku novu zapovijed, već staru zapovijed koju ste imali
od početka. Ta zapovijed—da volite jedni druge—riječ je koju ste čuli.
8 A opet, ta zapovijed koju vam pišem jest i nova. Ona se obistinjuje u Kristu i u vama,
jer tama nestaje, a istinito svjetlo već svijetli.
9 Tko god kaže da živi u Kristovu svjetlu, a mrzi svojega brata, još je u tami.
10 A tko voli svojeg brata, živi u svjetlu i nikoga neće sablazniti.
11 Tko mrzi brata, luta u duhovnoj tami i ne zna kamo ide jer mu je tama zaslijepila
oči.
12 Ovo vam pišem, dječice moja,
jer su vam grijesi oprošteni po Isusovu imenu.
13 Vama starijima pišem
jer ste upoznali Krista, koji jest od početka.

* **1:1** U grčkome: *Što bijaše od početka, što smo vidjeli...*

Mladići, vama pišem
jer ste pobijedili Zloga.
14 Napisao sam vama, djeco,
jer ste upoznali Oca.
Napisao sam vama, stariji,
jer ste upoznali Krista,
onoga koji jest od početka.
Napisah vama, mladići,
jer ste jaki, jer je Božja riječ u vama
i jer ste pobijedili Zloga.
15 Ne ljubite ovaj svijet ni ono što je u njemu. U onomu koji ljubi svijet nema Očeve
ljubavi.
16 Jer svijet pruža samo požudu tijela, požudu za onim što oko vidi i oholost života. To
ne dolazi od Oca, već od ovoga zlog svijeta.
17 Ovaj svijet prolazi sa svojom požudom, a tko vrši Božju volju, ostaje zauvijek.
18 Djeco draga, došao je posljednji trenutak ovoga svijeta. Čuli ste da dolazi Antikrist.
Već su se pojavili mnogi takvi ljudi. Po tome znamo da je posljednji čas.
19 Ti su ljudi napustili naše crkve jer nam nikada nisu ni pripadali—da jesu, ostali bi s
nama. Ovako se pokazalo da nam ne pripadaju.
20 Ali vi niste takvi jer je na vas sišao Sveti Duh i svi ste upoznali Istinu.*
21 Zato vam ne pišem kao ljudima koji tek trebaju upoznati Istinu, nego kao onima
koji umiju razlikovati istinito od lažnoga.
22 A tko je lažac ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Tko niječe Oca i Sina,
antikrist je.
23 Tko god niječe Sina, nema ni Oca. Ali svatko tko priznaje Sina, ima također i Oca.
24 A vi ostanite vjerni onomu čemu ste poučeni od početka. Bude li tako, živjet ćete u
zajedništvu sa Sinom i s Ocem.
25 A u tom zajedništvu uživamo ono što nam je osobno obećao: vječni život.
26 Ovo vam pišem zbog ljudi koji vas pokušavaju zavesti.
27 Ali vi ste primili Svetoga Duha† i on živi u vama, pa vas nitko ne treba učiti što je
istina. Jer Duh vas poučava svemu, i to istini, a ne laži. Zato nastavite onako kako vas je
naučio; živite i dalje u Kristu.
28 A sada, draga djeco, nastavite živjeti u zajedništvu s Kristom tako da, kada se on
vrati, budete puni pouzdanja i da se ne postidite.
29 Kako znamo da je Bog pravedan, znamo i da su svi oni koji čine pravdu od Boga
rođeni.

3

Božja djeca

1 Gledajte koliku nam je ljubav Otac darovao: da se možemo nazvati Božjom djecom,
a to i jesmo. Ali ljudi koji pripadaju ovom svijetu ne poznaju Boga, pa ne mogu ni
razumjeti da smo mi njegova djeca.
2 Da, ljubljeni moji, već smo sada Božja djeca, a što ćemo biti poslije, još se nije
očitovalo. Ali jedno znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer ćemo ga vidjeti
onakvim kakav on doista jest.
3 Tko ima tu nadu u njega, čisti se od grijeha, kao što je i on čist.
4 Tko god čini grijeh, krši Božji zakon, jer je grijeh protivan Božjemu zakonu.
5 Znate da je Isus došao da odnese naše grijehe i da u njemu nema grijeha.

* **2:20** U grčkome: *A vi imate pomazanje od Svetoga i svi imate znanje.* † **2:27** U grčkome: *pomazanje.*

6 Tko god ostaje u njemu, ne čini grijeh. A tko griješi, nije ga ni vidio ni upoznao.
7 Djeco draga, ne dopustite da vas itko glede toga zavede. Tko čini pravdu, čini je zato
što je pravedan kao što je i Krist pravedan.
8 Nastavlja li tko živjeti u grijehu, to pokazuje da pripada đavlu koji je u grijehu od
početka. Ali Božji Sin je došao uništiti đavolska djela.
9 Tko je rođen od Boga, ne živi u grijehu jer je u njemu Božje sjeme, pa više u grijehu i
ne može živjeti; u njemu je započeo novi život—rođen je od Boga.
10 Božja se djeca od đavolske raspoznaju po ovome: tko ne čini pravde i tko ne voli
svoju braću, ne pripada Bogu.

Ljubav prema drugima

11 Jer tu smo poruku, da volimo jedni druge, primili još na početku.
12 Ne smijemo biti poput Kajina, koji je pripadao Zlome i ubio svojega brata. Zašto ga
je ubio? Jer su mu djela bila zla, a djela njegova brata pravedna.
13 Ne čudite se stoga, draga braćo, ako vas svijet mrzi.
14 Volimo li svoju braću, znat ćemo da smo prešli iz smrti u vječni život. Onaj tko ih ne
voli, još je uvijek mrtav.
15 Tko god mrzi svojeg brata, u srcu je ubojica, a znate da nijedan ubojica u sebi
nema trajnoga, vječnog života.
16 Pravu smo ljubav spoznali jer je Krist za nas dao svoj život. Tako smo i mi dužni
dati život za svoju braću.
17 Ali ima li tko zemaljskih dobara te dobro živi, a vidi svojeg brata u potrebi i ostane
pred njim tvrda srca—kako da ljubav Božja ostane u njemu?
18 Nemojmo, djeco draga, voljeti samo riječju i jezikom, već djelom i iskreno.
19 Po tome ćemo znati da smo od istine i umirit ćemo pred Gospodinom svoje srce
20 ako nas ono u bilo čemu osuđuje. Jer Bog je veći od našeg srca i znade sve.
21 Dragi moji, ako nas savjest ne osuđuje, možemo hrabro i s pouzdanjem doći k Bogu
22 i dobit ćemo od njega sve što zatražimo jer vršimo njegove zapovijedi i činimo što mu
je drago.
23 A njegova je zapovijed: da vjerujemo u ime njegova Sina Isusa Krista i da volimo
jedni druge kao što nam je on zapovjedio.
24 Tko je poslušan Božjim zapovijedima, živi u Bogu i Bog u njemu. A da on živi u
nama, znamo po Duhu kojega nam je poslao.

4

Prepoznavanje lažnih proroka

1 Dragi moji, ne vjerujte svakome tko tvrdi da govori od Duha. Iskušajte ih da vidite
dolazi li njihov duh od Boga. Jer u svijetu je mnogo lažnih proroka.
2 Po ovomu ćete poznati Božjega Duha: svaki prorok koji priznaje da je Isus Krist
došao u ljudskome tijelu, ima Božjega Duha.
3 Ali tko god ne priznaje takvog Isusa, nije od Boga. U njemu je duh Antikrista o
kojemu ste čuli da dolazi i koji je već u svijetu.
4 Vi, draga moja djeco, pripadate Bogu i takve ste već pobijedili jer je onaj koji je u
vama jači nego onaj koji je u svijetu.
5 Oni pripadaju ovome svijetu; zato i govore njegovim jezikom i svijet ih sluša.
6 Mi pripadamo Bogu; zato nas i slušaju oni koji Boga poznaju. Tko nije od Boga, ne
sluša nas. Po tomu ćemo znati ima li tko Duha istine ili duha prijevare.

Život u ljubavi

7 Volimo jedni druge, dragi moji, jer ljubav dolazi od Boga. Svaki koji voli, od Boga je
rođen i poznaje Boga.

8 Tko ne voli, nije upoznao Boga jer Bog je ljubav.
9 Bog je svoju ljubav prema nama iskazao tako što je poslao svojega jedinorođenog
Sina na svijet da po njemu imamo vječni život.
10 To je prava ljubav. Mi nismo voljeli Boga, ali je on volio nas i poslao je svojega Sina
kao žrtvu pomirnicu za naše grijehe.
11 Budući da je on toliko volio nas, dragi moji, i mi moramo voljeti jedni druge.
12 Boga nitko nikada nije vidio, ali ako volimo jedni druge, Bog živi u nama i njegova
je ljubav u nama potpuna.
13 Da mi živimo u njemu i on u nama, znamo po tomu što nam je dao od svojega Duha.
14 Osim toga, vidjeli smo vlastitim očima i sada svjedočimo da je Otac poslao svojega
Sina da bude Spasitelj svijeta.
15 Tko priznaje da je Isus Božji Sin, Bog živi u njemu i on živi u Bogu.
16 Upoznali smo Božju ljubav prema nama i pouzdali se u nju.
Bog je ljubav; tko živi u ljubavi, živi u Bogu i Bog živi u njemu.
17 Kako živimo u Bogu, naša ljubav postaje sve savršenijom. Zato se na Dan suda
nećemo bojati, već ćemo pred njega stati s pouzdanjem jer smo mi poput Krista u
ovomu svijetu.
18 U ljubavi nema straha jer savršena ljubav izgoni svaki strah. Bojimo li se, to je zbog
straha od kazne, što pokazuje da njegova ljubav u nama nije savršena.
19 Mi volimo zato što je on nas prvi volio.
20 Kaže li tko: "Ja volim Boga", a mrzi svojega brata, lažac je; jer ako ne voli brata
kojega vidi, kako može voljeti Boga kojega nikad nije vidio?
21 A Bog nam je zapovjedio da moramo voljeti ne samo njega već i svoju braću i
sestre.

5

Vjera u Božjeg Sina

1 Tko vjeruje da Isus jest Krist, rođen je od Boga. A tko voli Oca, voli i njegovu djecu.
2 Volimo li Božju djecu, znat ćemo po tomu volimo li Boga i vršimo li njegove
zapovijedi.
3 Jer voljeti Boga znači držati njegove zapovijedi, a to zaista nije teško.
4 Tko je rođen od Boga pobjeđuje ovaj zao svijet vjerom u Krista.
5 Jer tko će pobijediti svijet ako ne oni koji vjeruju da je Isus Krist Božji Sin?
6 On, Isus Krist, došao je kroz vodu i kroz krv; ne samo u vodi već i u vodi i u krvi. I
Duh o tome svjedoči jer je Duh istina.
7 Tako troje svjedoči:
8 Duh, voda i krv, i to se troje slaže.
9 Vjerujemo li ljudskom svjedočanstvu, kako ne bismo vjerovali Božjemu. A Bog
svjedoči da je Isus njegov Sin.
10 Tko vjeruje u Božjega Sina, ima to svjedočanstvo Božje u sebi. Tko ne vjeruje Bogu,
naziva Boga lašcem jer ne vjeruje u Božje svjedočanstvo o njegovu Sinu.
11 Evo tog svjedočanstva: Bog nam je dao vječni život i taj je život u njegovu Sinu.
12 Tko ima Božjeg Sina, ima život; tko nema Božjeg Sina, nema ni života.

Zaključak

13 Napisah ovo vama koji vjerujete u ime Sina Božjega da znate da imate vječni život.
14 Pouzdajemo se u njega da usliša što god ga zamolimo u skladu s njegovom
voljom.
15 A kad znamo da nas u svemu usliša, znamo i da već imamo ono što smo ga molili.

16 Vidi li tko brata da čini grijeh koji nije smrtonosan, neka moli i Bog će takvom
bratu dati život. Postoji i smrtonosan grijeh; za nj ne kažem da molite.
17 Svaka je nepravda grijeh, ali ima grijeha koji nisu smrtonosni.
18 Znamo da nitko tko je rođen od Boga ne živi u grijehu jer Božji Sin takve sigurno
čuva i Zli ih ne može dohvatiti.
19 Znamo da smo mi Božja djeca, a da je sav svijet u vlasti Zloga.
20 Znamo i to da je Krist, Božji Sin, došao i dao nam razum da bismo mogli spoznati
Istinitoga. Mi smo u Istinitome, u njegovu Sinu Isusu Kristu. On je istiniti Bog i Život
vječni.
21 Čuvajte se, djeco moja, idola i svega drugoga što bi u vašim srcima moglo zauzeti
Božje mjesto!

Druga Ivanova poslanica

Pozdrav

1 Od starješine Ivana* izabranoj Gospođi i njezinoj djeci† koju volim u Istini—i to ne
samo ja, već svi oni koji su Istinu upoznali
2 —radi istine koja je trajno u nama i bit će s nama zauvijek.
3 Neka budu s nama milost, milosrđe i mir koji dolaze od Boga Oca i od njegova Sina
Isusa Krista u istini i ljubavi.

Život u istini

4 Silno sam se obradovao što sam među tvojom djecom našao takve koji žive u istini,
kao što nam je zapovjedio Otac.
5 A sada te molim, Gospođo, da volimo jedni druge. Ne pišem ti to neku novu
zapovijed, već onu koju smo imali od početka.
6 Ljubav se sastoji u tomu da živimo po Božjim zapovijedima. Živite u toj zapovijedi da
ljubite jedni druge, kao što ste čuli od početka.
7 U svijetu su se pojavili brojni zavodnici koji ne priznaju da je Isus Krist došao na
zemlju u tijelu. Takvi su ljudi obmanjivači i antikristi.
8 Pazite da ne izgubite ono što ste već stekli, nego da primite potpunu plaću.
9 Tko god zakorači izvan Kristova učenja, neće imati zajedništva s Bogom. Ali tko
ostane u Kristovu učenju, imat će zajedništvo i s Ocem i sa Sinom.
10 Dođe li vas tko poučavati, a ne donosi to učenje, ne pozivajte ga u svoj dom i ne
pozdravljajte ga.
11 Pozdravljate li ga, sudionici ste u njegovim zlodjelima.

Završetak i pozdrav

12 Mnogo vam još toga imam kazati, ali ne želim to učiniti u pismu. Nadam se da ću
doći k vama i licem u lice s vama razgovarati da naša radost bude potpuna.
13 Pozdravljaju te djeca tvoje sestre,‡ izabranice Božje.

---

* **1:1** U grčkome: samo *od starješine.* † **1:1** Ili: *od Boga izabranoj crkvi i njezinim članovima; ili: izabranoj Kiriji i njezinoj djeci.* ‡ **1:13** Ili: *članovi tvoje sestrinske crkve.*

Treća Ivanova poslanica

Pozdrav

1 Starješina Ivan,* dragomu Gaju kojega volim u Istini.
2 Dragi moj, molim se da u svemu budeš dobro te da ti je tijelo zdravo kao što znam
da ti je zdrava duša.
3 Veoma su me obradovala neka braća koja su došla i posvjedočila mi da živiš čestito i
u Istini.
4 Za mene nema veće radosti nego kad čujem da moja djeca žive u Istini!

Briga za Božje djelatnike

5 Dragi moj, postupaš kao pravi vjernik pomažući braći, i to došljacima.
6 Oni su ovdašnjoj Crkvi pričali o tvojim djelima ljubavi. Dobro činiš opskrbljujući ih
za put kako je dostojno Boga.
7 Jer oni putuju radi Gospodina† i ne primaju ništa od nekršćana.‡
8 Dužni smo im pružati gostoprimstvo da budemo suradnici Istine.
9 O tomu sam ukratko pisao Crkvi, ali Diotref, koji želi biti vođa, ne želi s nama ništa
imati.
10 Kad dođem onamo, spočitnut ću mu ono što čini naklapajući o nama zlobne riječi.
Ne samo da odbija prihvatiti braću koja dođu već to zabranjuje i onima koji bi ih htjeli
prihvatiti i izopćuje ih iz Crkve.
11 Dragi moj, ne povodi se za lošim, nego za dobrim. Tko čini dobro, od Boga je; tko
čini zlo, ne poznaje Boga.
12 O Demetriju svi govore samo najbolje, a i sama Istina govori njemu u prilog. I mi o
njemu možemo isto reći, a znaš da mi govorimo istinu.

Zaključak

13 Mnogo vam još toga imam kazati, ali ne želim o tomu pisati.
14 Nadam se da ću te uskoro vidjeti, pa ćemo razgovarati licem u lice.
15 Neka je Božji mir s tobom.
Pozdravljaju te prijatelji! Molim te, pozdravi mi poimence svakoga našeg prijatelja.

* **1:1** U grčkome: samo *starješina.* † **1:7** U grčkome: *radi Imena.* ‡ **1:7** U grčkome: *od pogana.*

Judina poslanica

Pozdrav od Jude

1 Od Jude, sluge Isusa Krista i Jakovljeva brata.
Pišem svima koji su pozvani živjeti u ljubavi Boga Oca i u skrbi Isusa Krista.
2 Želim vam obilje Božje milosti, mira i ljubavi!

Opasnost od lažnih učitelja

3 Ljubljeni prijatelji, kanio sam vam pisati o našemu zajedničkom spasenju, ali sada vidim da moram pisati o nečemu drugome: potaknuti vas da se borite za istinu Radosne vijesti.* Tu nepromjenljivu istinu Bog je zauvijek dao svojemu svetom narodu.
4 Kažem to zato što su se među vas uvukli neki bezbožnici koji govore da nam milost Božjega praštanja dopušta živjeti poročnim životom. Propast takvih već je odavno zapisana jer su se okrenuli protiv našega jedinoga Gospodara i Gospodina, Isusa Krista.
5 Želim vas podsjetiti na to—iako to i sami dobro znate—da je Gospodin, pošto je iz Egipta izbavio cijeli izraelski narod, poslije uništio one koji mu nisu ostali vjerni.
6 Sjetite se anđela koji su pogazili granicu ovlasti koju im je Bog dao te napustili svoje boravište. Bog ih drži okovane u paklenoj tami, gdje čekaju Dan suda.
7 Ne zaboravite Sodomu i Gomoru te obližnje gradove u kojima su se ljudi toliko odavali izopačenu bludu da su pošli i za tijelom druge vrste. Ti su gradovi uništeni ognjem kao primjer kazne vječnim ognjem kojim će biti kažnjeni zlikovci.
8 Tako i ti lažni učitelji, sanjari, i dalje žive pokvarenim životom, kaljaju svoje tijelo i ne priznaju Božju vlast te vrijeđaju Slavne.†
9 Čak ni arkanđeo Mihael, jedan od najmoćnijih anđela, nije se u prepirci s đavlom za Mojsijevo tijelo usudio izreći uvredljivu osudu, nego je samo rekao: “Gospodin te ukorio!”
10 Ali ti se ljudi rugaju i vrijeđaju ono što ne razumiju. Kao nerazumne životinje, čine sve na što ih potiču tjelesni nagoni i tako srljaju u propast.
11 Teško njima jer slijede primjer Kajina koji je ubio svojega brata, jer su, kao i Bileam, spremni učiniti sve za novac te će, poput Koraha, propasti zbog svoje pobune.
12 Oni kaljaju vaša zajednička blagovanja kojima proslavljate ljubav Gospodnju i opasni su za vas jer na njima bestidno ugađaju sebi. Poput oblaka su koji suhoj zemlji ne donose kišu. Mnogo obećavaju, ali ništa ne daju. Oni su kao voćke koje u jesen ne donesu ploda. Već mrtve, i drugi put umiru kad se s korijenom iščupaju.
13 Poput mahnitih su morskih valova što se pjene vlastitim sramotama, poput lutajućih zvijezda koje će završiti u vječitoj, mračnoj tmini.
14 Patrijarh Henok, koji je živio sedam naraštaja nakon Adama, prorokovao je o takvim ljudima:
“Gle, Gospodin dolazi
s desettisućama svojih svetih.
15 Osudit će bezbožnike za sva zlodjela
koja su počinili u svojoj pobuni i za sve uvrede što su ih bezbožni grešnici
izgovorili protiv njega.”
16 Takvi su ljudi nezadovoljnici koji uvijek prigovaraju, a čine što god im se prohtije. Razmetljivi su hvalisavci i drugima laskaju da bi od njih izvukli korist.

Poziv na vjernost

---

* **1:3** U grčkome: *da se borite za vjeru.* † **1:8** Vjerojatno zla nebeska bića.

17 Dragi moji, sjetite se što su prorekli apostoli našega Gospodina Isusa Krista:
18 Na koncu vremena doći će izrugivači koji će živjeti prema svojim bezbožnim
požudama.
19 Takvi među vama prave razdore. Žive prema tjelesnim nagonima jer nemaju u
sebi Božjeg Duha.
20 Ali vi, ljubljeni prijatelji, morate izgrađivati svoj život na temelju svoje svete vjere.
Molite se kako vas upućuje Sveti Duh.‡
21 Očuvajte sebe u Božjoj ljubavi očekujući milosrđe našega Gospodina Isusa Krista za
vječni život!
22 Budite milosrdni prema onima koji se kolebaju u vjeri.
23 Spašavajte ljude jer ih tako otimate iz samoga paklenog ognja. Ima i takvih kojima
treba oprezno iskazivati milosrđe pazeći da njihovi grijesi i vas ne okaljaju.§

Hvalospjev Bogu

24 Sva slava Bogu, koji vas može očuvati da ne posrnete, koji će vas, čiste od grijeha i
radosne, dovesti u svoju slavnu nazočnost.
25 Sva slava jedinom Bogu Spasitelju kroz našega Gospodina Isusa Krista. Slava,
veličanstvo, sila i vlast pripadali su mu prije početka vremena, pa mu tako pripadaju i
danas, i zauvijek. Amen.

‡ **1:20** U grčkome: *molite se u Svetome Duhu.* § **1:23** U grčkome: *mrzeći i samu haljinu okaljanu njihovim tijelom.*

Otkrivenje

Uvod

1 Ovo je otkrivenje Isusa Krista, koje mu je Bog dao da pokaže svojim slugama što se
ima uskoro dogoditi. Bog je poslao anđela svojemu sluzi Ivanu da bi mogao otkrivenje
prenijeti drugima.
2 Ivan izvješćuje o Božjoj riječi i svjedočanstvu Isusa Krista—o svemu što je vidio.
3 Blago onome koji čita ovo proroštvo i onima koji slušaju njegove riječi te vrše što je u
njemu napisano. Jer vrijeme kad će se ono ispuniti je blizu.

Ivan pozdravlja sedam crkava

4 Ovo pismo piše Ivan sedmerim crkvama u Maloj Aziji. Neka vam je milost i mir od
onoga koji jest, koji je oduvijek bio i koji će doći; od sedam duhova pred njegovim
prijestoljem
5 te od Isusa Krista koji vjerno svjedoči o tomu, koji je prvi ustao od mrtvih i vladar je
nad svim zemaljskim kraljevima.
Neka je slava njemu koji nas ljubi i koji nas je oslobodio od grijeha prolivši za nas
svoju krv.
6 Učinio nas je kraljevstvom i svećenstvom Boga, svojega Oca. Neka mu je slava i vlast
uvijeke! On vlada zauvijek. Amen.
7 Gle! On dolazi s oblacima nebeskim. I vidjet će ga svi, čak i oni koji su ga proboli. Svi
će narodi na zemlji proplakati zbog njega. Da. Amen.
8 "Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak", kaže Gospodin Bog. "Ja sam Svemogući,
onaj koji jest, koji je oduvijek bio i koji će doći."

Viđenje Sina Čovječjega

9 Ja, Ivan, vaš brat, kao i vi u Kristu sam dionik patnji i kraljevstva te postojanosti.
Izgnan sam na otok Patmos zbog propovijedanja Božje riječi i svjedočenja o Isusu.
10 Bio je Dan Gospodnji. Ponio me Duh i odjednom sam iza sebe začuo glas snažan
poput zvuka trublje.
11 "Zapiši što ti kažem", reče mi glas, "i pošalji sedmerim crkvama: u Efez, Smirnu,
Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodiceju."
12 Okrenem se da vidim tko mi govori, ali ugledam sedam zlatnih svijećnjaka,
13 a među svijećnjacima nekoga sličnog čovjeku.* Bio je odjeven u dugu haljinu, sa
zlatnim pasom oko prsa.
14 Kosa mu je bila bijela poput bijele vune, poput snijega, oči kao ognjeni plamen,
15 noge sjajne poput mjedi u peći užarene, a glas poput šuma golemih morskih valova.
16 U desnoj je ruci držao sedam zvijezda, a u ustima oštar dvosjekli mač. Lice mu je
blistalo poput sunca u punome sjaju.
17 Kad sam ga opazio, pao sam do njegovih nogu kao mrtav. Ali on stavi na mene
desnu ruku i reče mi: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji.
18 Živ sam! Bio sam mrtav, ali živim zauvijek. Imam ključeve smrti i podzemlja.
19 Zapiši što si vidio: što se sada događa i što će se dogoditi poslije.
20 Evo što znače sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnoj ruci i sedam zlatnih
svijećnjaka: sedam su zvijezda anđeli† sedam crkava, a sedam svijećnjaka sedam crkava.

---

* **1:13** U grčkome: *sličnoga sinu čovječjemu.* Ne odnosi se na Isusa Krista, već znači *sličan ljudskome biću, čovjeku.* † **1:20** Ili: *glasnici.*

2

Poruka Crkvi u Efezu

1 Anđelu* Crkve u Efezu napiši:
‘Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u desnici, Onaj koji hodi između sedam zlatnih svijećnjaka:
2 Znam za tvoja dobra djela. Vidio sam tvoj trud i postojanost. Ne podnosiš opake. Iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i otkrio da su lažljivci.
3 Strpljivo si za mene trpio i nisi posustao.
4 Ali imam i prigovor na tebe. Napustio si prvu ljubav: ne voliš me i ne volite se međusobno žarko kao u početku!
5 Prisjeti se dakle kako si volio u početku i pogledaj na što si spao! Obrati se ponovno k meni i čini opet kao u početku. Ne učiniš li to, doći ću i ukloniti tvoj svijećnjak s njegova mjesta među crkvama.
6 Ali dobro je što mrziš djela pokvarenih nikolaita jednako kao i ja.
7 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama! Svakome tko pobijedi dat ću da jede sa stabla života u Božjemu raju.’

Poruka Crkvi u Smirni

8 Anđelu Crkve u Smirni napiši:
‘Ovo govori Prvi i Posljednji, koji je bio mrtav i oživio:
9 Znam za tvoje patnje i tvoje siromaštvo—ali bogat si! Trpiš pogrde od onih koji sebe nazivaju Židovima, ali to nisu. Sotonina su sinagoga!
10 Ne boj se onoga što ćete pretrpjeti. Đavao će neke od vas baciti u tamnici da vas iskuša. Trpjet ćete nevolju deset dana. Ostanite vjerni i kad se suočite sa smrću pa ću vam dati vijenac života.
11 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama! Nikome tko pobijedi neće nauditi druga smrt!’

Poruka Crkvi u Pergamu

12 Anđelu Crkve u Pergamu napiši:
‘Ovo je poruka od onoga koji ima oštar dvosjekli mač:
13 Znam da živiš u gradu u kojemu je Sotonino prijestolje, a ipak si ostao vjeran mojemu imenu. Nisi zanijekao vjeru u mene ni onda kad su kod vas, gdje Sotona prebiva, ubili mojega vjernog svjedoka Antipu.
14 Ali imam ti ponešto prigovoriti. Trpiš ondje neke ljude nalik Bileamu, koji je poučio Balaka da izraelskome narodu postavi stupicu pa ih je naučio da blaguju meso žrtvovano idolima i odaju se bludu.
15 Tako i ti u svojoj sredini imaš takvih koji slijede nikolaitsko učenje i počinjaju iste grijehe.
16 Obrati se zato ili ću ubrzo doći k tebi i boriti se protiv njih mačem svojih usta.
17 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama! Svaki koji pobijedi jest će manu skrivenu i dat ću mu bijel kamen na kojemu će pisati njegovo novo ime, koje ne zna nitko osim onoga koji ga prima.’

Poruka Crkvi u Tijatiri

18 Anđelu Crkve u Tijatiri napiši:
‘Ovo govori Božji Sin, čije su oči poput ognjenog plamena a noge poput ulaštene mjedi:
19 Znam za tvoja dobra djela, za tvoju ljubav i vjeru, služenje i postojanost. Znam i da si u tomu sve revniji.

---

* **2:1** Ili: *glasniku.*

20 Ali imam i prigovor na tebe: dopuštaš onoj ženi Jezabeli, koja sebe naziva
proročicom, da moje sluge odvlači na stranputicu te se odaju bludu, štuju idole i jedu
meso njima žrtvovano.
21 Dao sam joj vremena da se pokaje i obrati od svojega bluda, ali nije htjela.
22 Bacit ću je zato na postelju, a i svi koji s njome bludno griješe mnogo će trpjeti ne
odvrate li se od zlih djela.
23 I djeca će joj umrijeti. Sve će crkve znati da sam ja onaj koji ispituje misli i
nakane† svakoga čovjeka. Svakome ću dati što zaslužuje.
24 A od vas ostalih u Tijatiri, koji ne slijedite to lažno učenje ("duboke istine", kako
nazivaju te sotonske dubine), tražim samo
25 da se čvrsto držite onoga što znate dok ne dođem.
26 Svakome tko pobijedi, tko do konca bude vršio što mu kažem, dat ću vlast nad
narodima.
27 Vladat će nad njima željeznom palicom i razbijati ih kao glineno posuđe
28 istom vlašću koju je meni dao moj Otac. Dat ću im i zvijezdu Danicu.
29 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!'

3

Poruka Crkvi u Sardu

1 Anđelu Crkve u Sardu napiši:
'Ovo govori onaj koji ima sedam Božjih duhova i sedam zvijezda: Znam tvoja djela.
Sloviš kao živ, a mrtav si.
2 Probudi se! Osnaži malo onih što su ti preostali jer tek što ne umru. Djela ti nisu
dobra u Božjim očima.
3 Vrati se dakle onomu što si u početku čuo i povjerovao. Čvrsto se toga drži i obrati
se. Ne budeš li budan, doći ću na tebe iznenada, kao tat.
4 Ipak, imaš ih u Sardu nekolicinu koji nisu uprljali odjeću zlim djelima. Oni će
hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.
5 Svaki koji pobijedi odjenut će bijelu haljinu. Njegovo ime nikada neću izbrisati iz
Knjige života i priznat ću ga kao svojega pred Ocem i pred njegovim anđelima.
6 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!'

Poruka Crkvi u Filadelfiji

7 Anđelu Crkve u Filadelfiji napiši:
'Ovo govori onaj koji je Svet i Istinit. On ima Davidov ključ. Kad otvori vrata, nitko
ih više ne može zatvoriti; kad ih zatvori, nitko ih ne može otvoriti.
8 Znam tvoja djela. Otvorio sam pred tobom vrata koja nitko ne može zatvoriti.
Unatoč svojoj slaboj snazi, sačuvao si moju Riječ i nisi se odrekao mojega imena.
9 Primorat ću, evo, neke iz Sotonine sinagoge—lažljivce koji sebe nazivaju Židovima,
ali to nisu—da ti se dođu ničice pokloniti. Spoznat će da te ja ljubim.
10 Zato što si me poslušao i ostao postojan, sačuvat ću te od časa kušnje koji će znaći
cijeli svijet da se iskušaju svi stanovnici zemlje.
11 Dolazim ubrzo. Čvrsto se drži onoga što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenac.
12 Svi koji pobijede postat će stupovima u hramu mojega Boga i nikada neće morati
izići odande. Napisat ću na njima ime svojega Boga i ime njegova grada—ime novoga
Jeruzalema koji silazi s neba od mojega Boga. I svoje ću novo ime na njih napisati.
13 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!'

Poruka Crkvi u Laodiceji

14 Anđelu Crkve u Laodiceji napiši:

† **2:23** U grčkome: *bubrege i srca.*

‘Ovo govori Amen, vjerni i istiniti svjedok, Stvoritelj Božjega stvorenja:
15 Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. Da si barem jedno ili drugo!
16 Ali zato što si poput mlake vode, ispljunut ću te iz usta!
17 Kažeš: “Bogat sam. Sve imam i ništa mi ne treba!” A ne znaš da si jadan i bijedan, da si ubog, i slijep, i gol.
18 Savjetujem ti da od mene kupiš zlata pročišćenoga u vatri. Tako ćeš se obogatiti. Kupi od mene bijele haljine da se odjeneš i skriješ svoju sramotnu golotinju. Kupi i pomast za oči, da ih pomažeš pa da progledaš.
19 Ja korim i odgajam sve koje volim. Budi revan i obrati se od ravnodušnosti.
20 Stojim, evo, na vratima i kucam. Posluša li tko moj glas i otvori li vrata, ući ću k njemu i skupa ćemo blagovati.
21 Svakoga tko pobijedi posjest ću na svoje prijestolje kao što sam i ja, kad sam pobijedio, sjeo na Očevo prijestolje.
22 Slušajte, kad već imate uši, što Duh govori crkvama!’ ”

4

Prijestolje u nebu

1 Zatim ugledam otvorena vrata u nebo, a onaj isti glas koji sam prije čuo, snažan poput glasa trublje, reče mi: “Uziđi ovamo pa ću ti pokazati što će se poslije dogoditi!”
2 Odmah sam se našao u duhu* i ugledao prijestolje u nebu. Na njemu je sjedio Netko.
3 Blistao je poput dragoga kamenja: jaspisa i sarda. A prijestolje je okruživala duga slična smaragdu.
4 Oko njega su se nalazila još dvadeset četiri prijestolja na kojima su sjedili dvadeset četiri starješine, obučeni u bijele haljine i sa zlatnim vijencima na glavi.
5 Od prijestolja su sijevale munje, čula se grmljavina i gromovi. Ispred njega stajalo je sedam svijećnjaka, sedam upaljenih zublji, sedam Božjih duhova.
6 Ispred prijestolja bilo je stakleno more, blistavo poput prozirca.
U sredini prijestolja i oko njega bila su četiri bića puna očiju sprijeda i straga.
7 Prvo je bilo slično lavu, drugo juncu, treće je imalo čovječje lice, a četvrto je bilo poput orla u letu.
8 Sva su imala po šest krila iznutra i izvana prepuna očiju. Danju i noću ta bića neprestano govore:
“Svet, svet, svet je Gospodin Bog Svemogući,
koji je oduvijek bio, koji jest i koji će doći!”
9 Svaki put kad ta bića daju slavu, čast i zahvalu Onomu koji sjedi na prijestolju, Živome uvijeke,
10 dvadeset četiri starješine padnu ničice pred Onim na prijestolju, koji je Živ uvijeke, i poklone mu se te polože svoje vijence pred prijestolje govoreći:
11 “Dostojan si, Gospodine Bože,
Primiti slavu, čast i moć!
Jer ti si sve stvorio.
Sve je postalo tvojom voljom.
Sve je stvoreno tvojom voljom.”

5

Jaganjac otvara svitak

1 U desnici Onoga na prijestolju ugledam svitak ispisan s obiju strana i zapečaćen sa sedam pečata.

---

* **4:2** Ili: *u Duhu.*

2 Ugledam zatim snažnog anđela kako glasno viče: “Tko je dostojan razlomiti pečate i
otvoriti svitak?”
3 Ali nitko u nebu, ni na zemlji, ni ispod zemlje nije mogao otvoriti svitak i pogledati
u njega.
4 Gorko sam zaplakao jer nije bilo nikoga dostojnoga da otvori knjigu i pročita što u
njoj piše.
5 Ali jedan od četvorice starješina mi reče: “Ne plači! Pobijedio je, evo, Lav iz Judina
plemena, nasljednik Davidova prijestolja.* On je dostojan otvoriti svitak i razlomiti
sedam pečata.”
6 Ugledam zatim zaklanog Jaganjca kako stoji između prijestolja i četiriju bića te
između starješina. Imao je sedam rogova i sedam očiju koje su sedam Božjih duhova
poslanih po svoj zemlji.
7 Jaganjac pristupi pa iz desnice Onoga na prijestolju uzme svitak.
8 Kad to učini, četiri bića i dvadeset četvorica starješina padnu ničice pred njega. Svaki
je imao citru i zlatne posude pune kada—molitve Božjega naroda!
9 Zapjevaju mu novu pjesmu:
“Dostojan si uzeti svitak
i razlomiti pečate
jer si bio zaklan
i svojom si krvlju za Boga otkupio
iz svakoga plemena, jezika i naroda.
10 Učinio si ih kraljevstvom i svećenstvom našega Boga.
Oni će kraljevati na zemlji.”
11 Pogledam opet i začujem glas anđela oko prijestolja, bića i starješina. Bilo ih je tisuće
milijuna.
12 Jakim glasom pjevali su:
“Dostojan je zaklani Jaganjac
primiti moć i bogatstvo,
mudrost i snagu,
čast i slavu i blagoslov!”
13 Začujem tada kako sve stvorenje na nebu, na zemlji i pod zemljom te u moru
govori:
“Blagoslov, čast i slava pripadaju
Onomu koji sjedi na prijestolju
i Jaganjcu, u vijeke vjekova.”
14 Četiri bića ponavljala su: “Amen!” A starješine padnu ničice i poklone mu se.

6

Jaganjac razlama prvih šest pečata

1 Gledao sam kako Jaganjac otvara prvi od sedam pečata na svitku. Začujem zatim
prvo od četiriju bića kako viče glasom poput grmljavine: “Dođi!”
2 Pogledam i vidim bijelog konja. Konjaniku u ruci luk, a na glavi pobjednički
vijenac. Izjahao je izvojevati pobjedu.
3 Kad Jaganjac otvori drugi pečat, začujem drugo biće kako kaže: “Dođi!”
4 Dođe i drugi konj, riđan. Njegov je konjanik dobio velik mač i vlast da uzme mir sa
zemlje, da posvuda bude rata i pokolja.
5 Kad Jaganjac razlomi treći pečat, začujem treće biće kako kaže: “Dođi!” Pogledam i
vidim konja vranca, a konjaniku u ruci vaga.

* **5:5** U grčkome: *korijen Davidov.*

6 Začujem neki glas između četiriju bića kako govori: “Jedan bijeli kruh ili tri ječmena
kruha za dnevnicu.* A maslinovu ulju i vinu ne nanosi štetu!”
7 Kad Jaganjac razlomi četvrti pečat, začujem četvrto biće kako veli: “Dođi!”
8 Pogledam i vidim konja zelenka. Konjanik mu se zvao Smrt, a za njim je išao još
jedan: Pakao. Dobili su vlast nad četvrtinom zemlje da ubijaju mačem, glađu, bolešću i
zemaljskim zvijerima.
9 Kad Jaganjac razlomi peti pečat, ugledam pod žrtvenikom duše ljudi zaklanih zbog
Božje riječi i zbog svjedočanstva.
10 Glasno viču Gospodinu: “Gospodaru sveti i istiniti, kad ćeš već jednom osuditi
ljude ovoga svijeta za to što su nam učinili?”
11 Zatim je svatko od njih dobio bijelu haljinu i rečeno im je da se strpe još malo dok
se ne ispuni broj Isusovih slugu, njihove braće, koji imaju biti ubijeni kao i oni.
12 Gledao sam kako Jaganjac razlama šesti pečat. Nastane velik potres. Sunce pocrni
poput crne kostrijeti, a mjesec postane krvavocrven.
13 Zvijezde počnu padati s neba na zemlju poput zelenih smokvica sa smokve kad ju
zatrese jak vjetar.
14 Nebo se smota kao svitak i iščezne. Sve planine i otoci pokrenu se s mjesta.
15 Zemaljski kraljevi, vladari, vojskovođe, bogataši i moćnici—svi se skriju po špiljama i
gorskim pećinama.
16 Gorama i pećinama vikali su: “Padnite na nas i skrijte nas od lica Onoga koji sjedi
na prijestolju i od Jaganjčeva gnjeva.
17 Došao je velik dan njihova gnjeva! Tko će preživjeti?”

7

Bog će sačuvati svoj narod

1 Ugledam zatim četiri anđela kako stoje na četirima krajevima zemlje zadržavajući
četiri vjetra da ne zapušu ni zemljom, ni morem, ni kojim drvetom.
2 Ugledam zatim još jednog anđela kako dolazi s istoka noseći pečat živoga Boga. On
glasno dovikne četvorici anđela koji su dobili vlast da naude zemlji i moru:
3 “Čekajte! Ne udite ni zemlji, ni moru, ni drveću dok ne stavimo pečat na čelo slugama
našega Boga!”
4 Čuo sam koliko ih je opečaćeno: sto četrdeset četiri tisuće iz svih dvanaest izraelskih
plemena:
5 iz Judina plemena dvanaest tisuća,
iz Rubenova plemena dvanaest tisuća,
iz Gadova plemena dvanaest tisuća,
6 iz Ašerova plemena dvanaest tisuća,
iz Naftalijeva plemena dvanaest tisuća,
iz Manašeova plemena dvanaest tisuća,
7 iz Šimunova plemena dvanaest tisuća,
iz Levijeva plemena dvanaest tisuća,
iz Jisakarova plemena dvanaest tisuća,
8 iz Zebulonova plemena dvanaest tisuća,
iz Josipova plemena dvanaest tisuća
i iz Benjaminova dvanaest tisuća.

Slavljenje golemog mnoštva

* **6:6** U grčkome: *Mjera pšenice za denar. Tri mjere ječma za denar.*

9 Ugledam zatim veliko, neizbrojivo mnoštvo iz svakoga naroda i plemena, puka i
jezika, kako stoji ispred prijestolja i ispred Jaganjca u bijelim haljinama, s palmama u
rukama.
10 Glasno viču: “Spasenje je djelo našega Boga, koji sjedi na prijestolju, i Jaganjca!”
11 Svi anđeli koji su stajali oko prijestolja, starješina i četiriju bića padnu ničice pred
prijestoljem, licem prema zemlji,
12 te se poklone Bogu govoreći:
“Amen! Blagoslov i slava,
i mudrost,
i hvala i čast,
i moć i sila
pripadaju našemu Bogu
u vijeke vjekova. Amen.”
13 Jedan od starješina me upita: “Znaš li tko su ti odjeveni u bijele haljine i odakle
dolaze?”
14 “Ne znam, gospodine”, odgovorim. “Ti znaš.”
“To su oni koji dolaze iz velike nevolje. Oprali su svoje haljine u Jaganjčevoj krvi i
ubijelili ih.
15 Zato stoje pred Božjim prijestoljem i danonoćno mu služe u hramu. Onaj koji sjedi
na prijestolju živjet će s njima i zakriliti ih.
16 Nikad više neće biti gladni ni žedni, neće ih više moriti sunce ni žega.
17 Jer Jaganjac koji stoji ispred prijestolja bit će im Pastir. Vodit će ih na izvore vode
života. Bog će otrti svaku suzu s njihovih očiju.”

8

Jaganjac razlama sedmi pečat

1 Kad je Jaganjac razlomio sedmi pečat, u nebu nastane muk otprilike pola ure.
2 Ugledam zatim kako su sedam anđela koji stoje pred Bogom dobili sedam trubalja.
3 Još jedan anđeo, sa zlatnom kadionicom, stane pred žrtvenik. Dobio je mnogo kada
da ga s molitvama Božjega naroda prinese na zlatni žrtvenik pred prijestoljem.
4 Kadni dim pomiješan s molitvama svetih vine se s oltara, kamo ih je anđeo izlio,
pred Boga.
5 Anđeo zatim napuni kadionicu vatrom sa žrtvenika i prospe ju na zemlju. Razlegnu
se gromovi i grmljavina, bljesnu munje i nastane potres.

Prve četiri trublje

6 Sedam anđela sa sedam trublja priprave se da zatrube.
7 Prvi zatrubi. Na zemlju se prospu tuča i oganj pomiješani s krvlju. Izgori trećina
zemlje, trećina stabala i sva zelena trava.
8 Zatrubi i drugi anđeo. Nešto poput velike ognjene gore padne u more. Trećina se
voda u moru pretvori u krv.
9 Trećina svih živih stvorenja u moru ugine i trećina lađa propadne.
10 Zatrubi treći anđeo. Golema ognjena zvijezda padne s neba poput goruće zublje.
Padne na trećinu rijeka i izvora.
11 Zvijezda se zove Pelin. Od nje se trećina voda pretvori u pelin te mnoštvo ljudi
umre od gorke vode.
12 Zatrubi četvrti anđeo. Trećina sunca, trećina mjeseca i trećina zvijezda udareni su
tako da se pomrače za trećinu. I dan i noć izgube trećinu svojega sjaja.
13 Pogledam gore i začujem orla kako leteći zrakom glasno viče: “Teško, teško, teško
stanovnicima zemlje kad zatrube posljednja trojica anđela!”

9

Peta trublja: prva strahota

1 Zatrubi peti anđeo. Ugledam zvijezdu koja je pala s neba na zemlju. Dobila je ključ
od zjala Bezdana.
2 Kad ga otvori, iz njega sukne dim kao iz goleme peći te zamrači sunce i zrak.
3 Iz dima pak izađu skakavci koji mogu bosti poput štipavaca.
4 Dobili su zapovijed da ne ude travi ni biljkama ni drveću, već da napadaju ljude
koji nemaju Božji pečat na čelu.
5 Ne smiju ubijati ljude, nego ih samo mučiti pet mjeseci. Bol koju nanose slična je
boli od uboda štipavca.
6 U te će dane ljudi tražiti smrt, ali ju neće naći, željet će umrijeti, ali će smrt bježati od
njih!
7 Skakavci izgledaju poput konja spremnih za borbu. Na glavama im zlatni vijenci, a
lica poput ljudskih.
8 Kosa im duga kao u žena, a zubi poput lavljih.
9 Imaju na sebi željezni oklop, a šum je njihovih krila poput štropota cijele vojske
bojnih kola koja juri u boj.
10 Repovima mogu bosti poput štipavaca, žalcima mučiti ljude pet mjeseci.
11 Vođa im je anđeo Bezdana. Na hebrejskome se zove Abadon, a na grčkome
Apolion—Uništavač.
12 Jedna strahota prolazi, ali za njom, evo, dolaze druge dvije!

Šesta trublja: druga strahota

13 Zatrubi šesti anđeo. Začujem glas iz rogova zlatnoga žrtvenika pred Bogom.
14 Govorio je šestom anđelu koji je imao trublju: “Oslobodi onu četvoricu anđela
svezanih na velikoj rijeci Eufratu!”
15 I odriješena su četiri anđela spremna za taj čas, dan, mjesec i godinu da pobiju
trećinu svih ljudi na zemlji.
16 Broj konjaničkih četa iznosio je dvjesto milijuna—čuo sam koliko ih ima.
17 U viđenju sam vidio konje i jahače na njima. Imali su na sebi oklope ognjene,
plavetne i sumpornožute boje. Glave konja bile su poput lavljih, a iz usta su im sukljali
oganj, dim i sumpor.
18 Trećina ljudi na zemlji poginula je od tih triju pošasti—ognja, dima i sumpora što su
konjima sukljali iz usta.
19 Snaga tih konja nije bila samo u ustima već i u repovima. Na njima su imali glave
poput zmijskih, koje su udile ljudima.
20 Preostali ljudi, koji nisu poginuli od tih zala, ipak se nisu htjeli obratiti od zlih
djela. I dalje su se klanjali zlodusima i idolima—načinjenima od zlata, srebra, mjedi,
kamena ili drva—idolima koji ne vide, ne čuju i ne hodaju.
21 Nisu se pokajali za svoja ubojstva, ni vračanja, ni blud, ni krađe.

10

Anđeo i mali svitak

1 Ugledam zatim još jednoga jakog anđela kako silazi s neba okružen oblacima, s
dugom iznad glave. Lice mu je sjalo poput sunca, a noge poput ognjenih stupova.
2 U ruci je imao maleni razvijeni svitak. Desnom nogom stane na more, a lijevom na
zemlju
3 pa poviče glasno kao da lav riče. Kad vikne, zatutnji sedam gromova.
4 Kad je progovorilo sedam gromova htio sam to zapisati, ali začujem glas s neba:
“Sačuvaj tajnim što je reklo sedam gromova. To ne zapisuj.”

5 Zatim snažni anđeo što je stajao na moru i na zemlji podigne desnu ruku prema
nebu.
6 Zakune se u ime onoga koji živi u vijeke vjekova, koji je stvorio nebo i sve u njemu,
zemlju i sve na njoj, more i sve u njemu te reče: “Bog više neće čekati.
7 Kad se oglasi trublja sedmoga anđela, Božji će se tajni naum ispuniti, kao što je
svojim slugama navijestio po prorocima.”
8 Evo glasa s neba: “Idi i uzmi razvijen svitak od anđela koji stoji na moru i na zemlji.”
9 Pristupim mu zato i zamolim ga da mi dade svitak. “Uzmi ga i pojedi”, reče mi. “U
ustima će ti biti sladak kao med, ali kad ga progutaš, zagorčit će ti utrobu.”
10 Uzmem ga iz njegove ruke i pojedem. U ustima mi je bio sladak, ali mi je zagorčio
utrobu.
11 Zatim mi reče: “Moraš opet prorokovati narodima, pucima i kraljevima.”

11

Dva svjedoka

1 Dobio sam zatim štap za mjerenje nalik trski i rečeno mi je: “Izmjeri Božji hram i
žrtvenike te prebroji klanjatelje u njemu!
2 Ali ne mjeri vanjsko dvorište hrama jer je ono predano poganima. Gazit će svetim
gradom četrdeset dva mjeseca.
3 A dvojici svojih svjedoka dat ću moć te će oni, odjeveni u kostrijet, prorokovati tih
tisuću dvjesto šezdeset dana.”
4 Njih su dvojica dvije masline i dva svijećnjaka koji stoje pred Gospodarom sve
zemlje.
5 Pokuša li im tko nauditi, iz usta im sukne oganj i proždre neprijatelja. Tko im god
pokuša nauditi, mora umrijeti.
6 Oni imaju vlast zatvoriti nebo da kiša ne padne koliko prorokuju. Imaju vlast
pretvoriti rijeke i mora u krv te udariti zemlju pošasti kakvom žele i koliko žele.
7 Kad dovrše svoje svjedočanstvo, Zvijer koja izađe iz Bezdana zaratit će protiv njih.
Pobijedit će ih i ubiti.
8 Njihova će tijela ležati na glavnome trgu velikoga grada koji nazivaju Sodomom i
Egiptom, u kojemu je raspet njihov Gospodin.
9 Tri i pol dana svi će narodi, plemena i puci dolaziti da gledaju njihova trupla i
nikome neće dati da ih polože u grob.
10 Stanovnici zemlje radovat će se i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedni
druge da proslave smrt te dvojice koji su im zadavali muke.
11 Ali nakon tri i pol dana, Božji životni Duh uđe u njih i oni ustanu! Silan strah
obuzme one koji su to promatrali.
12 S neba tada zaori snažan glas: “Uziđite ovamo!” I pred očima svojih neprijatelja oni
uziđu u nebo.
13 Istog časa nastane silan potres koji uništi desetinu grada. Sedam tisuća ljudi pogine
u njemu. A sve preživjele spopadne užas te odaju slavu nebeskome Bogu.
14 Druga strahota prođe, ali za njom, evo, dolazi još jedna!

Sedma trublja: treća strahota

15 Zatrubi sedmi anđeo. U nebu se začuju silni glasovi: “U svem je svijetu
uspostavljeno kraljevstvo našega Gospodina i njegova Krista i on će kraljevati u vijeke
vjekova!”
16 Tada dvadeset četiri starješine što sjede na prijestoljima ispred Boga padnu ničice i
poklone se Bogu govoreći:
17 “Zahvaljujemo ti, Gospodaru,
Bože Svemogući,

koji jesi i koji su oduvijek bio,
jer si uzeo u ruke svoju veliku moć
i zakraljio se.
18 Narodi su se na tebe gnjevili,
ali sada je došlo vrijeme tvojega gnjeva.
Vrijeme je da sudiš mrtvima
i da nagradiš svoje sluge.
Nagradit ćeš svoje proroke, svoj sveti narod
i sve koji se boje tvojega imena,
od najmanjih do najvećih.
Uništit ćeš sve koji su naštetili zemlji."
19 U nebu se otvori Božji hram i pokaže se Kovčeg saveza u hramu. Udare munje, grmljavina, gromovi te nastane silan potres i velika tuča.

12

Žena i Zmaj

1 Na nebu se pokaže veliko znamenje. Ugledam ženu obučenu u sunce, s Mesecom pod nogama i vijencem od dvanaest zvijezda na glavi.
2 Trudna je vikala u porođajnim bolima.
3 Odjednom se pojavi velik crveni zmaj sa sedam glava i deset rogova. Na glavama je imao sedam kruna.
4 Repom sruši na zemlju trećinu zvijezda. Stajao je pred ženom koja je rađala da joj proždre Dijete čim se rodi.
5 Ona rodi muško dijete koje će vladati svim narodima željeznom palicom te je uzeto k Bogu i njegovu prijestolju.
6 A žena pobjegne u pustinju, gdje joj je Bog pripravio sklonište da bude zbrinuta tisuću dvjesto šezdeset dana.
7 U nebu nastane rat: Mihael i anđeli pod njegovim vodstvom zarate sa Zmajem i njegovim anđelima
8 te ih nadvladaju i istjeraju iz neba.
9 Veliki Zmaj, stara Zmija koju nazivaju Đavlom, Sotonom i zavodnikom svega svijeta, zbačen je na zemlju, a s njime i njegovi anđeli.
10 Začujem zatim s neba silan glas:
"Evo spasenja i snage i kraljevstva našega Boga,
i vlasti njegova Pomazanika!
Jer zbačen je na zemlju tužitelj naše braće
koji ih je danonoćno optuživao pred Bogom.
11 Pobijedili su ga s pomoću krvi Jaganjčeve
i riječi svojega svjedočanstva.
Nisu se bojali umrijeti.
12 Radujte se, nebesa i svi vi koji u njima obitavate!
Teško vama, zemljo i more!
Jer đavao je sišao k vama silno gnjevan
znajući da mu je preostalo malo vremena!"
13 Kad je Zmaj vidio da je zbačen na zemlju, počne progoniti ženu koja je rodila muško dijete.
14 Ali ona dobije dva velika orlovska krila te odleti u skloništa pripremljeno za nju u pustinji, gdje će, zaštićena od Zmije, biti zbrinuta jedno vrijeme, dva vremena i polovicu vremena.
15 Zmaj ispusti za ženom iz usta mlaz vode poput rijeke da je rijeka odnese.

16 Ali zemlja pomogne ženi: otvori usta i proguta rijeku što je šikljala iz Zmajevih usta.
17 Zmaj se nato rasrdi na ženu pa zarati s ostatkom njezina potomstva—sa svima koji
čuvaju Božje zapovijedi i svjedoče da pripadaju Isusu Kristu.

13

Zvijer iz mora

1 I stane na morski žal. Ugledam kako iz mora izlazi Zvijer s deset rogova i sedam
glava. Na rogovima je imala deset kruna, a na glavama bogohulna imena.
2 Sličila je leopardu, ali su joj noge bile kao medvjeđe, a usta poput lavljih. Zmaj joj
dade svoju silu, svoje prijestolje i veliku vlast.
3 Opazio sam da joj je jedna glava kao nasmrt ranjena—ali smrtna joj rana zacijeli.
Sav svijet, začuđen, zadivljeno počne slijediti Zvijer
4 i svi se poklone Zmaju koji joj je dao takvu vlast. Poklone se i Zvijeri. "Tko je kao
Zvijer?" govorili su. "Tko može ratovati s njom?"
5 Zvijeri je bilo dopušteno govoriti drskosti i hule protiv Boga i vlast da djeluje
četrdeset dva mjeseca.
6 Hulila je na Boga, na njegovo ime, na mjesto njegova prebivališta i na sve one što
žive u nebu.
7 Dopušteno joj je zaratiti protiv svetih i pobijediti ih. Dobila je vlast nad svakim
plemenom i pukom, svakim jezikom i narodom.
8 Poklonili su joj se svi koji pripadaju ovomu svijetu, kojih imena nisu zapisana u
Knjizi života što pripada zaklanomu Jaganjcu od postanka svijeta.
9 Slušajte, kad već imate uši!
10 Kojima je određeno da odu u ropstvo, otići će u ropstvo. Kojima je određeno da
poginu od mača, poginut će od mača. U tomu je postojanost i vjera svetih.

Zvijer iz zemlje

11 Ugledam tada još jednu zvijer kako izlazi iz zemlje. Ima dva roga poput jaganjca, a
govori kao Zmaj.
12 Vrši svu vlast prve Zvijeri u njezinoj nazočnosti. Primorava sve stanovnike zemlje
da se klanjaju prvoj Zvijeri, kojoj je zacijelila smrtna rana.
13 Činila je veliko znamenje: da oganj sune s neba na zemlju naočigled svih ljudi.
14 Zavodila je tako stanovnike zemlje čudesima koje joj je bilo dopušteno činiti u
nazočnosti prve Zvijeri. Rekla im je da načine kip Zvijeri koja je bila smrtno ranjena, ali
je preživjela.
15 Dopušteno joj je udahnuti život kipu Zvijeri tako da progovori. Kip progovori i
zapovjedi da se smaknu svi koji mu se ne klanjaju.
16 Druga zvijer učinila je da svi—veliki i mali, bogati i siromašni, robovi i slobodni
ljudi—daju sebi udariti žig na desnu ruku ili na čelo.
17 Nitko nije mogao ništa prodati ni kupiti ako nije imao žig s imenom Zvijeri ili s
brojem njezina imena.
18 Tko je mudar, neka odgonetne broj Zvijeri. To je broj čovjeka: 666.

14

Janje i 144 000

1 Ugledam zatim Jaganjca kako stoji na gori Sionu i s njim sto četrdeset četiri tisuće
koji na čelima imaju napisano njegovo ime i ime njegova Oca.
2 Začujem s neba zvuk poput huke velikog vodopada i tutnjavu silna groma, sličnu
svirki mnoštva citara.

3 Pjevali su novu pjesmu pred Božjim prijestoljem, pred četirima bićima i pred
starješinama. Nitko nije mogao naučiti tu pjesmu osim tih sto četrdeset četiri tisuće
otkupljenih sa zemlje.
4 Oni su čisti jer se nisu okaljali sa ženama. Prate Jaganjca kamo god pođe. Otkupljeni
su od ljudi kao posvećeni Bogu i Jaganjcu.
5 Preko njihovih usta nije prešla laž. Besprijekorni su.

Tri anđela

6 Ugledam još jednog anđela kako leti nebom noseći vječnu Radosnu vijest
stanovnicima zemlje—svakome narodu i plemenu, jeziku i puku.
7 "Bojte se Boga!" vikao je. "Dajte mu slavu jer je došao čas njegova suda! Poklonite se
njemu koji je stvorio zemlju i nebo, more i izvore!"
8 Za njim je letio drugi anđeo govoreći: "Pao je! Pao je veliki Babilon koji je sve
narode opio vinom gnjeva i svojega bluda."
9 Za njima je išao i treći anđeo glasno vičući: "Tko god se klanja Zvijeri i njezinu kipu i
tko primi žig na čelo ili na ruku,
10 pit će nerazvodnjeno vino Božjega gnjeva—već je natočeno u čašu njegove srdžbe.
Bit će mučen ognjem i gorućim sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem.
11 Dim njihovih muka diže se u vijeke vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni
koji se klanjaju Zvijeri i njezinu kipu i koji su primili žig s njezinim imenom.
12 U tomu je postojanost svetih, onih koji su poslušni Božjim zapovijedima i vjeruju u
Isusa."
13 Začujem glas s neba: "Zapiši: odsad su blaženi oni koji umiru u Gospodinu. Da, tako
kaže Duh: otpočinut će od svojih napora jer ih prate njihova djela."

Žetva na zemlji

14 Ugledam zatim nekoga sličnog čovjeku* kako sjedi na bijelom oblaku, sa zlatnim
vijencem na glavi i s oštrim srpom u ruci.
15 Drugi anđeo iziđe iz hrama i dovikne jakim glasom onomu na oblaku: "Zamahni
srpom i žanji! Kucnuo je čas. Zemaljska je žetva sazrela."
16 Anđeo na oblaku zamahne srpom prema zemlji i cijela je zemlja požnjevena.
17 Iz nebeskoga hrama iziđe još jedan anđeo. I on je u ruci imao oštar srp.
18 Njemu pak dovikne anđeo na žrtveniku, koji ima vlast nad ognjem: "Zamahni
srpom i poberi grožđe u zemaljskom vinogradu jer je sazrelo za Sud!"
19 Anđeo zamahne srpom prema zemlji i obere zemaljski vinograd. Ubrano grožđe
ubaci u tijesak Božjega gnjeva.
20 Gnječilo se u tijesku izvan grada, a krv iz tijeska poteče tristo kilometara† daleko.
Bila je konjima do uzda.

15

Mojsijeva i Jaganjčeva pjesma

1 Ugledam zatim na nebu još velikih i čudesnih znakova. Sedam je anđela držalo
sedam posljednjih zala kojima se navršuje Božji gnjev.
2 Preda mnom je bilo nešto poput mora od prozirca, pomiješano s ognjem. Na njemu
su stajali oni koji su pobijedili Zvijer i njezin kip i broj njezina imena, s Božjim citrama
u ruci.
3 Svi su pjevali pjesmu Božjega sluge Mojsija i Jaganjca:

"Velika su i čudesna tvoja djela,
Gospodine Bože Svemogući!

* **14:14** U grčkome: *sličnoga sinu čovječjemu.* † **14:20** U grčkome: *1 600 stadija.*

Tvoji su putovi pravedni i istiniti,
Kralju naroda!
4 Tko da se tebe ne boji, Gospodine,
tko da ne proslavlja tvoje ime?
Jer ti si jedini svet.
Svi će narodi doći
i tebi se pokloniti
jer su se očitovala tvoja pravedna djela.”

Sedam čaša Božjega gnjeva

5 Opazim zatim da je otvoren hram u nebu, Šator Božjega svjedočanstva.
6 Sedam anđela sa sedam zala iziđe iz hrama. Bili su odjeveni u blistavobijeli lan, sa zlatnim pojasima oko prsiju.
7 Jedno od četiriju bića pruži sedmorici anđela zlatne posude pune gnjeva Boga koji živi u vijeke vjekova.
8 Hram se napuni dimom Božje slave i njegove snage, tako da nitko nije mogao ući u njega dok se ne dovrši sedam zala sedmorice anđela.

16

1 Začujem zatim kako jak glas iz hrama dovikuje sedmorici anđela: “Idite i izlijte sedam čaša Božjega gnjeva na zemlju!”
2 Prvi anđeo ode i izlije posudu na zemlju. Strašni i bolni čirovi pojave se na ljudima koji nose žig Zvijeri i koji se klanjaju njezinu kipu.
3 Drugi anđeo izlije posudu na more. Ono postane poput mrtvačeve krvi te svako živo biće u njemu ugine.
4 Treći anđeo izlije posudu na rijeke i izvore. Oni se pretvore u krv.
5 Začujem anđela koji ima vlast nad vodom kako kaže:
“Pravedan si, Ti koji jesi i koji si bio,
Sveti, što si tako dosudio.
6 Oni su prolili krv tvojih svetih i tvojih proroka.
Zato ih sada krvlju napajaš.
To su i zaslužili.”
7 Začujem zatim žrtvenik kako govori:
“Da, Svemogući Gospodine Bože!
Tvoje su presude pravedne i istinite!”
8 Zatim četvrti anđeo izlije posudu na sunce te ono počne žeći ljude ognjem.
9 Silna je žega palila ljude pa su psovali ime Boga koji ima vlast nad tim zlima. Nisu se pokajali i dali mu slavu.
10 Peti anđeo izlije posudu na Zvijerino prijestolje. Njezinim kraljevstvom nato zavlada tmina. Ljudi su od muke grizli jezik
11 i psovali nebeskoga Boga zbog svojih boli i čirova. Ali nisu se pokajali i obratili od svojih zlih djela.
12 Šesti anđeo izlije posudu na veliku rijeku Eufrat te ona presuši da onuda mogu proći kraljevi sa sunčeva istoka.
13 Ugledam zatim kako tri žabe iskaču iz usta Zmaja, Zvijeri i lažnoga proroka.
14 Ti nečisti duhovi, koji čine čudesa, okupe vladare svega svijeta na rat protiv Boga, koji će se zbiti na veliki Dan Svemogućega Boga.
15 “Pazite: dolazim kao tat! Blago onima koji bdiju i koji čuvaju svoje haljine da ne idu goli i da im se ne vidi sramota.”
16 Oni okupe sve vojske svijeta na mjestu koje se hebrejski zove Harmagedon.

17 Sedmi anđeo izlije posudu u zrak. Iz hrama, s prijestolja, jaki glas vikne: “Svršeno
je!”
18 Nato udare munje, grmljavina i gromovi te nastane jak potres. Otkako je ljudi, nije
bilo tako silna potresa.
19 Veliki grad Babilon prasne na tri dijela, gradovi naroda po svijetu sruše se. Sjetio
se Bog velikome Babilonu zbog njegovih grijeha dati da pije vino iz čaše strašnoga
Božjega gnjeva.
20 Svi otoci pobjegnu, sve gore iščeznu.
21 Na ljude s neba zapljušti strašna tuča. Padali su komadi teški po trideset pet
kilograma.* Ljudi su psovali Boga zbog tuče jer je nanosila strašno zlo.

17

Velika Bludnica

1 Priđe mi jedan od sedmorice anđela koji su izlili sedam posuda i reče: “Dođi!
Pokazat ću ti osudu koja će snaći veliku Bludnicu koja sjedi na mnogim vodama.
2 S njome su zemaljski kraljevi bludničili a stanovnici zemlje se opijali vinom njezina
bluda.”
3 I anđeo me u duhu* prenese u pustinju. Ondje ugledam ženu kako sjedi na skrletnoj
Zvijeri sa sedam glava i s deset rogova, punoj bogohulnih imena.
4 Žena je bila odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu, dragome kamenju i biserju. U
ruci je držala zlatnu čašu punu gnusobe i nečisti svojega bluda.
5 Na čelu joj je pisalo tajnovito ime: “Veliki Babilon, majka svih bludnica i gadosti
zemaljskih.”
6 Vidio sam da je Žena pijana od krvi svetih ljudi i krvi Isusovih svjedoka. Silno sam
se začudio.
7 “Što se čudiš?” upita me anđeo. “Reći ću ti tajnu o toj ženi i o Zvijeri koja je nosi, sa
sedam glava i s deset rogova.”
8 Zvijer koju si vidio vladala je, ali više ne vlada. Uskoro će izići iz bezdana i otići u
vječno prokletstvo. I stanovnici zemlje kojih imena nisu upisana u Knjigu života od
postanka svijeta zaprepastit će se kad opet vide Zvijer koja je bila, i nije, i opet će biti.
9 Da se ovo razumije, treba mudrosti: sedam Zvijerinih glava sedam su bregova na
kojima žena sjedi. One također predstavljaju sedam kraljeva.
10 Petorica su već pala, šesti vlada, a sedmi tek treba doći, ali njegova će vladavina
kratko trajati.
11 Skrletna Zvijer jest osmi kralj koji je prije vladao kao jedan od sedmorice. Nakon
druge vladavine slijedi mu propast.
12 Deset rogova deset su kraljeva koji još nisu došli na vlast. Oni će doći na vlast i
samo nakratko† vladati skupa sa Zvijeri.
13 Složit će se da njoj predaju svoju silu i vlast.
14 Zaratit će protiv Jaganjca, ali on će ih pobijediti skupa sa svojim vjernim
izabranicima koje je pozvao jer je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva.
15 “Vode koje si vidio,” reče mi još anđeo, “na kojima Bludnica sjedi, mnoštvo su
naroda i jezika.
16 Skrletna Zvijer i njezinih deset rogova—desetorica kraljeva koji će skupa s njom
vladati—zamrzit će Bludnicu. Opustošit će ju i ogoliti, najesti se njezina mesa a zatim ju
spaliti.
17 Jer Bog im je stavio u srca da izvrše njegov naum: da složno predaju vlast Zvijeri
dok se ne ispune Božje riječi.

* **16:21** U grčkome: *tuča teška jedan talenat.* * **17:3** Ili: *u Duhu.* † **17:12** U grčkome: *samo jednu uru.*

18 Žena koju si vidio velik je grad koji vlada nad zemaljskim kraljevima.”

18

Pad Babilona

1 Nakon toga ugledam još jednoga anđela kako silazi s neba s velikom moći—sva se
zemlja rasvijetlila od njegova sjaja.
2 “Pao je!” poviče.
“Pao je Babilon, Bludnica!
Postao je prebivalištem zloduha,
stjecištem nečistih duhova,
gnijezdom nečistih ptica i jazbinom odurnih životinja.
3 Svi su se narodi opili vinom njezina gnjeva i bluda.
Zemaljski su kraljevi s njom bludničili,
a zemaljski se trgovci bogatili
zbog njezine silne raskoši.”
4 Začujem zatim još jedan glas kako viče s neba: “Iziđite iz nje, moj narode, da vas ne
snađe zlo! Ne budite dionicima grijeha!
5 Jer njezini su se grijesi nagomilali do neba i Bog će kazniti njezine opačine.
6 Vratite joj milo za drago. Dvostruko joj platite za njezina djela. U čašu koju je
drugima natakala natočite dvostruko!
7 Koliko se razmetala raskoši i uživanjem, toliko joj zadajte muke i jada. U srcu je
mislila: ‘Sjedim kao kraljica na svojemu prijestolju. Nikad neću postati udovicom,
nikada me neće snaći jad!’
8 Zato će ju u isti dan zadesiti smrt, i žalost, i glad. Bit će ognjem spaljena. Jer silan je
njezin Sudac, Gospodin Bog.
9 A zemaljski će kraljevi, koji su s njome bludničili i uživali u njezinoj raskoši, za njom
tužiti i naricati kad vide kako se diže dim s njezina zgarišta.
10 Stajat će daleko, prestrašeni njezinim mukama, i naricati:
‘Teško tebi! Teško tebi, Babilone, silni grade!
Božja te osuda stigla u tren oka.’
11 Zemaljski će trgovci za njom plakati i tugovati jer više neće imati kome prodavati
12 zlato, srebro, drago kamenje, biserje, fini lan, grimiz, svilu, skrlet, predmete od
skupocjena mirisna drva, mjedi, željeza i mramora,
13 cimet, balzam, miomiris, pomasti, tamjan, vino, ulje, bijelo brašno, pšenicu,
goveda, ovce, konje, kočije ni robove—žive duše.
14 ‘Sva dobra za kojima ti je duša žudjela nestala su,’ tužit će oni, ‘sva raskoš i sjaj
zauvijek su propali—nema ih više.’
15 Trgovci što su se obogatili prodajući joj sve to, stajat će i gledati izdaleka,
prestrašeni njezinim mukama.
16 ‘Teško tebi!’ plakat će i tugovati. ‘Teško tebi, veliki grade! Nekoć si bio obučen u fini
lan, grimiz i skrlet, okićen zlatom, dragim kamenjem i biserjem!
17 Toliko je bogatstvo opustošeno u tren oka!’
Svi kormilari i putnici, svi mornari i moreplovci izdaleka će stati i gledati.
18 Plakat će gledajući kako se diže dim njezina požara i zapomagati: ‘Ima li igdje
ovakva grada?’
19 Posipat će se po glavi pepelom te plakati i tugovati: ‘Teško tebi! Teško tebi, veliki
grade! Svi brodovlasnici obogatili su se njegovim raskošnim bogatstvom, a opustošen je
u tren oka!’
20 Ali ti se, nebo, veseli zbog njezine sudbine! Veselite se svi sveti, svi apostoli i
proroci jer je Bog osudivši nju vama dosudio pravdu!”

21 Snažni anđeo uzme zatim kamen velik poput mlinskoga i baci ga u more govoreći:
“Ovako će silovito biti strmoglavljen veliki grad Babilon i zauvijek će nestati.
22 Nikad se više u tebi neće čuti glazba—zvuci citre, pjevači, svirka i trublje. Neće više
biti vještog obrtnika. Neće se čuti klopot žrvnja što melje žito.
23 Svjetlo svjetiljke neće više u tebi sjati. Neće se čuti glasovi zaručnika i zaručnice. Jer
tvoji su trgovci bili svjetski velikaši. Svojim si vračanjem zaveo sve narode.
24 U tebi se stekla prolivena krv proroka i svetaca i svega poubijanoga Božjeg naroda
na zemlji.”

19

Pobjednička pjesma u nebu

1 Začujem zatim silno mnoštvo u nebu kako viče: “Aleluja! Spasenje je djelo našega
Boga. Slava i moć njemu pripadaju!
2 Njegovi su sudovi istiniti i pravedni. Kaznio je veliku Bludnicu koja je pokvarila
zemlju svojim bludom i osvetio je krv svojih slugu.”
3 I opet: “Aleluja! Dim s njezina zgarišta dizat će se u vijeke vjekova!”
4 Nato dvadeset četvorica starješina i četiri bića padnu ničice i poklone se Bogu koji
sjedi na prijestolju govoreći: “Amen! Aleluja!”
5 S prijestolja se začuje glas: “Hvalite našega Boga, sve njegove sluge, svi koji ga se
bojite, od najmanjega do najvećega!”
6 Začujem potom opet glas silnog mnoštva, poput silnoga huka vode i praska silnih
gromova: “Aleluja! Naš Gospodin Bog Svemogući kraljuje!
7 Radujmo se i veselimo i slavu mu dajmo jer je došao trenutak Jaganjčeve svadbe i
njegova je zaručnica pripravna!
8 Dopušteno joj je da se odjene u fini, blistavi i čisti lan.”
A lan predstavlja pravedna djela Božjega naroda.
9 Anđeo mi reče: “Napiši: Blago onima koji su pozvani na Jaganjčevu svadbenu
gozbu!” I još doda: “Ove su riječi istinite, Božje.”
10 Pao sam do njegovih nogu da mu se poklonim, ali on reče: “Ne klanjaj mi se! Ta ja
sam samo Božji sluga kao i ti, kao i ostala tvoja braća koja svjedoče o svojoj vjeri u
Isusa. Bogu se klanjaj! Jer koji svjedoče o Isusu, imaju proročkog duha.”

Jahač na bijelome konju

11 Ugledam zatim otvoreno nebo i ondje konja bijelca. Na njemu je sjedio On, zvan
Vjerni i Istiniti, koji pravedno sudi i ratuje.
12 Oči su mu bile poput ognjenih plamenova, na glavi mnoge krune. Nosio je
napisano ime koje samo on zna.
13 Ogrtač mu je bio natopljen krvlju. Ime mu je: Riječ Božja.
14 Za njim su išle nebeske vojske odjevene u fini, bijeli i čisti lan.
15 Iz usta mu je izlazio oštar mač kojim će posjeći narode. Vladat će njima željeznom
palicom. On gazi u tijesku gnjevne srdžbe Svemogućega Boga.
16 Na boku ogrtača piše mu ime:
“KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA”.
17 Ugledam zatim anđela kako stoji na suncu i kako na sav glas viče lešinarima što lete
nebom: “Dođite! Skupite se na veliku gozbu koju vam je Bog priredio
18 da se najedete mesa kraljeva, vojskovođa i moćnika, mesa konja i konjanika, mesa
svih ljudi—slobodnih i robova, malih i velikih!”
19 I vidim: Zvijer i svi zemaljski kraljevi okupili su se s vojskama da zarate s Onim što
sjedi na konju i s njegovom vojskom.

20 Ali zarobljeni su Zvijer i lažni prorok koji je u njezinoj nazočnosti činio čudesa i
njima zavodio ljude koji su primili žig Zvijeri i klanjali se njezinome kipu. I Zvijer i
lažni prorok bačeni su u ognjeno jezero s goruć im sumporom.
21 Ostatak njihove vojske posjekao je mač izišao iz usta Onoga koji sjedi na bijelome
konju. I svi su se lešinari nasitili njihova mesa.

20

Tisućgodišnje kraljevstvo

1 Ugledam zatim anđela kako silazi s neba noseći ključeve bezdana i velike okove.
2 On ščepa Zmaja, tu staru Zmiju, đavla, Sotonu, i okuje ga na tisuću godina.
3 Baci ga u bezdan, koji zatvori i zapečati da Sotona više ne zavodi narode dok se ne
navrši tisuću godina. Poslije će ga nakratko morati odvezati.
4 Vidio sam zatim prijestolja. Ljudi koji su na njih sjeli dobili su vlast da sude. Vidio
sam duše onih kojima je odrubljena glava zbog svjedočenja za Isusa i zbog naviještanja
Božje riječi te duše svih onih koji se nisu poklonili Zvijeri ni njezinu kipu, koji nisu
primili žig na čelo ni na ruku. Oni su ponovno oživjeli i kraljevali s Kristom tisuću
godina.
5 To je prvo uskrsnuće. Drugi mrtvi nisu oživjeli dok se ne navrši tisuću godina.
6 Blaženi su i sveti dionici prvoga uskrsnuća. Nad njima druga smrt ne vlada—oni će
biti Božje i Kristovo svećenstvo i vladat će s Kristom tisuću godina.

Sotonin poraz

7 Kad prođe tisuću godina, Sotona će biti oslobođen iz zatvora.
8 Izići će i zavesti narode iz svih krajeva svijeta, koje nazivaju Gog i Magog, i okupiti
ih za bitku. Bit će ih neizmjerno mnogo—poput pijeska na morskoj obali.
9 Vidio sam ih kako su se okupili na prostranoj poljani i opkolili Božji narod i njihov
voljeni grad. Ali uto s neba sune na njih oganj i proždre ih.
10 Zatim će đavao, koji ih je prevario, biti bačen u ognjeno jezero s goruć im sumporom,
gdje će već biti Zvijer i lažni prorok. Ondje će danonoćno trpjeti muke u vijeke vjekova.

Konačni sud

11 Ugledam zatim veliko bijelo prijestolje i Onoga koji na njemu sjedi. Zemlja i nebo
pobjegnu pred njegovim licem i nestanu.
12 I vidim: mrtvi, mali i veliki, stoje pred Božjim prijestoljem. Otvore se sve knjige, pa
i Knjiga života. I mrtvi su suđeni prema onome što je u knjigama zapisano—prema
svojim djelima.
13 More preda svoje mrtvace, smrt i podzemlje također. I svima je suđeno prema
njihovim djelima.
14 A smrt i podzemlje bačeni su u ognjeno jezero. To ognjeno jezero jest druga smrt.
15 I svi koji nisu zapisani u Knjizi života bačeni su u ognjeno jezero.

21

Novi Jeruzalem

1 Ugledam zatim novo nebo i novu zemlju jer su staro nebo i zemlja iščeznuli. Ni
mora više nema.
2 I vidim Sveti grad, novi Jeruzalem, kako silazi s neba, od Boga, poput zaručnice
urešene za muža.
3 Začujem glasan povik s prijestolja: “Evo, Bog stanuje sa svojim narodom! Prebivat
će s njima. Oni će biti njegov narod, a on će biti njihov Bog.
4 Otrt će svaku suzu s njihovih očiju. Neće više biti smrti, neće biti žalosti, ni plača, ni
boli. Jer sve prijašnje je uminulo.”

5 Onaj koji sjedi na prijestolju reče: “Gle, činim sve novo!” Zatim meni reče: “Zapiši
ove riječi—vjerodostojne su i istinite!”
6 I još reče: “Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Žednima ću dati da se
besplatno napiju s izvora vode života.
7 Svi će pobjednici baštiniti te blagoslove. Ja ću im biti Bog, a oni meni djeca.
8 Ali sve kukavice, nevjernici i pokvarenjaci, svi ubojice i bludnici i vračari te
idolopoklonici i svi lažljivci—završit će u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je
druga smrt.”
9 Zatim mi priđe jedan od sedmorice anđela sa sedam posuda punih konačnih zala i
reče: “Dođi da ti pokažem Zaručnicu, Jaganjčevu Ženu!”
10 I u duhu* me ponese na veliku, visoku goru i pokaže mi sveti grad Jeruzalem kako
silazi s neba od Boga.
11 Sav je blistao Božjom slavom poput dragoga kamena, poput kristalnoga jaspisa.
12 Zidine su mu bile široke i visoke, s dvanaest vrata koja je čuvalo dvanaest anđela. A
na svakim je vratima pisalo ime jednoga od izraelskih plemena.
13 Sa svake strane—s istoka, sjevera, juga i zapada—bila su troja vrata.
14 Gradske zidine imale su dvanaest temelja na kojima su pisala imena
dvanaestorice Jaganjčevih apostola.
15 Anđeo je imao štap za mjerenje nalik zlatnoj trski da izmjeri grad, njegova vrata i
zidine.
16 Grad se sterao u obliku kvadrata—duljina mu je bila jednaka širini. Anđeo trskom
izmjeri grad: i duljina, i širina, i visina bile su jednake: dvanaest tisuća stadija.†
17 Izmjeri zatim gradske zidine. Bile su široke sto četrdeset četiri lakta‡ po ljudskoj
mjeri kojom je anđeo mjerio.
18 Zidine su bile od jaspisa, a sam grad od zlata čistoga poput stakla.
19 Gradske su zidine izgrađene na temeljima od različitoga dragog kamenja: prvi je
temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda,
20 peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od
topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, a dvanaesti od ametista.
21 Dvanaest vrata načinjeno je od dvanaest bisera—svaka od jednoga jedinog bisera.
A glavna je ulica od čistoga zlata prozirnoga poput stakla.
22 U gradu nisam vidio hram. Njegov je hram Svemogući Gospodin Bog—i Jaganjac.
23 Tomu gradu ne trebaju ni sunce ni mjesec jer ga obasjava Božja slava, a Jaganjac
mu je svjetlo.
24 Narodi će hoditi u njegovoj svjetlosti, a vladari ovoga svijeta donosit će u njega
svoju slavu.
25 Gradska vrata ne zatvaraju se na svršetku dana jer noći nema.
26 U njega će se unijeti slava i čast naroda.
27 Ali neće ući ništa nečisto i nitko tko čini gadosti i govori laži, nego samo oni kojih su
imena zapisana u Jaganjčevoj Knjizi života.

22

1 Anđeo mi pokaže rijeku vode života, bistru kao prozirac, što izvire iz Božjega i
Jaganjčeva prijestolja
2 i teče sredinom glavne ulice. S obiju strana rijeke raste drvo života koje donosi rod
dvanaest puta—svakoga mjeseca. Lišćem tog stabla liječe se narodi.
3 Neće više biti nikakva prokletstva. Božje i Jaganjčevo prijestolje bit će ondje i njihovi
će im se sluge klanjati.

* **21:10** Ili: *u Duhu.* † **21:16** Ili 2 220 kilometara. ‡ **21:17** Ili 65 metara.

4 Gledat će njegovo lice, a njegovo će im ime biti napisano na čelima.
5 Neće ondje biti noći niti će trebati da im svijetle svjetiljke ili sunce. Obasjavat će ih
Gospodin Bog. Oni će kraljevati u vijeke vjekova.
6 Anđeo mi reče: "Vjerodostojne su i istinite ove riječi. Gospodin Bog koji nadahnjuje
proroke poslao je svojega anđela da pokaže svojim slugama što će se uskoro dogoditi."

Isus dolazi

7 "Evo, uskoro dolazim! Blago onima koji vrše proročke riječi ove knjige!"
8 Ja, Ivan, sve sam to čuo i vidio. A kad sam sve čuo i vidio, pao sam pred noge anđelu
koji mi je to pokazao da se poklonim.
9 Ali on ponovi: "Ne klanjaj se meni! Samo sam Božji sluga, baš kao ti i tvoja braća
proroci, kao i svi koji su poslušni riječima ove knjige. Bogu se klanjaj!"
10 Zatim mi reče: "Ne zapečaćuj proročke riječi ove knjige da ostanu tajnom jer je
vrijeme blizu.
11 Neka nepravednici i dalje čine nepravdu. Neka se okaljani i dalje kaljaju.
Pravednici neka i dalje čine što je pravedno, a sveti neka se i dalje posvećuju!"
12 "Evo, uskoro dolazim i svakome ću platiti prema njegovim djelima.
13 Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak, Prvi i Posljednji.
14 Blago onima koji peru svoje haljine! Bit će im dopušteno ući kroz vrata u grad i jesti
plod sa stabla života.
15 A izvan grada ostat će psi—vračari, bludnici, ubojice i idolopoklonici te svi koji vole
i govore laž.
16 Ja, Isus, poslao sam svojega anđela da ti dade ovu poruku za crkve. Ja sam onaj od
kojega je David nastao i nasljednik njegovoga prijestolja.* Zvijezda sam Danica."
17 Duh i zaručnica govore: "Dođi!" I tko god ovo čuje, neka kaže: "Dođi!" Neka dođe tko
je žedan i neka besplatno zahvati vodu života!
18 Svakomu tko sluša proročke riječi ove knjige svjedočim: Doda li tko išta onomu što
je ovdje napisano, Bog će mu dodati zla opisana u ovoj knjizi.
19 A oduzme li tko nešto od proročkih riječi zapisanih u ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti
njegov udjel sa stabla života i Sveti grad opisan u ovoj knjizi.
20 Svjedok svega ovoga kaže: "Da, uskoro dolazim!"
Amen! Dođi, Gospodine Isuse!
21 Neka je milost Gospodina Isusa Krista sa svima vama.

* **22:16** U grčkome: *Ja sam korijen i izdanak Davidov.*